13814. V. L. f. 8°

GW 5258
(1,2,5–7)

Breuiarium ſm vſum Aquileie.

K K
LYCEAL
BIBLIOTHEK
ZU
LAIBACH

Aureus numer⁹ **K L** Januarius habet dies.xxxj.Luna.xxx.

iij A Jānarij Circūcisio dñi.maius duplex
b iij no Octaua sancti stephani.ix.lc.
xj c ij no Octaua sancti ioannis.ix.lc.
d j no Octaua sanctorum innocentium.ix.lc.
xix e nonas Vigilia
viij f viij id̄ Epiphania dñi.maius duplex
g vij id̄
xvj A vj id̄
v b v id̄
c iiij id̄
xij d iij id̄ Paulini patriarche.ix.lc.
ij e ij id̄
f idus Octaua epiphanie.ix.lc.
x g xix kl̄ Februarij
A xviij kl̄
xviij b xvij kl̄ Marcelli pape ⁊ martyris.ix.lc.
vij c xvj kl̄ Antonij abbatis.ix.lc.
d xv kl̄
xv e xiiij kl̄ Marij ⁊ marthe.iij.lc.
iij f xiij kl̄ Fabiani ⁊ sebastiani.ix.lc.
g xij kl̄ Agnetis virginis ⁊ martyris.ix.lc.
xij A xj kl̄ Vincentij martyris.iij.lc.
j b x kl̄
c ix kl̄
ix d viij kl̄ Conuersio sancti pauli.duplex
e vij kl̄ Policarpi epi ⁊ martyris.iij.lc.
xvij f vj kl̄ Joannis chrysostomi.ix.lc.
vj g v kl̄ Octaua sancte agnetis.iij.lc.
A iiij kl̄ Juliani de bono albergo.ix.lc.
xiiij b iij kl̄
iij c ij kl̄ Translatio sancti marci euāgeliste.ix.lc.

Aureus numerus				
		K	L	Februarius hēt dies.xxviij. Luna. xxix.
	d	Februarij		Brigide virginis.iij.l'c.
xj	e	iiij	no	Purificatio btē marie ꝟginis.maius duplex
xix	f	iij	no	Blasij ep̄i ⁊ martyris.ix.l'c.
viij	g	ij	no	
	A	nonas		Agathe virginis ⁊ martyris.ix.l'c.
xvj	b	viij	id	Dorothee virginis ⁊ martyris.iij.l'c.
v	c	vij	id	
	d	vj	id	
xiij	e	v	id	Apollonie virginis.
ij	f	iiij	id	Scolastice virginis.iij.l'c.
	g	iij	id	
x	A	ij	id	
	b	idus		Fusce virginis.iij.l'c.
xviij	c	xvj	kl	Martij Ualentini ep̄i ⁊ martyris.iij.l'c.
vij	d	xv	kl	Faustini ⁊ iouite.iij.l'c.
	e	xiiij	kl	Juliane virginis.cum pleno officio.
xv	f	xiij	kl	Crisantiani ⁊ socioꝝ. In aquileia duplex.
iiij	g	xij	kl	
	A	xj	kl	
xij	b	x	kl	
j	c	ix	kl	
	d	viij	kl	Cathedra sancti petri.cum pleno officio.
ix	e	vij	kl	Uigilia
	f	vj	kl	Mathei apostoli.duplex.
xvij	g	v	kl	Ualpurgis virginis.iij.l'c.
vj	A	iiij	kl	
	b	iij	kl	
xiij	c	ij	kl	

Aureus numerus				
iij	d	Martij		
	e	vj	no	
xj	f	v	no	
	g	iiij	no	
xix	A	iij	no	
viij	b	ij	no	
	c	nonas		Thome de aquino ꝯfes.iij.lc. Perpetue ⁊ felicitatis.iij.lc.
xvj	d	viij	id	
v	e	vij	id	
	f	vj	id	
xiij	g	v	id	Quadraginta martyrum.ix.lc.
ij	A	iiij	id	Gregorij pape.duplex
	b	iij	id	
	c	ij	id	
	d	idus		Longini martyris.iij.lc.
xviij	e	xvij	kl	Aprilis Hellari ⁊ daciani. In aqleia duplex
vij	f	xvj	kl	Gerdrudis virginis ⁊ nõ martyris.iij.lc.
	g	xv	kl	
xv	A	xiiij	kl	
iiij	b	xiij	kl	
	c	xij	kl	Benedicti abbatis.cum pleno officio
xij	d	xj	kl	
j	e	x	kl	
	f	ix	kl	
ix	g	viij	kl	Annũciatio scẽ marie ꝟginis.maius duplex
	A	vij	kl	
xvij	b	vj	kl	
vj	c	v	kl	
	d	iiij	kl	
xiiij	e	iij	kl	
iij	f	ij	kl	

Martius habet dies.xxxj.Luna.xxx.

Aure⁹ nũer⁹ R L Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix.

	g	Aprilis		
xj	A	iiij	no	
	b	iij	no	
xix	c	ij	no	
viij	d	nonas		Agape Liconie ⁊ Hyrene. In agleia duplex
xvj	e	viij	id̃	
v	f	vij	id̃	
	g	vj	id̃	
xiij	A	v	id̃	Marie egyptiace.iij.lc.
ij	b	iiij	id̃	
	c	iij	id̃	
x	d	ij	id̃	¶ Pthi. In aquileia duplex
	e	idus		Inuentio corporum Canciani Grisogoni ⁊
xviij	f	xviij	kl̃	Mauj Tyburtij ⁊ ualeriani.iij.lc.
vij	g	xvij	kl̃	
	A	xvj	kl̃	
xv	b	xv	kl̃	
iiij	c	xiiij	kl̃	
	d	xiij	kl̃	
xij	e	xij	kl̃	
j	f	xj	kl̃	
	g	x	kl̃	
ix	A	ix	kl̃	
	b	viij	kl̃	Georgij martyris.ix.lc.
xvij	c	vij	kl̃	Marci euangeliste duplex. Letania maior
vj	d	vj	kl̃	
	e	v	kl̃	
xiiij	f	iiij	kl̃	Vitalis martyris.iij.lc.
iij	g	iij	kl̃	
	A	ij	kl̃	

Aureus nūerus		K	L	Maius habet dies.xxxj.Lun.xxx.
xj	b	Maij		Philippi ⁊ iacobi apostolorū.duplex
	c	vj	no	Sigismundi regis. In aquileia duplex
xix	d	v	no	Inuentio sancte crucis.cū pleno officio
viij	e	iiij	no	Floriani martyris.iij.l'c.
	f	iij	no	
xvj	g	ij	no	Joannis ante portam latinam.ix.l'c.
v	A	nonas		
	b	viij	id	Apparitio sancti michaelis.ix.l'c.
xiij	c	vij	id	
ij	d	vj	id	Gordiani ⁊ Epimachi.iij.l'c.
	e	v	id	
x	f	iiij	id	Nerei Achillei ⁊ Pancratij.iij.l'c.
	g	iij	id	Gangolfi martyris
xviij	A	ij	id	
vij	b	idus		Sophie virginis
	c	xvij	kl	Junij
xv	d	xvj	kl	
iiij	e	xv	kl	
	f	xiiij	kl	
xij	g	xiij	kl	
j	A	xij	kl	
	b	xj	kl	Helene regine
ix	c	x	kl	
	d	ix	kl	
xvij	e	viij	kl	Urbani pape ⁊ martyris
vj	f	vij	kl	
	g	vj	kl	
xiiij	A	v	kl	
iij	b	iiij	kl	
	c	iij	kl	
xj	d	ij	kl	Cancij Canciani ⁊ Cancianille.duplex

Aureus numer⁹		R	L	Junius habet dies, xxx. Luna, xxix.
	e	Junij		
xix	f	iiij	no	Marcellini Petri ⁊ Erasmi. iij. l̄c.
viij	g	iij	no	
xvj	A	ij	no	Quirini ep̄i ⁊ martyris. In aquileia duplex
v	b	nonas		
	c	viij	id̄	
xiij	d	vij	id̄	
ij	e	vj	id̄	
	f	v	id̄	Primi ⁊ feliciani. iij. l̄c.
x	g	iiij	id̄	
	A	iij	id̄	Barnabe apostoli duplex
xviij	b	ij	id̄	
vij	c	idus		Antonij fratris minorum. ix. l̄c.
	d	xviij	kl̄	Julij Prothi martyris. In aquileia duplex
xv	e	xvij	kl̄	Viti Modesti ⁊ Crescentie. ix. l̄c.
iiij	f	xvj	kl̄	
	g	xv	kl̄	Cirie ⁊ musce ꝟginū ⁊ martyꝝ. In aqleia duplex.
xij	A	xiiij	kl̄	Marci ⁊ marcelliani. iij. l̄c.
j	b	xiij	kl̄	Geruasij ⁊ Prothasij. ix. l̄c.
	c	xij	kl̄	
ix	d	xj	kl̄	
	e	x	kl̄	Achatij ⁊ socioꝝ eius. ix. l̄c.
xvij	f	ix	kl̄	Vigilia
vj	g	viij	kl̄	Natiuitas sc̄i ioannis baptiste. duplex
	A	vij	kl̄	
xiiij	b	vj	kl̄	Joannis ⁊ pauli martyrum. ix. l̄c.
iij	c	v	kl̄	
	d	iiij	kl̄	Vigilia
xj	e	iij	kl̄	Petri ⁊ pauli apostolorum. duplex
	f	ij	kl̄	Cōmemoratio sancti pauli. duplex

Aureus numer⁹		K L		Julius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
xix	g	Julij		Octaua sancti ioannis baptiste.ix.l'c.
viij	A	vj	no	Visitatio btē ꝟginis.duplex. Processi ⁊ mar
	b	v	no	Stiniani.ix.l'c.
xvj	c	iiij	no	Udalrici ep̄i.ix.l'c.
v	d	iij	no	
	e	ij	no	Octaua apostoloꝝ.iij.l'c.
xiij	f	nonas		va cat
ij	g	viij	id̄	Hermachore ⁊ fortunati. In aqleia dup.mai⁹
	A	vij	id̄	
x	b	vj	id̄	Septem fratrum. In aquileia duplex
	c	v	id̄	Pij pape ⁊ martyris.cum pleno officio.
xviij	d	iiij	id̄	Hermachore ⁊ fortunati. In aqleia dup.mai⁹
vij	e	iij	id̄	Dedicatio alme ecclesie aqleien̄.mai⁹ duplex
	f	ij	id̄	
xv	g	idus		Diuisio apostoloꝝ.cum pleno officio
iiij	A	xvij	kl'	Augusti
	b	xvj	kl'	Alexij confessoris.ix.l'c.
xij	c	xv	kl'	
j	d	xiiij	kl'	Octaua btī hermachore ⁊ fortunati.ix.l'c.
	e	xiij	kl'	Margarete virginis.ix.l'c.
ix	f	xij	kl'	Praxedis virginis.iij.l'c.
	g	xj	kl'	Marie magdalene.cum pleno officio
xvij	A	x	kl'	Apollinaris ep̄i ⁊ martyris.iij.l'c.
vj	b	ix	kl'	Christine virginis ⁊ martyris.iij.l'c. Vigilia
	c	viij	kl'	Jacobi apl̄i duplex. Chr̄ofori martyris.ix.l'c.
xiiij	d	vij	kl'	Anne matris marie
iij	e	vj	kl'	
	f	v	kl'	Pantaleonis martyris.ix.l'c.
xj	g	iiij	kl'	Marthe hospite christi.ix.l'c.
	A	iij	kl'	Abdon ⁊ sennen.iij.l'c.
xix	b	ij	kl'	

Aureꝰ nũ erꝰ				
		K	L	Augustus habet dies.xxxj.Luna.xxx.
viij	c	Augusti		Vincula sancti petri.cum pleno officio.
xvj	d	iiij	no	Stephani pape ⁊ martyris.iij.lec.
v	e	iij	no	Inuẽtio sci stephani ꝓtomar.cuꝫ pleno offõ.
	f	ij	no	
xiij	g	nonas		Festũ niuis duplex. Dñici ꝯf.cũ pleno offõ.
ij	A	viij	id	Sixti felicissimi ⁊ Agapiti.iij.lc.
	b	vij	id	Afre ⁊ sociarũ eius martyrũ.iij.lc.
x	c	vj	id	Ciriaci ⁊ socioꝝ eius.iij.lc.
	d	v	id	Vigilia
xviij	e	iiij	id	Laurentij martyris.duplex
vij	f	iij	id	Tyburtij martyris.iij.lc.
	g	ij	id	
xv	A	idus		Hippoliti ⁊ socioꝝ eius.ix.lc.
iiij	b	xix	kl	Septẽbris Felicis ⁊ fortũati.i aqleia du.Vig.
	c	xviij	kl	Assumptio btẽ ꝟginis.maius duplex
xij	d	xvij	kl	
j	e	xvj	kl	Octaua sancti laurentij.iij.lc.
	f	xv	kl	Agapiti martyris.ix.lc.
ix	g	xiiij	kl	
	A	xiij	kl	Bernardi abbatis.ix.lc.
xvij	b	xij	kl	Donati ⁊ socioꝝ eius martyrũ.ix.lc.
vj	c	xj	kl	Octaua assumptionis.ix.lc.
	d	x	kl	Hermogenis ⁊ fortũati.In aqleia du.Vigil.
xiiij	e	ix	kl	Bartholomei apli.duplex
iij	f	viij	kl	Thimothei ⁊ Simphoriani martyruꝫ.iij.lc.
	g	vij	kl	
xj	A	vj	kl	Translatio sanctoꝝ Hermachore ⁊ fortunati
	b	v	kl	Augustini epi.duplex cũ pleno officio
xix	c	iiij	kl	Decollatio bti ioãnis baptiste.cuꝫ pleno offõ
viij	d	iij	kl	Juliani martyris.ix.lc.
	e	ij	kl	Felicis ⁊ adaucti martyrũ.iij.lc.

Aureꝰ nũerꝰ		K L		September habet dies.xxx. Luna.xxix.
xvj	f	Septẽbris		Egidij abbatis.cũ pleno officio.
v	g	iiij	no	
	A	iij	no	
xiij	b	ij	no	
ij	c	nonas		
	d	viij	id	
x	e	vij	id	
	f	vj	id	Natiuitas scẽ marie ꝟginis.maius duplex
xviij	g	v	id	Adriani martyris.iij.l'c.
vij	A	iiij	id	
	b	iij	id	Prothi ⁊ iacincti.iij.l'c.
xv	c	ij	id	
iiij	d	idus		Septẽ dormiẽtiũ.ix.l'c. ꝯnelij ⁊ cypriani.ix.l'c
	e	xviij	kl'	Octob Exaltatio scẽ crucis.cũ pleno offo Cor
xij	f	xvij	kl'	Octaua natiuitatis ꝟginis marie.ix.l'c.
j	g	xvj	kl'	Euphemie Lucie ⁊ geminiani martyrũ.iij.l'c.
	A	xv	kl'	Lamperti epi ⁊ martyris.iij.l'c.
ix	b	xiiij	kl'	ꝯtyrum. In aquileia duplex
	c	xiij	kl'	Euphemie Dorothee Tecle ⁊ Erasme mar/
xvij	d	xij	kl'	Eustachij ⁊ socioꝝ eius.ix.l'c. Uigilia
vj	e	xj	kl'	Mathei apostoli ⁊ euangeliste.duplex
	f	x	kl'	Mauritij ⁊ socioꝝ eius martyrum.iij.l'c.
xiiij	g	ix	kl'	
iij	A	viij	kl'	
	b	vij	kl'	
xj	c	vj	kl'	Oct. quatuor ꝟginũ.iij.l'c.
	d	v	kl'	Cosme ⁊ Damiani.ix.l'c.
xix	e	iiij	kl'	
viij	f	iij	kl'	Michaelis archangeli.duplex
	g	ij	kl'	Hieronymi presbyteri ⁊ ꝯfessoris.duplex

Aure⁹ nuer⁹ **K L** October habet dies.xxxj.Luna.xxx.

xvj A Octobris Remigij germani ꝛ uedasti antistitū.iij.lec.
v b vj no
xiij c v no
ij d iiij no Francisci ꝓfes.ix.lc.
e iij no
x f ij no Fidis virginis.ix.lc.
g nonas Marci pape ꝛ ꝓfes. In aquileia duplex.
xviij A viij tō
vij b vij tō Bionysij Rustici ꝛ Eleutherij.iij.lc.
c vj tō Gereonis ꝛ socioꝝ eius. In aquileia duplex
xv d v tō
iiij e iiij tō
f iij tō
xij g ij tō Calixti pape ꝛ martyris.iij.lc.
j A idus
b xvij kl' Mouemur Galli abbatis.ix.lc.
ix c xvj kl'
d xv kl' Luce euangeliste duplex.
xvij e xiiij kl'
vj f xiij kl'
g xij kl' Undecim milia virginum.ix.lc.
xiiij A xj kl'
iij b x kl'
c ix kl'
xj d viij kl' Crispini ꝛ Crispiniani.iij.lc.
e vij kl' Crisanti ꝛ Darij.lc.
xix f vj kl' Vigilia
viij g v kl' Simonis ꝛ iude apostoloꝝ.duplex
A iiij kl'
xvj b iij kl'
v c ij kl' Vigilia

diem Cinerum.

Aureus nūerus				
		R	L	Nouember habet dies.xxx.Luna.xxx.
	d	Nouēbris		Festum oīum sanctoꝝ.maius duplex
xiij	e	iiij	no	Cōmemoratio oīum aīarū.cū pleno officio.
ij	f	iij	no	¶Justi martyris.ix.l'c.
	g	ij	no	Uitalis ⁊ agricoli.iij.l'c.
x	A	nonas		
	b	viij	id	Leonardi confessoris.ix.l'c.
xviij	c	vij	id	
vij	d	vj	id	Quatuor coronatoꝝ.ix.l'c.
	e	v	id	Theodori martyris.ix.l'c.
xv	f	iiij	id	
iiij	g	iij	id	Martini ep̄i.cū pleno officio. Mēne marty-
	A	ij	id	¶ris. In aquileia duplex
xij	b	idus		Brictij ep̄i.iij.l'c.
j	c	xviij	kl'	Decembris
	d	xvij	kl'	
ix	e	xvj	kl'	Othmari abbatis.iij.l'c.
	f	xv	kl'	
xvij	g	xiiij	kl'	Octaua sancti martini.iij.l'c.
vj	A	xiij	kl'	Elisabeth vidue.cum pleno officio
	b	xij	kl'	
xiiij	c	xj	kl'	Mauri martyris.iij.l'c.
iij	d	x	kl'	Cecilie virginis.ix.l'c.
	e	ix	kl'	Felicitatis ⁊ filioꝝ eius. In aquileia duplex
xj	f	viij	kl'	Grisogoni martyris. In aquileia duplex
	g	vij	kl'	Katherine virginis.cum pleno officio.
xix	A	vj	kl'	Cōmemoratio bti clemētis pape ⁊ martyris
viij	b	v	kl'	¶ix.l'c.
	c	iiij	kl'	
xvj	d	iij	kl'	Uigilia
v	e	ij	kl'	Andree apostoli.duplex.

Aureus numer⁹ **K L** December habet dies.xxxj.Luna.xxix.

xiij	f	Decēbris	
ij	g	iiij no	
	A	iij no	
x	b	ij no	Barbare virginis.ix.l'c.
	c	nonas	
xviij	d	viij tō	Nicholai ep̄i ⁊ cōfessoris.cū pleno officio
viij	e	vij tō	Ambrosij ep̄i ⁊ ꝓfessoris.duplex
	f	vj tō	Conceptio glorioſe ꝟginis marie.duplex
xv	g	v tō	Syri ep̄i ⁊ ꝓfes.ix.l'c.
iiij	A	iiij tō	
	b	iij tō	
xij	c	ij tō	
j	d	idus	Lucie virginis ⁊ martyris.cū pleno officio
	e	xix kl'	Januarij
ix	f	xviij kl'	
	g	xvij kl'	
xvij	A	xvj kl'	
vj	b	xv kl'	
	c	xiiij kl'	
xiiij	d	xij kl'	Vigilia
ij	e	xij kl'	Thome apostoli.duplex
	f	xj kl'	
xj	g	x kl'	
	A	ix kl'	Vigilia natiuitatis dñi.duplex
xix	b	viij kl'	Natiuitas dñi.du.mai⁹. Anastasie ꝟgis ⁊ mar.
viij	c	vij kl'	Stephani protomartyris.du. ℣. In agleia du.
	d	vj kl'	Joānis apli ⁊ euāgeliste.duplex. Zoilli ꝓf. In
xvj	e	v kl'	Sanctoꝝ innocētiū.duplex. ℣ aquileia.ix.l'c.
v	f	iiij kl'	Thome archiep̄i ⁊ martyris.ix.l'c.
	g	iij kl'	
xiij	A	ij kl'	Siluestri pape ⁊ ꝓf.ix.l'c.

In nomie dñi nr̄i iesu christi amen. Ordo psalterij ꝑm morē ⁊ ꝯsuetudinē alme eccl̄ie Aquileiēsis feliciter incipit. Inuitatoria subscripta dicunt̄ singula singulis dñicis dieb⁹ a secūda dñica post epiphiam usq; ad septuagesimam. ⁊ a kal̄. octobris usq; ad aduētū dñi: nisi alia assignētur. Inuitatoriū hyemale. Preoccupemus faciē dñi. Et in psalmis iubilemus ei. Ps. Venite. Inuitatoriū estiuale. Regē magnū adoremus dñz. Añ. Seruite dño. Ps. 1.

Eat⁹ vir qui nō abijt in cōsilio ipioruz: ⁊ in via peccatoꝝ nō stetit: ⁊ in cathedra pestilētie nō sedit. Sed in lege dñi volūtas ei⁹: ⁊ in lege eius meditabit̄ die ac nocte. Et erit tanq̄z lignuz qd̄ plantatū est secus decursus aquarū: qd̄ fructū suuz dabit in tpe suo. Et foliū eius nō defluet: ⁊ oīa quecūq; faciet ꝓsperabunt̄. Nō sic impij nō sic: sed tanq̄z puluis quē ꝓijcit uētus a facie terre. Ideo nō resurgūt impij in iudicio: neq; pctōres in ꝯsilio iustoꝝ. Qm̄ nouit dñs viaz iustoꝝ: ⁊ iter ipioꝝ pibit. Ps. 2.

Quare fremuerūt gētes: ⁊ ppl̄i meditati sunt inania. Astiterūt reges terre ⁊ p̄ncipes cōuenerūt in vnū: aduersus dñm ⁊ aduersus christū ei⁹. Dirūpamus vincula eoꝝ: ⁊ ꝓijciamus a nobis iugum ipsorū. Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dñs sb̄sannabit eos. Tūc loquet̄ ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo cōturbabit eos. Ego aūt ꝯstitutus sum rex ab eo sup syon mōtē sanctū eius: p̄dicās p̄ceptū eius. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā: ⁊ possessionē tuā terminos terre. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq̄z uas figuli confringes eos. Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram. Seruite dño in timore: ⁊ exultate eicuz tremore. Apprehēdite disciplinam nequādo irascat̄ dominus: ⁊ pereatis de via iusta. Cuz exarserit in breui ira eius: beati oēs qui ꝯfidūt in eo. Ps. 3.

Domine qd multiplicati sunt qui tribulant me: multi insurgunt aduersum me. Multi dicūt aīe mee: nō est salus ipsi in deo ei⁹. Tu aūt dñe susceptor meus es: gl̄ia mea ⁊ exaltans caput meū. Voce mea ad dñz clamaui: ⁊ exaudiuit me de mōte scō suo. Ego dormiui ⁊ soporatus sum: ⁊ exurrexi

qꝛ dñs suscepit me. Non time
bo milia ppli circũdãtis me: ex
urge dñe saluũ me fac deus me
us. Qm̃ tu ꝑcussisti oẽs aduer
santes mihi sine causa: dẽtes pec
catoꝝ ꝯtriuisti. Dñi est salus: ⁊
sup ppl̃z tuũ bñdictio tua. ps. 6.

Domie ne in furore tuo
arguas me: neqꝫ in ira
tua corripias me. Miſere mei
dñe qm̃ infirmus sum: sana me
dñe qm̃ ꝯturbata sũt ossa mea.
Et aia mea turbata est valde:
sed tu dñe vsquequo. Cõuer/
tere dñe ⁊ eripe aiaꝫ meã: saluũ
me fac ꝓpter misericordiã tuã.
Qm̃ non est in morte qui me/
mor sit tui: in inferno aũt qs ꝯfi
tebit̃ tibi. Laboraui in gemi/
tu meo: lauabo per singulas no
ctes lectũ meũ: lachrymis meis
stratũ meũ rigabo. Turbatus
est a furore oculus meus: inue/
teraui ĩter oẽs inimicos meos.
Discedite a me oẽs qui opa/
mini iniqtatem: qm̃ exaudiuit
dñs vocẽ fletus mei. Exaudi
uit dñs depcationem meã: dñs
orõnem meã suscepit. Erube
scant ⁊ cõturbent̃ uehementer
oẽs inimici mei: cõuertantur ⁊
erubescãt valde uelociter. ps. 7.

Domine deus meus in
te spaui: saluũ me fac ex
oĩbus ꝑsequẽtibus me ⁊ libera
me. Neqñ rapiat ut leo aiam
meam: dũ non est qui redimat
neqꝫ qui saluũ faciat. Dñe de
us meus si feci istud: si est iniq/
tas in manib⁹ meis. Si reddi
di retribuẽtibus mihi mala: de
cidaꝫ merito ab inimicis meis
inanis. Persequat̃ inimicus
aiam meã ⁊ cõprehẽdat ⁊ ꝯcul/
cet in terra vitã meã: ⁊ gl̃iã me/
am in puluerẽ deducat. Exur
ge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in fi
nib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. Et exur
ge dñe deus meus in p̃cepto qđ
mãdasti: ⁊ synagoga ppl̃oꝝ cir/
cũdabit te. Et ꝓpter hãc in al/
tũ regredẽ: dñs iudicat ppl̃os.
Iudica me dñe ſm iusticiam
meã: ⁊ ſm innocentiã meã sup
me. Consumet̃ neqtia pecca/
toꝝ ⁊ diriges iustũ: scrutãs cor/
da ⁊ renes deus. Iustũ adiu/
toriũ meuꝫ a dño: qui saluos fa/
cit rectos corde. Deus iudex
iustus fortis ⁊ patiens: nũquid
irascit̃ per singulos dies? Nisi
cõuersi fueritis gladiũ suum vi
brauit: arcũ suũ tetendit ⁊ para/
uit illuꝫ. Et in eo parauit uasa
mortis: sagittas suas ardẽtibus
effecit. Ecce parturit iniustici
am: cõcepit dolorẽꝫ et pepit ini/
quitatẽ. Lacuꝫ aperuit ⁊ effo/
dit eum: ⁊ incidit in foueã quã
fecit. Conuertet̃ dolor eius in
caput eius: ⁊ in uerticẽ ipsi⁹ ini/
quitas eius descẽdet. Cõfite/

bor dño ſm iuſticiã eius: ⁊ pſal
lam nomini dñi altiſſimi. ps. 8.

Domine dñs nr̃: q̃z admi
rabile eſt nomen tuũ in
vniuerſa terra. Q m̃ eleuata eſt
magnificentia tua: ſuper celos.
Ex ore infantiũ ⁊ lactẽtiũ pfe/
ciſti laudẽ ꝓpter inimicos tuos:
ut deſtruas inimicũ ⁊ ultorem.
Q m̃ videbo celos tuos opa di
gitoꝝ tuoꝝ: lunã ⁊ ſtellas que tu
fundaſti. Quid eſt hõ q̃ me/
mor es eius: aut filiꝰ hoĩs qm̃ vi
ſitas eũ? Minuiſti eũ paulomi
nus ab angelis: gl̃ia ⁊ honore co
ronaſti eũ: ⁊ cõſtituiſti eum ſup
opa manuũ tuarũ. Oĩa ſbieci
ſti ſb pedibꝰ eius: oues ⁊ boues
vniuerſas: inſup ⁊ pecora cãpi.
Volucres celi ⁊ piſces maris:
qui pambulant ſemitas maris.
Dñe dñs nr̃: q̃z admirabile eſt
nomẽ tuũ ĩ vniuerſa terra. ps. 9.

Confitebor tibi dñe in
toto corde meo: narra/
bo oĩa mirabilia tua Letabor
⁊ exultabo in te: pſallã nomini
tuo altiſſime. In cõuertendo
inimicũ meũ retrorſuz: infirma
bunt̃ ⁊ pibũt a facie tua. Q m̃
feciſti iudiciũ meũ ⁊ cauſaz me
am: ſediſti ſup thronũ qui iudi/
cas iuſticiã. Increpaſti gẽtes
⁊ pijt impius: nomẽ eoꝝ deleſti
in eternũ ⁊ in ſcl̃m ſeculi. Ini
mici defecerũt framee in finẽ: ⁊
ciuitates eoꝝ deſtruxiſti. Pe/
rijt memoria eoꝝ cum ſonitu: ⁊
dñs in eternũ pmanet. Para/
uit in iudicio thronũ ſuũ: ⁊ ipſe
iudicabit orbez terre in eqtate:
iudicabit ppl̃os in iuſticia. Et
factus eſt dñs refugiũ paupi: ad
iutor in opportunitatibus in tri
bulatione. Et ſperẽt in te qui
nouerũt nomẽ tuũ: qm̃ nõ dere
liqſti querẽtes te dñe. Pſallite
dño qui habitat in ſyon: annun
ciate ĩter gẽtes ſtudia eiꝰ. Q m̃
reqrẽs ſanguinẽ eoꝝ recordatꝰ
eſt: nõ eſt oblitus clamorẽ pau
perũ. Miſerere mei dñe: vide
humilitatẽ meã de inimicis me
is. Qui exaltas me de portis
mortis: ut annũciem oẽs lauda/
tiones tuas in portis filie ſyon.
Exultabo in ſalutari tuo: infi/
xe ſunt gẽtes in interitu quẽ fe
cerũt. In laqueo iſto quẽ ab
ſcõderũt: cõprehẽſus eſt pes eo
rũ. Cognoſcet̃ dñs iudicia fa/
ciẽs: in opibus manuũ ſuarũ cõ
prehẽſus eſt peccator. Cõuer/
tant̃ peccatores in infernũ: oẽs
gentes que obliuiſcunt̃ deum.
Q m̃ non in finez obliuio erit
paupis: patiẽtia pauperũ nõ pi/
bit in finẽ. Exurge dñe nõ cõ
fortet̃ hõ: iudicent̃ gẽtes in cõ/
ſpectu tuo. Cõſtitue dñe legiſ
latorẽ ſup eos: ut ſciãt gẽtes qm̃
hoĩes ſunt. Ut qd dñe receſſi/

sti lõge despicis in oppoꝛtunita
tibus in tribulatione. Q ũ sup
bit impius incẽdit paup: cõpre/
hẽdunt in ꝯsilijs qbus cogitãt.
Q ñ laudat peccato: in deside
rijs aie sue: ⁊ iniquus bñdicit.
Q racerbauit dñs peccato: ꝑm
multitudinẽ ire sue nõ queret.
N õ est deus in ꝯspectu eiꝰ: inq
nate sunt vie illius in omni tpe.
A uferuntur iudicia tua a facie
eius: oium inimicoꝛ suoꝛ dña/
bit. Q ixit enim in coꝛde suo:
nõ mouebo: a gñatione in gña
tionẽ sine malo. Q uius male/
dictione os plenũ est ⁊ amaritu
dine ⁊ dolo: sub lingua eius la/
boꝛ ⁊ dolo. S edet in insidijs
cũ diuitibꝰ in occultis: ut inter/
ficiat innocentẽ. O culi eius in
paupez respiciũt: insidiat in ab
scõdito quasi leo in spelũca sua.
I nsidiat ut rapiat pauperẽ: ra
pere pauperẽ dũ attrahit eum.
I n laqueo suo humiliabit eũ
iclinabit se ⁊ cadet cũ dñaꝰ fue
rit paupz. Q ixit enim in coꝛ/
de suo oblitꝰ est deus: auertit fa
ciẽ suã ne videat in finez. S ꝛ/
urge dñe deus ⁊ exaltet manus
tua: ne obliuiscaris pauperum.
P ropter qd irritauit ipius de/
um: dixit enim in coꝛde suo nõ
reqret. Q ides qñ tu laboꝛẽ ⁊
doloꝛẽ ꝯsideras: ut tradas eos in
manus tuas. T ibi derelictꝰ est
paup: oꝛphano tu eris adiutoꝛ.
Q ontere bꝛachiũ peccatoris ⁊
maligni: queret peccatũ illius ⁊
nõ inueniet. D ñs regnabit in
eternũ ⁊ in seculũ seculi: pibitis
gẽtes de terra illiꝰ. D esideriũ
pauperũ exaudiuit dñs: ꝑpara/
tionẽ coꝛdis eoꝛ audiuit auris
tua. I udicare pupillo ⁊ humi
li: ut nõ apponat ultra magnifi/
care se homo sup terraz. ꝑs. 10.
I n dño ꝯfido q̃modo di/
citis aie mee: transmigra
in mõte sicut passer. Q ñ ecce
peccatores intẽderũt arcũ: para
uerũt sagittas suas in pharetra:
ut sagittẽt in obscuro rectos coꝛ
de. Q ñ que ꝑfecisti destruxe/
rũt: iustus aũt quid fecit? O ñs
in tẽplo scõ suo: dñs in celo se/
des eius. O culi eiꝰ in paupez
respiciũt: palpebꝛe eiꝰ iterrogãt
filios hoiuz. D ñs iterrogat iu
stũ ⁊ impiũ: qui aũt diligit iniqta/
tẽ odit aiaz suã. P luet sup pec
catores laqueos: ignis ⁊ sulphur
⁊ spũs ꝓcellarũ pars calicis eoꝛ.
Q ñ iustus dñs ⁊ iusticias dile
xit: eqtatẽ vidit vultꝰ eius. ꝑs. 11.
S Aluũ me fac dñe qñ de/
fecit scũs: qñ diminute
sunt veritates a filijs hominuz.
V ana locuti sunt vnusqsq; ad
primũ suũ: labia dolosa in coꝛ
de ⁊ coꝛde locuti sunt. D isper
dat dñs vniuersa labia dolosa: ⁊

linguaz magnisloquã. Qui di/
xerũt linguã nr̃az magnificabi/
mus: labia nr̃a a nobis sunt: qs
nr̃ dñs est? Propter miseriam
inopũ ⁊ gemitũ paupuz: nũc ex
urgã dicit dñs. Ponã in saluta
ri: fiducialiter agã in eo. Elo/
quia dñi eloqa casta: argentum
igne examiatũ ꝓbatũ terre pur
gatũ septuplũ. Tu dñe ꝑuabis
nos et custodies nos: a gñatiõe
hac in eternũ. In circuitu im
pij ambulãt: ꝑm altitudinez tuã
multiplicasti filios hoiuz. ps. 12.

Usqueq̃ dñe obliuisce/
ris me in finez: usqueq̃
auertis faciẽ tuam a me? Quã
diu ponã ꝯsilia in aĩa mea: dolo
rẽ in corde meo per diez. Us/
quequo exaltabit̃ inimicus me
us sup me: respice ⁊ exaudi me
dñe deus me⁹. Illumina ocu
los meos ne vnq̃z obdormiã in
morte: ne qñ dicat inimicus me
us ꝑualui aduersus euz. Qui
tribulãt me exultabũt si motus
fuero: ego autẽ in misericordia
tua speraui. Exultabit cor me
um in salutari tuo: cantabo dño
qui bona tribuit mihi: ⁊ psallaz
nomini domini altissimi. ps. 13.

Dixit insipiens in corde
suo: nõ est deus. Corru
pti sũt ⁊ abhomiabiles facti sũt
in studijs suis: nõ est qui faciat
bonũ nõ est usqz ad vnũ. Dñs
de celo ꝓspexit sup filios hoiuz
ut videat si est intelligẽs aut req
rẽs deũ. Oẽs declinauerũt si/
mul iutiles facti sunt nõ est qui
faciat bonũ: nõ est usqz ad vnũ:
Sepulchrũ patẽs est guttur eo
rũ: linguis suis dolose agebãt:
uenenũ aspiduz sub labijs eoꝝ.
Quoꝝ os maledictione ⁊ ama
ritudine plenuz est: ueloces pe/
des eoꝝ ad effũdẽdũ sanguinẽ.
Cõtritio ⁊ ĩfelicitas in vijs eo
rũ: ⁊ viã pacis nõ cognouerũt:
nõ est timor dei añ oculos eoꝝ.
Nõne cognoscẽt oẽs qui ope/
rant̃ iniqtatẽ: qui deuorant ple/
bẽ meã sicut escã panis? Dñm
nõ inuocauerũt: illic trepidaue
rũt timore ubi non erat timor.
Qm̃ dñs in gñatione iusta est:
ꝯsiliũ inopis ꝯfudistis qm̃ dñs
spes eius est. Quis dabit ex sy
on salutare israel? cuz auerterit
dñs captiuitatẽ plebis sue: exul
tabit iacob ⁊ letabit̃ isrl̃. ps. 14.

Domine qs habitabit in
tabernaculo tuo: aut qs
reqescet in mõte scõ tuo? Qui
ingredit̃ sine macula: ⁊ opat̃ iu
sticiã. Qui loquit̃ ueritatez in
corde suo: qui nõ egit dolum in
lingua sua. Nec fecit ꝓximo
suo malũ: ⁊ opprobriũ nõ acce/
pit aduersus ꝓximos suos. Ad
nihilũ deductus est in cõspectu
eius malignus: timẽtes aũt dñz

glificat. Qui iurat ꝓximo suo
⁊ non decipit: qui pecuniaꝫ su/
am nõ dedit ad usurã: ⁊ mune/
ra sup̄ inocẽtẽ nõ accepit. Qui
facit hec: non mouebit̃ in eter/
nuꝫ. An̄. Seruite dño in timore: ⁊
exultate ei cũ tremore. ℣. Memor
fui nocte nõis tui dñe. ℟. Et custodi
ui legẽ tuaꝫ. In secũdo noct̃: sup̄
psalmos an̄. Bonoꝝ meoꝝ. ps. 15

Conſerua me dñe qm̃ ſpa
ui in te: dixi dño deꝰ me
us es tu: qm̃ bonoꝝ meoꝝ non
eges. Sãctis qui sunt in terra
eius: mirificauit oẽs uolũtates
meas in eis. Multiplicate sunt
infirmitates eoꝝ: postea accele/
rauerũt. Nõ ꝯgregabo cõuẽti
cula eoꝝ de sanguinibꝰ: nec me
mor ero nominũ eoꝝ per labia
mea. Dñs pars hẽditatis mee
⁊ calicis mei: tu es qui restitues
hereditateꝫ meã mihi. Funes
ceciderũt mihi in p̃claris: eteniꝫ
hereditas mea p̃clara est mihi.
Bñdicã dñm qui tribuit mihi
intellectum: insup̄ ⁊ usqꝫ ad no
ctẽ increpuerũt me renes mei.
Prouidebam dñm in ꝯspectu
meo semp̄: qm̃ a dextris est mi/
hi ne cõmouear. Propter hoc
letatũ est cor meum ⁊ exultauit
lingua mea: ĩsup̄ ⁊ caro mea re
quiescet in spe. Qm̃ non dere
linques aĩam meaꝫ in inferno:
nec dabis sanctũ tuũ videre cor
ruptionẽ. Notas mihi fecisti vi
as vite: adimplebis me leticia
cuꝫ vultu tuo: delectationes in
dextera tua usqꝫ in finez. ps. 16.

Exaudi dñe iusticiã meã:
intẽde dep̃cationẽ meã.
Auribus ꝑcipe or̃onẽ meã: nõ
in labijs dolosis. De vultu tuo
iudiciũ meũ ꝓdeat: oculi tui vi
deãt eqtates. Probasti cor me
uꝫ ⁊ visitasti nocte: igne me exa
minasti ⁊ nõ est inuenta in me
iniqtas. Ut nõ loquat̃ os me
uꝫ opa hoĩuꝫ: ꝓpter uerba labi/
orũ tuoꝝ ego custodiui vias du
ras. Perfice gressus meos in
semitis tuis: ut nõ moueant̃ ue
stigia mea. Ego clamaui qm̃
exaudisti me deus: inclina aurẽ
tuaꝫ mihi ⁊ exaudi uerba mea.
Mirifica miſicordias tuas: qui
saluos facis ſpantes in te. A re
sistẽtibꝰ dextere tue custodi me:
ut pupillaꝫ oculi. Sub vmbra
alarũ tuarũ ꝓtege me: a facie im
piorũ qui me afflixerũt. Ini/
mici mei aĩam meã circũdede/
rũt adipẽ suũ cõcluserũt: os eoꝝ
locutũ est sup̄biã. Proijciẽtes
me nunc circũdederũt me: ocu
los suos statuerũt declinare in
terrã. Suscepunt me sicut leo
paratꝰ ad p̃dã: ⁊ sicut catulus le
onis habitãs in abditis. Exur
ge dñe p̃ueni eũ ⁊ supplãta eũ:
eripe aĩam meã ab ĩpio: frame/

am tuā ab inimicis manus tue.
Dñe a paucis de terra diuide
eos ī vita eoꝝ: de abscōditis tuis
adimplet⁹ est uēter eoꝝ. Satu
rati sūt filijs: ⁊ dimiserūt reliqas
suas ꝑuulis suis. Ego aūt in iu
sticia appebo ꝯspectui tuo: satia
bor cuꝫ appuerit gl̄ia tua. ps. 17.
Diligam te dñe fortitudo
mea: dñs firmamētū me
um ⁊ refugiuꝫ meū ⁊ liberator
meus. Deus me⁹ adiutor me
us: ⁊ sꝑabo in eum. Protector
meus ⁊ cornu salutis mee: ⁊ su/
sceptor meus Laudās inuoca
bo dñm: ⁊ ab inimicis meis sal
uus ero. Circūdederūt me do
lores mortis: ⁊ torrētes iniqta/
tis ꝯturbauerūt me. Dolores
īferi circūdederūt me: ꝑoccupa
uerunt me laquei mortis. In
tribulatiōe mea inuocaui dñꝫ:
⁊ ad deū meū clamaui. Et ex/
audiuit de tēplo sancto suo uo/
cē meā: ⁊ clamor meus in ꝯspe/
ctu eius introiuit in aures ei⁹.
Cōmota est ⁊ cōtremuit terra:
fundamēta mōtiuꝫ ꝯturbata sūt
⁊ cōmota sūt: qm̄ iratus est eis.
Ascēdit fum⁹ in ira ei⁹: ⁊ ignis
a facie eius exarsit: carbones suc
cēsi sunt ab eo. Inclinauit ce/
los ⁊ descēdit: ⁊ caligo sub pedi
bus eius. Et ascēdit sup cheru
bin ⁊ uolauit; uolauit sup pen/
nas uētoꝝ. Et posuit tenebras
latibulū suū in circuitu eius ta/
bernaculū eius: tenebrosa aqua
in nubib⁹ aeris. Pre fulgore
in ꝯspectu eius nubes trāsierūt:
grādo ⁊ carbones ignis. Et in
tonuit de celo dñs: ⁊ altissimus
dedit uocē suā grando ⁊ carbo/
nes ignis. Et misit sagittas su
as ⁊ dissipauit eos: fulgura mul
tiplicauit ⁊ ꝯturbauit eos. Et
apparuerūt fontes aquarū: ⁊ re
uelata sunt fundamēta orbis ter
rarū. Ab increpatiōe tua dñe:
ab inspiratiōe spūs ire tue. Mi
sit de summo ⁊ accepit me: ⁊ as/
sumpsit me de aqs multis. Eri
puit me de inimicis meis fortis
simis ⁊ ab his qui oderunt me:
qm̄ ꝯfortati sunt sup me. Pre/
uenerunt me in die afflictionis
mee: ⁊ fact⁹ est dñs ꝓtector me/
us. Et eduxit me in latitudi/
nem: saluuꝫ me fecit qm̄ uoluit
me. Et retribuit mihi dñs ꝟm
iusticiā meā: ⁊ ꝟm puritatē ma/
nuuꝫ mearum retribuet mihi.
Quia custodiui vias dñi: nec
īpie gessi a deo meo. Qm̄ oīa
iudicia ei⁹ in ꝯspectu meo: ⁊ iu/
sticias ei⁹ nō reppuli a me. Et
ero īmaculatus cuꝫ eo: ⁊ obꝟua
bo me ab iniqtate mea. Et re/
tribuet mihi dñs ꝟm iusticiā me
am: ⁊ ꝟm puritatē manuū mea/
rū in ꝯspectu oculoꝝ eius. Cū
scō sanctus eris: ⁊ cū viro inno/

cēte innocēs eris. Et cū electo electus eris: z cū puerso puerteris. Q ñ tu pplm humilē salūꝫ facies: z oculos superborū humiliabis. Q ñ tu illuminas lucernā meā dñe: deus meus illumina tenebras meas. Q ñ in te eripiar a tētatiōe: et in deo meo trāsgrediar murū. Deus meus impolluta via eius: eloqa dñi igne examinata: protector est oīum sperantiū in se. Q ñ qs deus pter dñm: aut qs deus pter deū nr̄m: Deus qui precinxit me virtute: z posuit imaculatā viā meam. Q ui perfecit pedes meos tanq̄z ceruoz: z sup excelsa statuēs me. Q ui docet manꝰ meas ad plīū: z posuisti ut arcū ereum brachia mea. Et dedisti mihi protectionē salutis tue: z dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finē: z disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos sbtus me: z nō sunt infirmata uestigia mea. Persequar inimicos meos z cōprehēdā illos: z nō puertar donec deficiāt. Q ōterā ingā illos nec poterūt stare: cadēt sbtus pedes meos. Et precinxisti me virtute ad bellū: z supplāta sti insurgētes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: z odiētes me disperdidisti. Q lamauerūt nec erat qui saluos faceret: ad dñm nec exaudiuit eos. Et cōminuam eos ut puluerē ante faciē uēti: ut lutū platearū delebo eos. Eripies me de pradictionib⁹ ppli: pstitues me in caput gētiū. Populus quē nō cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mētiti sūt mihi: filij alieni inueterati sūt: z claudicauerūt a semitis suis. Uiuit dñs z bñdict⁹ deus meus: z exaltet deus salutis mee. Deus qui das ultiones mihi z subdis pplos sub me: liberator meus de inimicis meis iracūdis. Et ab insurgētibus in me exaltabis me: z a viro iniquo eripies me. Propterea cōfitebor tibi in nationibus dñe: z nomini tuo psalmū dicā. Q magnificās salutes regis eius: z faciēs misericordiaz christo suo dauid z semini eius usq; in seculū. Ant. Bonorū meoz nō indiges: in te spes mea est: qui cōseruas me dñe. ℣. Dñe tu illuminas lucernaz meā dñe. ℟. Deus meus illumina tenebras meas. Ant. iij. nocturn. Opa manuū. ps. 18.

Celi enarrāt gloriaz dei: z opa manuū eius annūciat firmamētū. Dies diei eructat uerbū: z nox nocti indicat scientiā. Nō sunt loquele neq; sermones: quoz nō audiant uoces eoz. In oēm terrā exiuit

fonus eoꝝ:ꝛ in fines o:bis terre uerba eoꝝ. ℣n sole posuit tabernaculū suū:ꝛ ipse tanq̄z sponsus procedēs de thalamo suo. ℟xultauit ut gigas ad currendā viā: a summo celo egressio eius. ℟t occursus eius usq; ad summū eius:nec est qui se abscōdat a calore eius. ℣ex dñi immaculata ꝙuertēs animas:testimoniū dñi fidele:sapiētiaz pstās paruulis. ℣usticie dñi recte letificantes coꝛda:ꝑceptū dñi lucidū illuminās oculos. ℣timo:dñi sanct⁹ pmanet in seculū seculi:iudicia dñi uera iustificata in semetipsa. ℣esiderabilia sup aurum ꝛ lapidē ꝑciosum multū:ꝛ dulciora sup mel ꝛ fauū. ℟tenim seruus tu⁹ custodit ea:in custodiēdis illis retributio multa. ℣elicta qs ītelligit:ab occultis meis mūda me:ꝛ ab alienis parce seruo tuo. ℟i mei non fuerint dñati tūc imaculatus ero:ꝛ emūdabo:a delicto maximo. ℟t erūt ut cōplaceant eloquia oris mei:ꝛ meditatio coꝛdis mei in cōspectu tuo semp. ℣ñe adiutoꝛ meꝰ:ꝛ redēptoꝛ meus. ꝑ.19.

℟Xaudiat te dñs in die tribulationis:ptegat te nomen dei iacob. ℣ittat tibi auxiliuz de scō:ꝛ de syon tueat te. ℣emoꝛ:fit oīs sacrificiū tuī:ꝛ holocaustuz tuum pingue fiat. ℣ribuat tibi ſm coꝛ tuū:ꝛ omne cōsiliū tuū cōfirmet. ℣etabimur in salutari tuo:ꝛ in noīe dei nr̄i magnificabimur. ℣impleat dñs oēs petitiones tuas: nūc cognoui qm̄ saluū fecit dñs chr̄istū suū. ℟xaudiet illuz de celo scō suo:in potētatib⁹ salus dextē eiꝰ. ℣i in currib⁹ꝛ hi in eqs:nos aūt in noīe dñi dei nr̄i inuocabimus. ℣ pſi obligati sūt ꝛ ceciderūt:nos aūt surrexi/mus ꝛ erecti sumus. ℣ñe saluū fac regē:ꝛ exaudi nos in die qua inuocauerimus te. ꝑ.20.

℣Omine in virtute tua letabit rex:ꝛ sup salutare tuuz exultabit uehementer. ℣esideriuz coꝛdis eius tribuisti ei:ꝛ uolūtate labioꝝ eius nō fraudasti eū. ℣ñ ꝓuenisti eū in bñdictionib⁹ dulcedinis:posuisti in capite eius coꝛonā de lapide ꝑcioso. ℣itā petijt a te ꝛ tribuisti ei:lōgitudinē dierū in seculū ꝛ in seculū scli. ℣agna est gl̄ia eius in salutari tuo:gloriā ꝛ magnū decoreꝫ impones sup eū. ℣ñ dabis eū in bñdictionē in seculū seculi:letificabis eū in gaudio cū vultu tuo. ℣ñ rex spat in dño:ꝛ in mīsericoꝛdia altissimi nō cōmouebit. ℣nueniat manus tua oīb⁹ inimicis tuis:dextera tua inueniat oēs qui te oderūt. ℣ones eos

ut clibanū ignis in tpe vult⁹ tui: dñs in ira sua ꝯturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis. Fructuꝫ eoꝝ de terra ꝑdes: ⁊ semē eoꝝ a filijs hoīuꝫ. Q m̄ declinauerūt ī te mala: cogitauerūt cōsilia que nō potuerūt stabilire. Q m̄ pones eos dorsum: in reliqis tuis ꝑparabis vultum eoꝝ. Exaltare dñe in virtute tua: cātabimus ⁊ psallemus virtutes tuas. Añ. Opa manuū ei⁹ annūciat firmamētuꝫ. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cantabimus ⁊ psallemus virtutes tuas. Hy⁹ ambrosij ⁊ aug.

TE deū laudam⁹: te dñm cōfitemur. Te eternuꝫ patrē oīs terra uenerat̄. Tibi oēs angeli: tibi celi et vniuerse potestates. Tibi cherubin ⁊ seraphin: īcessabili uoce ꝓclamāt. Sanct⁹ Sanctus Scūs dñs deus sabaoth. Pleni sūt celi ⁊ terra: maiestatis gl̄ie tue. Te gl̄iosus apl̄oꝝ chorus. Te ꝓphetaruꝫ laudabilis numerus. Te martyrū cādidatus laudat exercit⁹. Te per orbē terraruꝫ sancta ꝯfitet̄ eccl̄ia. Patrē immēse maiestatis. Venerandū tuū uerū: ⁊ vnicū filiū. Sanctū q̄q̄ paraclitum spūm. Tu rex gl̄ie christe. Tu p̄ris sempiternus es filius. Tu ad liberādū suscepturus hoīeꝫ: nō horruisti virginis vterum. Tu deuicto mortis aculeo: apuisti credētib⁹ regna celoꝝ. Tu ad dexteraꝫ dei sedes: in gl̄ia p̄ris. Iudex crederis esse uēturus. Te ergo quesumus tuis famulis sb̄ueni: quos p̄cioso sanguine redemisti. Eterna fac cū scīs tuis gl̄ia mūerari. Saluū fac ppl̄m tuū dñe: ⁊ bñdic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsq̄ in eternū. Per singulos dies benedicimus te. Et laudam⁹ nomē tuū in seculū: ⁊ in scl̄m scl̄i. Dignare dñe die isto: sine peccato nos custodire. Miserere nr̄i dñe: miserere nr̄i. Fiat misericordia tua dñe sup nos: quē admodū sperauim⁹ in te. In te dñe speraui: nō cōfundar in eternum. Ab octaua penthecostes usq̄ ad aduētuꝫ ad laudes añt. Indutus est. ps. 92.

DOmin⁹ regnauit decorē indut⁹ est: indut⁹ est dñs fortitudinē et precinxit se. Etenī firmauit orbē terre: qui non cōmouebit̄. Parata sedes tua extūc: a secl̄o tu es. Eleuauerūt flumina dñe: eleuauerūt flumina vocē suā. Eleuauerunt flumina fluct⁹ suos: a vocib⁹ aquarū multaꝝ. Mirabiles elatōes maris: mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domū tuā decet sanctitudo dñe in longitudine

dierꝝ. Añ. Indutus est dñs fortitudinē: ⁊ ꝑcinxit se virtute alla alla alleluia. Añ. Glia ⁊ honor. ps. 99.

Iubilate deo oīs t̄ra: seruite dño in leticia. Introite in ꝯspectu eiꝰ: in exultatiōe. Scitote qm̄ dñs ipe est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos. Populus eius ⁊ oues pascue eiꝰ: introite portas eiꝰ in ꝯfessione: atria eius in hymnis cōfitemini illi. Laudate nomē eius qm̄ suauis ē dñs: in eternū misericordia eiꝰ: ⁊ usqꝫ in gñationē et gñationē veritas eiꝰ. Añ. Glia ⁊ honor ⁊ bñdictio sedenti sup thronum viuenti in secula seculoꝝ. Añt. Deus misereat̄ nostri. ps. 62.

Deus deꝰ meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit i te aīa mea: q̄ꝫ multipliciter tibi caro mea. In t̄ra deserta inuia et inaquosa sic i sctō apparui tibi: vt viderē virtutē tuā et gl̄iaꝫ tuā. Qm̄ melior ē mīa tua sup vitas: labia mea laudabunt te. Sic bñdicā te in vita mea: ⁊ in noīe tuo leuabo manus meas. Sic adipe et pīguedīe repleat̄ aīa mea: ⁊ labijs exultatōis laudabit os meū. Sic memor fui tui sup stratū meū: in matutinis meditabor i te: qꝛ fuisti adiutor meus. Et in velamento alaꝝ tuaꝝ exultabo: adhesit aīa mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi ꝟo in vanum quesierūt aīam meā: introibūt in inferiora terre tradent̄ in manꝰ gladij partes vulpiū erūt. Rex vero letabit̄ in deo: laudabūt̄ oēs q iurant in eo: qꝛ obstructū est os loquētiū iniqua. ps. 66.

Deus misereat̄ nr̄i et bñdicat nobis: illumīet vultū suū sup nos ⁊ misereat̄ nr̄i. Ut cognoscamꝰ in t̄ra viā tuā: in oībꝰ gētibus salutare tuū. Cōfiteātur tibi ppl̄i deus: ꝯfiteant̄ tibi ppl̄i omnes. Letent̄ ⁊ exultēt gentes: qm̄ iudicas ppl̄os in eq̄tate: ⁊ gētes i terra dirigis. Cōfiteant̄ tibi ppl̄i deus: ꝯfiteant̄ tibi ppl̄i oēs: terra dedit fructuꝫ suū. Bñdicat nos deus deꝰ nr̄ benedicat nos deus: et metuāt eum oēs fines terre. Añ. Deus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis illuminet vultuꝫ sup nos ⁊ misereat̄ nostri. Añ. Benedictio ⁊ claritas.

Canticū trium pueroꝝ.

Benedicite oīa opa dñi dño: laudate ⁊ supexaltate euꝫ in secula. Bñdicite angeli dñi dño: bñ. celi dño. Bñ. aq̄ oēs que sup celos sunt dño: bñ. oēs virtutes dñi dño. Bñ. sol ⁊ luna dño: bñ. stelle celi dño. Bñ. hymber ⁊ ros dño: bñ. oīs spūs dei dño. Bñ. ignis ⁊ estꝰ dño: bñ. fruges et estas dño. Bñ. rores et pruina dño: bñ. gelu et

frigus dño. Bñ. glacies et ni/
ues dño: bñ. noctes ⁊ dies dño
Bñ. lux ⁊ tenebre dño: bñ. ful/
gura ⁊ nubes dño. Benedicat
t̃ra dñm: laudet ⁊ supexaltet eũ
in secula. Bñ. mõtes et colles
dño: bñ. vniuersa germinantia
in terra dño. Bñ. fontes dño:
bñ. maria ⁊ flumina dño. Bñ.
cete et oĩa que mouẽt̃ in aquis
dño: bñ. oẽs volucres celi dño
Bñ. oẽs bestie et pecora dño:
bñ. filij hoĩuz dño. Bñdicat isrl̃
dñm: laudet et supexaltet eũ in
scl̃a. Bñ. sacerdotes dñi dño:
bñ. ꝑui dñi dño. Bñ. spũs ⁊ aĩe
iustoꝝ dño: bñ. sci ⁊ hũiles cor/
de dño. Bñ. anania azaria mi/
sael dño: laudate et supexaltate
eũ in scl̃a. Bñdicamus patrẽ ⁊
filiũ cũ scõ spũ: laudemus et su/
perexaltem⁹ eũ in scl̃a. Bñdi/
ctus es dñe in firmamẽto celi:
et laudabilis et gloriosus et su/
perexaltatus in scl̃a. Aũ. Bene
dictio ⁊ claritas ⁊ sapientia ⁊ gratia
rũ actio: honor virt⁹ ⁊ fortitudo deo
nostro in secula seculoꝝ amẽ. Aña.
Sanctus sanctus sanctus. ps. 148.

Laudate dñm ꝺ celis: lau
date eũ in excelsis. Lau
date eum oẽs angeli eius: lau/
date eũ oẽs virtutes ei⁹. Lau.
eũ sol ⁊ luna: lau. eũ oẽs stelle ⁊
lumẽ. Laudate eũ celi celoꝝ:
et aque que sup celos sunt lau/
dẽt nomẽ dñi. Quia ip̃e dixit
⁊ facta sũt: ipse mãdauit et crea
ta sunt. Statuit ea in scl̃m ⁊ in
scl̃m seculi: p̃ceptũ posuit et nõ
p̃teribit. Laudate dñz de t̃ra:
dracones et oẽs abyssi. Ignis
grando nix glacies spũs ꝓcel/
larũ: q̃ faciũt verbũ ei⁹. Mon
tes ⁊ oẽs colles: ligna fructifera
et oẽs cedri. Bestie et vniuer/
sa pecora: serpentes ⁊ volucres
pẽnate. Reges t̃re ⁊ oẽs ppl̃i:
principes et oẽs iudices terre.
Iuuenes ⁊ ꝟgines senes cũ
iunioribꝰ laudent nomẽ dñi: q̃
exaltatũ est nomẽ ei⁹ soli⁹. Cõ
fessio ei⁹ sup celũ et terrã: et ex/
altauit cornu ppl̃i sui. Hymn⁹
oĩb⁹ scis eius: filijs isrl̃ ppl̃o ap
propinquãti sibi. Cãtate dño
canticũ nouũ: laus ei⁹ in eccle/
sia sctõꝝ. Letet̃ isrl̃ in eo qui
fecit eũ: et filie syon exultent in
rege suo. Laudẽt nomẽ ei⁹ in
choro: in tympano et psalterio
psallant ei. Quia bñplacitũ est
dño ĩ ppl̃o suo: et exaltabit mã
suetos in salutẽ. Exultabunt
scti in gl̃ia: letabunt̃ in cubilib⁹
suis. Exultatiões dei in guttu
re eorum: et gladij ancipites in
manib⁹ eoꝝ. Ad faciendã vin
dictã in nationib⁹: ĩcrepatiões
in ppl̃is. Ad alligãdos reges
eoꝝ in cõpedib⁹: ⁊ nobiles eoꝝ
in manicis ferreis. Ut faciãt

in eis iudiciū ꝯscriptū: gl'ia hec est oib⁹ scis ei⁹. Laudate dñm in scis ei⁹: laudate eū in firmamēto virtutis eius. Laudate eū in virtutib⁹ eius: laudate eū ſm multitudinē magnitudinis eius. Laudate eū ī sono tube: lau. eum in psalterio et cithara. Lau. eū in tympano et choro: lau. eum in chordis et organo. Laudate eū ī cymbalis bñ sonātib⁹: lau. eū in cymbalis iubilatiōis: oīs spiritus laudet dñz. Añ. Sāctus scūs sanctus dñs deus oīpotēs: qui est ⁊ qui erat ⁊ qui venturus est. Cap. ℣. Dñus regnauit decorez indutus est. ℟. Induit dñs fortitudinē ⁊ ꝑcinxit se virtute. Et dr̄ iste ℣. diebus dñicis tm̄ vsqz ad dñicā. lxx. ⁊ ab octaua pēth. vsqz ad aduētū. Añ. sup bñdict⁹ que tūc contingit dieb⁹ dñicis. Canticum zacharie prophete.

Benedict⁹ dñs de⁹ isrl': qa visitauit et fecit redēptionē plebis sue. Et erexit cornu salutis nob: ī domo dauid pueri sui. Sicut locutus est per os sanctoꝝ: q a seculo sunt ꝓphaꝝ eius. Salutē ex inimicis nr̄is: et de manu oīuz q oderūt nos. Ad faciendā misericordiā cuz patrib⁹ nr̄is: et memorari testamēti sui sancti. Iusiurādū qd̄ iurauit ad abrahā patrez nr̄m: datuꝝ se nobis. Ut sine timore de manu inimicoꝝ nostroꝝ liberati: seruiam⁹ illi. In sanctitate et iusticia corā ipso: oīb⁹ dieb⁹ nr̄is. Et tu puer ꝓpha altissimi vocaberis: preibis enī ante faciē dñi parare vias eius. Ad dandā scientiā salutis plebi ei⁹: in remissionē pctōꝝ eoꝝ. Per viscera misericordie dei nr̄i: in qb⁹ visitauit nos oriens ex alto. Illuminare his qui ī tenebris ⁊ vmbra mortis sedēt: ad dirigendos pedes nr̄os in viam pacis. Ad primā hymn⁹.

Iam lucis orto sydē deū precemur supplices: vt ī diurnis actib⁹ nos seruet a nocentibus. Linguā refrenans tēperet ne litis horror insonet: visum fouēdo ꝯtegat ne vanitates hauriat. Sint pura cordis intima absistat et vecordia: carnis terat supbiā pot⁹ cibiqz parcitas. Ut cum dies abscesserit noctēqz sors reduxerit: mūdi ꝑ abstinentiā ipsi canam⁹ gloriā. Deo pr̄i. Añ. Bñdicat nos de⁹

Deus deus meus respice in me quare me dereliquisti: lōge a salute mea verba delictoꝝ meoꝝ. Deus me⁹ clamabo ꝑ diē et nō exaudies: et nocte ⁊ nō ad insipiētiā mihi. Tu autē in scō habitas: laus isrl'. In te sperauerūt patres nr̄i: sperauerūt et liberasti

eos. Ad te clamauerũt ⁊ salui
facti sunt: in te sperauerũt ⁊ nõ
sũt ꝯfusi. Ego aũt suꝫ vermis
⁊ nõ hõ: opprobriũ hoĩuꝫ ⁊ ab/
iectio plebis. Oẽs vidẽtes me
deriserũt me: locuti sunt labijs
⁊ mouerũt caput. Sperauit in
dño eripiat eũ: saluũ faciat euꝫ
qm̃ vult eũ. Qm̃ tu es qui ex/
traxisti me de ventre: spes mea
ab vberib⁹ mr̃is mee: in te ꝓie
ctus sum ex vtero. De ventre
matris mee deus me⁹ es tu: ne
discesseris a me. Qm̃ tribula/
tio ꝓxima est: qm̃ nõ est qui ad
iuuet. Circũdederunt me vi/
tuli multi: tauri pingues obse/
derũt me. Aperuerũt sup me
os suũ: sicut leo rapiens ⁊ rugi
ens. Sicut aqua effusus sum:
et dispsa sũt oĩa ossa mea. Fa/
ctũ est cor meũ tãq̃ꝫ cera lique/
scẽs: ĩ medio uẽtris mei Aruit
tanq̃ꝫ testa virt⁹ mea: et lingua
mea adhesit faucib⁹ meis: et in
puluerẽ mortis deduxisti me.
Qm̃ circũdederunt me canes
multi: cõciliũ malignãtiũ obse
dit me. Foderũt man⁹ meas
⁊ pedes meos: dinumerauerũt
oĩa ossa mea. Ipsi ꝟo cõside
rauerũt ⁊ ĩspexerũt me: diuise/
rũt sibi vestimẽta mea ⁊ sup ve
stẽ meã miserũt sortẽ. Tu aũt
dñe ne elõgaueris auxiliũ tuuꝫ
a me: ad defensionez meã con/
spice. Erue a framea de⁹ aĩaꝫ
meaꝫ: et de manu canis vnicaꝫ
meã. Salua me ex ore leonis:
⁊ a cornib⁹ vnicorniũ humilita
tem meã. Narrabo nomẽ tuũ
fratrib⁹ meis: in medio eccl̃ie
laudabo te. Qui timetis dñm
laudate eũ: vniuersum semen
iacob glorificate euꝫ. Timeat
eũ omne semẽ isrl̃: qm̃ nõ spre/
uit neqꝫ despexit deprecationẽ
paupis. Nec auertit faciez suã
a me: et cũ clamarẽ ad eũ exau/
diuit me. Apud te laus mea ĩ
eccl̃ia magna: vota mea reddã
in ꝯspectu timẽtiũ eũ. Edent
pauperes et saturabunt̃: et lau/
dabũt dñm qui requirũt eũ: vi/
uent corda eoꝝ in secl̃m seculi.
Reminiscent̃ et cõuertent̃ ad
dñm: vniuersi fines terre. Et
adorabũt in ꝯspcũ ei⁹ vniuerse
familie gentiũ. Qm̃ dñi est re
gnũ: et ipse dñabit̃ gẽtiũ. Mã
ducauerũt ⁊ adorauer̃t oẽs pin
gues terre: in ꝯspectu ei⁹ cadẽt
oẽs qui descẽdũt in terrã. Et
aĩa mea illi viuet: et semẽ meũ
seruiet ipsi. Annũciabit̃ dño
gñatio ventura: et annũciabũt
celi iusticiaꝫ eius: ppl̃o qui na/
scet̃ quẽ fecit dñs. ps. 22.
Dominus regit me ⁊ ni
hil mihi deerit: in loco pascue
ibi me collocauit. Sup aquaꝫ
refectiõis educauit me: animã

meā ꝯuertit. Deduxit me sup
semitas iusticie: ꝓpt̄ nomē suū
Na et si ambulauero ī medio
vmbre mortis: nō timebo mala
qm̄ tu mecū es. Virga tua et
baculus tuꝰ: ipsa me ꝯsolata sūt
Parasti in ꝯspcū meo mēsaꝫ:
aduersus eos qui tribulāt me.
Impinguasti in oleo caput
meū: et calix meus inebriās q̄ꝫ
preclarus est. Et misericordia
tua sb̄sequet̄ me: oībꝰ diebꝰ vi/
te mee. Et ut inhabitez in do/
mo dn̄i: in longitudine dierū.

Domini est terra ps. 23.
et plenitudo eius: orbis
terraꝝ et vniuersi q habitāt ī eo
Quia ipse sup maria fundauit
eū: ⁊ sup flumina p̄parauit eū.
Quis ascēdet ī montē dn̄i: aut
qs stabit in loco sctō eiꝰ. In/
nocēs manibꝰ ⁊ mūdo corde: q
non accepit in vano aīam suā:
nec iurauit in dolo ꝓximo suo.
Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o
⁊ mīaꝫ a deo salutari suo. Hec
est gn̄atio q̄rentiū eū: querētiū
faciē dei iacob. Attollite por/
tas principes vestras: et eleua/
mini porte eternales: et introi/
bit rex glorie. Quis est iste rex
gl̄ie: dn̄s fortis ⁊ potēs: dn̄s po
tens in prelio. Attollite portas
principes vestras: ⁊ eleuamini
porte eternales: ⁊ introibit rex
glorie. Quis est iste rex gl̄ie:
dn̄s virtutū ipse est rex glorie.

Ad te dn̄e leuaui ps. 24
aīam meā: deꝰ meꝰ in
te ꝯfido nō erubescā. Neqꝫ ir
rideant me inimici mei: eteniꝫ
vniuersi qui sustinēt te nō con/
fundent̄. Cōfundant̄ oēs ini/
qua agentes: supuacue. Vias
tuas dn̄e demonstra mihi: et se
mitas tuas edoce me. Dirige
me in veritate tua et doce me:
qꝛ tu es deꝰ saluator meus: et te
sustinui tota die. Reminisce/
re miserationū tuaꝝ dn̄e: et mi
sericordiaꝝ tuaꝝ que a scl̄o sunt
Delicta iuuētutis mee: ⁊ igno
rantias meas ne memineris.
Scd̄ꝫ misericordiā tuā memē/
to mei tu: ꝓpt̄ bonitatē tuā dn̄e
Dulcis ⁊ rectus dn̄s: ꝓpt̄ hoc
legē dabit delinquentibꝰ in via
Diriget māsuetos in iudicio:
docebit mites vias suas. Uni
uerse vie dn̄i misericordia ⁊ ve
ritas: requirentibus testm̄ eius
⁊ testimonia eius. Propter no
men tuū dn̄e ꝓpitiaberis pctō
meo: multū est eni. Quis ē hō
qui timet dn̄m: legē statuit ei ī
via quā elegit. Anima eiꝰ in
bonis demorabit̄: et semen eiꝰ
hereditabit terrā. Firmamē/
tū est dn̄s timentibꝰ eū: et testa/
mētū ipsius ut manifestet̄ illis.
Oculi mei semp ad dn̄m: q̄ni/
aꝫ ip̄e euellet de laqueo pedes

meos. Respice in me ⁊ mise/
rere mei: q: vnicus et paup suꝫ
ego. Tribulatiões cordis mei
multiplicate sunt: de necessita/
tib⁹ meis erue me. Vide hu/
militatē meā ⁊ laborem meuꝫ:
⁊ dimitte vniuersa delicta mea
Respice inimicos meos: qm̄
multiplicati sūt: et odio iniquo
oderunt me. Custodi animā
meā et erue me: non erubescā
qm̄ speraui in te. Innocētes
et recti adheserunt mihi: q: su/
stinui te. Libera deus isrl̄: ex
oibus tribulatiōib⁹ suis. ps. 25.

IUdica me dñe qm̄ ego i
innocentia mea ingres/
sus sum: et in dño sperās nō in
firmabor. Proba me dñe ⁊ tē
pta me: vre renes meos et cor
meū. Qm̄ misericordia tua añ
oculos meos est: et cōplacui in
veritate tua. Nō sedi cū conci
lio vanitatis: ⁊ cū iniqua gerē/
tib⁹ nō itroibo. Odiui eccl̄iam
malignātiū: ⁊ cū impijs nō se/
debo. Lauabo inter innocen/
tes man⁹ meas: ⁊ circūdabo al/
tare tuū dñe. Ut audiā vocez
laudis: ⁊ enarrē vniuersa mira
bilia tua. Dñe dilexi decorem
dom⁹ tue: ⁊ locuꝫ habitationis
glorie tue. Ne ꝑdas cū impijs
deus aīam meā: ⁊ cū viris san/
guinū vitā meā. In quoꝝ ma
nib⁹ iniquitates sūt: dextera eo
rū repleta est muneribꝰ. Ego
aūt in innocētia mea ingressus
sum: redime me ⁊ miserē mei.
Pes me⁹ stetit in directo: in ec
clesijs benedicam te dñe. ps. 53

DEus in noīe tuo saluuꝫ
me fac: ⁊ i virtute tua iu/
dica me. Deꝰ exaudi orationē
meā: auribus ꝑcipe verba oris
mei. Qm̄ alieni insurrexerūt
aduersum me: ⁊ fortes q̄sierunt
aīam meā: ⁊ nō ꝓposuerūt deū
añ cōspectū suū. Ecce enī deꝰ
adiuuat me: ⁊ dñs susceptor est
aīe mee. Auerte mala inimi/
cis meis: ⁊ in veritate tua disp/
de illos. Voluntarie sacrifica
bo tibi: ⁊ ꝯfitebor noī tuo dñe
qm̄ bonū est. Qm̄ ex oī tribu
latione eripuisti me: ⁊ sup ini/
micos meos despexit oculꝰ meꝰ
Nota q̄ a. lxx. vsq̄ ad pasca lo/
co ps. Confitemini dicitur ps.
Dñs regnauit decorez. ps. 117.

COnfitemi dño qm̄ bo/
nus: qm̄ in seculū mise/
ricordia eiꝰ. Dicat nūc isrl̄ qm̄
bonꝰ: qm̄ in scl̄m mīa eiꝰ. Di
cat nūc domus aarō: qm̄ in se/
culū mīa eiꝰ. Dicāt nūc qui ti
ment dñm: qm̄ in scl̄m mīa eiꝰ
De tribulatiōe inuocaui dñꝫ:
⁊ exaudiuit me in latitudīe dñs
Dñs mihi adiutor: nō time/
bo qd faciat mihi hō. Dñs mi
hi adiutor: ⁊ ego despiciā ini/

micos meos. Bonũ est confi/
dere in dño: q̃z ꝯfidere in hoĩe
Bonũ est spare in dño: q̃z spe/
rare in ꝑncipibus. O ẽs gẽtes
circuierũt me: ⁊ in noĩe dñi q:
vlt⁹ suz in eos. Circũdãtes cir
cũdederũt me: ⁊ in noĩe dñi q:
vlt⁹ suz in eos. Circũdederũt
me sicut apes ⁊ exarserũt sicut
ignis in spinis: ⁊ in noĩe dñi q:
vlt⁹ sũ in eos. Impulsus euer
sus suz ut caderẽ: ⁊ dñs suscepit
me. Fortitudo mea ⁊ laus mea
dñs: ⁊ fact⁹ est mihi in salutem.
Vox exultationis ⁊ salutis: in
tabernaculis iustoꝝ. Dextera
dñi fecit virtutẽ: dextera dñi ex
altauit me: dextera dñi fecit ꝟtu
tẽ. Nõ moriar sed viuã: ⁊ nar/
rabo opa dñi. Castigãs casti/
gauit me dñs: ⁊ morti nõ tradi/
dit me. Apite mihi portas iu/
sticie ⁊ ingressus in eas cõfite/
bor dño: hec porta dñi iusti ĩtra
bunt in eã. Cõfitebor tibi qm̃
exaudisti me: ⁊ fact⁹ es mihi in
salutẽ. Lapidẽ quẽ reprobaue
rũt edificãtes: hic fact⁹ est in ca/
put anguli. A dño factũ est istd̃
⁊ est mirabile in oculis nostris
Hec dies quã fecit dñs: exul/
tem⁹ ⁊ letemur ĩ ea. O dñe sal/
uũ me fac: o dñe bene ꝓsperare
bñdict⁹ q vẽtur⁹ es in noĩe dñi.
Bñdixim⁹ vobis de domo dñi:
de⁹ dñs ⁊ illuxit nobis. Cõsti
tuite diẽ solẽnẽ in ꝯdensis: vsq;
ad cornu altaris. De⁹ me⁹ es
tu ⁊ ꝯfitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu
⁊ exaltabo te. Confitebor tibi
qm̃ exaudisti me: ⁊ fact⁹ es mi/
hi in salutẽ. Confitemini dño
qm̃ bon⁹: qm̃ in scl'm mĩa eius.

Beati immaculati ps. 118.
in via: q ambulãt in lege
dñi. Bti qui scrutant̃ testimo/
nia ei⁹: in toto corde exqrũt eũ.
Nõ enĩ qui opant̃ iniqtatẽ: in
vijs ei⁹ ambulauerũt. Tu mã/
dasti mandata tua custodiri ni/
mis. Vtinã dirigant̃ vie mee
ad custodiẽdas iustificationes
tuas. Tũc nõ ꝯfundar: cũ per/
spexero in oĩb⁹ mandatis tuis.
Cõfitebor tibi in directiõe cor
dis: in eo qd̃ didici iudicia iu/
sticie tue. Iustificatiões tuas
custodiã: non me derelinquas
vsq;q̃q;. In quo corrigit ado
lescẽtior viã suã: in custodiẽdo
sermones tuos. In toto corde
meo exqsiui te: ne repellas me
a mãdatis tuis. In corde meo
abscondi eloqa tua: ut nõ pec/
cem tibi. Bñdictus es dñe: do/
ce me iustificationes tuas. In
labijs ꝓnũciaui oĩa iudicia oĩs
tui. In via testimonioꝝ tuoꝝ
delectat⁹ suz: sicut in oĩb⁹ diui/
tijs. In mãdatis tuis exerce/
bor: ⁊ ꝯsiderabo vias tuas. In
iustificatiõib⁹ tuis meditabor:

non obliuiscar sermones tuos.
Retribue seruo tuo vi- ps.
uifica me: ⁊ custodiam
sermones tuos. Reuela ocu-
los meos: ⁊ cōsiderabo mirabi
lia de lege tua. Incola ego sū
in terra: nō abscōdas a me mā-
data tua. Concupiuit aīa mea
desiderare iustificatiōes tuas: in
oī tpe. Increpasti supbos: ma
ledicti q declināt a mādatis tuis
Aufer a me opprobriū ⁊ cōtē-
ptū: q: testimonia tua exquisiui
Etenī sederunt p̄ncipes ⁊ ad-
uersuz me loquebant̄: ꝑuus aūt
tuus exercebat̄ in iustificationi
bus tuis. Nā ⁊ testimonia tua
meditatio mea est: ⁊ cōsiliū me-
um iustificatiōes tue. Adhesit
pauimēto aīa mea: viuifica me
ꝑm uerbū tuum. Vias meas
enūciaui ⁊ exaudisti me: doce
me iustificationes tuas. Viā
iustificationuz tuarū īstrue me:
⁊ exercebor in mirabilib⁹ tuis.
Dormitauit aīa mea pre tedio
ꝯfirma me in ꝟbis tuis. Viā
iniqtatis amoue a me: ⁊ de lege
tua miserere mei. Viā uerita
tis elegi: iudicia tua nō sum ob
litus. Adhesi testimonijs tuis
dñe: noli me cōfundere. Viā
mādatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dila-
tasti cor meū. Symbolū atha-
Quicunqz vult sal- nasij.
uus esse: ante oīa opus
est ut teneat catholicam fidem.
Quā nisi quisqz integrā īuio-
latāqz seruauerit: absqz dubio
in eternū peribit. Fides autē
catholica hec est: ut vnū deū in
trinitate ⁊ trinitatem in vnitate
ueneremur. Neqz cōfundētes
ꝑsonas: neqz substātiā separan
tes. Alia est enī ꝑsona patris
alia filij: alia spūs scī. Sed pa-
tris ⁊ filij ⁊ spūs scī vna est diui
nitas: eq̄lis gloria coeterna ma
iestas. Qualis pr̄ talis fili⁹: ta-
lis spūs scūs. Increat⁹ pater
īcreat⁹ fili⁹: increat⁹ spūs scūs.
Immēsus pr̄ īmensus filius:
īmensus spūs scūs. Etern⁹ pr̄
etern⁹ fili⁹: etern⁹ spūs sanctus.
Et tñ nō tres eterni: sed vnus
etern⁹. Sicut nō tres increati
nec tres īmēsi: sed vn⁹ īcreat⁹ ⁊
vn⁹ īmensus. Siliter oīpotēs
pr̄ op̄s fili⁹: op̄s spūs scūs. Et
tñ nō tres oīpotētes: sed vnus
op̄s. Ita de⁹ pr̄ de⁹ fili⁹: deus
spūs scūs. Et tñ non tres dij:
sed vnus est de⁹. Ita dñs pr̄
dñs fili⁹: dñs spūs scūs. Et tñ
non tres dñi: sed vnus est dñs.
Quia sic̄ singillatiz vnāquāqz
ꝑsonā deū ac dñm ꝯfiteri chr̄ia
na ueritate cōpellimur: ita tres
deos aut dños dicere catholica
religione ꝓhibemur. Pater a
nullo est fact⁹: nec creat⁹ nec ge
nit⁹. Filius a pr̄e solo est non

fact⁹ nec creat⁹: sed genit⁹. Spi
rit⁹ scūs a p̄re ⁊ filio: nō fact⁹ nec
creat⁹ nec genit⁹: sed ꝓcedens.
Un⁹ ergo p̄r nō tres p̄res: vn⁹
fili⁹ non tres filij: vn⁹ spūs scūs
nō tres spūs sci. Et in hac tri/
nitate nihil pri⁹ aut posteri⁹ ni/
hil mai⁹ aut min⁹: sed tote tres
ꝑsone coeterne sibi sunt ⁊ coeq̄
les. Ita ut per oīa sicut iā sup̄
dictū est: ⁊ vnitas in trinitate ⁊
trinitas in vnitate uenerāda sit
Qui vult ergo saluus eē: ita de
trinitate sentiat. Sed necessa/
riū est ad eternā salutē: ut incar
nationē q̄q; dñi nr̄i iesu christi
fideliter credat. Est ergo fides
recta ut credamus ⁊ ꝯfiteamur:
qꝛ dñs nr̄ iesus chr̄s dei fili⁹ de⁹
⁊ hō est. De⁹ est ex sb̄a p̄ris añ
scl̄a genit⁹: ⁊ hō est ex sb̄stantia
mr̄is in scl̄o natus. Perfectus
deus ꝑfectus hō: ex aīa rōnali ⁊
humana carne sb̄sistēs. Eq̄lis
p̄ri ꝑm diuinitatez: minor patre
ꝑm humanitatē. Qui lꝫ de⁹ sit
⁊ hō: nō duo tñ sed vn⁹ est chri/
st⁹. Un⁹ aūt nō ꝯuersiōe diui
nitatis in carnē: sed assumptiōe
humanitatis in deū. Un⁹ oīno
nō ꝯfusiōe sb̄stātie: sed vnitate
ꝑsone. Nā sicut aīa rōnalis ⁊
caro vnus est hō: ita deus ⁊ hō
vnus est christus. Qui passus
est pro salute nr̄a: descēdit ad in
feros: tertia die resurrexit a mor
tuis. Ascēdit ad celos sedet ad
dexterā dei patris oīpotētis: in
de uenturus est iudicare viuos
⁊ mortuos. Ad cuius aduētuꝫ
oēs hoīes resurgere habēt cum
corpibus suis: ⁊ reddituri sunt
de factis ꝓprijs rōnez. Et qui
bona egerūt ibūt in vitā et̄naꝫ:
qui ꝟo mala in ignē eternum.
Hec est fides catholica quam
nisi q̄sq; fideliter firmiterq; cre/
diderit: saluus esse non poterit.
Añ. Benedicat nos deus pater: cu
stodiat nos iesus christus: illuminet
nos spūs scūs: oībus diebus vite nr̄e
cōfirmet nos virtus christi: interce/
dētibus scīs suis īdulgeat nobis dñs
vniuersa delicta nostra. amē. Cap̄.

Regi seculorum immor/
tali ⁊ īuisibili soli deo ho
nor ⁊ gloria in secula seculoruꝫ
amen. Añ. feriatis diebus. Dñe
exaudi preces seruorū tuorū. Cap̄.

Omnis enī hō q̄cūq; īuo
cauerit nomē dñi saluus
erit in christo iesu dño nr̄o. R̄.
breue. Christe fili dei viui: Misere
re nobis. ℣. Qui sedes ad dexteraꝫ
patris. R̄. Miserere. Gloria p̄ri.
Christe fili. ℣. Exurge dñe adiuua
nos. R̄. Et libera nos propter no/
mē tuū. Kyrieleyson. christel̄. kyriel̄.
Pater noster. ℣. Et ne nos. R̄.
Sed libera nos. ℣. Viuit aīa mea
et laudabit te. R̄. Et iudicia tua.
℣. Errauī sicut ouis que perierat.

℟. Require seruũ tuũ qꝛ mandata tua nõ suꝫ oblitus. Credo in deum. ℣. Carnis resurrectionẽ. ℟. Uitã eternã amẽ. ℣. Dignare dñe die isto. Sine pctõ nos custodire. ℣. Miserere nr̃i dñe. Miserere nr̃i. ℣. Fiat mĩa tua dñe sup nos. Quẽadmodũ spauimus in te. Dñe exaudi orõnẽ meã. Et cla. Dñs vobiscũ. Oro

Domine deꝰ op̃s qui ad p̃ncipiũ huiꝰ diei nos p̃uenire fecisti: tua nos hodie salua virtute: ut in hac die ad nullũ declinemꝰ pctm̃: sed semp ad tuã iusticiã faciẽdã nr̃a ꝓcedãt eloqa dirigãtur cogitationes ⁊ opa. Ueritas tua q̃s dñe sp maneat in cordibꝰ nr̃is: ⁊ oĩs falsitas inimici destruat̃ in nobis p te iesu xp̃e saluator mũdi. Qui in trinitate. Dñs vobiscũ. Bñdicamꝰ dño. ℣. Preciosa in ꝯspectu dñi. ℟. Mors sctõꝝ eius. ℣. Exultabũt sci in gloria. ℟. Letabũtur in cubilibus suis. Oro.

Sancta maria ⁊ oẽs sci intercedãt pro nobis ad dñm: ut nos mereamur ab eo adiuuari ⁊ saluari: q viuit ⁊ reg̃t in secl̃a scl̃oꝝ. ℟. Amẽ. ℣. Deus in adiutoriũ meũ intẽde. ℟. Dñe ad adiuuãdũ me festina. Et sic dicit̃ ter. vltimo adiungit̃ Gl̃ia patri ⁊c̃. Sicut erat. Kyriel̃. Xp̃el̃. Kyriel̃. Pr̃ nr̃. secreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sed li. ℣. Respice in seruos tuos dñe ⁊ in opa tua ⁊ dirige filios eorũ. ℟. Et sit splendor dñi dei nostri sup nos: ⁊ opa manuum nr̃arum dirige sup nos: ⁊ opus manuũ nr̃aꝝ dirige. Gl̃ia pr̃i. Sicut erat. Oremus.

Dirigere ⁊ scĩficare regere ⁊ gubernare dignare dñe deꝰ rex celi ⁊ terre: hodie ⁊ q̃tidie corda ⁊ corpa nr̃a: sensus s̃mones ⁊ actꝰ nr̃os in lege tua ⁊ in opibꝰ mãdatoꝝ tuoꝝ: ut hic ⁊ in eternũ te auxiliãte salui et liberi esse mereamur ab oĩ malo. Angelus enĩ scũs tuus comitet̃ nobiscũ ad dirigẽdos pedes nr̃os in viã pacis ⁊ salutis. Dñe deꝰ qui nos in hãc horã post nocturnas caligines incolumes p̃uenire fecisti: salua nos hodie p oĩuꝫ horaꝝ spacia ⁊ p momẽta tẽpoꝝ: ⁊ per tuã magnã misericordiã fac nos semp p̃manere illesos. Per do. Dñs vobiscũ Bñdicamꝰ dño. Fidelium aĩe.

Nunc scẽ Ad tertiã hym. nobis spũs vnũ pr̃i cũ filio: dignare ꝓmptus ingeri nostro refusus pectori. Os lingua mens sensus vigor ꝯfessione p̃sonẽt: flãmescat igne charitas accẽdat ardor ꝓximos. Presta pr̃. Aũ. Adesto deus vnus. Ps.

Legẽ pone mihi dñe viaꝫ iustificationũ tuaꝝ: ⁊ exq̃rã eam semp. Da mihi intellectũ ⁊ scrutabor legẽ tuã: ⁊ cu

He 5

stodiã illam in toto corde meo.
Deduc me in semitã mãdato
rũ tuoꝝ: qz ipsaz volui. Incli
na cor meũ in testimonia tua: et
nõ in auariciã. Auerte oculos
meos ne videãt vanitatẽ: in via
tua viuifica me. Statue seruo
tuo eloquiũ tuũ: in timore tuo.
Amputa opprobriũ meuz qð
suspicat⁹ sum: qz iudicia tua io/
cũda. Ecce cõcupiui mãdata
tua: in equitate tua viuifica me
Et veniat sup me miserico/
dia tua dñe: salutare tuũ ꝑm elo
quiũ tuũ. Et respondebo ex/
probrantib⁹ mihi verbũ: qz spe/
raui in sermonib⁹ tuis. Et ne
auferas de ore meo verbũ veri
tatis vsqz q̃qz: qz in iudicijs tuis
supsperaui. Et custodiã legez
tuã semp: in seculũ et in scl'm scl'i
Et ambulabã in latitudine: qz
mãdata tua exqsiui. Et loque
bar de testimonijs tuis in con/
spectu regũ: et nõ cõfundebar.
Et meditabar in mãdatis tuis
que dilexi. Et leuaui manus
meas ad mãdata tua q̃ dilexi: et
exercebor: in iustificatioib⁹ tuis.

Memor esto verbi ꝑ.
tui seruo tuo: in q̃ mi/
hi spem dedisti. Hec me cõsola
ta est in humilitate mea: qz elo/
quiuz tuũ viuificauit me. Sup
bi inique agebãt vsqz q̃qz: a lege
autẽ tua non declinaui. Me/
mor fui iudicioꝝ tuorũ a seculo
dñe: et cõsolat⁹ suz. Defectio te
nuit me: ꝓ pctõrib⁹ derelinquẽ
tib⁹ legẽ tuã. Cantabiles mihi
erãt iustificationes tue: in loco
pegrinatõis mee. Memor fui
nocte nois tui dñe: et custodiui
legẽ tuam. Hec facta est mihi:
qz iustificatões tuas exquisiui.
Portio mea dñe: dixi custodi/
re legẽ tuã. Deprecat⁹ sum fa
ciẽ tuam in toto corde meo: mi
serere mei ꝑm eloquiuz tuum.
Cogitaui vias meas: et conuerti
pedes meos in testimonia tua.
Parat⁹ sum et nõ suz turbatus
ut custodiã mandata tua. Fu/
nes pctõꝝ circũplexi sunt me: et
legẽ tuã nõ sum oblitus. Me/
dia nocte surgebã ad confitẽdũ
tibi: sup iudicia iustificationis
tue. Participeps ego sum oiuz
timentiũ te: et custodientiũ mã/
data tua. Misericordia tua do
mine plena est terra: iustificati/
ones tuas doce me. ꝑ.

Bonitatẽ fecisti cũ seruo
tuo dñe: ꝑm verbũ tuũ. Bo/
nitatẽ et disciplinã et scientiã doce
me: quia mãdatis tuis credidi.
Priusq̃z humiliarer ego deli/
qui: ꝓpterea eloquiũ tuũ custo/
diui. Bonus es tu: et in bonitate
tua doce me iustificatões tuas.
Multiplicata est sup me iniqui
tas superboꝝ: ego autẽ in toto

corde scrutabor mandata tua. Coagulatuz est sicut lac cor eorum: ego vero legē tuā meditatus sum. Bonū mihi qz humiliasti me: ut discā iustificationes tuas. Bonū mihi lex oris tui: super milia auri ꝛ argenti. Manus tue fecerūt me ꝛ plasmauerunt me: da mihi intellectum ut discam mādata tua. Qui timēt te videbūt me ꝛ letabuntur: qz in uerbo tuo supsperaui. Cognoui dñe qz eqtas iudicia tua: ꝛ in veritate tua humiliasti me. Fiat misericordia tua ut cōsoletur me: sm eloquiū tuū suo tuo. Veniāt mihi miserationes tue ꝛ viuā: quia lex tua meditatio mea est. Confundātur supbi qz iniuste iniqtatē fecerūt in me: ego aūt exercebor in mādatis tuis. Conuertant mihi timētes te: ꝛ qui nouerunt testimonia tua. Fiat cor meū imaculatū in iustificationibus tuis: ut nō cōfundar. Añ. Adesto deus vnus oipotēs pr̄ ꝛ filius ꝛ spūs sanctus. Cap̄. de dñica. ℟. Inclina cor meū deus. In testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videāt uanitatē: in via tua viuifica me. In testi. Gloria patri. Inclina cor. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. ℟. Sana aīam meā qa peccaui tibi. Oro de dñica. In feriali aūt officio añ. Deduc me dñe in semitam mādatoꝝ tuorum.

Capitulum commune. Sana me dñe ꝛ sanabor: saluum me fac ꝛ saluus ero: qm̄ laus mea tu es. ℟. br. Sana animā meā Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. ℣. Adiutor meus es tu ne derelinqs me. ℟. Neqz despicias me deus salutaris meus. Oro ut in dñica. Ad sextā hy.

Rector potēs uerax deus qui temperas rerum vices: splendore mane instruis ꝛ ignibus meridiem. Extingue flammas litium aufer calorem noxium: cōfer salutem corporū uerāqz pacē cordiū. Presta pr̄ pijssime. Añ. Te semp idē eē. ps.

Defecit in salutare tuum aīa mea: ꝛ in uerbuz tuū supsperaui. Defecerunt oculi mei in eloquiuz tuū: dicētes qñ consolaberis me. Quia factus sum sicut uter in pruina: iustificationes tuas nō sum oblitus. Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequētibus me iudicium. Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non ut lex tua. Omnia mandata tua ueritas: iniqui psecuti sunt me adiuua me. Paulominus cōsumauerūt me in terra: ego aūt nō dereliqui mandata tua. Secundū misericordiā tuā viuifica me: ꝛ custodiaz testimonia oris tui. In eternum dñe: uerbuz

tuuz permanet in celo. In ge
neratione ⁊ generationē ueri/
tas tua: fundasti terrā ⁊ perma/
net. Ordinatione tua perseue
rat dies: qm̄ omnia seruiūt tibi.
Nisi ꝙ lex tua meditatio mea
est: tunc forte perissem in humi
litate mea. In eternū nō obli
uiscar iustificationes tuas: q: in
ipsis viuificasti me. Tuus sum
ego saluū me fac: qm̄ iustificatio
nes tuas exquisiui. Me expe/
ctauerunt peccatores ut perde/
rent me: testimonia tua ītellexi.
Omnis consumationis vidi fi
nē: latū mādatū tuuz nimis. ꝑ.

3 Mem 13.

Quomodo dilexi legē tuā
domine: tota die medi/
tatio mea est. Super inimicos
meos prudētē me fecisti māda/
to tuo: qa in eternum mihi est.
Super oēs docētes me intelle
xi: qa testimonia tua meditatio
mea est. Sup senes intellexi:
q: mādata tua quesiui. Ab om
ni via mala ꝓhibui pedes me/
os: ut custodiā uerba tua. A iu
dicijs tuis nō declinaui: q: tu le
gez posuisti mihi. Quā dulcia
faucib⁹ meis eloqa tua: sup mel
ori meo. A mādatis tuis intel
lexi: ꝓpterea odiui omnē viam
iniqtatis. Lucerna pedib⁹ me
is uerbū tuū: ⁊ lumē semitis me
is. Iuraui ⁊ statui: custodire
iudicia iusticie tue. Humiliat⁹

4 Nun 14.

sum usqzquaqz dñe: viuifica me
ꝑm uerbū tuū. Volūtaria oris
mei bñplacita fac dñe: ⁊ iudicia
tua doce me. Aīa mea in ma/
nib⁹ meis semp: ⁊ legē tuā non
sum oblit⁹. Posuerūt peccato
res laqueuz mihi: ⁊ de mādatis
tuis nō erraui. Hereditate ac/
quisiui testimonia tua in eternū:
quia exultatio cordis mei sunt.
Inclinaui cor meum ad faciē
das iustificationes tuas in eter
num: propter retributionē. ꝑ.

Iniquos odio habui: ⁊ le
gē tuā dilexi. Adiutor ⁊
susceptor me⁹ es tu: ⁊ in uerbuz
tuū supersperaui. Declinate a
me maligni: ⁊ scrutabor māda/
ta dei mei. Suscipe me ꝑm elo
quium tuū ⁊ viuam: ⁊ non con
fundas me ab expectatiōe mea.
Adiuua me ⁊ saluus ero: ⁊ me
ditabor in iustificationibus tuis
semper. Spreuisti oēs discedē
tes a iusticijs tuis: q: iniusta co
gitatio eorum. Preuaricantes
reputaui oēs peccatores terre:
ideo dilexi testimonia tua. Cō
fige timore tuo carnes meas: a
iudicijs enim tuis timui. Fe/
ci iudicium ⁊ iusticiam: non tra
das me calūniātibus me. Su/
scipe seruum tuum in bonū: nō
calumnient̄ me superbi. Ocu
li mei defecerunt in salutare tu/
um: ⁊ in eloquium iusticie tue.

5 Samme 15

6 Eyn. 16.

Fac cuz seruo tuo ꝑm miseri/
cordiã tuã: ⁊ iustificatiões tuas
doce me. Seruus tuꝰ suz ego:
da mihi intellectũ ut sciã testi/
monia tua. Tẽpꝰ faciẽdi dñe:
dissipauerunt legẽ tuã. Ideo
dilexi mãdata tua: super auruz
⁊ topazion. Propterea ad oĩa
mandata tua dirigebar: omnẽ
viã iniquã odio habui. Añ. Te
semꝑ idẽ esse viuere ⁊ intelligẽ ꝓfite
mur. Cap̃. de dñica. ℟. In eter/
nũ dñe. Permanet uerbum tuum.
℣. In seculum seculi ueritas tua.
Permanet. ℣. Benedicã dñm in
omni tpe. ℟. Semꝑ laus eiꝰ in ore
meo. In feriali aũt officio añt.
Adiuua me ⁊ saluus ero dñe. Cap̃.
Alter alteriꝰ onera porta
te: ⁊ sic adimplebitis le/
gẽ christi. ℟. bñ. Bñdicã dñm.
In oĩ tpe. ℣. Semꝑ laus eius in
ore meo. In oĩ. ℣. Dñs regit me.
Oro ut s̃. i dñica. Ad nonã hy.
Reruz deus tenax vigor:
ĩmotus in te ꝑmanens:
lucis diurne tpa successibus de
terminãs. Largire claꝝ vespe
qua vita nusq̃z decidat: sed pre
miũ mortis acre ꝑhẽnis instet
gloria. Presta pater pijssime.
Añt. Ex quo omnia. ps.
Mirabilia testimõia tua:
ideo scrutata est ea anima mea
Declaratio sermonũ tuoꝝ illu
minat: ⁊ intellectũ dat paruulis.
Os meũ aperui ⁊ attraxi spm̃:
quia mandata tua desiderabã.
Aspice in me ⁊ miserere mei:
ꝑm iudiciũ diligẽtiũ nomẽ tuũ
Gressus meos dirige ꝑm elo/
quiũ tuum: ⁊ nõ dominet̃ mei
oĩs iniusticia. Redime me a
calũnijs hoĩuz: ut custodiã mã/
data tua. Faciẽ tuaz illumina
sup seruũ tuũ: ⁊ doce me iustifi
cationes tuas. Exitus aquarũ
deduxerũt oculi mei: q: nõ cu/
stodierũt legẽ tuã. Iustus es
dñe: ⁊ rectũ iudiciũ tuũ. Man
dasti iusticiã testimonia tua: et
veritatẽ tuã nimis. Tabesce/
re me fecit zelus meus: q: obli/
ti sunt verba tua inimici mei.
Ignitũ eloquiũ tuũ vehemẽ
ter: ⁊ seruus tuus dilexit illud.
Adolescẽtulus sum ego ⁊ cõ/
tẽptus: iustificationes tuas nõ
suz oblitus. Iusticia tua iusti
cia in eternũ: ⁊ lex tua veritas.
Tribulatio ⁊ angustia inuene
rũt me: mandata tua meditatio
mea est. Equitas testimonia
tua in eternum: intellectum da
mihi ⁊ viuã. Psalmus.
Clamaui in toto corde
exaudi me dñe: iustificationes
tuas requirã. Clamaui ad te
saluũ me fac: ut custodiã mãda
ta tua. Preueni in maturitate
⁊ clamaui: q: in verba tua sup/
spaui. Preuenerunt oculi mei

ad te diluculo: ut meditarer elo
quia tua. Vocē meā audi ꝑm
misericordiā tuā dñe: ⁊ ꝑm iu/
diciū tuū viuifica me. Appro
pinquauerūt ꝑsequētes me ini
quitati: a lege aūt tua longe fa/
cti sūt. Prope es tu dñe: ⁊ oēs
vie tue veritas. Initio cogno
ui de testimonijs tuis: q: in et/
nū fundasti ea. Vide humili/
tatē meā ⁊ eripe me: q: legem
tuā non sum oblitus. Iudica
iudiciū meū ⁊ redime me: pro/
pter eloquiū tuuz viuifica me.
Lōge a peccatoribus salus: q:
iustificatiōes tuas nō exqsierūt
Misericordie tue multe dñe:
ꝑm iudiciuz tuum viuifica me.
Multi qui ꝑsequūtur me ⁊ tri
bulāt me: a testimonijs tuis nō
declinaui. Vidi ꝓuaricātes ⁊
tabescebā: q: eloquia tua nō cu
stodierūt. Vide qm̄ mandata
tua dilexi dñe: in misericordia
tua viuifica me. Principiū ver
boꝝ tuoꝝ veritas: in eternū oīa
iudicia iusticie tue. ps.
Principes persecuti sunt
me gratis: ⁊ a verbis tuis formi
dauit cor meuz. Letabor ego
sup eloqa tua: sicut qui inuenit
spolia multa. Iniqtatē odio
habui: ⁊ abhominat⁹ sum: legē
aūt tuā dilexi. Septies in die
laudē dixi tibi: sup iudicia iusti
cie tue. Pax multa diligētib⁹
legē tuā: ⁊ nō est illis scandalū.
Expectabā salutare tuū dñe:
⁊ mādata tua dilexi. Custodi
uit aīa mea testimonia tua: ⁊ di
lexit ea vehementer. Seruaui
mandata tua ⁊ testimonia tua:
q: oēs vie mee in cōspectu tuo
Appropinquet depcatio mea
in cōspectu tuo dñe: iuxta elo/
quiū tuū da mihi intellectum.
Intret postulatio mea in con
spectu tuo: ꝑm eloquiū tuū eri/
pe me. Eructabūt labia mea
hymnū: cū docueris me iustifi
catiōes tuas. Pronūciabit lin
gua mea eloquiū tuū: quia oīa
mādata tua equitas. Fiat ma
nus tua ut saluet me: qm̄ māda
ta tua elegi. Cōcupiui saluta/
re tuū dñe: ⁊ lex tua meditatio
mea est. Viuet aīa mea ⁊ lau
dabit te: ⁊ iudicia tua adiuua/
būt me. Erraui sic̄ ouis q̄ pijt
quere seruū tuū q: mādata tua
nō sum oblit⁹. Ant. Ex quo oīa
per quē oīa in quo oīa: ipsi gloria in
secula. Cap. de dñica. R. Clama
ui in toto corde meo. Exaudi me do
mine. V. Iustificatiōes tuas requi/
ram. Exaudi. V. Ab occultis meis
mūda me domīe. R. Et ab alienis
parce seruo tuo. Oro ut in dñica
In feriali aūt officio ant. Aspice
in me ⁊ miserere mei dñe. Capl̄m.
Empti enī estis ꝓcio ma/
gno: glorificate ⁊ portate

deuz in corpe uestro. ℟. Redi/
me me dñe. Et miserere mei. ℣. Pes
enim meus stetit in via recta. Et mi/
serē. ℣. Ab occultis. ℣. sup. Ora
tio ut in dñica. Feria secūda iui
tat. Venite exultem⁹ dño.
Ant. Dñs defensor. ps. 26.
Omin⁹ illumiatio mea
z salus mea: quē timebo. Dñs
protecto: vite mee: a quo trepida
bo. Dum appropiant sup me
nocētes: ut edant carnes meas.
Qui tribulāt me inimici mei:
ipsi infirmati sunt z ceciderunt.
Si psistāt aduersus me castra:
nō timebit cor meuz. Si exur/
gat aduersum me plius: in hoc
ego spabo. Unam petij a dño
hāc requrā: ut inhabitē in domo
dñi oibus diebꝰ vite mee. Ut
videā uolūtatē dñi: z visitem tē
plū eius. Qm̄ abscondit me in
tabernaculo suo: in die malorū
protexit me: in abscondito taber/
naculi sui. In petra exaltauit
me: z nūc exaltauit caput meuz
sup inimicos meos. Circuiui
z immolaui in tabnaculo eiꝰ ho/
stiam uociferationis: cantabo z
psalmū dicā dño. Exaudi dñe
uocē meam qua clamaui ad te:
miserere mei z exaudi me. Tibi
dixit cor meū exquisiuit te faci/
es mea: faciē tuaz dñe requram.
Ne auertas faciē tuā a me: ne
declines in ira a puo tuo. Ad/
iutor meꝰ esto ne derelinquas
me: neqz despicias me deꝰ salu
taris meꝰ. Qm̄ pr̄ meus z mr̄
mea dereliquerunt me: dñs au
tē assumpsit me. Legem pone
mihi domine in via tua: z dirī/
ge me in semitā rectā ꝓpter ini
micos meos. Ne tradideris me
in aias tribulātiū me: quōm insur
rexerūt in me testes iniq: z mē
tita est iniqtas sibi. Credo vi/
dere bona dñi: in terra viuētiū.
Expecta dñm viriliter age: z
cōfortet cor tuū: z sustine dñm.
Ad te dñe clama/ ps. 27.
bo deꝰ meus ne sileas a
me: neqn taceas a me: z assimi/
labo: descēdētibꝰ in lacū. Exau/
di dñe uocem deprecationis
mee dū oro ad te: dū extollo ma
nus meas ad tēplū sanctū tuuz.
Ne simul tradas me cū pecca/
toribꝰ: z cū opantibꝰ iniqtatem
ne pdas me. Qui loquūtur pa
cē cū ꝓximo suo: mala autez in
cordibꝰ eoz. Da illis ꝩm opa
eoz: z ꝩm negtiā adinuētionuz
ipsoz. Secūdū opa manuum
eoz tribue illis: redde retribu/
tionē eoz ipsis. Qm̄ nō intelle
xerūt opa dñi: z in opa manuuz
eiꝰ destrues illos: z nō edifica/
bis eos. Benedictus dñs: qm̄ ex/
audiuit uocē deprecatiōis mee.
Dñs adiutor meus z protecto:
meꝰ: z in ipso sperauit cor meū

ꝛ adiutus sum. Et refloruit ca
ro mea: ꝛ ex uoluntate mea cõfi
tebor ei. Dñs fortitudo plebis
sue: ꝛ protector saluationũ christi
sui est. Saluum fac ppl'm tuum
dñe: ꝛ benedic hereditati tue: ꝛ
rege eos ꝛ extolle illos usq; in
eternum. Ant. Dñs defensor vite
mee. Ant. Adorate dominũ. ps. 28.

Afferte dño filij dei: affer
te dño filios arietũ. Af
ferte dño gloriã ꝛ honorẽ: affer
te dño gloriã nomini ei⁹: ado
rate dñm in atrio scõ ei⁹. Vox
dñi sup aq̃s: deus maiestatis ito
nuit: dñs sup aq̃s multas. Vox
dñi in ꝓtute: vox dñi in magni
ficẽtia. Vox dñi cõfringentis
cedros: ꝛ cõfringet dñs cedros
libani. Et cõminuet eas tanq̃
vitulũ libani: ꝛ dilect⁹ quemad
modũ filius vnicornuũ. Vox
dñi itercidẽtis flãmã ignis: vox
dñi cõcutientis desertũ: ꝛ cõmo
uebit dñs desertũ cades. Vox
dñi p̃parãtis ceruos ꝛ revela
bit codẽsa: ꝛ in tẽplo ei⁹ oẽs di
cẽt gloriã. Dñs diluuiũ inha
bitare facit: ꝛ sedebit dñs rex in
eternum. Dñs virtutem po
pulo suo dabit: dominus bene
dicet populo suo in pace. ps. 29.

Exaltabo te dñe q̃m suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Domine deus meus clamaui ad te: ꝛ sanasti me. Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me a descendentibus in lacum. Psallite domino sancti eius: ꝛ cõfitemini memorie sanctitatis eius. Quoniam ira in indignatione eius: ꝛ vita in uoluntate eius. Ad uesperum demorabit fletus: ꝛ ad matutinum leticia. Ego autẽ dixi in habũdãtia mea: nõ mouebor in eternũ. Dñe in uoluntate tua: p̃stitisti decori meo ꝓtutẽ. Auerti sti faciẽ tuã a me: ꝛ factus sum cõturbatus. Ad te dñe clamabo: ꝛ ad deum meum deprecabor. Que utilitas in sanguine meo: dũ descendo in corruptionem. Nunquid cõfitebitur tibi puluis: aut annunciabit ueritatem tuam: Audiuit dñs ꝛ misertus est mei: dñs factus est adiutor meus. Conuertisti planctum meum in gaudiũ mihi: p̃scidisti saccum meum ꝛ circundedisti me leticia. Vt cantet tibi gloria mea ꝛ nõ cõpungar: dñe deus meus in eternũ cõfitebor tibi. Ant. Adorate dñm in aula sancta ei⁹. Ant. In tua iusticia. ps. 30.

In te dñe speraui nõ confundar in eternum: in iusticia tua liba me. Inclina ad me aurẽ tuã: accelera ut eruas me. Esto mihi in deũ ꝓtectorẽ ꝛ in domũ refugij ut saluum

me facias. Qm̄ fortitudo mea
⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter no
mē tuū deduces me ⁊ enutries
me. Educes de laq̄o hoc quē
abscōderūt mihi: qm̄ tu es ꝓte
ctor meus. In man⁹ tuas cō/
mēdo spm̄ meū: redemisti me
dñe de⁹ veritatis. Odisti ob/
seruātes vanitates: superuacue.
Ego aūt in dño speraui: exul/
tabo ⁊ letabor in misericordia
tua. Qm̄ respexisti humilitatē
meā: saluasti de necessitatibus
aīaz meā. Nec cōclusisti me in
manib⁹ inimici: statuisti in loco
spacioso pedes meos. Miserē
mei dñe qm̄ tribulor: cōturbat⁹
est ī ira oculus me⁹ aīa mea ⁊ vē
ter meus. Qm̄ defecit ī dolore
vita mea: ⁊ anni mei in gemiti/
b⁹. Infirmata est in pauptate
ꝟtus mea: ⁊ ossa mea cōturbata
sunt. Sup oēs inimicos meos
fact⁹ sum opprobriū vicinis me
is valde: ⁊ timor notis meis.
Qui videbāt me foras fugerūt
a me: obliuioni dat⁹ sum tanq̄z
mortu⁹ a corde. Fact⁹ sū tanq̄z
vas perditū: qm̄ audiui vitupe
rationē multoꝝ cōmorantiū in
circuitu. In eo dū cōuenirēt
simul aduersuz me: accipe aīaz
meā cōsiliati sunt. Ego aūt in
te speraui dñe: dixi deus meus
es tu: in manib⁹ tuis sortes mee
Eripe me de manu inimico/
rū meoꝝ: ⁊ a ꝑsequentibus me
Illustra faciē tuā super seruū
tuū: saluū me fac in misericordia
tua dñe: nō cōfundar qm̄ inuo/
caui te. Erubescāt ipij ⁊ dedu
cant̄ in infernū: muta fiāt labia
dolosa. Que loquūt̄ aduersus
iustū iniquitatē: in supbia ⁊ in
abusione. Quā magna multi/
tudo dulcedinis tue dñe: quam
abscōdisti timētib⁹ te. Perfe/
cisti eis qui sperāt in te: in con/
spectu filioꝝ hoīuz. Abscōdes
eos in abscōdito faciei tue: a cō
turbatiōe hoīuz. Proteges eos
in tabernaculo tuo: a ꝯtradicti/
one linguaꝝ. Bñdict⁹ dñs qm̄
mirificauit misericordiā suā mi
hi: in ciuitate munita. Ego au
tē dixi in excessu mētis mee: ꝓ/
iectus suz a facie oculoꝝ tuorū.
Ideo exaudisti vocez oronis
mee: dū clamarē ad te. Diligi
te dñm oēs sci ei⁹: qm̄ veritatē
requiret dñs: ⁊ retribuet abun
dāter facientib⁹ supbiā. Viri/
liter agite ⁊ cōfortet̄ cor vestrū:
oēs qui speratis in dño. ps. 31.

Beati quorū remisse sunt
iniquitates: ⁊ quoꝝ tecta
sunt pctā. Btūs vir cui nō īpu
tabit dñs pctm̄: nec est in spū
ei⁹ dolus. Qm̄ tacui inuetera/
uerūt ossa mea: dū clamarē to/
ta die. Qm̄ die ac nocte graua
ta est sup me manus tua: ꝯuer/

ſus ſum in erũña mea dũ conſi
gĩt ſpina. Delictũ meũ cogni
tũ tibi feci: ⁊ iniuſticiã meã nõ
abſcõdi. Dixi ꝓfitebor: aduer
ſus me iniuſticiã meã dño: ⁊ tu
remiſiſti impietatẽ peccati mei.
Pro hac orabit ad te oĩs ſcũs:
in tpe oportuno. Verũtamẽ
in diluuio aquaꝝ multaꝝ: ad eũ
nõ approximabũt. Tu es refu
giũ meũ a tribulatõe que circũ
dedit me: exultatio mea erue
me a circũdãtibꝰ me. Intelle
ctũ tibi dabo ⁊ inſtruã te: in via
hac qua gradieris firmabo ſup
te oculos meos. Nolite fieri ſi
cut equus ⁊ mulus: quibꝰ non
eſt intellectꝰ. In chamo ⁊ fre
no maxillas eoꝝ cõſtringe: qui
nõ approximant ad te. Multa
flagella pctõris: ſperãtes aũt in
dño miſericordia circundabit.
Letamini in dño ⁊ exultate iu
ſti: ⁊ gloriamini oẽs recti corde.
Aii. In tua iuſticia libera me dñe.

Aii. Rectos decet. ſẽ.32.

Exultate iuſti in dño: re/
ctos decet collaudatio. Con
fitemini dño in cithara: in pſalte
rio decem chordarũ pſallite illi.
Cantate ei cãticũ nouũ: bene
pſallite ei i vociferatiõe. Quia
rectũ eſt verbũ dñi: ⁊ oĩa opera
eiꝰ in fide. Diligit miſericor/
diã ⁊ iudiciũ: miſericordia dñi
plena eſt terra. Verbo dñi ce
li firmati ſunt: ⁊ ſpũ oris eiꝰ oĩs
virtus eoꝝ. Cõgregans ſicut
in vtre aquas maris: ponẽs in
theſauris abyſſos. Timeat do
minũ oĩs terra: ab eo aũt cõmo
ueant oẽs inhabitãtes orbem.
Quĩ ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe
mandauit ⁊ creata ſunt. Dñs
diſſipat cõſilia gentiũ: reprobat
aũt cogitatiões pplorũ: ⁊ repro/
bat ꝓncipũ. Cõſiliũ aũt
dñi in eternũ manet: cogitatio/
nes cordis eiꝰ in generatiõe ⁊
generationẽ. Bta gẽs cuiꝰ eſt
dñs deꝰ eiꝰ: pplus quẽ elegit in
hereditatẽ ſibi. De celo reſpe
xit dñs: vidit oẽs filios hoĩum.
De preparato habitaculo ſuo
reſpexit ſup oẽs qui habitãt ter
rã. Qui finxit ſingillatim cor/
da eoꝝ: qui intelligit oĩa opera
eoꝝ. Non ſaluaꝫ rex p multaꝝ
virtutẽ: ⁊ gigas nõ ſaluabit in
multitudine virtutis ſue. Fal
lax equus ad ſalutẽ: in abũdan
tia aũt virtutis ſue nõ ſaluabit.
Ecce oculi dñi ſup metuẽtes
eũ: ⁊ in eis qui ſperãt ſup mia
eiꝰ. Ut eruat a morte aĩas eo
rũ: ⁊ alat eos in fame. Ania nra
ſuſtinet dñm: quĩ adiutor: ⁊ pte
ctor nr̃ eſt. Quia in eo letabit
cor noſtrũ: ⁊ in noĩe ſcõ eiꝰ ſpe/
rauimꝰ. Fiat miſericordia tua
domine ſup nos: quẽadmoduꝫ
ſperauimus in te. Pſalmꝰ. 33.

Benedicā dñm in omni tpe: semp laus ei⁹ in ore meo. In dño laudabitur aīa mea: audiāt mansueti ⁊ letētur. Magnificate dñm mecum: ⁊ exaltemus nomē ei⁹ in idip̄m. Exqsiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oībus tribulationib⁹ meis eripuit me. Accedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies uestre nō ꝯfundent. Iste paup clamauit ⁊ dñs exaudiuit eū: ⁊ de omnib⁹ tribulationib⁹ ei⁹ saluauit eū. Immittit angelus dñi in circuitu timētiuz eum: ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dñs: beatus vir qui spat in eo. Timete dñm oēs sci ei⁹: qm̄ nō est iopia timētibus euz. Diuites eguerūt ⁊ esurierunt: inqrētes aūt dñm nō minuent omni bono. Venite filij audite me: timorē dñi docebo uos. Quis est hō qui vult vitam: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuā a malo: ⁊ labia tua ne loquant dolū. Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inquire pacē ⁊ psequere eā. Oculi dñi sup iustos: ⁊ aures ei⁹ in p̄ces eoꝝ. Vultus aūt dñi sup facientes mala: ut pdat de terra memoriā eoꝝ. Clamauerunt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oīb⁹ tribulationib⁹ eoꝝ lib̄auit eos. Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde: ⁊ humiles spū saluabit. Multe tribulationes iustoꝝ: ⁊ de oībus his liberauit eos dñs. Custodit dñs oīa ossa eorum: vnū ex his nō cōteret. Mors peccatoꝝ pessima: ⁊ qui oderūt iustū delinquēt. Redimet dominus animas ꝑuoꝝ suoꝝ: ⁊ nō delinquent omnes qui sperant in eo. Añ. Rectos decet collaudatio. Añ. Expugna. ps. 34.

Iudica dñe nocentes me: expugna ipugnātes me. Apprehēde arma ⁊ scutū: ⁊ exurge in adiutorium mihi. Effunde frameā ⁊ ꝯclude aduersus eos qui psequunt me: dic aīe mee salus tua ego suz. Cōfundant ⁊ reuereant: q̄rētes aīam meaz. Auertant retrorsuz ⁊ ꝯfundātur: cogitātes mihi mala. Fiāt tanq̄z puluis añ faciē uēti: ⁊ angelus dñi coartās eos. Fiant vie illoꝝ tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angelus dñi psequens eos. Qm̄ g̃tis abscōderūt mihi iteritū laquei sui: supuacue exprobrauerūt aīam meaz. Veniat illi laqueus quē ignorat: ⁊ captio quā abscōdit app̄hēdat eū ⁊ in laq̄uz cadat in idip̄m. Aīa autē mea exultabit in dño: ⁊ delectabitur sup salutari suo. Oīa ossa mea dicēt: dñe qs sil̄is tui? Eripiēs iopē de manu fortioꝝ ei⁹: egenū ⁊ paupez a diripiētib⁹ eū. Sur-

gētes testes iniq: que ignorabā
īterrogabāt me. Retribuebāt
mihi mala pro bonis: sterilitatē
aīe mee. Ego aūt cū mihi mo
lesti eēnt: īduebar cilicio. Hu/
miliabā in ieiunio aīam meā: ⁊
oro mea in sinu meo cōuertet.
Quasi ꝓximū ⁊ q̄si fratrē nr̄m
sic cōplacebā: q̄si lugēs ⁊ ꝯtrista
tus sic humiliabar. Et aduer/
sum me letati sūt ⁊ ꝯuenerūt: cō
gregata sunt sup me flagella ⁊
īgraui. Dissipati sunt nec com
pūcti: tētauerūt me: sb̄sannaue/
rūt me sb̄sannatione: frēduerūt
sup me dētib⁹ suis. Dñe qñ re
spicies restitue aīam meā a ma
lignitate eoꝝ: a leonib⁹ vnicam
meā. Confitebor tibi in eccl̄ia
magna: in ppl̄o g̃ui laudabo te.
Non supgaudeāt mihi qui ad
uersantur mihi inique: qui ode
rūt me gratis ⁊ annuunt oculis.
Qm̄ mihi qdē pacifice loq̄ban
tur: ⁊ in iracūdia terre loquētes
dolos cogitabāt. Et dilataue/
rūt sup me os suū: dixerūt euge
euge viderūt oculi nostri. Vi/
disti dñe ne sileas: dñe ne disce/
das a me. Exurge ⁊ intēde iu
dicio meo: de⁹ me⁹ ⁊ dñs meus
in causaz meā. Iudica me ꝑm
iusticiā tuā dñe de⁹ meus: ⁊ nō
supgaudeāt mihi. Nō dicāt in
cordib⁹ suis euge euge aīe nr̄e:
nec dicāt deuorabim⁹ eū. Eru
bescāt ⁊ reuereant sil: qui g̃tulā
tur malis meis. Induant ꝯfu
siōe ⁊ reuerētia: qui maligna lo
quunt sup me. Exultēt ⁊ letē/
tur qui uolūt iusticiā meā: ⁊ di/
cāt semp magnificet dñs qui uo
lūt pacez serui eius. Et lingua
mea meditabit iusticiā tuā: to/
ta die laudem tuā. ps. 35
Dixit iniust⁹ ut delinq̄t in
semetipo: nō est timor dei ante
oculos ei⁹. Qm̄ dolose egit in
ꝯspcū ei⁹: ut īueniat iniqtas ei⁹
ad odiū. Verba oris ei⁹ iniq/
tas ⁊ dolus: noluit ītelligē ut bñ
agēt. Iniqtatē meditat⁹ est in
cubili suo: astitit oī vie nō bōe:
malitiā aūt nō odiuit. Dñe in
celo misicordia tua: ⁊ ꝟitas tua
usqz ad nubes. Iusticia tua sic
montes dei: iudicia tua abyssus
multa. Hoīes ⁊ iumēta salua/
bis dñe: quēadmoduz multipli/
casti misicordiā tuā de⁹. Filij
aūt hoīuz: in tegmīe alarū tuarū
spabūt. Inebriabunt ab uber
tate dom⁹ tue: ⁊ torrēte uolupta
tis tue potabis eos. Qm̄ apud
te est fons vite: ⁊ in lumine tuo
videbim⁹ lumē. Pretēde mise
ricordiā tuā sciētib⁹ te: ⁊ iusticiā
tuā his qui recto sūt corde. Nō
ueniat mihi pes supbie: ⁊ man⁹
pctōris non moueat me. Ibi
ceciderūt qui opant iniqtatez:
expulsi sunt nec potuerūt stare.

Ant. Expugna impugnantes me.

Ant. Reuela. Psal's.36.

Noli emulari i malignā tib⁹: neq; zelaueris faciētes iniquitatē. Q m̄ tāq̄ fenū velociter arescēt: ⁊ quēadmodū olera herbarū cito decident. Spera in dño ⁊ fac bonitatē: ⁊ inhabita terrā ⁊ pasceris i diuitijs ei⁹ Delectare in dño: ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela dño viā tuā ⁊ spera in eo: ⁊ ip̄e faciet. Et educet quasi lumen iusticiā tuā: ⁊ iudiciū tuū tanq̄ meridiē: subdit⁹ esto dño ⁊ ora eū. Noli emulari in eo q prosperat̄ in via sua: in hoīe faciēte iniusticias. Desine ab ira et derelinque furorē: noli emulari ut maligneris. Q m̄ qui malignant̄ exterminabunt̄: sustinētes aūt dñm ipsi hereditabūt terrā. Et adhuc pusillū ⁊ non erit pctōr: ⁊ queres locū eius ⁊ nō inuenies. Mānsueti aūt hereditabūt terrā: ⁊ delectabunt̄ in multitudine pacis. Obseruabit pctōr iustū: ⁊ stridebit super eū dentib⁹ suis. Dñs aūt irridebit eū: qm̄ ꝓspicit q̄ veniet dies ei⁹. Gladiū euaginauerūt pctōres: intēderunt arcū suū. Ut decipiāt pauperē ⁊ inopem: ut trucidēt rectos corde. Gladi⁹ eoꝝ intret in corda ip̄orū: ⁊ arc⁹ eoꝝ ꝯfringat̄. Meli⁹ est modicū iusto: sup diuitias peccatoꝝ multas. Q m̄ brachia pctōꝝ cōterent̄: cōfirmat aūt iustos dñs. Nouit dñs dies imaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ i eternū erit. Nō cōfundent̄ in tp̄e malo: ⁊ in dieb⁹ famis saturabūtur: q: pctōres peribunt. Inimici ꝟo dñi mox ut honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes quēadmodū fumus deficient. Mutuabit̄ pctōr ⁊ non soluet: iustus aūt miseretur ⁊ tribuet. Quia bñdicentes ei hereditabūt terrā: maledicētes aūt ei disperibūt. Apud dñm gressus hoīs diriget̄: ⁊ viā eius volet. Cū ceciderit nō collidetur: q: dñs supponit manū suā. Iunior fui eteni senui: ⁊ non vidi iustū derelictū: nec semen eius querēs panē. Tota die miseret̄ ⁊ cōmodat: ⁊ semen illius in bñdictiōe erit. Declina a malo ⁊ fac bonū: ⁊ inhabita in seculū seculi. Quia dñs amat iudiciū: ⁊ nō derelinquet scōs suos: in eternū ꝯseruabunt̄. In iusti punient̄: ⁊ semē impiorū peribit. Iusti autē hēditabūt terrā: ⁊ inhabitabūt in scl'm scl'i sup eam. Os iusti meditabit̄ sapiētiā: ⁊ lingua ei⁹ loquet̄ iudiciū. Lex dei eius in corde ipsi⁹: ⁊ nō supplantabunt̄ gressus eius. Considerat peccator

iustū: ⁊ querit mortificare eum.
Dñs aūt nō derelinquet eū in
manib⁹ ei⁹: nec dānabit eū cuz
iudicabit̄ illi. Expecta dñm ⁊
custodi viam eius: ⁊ exaltabit te
ut hereditate capias terram: cuz
perierint peccatores videbis.
Vidi īpiū supexaltatū ⁊ eleua
tū: sicut cedros libani. Et trāsi
ui ⁊ ecce nō erat: quesiui eum ⁊
nō est īuēt⁹ locus ei⁹. Custodi
īnocētiā ⁊ vide eqtatē: qm̄ sunt
reliqe homini pacifico. Iniu/
sti aūt dispibūt: simul reliqe im/
pioꝝ īteribūt. Salus aūt iusto
rū a dño: ⁊ ꝓtector eoruz in tpe
tribulatiōis. Et adiuuabit eos
dominus ⁊ libabit eos: ⁊ eruet
eos a peccatoribus: ⁊ saluabit
eos qa sperauerūt in eo. ps. 37.
Domine ne in furore tuo
arguas me: neqz ī ira tua
corripias me. Qm̄ sagitte tue
īfixe sunt mihi: ⁊ cōfirmasti sup
me manū tuā. Non est sanitas
in carne mea a facie ire tue: nō
est pax ossibus meis a facie pec/
catoꝝ meoꝝ. Qm̄ iniquitates
mee supgresse sunt caput meū:
⁊ sicut onus graue grauate sunt
sup me. Putruerūt ⁊ corrupte
sunt cicatrices mee: a facie insi/
piētie mee. Miser fact⁹ sum ⁊
curuat⁹ sum usqz in finē: tota die
ꝯtristat⁹ īgrediebar. Qm̄ lum
bi mei impleti sunt illusionibus
⁊ non est sanitas in carne mea.
Afflict⁹ sum ⁊ humiliatus sum
nimis: rugiebā a gemitu cordis
mei. Dñe añ te omne deside/
riū meū: ⁊ gemit⁹ meus a te nō
est abscōdit⁹. Cor meū cōtur/
batū est dereliqt me virt⁹ mea:
⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ, ⁊ ip̄m nō
est mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi
mei: aduersuz me appropinqua
uerūt ⁊ steterunt. Et qui iuxta
me erāt de lōge steterūt: ⁊ vim
faciebāt qui querebāt aīam me
am. Et qui inqrebāt mala mi
hi locuti sunt uanitates: ⁊ dolos
tota die meditabant̄. Ego aūt
tanq̄z surdus nō audiebā: ⁊ sicut
mut⁹ nō apiēs os suū. Et fact⁹
sum sicut hō nō audiēs: ⁊ nō ha
bēs in ore suo redargutiones.
Qm̄ in te dñe spaui: tu exaudi
es me dñe de⁹ me⁹. Quia dixi
neqñ supergaudeant mihi ini/
mici mei: ⁊ dum cōmouent̄ pe/
des mei sup me magna locuti
sunt. Qm̄ ego in flagella para
tus sum: ⁊ dolor me⁹ in ꝯspectu
meo semp. Qm̄ iniqtatē meaz
annūciabo: ⁊ cogitabo pro pec/
cato meo. Inimici aūt mei vi
uūt ⁊ ꝯfirmati sunt super me: ⁊
multiplicati sunt qui oderūt me
inique. Qui retribuunt mala
pro bonis detrahebāt mihi: qm̄
sequebar bonitatē. Ne derelin
quas me dñe de⁹ me⁹: ne disces/

seris a me. Intēde in adiuto/
riū meū: dñe deus salutis mee.
Alī. Reuela dño viā tuā. ℟. Bñ/
dicā dñm in omni tpe. ℟. Semper
laus ei⁹ in ore meo. Ad laud. infra
annuz qñ nō assignantur ppria
aīe dē aī. Dñfere. ℣. Ipsum.

Mfere mei deus: ℣. ⁊o.
ſm magnā mīcō: diā
tuā. Et ſm multitudinē mīa/
tionuz tuarū: dele iniqtatē meā.
Amplius laua me ab iniqtate
mea: ⁊ a pctō meo munda me.
Qm iniqtatē meā ego cogſco:
⁊ pctm meuz ⁊tra me est semp.
Tibi soli peccaui ⁊ maluz corā
te feci: ut iustificeris in sermoni
bus tuis ⁊ vincas cū iudicaris.
Ecce enīz in iniqtatib⁹ ⁊ceptꝰ
sū: ⁊ in pctis ⁊cepit me mr mea.
Ecce enī veritatē dilexisti: incerta
⁊ occulta sapiētie tue manifesta
sti mihi. Aspges me hyssopo ⁊
mūdabor: lauabis me ⁊ sup ni/
uem dealbabor. Auditui meo
dabis gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ exulta/
būt ossa humiliata. Auerte fa/
ciē tuā a pctis meis: ⁊ oēs iniq/
tates meas dele. Cor: mūdum
crea in me deꝰ: ⁊ spiritū rectum
innoua in viscerib⁹ meis. Ne
pjcias me a facie tua: ⁊ spiritus
sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi leticiaz salutaris
tui: ⁊ spū pncipali cōfirma me.
Docebo iniqs vias tuas: ⁊ im
pij ad te quertent. Libera me
de sanguinib⁹ deꝰ deus salutis
mee: ⁊ exultabit lingua mea iu/
sticiā tuā. Dñe labia mea ape
ries: ⁊ os meū annūciabit laudē
tuā. Qm si voluisses sacrificiū
dedissem: utiqz holocaustis nō
delectaberis. Sacrificium deo
spīritꝰ ⁊tribulatꝰ: cor ⁊tritū ⁊ hu
miliatū deꝰ nō despicies. Be/
nigne fac dñe in bona voluntate
tua ſyon: ut edificent muri hie/
rlm. Tūc acceptabis sacrificiū
iustīcie oblatiōes ⁊ holocausta:
tūc ponēt super altare tuū vitu
los. Alī. Dñfere mei deus. Alī.
Intellige clamorē meum dñe. ℣. ⁊.

Verba mea auribꝰ pcipe
dñe: intellige clamorē me
uz. Intēde voci orōnis mee:
rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Qm ad te
orabo dñe: mane exaudies vo/
cē meā. Mane astabo tibi ⁊ vi
debo: qm nō deꝰ volēs iniqtatē
tu es. Neqz habitabit iuxta te
malignus: neqz pmanebūt inīu
sti añ oculos tuos. Odisti oēs
qui operant iniqtatem: pdes oēs
qui loquūtur mēdaciū. Virum
sanguinū ⁊ dolosuz abhomina/
bit dñs: ego aūt in multitudine
misericordie tue. Introibo in
domū tuā: adorabo ad tēplū san
ctū tuū in timore tuo. Dñe de
duc me in iustīcia tua ppter ini
micos meos: dirige in ⁊spectu

tuo viã meã. Qm̃ nõ est in ore eoꝝ ueritas: coꝛ eoruꝫ uanũ est. Sepulchrũ patẽs est guttur eorũ: linguis suis dolose agebãt: iudica illos deus. Decidant a cogitatiõib⁹ suis ꝟm multitudinẽ ĩpietatũ eoꝝ expelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Et letentur oẽs qui sperãt in te: in eternum exultabunt ⁊ habitabis in eis. Et gl̃iabũtur in te oẽs qui diligũt nomẽ tuũ: qm̃ tu bñdices iusto. Dñe ut scuto bone uolũtatis tue: coronasti nos. Añ. De⁹ deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ip̃m. Añ. Cõuersus est. Cãticũ

Confitebor tibi ysaie. 12. dñe qm̃ irat⁹ es mihi: cõuersus est furor tuus: ⁊ ꝯsolatus es me. Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam ⁊ nõ timebo. Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ fact⁹ est mihi in salutẽ. Haurietis aq̃s in gaudio de fontib⁹ saluatoris: ⁊ dicetis in illa die ꝯfitemini dño ⁊ inuocate nomẽ ei⁹. Notas facite in populis adinuẽtiões ei⁹: memẽto te qm̃ excelsum est nomẽ eius. Cantate dño qm̃ magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa t̃ra. Exulta ⁊ lauda habitatio syon: qa magnus in medio tui sanct⁹ isrl̃. Añ. Conuersus est furor tuus domine ⁊ consolatus es me. Añ. Laudate dominuꝫ de celis. ps. Ipsum. ℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exultauimus ⁊ delectati sumus. Ad bñ. añ. Benedictus de⁹ israel. Feria. iij. iuit. Iubilem⁹ deo salutari nostro. Añ. Ut non delinquam. ps. 38.

Ixi custodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam: cum consisteret peccator aduersum me. Obmutui ⁊ humiliat⁹ sum: ⁊ silui a bonis: ⁊ dolor me⁹ renouat⁹ est. Concaluit cor meũ ĩtra me: ⁊ in meditatione mea exardescet ignis. Locutus sum in lingua mea: notum fac mihi dñe finem meum. Et numerũ dierũ meorũ qui est: ut sciaꝫ quid desit mihi. Ecce mẽsurabiles posuisti dies meos: ⁊ substãtia mea tanq̃ꝫ nihilũ añ te. Verũtñ vniuersa uanitas: oĩs hõ viuẽs. Verũtñ in imagine ꝑtrãsit hõ: sed ⁊ frustra ꝯturbat̃. Thesaurizat ⁊ ig̃rat cui cõgregabit ea: ⁊ nũc que est expectatio mea nõne dñs: ⁊ sub̃a mea apd̃ te est. Ab omnibus iniq̃tatibus meis erue me: opprobriuꝫ insipiẽti dedisti me. Obmutui ⁊ nõ apui os meuꝫ: qm̃ tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A fortitudine manus tue ego defeci in increpationibus: ꝓpter iniq̃tateꝫ corripuisti hoĩem. Et tabescẽ fecisti sicut

araneā aīam ei⁹:ueruntñ uane
ꝯturbat oīs hō. Exaudi oro/
nē meā dñe ⁊ deprecationē me
am:aurib⁹ ꝑcipe lachrymas me
as. Ne sileas qm̄ aduena ego
sum apud te ⁊ peregrinus:sicut
omnes patres mei. Remitte
mihi ut refrigerer:priusq̄ abe/
am ⁊ amplius non ero. ps.39.

Expectās expectaui dñm
⁊ intēdit mihi. Et exau/
diuit p̄ces meas:⁊ eduxit me de
lacu miſie ⁊ de luto fecis. Et
statuit sup̄ petrā pedes meos:⁊
direxit gressus meos. Et imi/
sit in os meū canticū nouū:car/
mē deo nr̄o. Videbūt multi ⁊
timebūt:⁊ sp̄abūt in dño. Bea
tus vir cuius est nomē dñi spes
ei⁹:⁊ nō respexit in uanitates ⁊
īsanias falsas. Multa fecisti tu
dñe deus meus mirabilia tua:
⁊ cogitationibus tuis nō est qui
sil'is sit tibi. Annūciaui ⁊ locu
tus sum:multiplicati sunt super
numerū. Sacrificiū ⁊ oblatio
nem noluisti:aures aūt ꝑfecisti
mihi. Holocaustuz ⁊ pro pctō
nō postulasti:tunc dixi ecce ue/
nio. In capite libri scriptū est
de me ut facerē uolūtatē tuā:de
us me⁹ uolui ⁊ legē tuā in me/
dio cordis mei. Annūciaui iu
sticiā tuā in eccl'ia magna:ecce
labia mea non ꝓhibebo:dñe tu
scisti. Iusticiā tuā nō abscon/
di in corde meo:ueritatē tuaz ⁊
salutare tuuz dixi. Nō abscōdi
miſicordiā tuā ⁊ ueritatē tuā:a
cōcilio multo. Tu aūt dñe ne
longe facias miſationes tuas a
me:miſicordia tua ⁊ ueritas tua
semp̄ susceperūt me. Qm̄ cir/
cūdederūt me mala q̄rū nō est
numerus:cōprehēderūt me ini
quitates mee:⁊ nō potui ut vi/
derē. Multiplicate sunt sup̄ ca
pillos capitis mei:⁊ cor meū de
reliqt me. Complaceat tibi do
mine ut eruas me:dñe ad adiu/
uādū me respice. Cōfundant̄
⁊ reuereant̄ sil':qui querūt aīaz
meā ut auferāt eā. Cōuertant̄
retrorsum ⁊ reuereant̄:qui uo/
lūt mihi mala. Ferāt ꝯfestim
ꝯfusionē suā:qui dicūt mihi eu
ge euge. Exultēt ⁊ letent̄ sup̄
te oēs querētes te:⁊ dicāt semp̄
magnificet̄ dñs qui diligūt salu
tare tuū. Ego aūt mēdicus suz
⁊ pauper: dominus sollicitus
est mei. Adiutor meus ⁊ pro/
tector meus tu es:deus me⁹ ne
tardaueris. Aū. Ut nō delinquā
in lingua mea. Aū. Sana. ps.40.

Beat⁹ qui ītelligit sup̄ ege
nū ⁊ pauperē:in die ma/
la lib̄abit eū dñs. Dñs ꝯseruet
eū ⁊ viuificet eū:⁊ beatuz faciat
eū in t̄ra:⁊ nō tradat eū in aīam
inimicoꝝ ei⁹. Dñs opē ferat il
li sup̄ lectū doloris eius:vniuer

suz stratū ei⁹ ꝟsasti in īfirmitate ei⁹. Ego dixi dñe miſere mei sana aīam meā qa peccaui tibi. Inimici mei dixerūt mala mihi: qñ morieť ⁊ peribit nomen eius. Et si īgrediebať ut videret: uana loquebať: cor ei⁹ ꝯgregauit iniqtatē sibi. Egredieba tur foras: ⁊ loquebať in idipsuz. Aduersum me susurrabāt oēs inimici mei: aduersuz me cogitabāt mala mihi. Verbum iniquū ꝯstituerūt aduersuz me: nū quid qui dormit nō adijciet ut resurgat? Etenīz hō pacis mee in quo spaui: qui edebat panes meos magnificauit sup me supplātationē. Tu aūt dñe miserere mei ⁊ resuscita me: ⁊ retribuam eis. In hoc cognoui qm̄ uoluisti me: qm̄ non gaudebit inimicus me⁹ sup me. Me aūt ꝓpter īnocētiā suscepisti: ⁊ ꝯfirmasti me in ꝯspectu tuo in eternū. Bñdict⁹ dñs de⁹ israel: a seculo ⁊ in seculuz fiat fiat. ps. 41.

Quemadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarū: ita desiderat aīa mea ad te de⁹. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū: qñ ueniā ⁊ apparebo añ faciē dei. Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dū dicitur mihi q̄tidie ubi est de⁹ tuus. Nec recordat⁹ sum ⁊ effudi in me aīam meā: qm̄ trāsibo in locuz tabnaculi admirabilis usqz ad domū dei. In uoce exultatiōis ⁊ ꝯfessiōis: son⁹ epulātis. Quare tristis es aīa mea: ⁊ q̄re ꝯturbas me? Spera in deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: salutare vultus mei ⁊ de⁹ me⁹. Ad meip̄m aīa mea cōturbata est: ꝓpterea memor ero tui de t̄ra iordanis: ⁊ hermonijm a mōte modico. Abyssus abyssuz īuocat: in uoce cataractarū tuaruz. Omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui: sup me trāsierūt. In die mādauit dñs miſicordiā suā: ⁊ nocte cāticum ei⁹. Apud me oratio deo vite mee: dicā deo susceptor me⁹ es. Quare oblit⁹ es mei ⁊ q̄re ꝯtristat⁹ īcedo: dū affligit me inimicus. Duz ꝯfringunť ossa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulāt me inimici mei. Duz dicūt mihi per singulos dies ubi est de⁹ tuus: q̄re tristis es aīa mea ⁊ quare ꝯturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vult⁹ mei ⁊ deus meus. Añ. Sana dñe animam meā quia peccaui tibi. Añ. Eructauit. ps. 43.

Deus aurib⁹ nr̄is audiuimus: p̄res nr̄i annūciauerūt nobis. Opus qđ opat⁹ es in dieb⁹ eoꝝ: ⁊ in dieb⁹ antiqs. Manus tua dispdidit gētes ⁊ plātasti eos: afflixisti ppl'os ⁊ expulisti eos. Nec eniz in gladio

suo possederũt terrã: ⁊ brachiuz eoꝝ nõ saluauit eos. Sed dextera tua ⁊ brachiũ tuũ ⁊ illuminatio vultus tui: qm̃ cõplacuisti in eis. Tu es ipse rex meus ⁊ deꝰ meꝰ: qui mãdas salutes iacob. In te inimicos nr̃os uẽtilabimus cornu: ⁊ in noĩe tuo spnemꝰ ĩsurgẽtes in nob̃. Nõ enim in arcu meo spabo: ⁊ gladius meꝰ nõ saluabit me. Saluasti enim nos de affligẽtibus nos: ⁊ odientes nos cõfudisti. In deo laudabimur tota die: ⁊ in noĩe tuo cõfitebimur in seculũ. Nunc aũt repulisti ⁊ ꝯfudisti nos: ⁊ nõ egredieris deus in ꝟtutibꝰ nr̃is. Auertisti nos retrorsum post inimicos nr̃os: ⁊ qui oderunt nos diripiebant sibi. Dedisti nos tanq̃z oues escarũ: ⁊ in gẽtibꝰ dispsisti nos. Vendidisti ppl'm tuũ sine precio: ⁊ nõ fuit multitudo in cõmutatiõibꝰ eoꝝ. Posuisti nos opprobriũ vicinis nr̃is: sb̃sannationẽ ⁊ derisum his qui sunt in circuitu nr̃o. Posuisti nos in sil'itudinẽ gẽtibꝰ: cõmotionẽ capitis in ppl'is. Tota die uerecundia mea ꝯtra me est: ⁊ ꝯfusio faciei mee cooꝑuit me. A uoce exprobrãtis ⁊ obloquentis: a facie inimici ⁊ ꝑsequentis. Hec oĩa uenerũt sup nos nec obliti sumꝰ te: ⁊ inique nõ egimus in testamẽto tuo. Et non recessit retro cor nr̃m: ⁊ declinasti semitas nr̃as a via tua. Qm̃ humiliasti nos in loco afflictiõis: ⁊ cooperuit nos vmbra mortis. Si obliti sumꝰ nomẽ dei nr̃i: ⁊ si expãdimꝰ manꝰ nr̃as ad deũ alienũ. Nõne deꝰ reqret ista: ipse enim nouit abscondita cordis. Qm̃ ꝓpter te mortificamur tota die: estimati sumꝰ sicut oues occisiõis. Exurge q̃re obdormis dñe: exurge ⁊ ne repellas in finẽ. Quare faciẽ tuaz auertis: obliuisceris ĩopie nr̃e ⁊ tribulatiõis nr̃e: Qm̃ humiliata est in puluẽ aĩa nr̃a: ꝯglutinatꝰ est in terra uẽter noster. Exurge domine adiuua nos: ⁊ redime nos propter nomen tuum. ps̃. 44.

ERuctauit cor meũ uerbũ bonũ: dico ego opa mea regi. Lingua mea calamꝰ scribe: uelociter scribẽtis. Speciosus forma pre filijs hoĩuz: diffusa est gr̃a in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deꝰ in et̃nũ. Accingere gladio tuo: sup femur tuũ potẽtissime. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: ĩtẽde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Propter ueritatẽ ⁊ mãsuetudinẽ ⁊ iusticiã: ⁊ deducet te mirabiliter dext̃a tua. Sagitte tue acute: ppl'i sb̃ te cadẽt in corda inimicorum regis. Sedes tua deꝰ in scl'm seculi:

ꝟga directiōis virga regni tui. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniq/tatē: ꝓpterea vnxit te deꝰ deus tuus oleo leticie pre ꝯsortibꝰ tuis. Myrrha ⁊ gutta ⁊ casia a uestimētis tuis: a domibꝰ eburneis: ex qbꝰ delectauerūt te filie regū in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in uestitu deaurato: circūdata uarietate. Audi filia ⁊ vide ⁊ īclina aurē tuā: ⁊ obliuiscē ppl'm tuū ⁊ domum p̄ris tui. Et cōcupiscet rex decorē tuū: qm̄ ipse est dn̄s deꝰ tuus ⁊ adorabūt eū. Et filie tyri in muneribꝰ: vultū tuū deprecabunt oēs diuites plebis. Oīs gl'ia eiꝰ filie regis ab ītus in fimbrijs aureis: circūamicta uarietatibꝰ. Adducent regi ꝟgines post eā: ꝓxime eiꝰ afferent tibi. Afferent in leticia ⁊ exultatione: adducētur in templū regis. Pro p̄ribꝰ tuis nati sunt tibi filij: ꝯstitues eos p̄ncipes sup oēm t̄rā. Memor ero noīs tui dn̄e: ī oī gn̄atiōe ⁊ gn̄atiōe. Propterea ppl'i ꝯfitebunt tibi in et̄nū: ⁊ in scl'm scl'i. An̄. Eructauit cor meuz uerbum bonū. An̄. Adiutor.

Deus nr̄ refugiuz ps̄. 45. ⁊ virtꝰ: adiutor in tribulatiōibꝰ que īuenerūt nos nimis. Propterea nō timebimꝰ dum turbabit terra: ⁊ trāsferent mōtes in cor maris. Sonuerūt ⁊ turbate sunt aque eorū: ꝯturbati sunt mōtes in fortitudine eiꝰ. Aluminis impetus letificat ciuitatem dei: sanctificauit tab̄naculum suum altissimus. Deus in medio eius nō cōmouebit: adiuuabit eam deus mane diluculo. Conturbate sunt gentes ⁊ inclinata sunt regna: dedit uocē suā mota est terra. Dn̄s virtutum nobiscū: susceptor noster deus iacob. Venite ⁊ videte opa dn̄i que posuit ꝓdigia sup terrā: auferēs bella usqz ad finē terre. Arcum cōteret ⁊ cōfringet: arma ⁊ scuta cōburet igni. Vacate ⁊ videte quoniaz ego sum deus: exaltabor in gentibꝰ ⁊ exaltabor in terra. Dominꝰ virtutum nobiscum: susceptor noster deꝰ iacob. ps̄. 46.

Omnes gentes plaudite manibꝰ: iubilate deo in uoce exultationis. Qm̄ dn̄s excelsus terribilis: rex magnus sup omnē terraz. Subiecit ppl'os nobis: ⁊ gentes sub pedibus nr̄is. Elegit nobis hereditatē suaz: speciē iacob quē dilexit. Ascēdit deus in iubilo: ⁊ dn̄s in uoce tube. Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nostro psallite. Qm̄ rex oīs terre deus: psallite sapiēter. Regnabit deus super gentes: deꝰ sedet sup sedem sanctam suā. Principes ppl'oꝝ

congregati sunt cũ deo abrahã: qm̃ dij fortes terre uehementer eleuati sunt. Aii. Adiutor in tribulationibus. Aii. Magnus dñs.

Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̃i ĩ mõte scõ eiꝰ. Fundat̃ exultatione vniuerse terre: mõs syon latera aqlonis ciuitas regis magni. Deꝰ in domibꝰ eiꝰ cognoscet̃: cũ suscipiet eam. Qm̃ ecce reges ꝯgregati sunt: ꝯuenerũt in vnũ. Ipsi videntes sic admirati sunt conturbati sunt cõmoti sunt: tremor apprehẽdit eos. Ibi dolores ut parturiẽtis: in sp̃u uehemẽti ꝯteres naues tharsis. Sicut audiuimꝰ sic vidimꝰ in ciuitate dñi virtutũ: in ciuitate dei nr̃i deꝰ fundauit eã in et̃nũ. Suscepimꝰ deus misericordiaꝫ tuã: in medio tẽpli tui. Secũdũ nomẽ tuũ deus sic ⁊ laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua. Letetur mõs syon ⁊ exultẽt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Circũdate syon ⁊ cõplectimini eã: narrate in turribꝰ eiꝰ. Ponite corda uestra in virtute eiꝰ: ⁊ distribuite domos eiꝰ ut enarretis in ꝓgenie altera. Qm̃ hic est deus deꝰ nr̃ in et̃nũ ⁊ in scl̃m seculi: ipse reget nos in secula. ps. 48.

Audite hec oẽs gẽtes: auribꝰ ꝑcipite oẽs qui habitatis orbẽ. Quiq; t̃rigene ⁊ filij hoĩuꝫ: simul in vnũ diues ⁊ paup. Os meũ loquet̃ sapientiã: ⁊ meditatio cordis mei prudẽtiã. Inclinabo ĩ ꝑabolã aurẽ meã: apiã in psalterio ꝓpositionẽ meã. Qur timebo in die mala: iniqtas calcanei mei circũdabit me. Qui ꝯfidũt in ꝟtute sua: ⁊ in multitudine diuitiaruꝫ suarũ gloriant̃. Frater nõ redimit redimet hõ: nõ dabit deo placationẽ suã. Et p̃ciuꝫ redẽptiõis aĩe sue: ⁊ laborabit in eternũ ⁊ viuet adhuc in finẽ. Non videbit ĩteritũ cũ viderit sapiẽtes moriẽtes: simul ĩsipiẽs ⁊ stultus ꝑibunt. Et relinquẽt alienis diuitias suas: ⁊ sepulchra eorũ domꝰ illoꝝ in et̃nũ. Tabnacula eoruꝫ in ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: uocauerũt noĩa sua in t̃ris suis. Homo cũ in honore esset non intellexit: cõparatꝰ est iumentis insipiẽtibꝰ ⁊ sil̃is factus est illis. Hec via illoꝝ scandalũ ipsis: ⁊ postea in ore suo cõplacebunt. Sicut oues in ĩferno positi sũt: mors depascet eos. Et dñabũtur eoꝝ iusti in matutino: ⁊ auxiliuꝫ eoꝝ ueterascet in inferno a gl̃ia eoꝝ. Verũtñ deꝰ redimet aĩam meã de manu ĩferi: cũ acceperit me. Ne timueris cũ diues factꝰ fuerit hõ: ⁊ cũ multiplicata fuerit gl̃ia domꝰ eiꝰ. Qm̃

cū iterierit non sumet oīa: neq; descēdet cū eo glīa eius. Q uia oīa eī⁹ in vita ipsī⁹ bñdicet: cōfitebit tibi cū bñ feceris ei. I n troibit usq; in ꝓgenies patrum suoꝝ: usq; in eternū nō videbit lumē. H omo cum in honore esset nō intellexit: cōparat⁹ est iumētis insipiētib⁹ ⁊ similis fact⁹ est illis. Alī. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis. Alī. Deus deorū. ps. 49.

D Eus deoꝝ dñs locut⁹ est: ⁊ vocauit terrā. A solis ortu usq; ad occasum: ex syon spes decoris eī⁹. D eꝰ manifeste veniet: deus nr ⁊ nō silebit. I gnis in ꝓspectu eī⁹ exardescet: ⁊ in circuitu eī⁹ tēpestas valida. A duocauit celum de sursum: ⁊ terrā discernē pplm suū. C ōgregate illi scōs eī⁹: qui ordinant testm eius sup sacrificia. E t annūciabūt celi iusticiā eī⁹ qm deus iudex est. A udi ppls meus ⁊ loqr: isrl ⁊ testificabor tibi: deꝰ deꝰ tuus ego sum. N on in sacrificijs tuis arguā te: holocausta aūt tua i ꝓspectu meo sūt semp. N on accipiam de domo tua vitulos: neq; de gregib⁹ tuis hircos. Q m mee sunt oēs fere siluarū: iumēta in montib⁹ ⁊ boues. C ognoui oīa volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecum est. S i esuriero nō dicā tibi: meus est enim orbis terre ⁊ plenitudo eī⁹. M ungd māducabo carnes tauroꝝ: aut sanguinē hircoꝝ potabo: I mmola deo sacrificium laudis: ⁊ redde altissimo vota tua. E t invoca me in die tribulationis: eruā te ⁊ honorificabis me. P eccatori aūt dixit deꝰ: q're tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testm meū per os tuū: M u yo odisti disciplinā: ⁊ pcisti ꝑmones meos retrorsum. S i videbas furē currebas cum eo: ⁊ cū adulteris portionē tuā ponebas. O s tuum habūdauit malitia: ⁊ lingua tua ꝓcinnabat dolos. S edēs aduersus fratrē tuū loquebaris: ⁊ aduersus filiū mris tue ponebas scādalū: hec feciste ⁊ tacui. E xistimasti inique qd ero tui similis: arguā te ⁊ statuā ꝓtra faciē tuā. I ntelligite hec qui obliuiscimini deum: ne quando rapiat ⁊ non sit qui eripiat. S acrificium laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo ostē dā illi salutare dei. ps. 51.

Q Uid gloriaris in malitia: qui potēs es in iniqtate. T ota die iniusticiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta feciste dolū. D ilexisti malitiā sup benignitatē: iniqtatē magis q̄ loqui eqtatē. O dilexisti oīa verba ꝓcipitationis: lingua dolosa. P ropterea deꝰ destruet te in finem: euellet te ⁊ emigrabit te de te tab-

naculo tuo: & radicē tuā de terra
viuētiū. Q uidebūt iusti & time
būt: & sup eū ridebūt & dicēt: ec/
ce hō qui nō posuit deū adiuto
rē suū. S ed spauit in multitu/
dine diuitiarū suarū: & pualuit
in uanitate sua. R go aūt sicut
oliua fructifera i domo dei: spa/
raui in miſicordia dei in eternū &
in sēcm scī. C onfitebor tibi in
sēcm qa fecisti: & expectabo no/
mē tuū: qm̄ bonū est in ꝓspectu
scōrū tuoꝝ. Añ. Deꝰ deoꝝ dñs lo
cutus est. ℣. Immola deo sacrificiū
laudis. ℟. Et redde altissimo uota
tua. Ad lau. añ. Dele dñe iniqtatē
meā. ℣. ℣Diserē. Añ. Salutare.

PSalm. 53. Udica me deus & ꝑ. disce
rne causam meā de
gēte nō scā: ab hoie iniq & dolo
so erue me. Q uia tu es deꝰ fo/
titudo mea: q̄re me repulisti &
q̄re tristis icedo duꝝ affligit me
inimicus. R mitte lucē tuam &
ueritatē tuā: ipsa me deduxerūt
& adduxerūt in mōtē sanctū tu/
um: & in tabnacula tua. R t in
troibo ad altare dei: ad deū qui
letificat iuuētutē meā. C onfite
bor tibi in cithara deꝰ deꝰ me⁹:
q̄re tristis es aīa mea & q̄re ꝓtur
bas me. S pera in deo qm̄ ad/
huc ꝓfitebor illi: salutare vultus
mei & deꝰ meus. Añ. Salutare
vultꝰ mei deꝰ meus. Ad te de
luce vigilo deꝰ. ℣. Deꝰ deꝰ me⁹.

Añ. Cunctis diebus. Canticum

ISo dixi in dimi ezechie.
dio dierū meorum: uadā
ad portas iferi. Q uesiui residu
um annoꝝ meorū: dixi nō vide
bo deū in terra viuētiuꝝ. N on
aspiciā hoiem ultra: & habitato/
rē quietis. G eneratio mea abla/
ta est & ꝓuoluta est a me: q̄si tab/
nacula pastorū. P recisa est ue
lut a texente vita mea: dum ad/
huc ordirer succidit me: de ma/
ne usq; ad uesperam finies me.
S perabā usq; ad mane: q̄si leo
sic contriuit oia ossa mea. D e
mane usq; ad uesperā finies me:
sicut pullus hyrūdinis sic clama
bo: meditabor ut colūba. A tte
nuati sunt oculi mei: suspicientes
in excelso. D ñe vim patior: re/
spōde ꝓ me: qd dicā aut qd re
spōdebit mihi cuꝝ ipse fecerim.
R ecogitabo tibi oēs annos me
os: in amaritudine anime mee.
D ñe si sic viuit & in talib⁹ vita
spirit⁹ mei: corripies me & viuifi
cabis me: ecce in pace amaritu/
do mea amarissima. T u aūt
eruisti aīam meā ut nō pīret: p/
iecisti post tergū tuū oia pecca/
ta mea. Q uia nō infernus ꝓfite
bit tibi neq; mors laudabit te:
nō expectabūt qui descēdūt in
lacū ueritatē tuā. C uiēs viuēs
ipse ꝓfitebit tibi sicut & ego hō/
die p̄ filijs notā faciet ueritatē

tuā. Dñe saluū me fac: ⁊ psal/
mos nr̄os cātabim⁹ cūctis die/
bus vite nr̄e in domo dñi. Añ.
Cūctis dieb⁹ vite nr̄e saluos nos fac
dñe. Añ. Oēs angeli eius laudate
dñm de celis. ps. Laudate dñm.
Cap. ℣. Repleti sumus. ut s̄. Ad
bñ. añ. Erexit uobis dñs cornu sa/
lutis in domo dauid pueri sui. Fe
ria q̄rta iuitat. In manu tua dñe.
Oēs fines terre. ps. Uenite exul.
Añ. Auertit dñs. ps. 52.
Dixit īsipiēs in corde suo
nō est deus. Corrupti
sūt ⁊ abhoīabiles facti sūt in ini
qtatib⁹: nō est qui faciat bonuz.
De⁹ de celo ꝓspexit sup filios
hoīum: ut videat si est ītelligēs
aut reqrēs deū. Omnes decli/
nauerūt simul īutiles facti sunt:
nō est qui faciat bonuz: non est
usqz ad vnū. Nonne sciēt oēs
qui opant̄ iniqtatē: qui deuorāt
plebē meā ut cibū panis? Deū
nō inuocauerūt: illic trepidaue
runt timore ubi non fuit timor.
Qm̄ de⁹ dissipauit ossa eorum
qui hoīb⁹ placēt: cōfusi sunt qm̄
de⁹ spreuit eos. Quis dabit ex
syon salutare isrl̄: cū cōuerterit
dñs captiuitatē plebis sue: exul
tabit iacob ⁊ letabit̄ isrl̄. ps. 54.
Exaudi deus or̄onē meā ⁊
ne despexeris deprecatio
nē meam: intēde mihi ⁊ exaudi
me. Contristat⁹ sum in exerci
tatiōe mea: ⁊ ꝯturbat⁹ suz a uoce
inimici: ⁊ a tribulatiōe pctōris.
Qm̄ declinauerūt in me iniqta
tes: ⁊ in ira molesti erant mihi.
Cor meū ꝯturbatū est in me: ⁊
formido mortis cecidit sup me.
Timor ⁊ tremor uenerunt sup
me: ⁊ ꝯtexerūt me tenebre. Et
dixi qs dabit mihi pēnas sic̄ co/
lūbe: ⁊ uolabo ⁊ reqescā. Ecce
elōgaui fugiēs: ⁊ mās̄i ī solitudi
ne. Expectabā eū q saluū me
fecit: a pusillanimitate spūs ⁊ tē/
pestate. Precipita dñe diuide
linguas eoꝝ: qm̄ vidisti iniqtatē
⁊ ꝯtradictionē in ciuitate. Die
ac nocte circundabit eā sup mu
ros ei⁹ iniqtas: ⁊ labor in medio
ei⁹ ⁊ īiusticia. Et nō defecit de
plateis ei⁹: usura ⁊ dolus. Qm̄
si īimic⁹ me⁹ maledixisset mihi:
sustinuissez utiqz. Et si is q ode
rat me sup me mag̃ locut⁹ fuis/
set: abscōdissez me forsitā ab eo.
Tu ℣o hō vnanimis: dux me⁹
⁊ not⁹ me⁹. Qui sil̄ mecū dul/
ces capiebas cibos: ī domo dei
ambulauim⁹ cū ꝯsēsu. Veniat
mors sup illos ⁊ d̄scēdāt ī īfernū
viuētes. Qm̄ neqtie ī hītaculis
eoꝝ: ī medio eoꝝ. Ego aūt ad
deū clamaui: ⁊ dñs saluauit me.
Vespe ⁊ māe ⁊ meridie narra
bo ⁊ ānūciabo: ⁊ exaudiet uocē
meā. Redimet ī pace aīaz meā
ab his q appropīquāt mihi: qm̄

ster multos erāt mecū. Exau/
diet deꝰ ⁊ humiliabit illos: qui
est añ scl'a. Nō enim est illis cō
mutatio ⁊ nō timuerūt deū: ex/
tēdit manū suā in retribuendo.
Cōtaminauerūt testm̄ eiꝰ: diui
si sunt ab ira vultꝰ eius: ⁊ appro
pinq̄uit cor illius. Molliti sunt
ꝑmones eiꝰ sup oleū: ⁊ ipsi sunt
iacula. Iacta sup dn̄m curam
tuā ⁊ ipse te enutriet: ⁊ nō dabit
in eternū fluctuationem iusto.
Tu v̄o deꝰ: deduces eos in pu
teū iteritꝰ. Viri sanguinum ⁊
dolosi nō dimidiabūt dies suos:
ego autem sperabo in te domi/
ne. Añ. Auertit dn̄s captiuitatem
plebis sue. Añ. Quoniam. ps̄.55.
Miserere mei deꝰ qm̄ cō
culcauit me hō: tota die
īpugnās tribulauit me. Con/
culcauerūt me inimici mei tota
die: qm̄ multi bellātes aduersuz
me. Ab altitudie diei timebo:
ego v̄o in te sperabo. In deo
laudabo ꝑmones meos in deo
spaui: nō timebo qd faciat mihi
caro. Tota die uerba mea exe
crabant̄: aduersum me oēs co/
gitatiōes eoꝝ in malū. Inha/
bitabūt ⁊ abscōdēt: ip̄i calcaneū
meū obꝑuabūt. Sicut sustinu
erūt aīam meam: pro nihilo sal/
uos facies illos: in ira ppl'os cō/
fringes. Deus vitā meam an/
nūciaui tibi: posuisti lachrymas
meas in ꝯspectu tuo. Sic ⁊ in
ꝓmissione tua: tūc ꝯuertent̄ ini
mici mei retrorsum. In qua/
cunqꝫ die īuocauero te: ecce co/
gnoui qm̄ deꝰ meꝰ es. In deo
laudabo uerbū in dn̄o laudabo
ꝑmonē: in deo spaui nō timebo
qd faciat mihi hō. In me sūt
deꝰ uota tua: que reddā lauda/
tiones tibi. Quoniaz eripuisti
animam meam de morte ⁊ pe/
des meos de lapsu: ut placeam
coram deo in lumine viuētiuz.
Miserere mei deꝰ ps̄.56.
miserere mei: qm̄ in te
confidit aīa mea. Et in vmbra
alaruz tuarū spabo: donec trāse/
at iniqtas. Clamabo ad deum
altissimū: deū qui bn̄ fecit mihi.
Misit de celo ⁊ lib̄auit me: de/
dit in opprobriū ꝯculcātes me.
Misit deꝰ miꝑicordiā suā ⁊ ue
ritatē suā: ⁊ eripuit aīam meam
de medio catuloꝝ leonū: dormi
ui ꝯturbatꝰ. Filij hoīum dētes
eoꝝ arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eo
rū gladius acutꝰ. Exaltare sup
celos deꝰ: ⁊ in omni t̄ra gl'ia tua.
Laqueuz parauerūt pedibus
meis: ⁊ īcuruauerūt aīam meā.
Foderūt añ faciē meā foueaz:
⁊ īciderūt in eā. Paratum cor
meū deꝰ paratū cor meū: canta/
bo ⁊ psalmū dicā. Exurge glo
ria mea exurge psalteriū ⁊ citha
ra: exurgā diluculo. Cōfitebor

tibi in ppl'is dñe: ⁊ psalmū dicā tibi i gētib⁹. Qm̄ magnificata est usq; ad celos misericordia tua: ⁊ usq; ad nubes ꝟitas tua. Ex altare sup celos de⁹: ⁊ sup omnē terrā gl'ia tua. Añ. Qm̄ in te ꝯfidit anima mea. Añ. Juste iudicate.

Si uere utiq; iusticiā loqmini: recte iudicate filij hoīum. Et tenim in corde iniqtates opamini in terra: iniusticias man⁹ ur̄e ꝯcinnant. Alienati sunt pctōres a vulua: errauerunt ab utero locuti sunt falsa. Furor illis ꝑm sil'itudinē ꝑpētis: sicut aspidis surde ⁊ obturantis aures suas. Que non exaudiet uocē icātātiū: ⁊ uenefici icātātis sapiēter. De⁹ ꝯteret dētes eoꝝ in ore ipsorū: molas leonū ꝯfringet dñs. Ad nihilū deueniēt tanq̄ aqua decurrēs: ītēdit arcū suū donec īfirmētur. Sic̄ cera q̄ fluit auferent̄: supcecidit ignis ⁊ nō viderūt solē. Priusq̄ intelligerēt spine ur̄e rhānū: sic̄ viuētes sic in ira absorbet eos. Letabit̄ iust⁹ cū viderit vīdictā: man⁹ suas lauabit in sanguine pctōris. Et dicet hō si utiq; est fructus iusto: utiq; est de⁹ iudicās eos in terra. ps. 58.

Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹: ⁊ ab īsurgentib⁹ ī me lib̄a me. Eripe me de opantib⁹ iniqtatē: ⁊ de viris sanguinū salua me. Quia ecce ceperūt aīam meā: irruerūt in me fortes. Neq; iniqtas mea neq; peccatū meū dñe: sine iniqtate cucurri ⁊ direxi. Exurge in occursuꝫ meū ⁊ vide: ⁊ tu dñe de⁹ virtutuꝫ deus isr'l. Intēde ad visitādas oēs gētes: nō misearis oīb⁹ q opant̄ iniqtatē. Cōuertent̄ ad uespā ⁊ famē patient̄ ut canes: ⁊ circuibūt ciuitatē. Ecce loquent̄ in ore suo: ⁊ gladi⁹ in labijs eoꝝ qm̄ quis audiuit? Et tu dñe deridebis eos: ad nihilū deduces oēs gētes. Fortitudinē meā ad te custodiā: qa de⁹ susceptor me⁹ es: de⁹ meus misericordia eius p̄ueniet me. De⁹ ostēdit mihi sup inimicos meos ne occidas eos: neqñ obliuiscant̄ ppl'i mei. Dispge illos in ꝟtute tua: ⁊ depone eos ꝓtector me⁹ dñe. Delictū oris eoꝝ ꝑmonē labioꝝ ipsoꝝ: ⁊ comprehendant̄ in supbia sua. Et de execratiōe ⁊ mēdacio annūciabūtur in ꝯsumatiōe: in ira cōsumatiōis ⁊ nō erūt. Et sciant q: de⁹ dñabit̄ iacob: ⁊ finiū terre. Cōuertent̄ ad uespam ⁊ famē patient̄ ut canes: ⁊ circuibūt ciuitatē. Ipsi dispgent̄ ad mā ducādū: si ꝟo nō fuerint saturati ⁊ murmurabūt. Ego aūt cātabo fortitudinē tuā: ⁊ exaltabo mane misericordiā tuam. Quia

fact⁹ es susceptor me⁹ ⁊ refugiũ meũ: in die tribulationis mee. Adiutor me⁹ tibi psallã: qa deus susceptor me⁹ es de⁹ me⁹ misericordia mea. Añ. Juste iudicate filij hoiuz. Añ. Da nobis. ps. 59.

Deus repulisti nos ⁊ destruxisti nos: iratus es ⁊ misꝛtus es nob. Cõmouisti terrã ⁊ ꝯturbasti eã: sana ꝯtritiões eius qa cõmota est. Ostẽdisti ppl'o tuo dura: potasti nos vino cõpunctiõis. Dedisti metuẽtibus te significationẽ: ut fugiant a facie arcus. Ut liberent dilecti tui: saluũ fac dextera tua ⁊ exaudi me. De⁹ locut⁹ est in sancto suo letabor ⁊ partibor sichimã: ⁊ ꝯuallẽ tabernaculoꝝ metibor. Me⁹ est galaad ⁊ me⁹ est manasses: ⁊ effraim fortitudo capitis mei. Iuda rex me⁹: moab olla spei mee. In idumeã extẽdã calciamẽtũ meum: mihi alienigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: qs deducet me usqz in idumeã? Nõne tu de⁹ qui repulisti nos: ⁊ nõ egredieris de⁹ in ꝟtutib⁹ nr̃is. Da nobis auxilium de tribulatiõe: quia uana salus hominis. In deo faciemus virtutem: ⁊ ipse ad nihilum deducet tribulãtes nos. ps. 60.

Exaudi de⁹ dep̃cationem meã: intẽde or̃oni mee. A finibus terre ad te clamaui: duz anxiaretur cor meũ in petra exaltasti me. Deduxisti me qa fact⁹ es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: ꝓtegar in uelamento alarũ tuarũ. Qm̃ tu de⁹ meus exaudisti orationẽ meã: dedisti hereditatẽ timẽtib⁹ nomẽ tuũ. Dies super dies regis adijcies: annos eius usqz in diẽ generationis ⁊ gñationis. Permanet in eternũ in cõspectu dei: misꝛicordiaz ⁊ ueritatez eius quis requiret? Sic psalmũ dicam nomini tuo in seculum seculi: ut reddam uota mea de die in diem. Añ. Da nobis domine auxilium de tribulatiõe. Añ. A timore. ps. 61.

Nonne deo subiecta erit aĩa mea? ab ipso enim salutare meũ. Nam ⁊ ipse deus me⁹ ⁊ salutaris meus: susceptor me⁹: non mouebor amplius. Quousqz irruitis in hoĩem: ĩterficitis vniuersi uos: tanq̃z parieti ĩclinato ⁊ macerie depulse? Verũtamẽ preciũ meũ cogitauerunt repellere: cucurri in siti: ore suo bñdicebãt ⁊ corde suo maledicebãt. Verũtamen deo subiecta esto aĩa mea: qm̃ ab ipso patiẽtia mea. Quia ipse de⁹ meus ⁊ saluator meus: adiutor meus nõ emigrabo. In deo saluta-

re meum ⁊ gl̃ia mea: deus auxilij mei: ⁊ spes mea in deo est. Sperate in eo oĩs cõgregatio populi: effundite coram illo corda uestra: deꝰ adiutor noster in eternum. Verũtñ uani filij hominũ mẽdaces filij hominuz in stateris: ut decipiãt ipsi de uanitate in idipsum. Nolite sperare in iniqtate: ⁊ rapinas nolite concupiscere: diuitie si affluant nolite cor apponẽ. Semel locutus est deus duo hec audiui: quia potestas dei est ⁊ tibi domine misericordia: quia tu reddes vnicuiqz iuxta opera sua. ps. 63.

Exaudi deꝰ oratiõnẽ meã cũ deprecor a timore inimici eripe aiam meã. Protexisti me a cõuẽtu malignãtium: a multitudine opantiuz iniqtatẽ. Quia exacuerũt ut gladiũ linguas suas: intẽderunt arcum rẽ amaram ut sagittent in occultis imaculatũ. Subito sagittabunt eũ ⁊ nõ timebũt: firmauerunt sibi sermonẽ nequã. Narrauerũt ut absconderent laqueos: dixerũt quis videbit eos? Scrutati sunt iniquitates: defecerũt scrutantes scrutinio. Accedet hõ ad cor altũ: ⁊ exaltabit deus. Sagitte puuloꝝ facte sunt plage eoꝝ: ⁊ infirmate sunt ꝑ tra eos lingue eorũ. Conturbati sunt oẽs qui videbãt eos: ⁊ timuit oĩs hõ. Et annũciauerũt opa deꝰ: ⁊ facta eiꝰ intellexerũt. Letabit̃ iustꝰ in dño ⁊ spabit in eo: ⁊ laudabunt oẽs recti corde. Añ. A timore inimici eripe dñe aiam meã. Añ. In ecclesijs benedicite. ps. 65.

Iubilate deo oĩs tra: psalmũ dicite nomini eiꝰ: date gloriã laudi eiꝰ. Dicite deo q̃ terribilia sunt opa tua dñe: in multitudine virtutis tue mentient tibi inimici tui. Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo. Venite ⁊ videte opa deꝰ: terribilis in cõsilijs sup filios hoĩum. Qui cõuertit mare in aridã: in flumine ptransibunt pedẽ: ibi letabimur in ipso. Qui dñat in ꝑtute sua in eternũ: oculi eius sup gentes respiciũt: qui exasperãt non exaltent in semetipsis. Bñdicite gẽtes deũ nr̃m: ⁊ audita facite uocẽ laudis eius. Qui posuit aiam meã ad vitã: ⁊ non dedit in cõmotiõnẽ pedes meos. Quñ ꝓbasti nos deꝰ: igne nos examinasti sicut examinat̃ argẽtũ. Induxisti nos in laqueũ: posuisti tribulationes in dorso nr̃o: iposuisti hoĩes sup capita nr̃a. Trãsiuimꝰ igne ⁊ aquã: ⁊ eduxisti nos in refrigerium. Introibo in domũ tuã in holocaustis: reddam tibi uota mea que distinxerũt labia mea. Et

locutū est os meū: in tribulatiōe mea. Holocausta medullata offerā tibi cū īcēso arietū: offerā tibi boues cū hircis. Venite audite ⁊ narrabo oēs qui timetis deū: q̄zta fecit aīe mee. Ad ipsum ore meo clamaui: ⁊ exultaui sub lingua mea. Iniqtatē si aspexi in corde meo: nō exaudiet dn̄s. Propterea exaudiuit deus: ⁊ attendit uoci deprecationis mee. Bn̄dictus deus qui nō amouit orationē meā: ⁊ misericordiā suam a me. ps. 67.

Exurgat deus ⁊ dissipētur inimici eius: ⁊ fugiāt qui oderūt eū a facie ei⁹. Sicut deficit fumus deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereāt peccatores a facie dei. Et iusti epulent̄ ⁊ exultent in ꝯspectu dei: ⁊ delectētur in leticia. Cantate deo psalmū dicite nomini eius: iter facite ei qui ascēdit sup occasum dn̄s nomen illi. Exultate in ꝯspectu eius: turbabūtur a facie ei⁹ p̄ris orphanoꝝ ⁊ iudicis viduarū. Deꝰ in loco scō suo: deꝰ qui īhabitare facit vni⁹ moris in domo. Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperāt qui habitāt in sepulchris. Deꝰ cū egredereris in ꝯspectu ppl̄i tui: cū ptrāsieris in deſto. Terra mota est etenī celi distillauerunt a facie dei synai: a facie dei isrl̄. Pluuiā uolūtariā segregabis deꝰ hereditati tue: ⁊ īfirmata est: tu ꝟo pfecisti eā. Animalia tua habitabūt in ea: parasti in dulcedine tua paupi deꝰ. Dn̄s dabit ꝟbum euāgelizantibus: virtute multa. Rex ꝟtutū dilecti dilecti: ⁊ speciei domꝰ diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros pēne colūbe deargentate: ⁊ posteriora dorsi eius in pallore auri. Dum discernit celestis reges: sup eā niue dealbabūtur in selmon: mōs dei mōs pinguis. Mons coagulatus mons pinguis: ut qd suspicamini montes coagulatos? Mons in quo bn̄ placitū est deo habitare in eo: et enim dominꝰ habitabit in finē. Currus dei decē milibꝰ multiplex milia letātiū: dn̄s in eis in synai in scō. Ascēdisti ī altū cepisti captiuitatē: accepisti dona in hoībꝰ. Etenīz nō credētes: īhabitare dn̄m deū. Bn̄dictus dn̄s die q̄tidie: ꝓsperū iter faciet nob̄ deꝰ salutariū nr̄oꝝ. Deus nr̄ deus saluos faciēdi: ⁊ dn̄i dn̄i exitꝰ mortis. Verūtn̄ deꝰ ꝯfringet capita inimicoꝝ suoꝝ: ꝟticē capilli pambulātiū in delictis suis. Dixit dn̄s ex basan ꝯuertā: ꝯuertā in ꝓfunduz maris. Ut itigat̄ pes tuus in sanguine: lingua canū tuoꝝ ex ini-

micis ab ipso. Viderũt ingres
sus tuos deꝰ: ĩgressus dei mei re
gis mei qui est in scõ. Preue/
nerũt ꝑncipes ꝯiũcti psallẽtibꝰ:
in medio iuuẽcularũ tympani/
striarũ. In ecclesijs bñdicite
deo dño: de fontibus isrl'. Ibi
beniamin adolescẽtulus: in mẽ
tis excessu. Principes iuda du
ces eoꝝ: ꝑncipes zabulon ⁊ ꝑn/
cipes neptalim. Mãda deꝰ vir
tuti tue: ꝯfirma hoc deꝰ qđ opa/
tus es in nobis. A tẽplo tuo in
hierl'm: tibi offerẽt reges mune
ra. Increpa feras arundinis:
ꝯgregatio tauroꝝ in uaccis po/
puloꝝ: ut excludãt eos qui ꝓba
ti sunt argẽto. Dissipa gentes
que bella uolũt: ueniẽt legati ex
egypto: ethiopia ꝑueniet manꝰ
eiꝰ deo. Regna t're cãtate deo:
psallite dño. Psallite deo qui
ascẽdit sup celũ celi: ad oriẽtem.
Ecce dabit uoci sue uocẽ ꝟtu/
tis: date gl'iam deo sup isrl': ma/
gnificẽtia eiꝰ ⁊ virtꝰ eiꝰ in nubi
bus. Mirabilis deꝰ in sanctis
suis: deꝰ isrl' ipse dabit virtutẽ ⁊
fortitudinẽ plebi sue bñdictꝰ de
us. Añ. In ecclesijs bñdicite dño.
℣. Deus vitã meam annunciaui ti/
bi. ℟. Posuisti lachrymas meas in
cõspectu tuo. Ad laudes añ. Am/
plius laua me domine ab iniusticia
mea. ps. Miserere. ps. 64.
Te decet hymnꝰ deus in
syon: ⁊ tibi reddet uotũ in hieru
salẽ. Exaudi oronẽ meã: ad te
oĩs caro ueniet. Verba iniq̃rũ
ꝑualuerũt sup nos: ⁊ ĩpietatibꝰ
nr̃is tu ꝓpitiaberis. Beatꝰ quẽ
elegisti ⁊ assumpsisti: habitabit
in atrijs tuis. Replebimur in
bonis domꝰ tue: sanctũ est tem/
plũ tuũ mirabile in eqtate. Ex
audi nos deꝰ salutaris nr̃: spes
oĩum finiũ terre ⁊ in mari lõge.
Preparãs mõtes in ꝟtute tua
accinctꝰ potẽtia: qui ꝯturbas ꝓ/
fundũ maris sonũ fluctuũ eius.
Turbabũtur gẽtes ⁊ timebũt
qui hĩtãt termĩos a signis tuis:
exitꝰ matutini ⁊ uespe delecta/
bis. Visitasti terrã ⁊ inebriasti
eã: multiplicasti locupletare eã.
Flumẽ dei repletũ est aqs: pa/
rasti cibũ illoꝝ qm̃ ita est ꝑpara
tio eiꝰ. Riuos eiꝰ ĩebriãs mul/
tiplica genimina eius: in stillici
dijs eiꝰ letabit germinãs. Bñ/
dices corone anni benignitatis
tue: ⁊ cãpi tui replebũtur uber/
tate. Pinguescent speciosa de
serti: ⁊ exultatione colles accin
gẽtur. Induti sunt arietes oui
um: ⁊ ualles habundabunt fru
mento: clamabũt etenim hym/
num dicent. Añ. Te decet hym/
nus deus in syon. Añ. Labia mea
laudabũt te in vita mea deus meus.
ps. Deus deus meus. Añ. Do/
minus iudicabit. Canticuz anne.

Exultauit cor meū in dño: ⁊ exaltatū est cornu meuz in deo meo. Dilatatum est os meū sup inimicos meos: quia letata suz in salutari tuo. Non est sanctus ut est dñs: neqz eniz est alius extra te: ⁊ nō est fortis sicut deus noster. Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriātes. Recedāt uetera de ore uestro quia deus scientiaruz dñs est: ⁊ ipsi preparantur cogitationes. Arcus fortiū supatus est: ⁊ infirmi accincti sunt robore. Repleti p̄us pro panib⁹ se locauerūt: ⁊ famelici saturati sunt. Donec sterilis peperit plurimos: ⁊ que multos habebat filios infirmata est. Dominus mortificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos ⁊ reducit. Dominus pauperē facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ subleuat. Suscitās de puluere egenum: ⁊ de stercore erigens pauperem. Ut sedeat cū principibus: ⁊ solium glorie teneat. Dñi enim sunt cardines terre: ⁊ posuit sup eos orbem. Pedes sanctorū suoruz seruabit: ⁊ impij in tenebris ꝯticescēt: quia nō in fortitudine sua roborabit vir. Dñm formidabūt aduersarij eius: ⁊ sup ipsos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre: ⁊ dabit imperium regi suo ⁊ sblimabit cornu christi sui. Añ. Dñs iudicabit fines terre. Añ. Celi celorū laudate deum. ps. Laudate do. Cap. v. Repleti sumus. ut s. Ad bñ. añ. Salutē ex inimicis nr̄is ⁊ de manu oīuz q oderūt nos. Fer. v. iuit. Dñm q fecit nos Uenite adorem⁹. ps. Uenite. Añ. Dñe deus.

Aluū me fac deus ps. 68. qm̄ intrauerūt aque usqz ad aīam meā. Infixus suz in limo ꝓfūdi: ⁊ nō est suba. Ueni in altitudinē maris: ⁊ tēpestas demersit me. Laboraui clamās rauce facte sūt fauces mee: defecerūt oculi mei dū spero in deū meum. Multiplicati sūt sup capillos capitis mei: qui oderūt me g̃tis. Cōfortati sunt qui psecuti sunt me inimici mei iniuste: que nō rapui tūc exoluebam. Deus tu scis insipientiam meaz: ⁊ delicta mea a te nō sunt abscōdita. Nō erubescāt in me qui expectāt te dñe: dñe virtutū. Non cōfundātur sup me: qui querūt te de⁹ isrl̄. Qm̄ ꝓpter te sustinui opprobrium: opuit ꝯfusio faciē meā. Extraneus fact⁹ suz fr̄ib⁹ meis: ⁊ pegrinus filijs mr̄is mee. Qm̄ zelus dom⁹ tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrātiū tibi ceciderunt sup me. Et operui in ieiunio aīam meam: ⁊ factum est in opprobrium mihi. Et posui uestimētum meū cilitiū: ⁊ factus suz

illis in parabolam. Aduersuz me loquebātur qui sedebant in porta: ⁊ in me psallebant qui bibebāt vinū. Ego vero oronem meā ad te dñe: tēpus bñplaciti deus. In multitudine misericordie tue exaudi me: in uerita te salutis tue. Eripe me de luto ut nō īfigar: libera me ab his qui oderūt me: ⁊ de profundis aquarū. Non me demergat tēpestas aque: neqz absorbeat me ꝓfundū: neqz urgeat sup me puteus os suuz. Exaudi me dñe qm̄ benigna est misericordia tua: ſm multitudinē miſationū tuarū respice in me. Et ne auertas faciē tuam a puero tuo: quoniam tribulor uelociter exaudi me. Intēde aīe mee ⁊ liba eā: ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu scis īproperiū meū ⁊ cōfusionē meā: ⁊ reuerentiā meam. In cōspectu tuo sunt oēs qui tribulāt me: īproperiū expectauit cor meū ⁊ miseriā. Et sustinui qui sil' ꝯtristaret ⁊ nō fuit: ⁊ qui ꝯsolaret ⁊ nō īueni. Et dederūt in escā meam fel: ⁊ in siti mea potauerūt me aceto. Fiat mēsa eoꝝ corā ipsis in laqueū: ⁊ in retributiones ⁊ in scandalū. Obscurent oculi eoꝝ ne videant: ⁊ dorsuz eoꝝ semp incurua. Effunde sup eos irā tuā: ⁊ furor ire tue cōprehēdat eos. Fiat habitatio eoꝝ deſta: ⁊ in tabnaculis eoꝝ nō sit qui īhabitet. Qm̄ quē tu pcussisti persecuti sunt: ⁊ sup dolorē vulnerū eorū addiderūt. Appone iniqtatez sup iniqtatē eoꝝ: ⁊ nō ītrēt in iusticiā tuā. Deleant de libro viuētiū: ⁊ cū iustis nō scribantur. Ego sum paup ⁊ dolēs: salus tua deus suscepit me. Laudabo nomē dei cū cātico: ⁊ magnificabo eum in laude. Et placebit deo sup vitulū nouellū: cornua ꝓducentē ⁊ vngulas. Videant paupes ⁊ letent: querite deū ⁊ viuet aīa uestra. Qm̄ exaudiuit paupes dñs: ⁊ vinctos suos non despexit. Laudent illum celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa reptilia in eis. Qm̄ deus saluam faciet syon: ⁊ edificabuntur ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi: ⁊ hereditate acquirēt eam. Et semen seruorum eius possidebit eā: ⁊ qui diligunt nomē eius habitabunt in ea. ps. 69.

Deus in adiutoriū meuz intende: dñe ad adiuuāduz me festina. Cōfundant ⁊ reuereātur: qui q̄rūt aīam meā. Auertant retrorsum ⁊ erubescāt: qui uolūt mihi mala. Auertantur statim erubescentes: qui dicunt mihi euge euge. Exultēt ⁊ letent in te oēs qui querūt te: ⁊ dicant semp magnificet dñs qui

diligunt salutare tuū. ℟ go ℣o egenus ⁊ pauper sum: deus ad iuua me. ℣ diuto: meus ⁊ liberato: meꝰ es tu: dñe ne moreris. Alī. Dñe deus in adiutorium meum intende. Alī. Esto mihi. ꝑs. 70.

IN te dñe spaui nō cōfundar in eternuꝫ: in iusticia tua libera me ⁊ eripe me. I nclina ad me aurez tuam: ⁊ salua me. ℟ sto mihi in deū ꝓtectorē ⁊ in locū munituꝫ: ut saluum me facias. Q ñ firmamētū meum: ⁊ refugiū meū es tu. Q eꝰ meꝰ eripe me de manu pctōris: ⁊ de manu ꝓtra legē agētis ⁊ iniqui. Q ñ tu es patientia mea dñe: dñe spes mea a iuuentute mea. I n te ꝛfirmatus sum ex utero: de uētre mr̄is mee tu es ꝓtector: meus. I n te cantatio mea semp: tanq̄ ꝓdigiū factus sum multis: ⁊ tu adiutor fortis. ℣ epleaꝫ os meū laude ut cantē gloriā tuā: tota die magnitudinē tuā. N e ꝓijcias me in tpe senectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinq̄s me. Q uia dixerūt inimici mei mihi: ⁊ qui custodiebāt aiam meā ꝛsilīū fecerūt in vnū. D icētes: deꝰ derelīqt eū psequimini ⁊ cōprehēdite eū: quia nō est qui eripiat. D eꝰ ne elōgeris a me: deꝰ meus in auxilīū meū respice. C ō fundātur ⁊ deficiāt detrahentes aīe mee: opiant ꝛfusiōe ⁊ pudore qui q̄runt mala mihi. ℟ go autē semp spabo: ⁊ adiciā super omnē laudē tuā. O s meū annūciabit iusticiā tuā: tota die salutare tuū. Q ñ nō cognoui litteraturā itroibo in potētias dñi: dñe memorabo: iusticie tue soli. D eꝰ docuisti me a iuuētute mea ⁊ usq; nūc: ꝓnūciabo mirabilia tua. ℟ t usq; in senectā ⁊ senīū: deꝰ ne derelinquas me. D onec annūcié brachiuꝫ tuū: gñationi omni que uētura est. P otētiā tuā ⁊ iusticiā tuaz deꝰ usq; in altissima que fecisti magīlia: deꝰ qs sīlis tibi? Q uātas ostēdisti mihi tribulationes multas ⁊ malas: ⁊ ꝙuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis terre iterū reduxisti me. M ultiplicasti magnificētiā tuā: ⁊ ꝙuersus ꝛsolasti me. N ā ⁊ ego ꝛfitebor tibi in uasis psalmi ueritatē tuā deꝰ: psallā tibi in cithara sanctꝰ isrl̄. ℟ xultabūt labia mea cuz cantauero tibi: ⁊ aīa mea quam redemisti. S ed ⁊ lingua mea tota die meditabitur iusticiam tuam: cū cōfusi ⁊ reuereti fuerint qui querunt mala mihi. ꝑs. 71.

DEus iudiciū tuū regi da: ⁊ iusticiā tuā filio regis. I udicare ppl̄m tuum in iusticia: ⁊ pauperes tuos in iudicio. S uscipiāt mōtes pacē ppl̄o: ⁊

colles iusticiã. Iudicabit pau
peres ppli: z saluos faciet filios
pauperũ: z humiliabit calũnia
torẽ. Et pmanebit cũ sole z añ
lunã: in gñatione z gñationez.
Descendet sicut pluuia in uel
lus: z sicut stillicidia stillãtia sup
terrã. Orieť in diebꝰ eiꝰ iusti
cia z habũdãtia pacis: donec au
ferať luna. Et dñabitur a ma
ri usq; ad mare: z a flumĩe usq;
ad termĩos orbis terrarũ. Co
rã illo ꝓcidẽt ethiopes: z inimi
ci eiꝰ terrã lingẽt. Reges thar
sis z ĩsule munera offerẽt: reges
arabum z saba dona adducent.
Et adorabũt eũ oẽs reges: oẽs
gẽtes seruient ei. Quia libera
bit pauperẽ a potente: z paupe
rẽ cui nõ erat adiutor. Parcet
pauꝑi z ĩopi: z aias pauperum
saluas faciet. Ex usuris z iniq
tate redimet aias eorũ: z honora
bile nomẽ eorũ corã illo. Et vi
uet z dabiť ei de auro arabie: z
adorabũt de ipso semp: tota die
bñdicẽt ei. Erit firmamẽtũ in
terra in sũmis mõtũ: supextol
leť sup libanũ fructꝰ eiꝰ: z flore
bũt de ciuitate sicut fenum terre.
Sit nomẽ eiꝰ bñdictũ in secu
la: ante solẽ pmanet nomẽ eiꝰ.
Et bñdicenť in ipso oẽs tribus
terre: oẽs gẽtes magnificabunt
eũ. Bñdictꝰ dñs deus ĩsrl: qui
facit mirabilia solus. Et bñdi
ctũ nomẽ maiestatis eiꝰ ĩ eťnũ:
z replebiť maiestate eiꝰ oẽs ter
ra: fiat fiat. Aßi. Esto mihi dñe in
deũ ꝓtectorẽ. Aßi. Laberasti. ps. 72.

Quam bonus israel deus:
his qui recto sunt corde.
Mei autem pene moti sunt pe
des: pene effusi sũt gressus mei.
Quia zelaui sup iniq̃s: pacem
peccatorũ vidẽs. Quia non est
respectꝰ mortis eorũ: z firmamẽtũ
in plaga eorũ. In labore ho
minũ nõ sunt: z cũ hoibꝰ nõ fla
gellabuntur. Ideo tenuit eos
supbia: operti sunt iniqtate z ipie
tate sua. Prodiit q̃si ex adipe
iniqtas eorũ: trãsierũt in affectũ
cordis. Cogitauerunt z locuti
sunt neqtiã: iniqtatẽ in excelso
locuti sunt. Posuerũt in celũ
os suũ: z lingua eorũ transiuit in
terra. Ideo ꝙuertet ppls meꝰ
hic: z dies pleni inuenient in eis.
Et dixerũt q̃modo scit deꝰ: z si
est sciẽtia in excelso. Ecce ipsi
pctores z habũdãtes in scło: ob
tinuerũt diuitias. Et dixi: ego
sine causa iustificaui cor meũ: z
laui iter inocẽtes manus meas.
Et fui flagellatus tota die: z ca
stigatio mea in matutinis. Si
dicebã narrabo sic: ecce nationẽ
filiorũ tuorũ reprobaui. Et stima
bam ut cognoscerem: hoc labor
est ante me. Donec intrem in
sanctuariũ deĩ: z intelligam in

nouissimis eoꝝ. Verũtñ pro/
pter dolos posuisti eis: deieci/
sti eos dũ alleuarentur. Quo/
modo facti sunt in desolationez
subito defecerũt: pierunt ꝓpter
iniqtatẽ suã. Velut somnium
surgentium dñe in ciuitate tua:
imaginẽ ipsoꝝ ad nihilum redi
ges. Quia iflãmatũ est cor me
um: ⁊ renes mei cõmutati sunt:
⁊ ego ad nihilũ redactus sum ⁊
nesciui. Vt iumẽtũ factus sum
apud te: ⁊ ego semp tecũ. Te/
nuisti manuz dexterã meã: ⁊ in
uolũtate tua deduxisti me: ⁊ cuz
gl'ia suscepisti me. Quid enim
mihi est in celo: ⁊ a te qd uolui
sup terrã? Defecit caro mea ⁊
cor meũ: deus cordis mei ⁊ ps
mea deꝰ in eternũ. Quia ecce
qui elõgãt se a te pibũt: pdidisti
oẽs qui fornicant abs te. Mi/
hi aũt adherere deo bonuz est:
ponere in dño deo spem meã.
Vt annũciẽ oẽs predicationes
tuas: in portis filie syon. ps. 73.

Vt qd deus reppulisti in
finez: iratꝰ est furor tuus
sup oues pascue tue? Memor
esto congregationis tue: quam
possedisti ab initio. Redemi/
sti virgã hereditatis tue: mons
syon in quo habitasti i eo. Le
ua manus tuas in supbia eorũ
in finẽ: quãta malignatus est ini
micus in scõ? Et gloriati sunt
qui oderũt te: in medio solẽni/
tatis tue. Posuerunt signa sua
signa: ⁊ nõ cognouerũt sicut in
exitu sup sũmũ. Quasi in silua
lignoꝝ securibꝰ exciderũt ianu/
as eiꝰ in idip̃m: in securi ⁊ ascia
deiecerũt eã. Incẽderũt igni
sanctuariũ tuũ in terra: pollue/
rũt tabnaculũ nois tui. Dixe/
rũt in corde suo cognatio eoꝝ si
mul quiescẽ faciamus oẽs dies
festos dei a terra. Signa nr̃a
nõ vidimus iã non est ꝓpha: ⁊
nos nõ cogscet ampliꝰ. Vsqz/
quo deus iproperabit inimicus:
irritat aduersarius nomẽ tuũ in
finẽ. Vt qd auertis manũ tuã
⁊ dexterã tuam: de medio sinu
tuo in finẽ? Deus autẽ rex nr̃
añ secula: opatus est salutem in
medio terre. Tu ꝯfirmasti in
virtute tua mare: cõtribulasti ca
pita draconũ in aquis. Tu cõ/
fregisti capita draconis: dedisti
euz escã populis ethiopũ. Tu
dirupisti fontes ⁊ torrẽtes: tu sic
casti fluuios ethã. Tuus est di
es ⁊ tua est nox: tu fabricatus es
aurorã ⁊ solem. Tu fecisti oẽs
terminos terre: estatem ⁊ uer tu
plasmasti ea. Memor esto hu
ius inimicus iproperauit dño:
⁊ populus insipiẽs incitauit no
men tuum. Ne tradas bestijs
animas confitentes tibi: ⁊ ani/
mas pauperum tuorũ ne obli/

uiscaris in finem. Respice in testamentum tuuz: quia repleti sunt qui obscurati sunt terre domibus iniqtatū. Ne auertatur humilis factus cōfusus: paup ⁊ inops laudabūt nomen tuum. Exurge deus iudica causaz tuam: memor esto ĩproperioꝝ tuorū: eoꝝ que ab insipiēte sunt tota die. Ne obliuiscaris uoces inimicoꝝ tuorum: superbia eorum qui te oderunt ascēdit semper. Añ. Liberasti virgā hereditatis tue. Añ. In isrl'. ps. 74

Confitebimur tibi deus cōfitebimur: ⁊ inuocabimus nomē tuū. Narrabimus mirabilia tua: cū accepo tēpus ego iusticias iudicabo. Liquefacta est terra ⁊ oēs qui habitāt in ea: ego cōfirmaui columnas eius. Dixi iniqs nolite inique agē: ⁊ delinquētibus nolite exaltare cornu. Nolite extollē in altum cornu uestrū: nolite loq aduersus deū iniqtatē. Quia neqz ab oriēte neqz ab occidente neqz a desertis montibus: qm̄ deus iudex est. Hunc humiliat ⁊ hūc exaltat: qa calix in manu dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc: ueruntñ fex eius nō est exinanita: bibēt oēs pctōres terre. Ego aūt annūciabo in scl'm: cātabo deo iacob. Et oīa cornua pctōrū cōfrigā: ⁊ exaltabunt cornua iusti.

Notus in iudea deus: in israel magnuz nomē eius. Et factus est in pace locus eius: ⁊ habitatio eius in syon. Ibi cōfregit potētias: arcū scutū gladiū ⁊ bellū. Illuminās tu mirabiliter a montib⁹ eternis: turbati sunt oēs insipiētes corde. Dormierūt somnū suū: ⁊ nihil inuenerunt oēs viri diuitiarū in manibus suis. Ab ĩcrepatione tua deus iacob: dormitauerūt qui ascēderūt equos. Tu terribilis es ⁊ qs resistet tibi: ex tūc ira tua. De celo audituz fecisti iudiciū: terra tremuit ⁊ quieuit. Dum exurgeret in iudiciuz deus: ut saluos faceret omnes mansuetos terre. Qm̄ cogitatio hominis confitebitur tibi: ⁊ reliquie cogitationis diē festū agēt tibi. Douete ⁊ reddite dño deo uestro: oēs qui in circuitu eius affertis munera. Terribili ⁊ ei qui aufert spiritū p̄ncipū: terribili apud reges terre. Añ. In israel magnum nomen eius. Añ. Tu es deus. ps. 76.

Voce mea ad dominum clamaui: uoce mea ad deum ⁊ ĩtēdit mihi. In die tribulatiōis mee deū exqsiui manib⁹ meis nocte ꝯtra eū: ⁊ nō suz deceptꝰ. Renuit ꝯsolari aīa mea memor fui dei ⁊ delectatus sum

ꝛ exercitat⁹ sum: ꝛ defecit spirit⁹ me⁹. Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbat⁹ sum ꝛ nō fuz locut⁹. Cogitaui dies antiqs: ꝛ annos eternos in mēte habui. Et meditat⁹ sum nocte cū corde meo: ꝛ exercitabar ꝛ scopebā spiritū meū. Nunqd in eternū ꝓjciet deus: aut nō apponet ut cōplacitio: sit adhuc? Aut in finē miſicordiā suam abscidet: a gñatione in gñationē? Aut obliuiscet miſeri de⁹: aut ꝯtinebit in ira sua miſicordias suas? Et dixi nūc cepi: hec mutatio dexterе excelsi. Memor: fui operum dñi: qa memor: ero ab initio mirabiliū tuoz. Et meditabor: in oib⁹ opib⁹ tuis: ꝛ in adinuētionib⁹ tuis exercebor. Deus in scō via tua: qs de⁹ magnus sicut de⁹ nr̄: tu es de⁹ qui facis mirabilia. Notam feciſti in populis ꝟtutē tuā: redemiſti in brachio tuo ppl'm tuū filios iacob ꝛ ioseph. Uiderūt te aque de⁹ viderūt te aque ꝛ timuerūt: ꝛ turbate sunt abyſſi. Multitudo sonitus aquarū: uocē dederūt nubes. Etenim sagitte tue transeunt: uox tonitrui tui in rota. Illuxerūt coruscatiōes tue orbi terre: cōmota est ꝛ cōtremuit terra. In mari via tua ꝛ semite tue in aquis multis: ꝛ uestigia tua non cognoscent. Deduxiſti sicut oues populū tuum in manu moyſi ꝛ aaron. ꝑ. 77.

Attēdite populе meꝰ legē meā: inclinate aurem uestrā in uerba oris mei. Aperiā in parabolis os meum: loqr ꝓpositiones ab initio. Quāta audiuimus ꝛ cognouimus ea: ꝛ pres nr̄i narrauerūt nob. Nō sunt occultata a filijs eoz: in generatiōe altera. Narrātes laudes dñi ꝛ virtutes eiꝰ: ꝛ mirabilia eius que fecit. Et suscitauit testimoniū in iacob: ꝛ legē posuit in isrl'. Quāta mādauit patribꝰ nr̄is nota facē ea filijs suis: ut cognoscat generatio altera. Filij qui nascētur ꝛ exurgent: ꝛ narrabunt filijs suis. Ut ponāt in deo spem suā: ꝛ nō obliuiscātur operum dñi: ꝛ mādata eiꝰ exqrāt. Ne fiāt sicut patres eoz: gñatio prava ꝛ exasperans. Generatio que nō direxit cor suū: ꝛ nō est creditꝰ cū deo spūs eiꝰ. Filij effrem itēdētes ꝛ mittētes arcū: uersi sunt in die belli. Nō custodierūt testamētū dei: ꝛ in lege eiꝰ noluerūt ambulare. Et obliti sunt bñfactorū eiꝰ: ꝛ mirabiliū eiꝰ que ostendit eis. Coram pribus eoz fecit mirabilia in terra egypti: in cāpo thaneos. Interrupit mare ꝛ pduxit eos: ꝛ statuit aquas q̄si in utre. Et deduxit eos in nu-

be diei: ⁊ tota nocte in illumina
tione ignis. Interrupit petrā
in heremo: ⁊ adaq̄uit eos uelut
in abysso multa. Eduxit aquā
de petra: ⁊ eduxit tanq̄z flumi/
na aq̄s. Et apposuerūt adhuc
peccare ei: in irā ꝯcitauerūt ex/
celsum in inaquoso. Et tētaue
rūt deū in cordib⁹ suis: ut pete/
rēt escas aīabus suis. Et male
locuti sunt de deo: dixerūt nun/
quid poterit de⁹ parare mēsam
in deſto? Qm̄ ꝑcussit petraz ⁊
fluxerūt aque: ⁊ torrētes inūda/
uerūt. Nunqd ⁊ panez poterit
dare: aut parare mensam ppl'o
suo? Ideo audiuit dn̄s ⁊ distu
lit: ⁊ ignis accēsus est in iacob ⁊
ira ascēdit in isrl'. Quia nō cre
diderūt in deo: nec spauerūt in
salutari ei⁹. Et mādauit nubi/
bus desup: ⁊ ianuas celi apuit.
Et pluit illis māna ad mandu
cādū: ⁊ panē celi dedit eis. Pa
nē angeloꝝ māducauit hō: ciba
ria misit eis in habūdātia. Trā
stulit austruz de celo: ⁊ induxit
in virtute sua affricū. Et pluit
sup eos sicut puluerē carnes: ⁊
sicut arenā maris uolatilia pen
nata. Et ceciderunt in medio
castroruz eoꝝ: circa tabernacula
eoꝝ. Et māducauerūt ⁊ satu/
rati sunt nimis: ⁊ desideriū eo/
rū attulit eis: nō sunt fraudati a
desiderio suo. Adhuc esce eo/
rū erāt in ore ipsorum: ⁊ ira dei
ascēdit sup eos. Et occidit pin
gues eoꝝ: ⁊ electos isrl' īpediuit.
In oīb⁹ his peccauerunt ad/
huc: ⁊ nō crediderūt in mirabi/
lib⁹ ei⁹. Et defecerūt in uani/
tate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ cuz fe/
stinatiōe. Cum occideret eos
querebāt eū ⁊ reuertebant̄: ⁊ di
luculo ueniebāt ad eū. Et re/
memorati sunt qꝛ deus adiutor
est eoꝝ: ⁊ de⁹ excelsus redēptor
eoꝝ est. Et dilexerūt eū in ore
suo: ⁊ lingua sua mētiti sunt ei.
Cor aūt eoꝝ nō erat rectū cum
eo: nec fideles habiti sunt in te/
stamēto ei⁹. Ipse aūt est miſi
cors ⁊ ꝓpiti⁹ fiet peccatis eoꝝ:
⁊ nō dispdet eos. Et habūda/
uit ut auerteret irā suā: ⁊ non ac
cēdit omnē iram suā. Et recor
dat⁹ est qa caro sunt: spiritus ua
dens ⁊ non rediēs. Quotiens
exacerbauerūt eū in deserto: in
irā ꝯcitauerūt euz in inaquoso.
Et ꝯuersi sunt ⁊ tentauerūt de
um: ⁊ sanctum israel exacerba/
uerūt. Non sunt recordati ma/
nus ei⁹: die qua redemit eos de
manu tribulātis. Sicut posuit
in egypto signa sua: ⁊ prodigia
sua in campo thaneos. Et cō/
uertit in sanguinez flumina eo/
rum: ⁊ hymbres eoruz ne bibe/
rēt. Misit in eos cynomiam ⁊
comedit eos: ranam ⁊ dispdidit

eos. Et dedit erugini fructus eorum: ⁊ labores eorũ locuste. Et occidit in grãdine vineas eorũ: ⁊ moros eoruz in pruina. Et tradidit grãdini iumẽta eorũ: ⁊ possessionẽ eoꝝ igni. Misit in eos iraz indignationis sue: indignationẽ ⁊ irã ⁊ tribulationem: immissiones per angelos malos. Viam fecit semite ire sue: ⁊ nõ pepercit a morte aĩarũ eorũ: ⁊ iumẽta eoꝝ in morte cõclusit. Et percussit omne ꝑmogenitũ in terra egypti: primitias oĩs laboris eoruz in tabernaculis cham. Et abstulit sicut oues populũ suũ: ⁊ ꝑduxit eos tanq̃ꝫ gregez in deserto. Et deduxit eos in spe ⁊ non timuerũt: ⁊ inimicos eorũ operuit mare. Et induxit eos in mõtẽ sanctificationis sue: montẽ quẽ acquisiuit dextera eius. Et eiecit a facie eoꝝ gentes: ⁊ sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eoꝝ: trib⁹ israel. Et tẽptauerũt ⁊ exacerbauerũt deũ excelsum: ⁊ testimonia eius nõ custodierũt. Et auerterũt se ⁊ non seruauerũt pactũ: quẽadmoduz patres eoꝝ cõuersi sunt in arcũ prauũ. In irã cõcitauerũt euz in collibus suis: ⁊ in sculptilib⁹ suis ad emulationẽ euz ꝓuocauerũt. Audiuit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad nihilum redegit ualde israel. Et reppulit tabernaculũ sylo: tabernaculũ suuz ubi habitauit in hoĩb⁹. Et tradidit in captiuitatẽ virtutẽ eorũ: ⁊ pulchritudinẽ eoꝝ in man⁹ inimici. Et cõclusit in gladio populũ suũ: ⁊ hereditatẽ suã spreuit. Iuuenes eorũ comedit ignis: ⁊ virgines eoꝝ nõ sunt lamẽtate. Sacerdotes eorũ in gladio cecidẽrũt: ⁊ vidue eoꝝ nõ plorabant. Et excitatus est tanq̃ꝫ dormiẽs dñs: tanq̃ꝫ potens crapulatus a vino. Et ꝑcussit inimicos suos in posteriora: opprobriũ sempiternũ dedit illis. Et reppulit tabernaculũ ioseph: ⁊ tribuz effrem non elegit. Sed elegit tribum iuda: mõtem syon quẽ dilexit. Et edificauit sicut vnicorniũ sanctificium suũ: in terra quã fundauit in secula. Et elegit dauid seruum suum: ⁊ sustulit eum de gregibus ouium: de post fetãtes accepit eum. Pascere iacob seruũ suum: ⁊ israel hereditatẽ suã. Et pauit eos in ĩnocentia cordis sui: ⁊ in intellectib⁹ manuũ suarũ deduxit eos.

Añ. Tu es deus qui facis mirabilia.

Añ. Propiti⁹ esto. ps. 78.

Deus uenerunt gentes in hereditatẽ tuã: polluerũt tẽpluz sanctũ tuũ: posuerũt hierusalem in pomorum custodiam. Po-

suerũt morticina seruorũ tuorũ
escas uolatilib⁹ celi: carnes san
ctoruz tuoꝝ bestijs terre. Effu
derunt sanguinem ipsoꝝ tanq̃z
aquam in circuitu hierusalem:
⁊ non erat qui sepeliret. Facti
sumus opprobrium vicinis no/
stris: subsannatio ⁊ illusio his q
in circuitu nostro sunt. Usqz/
quo dñe irasceris in finem: accẽ
det uelut ignis zelus tuus? Ef
funde irã tuã in gẽtes que te nõ
nouerũt: ⁊ in regna que nomẽ
tuũ nõ inuocauerũt. Quia co/
mederũt iacob: ⁊ locũ eius de/
solauerũt. Ne memineris iniq
tatũ nostrarũ antiquarũ: cito an
ticipẽt nos miſicordie tue: quia
paupes facti sum⁹ nimis. Ad/
iuua nos deus salutaris nr̃: ⁊ ꝓ
pter gloriaz noĩs tui dñe libera
nos ⁊ ꝓpitius esto peccatis no
stris ꝓpter nomẽ tuũ. Ne for/
te dicãt in gẽtib⁹ ubi est deus eo
rũ: ⁊ innotescat in nationib⁹ co/
ram oculis nr̃is. Ultio sangui
nis seruoꝝ tuoꝝ qui effusus est:
introeat in ꝯspectu tuo gemitus
cõpeditoꝝ. Secũdũ magnitu/
dinem brachij tui: posside filios
mortificatorum. Et redde vici
nis nr̃is septuplũ in sinu eorũ:
improperiũ ipsoꝝ qđ exprobra/
uerũt tibi dñe. Nos aut popu/
lus tuus ⁊ oues pascue tue: con
fitebimur tibi in seculum. In
generatione ⁊ generationẽ: an/
nũciabimus laudem tuã. ps. 79.

Qui regis israel intende:
qui deducis uelut ouem
ioseph. Qui sedes super cheru
bin: manifestare coram effraim
beniamin ⁊ manasse. Excita
potẽtiã tuã ⁊ ueni: ut saluos fa/
cias nos. Deus cõuerte nos ⁊
ostende faciẽ tuã: ⁊ salui erim⁹.
Dñe deus virtutum: quousqz
irasceris super orationẽ ſui tui?
Cibabis nos pane lachryma/
rum: ⁊ potum dabis nobis in la
chrymis in mensura. Posuisti
nos in contradictionem vicinis
nostris: ⁊ inimici nostri subsan/
nauerunt nos. Deus virtutũ
conuerte nos: ⁊ ostende faciem
tuam ⁊ salui erimus. Vineam
de egypto trãstulisti: eiecisti gẽ/
tes ⁊ plantasti eam. Dux itine
ris fuisti in cõspectu eius: ⁊ plã/
tasti radices eius ⁊ impleuit ter
ram. Operuit montes vmbra
eius: ⁊ arbusta eius cedros dei.
Extendit palmites suos usqz
ad mare: ⁊ usqz ad flumen pro/
pagines eius. Ut quid destru
xisti maceriam eius: ⁊ vindemi
ant eã oẽs qui ꝑtergrediuntur
viam. Exterminauit eaz aper
de silua: ⁊ singularis ferus depa
stus est eam. Deus virtutum
conuertere: respice de celo ⁊ vi
de: ⁊ visita vineã istã. Et perfi/

ce eā quā plātauit dextera tua: ⁊ sup filiū hoīs quē cōfirmasti ti bi. Incensa igni ⁊ suffossa: ab increpatione vultus tui pibūt. Fiat man⁹ tua sup virū dexte re tue: ⁊ sup filiū hoīs quē cōfir masti tibi. Et nō discedimus a te: viuificabis nos ⁊ nomē tuū īuocabim⁹. Dñe de⁹ virtutuz cōuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuaz ⁊ salui erimus. Añ. Propitius esto peccatis nr̄is dñe. ℣. Deus in sancto via tua. ℟. Quis deus ma/ gnus sicut de⁹ noster. Ad laud. añ. Tibi soli peccaui dñe miserere mei.

Ps. Miserē mei. ps. 89.

Domine refugiū fact⁹ es nobis: a gn̄atione in generatio/ nē. Priusq̄z mōtes fierent aut formaret terra ⁊ orbis: a seculo ⁊ usqz in seculū tu es deus. Ne auertas hoīem in humilitatem: ⁊ dixisti cōuertimini filij hoīuz. Qm̄ mille anni ante oculos tu os: tanq̄z dies hesterna que p̄te rijt. Et custodia in nocte: que pro nihilo habētur eorum anni erūt. Mane sicut herba trāse/ at: mane floreat ⁊ trāseat: uespe decidat īduret ⁊ arescat. Quia defecimus in ira tua: ⁊ in furo/ re tuo turbati sumus. Posuisti iniqtates nostras in conspectu tuo: seculū nostrum in illumina tione vultus tui. Qm̄ oēs dies nostri defecerūt: ⁊ in ira tua de/ fecim⁹. Anni nr̄i sicut aranea meditabūtur: dies annoꝝ nr̄o/ rum in ipsis septuaginta anni. Si aūt in potētatib⁹ octoginta anni: ⁊ amplius eoꝝ labor ⁊ do/ lor. Qm̄ supuenit māsuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit po testatē ire tue: ⁊ pre timore tuo irā tuā dinumerare? Dexterā tuā sic notā fac: ⁊ eruditos cor/ de in sapiētia. Cōuertere dñe usquequo: ⁊ dep̄cabilis esto su per ꝑuos tuos. Repleti sumus mane miꝑicordia tua: exultaui/ mus ⁊ delectati sumus in oīb⁹ dieb⁹ nr̄is. Letati sumus pro dieb⁹ qb⁹ nos humiliasti: annis qb⁹ vidim⁹ mala. Respice in seruos tuos ⁊ in opa tua: ⁊ diri/ ge filios eoruz. Et sit splendor dñi dei nr̄i sup nos: ⁊ opa ma/ nuum nr̄arū dirige sup nos: ⁊ opus manuū nr̄arū dirige. Añ. Dñe refugiuz factus es nobis. Añ. In matutinis dñe meditabor in te. ps. Deus deus meus. Añ. In eternum. Canticū moysi.

Cantemus dño gloriose enim honorificat⁹ est: equum ⁊ ascēsorē ꝓiecit in mare. Forti tudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ fa/ ctus est mihi in salutem. Iste de⁹ me⁹ ⁊ gl̄ificabo eū: de⁹ p̄ris mei ⁊ exaltabo eū. Dñs quasi vir pugnator oīpotēs nomē ei⁹: currus pharaonis ⁊ exercitum

eius ꝓiecit in mare. Et lecti ꝑn
cipes eiꝰ submersi sunt in mari
rubro: abyssi operuerũt eos: de
scẽderũt in ꝓfundũ quasi lapis.
Dextera tua dñe magnificata
est in fortitudine: dextera tua do
mine percussit inimicũ: ⁊ in mul
titudine glie tue deposuisti ad
uersarios meos. Misisti iram
tuã que deuorauit eos sicut sti
pulã: ⁊ in spiritu furoris tui con
gregate sunt aque. Stetit vn
da fluẽs: cõgregate sunt abyssi
in medio mari. Dixit inimicꝰ
psequar ⁊ cõprehẽdã diuidam
spolia: implebit aia mea. Et ua
gi nabo gladiũ meũ: interficiet eos
manus mea. Flauit spiritꝰ tu
us ⁊ operuit eos mare: submersi
sunt q̃si plũbũ in aquis uehemẽ
tib⁹. Quis similis tui in forti
bus dñe: qs silis tui magnificus
in sanctitate: terribilis atq; lau
dabilis ⁊ faciẽs mirabilia: Et ex
tẽdisti manum tuã ⁊ deuorauit
eos terra: dux fuisti in misericor
dia tua populo quez redemisti.
Et portasti eum in fortitudine
tua: ad habitaculũ sanctum tuũ.
Ascẽderũt ppli ⁊ irati sunt: do
lores obtinuerunt habitatores
philistiim. Tunc ꝯturbati sunt
ꝓncipes edom: robustos moab
obtinuit tremor: obriguerũt oẽs
habitatores chanaã. Irruat su
per eos formido ⁊ pauor: in ma
gnitudine brachij tui. Fiãt im
mobiles q̃si lapis: donec ptran
seat populus tuus dñe: donec p
trãseat populus tuus iste quem
possedisti. Introduces eos ⁊
plantabis in monte hereditatis
tue: firmissimo habitaculo tuo
qđ opatꝰ es dñe. Sanctuariuz
tuũ dñe qđ firmauerũt manus
tue: dñs regnabit in eternum ⁊
ultra. Ingressus est enĩ eques
pharao cũ currib⁹ ⁊ equitibus
eiꝰ in mare: ⁊ reduxit super eos
dñs aquas maris. Filij autem
israel ambulauerũt per siccum:
in medio eiꝰ. Alle. In eternũ do
minus regnabit ⁊ ultra. Alle. Lã
tate dño canticum nouuz. ps. Lauda
te do. Lap. ⁊ ℣. ut s. Ad dñ. alle.
In scitate suiamꝰ dño ⁊ lũbabit nos
ab inimicis nostris. Feria. vj. iuxt.
Adoremus dñm Mñ ipse fecit nos.
ps. Venite. Alle. Exultate. ps. 80.

Exultate deo adiutori no
stro: iubilate deo iacob.
Sumite psalmũ ⁊ date
tympanũ: psalteriũ iocũdũ cũ ci
thara. Buccinate in neomenia
tuba: in insigni die solennitatis
uestre. Quia ꝓceptuz in israel
est: ⁊ iudiciũ deo iacob. Testi
monũ in ioseph posuit illud cũ
exiret de terra egypti: linguam
quã non nouerat audiuit. Di
uertit ab oneribus dorsuz eius:
manus eius in cophino seruie/

runt. In tribulatione iuocasti me ⁊ liberaui te: ⁊ exaudiui te in abscondito tẽpestatis: ꝓbaui te apud aquã ꝯtradictionis. Audi ppl's meus ⁊ ꝯtestabor te: isrl' si audieris me nõ erit in te deus recens: neqꝫ adorabis deũ alienũ. Ego enim sum dñs deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuũ ⁊ ĩplebo illud. Et nõ audiuit ppl's meus uocẽ meã: ⁊ isrl' nõ intẽdit mihi. Et dimisi eos ꝑm desideria cordis eoꝝ: ibũt in adinuẽtiõibus suis. Si ppl's meꝰ audisset me: isrl' si in vijs meis ambulasset. Pro nihilo forsitan inimicos eoꝝ humiliassem: ⁊ sup tribulãtes eos misissem manũ meã. Inimici dñi mẽtiti sunt ei: ⁊ erit tẽpus eorum in secula. Et cibauit illos ex adipe frumẽti: ⁊ de petra melle saturauit eos. ps. 81

Deus stetit in synagoga deoꝝ: in medio aũt deos diiudicat. Usqꝫquo iudicatis iniquitatẽ: ⁊ facies peccatorũ sumitis? Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilẽ ⁊ pauperẽ iustificate. Eripite pauperẽ: ⁊ egenũ de manu peccatoris liberate. Nescierũt neqꝫ ĩtellexerũt in tenebris ambulãt: mouebũtur oĩa fundamẽta terre. Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi oẽs. Vos autez sicut hoĩes moriemini: ⁊ sicut vnꝰ de ꝑncipibus cadetis. Surge deꝰ iudica terrã: qm̃ tu hereditabis in oĩbꝰ gẽtibꝰ. An. Exultate deo adiutori nr̃o. An. Tu solus. ps. 82.

Deus qs sil'is erit tibi: ne taceas neqꝫ compescaris deus. Qm̃ ecce inimici tui sonuerũt: ⁊ qui oderunt te extulerũt caput. Sup ppl'm tuũ malignauerũt ꝯsiliũ: ⁊ cogitauerunt aduersus sanctos tuos. Dixerũt uenite ⁊ dispdamus eos de gente: ⁊ nõ memoretur nomen israel ultra. Qm̃ cogitauerunt vnanimiter: simul aduersũ te testamẽtũ disposuerũt: tabnacula idumeoꝝ ⁊ ysmahelite. Moab ⁊ agareni gebal ⁊ amon ⁊ amalech: alienigene cũ habitãtibus tyrũ. Et enim assur uenit cum illis: facti sunt in adiutoriũ filijs loth. Fac illis sicut madiã ⁊ sysare: sicut iabin in torrẽte cyson. Dispierunt in endor: facti sunt ut stercus terre. Pone principes eorum sicut oreb ⁊ zeb: ⁊ zebee ⁊ salmana. Omnes principes eoꝝ qui dixerũt: hereditate possideamus sanctuarium dei. Deꝰ meꝰ pone illos ut rotã: ⁊ sicut stipulã añ faciem uẽti. Sicut ignis qui cõburit siluam: ⁊ sicut flãma cõburẽs mõtes. Ita ꝑsequeris illos in tẽpestate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ que

rēt nomē tuuz dñe. Et rubescāt
z cōturbētur in seculuz seculi: z
ꝓfundātur z pereāt. Et cogno
scāt qa nomen tibi dñs: tu solus
altissimus in omni terra. ꝑs. 83.

Quā dilecta tabernacula
tua dñe virtutū: concupi
scit z deficit aīa mea in atria do/
mini. Cor meum z caro mea:
exultauerūt in deū viuum. Et
enim passer inuenit sibi domum
z turtur nidū ubi ponat pullos
suos. Altaria tua dñe virtutuz:
rex meus z deus meus. Bea/
ti qui habitāt in domo tua dñe:
in secula seculoz laudabunt te.
Beatus vir cuius est auxilium
abs te: ascensiones in cor de suo
disposuit in ualle lachrymaruz:
in loco quem posuit. Et enim
bñdictionē dabit legislator: ibūt
de virtute in virtutem: videbit
deus deorū in syon. Dñe de⁹
virtutū exaudi orationē meam:
auribꝰ pcipe deus iacob. Pro
tector noster aspice deus: z re/
spice in faciez christi tui. Quia
melioz est dies vna in atrijs tu/
is: super milia. Elegi abiectus
esse in domo dei mei: magis qꝫ
habitare in tabernaculis pecca/
torū. Quia misericordiā z ue/
ritatē diligit deus: gratiā z glo/
riā dabit dñs. Nō ꝓuabit bo
nis eos qui ambulāt in innocē
tia: dñe virtutū beatꝰ homo qui
sperat in te. Aū. Tu solus altissi/
mus sup oēz terrā. Aū. Benedixisti.

Benedixisti domi/ ꝑs. 84.
ne terrā tuā: auertisti ca/
ptiuitatē iacob. Remisisti ini/
quitatē plebis tue: operuisti oīa
peccata eoz. Mitigasti omnez
irā tuā: auertisti ab ira indigna
tionis tue. Conuerte nos deꝰ
salutaris nr: z auerte irā tuam a
nobis. Nunqd in eternuz ira/
sceris nobis: aut extēdes irā tuā
a generatione in generationē:
Deus tu cōuersus viuificabis
nos: z plebs tua letabitur in te.
Ostende nobis dñe misericor:
diā tuā: z salutare tuū da nobis.
Audiā qd loquatur in me dñs
deus: qm̄ loquet pacē in plebez
suā. Et sup scōs suos: z in eos
qui ꝓuertunt ad cor. Uerūtm̄
ppe timētes eū salutare ipsius:
ut inhabitet gloria in terra nr̄a.
Misericordia z ueritas obuiaue
runt sibi: iusticia z pax osculate
sunt. Veritas de terra orta est:
z iusticia de celo ꝓspexit. Et e/
nim dñs dabit benignitatem:
z terra nr̄a dabit fructum suuz.
Iusticia ante eū ambulabit: z
ponet in via gressus suos. ꝑs. 85.

Inclina dñe aurē tuā z ex
audi me: qm̄ inops z paup
sum ego. Custodi aīam meaz
qm̄ sanctꝰ suz: saluū fac ꝑuū tuū
deꝰ meꝰ sperātē in te. Miserē

mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die letifica aīam ꝑui tui: qm̄ ad te dñe aīam meaꝫ leuaui. Q m̄ tu dñe suauis ⁊ mitis: ⁊ multe miſicordie oīb⁹ inuocātib⁹ te. A urib⁹ percipe or̄onē meā: ⁊ intende uoci dep̄cationis mee. I n die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. N ō est sil'is tui in dijs dñe: ⁊ nō est ꝑm opa tua. O mnes gētes q̄scunqꝫ fecisti ueniēt ⁊ adorabūt corā te dñe: ⁊ gl'ificabūt nomē tuū. Q m̄ magn⁹ es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es deus solus. D educ me dñe in via tua: ⁊ ingrediar in ueritate tua: letet̄ cor meū ut timeat nomē tuū. C ōfitebor tibi dñe de⁹ meus in toto corde meo: ⁊ gl'ificabo nomē tuum in eternū. Q uia misericordia tua magna est super me: ⁊ eruisti aīam meā ex inferno inferiori. D e⁹ iniq insurrexerūt sup me ⁊ synagoga potētiū que sierūt aīam meā: ⁊ nō ꝓposuerūt te in ꝯspectu suo. E t tu domine de⁹ miserator ⁊ miſicors: patiēs ⁊ multe miſicordie ⁊ uerax. R espice in me ⁊ miserere mei: da impiū tuū puero tuo: ⁊ saluū fac filiū ancille tue. F ac mecū signū in bono ut videant qui oderūt me ⁊ cōfundantur: qm̄ tu dñe adiuuisti me ⁊ ꝯsolatus es me. Aii. Benedixisti domine terrā tuā. Aii. Fundamēta.

F Undamēta eius in montib⁹ sanctis: diligit dñs portas syon super oīa tabernacula iacob. G loriosa dicta sunt de te: ciuitas dei. M emor ero raab ⁊ babylonis: sciētiū mee. E cce alienigene ⁊ tyrus ⁊ ppl's ethiopū: hi fuerūt illic. N unqd syon dicet hō: ⁊ hō nat⁹ est in ea: ⁊ ipse fundauit eā altissim⁹. D ñs narrabit in scripturis ppl'oꝝ: ⁊ principum horū qui fuerūt in ea. S icut letātiū omnium: habitatio est in te. ps. 86.

D Omine de⁹ salutis mee: in die clamaui ⁊ nocte corā te. I ntret in cōspectu tuo or̄o mea: inclina aurem tuā ad precē meā. Q uia repleta est malis aīa mea: ⁊ vita mea inferno appropinquauit. E stimatus sum cū descēdētib⁹ in lacū: fact⁹ sum sicut hō sine adiutorio īter mortuos liber. S icut vulnerati dormientes in sepulchris quoꝝ non es memor amplius: ⁊ ipsi de manu tua repulsi sunt. P osuerūt me in lacu inferiori: in tenebrosis ⁊ in vmbra mortis. S up me ꝯfirmatus est furor tuus: ⁊ oēs fluct⁹ tuos induxisti sup me. L onge fecisti notos meos a me: posuerūt me abhominationē sibi. T raditus sum ⁊ nō egrediebar: oculi mei ps. 87.

lāguerūt pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expādi ad te manus meas. Nunqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt z confitebunt tibi? Nunqd narrabit aliqs in sepulchro misericordiā tuā: z veritatē tuā in pditione? Nunqd cognoscent in tenebris mirabilia tua: z iustitia tua in terra obliuionis? Et ego ad te dñe clamaui: z mane oro mea preueniet te. Ut quid dñe repellis oronē meā: auertis faciē tuā a me? Paup sum ego z in laboribus a iuuētute mea: exaltat⁹ aūt humiliatus fuz z cōturbatus. In me trāsierūt ire tue: z terrores tui cōturbauerūt me. Circūdederunt me sicut aqua tota die: circūdederūt me simul. Elongasti a me amicuz z proximū: z notos meos a miseria. Aīi. Fundaméta eius in montibus sanctis. Aīi. Benedict⁹. ps. 88.

Misericordias dñi: in eternū cātabo. In generatione z generationē: annūciabo veritatem tuā in ore meo. Quñ dixisti in eternū misericordia edificabit in celis: pparabit veritas tua in eis. Disposui testamentum electis meis: iurauī dauid seruo meo: usqz in eternum pparabo semē tuū. Et edificabo in generatione z generationē: sedē tuā. Cōfitebunt celi mirabilia tua dñe: etenim veritatē tuā in eccl̄ia scōz. Quñ qs in nubibus eq̄bit dño: similis erit deo in filijs dei. Deus qui glificat in consilio scōz: magnus z terribilis sup oēs qui in circuitu ei⁹ sunt. Dñe deus virtutū qs similis tibi: potēs es dñe z veritas tua in circuitu tuo. Tu dñaris potāti maris: motum aūt fluctuū ei⁹ tu mitigas. Tu humiliasti sicut vulneratū superbū: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos. Tui sunt celi z tua est terra: orbē terre z plenitudinē ei⁹ tu fundasti: aquilonē z mare tu creasti. Thabor z hermon in nōie tuo exultabūt: tuū brachiuz cum potētia. Firmet manū tua z exaltet dextera tua: iustitia z iudiciū pparatio sedis tue. Misericordia z veritas pcedent faciē tuā: btūs ppl's qui scit iubilationez. Dñe in lumine vultus tui ambulabūt: z in nōie tuo exultabūt tota die: z in iustitia tua exaltabunt. Quñ gloria virtutis eoz tu es: z in bnplacito tuo exaltabit cornū nr̄m. Quia dñi est assumptio nr̄a: z sci isr̄l regis nr̄i. Tunc locutus es in visione scis tuis z dixisti: posui adiutoriuz in potēte: z exaltaui electū de plebe mea. Inueni dauid seruū meū: oleo scō meo vnxi eū. Manus enim mea auxiliabit ei: z brachiū meū cōfor-

tabit eum. Nihil ꝓficiet inimi
cus in eo:ꝛ filius iniqtatis non
apponat nocē ei. Et cōcidā a
facie ipsi⁹ inimicos ei⁹:ꝛ odiētes
eum in fugā ꝛuertā. Et ꝟitas
mea ꝛ miſicordia mea cū ipso:
ꝛ in noīe meo exaltabit cornu
eius. Et ponā in mari manuꝫ
eius:ꝛ in fluminibus dexteram
eius. Ipse iuocabit me pater
meus es tu:deus meus ꝛ ſuſce
ptor ſalutis mee. Et ego ꝓmo
genitū ponā illuꝫ:excelſum ꝓ
regibus terre. In eternū ſua
bo illi miſicordiā meā:teſtamē
tum meū fidele ipſi. Et ponaꝫ
in ſcīm ſcīi ſemē eius:thronum
eius ſicut dies celi. Si aūt de/
reliquerint filij eius legē meā:ꝛ
in iudicijs meis nō ambulaue/
rint. Si iuſticias meas ꝓphana
uerint:ꝛ mādata mea nō cuſto/
dierint. Viſitabo in ꝟga iniq
tates eoꝝ:ꝛ in ꝟberibus pecca/
ta eoꝝ. Miſicordiā aūt meam
non diſpgā ab eo:neqꝫ nocebo
in ueritate mea. Neqꝫ ꝓpha/
nabo teſtamētū meū:ꝛ que pro
cedūt de labijs meis nō faciam
irrita. Semel iuraui i ſcō meo
ſi dauid mentiar:ſemen eius in
eternuꝫ manebit. Et thronus
eius ſicē ſol in ꝓſpectu meo:ꝛ ſicē
luna pfecta in eternū ꝛ teſtis in
celo fidelis. Tu ꝟo reppuliſti
ꝛ deſpexiſti:diſtuliſti chm tuū,
Auertiſti teſtamētuꝫ ſerui tui:
ꝓphanaſti in terra ſanctuarium
ei⁹. Deſtruxiſti oēs ſepes ei⁹:
poſuiſti firmamētū eius formi/
dinē. Diripuerūt eum oēs trā
ſeuntes viā:factꝰ eſt opprobriū
vicinis ſuis. Exaltaſti dexterā
depmētiū eum:letificaſti oēs ini
micos eius. Auertiſti adiuto/
rium gladij eius:ꝛ non es auxi/
liatus ei in bello. Deſtruxiſti
eum ab emūdatione:ꝛ ſedē ei⁹
in terra colliſiſti. Minoraſti di
es tēporis eius:pfudiſti euꝫ cō/
fuſione. Uſquequo dñe auer/
tis in finē:exardeſcet ſicut ignis
ira tua: Memorare que mea
ſubſtātia:nungd enim uane cō
ſtituiſti omnes filios hominū:
Quis eſt homo qui viuet ꝛ nō
videbit mortē:eruet aiam ſuam
de manu inferi. Ubi ſunt mi/
ſericordie tue antique dñe:ſicut
iuraſti dauid i ꝟitate tua: Me
mor eſto dñe oppꝛobrij ſeruoꝝ
tuoꝝ:quod cōtinui in ſinu meo
multarū gētiuꝫ. Q̄ exprobra/
uerūt inimici tui domine:quod
exprobrauerūt cōmutationem
chriſti tui. Benedictus domi/
nus in eternum: fiat fiat. ꝑs.93.
Deus ultionuꝫ dñs:deus
ultionū libe egit. Exal
tare qui iudicas terrā:redde re/
tributionē ſupbis. Uſquequo
peccatores dñe:uſquequo pec/

catores gloriabunt: Effabun
tur ⁊ loquent iniqtatē: loquent
oēs qui opant iniusticiā. Po/
pulū tuum dñe humiliauerūt: ⁊
hereditatē tuā uexauerūt. Vi/
duā ⁊ aduenā interfecerūt: ⁊ pu
pillos occiderūt. Et dixerunt
non videbit dñs: nec intelliget
deus iacob. Intelligite īsipiē/
tes in ppl'o: ⁊ stulti aliqñ sapite.
Qui plātauit aurē non audiet:
aut qui finxit oculū non cōside
rat: Qui corripit gētes non ar/
guet: qui docet hoīem sciētiam:
Dñs scit cogitationes hoīum:
qm̄ uane sunt. Btūs hō quē tu
erudieris dñe: ⁊ de lege tua do
cueris eū. Vt mitiges ei a die
bus malis: donec fodiat pctōri
fouea. Quia non repellet dñs
plebem suam: ⁊ hereditatē suaz
non derelinquet. Quoadusqz
iusticia conuertat in iudicium:
⁊ qui iuxta illam: omnes qui re
cto sunt corde. Quis cōsurget
mihi aduersus malignātes: aut
qs stabit mecum aduersus ope
rantes iniqtatem: Nisi qa dñs
adiuuit me: paulominꝰ habitas/
set in inferno aīa mea. Si dice
bam motus est pes meus: mise
ricordia tua dñe adiuuabat me.
Scdm multitudinē doloꝝ me/
orū in corde meo: cōsolationes
tue letificauerunt aīam meam.
Nunqd adheret tibi sedes ini/
quitatis: qui fingis laborē in p̄/
cepto: Captabūt in aīaz iusti:
⁊ sanguinē innocētē ꝯdēnabūt.
Et factus est mihi dñs in refu
giū: ⁊ deus meus in adiutoriuz
spei mee. Et reddet illis iniq/
tatē ipsoꝝ ⁊ in malitia eoꝝ disp/
det eos: disperdet illos dñs de/
us noster. Añ. Benedictus dñs
in eternum. Añ. Cantate. ps. 95.

Cantate dño cāticum no
uum: cātate dño oīs ter/
ra. Cātate dño ⁊ bñdicite no/
men eius: annunciate de die in
diē salutare eius. Annunciate
inter gētes gloriā eius: in oībus
ppl'is mirabilia eius. Qm̄ ma/
gnus dñs ⁊ laudabilis nimis:
terribilis est sup oēs deos. Qm̄
oēs dij gētiū demonia: dñs aūt
celos fecit. Cōfessio ⁊ pulchri
tudo in ꝯspectu eius: sanctimo/
nia ⁊ magnificētia in sanctifica/
tione eius. Afferte dño patrie
gētiū afferte dño gloriā ⁊ hono
rem: afferte dño gloriaz noī eiꝰ.
Tollite hostias ⁊ ītroite ī atria
eius: adorate dñm in atrio scō
eius. Cōmoueat a facie eius
vniuersa terra: dicite in gētibus
qa dñs regnauit. Etenim cor/
rexit orbem terre qui nō cōmo
uebit: iudicabit ppl'os in eqta/
te. Letent celi ⁊ exultet terra:
commoueat mare ⁊ plenitudo
eius: gaudebūt campi ⁊ omnia

que in eis sunt. Tūc exultabūt oīa ligna siluaruz a facie dñi qa uenit: qm̄ uenit iudicare terrā. Iudicabit orbez terre in eqta/te: ⁊ ppl'os in ꝟitate sua. ps. 96.

Dominus regnauit exultet terra: letent̄ īsule multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu eius: iusticia ⁊ iudiciū correctio sedis eius. Ignis añ ip̄m p̄cedet: ⁊ inflāmabit in circuitu inimicos eius. Illuxerūt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ cōmota est terra. Montes sicut cera fluxerunt a facie dñi: a facie dñi oīs terra. Annunciauerūt celi iusticiā eius: ⁊ viderūt oēs ppl'i gl'iā ei⁹. Confundant̄ oēs qui adorāt sculptilia: ⁊ qui gl'iant̄ in simulacris suis. Adorate eum oēs angeli eius: audiuit ⁊ letata est syō. Et exultauerūt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Qm̄ tu dñs altissimus sup oēm terrā: nimis exaltat⁹ es sup oēs deos. Qui diligitis dñm odite malū: custodit dñs aīas scōrū suoꝝ: de manu peccatoris liberauit eos. Lux orta est iusto: ⁊ rectis corde letitia. Letamini iusti ī domino: ⁊ ꝯfitemini memorie sanctificationis eius. Añ. Cantate dño cāticū nouuz. ℣. Btūs hō quē tu erudieris dñe. Et de lege tua docueris eum. Ad laudes añ. Sacrificiuz laudis spiritus contribulatus. ps. Miserē. Añ. In ueritate tua.

Domine exaudi ps. 142. orōnē meā: auribus ꝑcipe obsecrationē meam: in ꝟitate tua exaudi me in tua iusticia. Et nō intres in iudiciū cū seruo tuo: qa non iustificabit̄ in cōspectu tuo oīs viuēs. Quia ꝑsecutus est inimicus aīam meam: humiliauit in terra vitā meam. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiat⁹ est sup me spūs meus in me turbatum est cor meuz. Memor fui dierū antiquoꝝ: meditatus sum in oībus opibus tuis: ⁊ in factis manuū tuarū meditabar. Expādi man⁹ meas ad te: aīa mea sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: qa defecit spūs meus. Non auertas faciem tuā a me: ⁊ sil'is ero descēdētibus in lacū. Auditā fac mihi mane misericordiā tuam: qa in te speraui. Notā fac mihi viaz in qua ambulē: qa ad te leuaui aīam meam. Eripe me de inimicis meis dñe ad te cōfugi: doce me facē uolūtatē tuā: qa deus meus es tu. Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectam: ꝓpter nomē tuuz dñe viuificabis me in eqtate tua. Educes de tribulatione aīam meā: ⁊ in misericordia tua dispdes inimicos meos. Et ꝑdes oēs qui tribu/

lant aiam meā: qm̄ ego seruus tuus suz. Añ. In ueritate tua exaudi me dñe. Añ. Illumina dñe vultum tuuz sup nos. ps. Deus deus meus. Añ. Dñe audiui. Cāticuz abachuc.

Domine audiui auditionē tuam: ⁊ timui. Dñe opus tuū: in medio annoꝝ viuifica illud. In medio annoꝝ notū facies: cū iratus fueris misicordie recordaberis. Deus ab austro ueniet: ⁊ scūs de mōte pharan. Opuit celos gl'ia eius: ⁊ laudis eius plena est terra. Splēdor eius ut lux erit: cornua in manib⁹ ei⁹. Ibi abscōdita est fortitudo eius: añ faciem eius ibit mors. Egredieť diabolus añ pedes eius: stetit ⁊ mēsus est terrā. Aspexit ⁊ dissoluit gētes: ⁊ cōtriti sunt mōtes seculi. Incuruati sunt colles mūdi: ab itineribus eternitatis eius. Pro iniqtate vidi tentoria ethiopie: turbabunť pelles terre madian. Nunquid in fluminib⁹ iratus es dñe: aut in fluminibus furor tuus: uel in mari indignatio tua? Qui ascendes sup equos tuos: ⁊ q̄drige tue saluatio. Suscitās suscitabis arcū tuū: iuramēta tribubus que locutus es. Fluuios scindes terre: viderūt te ⁊ doluerūt mōtes gurges aquarū trāsijt. Dedit abyssus uocē suā: altitudo manus suas leuauit. Sol ⁊ luna steterūt in habitaculo suo: in luce sagittarū tuarū ibūt: in splendore fulgurātis haste tue. In fremitu ꝯculcabis terrā: ⁊ i furore obstupefacies gētes. Egressus es in salutē ppl'i tui: in salutē cū chr̄o tuo. Percussisti caput de domo ipij: denudasti fundamētū eius usqz ad collū. Male dixisti sceptris eius capiti bellatoꝝ eius: ueniētib⁹ ut turbo ad dispergēdū me. Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat pauperē in abscōdito. Viam fecisti in mari eqs tuis: in luto aquarum multarū. Audiui ⁊ cōturbatus est uēter meus: a uoce cōtremuerūt labia mea. Ingrediať putredo in ossibus meis: ⁊ subter me scateat. Ut reqescā in die tribulationis: ⁊ ascēdā ad ppl'm accinctū nr̄m. Fic⁹ eniz non florebit: ⁊ nō erit germen in vineis. Mētieť opus oliue: ⁊ arua nō afferēt cibuz. Abscideť de ouili pecus: ⁊ nō erit armentū in p̄sepibus. Ego autē in dño gaudebo: ⁊ exultabo in deo iesu meo. Deus dñs fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quasi ceruoꝝ. Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canētē. Añ. Dñe audiui auditum tuū ⁊ timui. Añ. In tympano ⁊ choro: in chordis ⁊ organo lau-

date dñm. ps. Laudate dñm de
ce. Cap. ⁊ v. ut sup. Ad bñ. an.
Per viscera misericordie dei nostri
visitauit nos oriens ex alto. Sab/
bato inuit. Dominum deum no/
strum Uenite adoremus. ps. Ue/
nite. An. Quia mirabilia. ps. 97.

Antate dño canticuz no
uum: quia mirabilia fe/
cit. Saluauit sibi dexte
ra eius: ⁊ brachium sanctū eius.
Notum fecit dñs salutare suū:
in conspectu gentiuz reuelauit
iusticiam suam. Recordatus
est misericordie sue ⁊ ueritatis
sue: domui israel. Uiderūt oēs
termini terre: salutare dei nr̄i.
Iubilate deo omnis terra: cā
tate ⁊ exultate ⁊ psallite. Psal/
lite domino in cithara in citha/
ra ⁊ uoce psalmi: in tubis ducti
libus ⁊ uoce tube cornee. Iu
bilate in conspectu regis domi
ni: moueat̄ mare ⁊ plenitudo
eius: orbis terrarum ⁊ qui ha/
bitāt in eo. Flumina plaudēt
manu: simul montes exultabūt
a conspectu domini: quoniam
uenit iudicare terram. Iudi/
cabit orbem terrarum in iusti/
cia: ⁊ populos in eqtate. ps. 98.

Dominus regnauit ira/
scantur populi: qui sedes
sup cherubin moueatur terra.
Dñs in syon magnus: ⁊ excel
sus sup oēs populos. Confite
antur nomini tuo magno qm̄
terribile ⁊ sanctū est: ⁊ honor re
gis iudicium diligit. Tu para
sti directiones: iudicium ⁊ iusti
ciam in iacob tu fecisti. Exal/
tate dñm deum nostrū: ⁊ adora
te scabellū pedū eius qm̄ sanctū
est. Moyses ⁊ aaron in sacer/
dotibus eius: ⁊ samuel īter eos
qui inuocant nomē eius. In
uocabāt dñm ⁊ ipse exaudiebat
eos: in colūna nubis loquebat̄
ad eos. Custodiebāt testimo/
nia eius: ⁊ p̄ceptum quod dedit
illis. Dñe deus noster tu ex/
audiebas eos: deus tu ꝓpitius
fuisti eis: ⁊ ulciscens in omnes
adinuentiones eorum. Exal/
tate dñm deum nostrum: ⁊ ado
rate in mōte sancto ei⁹: qm̄ san/
ctus dñs deus nr̄. An. Quia mi
rabilia fecit domin⁹. An. Iubilate.

Iubilate deo omnis ps. 99.
terra: ꝑuite dño in letitia.
Introite in conspectu eius: in
exultatione. Scitote qm̄ dñs
ipse est deus: ipse fecit nos ⁊ nō
ipsi nos. Populus ei⁹ ⁊ oues
pascue eius: introite portas ei⁹
in cōfessione: atria eius in hym
nis confitemini illi. Laudate
nomē eius: qm̄ suauis est dñs: in
eternū miſicordia ei⁹: ⁊ usqz in
gn̄ationē ⁊ gn̄ationē ꝟitas ei⁹.

Misericordiam ⁊ ps. 100.
iudicium: cantabo tibi

domine. Psallam ⁊ intelligaz in via immaculata: qñ uenies ad me. Perambulabam in innocentia cordis mei: in medio domus mee. Non ꝓponebam ante oculos meos rem iniustã: faciẽtes preuaricationes odiui. Non adhesit mihi cor prauuz: declinantẽ a me malignum nõ cognoscebam. Detrahentẽ secreto ꝓximo suo: hunc ꝑsequebar. Suꝑbo oculo ⁊ insatiabili corde: cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terre ut sedeant mecum: ambulãs in via immaculata hic mihi ministrabat. Non habitabit in medio domus mee qui facit suꝑbiam: qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculoruz meorum. In matutino interficiebam omnes peccatores terre: ut disperderem de ciuitate domini omnes operantes iniquitatem. Añ. Jubilate deo omnis terra. Añ. Clamor meus. ps. 101.

Domine exaudi orõnez meã: ⁊ clamor meus ad te ueniat. Nõ auertas faciem tuã a me: in quacũqz die tribulor inclina ad me aurem tuam. In quacunqz die inuocauero te: uelociter exaudi me. Quia defecerũt sicut fumus dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremium aruerũt. Percussus sum ut fenuz ⁊ aruit cor meũ: qa oblitus suz comedere panẽ meũ. Auoce gemitus mei: adhesit os meũ carni mee. Similis factus suz pellicano solitudis: factus suz sicut nycticorax in domicilio. Vigilaui ⁊ factus sum sicut passer solitari⁹: in tecto. Tota die exprobrabant mihi inimici mei: ⁊ qui laudabant me aduersum me iurabãt. Quia cinerẽ tanq̃z panẽ mãducabã: ⁊ poculũ meũ cũ fletu miscebã. A facie ire indignatiõis tue: qr eleuãs allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerunt: ⁊ ego sicut fenum arui. Tu aũt dñe in eternum ꝑmanes: ⁊ memoriale tuum in gñatiõe ⁊ gñationẽ. Tu exurgens misereberis syon: qa tempus miserendi eius qa uenit tẽpus. Qm̃ placuerũt ꝟuis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miserebunt. Et timebũt gẽtes nomen tuũ dñe: ⁊ oẽs reges terre gloriã tuam. Quia edificauit dñs syon: ⁊ videbit in gl'ia sua. Respexit in orõnẽ humiliũ: ⁊ nõ spreuit p̃cẽ eoꝝ. Scribant hec in generatiõe altera: ⁊ ppl's qui creabit laudabit dominuz. Quia ꝓspexit de excelso sancto suo: dñs de celo ĩ terrã aspexit. Ut audiret gemitus cõpeditorum: ut solueret filios interemptorum. Ut annunciẽt in

syon nomē dñi:⁊ laudē eius in hierusalē. In ꝯueniēdo ppl'os in vnuꝫ:⁊ reges ut seruiāt dño. Rñdit ei in via ꝟtutis sue:paucitatē dieruꝫ meoꝝ nūcia mihi. Ne reuoces me in dimidio dieruꝫ meoꝝ:in gñatione ⁊ gñationē anni tui. Initio tu dñe terram fundasti:⁊ opa manuū tuarum sunt celi. Ipsi ꝑibunt tu aūt ꝑmanes:⁊ oēs sicut uestimētū ueterascēt. Et sicut optoriuꝫ mutabis eos ⁊ mutabunt̄:tu aūt idē ip̄e es ⁊ anni tui nō deficiēt. Filij ꝟuoꝝ tuoꝝ habitabūt:⁊ semen eoꝝ in scl'm dirigeť. ps. 102.

Benedic anima mea dño: ⁊ oīa que intra me sunt noī scō eius. Benedic aīa mea dño:⁊ noli obliuisci oēs retributiones eius. Qui ꝓpitiať oīb⁹ iniqtatib⁹ tuis:qui sanat oēs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuā:qui coronat te in miſicordia ⁊ miserationibus. Qui replet in bonis desideriū tuū:renouabiť ut aqle iuuentus tua. Faciēs misericordias dñs ⁊ iudiciū:oīb⁹ iniuriā patiētib⁹. Notas fecit vias suas moysi:filijs isrl' uolūtates suas. Miſator ⁊ misericors dñs:longanimis ⁊ multum misericors. Non in ꝑpetuū irasceť:neqꝫ in eternū cōminabiť. Nō ꝟm peccata nr̄a fecit nobis:neqꝫ ꝟm iniquitates nr̄as retribuit nobis. Qm̄ ꝟm altitudinē celi a terra: corroborauit misericordiā suaꝫ sup timētes se. Quātum distat ort⁹ ab occidēte:lōge fecit a nob̄ iniqtates nr̄as. Quomodo miseret̄ pr̄ filioꝝ miſt⁹ est dñs timētib⁹ se:qm̄ ipse cognouit figmētum nr̄m. Recordatus est qm̄ puluis sumus hō sicut fenū:dies eius tanq̄ꝫ flos agri sic efflorebit. Qm̄ spūs ꝑtransibit in illo ⁊ nō subsistet:⁊ non cognoscet amplius locū suū. Miſicordia aūt dñi ab eterno ⁊ usqꝫ in eternū:sup timētes eū. Et iusticia illius in filios filioꝝ:his qui seruāt testamētū eius. Et memores sunt mādatoꝝ ipsius:ad faciēdū ea. Dñs in celo parauit sedē suā:⁊ regnuꝫ ipsius oībus dñabiť. Bñdicite dño oēs angeli eius potētes ꝟtute:faciētes ꝟbū illius ad audiendum uocē ꝟmonū ei⁹. Bñdicite dño oēs virtutes eius:ministri eius qui facitis uolūtatē eius. Bñdicite dño oīa opa eius:in omni loco dñationis eius:bñdic aīa mea dño. Aū. Clamor meus ad te ueniat deus. Aū. Benedic. ps. 103.

Benedic aīa mea dño:domine deus meus magnificatus es uehemēter. Cōfessionē ⁊ decorē induisti:amictus lumine sicut uestimēto. Extē-

dens celum sicut pellem: qui re
gis aquis superiora eius. Q ui
ponis nubē ascēsum tuum: qui
ambulas sup pēnas uentorum.
Q ui facis angelos tuos spūs:
z ministros tuos ignē urentem.
Q ui fundasti terrā sup stabili
tatem suā: non inclinabit in se
culū seculi. A byssus sicut uesti
mētū amictus eius: sup montes
stabunt aque. A b increpatio
ne tua fugiēt: a uoce tonitrui tui
formidabūt. A scēdunt mōtes
z descēdunt campi: in locū quē
fundasti eis. T erminū posuisti
quem nō trāsgredient: neq; cō
uertent opire terrā. Q ui emit
tis fontes in cōuallibus: iter me
dium montiū ptransibūt aque.
P otabūt omnes bestie agri: ex
pectabūt onagri in siti sua. S u
per ea uolucres celi habitabūt:
de medio petrarū dabūt uoces.
R igās montes de supioribus
suis: de fructu operū tuoz satia
bit terra. P roducens fenū iu
mentis: z herbā seruituti hoiuz.
U t educas panē de terra: z vi
num letificet cor hois. U t exhi
laret faciē in oleo: z panis cor ho
minis confirmet. S aturabunt
ligna campi z cedri libani quas
plantauit: illic passeres nidifica
bunt. H erodij domus dux est
eoz mōtes excelsi ceruis: petra
refugiū herinacijs. F ecit lunā
in tēpora: sol cognouit occasum
suū. P osuisti tenebras z facta
est nox: in ipsa ptrāsibūt oēs be
stie silue. C atuli leonū rugien
tes ut rapiāt: z querāt a deo escā
sibi. O rtus est sol z congregati
sunt: z in cubilibus suis colloca
būtur. E xibit homo ad opus
suū: z ad opationē suam usq; ad
uesperū. Q uam magnificata
sunt opa tua dñe: oīa in sapiētia
feciſti: impleta est terra posses
sione tua. H oc mare magnuz
z spatiosuz manibus: illic repti
lia quoz nō est numerus. A ni
malia pusilla cum magnis: illic
naues pertrāsibūt. D raco iste
quem formasti ad illudēdū ei:
oīa a te expectāt ut des illis escā
in tēpore. D ante te illis colli
gent: aperiente te manū tuam
oīa iplebunt bonitate. A uer
tente autem te faciem turbabū
tur: auferes spīritū eoz z defici
ent: z in puluerē suū reuertent.
E mitte spīritū tuū z creabunt
z renouabis faciem terre. S it
glia dñi in seculū: letabit dñs in
opib⁹ suis. Q ui respicit terrā z
facit eā tremē: qui tāgit mōtes z
fumigant. C ātabo dño in vita
mea: psallā deo meo q̄diu fuz.
I ocūdū sit ei eloquiū meum:
ego vo delectabor: i dño. D e
ficiant pctōres a terra: z iniq ita
ut non sint: bñdic aīa mea dño.

Confitemini do/ ps. 104.
mino ⁊ inuocate nomē
eius: annūciate inter gētes opa
eius. Cantate ei ⁊ psallite ei:
narrate omnia mirabilia eius.
Laudamini in noīe scō ei⁹: le/
tet cor querentiū dñm. Queri
te dñm ⁊ cōfirmamini: querite
faciem eius semp. Memētote
mirabiliū ei⁹ que fecit: ꝓdigia
eius ⁊ iudicia oris ei⁹. Semē
abrahā serui eius: filij iacob ele
cti eius. Ipse dñs deus nr̄: in
vniuersa terra iudicia ei⁹. Me
mor fuit in scl'm testamenti sui:
ꝟbi qd̄ mādauit in mille gene/
rationes. Quod disposuit ad
abrahā: ⁊ iuramēti sui ad ysaac.
Et statuit illud iacob in prece/
ptū: ⁊ isrl' in testamētū eternuz.
Dicēs tibi dabo terrā chanaā:
funiculū hereditatis ur̄e. Cuz
eēnt numero breui: paucissimi
⁊ incole eius. Et ꝑtrāsierūt de
gēte in gētē: ⁊ de regno ad po/
pulū alterū. Non reliqt hoīem
nocē eis: ⁊ corripuit pro eis re/
ges. Nolite tāgē christos me/
os: ⁊ in ꝓphetis meis nolite mali
gnari. Et uocauit famem sup
terrā: ⁊ oē firmamētū panis cō/
triuit. Misit añ eos virū: in ser/
uū uenūdatus est ioseph. Hu
miliauerūt in cōpedibus pedes
eius: ferrum ꝑtrāsijt aīam eius:
donec ueniret ꝟbū eius. Elo
quiū dñi inflāmauit eum: misit
rex ⁊ soluit eū: p̄nceps ppl'oꝝ ⁊
dimisit eū. Constituit eū dñm
domus sue: ⁊ p̄ncipē oīs posses/
sionis sue. Et erudiret princi/
pes eius sicut semetipsum: ⁊ se
nes eius prudētiā doceret. Et
intrauit isrl' in egyptuz: ⁊ iacob
accola fuit in terra chā. Et au/
xit ppl'm suum uehemēter: ⁊ fir
mauit eum sup inimicos eius.
Conuertit cor eorū ut odirent
populū eius: ⁊ dolum facerent
in seruos eius. Misit moysen
seruum suum: aaron quē elegit
ipsum. Posuit in eis uerba si/
gnoꝝ suoꝝ: ⁊ ꝓdigiorū in terra
cham. Misit tenebras ⁊ obscu/
rauit: ⁊ non exacerbauit sermo/
nes suos. Conuertit aquas eo
rum in sanguinem: ⁊ occidit pi
sces eoꝝ. Ededit terra eorum
ranas: in penetralibus regum
ipsoꝝ. Dixit ⁊ uenit cynomia
⁊ cynifes: in omnibus finibus
eoꝝ. Posuit pluuias eoꝝ grā/
dinem: ignem comburētem in
terra ipsoꝝ. Et ꝑcussit vineas
eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: ⁊ contriuit
lignū finiū eoꝝ. Dixit ⁊ uenit
locusta ⁊ brucus: cuius nō erat
numerus. Et comedit omne
fenū in terra eoꝝ: ⁊ comedit om
nem fructū terre eoꝝ. Et ꝑcus/
sit omne primogenituz in terra
eoꝝ: primitias oīs laboris eoꝝ.

Et eduxit eos cum argento & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus. Letata est egyptus in ꝓfectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos. Expandit nubem in protectionem eorum: & ignem ut luceret eis per noctem. Petierunt & venit coturnix: & pane celi saturauit eos. Dirupit petram & fluxerunt aque: abierunt in ſicco flumina. Quia memor fuit ꝟbi ſci ſui: quod habuit ad abraham puerum ſuum. Et eduxit populum ſuum in exultatione: & electos ſuos in letitia. Et dedit illis regiones gentium: & labores populorum poſſederunt. Ut cuſtodiant iuſtificationes eius: & legem eius requirant. Alle. Benedic anima mea domino. Alle. Viſita nos. ꝑ. ios.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius. Quis loquetur potentias domini: auditas faciet omnes laudes eius? Beati qui cuſtodiunt iudicium & faciunt iuſticiam: in omni tempore. Memento nri domine in beneplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo. Ad videndum in bonitate electorum tuorum: ad letandum in letitia gentis tue: ut laudetis cum hereditate tua. Peccauimus cum patribus nris: iniuſte egimus iniquitatem fecimus. Patres nri in egypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis miſericordie tue. Et irritauerunt aſcendentes in mari: mari rubro. Et ſaluauit eos ꝓpter nomen ſuum: ut notam faceret potentiam ſuam. Et increpuit mare rubrum & exſiccatum eſt: & deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto. Et ſaluauit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remanſit. Et crediderunt ꝟbis eius: & laudauerunt laudem eius. Quito ſecerunt: obliti ſunt operum eius: & non ſuſtinuerunt conſilium eius. Et concupierunt concupiſcentiam in deſerto: & tentauerunt deum in iaſo. Et dedit eis petitionem ipſorum: & miſit ſaturitatem in aias eorum. Et irritauerunt moyſen in caſtris: aaron ſcm dni. Aperta eſt terra & deglutiuit dathan: & operuit ſuper congregationem abyron. Et exarſit ignis in ſynagoga eorum: flamma combuſſit peccatores. Et fecerunt vitulum in oreb: & adorauerunt ſculptile. Et mutauerunt gloriam ſuam: in ſimilitudinem vituli comedentis fenum. Obliti ſunt deum qui ſaluauit eos: qui fecit magnalia in egypto: mirabilia in terra cham terribilia in mari rubro. Et dixit ut diſperderet eos: ſi non moyſes electus eius ſtetiſſet in confractione in conſpectu eius. Ut

auerteret irã eius ne dispderet eos: ⁊ pro nihilo habuerũt terram desiderabilẽ. Nõ credide runt ꝟbo eiꝰ: ⁊ murmurauerũt in tabnaculis suis: nõ exaudierunt uocẽ dñi. Et eleuauit manum suã sup eos: ut ꝓsterneret eos in deserto. Et ut deijceret semẽ eoꝝ in nationibꝰ: ⁊ dispderet eos in regionibꝰ. Et initiati sũt beelphegor: ⁊ comederũt sacrificia mortuoꝝ. Et irritauerunt eũ in adinuẽtionibꝰ suis: ⁊ multiplicata est ĩ eis ruina. Et stetit finees ⁊ placauit: ⁊ cessauit q̃ssatio. Et reputatuz est ei in iusticiã: in gñatiõe ⁊ gñationez usqz in sempiternũ. Et irritauerũt eũ ad aquas contradictionis: ⁊ uexatus est moyses ꝓpter eos: qa exacerbauerũt spiritum eius. Et distinxit in labijs suis non dispdiderũt gẽtes quas dixit dñs illis. Et cõmixti sunt inter gẽtes: ⁊ didicerũt opa eoꝝ ⁊ seruierũt sculptilibꝰ eoꝝ: ⁊ factũ est illis in scãdalũ. Et ĩmolauerunt filios suos ⁊ filias suas: demonijs. Et effuderũt sanguinẽ innocẽtẽ: sanguinẽ filioꝝ suorum ⁊ filiarũ suarũ: quas sacrificauerunt sculptilibus chanaan. Et ĩterfecta est terra in sanguinibus ⁊ cõtaminata est in operibus eoꝝ: ⁊ fornicati sunt in adinuẽtionibꝰ suis. Et iratus est furore dñs in ppl'm suũ: ⁊ abhominatus est hereditatẽ suã. Et tradidit eos in manus gẽtium: ⁊ dñati sũt eoꝝ qui oderũt eos. Et tribulauerunt eos inimici eoꝝ: ⁊ humiliati sunt sub manibus eoꝝ: sepe libauit eos. Ipi aũt exacerbauerũt euz in ꝯsilio suo: ⁊ humiliati sunt in iniqtatibus suis. Et vidit cũ tribularẽtur: ⁊ audiuit oronem eoꝝ. Et memor fuit testamẽti sui: ⁊ penituit eũ ꝟm multitudinẽ misericordie sue. Et dedit eos in misericordias: in conspectu oĩuz qui ceperant eos. Saluos nos fac dñe deus nr̃: ⁊ cõgrega nos de nationibus. Et ꝯfiteamur noĩ sancto tuo: ⁊ gloriemur in laude tua. Bñdictꝰ dñs deus isrl̃ a seculo ⁊ usqz in seculũ: ⁊ dicet omnis populus fiat fiat. ps. 106.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in seculũ misericordia eiꝰ. Dicãt qui redẽpti sunt a dño quos redemit de manu inimici: de regionibus ꝯgregauit eos. A solis ortu ⁊ occasu ab aqlone ⁊ mari. Errauerũt in solitudine in ĩaquoso: viã ciuitatis habitaculi nõ ĩuenerũt. Et suriẽtes ⁊ sitiẽtes: aĩa eoꝝ in ipsis defecit. Et clamauerunt ad dñm cũ tribularent̃: ⁊ de necessitatibꝰ eoꝝ eripuit eos. Et deduxit eos in viã rectã: ut irẽt

in ciuitatē habitationis. Confiteant dño misericordie eius: & mirabilia eius filijs hoiuz. Quia satiauit aiam ianē: & aiam esurientem satiauit bonis. Sedētes in tenebris & umbra mortis: vinctos i mēdicitate & ferro. Quia exacerbauerūt eloqa dei: & cōsilium altissimi irritauerunt. Et humiliatū est in laboribꝰ cor eoz ruz: & infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerūt ad dñm cū tribularent: & de necessitatibus eoz liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris & umbra mortis: & vincula eoz dirupit. Confiteant dño misericordie eius: & mirabilia eius filijs hominum. Quia cōtriuit portas ereas: & uectes ferreos cōfregit. Suscepit eos de via iniqtatis eoz: ꝑpter iniusticias enī suas humiliati sunt. Omnez escam abhomiata est aia eoz: & appropinquerūt usq ad portas mortis. Et clamauerūt ad dñm cū tribularent: & de necessitatibus eoz liberauit eos. Misit ꝙbuz suū & sanauit eos: & eripuit eos de interitionibus eoz. Confiteant dño misericordie eius: & mirabilia eius filijs hominum. Et sacrificēt sacrificiū laudis: & annuncient opa eius in exultatione. Qui descēdunt mare in nauibus: faciētes opationem in aquis multis. Ipsi viderunt opa dñi: & mirabilia eius in profundo. Dixit & stetit spūs procelle: & exaltati sunt fluctus eiꝰ. Ascēdūt usq ad celos & descēdunt usq ad abyssos: aia eoz in malis tabescebat. Turbati sūt & moti sunt sicut ebrius: & oīs sapiētia eoz deuorata est. Et clamauerūt ad dñm cum tribularent: & de necessitatibus eoruz eduxit eos. Et statuit pcellam eius in aurā: & siluerunt fluctus eius. Et letati sunt qa siluerūt: & deduxit eos in portū uoluntatis eoz. Confiteant dño misericordie eius: & mirabilia eius filijs hoiuz. Et exaltēt eum in ecclesia plebis: & in cathedra senioz laudent eum. Posuit flumina in desertū: & exitus aquarum in sitim. Terram fructiferam in salsuginē: a malitia inhabitantiuz in ea. Posuit desertum in stagna aquarū: & terram sine aqua in exitꝰ aquaruz. Et collocauit illic esurientes: & cōstituerūt ciuitatem habitationis. Et seminauerūt agros & plātauerunt vineas: & fecerūt fructū natiuitatis. Et benedixit eis & multiplicati sunt nimis: & iumēta eoz non minorauit. Et pauci facti sunt: & uexati sunt a tribulatione maloz & dolore. Effusa est contēptio super ꝓncipes: &

errarè fecit eos in inuio & nõ in
via. Et adiuuit pauperem de
copia: & posuit sicut oues famili
as. Videbunt recti & letabun/
tur: & omnis iniquitas opilabit
os suum. Quis sapiens & cu/
stodiet hec: & intelliget miseri/
cordias dñi. Ant. Visita nos dñe in
salutari tuo. Ant. Confitebor dño.

Paratum cor meũ ꝑ.107.
deus paratũ cor meũ: cã/
tabo & psallam in gloria mea.
Exurge psalterium & cithara:
exurgam diluculo. Cõfitebor
tibi in populis dñe: & psallam ti
bi in nationib⁹. Quia magna
est sup celos misericordia tua: & ve/
ritas tua. Exal
tare sup celos deus & sup oẽm
terrã gloria tua: ut liberent dile
cti tui. Saluum fac dextera tua
& exaudi me: deus locut⁹ est in
sancto suo. Exultabo & diuidã
sichimã: & cõuallẽ tabernaculor
dimetiar. Meus est galaad & me/
us est manasses: & effraim su
sceptio capitis mei. Iuda rex
meus: moab lebes spei mee.
In idumeam extẽdam calcia
mentum meum: mihi alienige/
ne amici facti sunt. Quis de/
ducet me in ciuitatẽ munitam:
aꝙs deducet me usq; in idumeã:
Nonne tu deus qui reppulisti
nos: & non exibis deus in virtu
tibus nostris. Da nobis auxi/
lium de tribulatione: quia uana
salus hois. In deo faciemus
virtutẽ: & ipse ad nihilum dedu/
cet inimicos nostros. ꝑ.108.

Deus laudẽ meã ne tacue
ris: quia os peccatoris &
os dolosi sup me aptũ est. Lo
cuti sunt aduersum me lingua
dolosa: & sermonibus odij circũ
dederũt me: & expugnauerunt
me gratis. Pro eo ut me dili/
gerẽt detrahebãt mihi: ego aũt
orabã. Et posuerũt aduersum
me mala pro bonis: & odiũ pro
dilectione mea. Cõstitue sup
eum peccatorẽ: & diabolus stet
a dextris eius. Cum iudicatur
exeat condẽnatus: & oratio eius
fiat in peccatũ. Fiãt dies eius
pauci: & epatus eius accipiat al/
ter. Fiant filij eius orphani: &
uxor eius vidua. Nutãtes trã
ferant filij eius & mẽdicẽt: & eij/
ciãtur de habitationibus suis.
Scruteť fenerator oẽm substã
tiam eius: & diripiãt alieni labo
res eius. Non sit illi adiutor:
nec sit qui misereat pupillis ei⁹.
Fiant nati eius in interitum: in
generatione vna deleat nomẽ
eius. In memoriã redeat ini
quitas patrum eius in ꝓspectu
dñi: & pctũ matris eius non de
leat. Fiant ꝓra dñm semp: &
dispeat de terra memoria eorũ
pro eo ꝙ nõ est recordatus facẽ

misericordiā. Et psecutus est
hoīem inopē ⁊ mēdicū: ⁊ cōpū/
ctum corde mortificare. Et di
lexit maledictionē ⁊ ueniet ei: ⁊
noluit bñdictionē ⁊ elongabit
ab eo. Et īduit maledictionē
sicut uestimentū: ⁊ intrauit sicut
aqua in interiora ei⁹: ⁊ sicut ole
um in ossibus eius. Fiat ei si/
cut uestimētuz quo opit: ⁊ sicut
zona qua semp p̄cingit. Hoc
opus eorum qui detrahūt mihi
apud dñm: ⁊ qui loquunt mala
aduersus animam meā. Et tu
dñe dñe fac mecū ꝓpter nomē
tuum: qa suauis est misicordia
tua. Libera me qa egenus ⁊
paup ego sum: ⁊ cor meū cōtur/
batum est intra me. Sicut vm
bra cū declinat ablatus suz: ⁊ ex
cussus suz sicut locusta. Genua
mea infirmata sunt a ieiunio: ⁊
caro mea immutata est propter
oleum. Et ego factus sum op
probriū illis: viderūt me ⁊ mo/
uerunt capita sua. Adiuua me
dñe deus meus: saluum me fac
ꝓpter misericordiā tuam. Et
sciāt qa manus tua hec: ⁊ tu dñe
fecisti eam. Maledicēt illi ⁊ tu
bñdices: qui insurgūt in me cō
fundent: ꝑuus aūt tuus letabit.
Induant qui detrahunt mihi
pudore: ⁊ opiant sicut diploide
ꝯfusione sua. Confitebor dño
nimis in ore meo: ⁊ in medio
multoꝝ laudabo eū. Quia asti
tit a dextris paupis: ut saluam
faceret a psequētib⁹ aīam meā.
Ant. Confitebor dño nimis in ore
meo. ℣. Dñe exaudi orationē meā.
℟. Et clamor meus ad te ueniat.
Ad laudes ant. Benigne fac in bo
na uolūtate tua dñe. ps. Misere/
re. Ant. Bonuz est. ps. 91.

Bonum est cōfiteri domi
no: ⁊ psallere nomini tuo altissi
me. Ad annūciādū mane mi
sericordiā tuaz: ⁊ ueritatē tuam
per noctem. In decachordo
psalterio: cum cātico in cithara.
Quia delectasti me dñe in fa/
ctura tua: ⁊ in opibus manuum
tuarū exultabo. Quā magnifi
cata sunt opa tua dñe: nimis ꝓ/
funde facte sunt cogitationes
tue. Vir insipiēs non cogno/
scet: ⁊ stultus nō intelliget hec.
Cū exorti fuerint pctōres sicut
fenū: ⁊ apparuerint oēs qui ope
rant iniqtatē. Ut intereant in
seculū seculi: tu aūt altissimus in
eternū dñe. Qm̄ ecce inimici
tui dñe: qm̄ ecce inimici tui pe/
ribūt: ⁊ dispergent omnes qui
opant iniquitatem. Et exalta
bitur sicut vnicornis cornu me/
um: ⁊ senectus mea in misicor/
dia uberi. Et despexit oculus
meus inimicos meos: ⁊ insur/
gētib⁹ in me malignātib⁹ audiet
auris mea. Iustus ut palma

florebit: sicut cedrus libani mul
tiplicabitur. Plãtati in domo
dñi: in atrijs domus dei nr̃i flo
rebũt. Adhuc multiplicabunt̃
in senecta uberi: ⁊ bñ patientes
erũt ut annũciẽt. Qm̃ rect⁹ dñs
deus nr̃: ⁊ nõ est iniqtas in eo.
Añ. Bonum est cõfiteri dño. Añ.
Metuant dñm omnes fines terre.
ps. Deus deus meus. Añ. Et
in seruis suis. Canticum moysi.

Audite celi que loq̃r: au
diat terra ꝟba oris mei.
Concrescat in pluuia doctrina
mea: fluat ut ros eloquiũ meũ.
Quasi hymber sup herbam: ⁊
q̃si stille sup gramina: qa nomẽ
dñi inuocabo. Date magnifi/
centiaz deo nr̃o: dei pfecta sunt
opa: ⁊ oẽs vie ei⁹ iudicia. De/
us fidelis ⁊ absqz ulla iniqtate
iustus ⁊ rectus: peccauerũt ei ⁊
nõ filij eius in sordib⁹. Genera
tio p̃ua atqz puersa: heccine red
dis dño ppl̃e stulte ⁊ insipiens.
Nunqd nõ ip̃e est pr̃ tuus: qui
possedit ⁊ fec̃ ⁊ creauit te? Me
mẽto dierum antiquoꝝ: cogita
gñationes singulas. Interro
ga patrẽ tuuz ⁊ annũciabit tibi:
maiores tuos ⁊ dicẽt tibi. Qñ
diuidebat altissimus gentes: qñ
sepabat filios adam. Cõstituit
terminos ppl̃oꝝ: iuxta numerũ
filioꝝ isrl̃. Pars aũt dñi ppl̃us
eius: iacob funiculus hẽditatis
eius. Inuenit eũ in terra de/
serta: in loco horroris ⁊ uaste so
litudinis. Circũduxit eũ ⁊ do/
cuit: ⁊ custodiuit q̃si pupillã ocu
li sui. Sicut aqla ꝓuocans ad
uolandũ pullos suos: ⁊ sup eos
uolitãs. Expandit alas suas ⁊
assumpsit eũ: atqz portauit in hu
meris suis. Dñs solus dux ei⁹
fuit: ⁊ nõ erat cũ eo deus alien⁹.
Cõstituit eũ sup excelsam ter/
ram: ut comederet fructus agro
ruz. Ut suggeret mel de petra
oleũqz de saxo durissimo. Bu/
tyrũ de armẽto ⁊ lac de ouibus:
cũ adipe agnoꝝ ⁊ arietuz filioꝝ
basan. Et hircos cuz medulla
tritici: ⁊ sanguinẽ vue biberent
meracissimũ. Incrassat⁹ est di
lectus ⁊ recalcitrauit: incrassat⁹
impinguat⁹ dilatatus. Dereli
quit deũ factorẽ suũ: ⁊ recessit a
deo salutari suo. Prouocaue/
runt euz in dijs alienis: ⁊ in ab/
hominationib⁹ ad iracũdiã cõ/
citauerũt. Immolauerunt de
monijs ⁊ nõ deo: dijs q̃s ignora
bant. Noui recẽtesqz uenerũt:
quos nõ coluerũt pr̃es eorum.
Deũ qui te genuit dereliqsti:
⁊ oblit⁹es dñi creatoris tui. Vi
dit dñs ⁊ ad iracũdiã cõcitatus
est: qa ꝓuocauerũt eum filij sui
⁊ filie. Et ait abscondã faciem
meã ab eis: ⁊ cõsiderabo nouis/
sima eorum. Generatio enim

puersa est: z ifideles filij. Ipi me puocauerūt in eo qui non erat deus: z irritauerūt in uanitatibus suis. Et ego puocabo eos in eo qui non est populus: z in gente stulta irritabo illos. Ignis succensus est in furore meo: z ardebit usq; ad iferni nouissima. Deuorabitq; terram cum germine suo: z mōtiū fundamēta cōburet. Congregabo super eos mala: z sagittas meas cōplebo in eis. Cōsumentur fame: z deuorabūt eos aues morsu amarissimo. Dentes bestiaruz immittam in eos: cum furore trahētiū sup terram atq; serpentium. Foris uastabit eos gladius z intus pauor: iuuenem simul ac uirginē lactētē cum hoie sene. Et dixi ubi naz sunt: cessare faciam ex hoibus memoriā eoz. Sed ppter iram inimicorum distuli: ne forte superbirēt hostes eoz. Et dicerēt manus nostra excelsa: z non dñs fecit hec oia. Gens absq; cōsilio est z sine prudētia: utinam saperēt z intelligerēt ac nouissima puiderent. Quomodo psequebat unus mille: z duo fugarēt decē milia: Nōne ideo qa deꝰ suus uēdidit eos: z dñs cōclusit illos: Nō enim est deus noster ut dij eoz: z inimici nri sunt iudices. De uinea sodomorum uinea eoz: z de suburbanis gomorre. Uua eoz uua fellis: z botrus amarissimus. Fel draconum uinum eoz: z uenenum aspidū insanabile. Nōne hec condita sunt apud me: z signata in thesauris meis? Mea est ultio z ego retribuā eis in tpe: ut labat pes eoz. Iuxta est dies perditionis: z adesse festinant tēpora. Iudicabit dñs pplm suum: z in seruis suis miserebit. Uidebit qꝫ infirmata sit manus: z clausi quoq; defecerūt: residuiq; cōsumpti sunt. Et dicēt: ubi sunt dij eoz: in quibus habebant fiduciam: De quoruz uictimis comedebāt adipes: z bibebant uinum libaminum. Surgāt z opitulent uobis: z in necessitate uos ptegāt. Uidete qꝫ ego sim solus: z non sit alius deus p̄ter me. Ego occidam z ego uiuere faciam: percutiaz z ego sanabo: z non est qui de manu mea possit eruere. Leuabo ad celū manuz meaz: z dicam uiuo ego in eternū. Si acuero ut fulgur gladium meum: z arripuerint iudiciuz manus mee. Reddā ultionē hostibus meis: z his qui oderunt me retribuam. Inebriabo sagittas meas sanguine: z gladius meus deuorabit carnes. De cruore occisorum: z de captiuitate nudati inimicoꝝ

capitis. Laudate gētes ppl'm eius: quia sanguinē seruoꝝ suorum ulciscet. Et vindictam retribuet in hostes eorum: ⁊ propitius erit terre populi sui. Añ. Et in seruis suis miserebit dominus. Añ. In cymbalis bñ sonātib⁹ laudate deū. ps. Laudate do. Cap. ℣. Repleti sumus. ut s. Ad bñ. añ. Illumia dñe sedētes in tenebris ⁊ vmbra mortis. Ad vs diebus dñicis. Añ. Sede a dextris meis.

Dixit dñs domio ps. 109. meo: sede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos: scabellū pedum tuoꝝ. Virgā ꝟtutis tue emittet dñs ex syon: dñare in medio inimicoruz tuoꝝ. Tecū ꝑncipiū in die ꝟtutis tue in splēdorib⁹ sanctoꝝ: ex utero añ luciferū genuite. Iurauit dñs ⁊ non penitebit eum: tu es sacerdos in eternum ꝑm ordinē melchisedech. Dñs a dextris tuis: cōfregit in die ire sue reges. Iudicabit in nationibus implebit ruinas: cōquassabit capita in terra multoꝝ. De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput. Añ. Sede a dextris meis dixit dominus domino meo. Añ. Fidelia. ps. 110.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: in cōsilio iustoꝝ ⁊ ꝯgregatiōe. Magna opa dñi: exqsita in omnes uolūtates eius. Cōfessio ⁊ magnificentia opus eius: ⁊ iusticia eius manet in seculum seculi. Memoriam fecit mirabilium suoꝝ: misericors ⁊ miserator dominus escā dedit timētibus se. Memor erit in seculū testamēti sui: virtutē operū suoꝝ annūciabit populo suo. Ut det illis hereditatē gētium: opa manuū eius ueritas ⁊ iudiciū. Fidelia omnia mādata eius: confirmata in seculū seculi: facta in ueritate ⁊ equitate. Redēptionē misit dñs ppl'o suo: mādauit in eternū testamētū suū. Sanctū ⁊ terribile nomen eius: initium sapientie timor domini. Intellectus bonus omnibus faciētibus eum: laudatio eius manet in seculū seculi. Añ. Fidelia omnia mandata eius cōfirmata in seculuz seculi. Añ. In mādatis. ps. 111.

Beatus vir qui timet dñz: in mādatis eius uolet nimis. Potēs in terra erit semen eius: generatio rectoꝝ benedicet. Gl'ia ⁊ diuitie in domo ei⁹ ⁊ iusticia eius manet in seculuz seculi. Exortuz est in tenebris lumen rectis: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus. Iocūdus homo qui miseret ⁊ cōmodat: disponet sermones suos in iudicio: quia in eternum nō cōmouebitur. In memoria eterna erit

iustus:ab auditione mala non timebit. Paratum cor eius sperare in domino:confirmatū est cor eius:non cōmouebit donec despiciat inimicos suos. Disp sit dedit pauperibus:iusticia eiꝰ manet in seculum seculi:cornu eius exaltabit in gloria. Peccator videbit ⁊ irascet:dentibus suis fremet ⁊ tabescet:desideriū peccatoꝝ pibit. Añ. In mādatis eius cupit nimis. Añ. Sit nomen.

Laudate pueri dominū:laudate nomē dñi. Sit nomē dñi bñdictuz:ex hoc nūc ⁊ usqꝫ in seculum. A solis ortu usqꝫ ad occasum:laudabile nomen domini. Excelsus sup omnes gētes dñs:⁊ super celos glia eius. Quis sicut dñs deus nr̄ qui in altis habitat:⁊ humilia respicit in celo ⁊ ī terra. Suscitās a terra inopē:⁊ de stercore erigens pauperē. Ut collocet eum cum principibus:cum principibus populi sui. Qui habitare facit sterilē in domo:matrem filiorum letantē. Añ. Sit nomen domini benedictum in secula. Añ. Domꝰ iacob. Ps. iiz.

In exitu israel de egypto:domus iacob de populo barbaro. Facta est iudea sanctificatio eius:isrl̄ potestas eius. Mare vidit ⁊ fugit:iordanis cōuersus est retrorsum. Mōtes exultauerunt ut arietes:⁊ colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare ꝙ fugisti:⁊ tu iordanis qa conuersus es retrorsum. Mōtes exultastis sicut arietes:⁊ colles sicut agni ouiuz. A facie domini mota est terra:a facie dei iacob. Qui conuertit petram in stagna aquarum:⁊ rupem in fontes aquarum. Non nobis domine non nobis:sed nomini tuo da gloriam. Super misericordia tua ⁊ ueritate tua:ne quādo dicāt gētes ubi est deus eoꝝ. Deus autē noster in celo:omnia quecunqꝫ uoluit fecit. Simulachra gētiū argētū ⁊ auruz:opa manuum hominū. Os habent ⁊ non loquent:oculos habent ⁊ nō videbūt. Aures habent ⁊ non audient:nares habent ⁊ non odorabūt. Manus habēt ⁊ non palpabunt:pedes habent ⁊ non ambulabunt:nō clamabunt in gutture suo. Similes illis fiant qui faciunt ea:⁊ oēs qui confidunt in eis. Domus israel sperauit in dño:adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ est. Domus aaron sperauit in dño:adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorum est. Qui timēt dñm sperauerūt in dño:adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ est. Dñs memor fuit nostri:⁊ bñdixit nobis. Benedixit domui isrl̄:bñdixit domui aaron.

Benedixit omnibus qui timēt dñm: pusillis cum maioribus. Adijciat dñs sup uos: sup uos ⁊ sup filios uestros. Benedicti uos a dño: qui fecit celū ⁊ terrā. Celuz celi dño: terrā aūt dedit filijs hoīum. Non mortui laudabunt te dñe: neqz oēs qui descendunt in infernū. Sed nos qui viuim⁹ bñdicimus dño: ex hoc nūc ⁊ usqz in seculum. Añ. Domus iacob de populo barbaro.

Lucis creator opti/ Hym. me lucē dierū ꝓferēs: primordijs lucis noue mūdi parās originē. Qui mane iūctum uesperi diē uocari p̄cipis: tetrum chaos illabit audi p̄ces cum fletibus. Ne mēs grauata crimine vite sit exul munē: duz nil ꝑhenne cogitat seseqz culpis illigat. Celoꝝ pulset intimū vitale tollat p̄miū: vitem⁹ oē noxiū purgemus oē pessimū. Presta pr̄ pijssime. ℣. Dirigatur dñe oro mea. ℟. Sicut icēsuz i ꝯspectu tuo. Prescriptus hymnus cū ℣siculis dicit a dñica post octauā epiphanie usqz ad dñicā primā septuagesime: ⁊ ab octaua penth. usqz ad aduētū. Canticū btē virginis.

Magnificat: anima mea dñm. Et exultauit spirit⁹ meus: in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce eniz ex hoc beataz me dicēt oēs gñationes. Quia fecit mihi magna q̄ potens est: ⁊ sanctū nomē ei⁹. Et misericordia eius a ꝓgenie in ꝓgenies: timētib⁹ eū. Fecit potentiā in brachio suo: dispsit sup bos mēte cordis sui. Deposuit potētes de sede: ⁊ exaltauit humiles. Esuriētes impleuit bonis: ⁊ diuites dimisit īanes. Suscepit isrl̄ puerū suū: recordatus misericordie sue. Sicut locut⁹ est ad patres nostros: abraham ⁊ semini eius in secula. Feria ij. ad vs̄ añ. Inclinauit. ps̄. ii4.

Dilexi qm̄ exaudiet dñs: uocē oronis mee. Quia inclinauit aurē suam mihi: ⁊ in diebus meis inuocabo. Circū dederunt me dolores mortis: ⁊ ꝑicula inferni inuenerunt me. Tribulationē ⁊ dolorē īueni: ⁊ nomen dñi inuocaui. O dñe libera aīam meā misericors dñs ⁊ iustus: ⁊ deus noster miseret. Custodiēs ꝑuulos dñs: humiliatus sum ⁊ liberauit me. Cōuertere aīa mea in requiē tuaz: quia dñs bñ fecit tibi. Quia eripuit aīam meā de morte oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. Placebo dño: in regione viuoꝝ. Añ. Inclinauit dñs aurem suā mihi. Añ. Credidi. ps̄. ii5.

Credidi ꝓpter qd̄ locut⁹ sum: ego aūt humiliatus

suz nimis. Ego dixi in excessu meo: oīs hō mēdax. Quid ret/buā dño: pro oībus que retbuit mihi. Calicē salutaris accipiā: ⁊ nomen dñi inuocabo. Vota mea dño reddā corā omni po/pulo eius: p̄ciosa in ꝯspectu dñi mors scōꝝ eius. O dñe qa ego seruus tuus: ego seruus tuus ⁊ filiꝰ ancille tue. Dirupisti vin/cula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomen dñi inuocabo. Vota mea dño reddā in ꝯspe/ctu oīs ppl̄i eius: in atrijs domꝰ domini in medio tui hierusalē. Añ. Credidi propter quod locutus sum. Añ. Laudate. ps. 116.

Laudate dñm oēs gentes: laudate eū oēs ppl̄i. Qm̄ cōfir mata est super nos misericordia eius: ⁊ ueritas domini manet in eternū. Añ. Laudate dñm oēs gē tes. Añ. Clamaui. ps. 119.

Ad dñm cū t̄bularer cla/maui: ⁊ exaudiuit me. Dñe li/bera aīaz meā a labijs iniqs: ⁊ a lingua dolosa. Quid det̄ tibi aut qd apponat̄ tibi: ad linguaz dolosam. Sagitte potētis acu te: cuz carbonibus desolatorijs. Heu mihi qa incolatus meus ꝓlōgatus est: habitaui cū habi/tantibus cedar: multum incola fuit anima mea. Cum his qui oderūt pacem eram pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis. Añ. Clamaui ⁊ exau/diuit me. Añ. Auxilium. ps. 120.

Leuaui oculos meos ī mō tes: vnde ueniet auxiliuz mihi. Auxiliū meū a dño: qui fecit celū ⁊ terrā. Nō det in cō motionē pedē tuum: neqz dor/mitet qui custodit te. Ecce nō dormitabit neqz dormiet: q cu/stodit israel. Dñs custodit te: dñs ꝓtectio tua: sup manū dex/terā tuā. Per diem sol nō uret te: neqz luna per noctez. Dñs custodit te ab oī malo: custodiat aīaz tuā dñs. Dñs custodiat in troitū tuū ⁊ exitū tuuz: ex hꝰ nūc ⁊ usqz in scl̄m. Añ. Auxiliū meū a dño. Cap̄. de dñica. ℣. Dirigat̄ dñe. ℟. Sicut icēsuz. Ad mgt añ. Fer. iij. añ. In domū dñi. ps. 121.

Letatus sum in his que di cta sunt mihi: in domum dñi ibimus. Stātes erāt pedes nostri: in atrijs tuis hierusalez. Hierusalē que edificat̄ ut ciui tas: cuius ꝑticipatio eius in id/ipsum. Illuc enim ascēderūt tribus tribus dñi testimonium isrl̄: ad ꝯfitēduz noī dñi. Quia illic sederūt sedes in iudicio: se/des sup domū dauid. Roga/te que ad pacē sunt hierusalē: ⁊ habūdātia diligētibus te. Fiat pax in ꝟtute tua: ⁊ habūdantia in turribus tuis. Propter fra/tres meos ⁊ proximos meos: lo/

quebar pacem de te. Propter domuz dñi dei nr̄i: quesiui bona tibi. Añ. In domū dñi letātes ibimus. Añ. Qui habitas. ps. 122.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Ecce sicut oculi ꝓuoz: in manibus dñoz suoz. Sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue: ita oculi nr̄i ad dñm deuz nr̄m donec misereat nr̄i. Miserē nr̄i dñe miserere nr̄i: qa multuz repleti sum⁹ despectiõe. Quia multū repleta est aia nr̄a: opprobrium habūdāt⁹ et despectio superbis. Añ. Qui habitas in celis miserere nobis. Añ. Adiutorium. ps. 123.

NIsi qa dñs erat in nobis dicat nūc isr̄l: nisi qa dñs erat in nobis. Cū exurgerent hoies in nos: forte viuos deglutissent nos. Cū irasceret furoz eoz in nos: forsitan aqua absorbuisset nos. Torrēte ptrāsiuit aia nr̄a: forsitan ptrāsisset aia nostra aquā itolerabilē. Benedict⁹ dñs: qui nō dedit nos in captionē dentibus eoz. Anima nr̄a sicut passer erepta est de laqueo uenantium: laqueus ꝓtritus est et nos liberati sumus. Adiutoriū nr̄m in nomine dñi. Añ. Adiutoriū nr̄m in nomine dñi. Añ. Bñfac. ps. 124.

QUi confidūt in dño sicut mons syon: nō cōmouebit in eternū qui habitat in hierusalē. Montes in circuitu eius et dñs in circuitu ppli sui: ex hoc nūc et usq in sclm. Quia nō relinquet dñs virgā pcātoz sup sortem iustoz: ut non extēdāt iusti ad iniqtatē manus suas. Bñfac dñe: bonis et rectis corde. Declinātes aūt in obligationes adducet dñs cū opantib⁹ iniqtatē: pax sup isr̄l. Añ. Bñfac dñe bonis et rectis corde. Añ. Facti sum⁹. 7.8.

IN conuertendo dñs ps. 125. captiuitatē syon: facti sumus sicut ꝓsolati. Tūc repletū est gaudio os nr̄m: et lingua nostra exultatione. Tūc dicēt inter gētes: magnificauit dñs facē cū eis. Magnificauit dñs facē nobiscuz: facti sumus letantes. Cōuerte dñe captiuitatē nr̄az: sicut torrens in austro. Qui seminant in lachrymis: in exultatione metēt. Euntes ibāt et flebant: mittētes semina sua. Uenientes aūt ueniēt cū exultatione: portantes manipulos suos. Añ. Facti sumus sicut cōsolati. ℣. Dirigat dñe. Ad mgt añ. Feria iiij. ad vē añ. Missa dñe. ps. 126. 8.8

NIsi dñs edificauerit domum: in uanū laborauerunt qui edificāt eam. Nisi dominus custodierit ciuitatē: frustra vigilat q custodit eā. Uanuz est uobis añ lucē surgē: sur-

gite postq̃ sederitis qui mãdu
catis panẽ doloris. Cuz dede
rit dilectis suis somnũ: ecce he/
reditas dñi filij merces fructus
uentris. Sicut sagitte in manu
potẽtis: ita filij excussoꝝ. Btũs
vir qui impleuit desideriũ suuz
ex ipsis: non confundet cum lo
quet inimicis suis in porta. Añ.
Nisi tu dñe saluabis nos in uanũ vi
gilant oculi nr̃i. Añ. Bti. ps. 127.

9.8 Beati oẽs qui timẽt dñm:
qui ambulãt in vijs eius.
Labores manuũ tuarũ qa mã
ducabis: beatus es ⁊ bene tibi
erit. Uxor tua sicut vitis habũ
dans: in lateribus domus tue.
Filij tui sicut nouelle oliuarũ:
in circuitu mense tue. Ecce sic
bñdicet homo: qui timet dñm.
Benedicat tibi dñs ex syon ⁊
videas bona hierusalem: oibus
diebus vite tue. Et videas fi/
lios filioꝝ tuoruz: pacem super
israel. Añ. Beati oẽs qui timent
dñm. Añ. Benediximus. ps. 128.

10.8 Sepe expugnauerunt me
a iuuẽtute mea: dicat nũc
isrl. Sepe expugnauerũt me a
iuuẽtute mea: etenim nõ potue
rũt mihi. Supra dorsum meuz
fabricauerũt pctõres: ꝓlõgaue/
runt iniqtatẽ suã. Dñs iustus
cõcidet ceruices pctõꝝ: ꝯfundã
tur ⁊ conuertant retrorsum oẽs
qui oderũt syon. Fiãt sicut fe
num tectoꝝ: qd prius q̃z euellat
exaruit. De quo nõ implebit
manum suam qui metet: ⁊ sinũ
suum qui manipulos colliget.
Et non dixerũt qui preteribãt
benedictio dñi sup uos: bñdixi
mus uobis in nomine dñi. Añ.
Benediximus uobis in nomine do/
mini. Añ. De profundis. ps. 129.

11.8 De ꝓfundis clamaui ad
te dñe: dñe exaudi uocẽ
meã. Fiãt aures tue itẽdẽtes:
in uocẽ depcationis mee. Si
iniquitates obseruaueris dñe:
dñe qs sustinebit. Quia apud
te ꝓpitiatio est: ⁊ ꝓpter legẽ tuã
sustinui te dñe. Sustinuit aĩa
mea in uerbo eius: sperauit aĩa
mea in dño. A custodia matu/
tina usqz ad noctẽ: speret israel
in dño. Quia apud dominuz
misericordia: ⁊ copiosa apud euz
redemptio. Et ipse redimet
israel: ex omnibus iniquitati/
bus eius. Añ. De profundis cla/
maui ad te domine. Añ. Speret.

12 Domine non est ps. 130.
exaltatũ cor meum: neqz
elati sunt oculi mei. Neqz am/
bulaui in magnis: neqz in mira
bilibus sup me. Si nõ humili
ter sentiebam: sed exaltaui aĩaz
meam. Sicut ablactatus super
matrẽ suaz: ita retributio in aĩa
mea. Spet isrl in dño: ex hoc
nũc ⁊ usqz in scl̃m. Añ. Speret

israel in dño. ℣. Dirigat. Ad mgt
añ. Feria.v.ad vs añ. Et oīs.

Memento dñe da/ ps.131.
uid:⁊ oīs mãsuetudinis
eius. Sicut iurauit dño:uotuz
uouit deo iacob. Si introiero
in tabernaculuz domus mee:si
ascẽdero in lectũ strati mei. Si
dedero somnum oculis meis:⁊
palpebris meis dormitationẽ.
Et requiẽ tpibus meis:donec
inueniã locũ dño:tabernaculũ
deo iacob. Ecce audiuim⁹ eũ
in effrata:inuenimus euz in cã/
pis silue. Introibimus in ta/
bernaculũ eius:adorabimus in
loco ubi steterunt pedes eius.
Surge dñe in requiẽ tuaz:tu ⁊
archa sanctificationis tue. Sa/
cerdotes tui induant iusticiã:⁊
sci tui exultẽt. Propter dauid
seruũ tuũ:nõ auertas faciẽ chri/
sti tui. Iurauit dñs dauid ue
ritatẽ ⁊ nõ frustrabit eũ:de fru/
ctu uẽtris tui ponã sup sedẽ tuã.
Si custodierint filij tui testamẽ
tuz meuz:⁊ testimonia mea hec
que docebo eos. Et filij eoꝝ
usqz in seculũ:sedebũt sup sedẽ
tuaz. Qm̃ elegit dñs syon:ele
git eã in habitationẽ sibi. Hec
reqes mea in scl'm scl'i:hic habi
tabo qm̃ elegi eam. Viduam
eius bñdicens bñdicã:paupes
eius saturabo panibus. Sacer
dotes eius induaz salutari:⁊ sci
eius exultatiõe exultabũt. Il
luc ꝓducã cornu dauid:paraui
lucernã christo meo. Inimi/
cos eius induã ꝯfusione:super
ipsum autẽ efflorebit sanctifica/
tio mea. Añ. Et omnis mansuetu
dinis eius. Añ. Habitare. ps.132.

Ecce q̃z bonũ ⁊ q̃z iocũdũ
habitare fratres in vnuz.
Sicut vnguẽtum in capite:qđ
descẽdit in barbã barbã aaron.
Qđ descẽdit in orã uestimenti
eius:sicut ros hermon: qui de/
scẽdit in montẽ syon. Qm̃ illic
mãdauit dñs bñdictionẽ:⁊ vitã
usqz in seculũ. Añ. Habitare fra
tres in vnũ. Añ. Omnia. ps.134.

Laudate nomẽ dñi:lauda
te serui dñm. Qui statis
in domo dñi:in atrijs dom⁹ dei
nr̃i. Laudate dñm qa bonus
dñs:psallite noi eius qm̃ suaue.
Qm̃ iacob elegit sibi dñs: isrl'
in possessionez sibi. Quia ego
cognoui q̃ magnus est dñs: ⁊
de⁹ nr̃ pre oib⁹ dijs. Oīa que/
cunqz uoluit dñs fecit in celo ⁊
in terra:in mari ⁊ in oībus abys
sis. Educens nubes ab extre/
mo terre:fulgura in pluuiam fe
cit. Qui ꝓducit uentos de the
sauris suis:qui pcussit ꝑmoge/
nita egypti:ab hoīe usqz ad pe/
cus. Et misit signa ⁊ ꝓdigia in
medio tui egypte:in pharaonẽ
⁊ in oẽs ꝑuos ei⁹. Qui pcussit

gētes multas: ⁊ occidit reges fortes. Seon regē ammorreoꝝ ⁊ og regē basan: ⁊ oīa regna chanaā. Et dedit terra eoꝝ hēditatē: hēditatē isrl' ppl'o suo. Dñe nomē tuum in eternū: dñe memoriale tuū in gñatione: ⁊ gñationē. Quia iudicabit dñs populū suū: ⁊ in ꝟuis suis depcabitur. Simulacra gētiū argētum ⁊ aurū: opa manuū hoīuz. Os hñt ⁊ nō loquent': oculos hñt ⁊ nō videbūt. Aures hñt ⁊ non audiēt: neqz eniz est spūs in ore ipsoꝝ. Siles illis fiāt qui faciūt ea: ⁊ oēs qui ꝯfidūt in eis. Domus israel bñdicite dño: dom⁹ aarō bñdicite dño. Dom⁹ leui bñdicite dño: qui timetis dñm bñdicite dño. Bñdict⁹ dñs ex syō: qui habitat in hierl'm. Aū. Oīa quecūqz uoluit dominus fecit.

Aū. Qm̄ in eternū. ps. 135.

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in eternuz miſicordia eius. Confitemini deo deoꝝ: qm̄. Cōfitemini dño dñoruz: qm̄. Qui facit mirabilia mag̃ solus: qm̄. Qui fecit celos in intellectu: qm̄. Qui firmauit terram sup aq̃s: qm̄. Qui fecit luminaria magna: qm̄. Solez in ptātē diei: qm̄. Lunā ⁊ stellas in ptātē noctis: qm̄. Qui pcussit egyptū cuz p̄mogenitis eoꝝ: qm̄. Qui eduxit isrl' de medio eoꝝ: qm̄. In manu potenti ⁊ brachio excelso: qm̄. Qui diuisit mare rubrum in diuisiones: qm̄. Et eduxit isrl' per mediuz eius: qm̄. Et excussit pharaonē ⁊ virtutē eius in mari rubro: qm̄. Qui trāsduxit ppl'm suuz per desertum: qm̄. Qui pcussit reges magnos: qm̄. Et occidit reges fortes: qm̄. Seon regez ammorreoꝝ: qm̄. Et og regez basan: qm̄. Et dedit terrā eoꝝ hēditatē: qm̄. Hēditatē isrl' seruo suo: qm̄. Quia in humilitate nr̄a memor fuit nr̄i: qm̄. Et redemit nos ab inimicis nr̄is: qm̄. Qui dat escā oī carni: qm̄. Cōfitemini deo celi: qm̄. Cōfitemini dño dñoꝝ: qm̄ ī eternū miſicordia ei⁹. Aū. Qm̄ in eternū miſicordia ei⁹. Aū. Hymnū cātate

Sup flumina baby ps. 136.

lonis illic sedimus ⁊ fleuimus: dū recordaremur tui syō. In salicibus in medio ei⁹: suspendimus organa nr̄a. Quia illic interrogauerūt nos: qui captiuos duxerūt nos: ꝟba cātionum. Et qui adduxerūt nos: hymnū cātate nobis de cāticis syon. Quomodo cantabimus canticū dñi: in terra aliena? Si oblitus fuero tui hierusalē: obliuioni det' dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: si nō meminero tui. Si nō p/

posuero hierusalē: in principio letitie mee. Memor esto dñe filioꝝ edom: i die hierl'm. Qui dicūt exinanite exinanite: usqꝫ ad fundamētū in ea. Filia babylonis misera: btūs qui retribuet tibi retributionē tuā quaꝫ retribuisti nobis. Beatus qui tenebit: ⁊ allidet paruulos suos ad petram. Añ. Hymnuꝫ cātate nobis de canticis syon. Feria. vj. ad vs̄ añ. In conspectu. ps̄. 137.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: qm̄ audisti ꝟba oris mei. In ꝯspectu angeloꝝ psallā tibi: adorabo ad tēplū sanctuꝫ tuū ⁊ ꝯfitebor noī tuo. Sup misericordia tua ⁊ ꝟitate tua: qm̄ magnificasti sup oē nomē scm̄ tuuꝫ. In q̄cūqꝫ die īuocauero te exaudi me: multiplicabis in aīa mea ꝟtutē. Cōfiteant̄ tibi dñe oēs reges terre: qa audierūt oīa uerba oris tui. Et cātēt in vijs dñi: qm̄ magna est gl'ia dñi. Qm̄ excelsus dñs ⁊ humilia respicit: ⁊ alta a longe cog̊scit. Si ambulauero in medio tribulatiōis viuificabis me: ⁊ sup irā inimicoꝝ meoꝝ extēdisti manū tuā ⁊ saluum me fecit dextera tua. Dñs retbuet pro me: dñe misericordia tua in scl'm: opa manuū tuarū ne despicias. Añ. In ꝯspectu angeloꝝ psallā tibi deꝰ meꝰ. Añ. Dñe ꝓbasti. ps̄. 138.

Domine ꝓbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā ⁊ resurrectionē meā. Intellexisti cogitatiōes meas de lōge: semitā meā ⁊ funiculū meū īuestigasti. Et oēs vias meas p̄uidisti: qa nō est sermo in lingua mea. Ecce dñe tu cog̊uisti oīa nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti super me manuꝫ tuā. Mirabilis facta est sciētia tua ex me: ꝯfortata est ⁊ nō potero ad eaꝫ. Quo ibo a sp̄u tuo: ⁊ quo a facie tua fugiā. Si ascēdero in celū tu illic es: si descēdero ī īfernū ades. Si sumpsero pēnas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris. Et teniꝫ illuc manꝰ tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre cōculcabūt me: ⁊ nox illuminatio mea in delitijs meis. Quia tenebre nō obscurabunt̄ a te: ⁊ nox sicut dies illuminabit̄: sicut tenebre eius ita ⁊ lumen eius. Quia tu possedisti renes meos suscepisti me de utero matris mee. Cōfitebor tibi qa terribiliter magnificatus es: mirabilia opa tua: ⁊ aīa mea cognoscet nimis. Nō est occultatū os meū a te qd̄ fecisti in occulto: ⁊ sb̄stātia mea ī īferioribꝰ terre. Imperfectū meū viderūt oculi tui: ⁊ in libro tuo oēs scribent̄: dies

formabunt & nemo in eis. Mi hi autē nimis honorificati sunt amici tui de⁹: nimis ꝓfortat⁹ est ꝓncipatus eor. Dinumerabo eos & sup arenā multiplicabunt exurrexi & adhuc sum tecū. Si occideris deus pctōres: viri sanguinū declinat a me. Quia dicitis in cogitatione: accipient in uanitate ciuitates suas. Nō ne qui oderūt te dñe oderā: & super inimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderā illos: inimici facti sūt mihi. Proba me de⁹ & scito cor meū: iterroga me & cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatis in me est: & deduc me in via eterna. Añ. Domine, probasti me & cognouisti me.

Añ. A viro iniquo. ps. 139.

Eripe me dñe ab homie malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniqtates in corde: tota die ꝓstituebant plia. Acuerūt linguas suas sicut serpētes: uenenū aspidū sub labijs eorum. Custodi me de manu pctōris: & ab hoibus iniqs eripe me. Qui cogitauerūt supplāta re gressus meos: absconderūt sup bi laqueū mihi. Et funes extenderūt in laqueū: iuxta iter scādalum posuerūt mihi. Dixi dño de⁹ meus es tu: exaudi dñe uocē deprcatiōis mee. Dñe dñe ⁊t⁹ salutis mee: obūbrasti sup caput meū in die belli. Non tradas me dñe a desiderio meo pctōri: cogitauerūt ꝓtra me ne derelinquas me ne forte exaltent. Caput circuitus eor: labor labiorum ipsor opiet eos. Cadēt sup eos carbones: in ignē deijcies eos: in miserijs non subsistēt. Vir linguosus nō dirigēt in terra: virum iniustū mala capiēt in interitu. Cognoui qa faciet dñs iudicū inopis: & vindictā pauperū. Verūtamen iusti confitebunt noi tuo: & habitabūt recti cū vultu tuo. Añ. A viro iniquo libera me dñe. Añ. Dñe clamaui. ps. 140.

Domine clamaui ad te exaudi me: intende uoci mee cū clamauero ad te. Dirigat⁹ oro mea sicut incēsum in ꝓspectu tuo: eleuatio manuū mearū sacrificiū uesptinū. Pone dñe custodiā ori meo: & ostiū circumstantie labijs meis. Nō declines cor meū in ⁊ba malitie: ad excusandas excusatiōes in pctis. Cū hoib⁹ opantib⁹ iniqtatē: & nō communicabo cū electis eor. Corripiet me iustus in misericordia & increpabit me: oleū aūt pctōris non impinguet caput meū. Quia adhuc & oro mea in bñplacitis eor: absorti sunt iudices petre iudices eor. Audiēt ⁊ba mea qm potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est sup terrā. Dissipata

sunt ossa nr̄a secus infernuz: qa ad te dñe dñe oculi mei: i te speraui non auferas aīam meam. Custodi me a laqueo quē statuerūt mihi: ⁊ a scādalis operantiū iniqtatē. Cadēt in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam. Añ. Domine clamaui ad te exaudi me.

Añ. Portio mea. ps. 141.

Voce mea ad dominum clamaui: uoce mea ad dñm deprecat⁹ sum. Effundo in ꝯspectu eius or̄onē meā: ⁊ tribulationem meā añ ip̄m ꝓnūcio. In deficiēdo ex me spiritū meuz: ⁊ tu coḡuisti semitas meas. In via hac qua ambulabā: absconderūt laqueū mihi. Cōsiderabam ad dexterā ⁊ videbā: ⁊ nō erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me: ⁊ non est qui reqrat aīam meā. Clamaui ad te dñe: dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuētiū. Intēde ad dep̄cationē meā: qa humiliatus sum nimis. Libera me a ꝑsequētib⁹ me: qa cōfortati sunt sup̄ me. Educ de custodia animā meā ad ꝯfitēdū noī tuo: me expectāt iusti donec retribuas mihi. Añ. Portio mea dñe sit in terra viuētiū. Sabb̄o ad vs̄ añ. Benedictus. ps. Ipsum. ps. 143.

Benedict⁹ dñs de⁹ meus qui docet manus meas ad p̄liū: ⁊ digitos meos ad bellum. Misericordia mea ⁊ refugiū meū: ⁊ susceptor meus ⁊ liberator meus. Protector me⁹ ⁊ in ip̄o sp̄aui: qui subdit ppl'm meuz sub me. Dñe qd est hō qa innotuisti ei: aut filius hoīs qa reputas eū? Hō uanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra p̄tereūt. Dñe īclina celos tuos ⁊ descēde: tāge mōtes ⁊ fumigabunt. Fulgura coruscationē ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ cōturbabis eos. Emitte manuz tuā de alto: eripe me ⁊ lib̄a me de aqs mlt̄is: ⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ. Quoruz os locutū est uanitatē: ⁊ dextera eoꝝ dextera iniqtatis. Deus cāticū nouum cātabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi. Qui das salutē regib⁹: q redēisti dauid ꝑuū tuū: de gladio maliḡ eripe me. Et erue me de manu filioꝝ alienoꝝ quoruz os locutū est uanitatē: ⁊ dextera eoꝝ dextera iniqtatis. Quorum filij sicut nouelle plātationes: in iuuētute sua. Filie eoꝝ cōposite: circūornate ut similitudo templi. Promptuaria eoꝝ plena: eructātia ex hoc in illud. Oues eoꝝ fetose habūdātes in egressibus suis: boues eoꝝ crasse. Nō est ruina macerie neqz trāsitus: neqz clamor in plateis

eoꝝ. Beatuz dixerũt ppl'm cui hec sunt: beatus ppl's cuius dñs deus eius. Añ. Bñdictus dñs deus meus. Añ. In eternũ ⁊ in scl'm.

Exaltabo te deus ps. 144. me⁹ rex: ⁊ bñdicã noĩ tuo in scl'm ⁊ in seculũ seculi. Per singulos dies bñdicã tibi: ⁊ laudabo nomẽ tuũ in seculum ⁊ in seculum seculi. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius nõ est finis. Generatio ⁊ generatio laudabit opera tua: ⁊ potẽtiã tuã ꝓnũciabũt. Magnificentiã glorie sanctitatis tue loquent': ⁊ mirabilia tua narrabũt. Et virtutẽ terribiliũ tuoꝝ dicẽt: ⁊ magnitudinẽ tuaz narrabũt. Memoriã habũdãtie suauitatis tue eructabũt: ⁊ iusticia tua exultabũt. Miserator ⁊ misericors dñs: patiens ⁊ multum misericors. Suauis dñs vniuersis: ⁊ miserationes eius sup oĩa opa eius. Cõfiteant' tibi dñe oĩa opera tua: ⁊ sancti tui benedicãt tibi. Gloriam regni tui dicẽt: ⁊ potẽtiã tuã loquent'. Ut notã faciãt filijs hoĩum potentiã tuã: ⁊ gloriã magnificẽtie regni tui. Regnũ tuũ regnuz oĩum seculoꝝ: ⁊ dominatio tua in omni gñatione ⁊ generationem. Fidelis dñs in oĩb⁹ uerbis suis: ⁊ sanctus in oĩb⁹ opib⁹ suis. Alleuat dñs oẽs qui corruunt: ⁊ erigit oẽs elisos. Oculi omnium in te sperãt dñe: ⁊ tu das escam illoꝝ in tpe opportuno. Aperis tu manũ tuã: ⁊ imples omne animal bñdictione. Iustus dñs in omnibus vijs suis: ⁊ sanctus in omnibus opibus suis. Prope est dñs oĩbus inuocãtibus eum: omnibus inuocãtibus eũ in ueritate. Voluntatẽ timẽtiũ se faciet: ⁊ deprecationem eoꝝ exaudiet ⁊ saluos faciet eos. Custodit dñs oẽs diligentes se: ⁊ oẽs peccatores disperdet. Laudationẽ dñi loquet' os meũ: ⁊ bñdicat oĩs caro nomini sancto eius: in scl'm ⁊ in seculũ seculi. Añ. In eternũ ⁊ in seculuz seculi. Añ. Laudabo.

Lauda aĩa mea dominum laudabo dñm in vita mea: psallã deo meo quãdiu fuero. Nolite cõfidere in ꝑncipibus: in filijs hoĩuz in quibus non est salus. Exibit spũs eius ⁊ reuertet' in terram suaz: in illa die peribũt oẽs cogitationes eoꝝ. Btũs cuius deus iacob adiutor eius: spes ei⁹ in domino deo ipsius qui fecit celuz ⁊ terram: mare ⁊ oĩa que in eis sunt. Qui custodit ueritatez in seculum: facit iudicium iniuriã patiẽtib⁹: dat escam esuriẽtib⁹. Dñs soluit compeditos: dñs illuminat cecos. Dñs erigit eli

sos: dñs dirigit iustos. Domi/
nus custodit aduenas: pupilluz
⁊ viduã suscipiet: ⁊ vias pctõrũ
dispdet. Regnabit dñs in secu
la deus tuus syon: in gñatione
⁊ gñationẽ. Añ. Laudabo deum
meum in vita mea. Añ. Deo nr̃o.

Laudate dñm qm̃ ps. 146.
bonus est psalmus: deo
nr̃o sit iocunda decoraqz lauda
tio. Edificãs hierl'm dñs: dis/
persiones israelis congregabit.
Qui sanat cõtritos corde: ⁊ alli
gat ꝯtritiones eoꝝ. Qui nume
rat multitudinẽ stellarũ: ⁊ oĩbus
eis noĩa uocat. Magnus dñs
noster ⁊ magna virtus eius: ⁊ sa
pientie eius non est numerus.
Suscipiens mãsuetos dñs: hu
milians aũt peccatores usqz ad
terrã. Precinite dño in confes
sione: psallite deo nostro in ci/
thara. Qui opit celũ nubibus:
⁊ parat terre pluuiã. Qui ꝓdu
cit in mõtibus fenũ: ⁊ herbã ser
uituti hoĩum. Qui dat iumen/
tis escã ipsoꝝ: ⁊ pullis coruoruz
inuocantibus eũ. Non in for/
titudine equi uolũtatem habe/
bit: nec in tibijs viri bñplacituz
erit ei. Bñplacituz est dño sup
timẽtes eũ: ⁊ ĩ eis qui spant sup
misericordia eius. Añ. Deo nr̃o
iocunda sit laudatio. Añ. Bñdixit.

Lauda hierusalez ps. 147.
dñm: lauda deũ tuũ syõ.
Qm̃ ꝯortauit seras portarum
tuarum: bñdixit filijs tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacez: ⁊
adipe frumenti satiat te. Qui
emittit eloquiũ suũ terre: uelo/
citer currit sermo eiꝰ. Qui dat
niuẽ sicut lanã: nebulam sicut ci
nerẽ spgit. Mittit crystallũ suã
sicut bucellas: ante faciẽ frigo/
ris eius quis sustinebit. Emit
tet ꝟbuz suum ⁊ liquefaciet ea:
flabit spiritus eius ⁊ fluẽt aque.
Qui annũciat uerbũ suum ia/
cob: iusticias ⁊ iudicia sua isrl'.
Nõ fecit taliter omni nationi:
⁊ iudicia sua non manifestauit
eis. Añ. Benedixit filijs tuis in te.
Cap̃. ⁊ ℟. de dñica. Hymnus.

O Lux beata trinitas ⁊ p̃n/
cipalis vnitas: iam sol re
cedit igneus infunde lumẽ cor
dibus. Te mane laudum car/
mine te deprecemur uesperi: te
nostra supplex gloria per cũcta
laudet secula. Deo patri. ℣.
Uespertina oratio ascẽdat ad te dñe.
℟. Et descẽdat sup nos misericordia
tua. Ad cõplet. ℣. Cõuerte nos
deꝰ ⁊c. ℣. Deꝰ in adiutoriũ meũ ĩtẽ
de ⁊c. Gl'ia pr̃i. Añ. All'a. ps. 4.

Cum inuocarem exaudi
uit me deꝰ iusticie mee:
in tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei: ⁊ exaudi oratio
nem meã. Filij hoĩum usque
quo graui corde: ut quid diligi/

tis uanitatem ⁊ queritis mēda/
cium: Et scitote qm̄ mirifica/
uit dn̄s sanctū suum: dn̄s exau/
diet me cum clamauero ad eū.
Trascimini ⁊ nolite peccare:
que dicitis in cordibus uestris:
⁊ in cubilibus ur̄is cōpūgimini.
Sacrificate sacrificiū iusticie ⁊
sperate in dn̄o: multi dicūt quis
ostēdit nobis bona. Signatuz
est sup nos lumē vultus tui do/
mine: dedisti letitiam in corde
meo. A fructu frumenti vini ⁊
olei sui: multiplicati sunt. In
pace in idipsum: dormiam ⁊ re/
quiescaz. Quoniā tu domine
singulariter ī spe: ꝯstituisti me.
In te dn̄e spaui nō ps. 30.
ꝯfundar in eternū: in iu/
sticia tua libera me. Inclina
ad me aurē tuā: accelera ut eru/
as me. Esto mihi in deū ꝓte/
ctorē: ⁊ ī domū refugij ut saluuz
me facias. Qm̄ fortitudo mea
⁊ refugiū meum es tu: ⁊ ꝓpter
nomē tuū deduces me ⁊ enutri/
es me. Educes me de laqueo
hoc quē abscōderunt mihi: qm̄
tu es ꝓtector meus. In manꝰ
tuas cōmēdo spm̄ meū: redemi
sti me dn̄e deꝰ ueritatis. ps. 90.
Qui habitat in adiutorio
altissimi: in ꝓtectiōe dei
celi cōmorabit̄. Dicet dn̄o su/
sceptor meus es tu: ⁊ refugium
meū deus meus sperabo in eū.
Qm̄ ipe lib̄auit me de laqueo
uenātiū: ⁊ a ꝟbo aspo. Scapu
lis suis obūbrabit tibi: ⁊ sub pē/
nis eius spabis. Scuto circun
dabit te ueritas eius: non time/
bis a timore nocturno. A sagit
ta uolāte in die a negocio pam
bulante in tenebris: ab īcursu ⁊
demonio meridiano. Cadent
a latere tuo mille ⁊ decē milia a
dextris tuis: ad te aūt nō appro
pinquabit. Verūtamē oculis
tuis ꝯsiderabis: ⁊ retributionez
peccatorū videbis. Qm̄ tu es
dn̄e spes mea: altissimuz posui/
sti refugiū tuū. Nō accedet ad
te malū: ⁊ flagellum non appro
pinq̄bit tabernaculo tuo. Qm̄
angelis suis mandauit de te: ut
custodiāt te in oībus vijs tuis.
In manibus portabunt te: ne
forte offendas ad lapidē pedez
tuū. Sup aspidē ⁊ basiliscū am
bulabis: ⁊ cōculcabis leonem ⁊
draconē. Qm̄ in me sperauit li
berabo eum: ꝓtegā euz qm̄ co/
gnouit nomen meuz. Clama/
uit ad me ⁊ ego exaudiam euz:
cum ipso sum in tribulatione:
eripiā eū ⁊ gl̄ificabo eū. Lōgi
tudine dierū replebo eū: ⁊ ostē/
dam illi salutare meum. ps. 133.
Ecce nunc bn̄dicite dn̄m:
oēs serui dn̄i. Qui statis
in domo dn̄i: in atrijs domꝰ dei
nr̄i. In noctibꝰ extollite manꝰ

uestras in sancta: ⁊ benedicite dñm. Benedicat te dñs ex syon: qui fecit celū ⁊ terrā. Añ. Alla. Tu autē in nobis es Lāp. dñe ⁊ nomē tuū iuocatuz est sup nos: ne derelinquas nos domine deꝰ noster. Hymnus. Te lucis ante terminum rerū creato: poscimus: ut solita clemētia sis pſul ad custodiam. Procul recedāt somnia ⁊ noctium fantasmata: hostēq; nostrū compiime ne polluātur corpa. Presta pater omnipotens per iesum christū dñm: qui tecū in ppetuuz regnat cum scō spiritu. Amē. ℣. Custodi nos dñe ut pupillaz oculi. ℟. Sub umbra. Añ. Salua. Canticū symeonis Nunc dimittis prophete. puū tuum dñe: ſm ꝙbū tuū in pace. Quia viderūt oculi mei: salutare tuū. Quod parasti: ante faciē oīum pplorum. Lumē ad reuelationē gētiū: ⁊ gloriam plebis tue israel. Añ. Salua nos domine vigilātes custodi nos dormiētes: ut vigilemus cum christo ⁊ requiescam⁹ in pace. Ikyrieſ. christeſ. kyrieſ. Pater nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. ℣. In pace in idipsum. ℟. Dormiam ⁊ requiescam. Credo in deū. sub silētio. ℣. Carnis resurre. ℟. Vitam eternaz amen. ℣. Dignare dñe nocte ista. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Miserere nostri dñe. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua domine super nos. ℟. Quēadmoduz speramus in te. ℣. Domine exaudi. ℣. Dominus uobiscum. Oro. Illumina quesumus dñe tenebras nr̄as: ⁊ totiꝰ noctis insidias tu a nobis repelle ppitius. Salua nos omps deꝰ: ⁊ lucē tuā nobis ꝓcede ppetuā: Dñm nr̄m iesum. ps. 94. Venite exultemus dño: iubilemus deo salutari nr̄o. Preoccupemus faciē eiꝰ in ꝓfessiōe: ⁊ i psalmis iubilemꝰ ei. Qm̄ deus magnꝰ dñs: ⁊ rex magnus sup oēs deos. Quia in manu eius sunt oēs fines terre: ⁊ altitudines mōtiū ipsius sunt. Qm̄ ipsius est mare ⁊ ipse fecit illud: ⁊ siccā manus eius formauerūt. Venite adoremꝰ ⁊ pcidamus ⁊ plorem⁹ añ dñm qui fecit nos: qa ipe est deꝰ nr̄. Et nos ppls pascue eiꝰ: ⁊ oues manus eius. Hodie si uocē eiꝰ audieritis: nolite obdurare corda ura: sicut in irritatiōe: ſm die tentatiōis in deserto. Vbi tētauerūt me pres uri: pbauerunt ⁊ viderūt opa mea. Quadraginta annis offensus fui gñatiōi illi: ⁊ dixi semp hi errant corde. Et isti non cognouerūt vias meas: ut iuraui in ira mea: si intrabūt in requiem meam. Glia.

Incipiũt hymni in parte estiuali ꝑm consuetudinem alme aquileiẽsis ecclesie. In die pẽthecosten ad uespas hymnus.

Ent creator spũs: mentes tuorũ visita: imple supna gr̃a: que tu creasti pectora. Qui paraclitus diceris donũ dei altissimi: fons uiuus ignis charitas: ⁊ spiritalis unctio. Tu septifor: mis munere dextre dei tu digitus: tu rite p:omissum patris: sermone ditans guttura. Accende lumen sensibus: infunde amorem cordibus: infirma nostri corporis: virtute firmans perpeti. Hostem repellas longius: pacemq; dones protinus: ductore sic te p:euio: vitemus omne noxiuz. Da gaudioruz p:emia: da gratiarum munera: dissolue litis vincula: astringe pacis federa. Per te sciamus da patrem: noscamus atq; filium: te utriusq; spiritum: credamus omni tempore. Amen. De sancta trinitate ad uesperas hymnus. O lux beata trinitas. Require in psalterio. In solẽnitate corporis christi ad uespras hymnus.

Pange lingua gl̃iosi: corporis mysterium: sanguinisq; ꝓciosi quem in mundi pretium: fructus uentris generosi: rex effudit gentiuz. Nobis natus nobis datus ex intacta virgine: ⁊ in mundo conuersatus: sparso uerbi semine: sui moras incolatus: miro clausit ordine. In sup:eme nocte cene: recũbens cum fratribus: obseruata lege plene cibis in legalibus: cibum turbe duodene: se dat suis manibus. Uerbum caro panem uerum: uerbo carnem effi cit: fitq; sanguis christi merum: ⁊ si sensus deficit: ad firmanduz cor: sincerum sola fides sufficit. Tantum ergo sacrame̅tum ueneremur cernui: ⁊ antiquuz documentum nouo cedat ritui: ꝑfstet fides supplementum sensuum defectui. Genitori genitoq;: laus ⁊ iubilatio: salus honor: virt⁹ quoq; sit ⁊ benedictio: procedẽti ab utroq; compar sit laudatio. Amen. Ad complet.

Sacris solẽnijs hymnus. Iuncta sunt gaudia: ⁊ ex p̃ cordijs sonent p:econia: recedãt uetera noua sint omnia: cor da uoces ⁊ opera. Nocte recolitur cena nouissima: qua christus creditur agnuz ⁊ azima: dedisse fratribus iuxta legitima: priscis indulta patribus. Post agnum typicum expletis epulis: corpus dominicum datum discipulis: sic totum omnibus quod totum singulis eius fatemur manibus. Dedit fragili-

+

bus corpis ferculuz: dedit ⁊ tri/
stibus sanguinis poculum: di/
cens accipite quod trado uascu
lum omnes ex eo bibite. Sic
sacrificium istud instituit: cuius
officium committi uoluit: solis
presbyteris quibus sic congruit
ut sumant ⁊ dent ceteris. Pa/
nis angelicus fit panis homi/
num: dat panis celicus figuris
terminum: o res mirabilis man
ducat dñm: pauper seruus ⁊ hu
milis. Te trina deitas vnaq;
poscimus: sic ut nos visites: si/
cut te colimus: per tuas semitas
duc nos quo tendimus: ad lu/
cem quam inhabitas. Amen.

In festo beati ioannis bapti/
ste ad uesperas hymnus.

Ut queant laxis: resona/
re fibris: mira gestorum famu/
li tuorum: solue polluti labij re/
atum sancte ioannes. Nunci/
us celso ueniens olympo: te pa
tri magnum fore nasciturum: no
men ⁊ vite seriem gerēde or/di/
ne promit. Ille promissi dubi
us superni: pdidit prompte mo
dulos loquele: sed reformasti ge
nitus perempte organa uocis.
Ventris obstruso positus cu/
bili: senseras regē thalamo ma/
nentem: hinc parens nati meri/
tis uterq; abdita pandit. Ar/
tra desti teneris sub annis: ciui
uz turmas fugiens petisti: ne le
ui saltem maculare vitam fami
ne posses. Prebuit hirtum te/
gimen camelus: artubus sacris
strophium bidentes: cui latex
haustuz satiata pastum mella lo
custis. Ceteri tantum cecinere
uatum: corde presago iubar af/
futurum: tu quidem mundi scē
lus auferentem indice prodis.
Non fuit uasti spatium per or/
bis sanctio: quisq; genitus io/
anne: qui nephas secli meruit
lauantem tingere limphis. O
nimis felix meritiq; celsi nesci/
ens labem: niuei pudoris pre/
potens martyr: heremiq; cultor:
maxime uatum. Serta ter de/
nis alios coronant aucta cremē
tis duplicata quosdam: trina cē/
teno cumulata fructu te sacer or:
nant. Hinc potens nostri me/
ritis opimis: pectoris duros la
pides repelle: asperum planās
iter ⁊ reflexos dirige calles. Ut
pius mundi fator: ⁊ redempto:
mentibus pulsa luuione puris:
rite dignetur ueniens sacratos
ponere gressus. Laudibus ci
ues celebrant superni: te deus
simplex pariterq; trine: suppli/
ces at nos uenia precamur par
ce redemptis. Gloria patri re/
sonemus omnes: ⁊ tibi christe
genitoris nate: cum quibus re
gnas simul ⁊ creator spiritus al
me. Amen.

In festo aposto/

lorum petri ⁊ pauli ad uesperas

Aurea luce ⁊ hymnus. decore roseo: lux lucis omne perfudisti seculum: decorãs celos inclyto martyrio: hac sacra die que dat reis ueniam. Ianitor celi docto: orbis pariter iudices secli: uera mundi lumina: per crucem alter alterense triumphans vite senatum laureati possident. Iam bone pastor petre clemens accipe uota ꝑcantuz: ⁊ peccati vincula resolue tibi potestate tradita: qua cunctis celũ uerbo claudis aperis. Doctor egregie paule mores instrue: ⁊ mente polum nos transferre satage: donec perfectum largiatur plenius euacuato quod ex parte gerimus. Oli ue bine pietatis vnice: fide deuotos spe robustos maxime: fonte repletos charitatis gemine: post mortem carnis impetrate viuẽ. Sit trinitati sempiterna gloria: honor: potestas atq; iubilatio: in vnitate cui manet imperium: extunc ⁊ modo per eterna secula. Amen. In festo visitationis marie ad elisabeth ad vs̃ hym. In maria vite viam. Require in loco suo. In festo scorum hermachore ⁊ fortunati

A martyrũ ad vs̃ hymnus.

Terne deus solio celorũ sedes rutilo: nũc hermachore ꝑcibus: absolue nos sceleribus. Fortunatiq; cõmodis nos omnes reple monitis: qui hermachora previo succurrit lapso populo. Quos iunxit tui charitas merito colit ciuitas: hec hisdẽq; pastoribus: erepta est demonibus. Proinde festa gaudij: omnes vicini populi vndiq; ꝓni cursitant: letaq; mente iubilãt. Nunc deo pastor inclyte: nosmet commenda sedule: quem preciniisti inclytum: ut diluat flagitium. Pro cuius nutu feminam saluasti alexãdriam: eo iuuante populum ad celi perduc solium. Cuius amore capite truncatus es ut hodie: sublimet aquileiam urbem fouendo austriam. Prestet pater ingenitus hoc eius vnigenitus: sanctꝰ quoq; paraclitus nunc martyrum ꝓ laudibus. In festo dedicationis ecclesie hymnus.

Vrbs beata hierusalem dicta pacis visio: que cõstruitur in celis viuis ex lapidibus ⁊ angelis coronata ut sponsata comite. Noua ueniens e celo nuptiali thalamo: preparata ut sponsata copuletur domino: platee ⁊ muri eius ex auro purissimo. Porte nitent margaritis aditis patentibus: ⁊ virtute meritorum illuc introducitur: omnis qui ob christi nomẽ

hic in mundo premitur. Tun/
sionibus pressuris expoliti lapi
des: suisq; aptātur locis per ma
nus artificis: disponuntur per/
mansuri sacris edificijs. An/
gulare fundamentuz lapis chri
stus missus est: qui compage pa
rietuz in utroq; nectitur: quem
syon sancta suscepit: in quez cre
dens permanet. Omnis illa
deo sacra ⁊ dilecta ciuitas: ple/
na modulis in laude ⁊ canore
iubilo: trinum deum vnicumq;
cum fauore predicat. Hoc in
templo summe deus exoratus
adueni: ⁊ clementi bonitate pre
cum uota suscipe: largam bene/
dictionem hic infunde iugiter.
Hic promereantur omnes pe
tita accipere ⁊ adepta possidere:
cum sanctis perhenniter para/
disuz introire translati in requi
em. Gloria ⁊ honor deo usque
quo altissimo: vna patri filioq;
iclyto paraclito: cui laus est ⁊ po
testas per eterna secula. Amē.

In secundis uesperis eiusdez festi hymnus.

Christe ce/
loruz habitator alme hec
domus fulget sub honore: cuius
hostiam clemens tibi quam li/
tamus suscipe laudes. Omni/
um semp chorus angeloꝝ in po
lo temet bn̄dicit alto: atq; te san
cti simul vniuersi sedulo laudāt
Quesumus quoꝝ precibus sa/
cratis nos in hoc templo tibi de
dicato cerimoniarum uota pre/
cum canentes cerne benignus.
Virginis sancte meritis marie:
atq; cunctoꝝ pariter piorum cō
tine penam pie quaz meremur
daq; medelam. Hic tuam pre/
sta celebrare laudem flebilez vi
tam miseratus istam: fiat ut no/
bis licitum videre te sine fine.
Doxa sublimi maneat paren/
ti: eius ⁊ nato pariterq; sancto
pneumati: trino dn̄o ⁊ vni sem
per in euum. Amen.

In festo sancte marie magdalene ad vs̄ hymnus.

Votiua cunctis
orbita: lucis triūphat gra
tia: qua scādit astra uernula: ma
ria christi fulgida. Calcās bea/
ta luridam: secli ruentis machi/
nam: ardore sancti spirit⁹: ignes
subegit lubricos. Hec sacra ie
su lachrymis: pedes rigauit in/
timis: tersit capillis osculans:
mentis tenebras expians. Te
quesumus gratissimam: depo/
sce clemens ueniam: celestis au
le cumulis: quo perfruamur or
ganis. Salue beata trinitas: p/
henni manēs gaudio: iuua crea
trix populum: nunc ⁊ per om/
ne seculū. Amen.

In festo beati christofori ad vs̄ hym.

Laudes dicamus domino
christofori martyrio: quem da/
gnus decollauerat: anteq̄ sibi

crederet. Sagitta fixa latere in
p̄dicti chr̄ofori: exilijt in oculuz
cecādo dagnū miserum. Sed
sanguis aromaticus ammixtus
terre martyris: hui⁹ cecata lumi
na: clare referūt oīa. Aquilina
z nicea ambe sorores sustinēt:
per supradictū martyrem sertuz
sui martyrij. Flores z frondes
v̄gula emisit huius plurimos:
oēs virētes martyre iubente li/
gno egredi. Per cuius mirabi
lia sunt quadraginta milia: octo
christuz credētia z martyrem se
quentia. Laus honor sit altissi
mo: qui cōtulit christoforo: lau/
des ꝑhennes martyri in seculo
ruz secula. Amen. In festo be
ate marthe hospite christi hym.

Nunc sācte nobis spūs: da
z infunde celitus: lumen
supne gratie: ut colletemur ho/
die. In festo talis famule que
christi iugo regule: se subdēs ei⁹
manibus: sepulta est cum laudi
bus. Laudes ergo ꝑsonemus
in festo marthe: z demus uoces
nr̄as ad dn̄m: qui est creator oī/
um. Ut in eius solēnia det no
bis patrocinia: marthe sectando
semitam: ꝯsequamur ueram vi
tam. Prestet pater ingenitus:
det hoc z vnigenitus: cum spiri
tu paraclito in martha festo in/
clyto. Amē. De inuētione san
cti stephani ꝓtomartyris hym.

Sancte dei preciose proto
martyr stephane: qui v̄tu
te claritatis circūfultus vndiqz:
dn̄z pro inimico exorasti popu/
lo. Funde p̄ces pro deuoto ti/
bi nunc collegio: ut tuo ꝓpitia/
tus interuentu dn̄s nos purga/
tos a peccatis iūgat celi ciuib⁹.
Gloria z honor deo usquequo
altissimo: vna patri filioqz incly
to paraclito: cui laus est z pote/
stas per eterna scl̄a. Amen. In
festo beati dn̄ici ꝯfessoris hym.

Gaude mater ecclesia: le/
tam agens memoriam:
que noue prolis gaudia: mittis
ad celi curiam. Predicatoꝝ or
dinis dux z pater dn̄icus: mun/
di iam fulget terminis: cuius ef
fectus celicus. Carnis liber er
gastulo: celi potit̄ gl̄ia: pro pau/
pertatis cingulo: stola dotat̄ re/
gia. Fragrās odor de tumulo
cum virtutum frequētia: clamat
pro christi famulo: summi regis
magnalia. Trino deo z sim/
plici: laus honor virtus gloria:
qui nos p̄ce dominici ducat ad
celi gaudia. Amē. In festo bti
laurētij martyris hym.

Martyris christi colimus
triūphum annuum tp̄s uenerā/
do: cuius cernua uoce p̄ce iā ro
tūdus orbis adorat. Pontifex
sixtus monuit ministrū: fixus in
ligno crucis exequeris me cito

penam patiendo magnam ibis ad astra. Tortor iratus petit ut talēti pōdus ignoti manifestet omne: mente uesana cupiēs uorare aurea lucra. Spreuit hic mūdi peritura dona fert opem nudis alimēta claudis: diuidit nummos miseris cateruis corde flagranti. Igne torquetur stabili tenore cordis accēsus superat minaces igniuz flammas in amore vite semper opime. Uritur postq̄z latus omne testis uerte prefecto: loquitur iocando corporis partem laniando coctam dentib⁹ acris. Spiritum sumpsit chorus angelorum intulit celo pie laureando ut scelus laxet hominum precādo omnipotentem. Supplici uoto rogitemus omnes sancte laurenti ueniam preceris: qui tuum festuz celebrant ubiqz uoce uel actu. Gloriam patri resonemus omnes: eius ⁊ nato iubilemus apte cum quibus regnat simul ⁊ creator spiritus almus. Amē. In festo assumptionis gloriose virginis marie ad uespas hym.

Quem terra pontus ethera: colunt adorant predicant: trinam regētem machinam: claustrum marie baiulat. Cui luna sol ⁊ omnia deseruiūt per tempora: perfusa celi gratia gestant puelle viscera. Beata mater munere: cuius supernus artifex: mundum pugillo continens: uentris sub archa clausus est. Benedicta celi nuncio: fecunda sancto spiritu: desideratus gentibus: cuius per aluum fusus est. O gloriosa domina excelsa super sidera: qui te creauit prouide: lactasti sacro ubere. Quod eua tristis abstulit: tu reddis almo germine: intrēt ut astra flebiles: celi fenestra facta es. Tu regis alti ianua: ⁊ porta lucis fulgida: vitam datam per virginem: gentes redempte plaudite. Gloria tibi domine: qui natus es de virgine: cum patre sancto spiritu: in sempiterna secula. Amen. In festo decollationis sancti ioannis baptiste ad uesperas hym.

Propheta martyr, inclytus silet triumphat hodie: lucernam missam celitus: manus texit perfidie. Zelo feruēs iusticie regis incestum horruit: ioannes vi constantie scelerum viruz arguit. Saltauit nata vipere: choros ducēs lasciuie: matri portat adultere: caput prophete gratie. Inter cruenta fercula: caput in disco traditur: inter uesana pocula: sanguis prophete funditur. Accedentes discipuli: corpus cum reuerentia: in loco ponunt tumuli: pia dantes

ſuſpiria. ℣ audis ſoluitur debi
tum chriſto decus ℟ gloria: qui
per ioannis meritum: nos du
cat ad celeſtia. In feſto bti egi/
dij confeſſoris hymnus.
G Aude fidelis cõcio ſan
cto plaudẽs egidio: eius nanq;
ſolẽnia ſacra colit eccleſia. ℣ õ
feſſo: eſt eximius chriſti ſanctus
egidius: quem oriundum gre
cia dei luſtrauit gratia. ℣ auda
buntur per ſecula: virtutes ℟ mi
racula: que diuina potentia pa
trauit ab infantia. ℣ tatis puer
tenere: viro languẽti miſere: ue
ſtem dedit remedia per quam
cepit ſalubria. ℣ er hũc omnis
infirmitas: fugit ceſſit ſterilitas
recuperata copia gauiſa fuit go
thia. ℣ erfecte qa credidit: vi
tam defuncto reddidit: ipſius ad
imperia fugata ſunt demonia.
S anctum quiſquis egidiuz di
gne colit propitium: chriſtuz ha
bet nec gratia caret petita uenia
℣ eneremur hũc piter oremus
vnanimiter: ut ad eterna gau
dia: nos perducat pce pia. G lo
ria tibi trinitas: laus tibi ſancta
vnitas: ex cuius ſapientia ſunt
℟ reguntur omnia. Amen. In
natiuitate virginis marie ad vẽ
G Aude viſceribus hym.
mater in intimis felix ec
cleſia: que ſacra replicas ſancte
feſta marie: plaudant aſtra ſolũ
mare. ℣ uius magnifica eſt ge
neratio: cuius vita ſacris claruit
actibus: cuius finis honorem
ſummum ſine tenet fine. ℣ uẽ
virgo pepit virgo q; permanet:
lactauit propijs uberibus deũ:
portantemq; gerebat ulnis pro
na tremẽtibus. ℣ elix multi/
plici laude puerpera regis por
ta ſũmi clauſa perhenniter: mũ
di ſtella fluentis floris virgula
regia. ℣ e nũc ſuppliciter ſan
cta theotocos regis ppetui ſpon
ſamq; poſcimus: ut nos ſemper
ubiq; muti munẽ ptegas. S an
ctis obtineas virgo precatibus
pacis preſidium dulce diutine:
nobis atq; beati regni dona per
hennia. ℣ reſta ſumme pater
patris ℟ vnice amborũq; ſimul
ſpirit⁹ annue: qui regnas deus
vnus omni tẽpore ſeculi. Amẽ.
In feſto exaltationis ſancte cru
G Alue crux ſan/ cis hym.
cta ſalue mũdi gloria: ue/
ra ſpes noſtra uera ferens gau/
dia: ſignum ſalutis ſalus in peri
culis: vitale lignum vitam por/
tans omnium. ℣ e adorandã
te crucem viuificam: in te redẽ/
pti dulce decus ſeculi: ſemp lau
damus ſemp tibi canimus per
lignum ſerui per te lignuz libe/
ri. O riginale crimen necãs in
cruce: nos a priuatis chriſte mũ
da maculis: humanitatem miſe/

ratus fragilem: per crucem sanctam lapsis dona veniã. P rotege salua benedic sanctifica: populũ cunctũ crucis per signaculum: morbos auerte corporis z anime: hoc cõtra signuz nullum stet periculũ. S it deo pii laus in cruce filij: sit coeq̃li laus sancto spiritui: ciuibus sumis gaudiuz sit angelis: honor in mundo sit crucis exaltatio. Amen.

In festo beatarũ ỹginũ z martyruz eufemie dorothee tecle z

PAterni spleu erasme hy. do: luminis sanctoz spes z gloria: iesu redẽpto: hois exul tet aquileia. Q uã decorasti virginuz flore sub quaternario: benedicente dñm: ore corde martyrio. S unt hi flores eufemia: dorothea cuz erasma: tecla q̃q stella dya templum dei plasma. P uelle natu nobiles nobiliores iste sunt: quo fide prima stabiles celesti sponso iuncte sunt. Q uarum te christe meritis precamur uoto supplici: nos liberati debitis letari stola duplici. S it ergo patri glia: sit eius vnigenito: qui tãta prestat gaudia: cum spiritu paraclito amen. In festo sancti michaelis archãgeli

CHriste sanctorum hym. decus angeloz: recto: humani generis z auctor: nob eternum tribue benignus scandere celum. A ngelũ pacis michael ad istã celitus mitte rogitemus aulam: nobis ut crebro ueniẽte: crescant prospera cuncta. A ngelus fortis gabriel: ut hostem pellat antiquum: uolitet ab alto sepius tẽpluz ueniat ad istud vfere nostrum. A ngelum pacis medicum salutis mitte de celis raphael: ut omnes sanet egrotos pariterq̃ nostros dirigat actus. V inc dei nostri genitrix maria: totus z nobis chorus angelorum semp assistat: simul z beata concio tota. P restet hoc nobis deitas beata patris ac nati: pariterq̃ sancti spiritus: cuius reboat in omni glia mũdo. Amẽ.

In festo omniũ sanctoz hym.

CHriste redemptor omnium conserua tuos famulos: beate semper virginis placatus sanctis precibus. B eata quoq̃ agmina celestium spirituuz preterita p̃sentia: futura mala pellite. V ates eterni iudicis: apostoliq̃ dñi: suppliciter exposcimus: saluari uestris precibus. M artyres dei inclyti: confessoresq̃ lucidi: uestris orationibus nos ferte in celestib⁹. C horus sacraru m virginum monachorumq̃ omnium: simul cum sanctis omnibus: cõsortes christi facite. G enté auferte pfidam credentium de finibus: ut christo

laudes debitas: psoluamus ala
criter. Gloria patri ingenito:
eiusq; vnigenito: vna cum san
cto spiritu in sempiterna secula.

In festo beati martini hymn⁹

Martinus meritis cōpar
apostolis: p:esul magni
ficus pontificuz decus: in mun
do celeb:rem consecrat hanc die
qua cōscendit ad ethera. Mar
tinus modicus t pauper seculo
diues ingreditur regna perhē/
nia: q̄uis ecclesie pace quieske/
ret palmā martyrij tenet. Hic
christuz media clamide texerat:
tres de morte viros atq; resusci
tat: dum nudis brachijs obtulit
hostiā ignis celit⁹ affuit. Qui
ta possideat gaudia ppetim: nul
lum co: penetrat lingua uel ex/
plicat: vnam nanq; tenet perpe
tuo: stolam p:estolatur t alterā.
Martine dei psul ambilis p:o
nobis dominuz posce pijssimū:
ut mundet miseros crimine so:
didos: iustis p:emia conferēs.
Hoc summus genito: cōdito:
omniū: hoc vnigenitus annuat
filius amborūq; simul spiritus:
oia disponēs bn̄ secula. Amen.

Ad complet. hymnus.

Martine confessor dei: ua
lens vigore spiritus: carnis fa/
tiscēs artubus: mortis future p:e
scius. Qui pacē christi affluens
in vnitate spiritus: diuisa mem/
bra ecclesie: pacti reformans vni
ce. Quem mors cruenta non ledit:
qui callidi ꝟsutijs in mortis ho
ra derogas. Hec plebs ide, pm
ptissima: tui dei gaudia: uotis
colit fidelib⁹: adesto mitis omni
bus. Per te quiescit temporū
vite detur solatium: pacis redū/
dat cōmodū: sedetur omne scan
dalum. Ut charitatis spiritu:
sic effluamus inuicem: quo co:
de cum suspirijs christum sequa
mur intimis. Deo patri sit glo
ria. In festo beate elisabeth ad

Nouum fidus vē hym.
emicuit: erro: uet⁹ ꝓticu
it: nouo splendore rutilat: plebs
nouas laudes iubilat. In cu/
ius nunc p:econia: linguam sol
uat ecclesia: noue p:econis glo/
riam p:omat sperando ueniaz.
Dies solennis agitur: dies sa/
lutis colitur: in quo spes que p/
mittitur: hac attestāte redditur.
Sancta dei famula: elisabeth
per secula: christo conregnans
ueniam nobis poscas t gratiā.
Deo patri sit gloria eiusq; soli
filio: cuz spiritu paraclito: per in
finita secula. Amē. In festo san
cte katherine ad vē hy.

Atherine collaudem⁹ vir
tutum insignia: cordis ei p:esen
temus t oris obsequia: ut ab ipsa
reportemus: equa laudis p̄mia.

Multa fide katherina iudicem maxentium: nō formidat lex diuina sed firmat eloquiuz: quod cōfutat ex doctrina doctores gētiliū. Post hec blandis rex molit̄ virginem seducere: nec promissis emollitur nec terret̄ uerbere: compeditur custoditur: tetro clauso carcere. Clause lumen ne claudatur illucet pozphirio: qui regine federatoz fidei collegio: quoruz fidem imitatur ducētena concio. Huius ergo concionis concordi constātia: vim mundane passionis pari patientia: superemus ut cum bonis letemur in gloria. Amē.

In festiuitatibus apostoloruz

Exultet celum ad vs̄ hym. laudib⁹: resultet terra gaudijs: apostolorum gloriam sacra canunt solennia. Vos secli iusti iudices: z uera mundi lumina: uotis precamur cordium audite preces supplicum. Qui celuz uerbo clauditis: seraszq eius soluitis: nos a peccatis omnib⁹ soluite iussu quesumus. Quorum precepto subditur: salus z languoz: omnium: sanate egros moribus: nos reddentes virtutibus. Vt cum iudex aduenerit: christ⁹ in fine seculi: nos sempiterni gaudij faciat esse cōpotes. Deo patri sit gloria. De martyribus z patronis hymn⁹.

Sanctorum meritis inclyta gaudia: pangamus socij gestaq; fortia: nā gliscit animus promere canticum: victoruz genus optimum. Hi sunt quos retinēs mūdus inhoz: ruit: ipsuz nam sterili flore per aridū: sprezuere penitus teqz secuti sunt: rex christe bone celitus. Hi pro tefurias atqz ferocia: calcarunt hominuz seuaqz uerbera: cessit his lacerans fortiter vngula: nec carpsit penetralia. Qeduntur gladijs more bidentium: non murmur resonat non querimonia: sed corde tacito mens bene conscia conseruat patiētiam. Que uox que poterit lingua retexere: que tu martyribus munera preparas: rubri nam fluido sanguine laureis ditantur bene fulgidis. Te summa deitas vnaq; poscimus: ut culpas abluas noxia subtrahas: des pacem famulis nos quoq; gloriam per cuncta tibi secula. Amē. De martyribus nō patronis hym.

Ex glorie martyrum corona confitentium: qui respuētes terrena perducis ad celestia. Aurem benignam protinus: appone nostris uocib⁹: trophea sacra pangimus: ignosce qō deliquimus. Tu vincis in martyribus: parcendo confessoribus tu vince nostra crimina: donan

do indulgentiam. P resta pater pijssime: patriq; compar vnice cum spiritu paraclito: regnas per omne seculum. Amē. De vno martyre ⁊ pōtifice hymn⁹.

DEus tuorum militū: sors ⁊ corona premium: laudes canentes martyris: absolue nexu criminis. Hic nēpe mūdi gaudia ⁊ blandimēta noxia: caduca rite deputans: peruenit ad celestia. P enas cucurrit fortiter: ⁊ sustulit viriliter: pro te effundens sanguinem: eterna donā possidet. O b hoc pcatu supplici te poscim⁹ pijssime: in hoc triumpho martyris: dimitte noxā huulis. P resta pater. De vno simplici martyre hymnus.

MArtyr dei qui vnicum: patris sequendo filium: victis triumphans hostibus: victor fruēs celestibus. M ui precatus munere: nostrum reatum dilue: arcens mali contagium: vite remouens tedium. S olute sunt iā vincula: tui sacrati corporis: nos solue vinclis seculi: amore filij dei. P resta pater.

De confessoribus hymnus.

ISte cōfessor: dñi sacratus: festa plebs cuius celebrat per orbem: hodie letus meruit secreta scandere celi. Q ui pius prudēs humilis pudicus: sobri⁹ castus fuit ⁊ quietus: vita dum presens uegetauit eius corporis artus. A d sacrum cuius tumulum frequenter: membra lāguētū modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata restituūtur. Unde nunc noster chorus in honore: ipsius hymnum canit hunc libenter: ut pijs eius precibus iuuemur omne per euum. S it salus illi decus atq; virtus: qui supra celi residens cacumē: totius mundi machinā gubernat trinus ⁊ vnus. Amen. De virginib⁹ hym.

VIrginis proles opifexq; matris: virgo: virginis festū canimus tropheum accipe uotuz. H ec tua virgo duplici beata: sorte dum gessit fragilem domare corporis sexum: domuit cruentum corpore seclum. Unde nec mortem nec amica mortis: seua penaruz genera paueſcens: sanguine fuso meruit secreta scandere celi. Huius obtentu deus alme flostris: parce iam culpis vitia remittens: quo tibi puri resonemus almum pectoris hymnuz. Gloria patri genitoq; prolique: ⁊ tibi compar utriusq; semper: spiritus alme deus vnus omni tempore seculi. Amē. Alius hymn⁹.

IEsu corona virginū: quē mater illa concepit: que sola virgo peperit: hec uota cle-

mens accipe. Qui pascis inter
lilia: septus choreis virginum:
sponsus decorus gloria: spōsiq;
reddens p̄mia. Quocunq; per
gis virgines: sequūtur atq; lau-
dibus: post te canentes curstāt
hymnosq; dulces psonant. Te
deprecamur largius: nostris ad-
auge mentibus: nescire prorsus
omnia: corruptionis vulnera.
Prosta pater.

Ad uesperas añ. Ueni sancte spiritus reple tuorũ corda fideliũ: ⁊ tui amoris in eis ignẽ accẽde: qui per diuersitatẽ linguaruz cũctarũ gẽtes in vnitatẽ fidei ꝯgregasti. alla alla. ps. Laudate pu. do. cum rel. Cap.

Um cõplerent dies penthecostes erant oẽs discipuli piter in eodẽ loco: ⁊ factus est repẽtẽ de celo son⁹ tanq̃ adueniẽtis spũs uehemẽtis: ⁊ repleuit totam domuz ubi erãt sedẽtes. R. Appuerũt aplis. Hy. Ueni creator sps. V. Spũs dñi alla. R. Repleuit orbẽ terrarũ alla. Sup mgt añ. Nõ uos relinquã orphanos alla: uado ⁊ uenio ad uos alla: ⁊ gaudebit cor uestruz alla.

Deus qui hodierna die corda fideliũ sancti spirit⁹ illustratione docuisti: da nobis in eodem spiritu recta sapere: ⁊ de eius semper consolatione gaudere. Per dominũ. eiusdem. Ad complet. capl'm. Oro.

Apparuerũt apl'is dispti te lingue tanq̃ ignis: seditq; supra singulos eoꝝ spirit⁹ sanctus. Hym. Accẽde lumen sensibus. V. Loquebantur uarijs linguis. Sup nunc dimittis añ.

Ueni sancte spũs. Oratio. Resta quesumus omps deus: ut claritatis tue super nos splẽdor effulgeat: ⁊ lux tue lucis corda eoꝝ qui renati sũt sci spũs illustratione ꝯfirmet. Per. eiusdem. Cap. hym. V. ⁊ sup nunc dimittis añ. dicãtur q̃tidie usq; ad oct. penth. In die sancto penth. ad matut. Inuitat. Alla Spũs dñi repleuit orbem terraruz. Uenite adoremus alla. ps. Uenite exul. In p̃mo noct. añ. Factus est repẽte de celo sonus aduenientis spũs uehementis alla alla. ps. Magnus dñs. Añ. Cõfirma hoc deus qd̃ opatus es in nobis a templo sancto tuo qd̃ est in hierusalem alla alla. ps. Exurgat de⁹. Añ. Emitte spũm tuũ ⁊ creabuntur ⁊ renouabis faciẽ terre alla alla. ps. Benedic aĩa mea. ij. V. Spũs domini.

Secũdum ioannem. Lectio. j.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Siquis diligit me sermonem meum seruabit: ⁊ pater meus diliget eum: ⁊ ad eum ueniemus ⁊ mansionẽ apud eũ faciemus. Et reliqua.

Omelia sancti gregorij pape.

Libet fratres charissimi euãgelice uerba lectiõis sub breuitate trãscurrere: ut diutius liceat in cõtẽplatione tante solẽnitatis ĩmorari. Hodie nãq; spũs scũs repẽtino sonitu super discipulos uenit: mẽtesq; carnaliuz in sui amorẽ permutauit. ⁊

foris apparētib⁹ linguis igneis intus facta sunt corda flāmātia: qa dum deum in ignis visione suscipiūt: per amorē suauiter arserunt. ℟. Dum complerent dies penthecostes erāt oēs pariter dicentes all'a. ⁊ subito factus est sonus de celo Tanq̄ spūs torrēs repleuit totā domū all'a all'a. ℣. Repleti sūt oēs spiritu scō ⁊ ceperūt loqui. Tanq̄.

Ipse nāq; spūs scūs amor est. Unde btūs ioānes dicit: De⁹ charitas est. Qui ergo mēte integra deū desiderat: ꝓfecto iam habet quē amat. Neq; enim quisq̄ posset deuz diligere: si euz quem diligit nō hr̄et. Sed ecce si vnusquisq; uestrum requirit an diligat deuz: tota fiducia ⁊ secura mēte respōdet: diligo. In ipso aūt lectionis exordio audistis ꝙ ueritas dixit: Siqs diligit me sermonem meum seruabit. ℟. Repleti sunt oēs spiritu scō ⁊ cepunt loq ꝓut spūs scūs dabat eloq illis. Et ꝯuenit multitudo dicētiuz all'a. ℣. Loquebant uarijs linguis apl'i magnalia dei. Et. L. ij.

Probatio ergo dilectiōis exhibitio est operis. Hinc in epl'a sua idem ioānes dicit: Qui dicit quia diligo deum ⁊ mādata eius non custodit: mendax est. Uere enim diligimus si mādata ei⁹ custodim⁹: si nos a nr̄is uoluptatib⁹ coartamus. Nā qui adhuc per illicita desideria defluit: ꝓfecto deum nō amat: quia ei in sua uolūtate ꝯtradicit. Et pr̄ me⁹ diliget eū ⁊ ad eum ueniemus ⁊ mansionē apud eum faciemus. ℟. Apparuerūt apl'is dispartite lingue tanq̄ ignis all'a. Seditq; sup̄ singulos eoꝝ spūs scūs all'a all'a. ℣. Loquebant uarijs liguis apl'i magnalia dei. Seditq;. Hy. Te deū laudam⁹. ℣. Loquebant uarijs linguis apl'i all'a. ℟. Magnalia dei all'a. Qui dicatur oīb⁹ dieb⁹ usq; ad oct. pēth. Ad lau. añ. Duz cōplerent dies pēthecostes erāt oēs piter dicētes all'a. Ps. Dn̄s reg̃. deco. cuz rel. Añ. Spūs dn̄i repleuit orbem terrarum all'a. Añ. Repleti sunt oēs spiritu scō ⁊ ceperunt loqui all'a. Añ. Fontes ⁊ oīa que mouent in aqs hymnū dicite deo all'a. Añ. Loquebant uarijs linguis apl'i magnalia dei all'a all'a all'a. Cap. Dū cōplerent dies pēth. ℣. Loquebant uarijs linguis. Qui dicat oīb⁹ dieb⁹ usq; ad oct. Sup bn. añ. Accipite spiritū sanctū: quoꝝ remiseritis pctā remittunt eis all'a. Or̄o. Deus qui hodierna die corda fideliū. Ad p̄maz añ. Ueni sancte spūs. Que añ. dicat ad oēs horas usq; ad octauam penth. Cap. Apparuerunt apl'is dispartite lingue. ℟. Christe fili dei viui miserere nobis All'a all'a. ℣. Qui spiritu scō inflā/

maſſi apl'os. Alla. ℣. Loquebãtur uarijs linguis. ℟. Magnalia dei.

Oro. Deus qui hodierna die corda fideliũ. Quod caplm ℟. ℣. & oratio dicant oibus diebꝰ uſq; ad oct. Ad tertiã cap. Bũ cõplerent dies pẽthecoſtes. ℟. Spũs dñi alla alla. ℣. Repleuit orbẽ trarũ. Alla alla. ℣ Spũs paclitus. Oratio Deus qui hodierna die corda fideliũ. Ad ſextã cap. Apparuerũt apl'is diſptite lingue tanq̃z. ℟. Spũs paracliꝰ alla alla. ℣. Docebit uos oia. Alla alla. ℣. Sps qui a pẽ ꝓcedit alla.

Oro ut ſupra. Ad nonam cap. Repleti ſunt oẽs ſpu ſancto & ceperũt loq uarijs linguis ꝓut ſpũs ſanctus dabat eloqui illis. ℟. Spũs qui a patre ꝓcedit. Alla alla. ℣. Ille me clarificabit. Alla alla. ℣. Loquebant uarijs linguis apli. ℟eia & Ihus ꝑdicti dicant ad horas uſq; ad oct. Ad vẽ aĩi. Veni ſancte ſpũs. ꝑs. Dixit dñs. Confitebor tibi do. Beatꝰ vir. Laudate pueri. In exitu iſrl'. Aĩi. & ꝑs ꝑdicti dicãtur oibus diebus uſq; ad octauam. Cap. ut ſupꝝ. Hym. Veni ſancte ſpiritus. ℣. Spũs dñi alla. Qui hym. & Ihus dicant oibus diebus uſq; ad oct. Sup magĩ aĩi. Hodie cõpleti ſunt dies penthecoſtes alla. hodie ſpũs ſcũs in igne diſcipulis apparuit: & tribuẽs eis charismatum dona: miſit eos in vniuerſum mundum ꝓdicare & teſtificari qui crediderit & baptizatꝰ fuerit ſaluus erit alla. Ad cõpletoriũ cap. hymnus Ihus & ſuper nunc dimittis aĩi. ut ſupra. Oratio Deus qui corda fideliũ ſancti ſpũs illu. Que oratio dicat oibꝰ diebꝰ uſq; ad oct. Feria. ij. Inuit. aĩe ps. & ℣. ut ſupra. Qui dicantur per totaꝫ ebdomadam uſq; ad oct. Secũdũ ioannem. L. j.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: Sic deus dilexit mundũ: ut filiũ ſuũ vnigenitum daret ut oĩs qui credit in ipz nõ peat: ſed hẽat vitã eternã. & reliq̃. Omel. beati augu. epi.

Quomodo qui intuebantur ſerpenté eneũ a moyſe in heremo exaltatũ non periebant morſibus ſerpentiũ: ſic qui intuent fide morté chriſti ſanantur a morſibus peccatorũ. Sed illi ſanant a morte ad vitam tẽporalẽ: hi aũt ut habeant vitam eternam. Non enim miſit deus filiũ ſuum in mũdũ ut iudicet mũdũ: ſed ut ſaluet mũdus per ipſum. ℟. Jam non dicã uos ſeruos ſed amicos meos qa oĩa cognouiſtis que ꝺ patus ſum in medio uri alla. accipite ſpiritũ ſanctũ in uobis paracliti: Ille eſt quẽ pr̃ mittet uobis alla. ℣. Quoꝝ remiſeritis pctã remittuntur eis. Ille eſt. Lectio. ij.

ARgo quãtum in medico est sanare uenit egrotus. Ipse se interimit qui p̃cepta medici obſuare nõ vult. Uenit saluator: in mũdũ. Quare salua/tor: dictus est mundi: niſi ut sal/uet mũdum: nõ ut iudicet mun dũ: Saluari non vis ab ipso: ex te iudicaberis. Et qd dicã iudi/cabis: Vide qd ait. Qui credit in eũ nõ iudicat. qui aũt nõ cre dit: qd dicturũ speras niſi iudi/catur: ℟. Diſciplinã & sapientiam docebat eos dñs alla: firmauit in il/lis gratiam ſpũs ſancti. Et intellectu adimpleuit corda eorũ alla alla. ℣. Spiritus dñi repleuit orbem terra/rum: & hoc qõ continet oia scientiam habet uocis. Et intellectu. Lec. iij.

IAm inqt iudicatus est. Nõdũ apparuit iudiciũ sed iam factũ est iudicium. Mo uit dñs qui sunt ei⁹. Mouit qui pmaneant ad coronã: qui pma neãt ad flãmam. Mouit in area sua triticũ: nouit paleã: nouit se/getẽ: nouit zizaniã: iam iudica/tus est qui nõ credit. Quare iu/dicatus: Quia nõ credidit in no mine vnigeniti filij dei. Hoc est aũt iudiciũ: q: lux uenit in mũ/dũ: & dilexerũt hoies magis te/nebras q̃z lucẽ. ℟. Spũs ſanctus p̃cedens a throno ap̃lor pectora in uiſibiliter penetrauit nouũ ſanctifica tionis signũ. Et in ore eor oium ge/nera nascerẽtur linguarum alla. ℣. Loquebãtur uarijs linguis apostoli magnalia dei. Et in ore eorum. Ad laud. añ. Dum cõplerent dies pẽ/thecostes. Que añ. ſola dicat lau dũ per totaz ebdomadã. Cap.

IN diebus illis: Aperiẽs petrus os ſuum dixit: viri fratres & patres nobis p̃cepit dñs p̃dicare populo & teſtifica/ri: q: ipse est qui cõſtitutus est a deo iudex viuor & mortuorũ. Sup bñ. añ. Sic deus dilexit mũ/dum ut filium ſuũ vnigenitu daret ut omnis qui credit in ipso nõ pere/at ſed habeat vitam eternã. Oro.

DEus qui apl̃is tuis ſanctũ dediſti ſpũm: conce/de plebi tue pie petitionis effe ctũ: ut quibus dediſti fidẽ largi aris & pacẽ. Per dñm. eiusdem. Ad tertiã cap. In diebus illis: aperiẽs petrus. Ad ſextaz cap.

ADhuc loquente petro uerba hec cecidit ſpiri/tus ſanctus sup omnes qui au/diebãt uerbũ. Ad nonam cap.

OBstupuerunt aũt ex cir cũciſione fideles qui ue/nerãt cũ petro: q: & in nationes gra ſpũs ſci effuſa est. Ad vs ſu per magt añ. Jam non multa lo/quar uobiſcũ: uenit enim p̃nceps mũ di huius & in me nõ habet qcq̃: ſed ut cognoſcat mũdus q: diligo patrẽ. & ſicut mãdatu dedit mihi pater ſic

facio alla. Feria.iij.℣. Spūs paraclitus. Qui ℣.dicat.iij.⁊.vj.feria. Secūduz ioannē. Lectio.j.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Amē amen dico uob: qui nō ītrat per ostiū in ouile ouium: sed ascēdit aliū de: ille fur est ⁊ latro. ⁊ reliqua. Omel. sci augustini episcopi.

De illumīato illo qui natus est cecus: sermo dñi ad iudeos exort⁹ est. Huic itaqz lectioni hodiernā esse contextā scire debuit ⁊ cōmoneri charitas uestra. Cuz enim dñs dixisset: in iudiciū ego in hūc mundum ueni: ut qui nō vidēt videant: ⁊ qui vidēt ceci fiant. qđ eo tpe qñ lectū est ut potuimus exposuim⁹. ℟. Repleti sūt. Lec.ij.

Quidā ex phariseis dixerunt: Nunqd ⁊ nos ceci sumus? Quibus rñdit: Si ceci essetis nō haberetis peccatum. Nunc aūt dicitis qa videmus: peccatū uestrū manet. His uerbis subiūxit ea que hodie cū recitarētur audiuimus. Amē amē dico uobis: qui non intrat per ostium in ouile ouium: sed ascēdit aliūde: ille fur est ⁊ latro. ℟. Apparuerūt apostolis. Lectio.iij.

Dixerant enim se cecos nō esse: videre aūt tunc possent si christi oues essent. Uñ sibi usurpabāt lumen: qui furebant cōtra diem. Propter illoꝝ ergo uanā ⁊ superbā ⁊ insanabilem arrogātiā dñs iesus ista cōtexuit: in qb⁹ nos salubriter si aduertamus admonuit. ℟. Jā nō dicam. Ad laudes ut s̄. Cap.

Cum audissent apl'i qui erāt hierosolymis qꝛ samaria recepisset uerbū dñi: miserūt ad illos petrū ⁊ ioannē ut acciperēt spūm sanctū. Ad bñ. añ. Ego sum ostium dicit dñs: per me siquis introierit saluabitur ⁊ pascua īueniet alleluia. Oro

Adsit nobis quesumus dñe virtus spūs sci: que ⁊ corda nr̄a clemēter expurget: ⁊ ab oībus tueat̄ aduersis. Per dñm. eiusdem. Ad tertiam cap. Cuz audissent apl'i qui erant hierosolymis. Ad sextam capituluz.

Cum uenissent petrus ⁊ ioānes samariā: orauerūt pro ipsis ut acciperent spūm sanctum. Ad nonam capitulū.

Imponebāt apl'i manus sup illos ⁊ accipiebāt spiritum sanctuz. Ad vs̄ sup magt̄ añ. Si diligeretis me alla: gauderetis utiqz alla: qꝛ uado ad patrē alla alla alla. Feria.iiij.℣. Spiritus qui a patre procedit. Qui ℣.dicatur.iiij.feria ⁊ sabbato. Secundum ioannem. Lectio.j.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Nemo pōt uenire

ad me nisi pr̄ qui misit me traxe
rit eum. Et reliq̄. Omel. sci au
Magna gra/gustini epi.
tie cōmēdatio. Nemo
uenit nisi tractus. Quē trahat ⁊
quē nō trahat: quare illū trahat
⁊ illū nō trahat: noli uelle iudi/
care si nō vis errare. Semel ac/
cipe ⁊ itellige. Nō traheris: ora
ut traharis. Quid hic dicimus
fr̄es: Si trahimur ad christū: er/
go inuiti credim⁹. Ergo violē/
tia adhibet̄ nō uolūtas excitat̄.
℟. Disciplinaz. Lectio. ij.
Intrare qsq̄z ecclesiā pōt
nolens: accedē ad altare pōt no
lens: accipe pōt sacr̄m nolens:
credē nō pōt nisi uolēs. Si cor/
pore crederet̄: fieret i nolētib⁹:
sed nō corpe credit̄. Apl'm au/
di. Corde credit̄ ad iusticiā. Et
quid sequit̄: Ore aūt ꝯfessio fit
ad salutē. De radice cordis sur
git ista ꝯfessio. Aliqñ audis ꝯfi
tentē ⁊ nescis ꝯfitētē: sed nec de
bes uocare cōfitētē quē iudicas
nō credētē. ℟. Sp̄s scūs ꝓcedēs.
Hoc est enim ꝯfite/ L. iij.
ri: dicē qd̄ hēs in corde.
Si aūt aliud in corde hēs: aliud
dicis: loqueris nō ꝯfiteris. Cū
ḡ in christū corde credat̄ qd̄ ne/
mo utiqz facit iuit⁹: qui aūt tra/
hit̄ tanq̄z iuitus cogi videt̄: quō
istā soluim⁹ qōnē: Nemo uenit
ad me nisi pr̄ qui misit me traxe
rit eū. Si trahit̄ ait aliqs: iuitus
uenit. Si iuit⁹ uenit: nō credit.
Si nō credit: nec uenit. ℟. Lo/
quebant̄ uarijs linguis ap'li magna
lia dei. Prout sp̄us sanctus dabat
eloq illis all'a. ℣. Repleti sunt oēs
sp̄u scō ⁊ ceperūt loq. Prout. Ad
Erit in no/laudes cap̄.
uissimis dieb⁹ dicit dñs
effundā de sp̄u meo sup oēz car
nem: ⁊ ꝓphetabūt filij ur̄i ⁊ filie
ur̄e: iuuenes ur̄i visiōes vide/
būt: ⁊ senes ur̄i somnia somnia
būt. Deo. Sup bñ. añ. Hi qui
linguis loquunt̄ nouis galilei sunt ⁊
serpentes tollent alleluia. Oratio.
Mentes nr̄as q̄s dñe pa
clit⁹ qui a te ꝓcedit illu
minet: ⁊ iducat in oēm sicut tu/
us ꝓmisit fili⁹ ueritatē. Per eū/
dem. eiusdem. Ad tertiaz cap̄.
Erit in nouissimis diebus. Ad
Et qdē sup ser/sextā cap̄.
uos meos ⁊ sup ancillas
meas in dieb⁹ illis effundā de
sp̄u meo: ⁊ ꝓphetabūt dicit dñs
Soipotens. Ad nonā cap̄.
Sol ꝯuertet̄ in tenebras:
⁊ luna in sanguinē: anteq̄z ue/
niat dies dñi magnus ⁊ mani/
festus. Ad vs̄ sup mg̃t añ. Si di
ligitis me mandata mea ꝑuate all'a
all'a. Feria. vj. Scd̄m lucā. L. j.
In illo tpe: Cōuocatis ie/
sus duodecim discipulis
suis dedit illis ꝟtutē ⁊ potestatē

sup oīa demonia: ⁊ ut lāguores curarēt. ⁊ rel'. Omel'. bti augu/stini epi.

Modo cū euā/gelium legeret audiui mus: q: ꝯuocatis iesus duode/cim discipulis dedit illis ꝟtutē ⁊ potestatez sup oīa demonia ⁊ ut languores curarēt. ⁊ misit il/los p̄dicare regnū dei ⁊ sanare infirmos. Fortasse enim nemo crederet hominibus illittera/tis promittentibus regna celo/ruz. ℟. Repleti sunt omnes. L. ij.

Ideo concessit illis primū potestatem signoꝝ: ⁊ tunc misit predicare regnū dei: ut ꝓ/missoꝝ magnitudinē attestaret etiā magnitudo factoꝝ: fidemq; ꝟbis daret ꝟt⁹ ostēsa: ⁊ noua fa cerēt qui noua p̄dicarēt: atq; ad hoc visibilia miracula facerēt: ut corda audiētiū ad fidē īuisibiliū ꝑtraherēt. ℟. Apparuerūt apl'is.

Signa ꝟo que tūc per apl'os corporaliter fie/bāt: quotidie in sancta ecclesia per sanctos p̄dicatores spūali/ter fiūt: cum in fide qs infirmus eoꝝ predicatione roborat ad fi/dem: cum mortuus quis in pec catis gratia ⁊ misericordia dñi compunctus per eorum erudi/tionem suscitattur ad peniten/tiam ⁊ confessionem peccatorū suorum: dignaq; emendatione vitam merebit sempiternam. Lec. iij.

℟. Jam nō dicam. Ad lau. cap.

Dextera dei exaltat⁹ ⁊ ꝓ/missione spūs sancti ac/cepta effudit hoc donū qd uos vidistis ⁊ audistis. Ad bñ. añ. Accipite spiritū sanctū: quoꝝ remise ritis pctā remittunt eis all'a. Oro. De⁹ qui corda fi. Ad tertiā cap. Dextera dei exaltat⁹. Ad sextā cap.

Spiritus dñi repleuit orbē terrarū: ⁊ hoc qd cō/tinet oīa scientiam habet uocis. Ad nonam cap.

Nos su/mus testes christi: ⁊ spūs scūs quē dedit de⁹ oīb⁹ obediē/tibus sibi. Sup mgt añ. Siquis diligit me ꝑmonē meuz seruabit: ⁊ pr̄ meus diliget eū ⁊ ad eū ueniemus: ⁊ mansionē apud eum faciemus all'a.

Feria. vj. Scdm lucam. L. j.

In illo tpe: Factum est in vna dierum ⁊ iesus sede/bat docēs. Et erāt pharisei sedē tes ⁊ legis doctores qui uene/rant ex oī castello galilee ⁊ iu/dee ⁊ hierusalē: ⁊ ꝟtus dñi erat ad sanādū eos. ⁊ reliq̄. Ome/lia uenerabilis bede p̄sbyteri.

Et ecce viri portantes ho minem in lecto qui erat paraliticus: ⁊ querētes eum in/ferre ⁊ ponere ante iesum: ⁊ nō inueniētes qua parte illū infer/rent pre turba: ascēderūt sup te/ctū ⁊ per tegulas submiserūt il/lū in lecto: in medio añ iesum.

Nō ociosa huiꝰ paralitici cura/
tio: nec angusta medicīa est: qñ
dñs ⁊ orasse p̄mittit̄: non utiqꝫ
ꝓpter suffragiū: sed ꝓpter exē/
plū. ℟. Disciplinā ⁊ sapiētiā. L. ij.

IMitandi enim speciē de/
dit: nō peccādi ambitum
reqsiuit. ⁊ cōueniētibꝰ ex omni
galilea ⁊ iudea ⁊ hierusalē legis
doctoribus: inter ceteroꝝ reme
dia debiliū paralitici istius me/
dicina describit̄. Primū omniū
qd̄ ante diximꝰ: vnusqsqꝫ eger
petende p̄catores salutis debet
exhibē: per quos nr̄e vite cōpa
go resoluta actuūqꝫ nr̄orū clau/
da uestigia uerbi celestis reme
dio reformentur. ℟. Spūs scūs.

SInt igit̄ aliqui mo/ L. iij.
nitores mētis: qui aīum
hoīs q̄ꝫuis exterioris corpis de
bilitate torpentē: ad supiora eri/
gāt: quoꝝ rursus adminiculis ⁊
attollere ⁊ humiliare se possit:
ut facilius ante iesum locet̄ do/
minico videri dignus aspectu.
Humilitatē enim respexit dñs:
qꝛ humilitatem respexit ancille
sue. Quoꝝ fidē inqt ut vidit di/
xit: Hō remittunt̄ tibi pctā tua.
Magnus dñs qui alioꝝ merito
ignoscit alijs: ⁊ duꝫ alios ꝓbat:
alijs errata relaxat. ℟. Loq̄bant̄.

ECclesia crescebat ⁊ Cap.
cōfortabat̄ ambulans in
timore dei: ⁊ consolatione spūs
sci replebat̄. Sup bñ. ant. Ap/
paruerūt aplis disptite lingue tanq̄ꝫ
ignis: seditqꝫ supra singulos eorum
spiritus sanctus alleluia. Oratio.

DA quesumꝰ omps deus
eccl̄ie tue: ut spiritu san/
cto ꝯgregata hostili nullatenus
incursione turbetur. Per. eius/
dem. Ad tertiam capitulū. Ec/
clesia crescebat ⁊ cōfortabatur.

Ad sextam capitulum.
TEstimoniū christi cōfir/
matū est in uobis cōtestāte dño
signis ⁊ ꝓdigijs ⁊ uarijs ꝟtuti/
bus ⁊ spūs sci distributionibus
ꝑm suā uolūtatē. Ad nonā cap.

DEus aūt spei repleat uos
omni gaudio ⁊ pace in
credēdo: ut habundetis in spe ⁊
ꝟtute spūs sci. Ad vs̄ sup magt
añ. Spūs qui a patre ꝓcedit alla:
ille me clarificabit alla alla. Sab/
bato. Secundum lucam. Lec. j.

IN illo tpe: Surgēs iesus
de synagoga itrauit in do
mū simonis. Socrus aūt simo/
nis tenebat̄ magnis febribus. ⁊
rogauerūt illū pro ea. ⁊ reliqua.
Omelia bti ambrosij episcopi.

ET in synagoga erat ho/
mo habēs spūm īmūdū.
⁊ īfra. Surgēs iesus de synago
ga intrauit in domū simonis ⁊
andree. Socrus aūt simonis te/
nebat̄ magnis febribus. Vide
clemētiā saluatoris: nec īdigna/

tione cōmotus: nec scelē offen/
sus: nec iniuria violat⁹ iudeam
deſuit. qnetiā īmemor iniurie:
memor clemētie: nūc docendo:
nūc liberando: nunc sanando:
in fide plebis corda demulcet.
℟. Repleti sunt omnes. Lec. ij.

ET bñ scūs lucas virum a
spū neqtie liberatū añ p̄/
misit: ⁊ substituit femine sanita/
tē. Utrunqꝫ enim sexū dñs cu/
raturus aduenerat: ⁊ p̄or sanari
debuit qꝛ p̄or creat⁹ est: nec p̄ter
mitti illa debuit que mobilitate
magis animi q̄ꝫ prauitate pec/
cauerat. Sabb̄o dñice medicīe
opa cepta significat: ut īde noua
creatura cepit ubi uet⁹ creatura
desinit. ℟. Apparuerunt aplis.

NEc sub lege esse fi/ L. iij.
liū dei: sed supra legē in
ipso p̄ncipio designaret: nec sol
ui legē sed adimpleri. Neqꝫ enī
per legē sed v̄bo fact⁹ est mun/
dus: sicut legim⁹: Uerbo dñi ce
li firmati sunt. Non soluit̄ ergo
lex sed implet̄: ut fiat renouatio
hoīs iā labētis. Unde apl's ait:
Spoliātes uos ueterē hominē:
īduite nouū qui ſm chr̄m crea/
tus est. ℟. Jam non dicā. Cap̄.

FRatres: Charitas dei dif
fusa est in cordibus nr̄is
per spūm scūm qui dat⁹ est no/
bis. Sup bñ. añ. Audistis qꝛ di/
xi uobis uado ⁊ uenio ad uos: si dili/
geretis me gauderetis utiqꝫ quia ad
patrē uado: qꝛ pr̄ maior me est all'a.

MEntib⁹ nr̄is dñe Oro.
spūm scūm benignus
īfunde: cuius ⁊ sapiētia ꝯditi su
m⁹ ⁊ ꝓuidētia gub̄namur. Per.
eiusdē. Ad tertiam cap̄. Fr̄es:
charitas dei diffusa est. Ad sex/
tam cap̄.

UNicuiqꝫ datur
manifestatio spūs ad uti
litatē: oīa aūt opat̄ vnus atqꝫ idē
spiritus: diuidens singulis pro
ut vult. Ad nonaꝫ cap̄.

ALij qdē dat̄ per spm̄ ser
mo sapiētie: alij autem dat̄ ser/
mo scientie ſm eundem spūm.

Notādū q̄ ſm rituꝫ antiquū
sancte acqleien̄. eccl'ie totū offi/
ciuꝫ in octaua pēth̄. fieri solebat
per totū ut sup̄ in scō die. Capi/
tulis or̄one ⁊ antiphonis super
bñ. ⁊ magr̄t exceptis. que in an/
tiphonario latius habent̄. Nūc
v̄o supradictis omissis ſm mo/
dernos fit officiū de summa tri
nitate. In p̄mis v̄s sabbati p̄/
dicti añ. Gloria tibi trinitas eq̄lis
vna deitas: ⁊ ante oīa secula ⁊ nūc ⁊
in perpetuū. ps̄. Laudate pueri.
cum reliqs. Añ. Laus ⁊ ꝑhēnis
gloria deo patri ⁊ filio sancto simul
paradito in secula seculorum. Añ.
Gloria laudis resonet in ore oīum
patri geniteqꝫ ꝓli spiritui scō pariter
resultet laude perhenni. Añ. Laus
deo patri pariliqꝫ ꝓli ⁊ tibi compar

utriusq; semper spiritus nostro resonet in ore omne per euum. Añ. Ex quo omnia per quem omnia in quo omnia ipi gloria in secula. Caplin.

O Altitudo diuitiaruz sapientie ⁊ scientie dei: q̃ incomphẽsibilia sunt iudicia ei⁹: ⁊ inuestigabiles vie ei⁹. ℟. Bono: virtus. Hymnus. O lux btã trinitas. ℣. Bñdicamus patrem ⁊ filium cum sancto spiritu. ℟. Laudemus ⁊ superexaltemus eum in scla. Sup magt añ. Gratias tibi de⁹: gras tibi vera vna trinitas: vna ⁊ sũma deitas: scã ⁊ vna vnitas. Ofo.

O Omnipotés sempiterne deus qui dedisti famulis tuis in ꝓfessione uere fidei eterne trinitatis gloriã agnoscere: ⁊ in potẽtia maiestatis adorare vnitatem: q̃s ut eiusdẽ fidei firmitate ab oibus semp muniamur aduersis. Qui ī tri.per.vi. Ad cõplet.cap. Tres sunt qui testimoniũ. Hymnus. Te mane laudum. ℣. Sit nomẽ dñi. ℟. Ex hoc nũc ⁊ Sup nũc dimittis añ. Te iure laudãt. Ofo. Omnipotens sempiterne deus qui.

Dominica prima post penth. in festo summe trinitatis ad matut. Inuitat. Deum uerum vnum in trinitate ⁊ trinitatẽ in vnitate Venite adorem⁹. ℟. Venite. In primo nocturno añ. Adesto de⁹ vn⁹ omnipotens pater ⁊ filius ⁊ spiritus sanct⁹. ℟. Bñe dñs noster. Añ. Te vnum in substãtia: trinum in personis cõfitemur. ℟. Celi enarrãt. Añ. Te semp idez esse viuere ⁊ intelligẽ ꝓfitemur. ℟. Bñi est terra. ℣. Bñdicam⁹ pẽz. ℟. Laudem⁹

Q Miuersitatis Lectio.j. dispositio bifaria ratione debet intelligi: in deo videlicet ⁊ rebus: non q̃ deum in pte ponamus: aut equiperare creatura creatori possit: sed quia oẽ quod est: aut factum intelligit: aut infectum: aut potens: aut sb iectum: aut eternum: aut temporaneum: ipsa est creatura. Infectum autem ⁊ potens ⁊ eternuz ipse est deus. ℟. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos de⁹. Et metuant eum omnes fines terre. ℣. Deus miserearur nostri ⁊ benedicat nos deus. Et metuãt. Lectio.ij.

S Ancta itaq; trinitas pater ⁊ filius ⁊ spũs sanct⁹: per omnia insepabilis ⁊ coniuncta trinitas: in qua nihil inferius: nihil supius: nihil anteri⁹: nihil posterius. In natura diuinitatis credenduz est nihil seruies: nihil subiectum: nihil loco comprehẽsibile: nihil temporaneũ: nihil infimum: nihil crescens: nihil ad sexũ habitumue pertinens. ℟. Benedict⁹ dominus de⁹ isrl' qui facis mirabilia solus. Et bñdictum nomen maiestatis ei⁹ in eter/

num. ℣. Replebit maiestate ei⁹ois terra fiat fiat. Et būdictuꝫ. Lec. iij.

Sed deus sine initio sempiternus: sine loco ubiq; totus: sine sua mutatiõe: oia mutabilia disponens: creaturarum tempora p:eterita p̄sentia futura pariter: cui nihil est p̄teritu: nihil futurū restat: sed cūcta p:esentia sūt: cui nihil displicet qō bonū est: nihil placet qō maluꝫ est: a quo nihil naturaliter maluꝫ est qō per se nihil nisi creati boni initiū est. Bonus ergo sine qualitate: magnus sine quãtitate: eternus sine tpe: p̄scius sine situ. ℟. Quis de⁹ magnus sicut deus nr̄. Tu es de⁹ qui facis mirabilia. ℣. Notã fecisti in pplis virtutẽ tuam redemisti in brachio tuo pplm tuū. Tu. In secdo nocturn. Te inuocamus te laudamus te adoram⁹ o beata trinitas. ℟. Oēs gentes. Alle. Spes nostra: salus nostra: honor: noster o beata trinitas. ℟. Magnus dñs. Alle. Libera nos salua nos iustifica nos o beata trinitas. ℟. Deus iudicium tuum. ℣. Būdictus es domine in firma. Lec. iiij.

Pater ergo deus ops ex nullo originem ducit: et ipse origo diuinitatis est. Filius deus ops nat⁹ est sine tempore: nõ qppe creat⁹: cui p̄ter q̄ fili⁹ est: in diuinitate totũ est cõe cuꝫ patre: in eternitate: in uolũtate: in potestate: in sapientia sicut et patri p̄ter q̄ est pater: totum est cõe cuꝫ filio. Spūs sanct⁹ est deus ops: nec genit⁹ est. ℟. Magnus dñs et magna virtus ei⁹. Et sapiẽtie eius nõ est numer⁹. ℣. Magnus dñs et laudabilis nimis et magnitudinis eius nõ est finis. Et. Lec. v.

Filius ex tẽpore carnem suscepit humanam que vitio caret humanitatis: natura habuit aiam prudẽtem: intellectualẽ: sapiẽtẽ: diuinã naturam habẽs: ut humanitas integra fieret: quam ideo filius sine tẽpore dei patris assumpsit: ut qui in diuinitate erat dei filius: in humana natura idem esset hoīs filius qui in humanitate nat⁹ est de spiritu sancto ex maria virgine. ℟. Gloria patri genitoq; p:oli et tibi compar utriusq; semper spiritus alme. Deus vnus omni tempore secli. ℣. Da gaudiorū p̄mia da gr̄as munera dissolue litis vincula: astringe pacis federa. De⁹. Lec. vj.

Passionẽ crucis carne non diuinitate sustinuit: mortem nostra p:o redemptione sustinuit: tridui tẽpore sepulch:o ꝯditus: diuina virtute in eadeꝫ carne resurrexit. Et postq; ecclesiam vnam sanctam catholicam verbo instruxit: exẽplo soliauit: gr̄a firmauit: pace munit: assumpta tota humana na-

tura: excepto eo ꝙ corruptio/
ni obnoxia est: ad patrez redijt:
vñ nunq̃z defuit. ℟. Honor vir/
tus ⁊ potestas ⁊ impiũ sit trinitati in
vnitate: vnitati in trinitate In ꝑhẽ/
ni seculoꝝ tpe. ℣. Trinitati laus ꝑ/
hẽnis vnitati sit decꝰ ꝑpetim. In ꝑ.
In tertio nocť. añ. Charitas pa/
ter est: gr̃a christus: cõmunicatio spi/
ritus scũs o beata trinitas. ps̃. Can
tate. j. Añ. Verax est pr̃: veritas fi/
lius: veritas spũs scũs o beata trini/
tas. ps̃. Dñs reg̃. j. Añ. Una igiť
pr̃ logos paraclitusq̃z substantia est
o beata trinitas. ps̃. Cantate. ij. ℣.
Verbo dñi celi. Scd̃z ioãnẽ. L. vij

IN illo tpe: Dixit iesus di/
scipulis suis: Cum vene/
rit paraclitꝰ quẽ ego mittã vob̃
a pr̃e spiritũ veritatis qui a pr̃e
ꝓcedit: ille testimonium ꝑhibe
bit de me. ⁊ reliq̃. Omelia ve/
nerabilis bede p̃sbyteri.

EX multis sci euãgelij lo/
cis inuenimꝰ: qa discipuli ante
aduẽtũ spũs sci minus capaces
erãt ad intelligẽda archana di/
uine sblimitatis: minus fortes
ad toleranda aduersa humane
prauitatis: sed eis adueniẽte spi
ritu: cũ augmẽto diuine agnitio
nis: data est etiã cõstãtia vincen
de humane ꝑsecutionis. Vñ ⁊
illis dñica ꝓmissione nũc diciť:
Cũ venerit paraclitus quẽ ego
mittã vob̃ a pr̃e spũm veritatis
qui a pr̃e ꝓcedit: ille testimoniũ
ꝑhibebit de me ⁊ vos testimo/
niũ ꝑhibebitis: qꝛ ab initio me/
cũ estis. ℟. Tibi laus tibi gloria ti
bi gratiarũ actio. In secula sempiter
na o beata trinitas. ℣. Et bñdictuz
nomẽ glorie tue sanctũ ⁊ laudabile ⁊
superexaltatũ. In secula. Lec. viij.

NOtãduz aũt in p̃mis ꝙ
dñs spũm veritatis ⁊ a se
mittẽdũ testať ⁊ eũdẽ mox a pa
tre ꝓcedere sbiũgit: Nõ qa idẽ
spũs aliter a pr̃e ꝓcedit q̃z a fi/
lio mittiť: aut alio tpe a pr̃e ꝓce
dit q̃z cũ a filio mittiť: sed ideo
filius eũ a se mitti ⁊ a pr̃e dicit
ꝓcedẽ: ut aliã pr̃is: aliã suã esse
ꝑsonã designet: atq̃z in eadẽ di/
stinctiõe ꝑsonarũ vnã esse opa/
tionẽ ac uolũtatẽ cũ pr̃is uolũta
te ⁊ opatione denũciet. ℟. Be
nedicamus patrẽ ⁊ filiũ cũ scõ spiri/
tu. Laudemus ⁊ superexaltemus eum
in secula. ℣. Benedictus es dñe in
firmamẽto celi: laudabilis ⁊ glorio/
sus in secula. Laudemus. Lec. ix.

CUm enim eiusdez spũs
gr̃a dať hoĩbus: mittitur
profecto spũs a pr̃e: mittiť ⁊ a fi
lio. Procedit a pr̃e: ꝓcedit ⁊ a fi
lio: qꝛ eiꝰ missio ipsa ꝓcessio est
qua ex pr̃e ꝓcedit ⁊ a filio. Ve/
nit ⁊ sua sponte: qꝛ sicut equalis
est pr̃i ⁊ filio: ita ⁊ eãdem habet
uolũtatẽ cũ pr̃e ⁊ filio cõmunẽ.
Spũs enim ubi vult spirat. Et

sicut apl's enumeratis donis celestibus ait: Hec oia opat vnus atq; idē spūs diuidens singulis put vult. ℟. Sūme trinitati simplici deo vna diuinitas equalis gloria coeterna maiestas: pr̄i pliq; sanctoq; flamini. Qui totū subdit suis orbē legibus. ℣. Prestet nob gr̄az deitas beata pr̄is ac nati pariterq; spūs almi. Qui to. Gloria pr̄i. Qui. ℣. Sit nomē dñi. Ad lau. añ. O beata ⁊ benedicta ⁊ gloriosa trinitas pr̄ ⁊ filius ⁊ spūs sanctus tibi laus tibi gloria tibi gr̄arū actio. ps. Dñs reg̃. deco. cū rel'. Añ. O beata ⁊ bñdicta ⁊ gloriosa vnitas pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ spūs scūs: miserere miserere miserere nobis. Añ. O uera summa sempiterna trinitas pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ spūs scūs tibi laus tibi gloria tibi gratiarū actio. Añ. O uera sūma sempiterna vnitas pr̄ ⁊ filius ⁊ spūs scūs miserere miserere miserere nobis. Añ. Te iure laudāt te adorāt te glorificant oēs creature tue o beata trinitas tibi laus tibi gloria tibi gratiarū actio. Capl'm. O altitudo diuitiarū. ℣. Sit nomē dñi benedictum. ℟. Ex hoc nunc ⁊ usq; in seculū. Sup bñ. añ. Bñdicta sit creatrix ⁊ gubernatrix oīum sancta ⁊ indiuidua trinitas ⁊ nunc ⁊ semp ⁊ per infinita seculoruz secula. Ad primaz añ. O btā ⁊ bñdicta. Cap. Tres sūt qui testimoniū. ℟. Christe fili dei viui. cuz suo ℣. ⁊ gloria patri. ℣. Exurge christe.

Quod ℟. dicat supdicto modo usq; ad aduētū dñi: solēnitatib⁹ btē virginis exceptis duntaxat. Ad tertiā cap. O altitudo diuitiarū. ℟. Bñdicamus patrē ⁊ filium. Cū scō spū. ℣. Laudemus ⁊ superexaltemus eū in secula. ℣. Bñdictus es dñe. Ad sextam capl'm.

Gratia dñi nr̄i iesu christi: ⁊ charitas dei: ⁊ communicatio sci spūs sit semp cum oīb⁹ uobis. Amen. ℟. Bñdcūs es dñe In firmamento celi. ℣. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. In firma. ℣. Uerbo domini celi firmati. Ad nonam capituluz.

Tres sunt qui testimoniū dāt in celo: pr̄ ℣bū ⁊ spūs scūs: ⁊ hi tres vnū sunt. ℟. Uerbo dñi Celi firmati sunt. ℣. Et spiritu oris eius oīs virtus eoꝝ. Celi fir. ℣. Sit nomē dñi. Ad vs añe lauduz. ps dñicales. Hymnus. O lux btā trinitas. ℣. Bñdicamus patrē ⁊ filiū. Sup magt añ. Te deū pr̄ez ingenitū: te filiū vnigenituz: te spūm scūm paraclitū: sanctā ⁊ indiuiduam trinitatē toto corde ⁊ ore confitemur laudamus atq; bñdicimus tibi gloria in secula. Ad cōplet. ut supra.

Notādū q̄ scda feria post festū summe trinitatis. si non occurrerit aliquod festum duplex uel nouē lect. ipso die fiat officium feriale. ⁊ imponat euāgeliuz dñicale cū pmo libro regū.

z hystoria de eodem videlz Be
us oium exauditoz, cum caplis
añis sup ꝑn. z magt. z oione de
dñica ut infra sequet. añis ꝑs se
rialib⁹ ꝯsibus z ꝯijs ad horas
ut supꝫ post ꝑmã dñicã oct. epi
phanie. Si vo in .ij. feria fuerit
festũ ut supꝫ. tũc imponat dictuz
officiũ in vna ex sequetib⁹ ferijs
aũ festũ corpis christi: nisi festũ
occurrat. Quod si nulla dies se
riata fuerit infra festum summe
trinitatis z solẽnitatem corpo
ris christi: tũc dictum officiũ re
mittit ad ꝑmam diẽ dñicalẽ seu
feriatam post octauaz corporis
chr̃i: nisi festũ ut ꝑ. nõ occurrat.

Feria .iij. añ solẽnitate corpo
ris christi in ꝑmis ꝯs sup ꝑs
añ. Sacerdos in eternum chr̃s dñs
fm ordinẽm melchisedech panẽ z vinũ
obtulit. ℟. Dixit dñs. Añ. Mi
serator dñs escã dedit timentibus se
in memoriam suoz mirabiliuz. ℟.
Confitebor tibi. Añ. Calicẽ salu
taris accipiaz z sacrificabo hostiam
laudis. ℟. Credidi. Añ. Sic no
uelle oliuarum ecclesie filij sint in cir
cuitu mense domini. ℟. Bti oẽs.
Añ. Qui pacem ponit fines eccle
sie frumẽti adipe satiat nos dñs. ℟.
Lauda hierusalem. Capitulũ.

Dominus ihesus in qua
nocte tradebaꝫ accepit
panem z gratias agens fregit z
dixit: accipite z manducate hoc
est corpus meum quod ꝓ uo
bis tradetur: hoc facite in meaz
cõmemorationẽ. ℟. Homo qui
dam fecit cenam magnã z misit ser
uum suũ hora cene dicere inuitatis
ut uenirent. Quia parata sunt oia.
℣. Uenite comedite panem z bibite
vinũ qõ miscui uobis. Quiq. Glia.
Quia. Hymn⁹. Pãge lingua.
℣. Panem de celo ꝑstitisti eis. ℟.
Omne delectamẽtum in se habẽtẽ.
Super magt añ. O q̃ suauis est
dñe spũs tuus qui ut dulcedinez tuã
in filios demõstrares: pane suauissi
mo de celo ꝑstito esurientes replẽs bo
nis fastidiosos diuites dimittẽs ianes

Deus qui nobis sb. Ore.
sacro mirabili: passionis
tue memoriã reliquisti: tribue
quesumus: ita nos corporis z
sanguinis tui sacra mysteria ue
nerari: ut redemptionis tue fru
ctuz in nobis iugiter sentiam⁹.
Quis viuis. Ad complet. cap.
ut infra ad nonam. Hymnus.
Sacris solẽnijs. ℣. Posuit fines
tuos. Super nunc dimittis añ.
Uincenti dabo manna. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne
de⁹ qui in christi filij tui
btã passione nos reparas: ꝓser
ua in nobis opa mĩa: ꝯdie tue
ut huius celebritate mysterij eius
dem corporis z sanguinis glo
riosi perpetua deuotione viua
mus. Per eũdem. Feria .v. in

Ps. 109
Ps. 140
Ps. 115
Ps. 127
Ps. 147
Lu. 14
Ps. 9
Ps. 77
Sap. 12

solēnitate corpis christi. Ad matut. Inuitat. Christū regem adoremus dñantē gentib⁹. Qui se manducantibus dat spiritus pinguedinem. Ps. Venite. In pmo nocturno an. Fructū salutiferū gustādum dedit dñs mortis sue tpe. Ps. Beatus vir qui nō. An. A fructu frumenti ⁊ vini multiplicati fideles in pace christi reqescūt. Ps. Cū inuo. An. Communione calicis quo deus ipse sumitur nō vitulor̄ sanguine congregauit nos dñs. Ps. Conserua me dñe. V. Panem celi dedit eis. R. Panem angelor̄. Lec. j.

Immensa diuine largitatis bñficia exhibita populo christiano: inestimabilem ei conferunt dignitatem. Neq; enim est aut fuit aliquādo tam grandis natio que habeat deos appropinquātes sibi sicut adest nobis deus noster. Unigenit⁹ siquidē dei filius: sue diuinitatis uolens nos esse participes: nr̄am naturā assumpsit ut hoīes deos faceret: fact⁹ homo. Et hoc īsup quod de nostro assumpsit: totum nobis contulit ad salutē. R. Immolabit hedum multitudo filior̄ isrl' ad uesperā pasch[illegible]. Et edēt carnes ⁊ azimos pāes. V. Pascha nr̄m īmolat⁹ est chr̄s itaq; epulemur in azimis sinceritatis ⁊ ueritatis. Et.

Corpus nāq; suum pro nr̄a recōciliatiōe in ara crucis hostiā obtulit deo pr̄i sanguinē suū fudit in p̄cium simul ⁊ lauacrū: ut redēpti a miserabili seruitute: a peccatis nr̄is oībus mūdaremur. Et ut tanti bñficij iugis in nobis maneret memoria: corpus suū in cibum ⁊ sanguinē suū in potū: sub specie panis ⁊ vini sumēdū fidelibus dereliqt. O p̄ciosum ⁊ admirandū ꝯuiuiū salutiferum ⁊ omni suauitate repletū. R. Comedetis carnes ⁊ saturabimini panibus. Iste est panis quez dedit nobis dñs ad uescēdum. V. Non moyses dedit uobis panē de celo sed pr̄ me⁹ dat uobis panē de celo uerum. Iste. L. iij.

Quid enim hoc cōuiuio p̄ciosius esse pōt: in quo nō carnes vitulor̄ ⁊ hircoruz ut olim in lege: sed nobis chr̄s sumēdus ꝓponit̄ uer⁹ deus. Quid hoc sacr̄o mirabilius? In ipso nāq; panis ⁊ vinum in corp⁹ christi ⁊ sanguinē subaliter ꝯuertunt̄. Ideoq; chr̄s de⁹ ⁊ hō pfect⁹ sb modici panis specie ꝯtinet̄. Mādūcat̄ utiq; a fidelibus: sed minime lacerat̄. Quinīmo diuiso sacr̄o integer sub qualibet diuisionis pticula pseuerat. R. Respexit helias ad caput suū subcinericiū panē: qui surgens comedit ⁊ bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius usq; ad mōtem dei. V. Siquis manducauerit

ex hoc pane viuet in eternū. Et am. In secūdo nocturnali. Memor sit dñs sacrificij nri & holocaustuz nrm pingue fiat. ℟. Exaudiat te dñs. Alī. Parat nobis mēsa dñi aduersus oēs qui tribulant nos. ℟. Dñs regit me. Alī. In uoce exultationis resonant epulantes in mensa domini. ℟. Quemadmodum. ℣. Cibauit illos ex adipe. Lectio.iiij.

Accidētia enim sine sbiecto in eodez existunt ut fides locum habeat dū visibile inuisibiliter sumit aliena specie occultatū. & sensus a deceptione immunes reddant qui de accidētibus iudicāt sibi notis. Nullū etiā sacramētum est isto salubrius: quo purgant peccata: virtutes augent: & mens omnium spūaliū carismatum habūdātia impinguat. ℟. Panis qué ego dabo caro mea est pro mundi vita: litigabāt ergo iudei dicētes: Quomodo pōt hic nobis dare carnē suā ad māducādū: ℣. Locutus est pplus cōtra dñm: aia nostra nauseat super cibo isto leuissimo. Quomodo. Lv.

Offertur in eccl'ia pro vivis & mortuis: ut oibus pfit qđ est pro salute oium instituti. Suauitaté deniqz huius sacramēti nullus digne exprimere sufficit: per qđ spūalis dulcedo in suo fonte gustat. & recolit memoria illius quā in sua passione christus mōstrauit excellētissime charitatis. ℟. Cenantibus illis accepit iesus panē bñdixit ac fregit deditqz discipulis suis & ait: Accipite & comedite hoc est corpus meū. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei: quis det de carnibus eius ut saturemur. Accipite. Lectio.vj.

Mde ut huiusmodi artius charitatis imēsitas cordibus infigeret fidelū: in ultima cena qñ pascha cū discipulis celebrato: trāsiturus erat de hoc mūdo ad patrē: hoc sacramētū instituit: tanqz passionis sue memoriale phēne figurarū ueterū impletiū: miraculoz ab ipso factoruz maximū: & de sua cōtristatis absentia solatiū singulare. ℟. Accepit iesus calicem postqz cenauit dicens: hic calix nouū testamētum est in meo sanguine. Hoc facite in meā commemorationez. ℣. Memoria memor ero: & tabescet i me aia mea. Hoc fa. In tertio nocturnali. Introibo ad altare dei: sumā christum qui renouat iuuētutē meā. ℟. Judica me deus. Alī. Cibauit nos dominus ex adipe frumenti & de petra melle saturauit nos. ℟. Exultate deo. Alī. Ex altari tuo dñe christū sumimus in qué cor & caro nra exultāt. ℟. Quā dilecta. ℣. Educas panē de terra. Scdz ioānē. L.vij.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis & turbis iu-

deoꝝ: Caro mea uere est cibus
⁊ sanguis meus uere est potus.
⁊ rel. Omel. bti augustini epi.

Cum eniꝫ cibo ⁊ potu id
appetāt hoīes ut nō esu/
riant neqꝫ sitiant: hoc non p̄stat
nisi iste cib⁹ ⁊ pot⁹ qui eos a q/
bus sumit̄ īmortales ⁊ incorru
ptibiles facit: idest societas oīuꝫ
scōꝝ ubi pax erit ⁊ vnitas plena
atqꝫ ꝑfecta. Propterea qppe si/
cut etiā añ nos hoc intellexerūt
hoīes dei: sic dn̄s nr̄ iesus chr̄s
corp⁹ ⁊ sanguinē suū in eis reb⁹
cōmēdauit que ad vnum aliqd
redigunt̄. Ex multis nāqꝫ gra/
nis vnus panis conficitur: ⁊ ex
multis racemis vinum cōfluit.
℟. Qui māducat meam carnē ⁊ bi
bit meum sanguinem. In me manet
⁊ ego in illo. ℣. Non est alia natio
tam grandis que habeat deos ap/
propinquantes sibi sicut adest nobis
de⁹ noster. In me ma. Lectio. viij.

Deniqꝫ iam exponit quo
modo id fiat qd̄ loquit̄. ⁊
qd̄ sit māducare corpus eius ⁊
sanguinē bibere. Qui mandu/
cat meā carnē ⁊ bibit meū san/
guinem: in me manet ⁊ ego in
eo. Hoc est ergo māducare illā
escā ⁊ illū bibē potuꝫ: in christo
manere: ⁊ illū manētē in se hr̄e.
Ac per hoc qui non manet in
christo: ⁊ in quo nō manet chri/
stus: ꝓculdubio nō manducat
spūaliter ei⁹ carnē: lꝫ carnaliter
⁊ visibiliter p̄mat dentib⁹ sacr̄a
corporis ⁊ sanguinis christi. ℟.
Misit me pr̄ me⁹ viuēs ⁊ ego viuo
ꝓter patrē. Et qui māducat me vi/
uet ꝓpter me. ℣. Cibauit eū dn̄s pa
ne vite ⁊ intellect⁹. Et qui. Lec. ix.

Sed tāte rei sacr̄m ad iudi
ciuꝫ sibi māducat ⁊ bibit:
qui īmundus p̄sumit ad christi
accedē sacr̄a: que alius non di/
gne sumit nisi qui mundus est.
De quibus dicit̄: Beati mūdo
corde qm̄ ipsi deū videbūt. Si/
cut misit me inquit viuēs pr̄: ⁊
ego viuo ꝓpter patrē. ⁊ qui mā
ducat me viuet propter me. ℟.
Ego sum panis vite: patres ur̄i mā/
ducauerūt māna in deserto ⁊ mortui
sunt. Hic est panis de celo descēdēs
siquis ex ipso māducauerit non mo/
rietur. ℣. Ego sum panis viuus qui
de celo descēdi siquis manducauerit
ex hoc pane viuet in eternū. Hic est.
Alia ℟ia. Unus panis ⁊ vnū cor/
pus multi sum⁹ Oēs qui de vno pa/
ne ⁊ calice participam⁹. ℣. Para/
sti in dulcedine tua paupi deus qui
habitare facis vnanimes in domo.
Oēs. ℟. Melchisedech rex salem
ꝓferēs panē ⁊ vinum: erat aūt sacer
dos dei altissimi: Bn̄dixit abrahe ⁊
ait. ℣. Bn̄dictus abraham deo ex/
celso qui creauit celum ⁊ terrā. Be/
nedixit. ℟. Calix benedictionis cui
benedicimus nōne cōmunicatio san/

guinis christi est: Et panis quē fran
gimus nōne participatio corpis dñi
est: ℣. Qm̄ vnus panis ⁊ vnū cor/
pus multi sumus oēs qui de vno pa/
ne ⁊ de vno calice participamus. Et
panis. Ad laudes añ. Sapientia
edificauit sibi domū: miscuit vinum
⁊ posuit mensam all'a. ps. Dñs re/
gnauit decorē. cū reliquis. Añ.
Angelorꝫ esca nutriuisti populū tuū
⁊ panē de celo p̄stitisti eis all'a. Añ.
Pinguis est panis christi ⁊ p̄bebit
delitias regibus all'a. Añ. Sacerdo
tes sancti incēsum ⁊ panes offerunt
deo all'a. Añ. Uincēti dabo manna
absconditum ⁊ nomen nouum all'a.
Capl'm. Dñs iesus in qua nocte
tradebatur. ℣. Posuit fines tuos
pacē. ℟. Et adipe frumēti satiat te.
Ad bñ. añ. Ego sum panis viuus
qui de celo descēdi: siquis māducaue
rit ex hoc pane viuet in eternū all'a.
Or̄o. Deꝰ qui nobis sub sacr̄o.
Ad p̄mā añ. Sapiētia edificauit.
Capl'm. Quicūqꝫ māducauerit
panē. ℟. Christe fili dei viui mise/
rere nobis. ℣. Qui dedisti carnem
tuā nobis ad māducādū. Gl'ia p̄ri.
℣. Posuit fines tuos pacē. Or̄o.
Deus qui nobis sub. Ad tertiā
añ. Angelorꝫ esca. Cap̄. Dñs ie/
sus in qua nocte tradebatur. ℟.
Panem celi dedit eis. ℣. Panem
angelorꝫ manducauit homo. ℣. Ci
bauit illos. ℟. Et de pe. Ad sextā
añ. Pinguis est panis. Capl'm.

Quotiēscūqꝫ manducabi/
tis panē hūc ⁊ calicē bi/
betis mortē dñi annunciabitis
donec ueniat. ℟. Cibauit illos ex
adipe frumēti. ℣. Et de petra mel/
le saturauit eos. ℣. Educas panez.
Ad nonā añ. Uicēti dabo. Cap̄.
Quicūqꝫ māducauerit pa
nem uel biberit calicem
dñi indigne: reus erit corporis
⁊ sanguinis dñi. ℟. Educas pa/
nē de terra. ℣. Et vinuz letificet cor
hoīs. ℣. Posuit fines tuos pacem.
℟. Et adipe frumēti. In secūdis
℣s añe p̄s cap̄. hym. ⁊ ℣sus ut
sup̄ in p̄mis uespis. Sup magt
añ. O sacrū ꝯuiuiū in quo christus
sumit̄ recolit̄ memoria passionis eiꝰ
mens implet̄ gr̄a ⁊ future gl'ie nobis
pignus dat̄ all'a. Or̄o ut sup̄. Ad
cōplet̄. ut sup̄. Sup̄dicto modo
singulis diebus īfra octauā di/
cat̄ officiuz cum nouē lec. Fe/
ria. vj. post festuz corpis christi.
Verū ⁊ si in die cene L. j.
qñ sacramētū p̄dictū no
scit̄ institutū: inter missarū solē/
nia de institutione ipsius specia
lis mētio habeat̄: totum tamen
residuū eiusdē diei officium ad
christi passionē ꝑtinet: circa cuiꝰ
ueneratione ecclesia illo tēpore
occupat̄. Vñ ut in integro cele/
britatis officio institutionē tan/
ti sacramenti solēniter recoleret
plebs fidelis: romanus pontifex

urbanus q̃rtus huius sacramẽ/
ti deuotione affectus pie statuit
p̃fate istitutiõis memoriã p̃ma
feria qnta post octauas pẽtheco
sten a cũctis fidelib⁹ celebrari.

Ut qui per totũ an/ L.ij.
ni circulũ hoc sacramẽto
utimur ad salutẽ: eius institutio/
nem illo specialiter tpe recola/
mus quo spũs sanct⁹ corda disci
pulor̃ edocuit plene ad cogno/
scẽda hui⁹ mysteria sacramẽti.
Nam ⁊ in eodem tpe cepit hoc
sacramẽtũ a fidelibus frequẽta
ri. Legit̃ enim in actibus apo/
stolor̃ q̃ erãt p̃seuerãtes in do/
ctrina apl̃or̃: ⁊ cõmunicatione
fractionis panis ⁊ or̃onibus sta
tim post sancti spũs missionem.

Ut aũt p̃dicta qnta L.iij.
feria ⁊ per octauas sequẽ
tes eiusdẽ salutaris institutionis
honorificentius agat̃ memoria
⁊ solẽnitas de hoc celebrior ha/
beatur: loco distributionuz ma/
terialium que in ecclesijs cathe
dralibus largiuntur existenti/
bus canonicis horis nocturnis
pariterq; diuturnis. Lectio.iiij.

Romanus pontifex eis
qui huiusmodi horis in
hac solẽnitate p̃sonaliter in ec/
clesijs interessent: stipendia spi
ritualia apostolica largitiõe cõ/
cessit: quatenus per hec fideles
ad tanti festi celebritatem auidi
us ⁊ copiosius cõuenirent. Un
de omnibus uere penitentibus
⁊ confessis qui matutinali offi/
cio huius festi presentialiter in
ecclesia ubi celebraret̃ adessent
centum dies indulgentiarum:
qui v̄o misse totidem. Lec.v.

Illis autez qui ĩteressent
primis ipsius festi uespis
similiter centum: qui v̄o secun/
dis totidem. Eis quoq; qui pri/
me: tertie: sexte: none ac cõple/
torij adessent officijs: pro qua/
libet hora ipsarum quadragin/
ta. Illis v̄o qui per ipsius festi
octauas in matutinalib⁹: uesper
tinis: misse ac predictarum ho/
rarum officijs presentes existe/
rent: singulis diebus octauarũ
ipsarum: cẽtum dierũ indulgẽ/
tiam misericorditer tribuit per/
petuis temporibus duraturam.

Huius sacramen/ Lec.vj.
ti figura precessit quãdo
mãna pluit dominus patribus
in deserto: qui quotidiano celi
pascebant̃ alimento. Unde di/
ctum est: Panem angelor̃ mã/
ducauit homo. Sed tamen illũ
panem qui manducauerunt in
deſto: omnes mortui sunt. Ista
autem esca quam accipitis: iste
panis viuus qui de celo descen
dit: vite eterne substantiam mi/
nistrat. Tres alie lectiones de
euãgelio cum sua omel̃. ut sup̃.

Et qcũqz Sabbato. L.j.
hũc panẽ manducauerit:
nõ morieť in eternũ:qz corpus
christi est. Considera ergo utrũ
p̃stãtior sit panis angelorꝫ:an ca
ro christi que utiqz est corpus vi
te. Mãna illud de celo:hoc sup
celum. Illud celi:hoc dñi celo/
rum. Illud corruptioni obno/
xiuz si in diẽ alterũ ꝑuareť:hoc
alienum ab omni corruptione.

Quod qcũqz religio L.ij.
se gustauerit:corruptio/
nem sentire non poterit. Illis
aq̃ de petra fluxit:tibi sanguis e
christo. Illos ad horam satiauit
aqua:te sanguis christi diluit in
eternuz. Judeus bibit ⁊ sitit:tu
cũ biberis sitire nõ poteris. Et
illd in vmbra:hoc in ꝟitate. Si
illd qd miraris vmbra est:q̃ztũ
istud est cuius vmbra miraris.

Audi qa vmbra est L.iij.
que apud p̃res facta est.
Bibebãt inqt de spiritali cõse/
quenti eos petra:petra aũt erat
chr̃s. Sed nõ in plurib⁹ eorꝫ cõ
placitũ est deo. Nã ꝓstrati sunt
in deserto. Hec aũt facta sunt in
figura nostri. Cognouisti potio
ra: Potior enim est lux q̃z vm/
bra:ueritas q̃z figura:corpus au
ctoris q̃z manna de celo. Forte
dicis:aliud video. Lectio.iiij.

Quomodo tu mihi asseris
q̃ corpus christi accipiã:
Et hoc nobis supest ut ꝓbem⁹.
Quãtis ergo utimur exẽplis ut
ꝓbemus hoc non esse qd natu
ra formauit sed qd bñdictio cõ/
secrauit:maiorẽqz vim esse bñ/
dictionis q̃z nature:qa bñdictio
ne etiaz natura ipsa mutať. Vñ
ꝟgã tenebat moyses:ꝓiecit eã
⁊ facta est serpẽs. Rursus app̃/
hendit caudã serpentis ⁊ in vir
ge naturam reuertiť. Lectio.v.

Vides ergo ꝓphetica gra
tia bis mutatã naturam
esse serpẽtis ⁊ virge. Currebant
egypti flumina puro meatu aq̃/
rum subito de fontiũ uenis san
guis cepit effluere:nec erat po/
tus in fluuijs. Rursus ad ꝓphe
te p̃ces cruor fluminũ cessauit:
aquarũ natura remeauit. Circũ
clusus vndiqz erat ppl's hebreo
rum. Hinc egyptijs uallat⁹:in/
de mari conclusus. Lectio.vj.

Virgam leuauit moyses:
separauit se aq̃ ⁊ in mu/
ri speciẽ se cõgelauit: atqz inter
vndas via pedestris apparuit.
Jordanis ꝯuersus ꝯtra naturã
in sui fontis reuertiť exordium.
Nõne claret naturã:uel mariti/
morꝫ fluctuũ:uel cursus fluuia/
lis aque esse mutatã? Sitiebat
ppl'us patrũ:tetigit moyses pe/
traz:⁊ aqua de petra fluxit. Nũ/
quid non p̃ter naturã opata est
gr̃a ut aquam euomeret petra

quā non hēbat natura? Ad ue/
speras añe ꝑs cap̄. ut s̄. ℞. Ac/
cepit iesus panē. Hy. ⁊ ꝟ. ut sup̄.
Super magt̄ añ. O q̄ꝫ suauis est
dñe. Oratio ut sup̄. cum reliqs
per totū. Dominica. Lectio. j.

Marath fluuius amarissi
mus erat ut sitiēs ppl's
bibē nō posset. Moyses misit li
gnū in aquā: ⁊ amaritudinē suā
aquarū natura deposuit: quā in
fusa subito gr̄a tēperauit. L. ij.

Sub heliseo ꝓpheta vni ex
filijs ꝓphetarū excussum
est ferrū de securi ⁊ statim īmer
sum est in aquā: rogauit heliseū
qui amiserat ferruz: ⁊ misit etiā
heliseus lignū in aqua ⁊ ferruz
natauit. Utiqz etiam hoc preter
naturam factum cognouimus.
Grauior est enim ferri species
q̄ꝫ aquarum liquor. Lectio. iij.

Aduertimus igit̄ maiorē
esse gr̄az q̄ꝫ naturā: ⁊ ad
huc tñ ꝓphetice bñdictionis mi
ramur gr̄am. Qd̄ si tātū ualuit
humana bñdictio ut naturā cō/
uerteret: qd dicimus de ip̄a ꝯse
cratione diuina ubi ipsa uerba
dñi saluatoris opant̄? Nā sacr̄m
istud qd̄ accipis: chr̄i ꝑmone cō
ficit̄. Qd̄ si tātū ualuit sermo he
lie ut ignez de celo deponeret:
nōne ualebit chr̄i ꝑmo ut speciē
mutet elemētoꝝ? L. iiij.

De opib⁹ totius mūdi le/
gisti: quia ipse dixit ⁊ facta sunt:
ip̄e mādauit ⁊ creata sunt. Ser
mo igit̄ qui potuit ex nihilo fa/
cere qd̄ non erat: nonne potuit
ea que sunt in id mutare quod
non erāt? Non est enim minus
dare q̄ꝫ mutare nouas naturas
rebus. Sed cuius argumentis
utimur: suis utamur exemplis:
incarnationisqz exemplo astru/
amus mysterij ueritatem. L. v.

Nunqd nature usus per/
sensit cum dñs iesus ex
maria nasceret̄. Si ordinē que/
rimus: viro mixta femina gene
rare cōsueuerat. Liquet igit̄ ꝙ
p̄ter nature ordinē ꝟgo genera
uit. Et hoc quod cōficimus cor/
pus: ex ꝟgine est. Quid hic que
ris nature ordinē in christi cor/
pore cum preter naturam sit ip
se partus ex virgine? Lectio. vj.

Vera utiqz caro christi est
que crucifixa est: que se/
pulta est. Vere ergo illi⁹ carnis
sacr̄m est. Ip̄e clamat dñs nr̄ ie
sus. Hoc est corpus meum. An/
te bñdictionē ꝟborū celestium
alia spēs noīat̄: post cōsecratio/
nem ꝟo corpus christi significa
tur. Ipse dñs dicit sanguinem
suum. Ante cōsecrationē aliud
dicit̄: post cōsecrationē sanguis
christi nūcupat̄. Tu dicis amē.
hoc est: ueruz est. Feria. ij. Am
brosius de sacr̄o de conse. di. ij.

Panis est in altari usi/ L.j.
tatus añ ꝟba sacramẽto/
rum. Ubi accessit cõsecratio: de
pane fit caro christi. Quomodo
aũt qui panis est põt esse corpus
chr̃i? Cõsecratio igit̃ qbus ꝟbis
⁊ cuius sermonibus? Dñi iesu.
Nã per reliqua oĩa que dicunt̃
laus deo offert̃: or̃one petit̃ pro
ppl̃o: pro regibus: pro ceteris.
Ubi aũt sacramentũ ꝯficit̃: iam
non suis sermonibus sacerdos
sed utit̃ ꝑmonibus christi. L.ij.

Si ergo tãta vis est in ꝑmo
ne dñi nr̃i iesu christi: ut i/
cipet esse qd̃ nõ erat: quãto ma/
gis opatori⁹ est ut sint que erãt
⁊ in aliud ꝯuertant̃. Et sic quod
erat panis ante cõsecrationem
iam corpus christi post cõsecra/
tionem est: qa sermo christi crea
turã cõmutat. Et sic ex pane fit
corpus christi: ⁊ vinũ cum aqua
in calice mixtuz fit sanguis chri/
sti consecratione uerbi celestis.

Sed forte di/ Lectio.iij.
cis: Speciem panis non
video: sed habet similitudinez.
Sicut enim mortis similitudinẽ
assumpsisti: ita etiam christi simi
litudinem sanguinis bibis: ut
nullus horror cruoris sit: ⁊ pre/
cium tamen operetur redẽptio
nis. Didicisti quia corpus acci/
pis: vis scire quia uerbis cele/
stibus consecratur. Lectio.iiij.

Accipe que sunt ꝟba. Di
cit sacerdos: Fac nobis
inquit hãc oblationẽ bñdictam
ascriptã rataz rõnabilẽ ⁊ cetera.
Inde oĩa illa euangeliste sunt
usqz ad Accipite siue corpus si/
ue sanguinez. Inde uerba chri/
sti sunt. Accipite ⁊ bibite ex hoc
oẽs. Hic est enim sanguis me⁹.
Uide singula. Qui pridie q̃z pa
teret̃ accepit in sanctis suis ma
nibus panem. Ante q̃z cõsecrat̃
panis est. Ubi aũt uerba christi
accesserũt: corpus chr̃i est. L.v.

Deinde audi dicẽtem: Ac
cipite ⁊ comedite ex hoc
oẽs. Hoc enim est corpus meũ.
Et ante ꝟba christi calix est vi/
no ⁊ aqua plenus. Ubi aũt uer/
ba christi opata fuerint: ibi san/
guis christi efficit̃ qui plebẽ re/
demit. Ergo vide q̃z potens est
sermo christi vniuersa cõuerte/
re. Deinde ipse christus testifi/
cat̃ ꝙ corpus suũ ⁊ sanguinem
suum accipiamus: de cuius fide
⁊ testificatione dubitare non de
bemus. Ambrosius de sacramẽ
to de ꝯsecratione di.ij. Lec.vj.

Christ⁹ panis est: de quo
q mãducat: viuit in eter/
num. De quo ipsemet dixit: Et
panis quem ego dabo: caro est
pro mũdi vita. Denunciat quo/
modo sit panis non solum ꝑm
ꝟbũ quo viuũt oĩa: sed ꝑm car

nem assumptā p:o mundi vita. Humana enī caro que erat pec cato mortua: carni mūde vnita: incorporata: vnū cum illa effecta: viuit de spiritu eius sicut viuit corp⁹ de spiritu suo. Qui ℣o non est de corpore christi: nō viuit de spiritu christi. Feria.iij. Augustinus in libro de trinitate de consecratione di.ij. Lec.j.

Corpus ℣ sanguinē christi dicimus illud qđ ex fructibus terre acceptuz ℣ prece mystica ꝓsecratū: recte sumim⁹ ad salutē spūalē ℣ in memoriaz dñice passionis. Qđ cū per manus hoīs ad illaz visibilē speciē pducat non sanctificat ut sit taz magnū sacramētuz: nisi opante inuisibiliter spu scō: cuz hec oīa que per corpales motus in illo ope fiūt: deus operet. Hoc est sacramētū pietatis: hoc signū vnitatis ℣ vinculū charitatis. L.ij.

Qui vult viuere accedat ℣ credat: incorporet hūc cibum ℣ potū: societatē vult intelligi corpis ℣ mēbroz suoz qđ est ecclesia in pdestinatis. Augustinus in libro sniarū ꝓperi de cōsecratione di.ij. Hoc est qđ dicimus qđ oībus modis appzobare cōtēdimus: sacrificiū ecclesie duobus ꝓficī duobus cōstare visibili elemētoz specie: ℣ visibili dñi nři iesu christi carne: ℣ sacramēto ℣ re sacramenti: ideſt corpe christi. sicut ꝑsona christi constat ℣ conficit ex deo ℣ hoie: cuz christus uerus sit deus ℣ uerus sit homo: qa oīs res illarum rerū ℣ ueritatē ℣ naturā in se cōtinet ex qbus cōficitur. Lec.iij.

Conficit aūt sacrificium ecce duobus modis: sacramento ℣ re sacramenti ideſt corpore. Est igit sacramētum ℣ res sacramēti: ideſt corpus christi: caro eius quam forma panis operatam in sacramento accipimus: ℣ sanguis eius quem sub vini specie ac sapore potamus: caro videlicet est carnis: ℣ sanguis est sacramētuz sanguinis.

Carne ℣ sanguine utroqz iuisibili intelligibili spirituali significatur visibile corpus dñi nři iesu christi ℣ palpabile ℣ plenum gratia ℣ virtute omnīū virtutum ℣ diuina maiestate. Sicut ergo celestis panis qui uere christi caro est: suo modo uocat corpus christi illius videlicet quod visibile quod palpabile quod mortale in cruce est positum: uocatur ipsa carnis immolatio que sacerdotis manibus fit: christi passio mors crucifixio non rei ueritate: sed significanti mysterio: sic sacramentum fidei quod baptismus intelligitur fides est.

Pascasius de corpore chr̄i ⁊ sanguine de ꝯsecratione di.ij. L.v.

Iterat̄ quotidie hec oblatio lꝫ christꝰ semel passus in carne per vnā eādēqꝫ mortis passionē semel saluauit mūduꝫ: ex qua morte idem resurgens ad vitam: mors ei ultra non dominabit̄. Quod ꝓfecto sapientia dei patris necessarium pro multis causis prouidit. Lec.vj.

Primo qdē qa q̄tidie peccamus: saltē in peccatis sine qbꝰ mortalis infirmitas viuere nō pōt: qꝛ lꝫ oīa peccata condonata sint in baptismo: īfirmitas tñ peccati adhuc manet in carne. Unde psalmista: Bñdic aīa mea dñm: qui ꝓpitiat̄ oībꝰ iniqtatibꝰ tuis: qui sanat oēs infirmitates tuas. Et ideo qa q̄tidie labimur: q̄tidie christus pro nobis mystice īmolat̄: ⁊ passio christi in mysterio tradit̄: ut qui semel moriendo mortē vicerat: quotidie recidiua delictoꝝ per hec sacramēta corpis ⁊ sanguis peccata relaxet. Feria.iiij. L.j.

Inde oramꝰ: Dimitte nobis debita nr̄a. Quia si dixerimꝰ qꝛ peccatū nō habemus ipsi nos seducimus: ⁊ ꝟitas in nobis nō est. Agnoscit̄ etiā hoc mysterium ob cōmemorationē passiōis christi sicut ip̄e ait: Hoc quotienscūqꝫ agitis: in meā cōmemorationē facite. Quotienscūqꝫ ergo hūc panē sumitis ⁊ bibitis hūc calicē: mortem dñi annūciabitis donec ueniat. L.ij.

Non itaqꝫ sic accipiendū est donec christi mors ueniat: qa iam ultra nō morietur: sed donec ipse dñs ad iudicium ueniat. Interdū aūt semp christi mors per seculi vitā posteris nūciāda ut discant qua charitate dilexit suos qui pro eis mori dignatꝰ est. Cui oēm vicem debemus repēdere charitatis: qa ad hoc nos p̄or dilexit cum essemus gehēne filij: ut diligeremꝰ eū a morte iam liberati. Augustinus de consecratione dist.ij.

Utrum sub figura an sb̄ ueritate hoc mysticū calicis sacramētū fiat: ꝟitas ait: Caro mea uere est cibus: ⁊ sanguis meus uere est potus. Alioqn quomodo magnū erit: Panis quē dabo: caro mea est pro mūdi vita: nisi uera sit caro? Sed qa christū fas uorari dentibus non est: uoluit hūc panē ⁊ vinum in ministerio uere carnem suam ⁊ sanguinē suū cōsecratione spiritus sancti potētialiter creari: ⁊ quotidie pro mundi vita mystice īmolari. L.iiij.

Ut sicut de ꝟgine per spirituꝫ sanctū uera caro sine coitu creat̄: ita per eundē ex

substātia panis mystice idē corpus christi ꝯsecret. Corpꝰ christi ⁊ ueritas est ⁊ figura est. Ueritas dū corpus christi est: ⁊ sanguis in virtute spūs sancti: ⁊ in virtute ipsius panis viniq; substantia efficit. Figura ꝟo est id quod exterius sentitur. Lec. v.

Intra catholicā ecclesiam in ministerio corpis christi nihil a bono maiꝰ: nihil a malo minus ꝑficit sacerdote: qꝛ nō in merito cōsecrātis sed uerbo efficit creatoris ⁊ in ꝟtute spūs sci. Si enim in merito eēt sacerdotis: nequaq̄ ꝑtineret ad christum. Nūc autē sicut ipe est qui baptizat: ita ipse est qui per spiritū sanctū suam efficit carnē: ⁊ transfert vinum in sanguinem.

Inde ⁊ sacerdos: Lec. vj.

Iube inqt hec offerri per manus sancti angeli tui in sublime altare tuū in ꝯspectu diuine maiestatis tue. Ut qd deferēda in lucē deposcit: nisi ut intelligat ꝙ ista fiant in eo sacerdotio. Hāc igit oblationē benedictam per quā bn̄dicimur: ascriptā per quā hoīes in celo ascribunt: ratā per quam in visceribus christi esse cēseamur: rōnabilē per quā bestiali sensu exuamur: acceptabilez ut qui nobis ipsis displiceamus per hūc acceptabiles eius vnico filio simꝰ.

In p̄mis uesperis octaue corporis christi añe. psalmi. cap. ℟. ⁊. ꝟ. añ. sup mgt. ⁊ oro ut supra in primis vesperis festi. reliqua oīa per ordinē ut sup̄. L. j.

Nihil rōnabilius: ut quia nos iam silitudinē mortis eius in baptismo accipimus: silitudinez quoq; carnis ⁊ sanguinis sumamus: ita ut ueritas non desit in sacramento ⁊ ridiculum nulluz fiat a paganis: ꝙ cruorem occisi hoīs bibamus. Credēduz est ꝙ in ꝟbis christi sacramēt a cōficiant. Cuiꝰ enim potētia creant: prius eius utiq; uerbo ad melius ꝓcreant. Reliqua oīa que sacerdos dicit aut clericus chori canit: nihil aliud q̄z laudes ⁊ gratiaruz actiones sunt: aut certe obsecrationes ⁊ fideliuz petitiones. Ambrosius de cōsecratione di. ij. Lectio. ij.

Omnia quecunq; uoluit dn̄s fecit in celo ⁊ in terra: ⁊ quia uoluit sic factum est. Ita lz figura panis ⁊ vini videatur: nihil aliꝺ tamē q̄z caro christi ⁊ sanguis post ꝯsecrationem credenda sunt. Unde ipsa ueritas ad discipulos. Hec inquit caro mea est pro mundi vita. ⁊ ut mirabilius loquar: non alia plane q̄z que nata est de virgine maria ⁊ passa in cruce ⁊ resurrexit de sepulchro. Lec. iij.

Hec inquã ipsa est: ⁊ ideo chr̃i est caro que pro mũdi vita adhuc hodie offert. ⁊ cũ digne accipit: vita utiq; eterna in nobis reparat. Panem itaq; istũ quẽ sumimus in mysterio: illũ utiq; intelligo panẽ qui manu sancti spũs in utero ꝟginis ⁊ igne passionis decoctus est in ara crucis. Panis enim angelorum factus est hoĩum cibus: ut ipse ait: Ego sum panis viuus qui de celo descẽdi. Et iterum: Panis quẽ ego dabo: caro mea est pro mũdi vita. Augustinus de consecratione di. ij. Lec. iiij.

Quotidie eucharistie cõmunionẽ accipe nec laudo nec vitupo. Oĩbus tñ dñicis diebus coĩcanduz hortor. Si tñ mẽs in affectu peccandi est: grauari magis dico eucharistie pceptione q̃z purificari. Et ideo q̃z/uis qs peccato mordeat: peccãdi tñ de cetero nõ habet uolũtatem: ⁊ coĩcaturus satisfaciat lachrymis ⁊ or̃onibus: ⁊ cõfidẽs de dñi miſatiõe: accedat ad eucharistiã intrepidus ⁊ securus.

Sed hoc de illo dico L. v. quẽ mortalia pctã nõ grauant. Itẽ si dixerit qspiam non quotidie accipiẽdã eucharistiã: alius affirmet quotidie. Faciat vnusqsq; quod ſm vitam suam pie credit esse faciendum. Neq; enim litigarũt inter se: aut qsq̃z se alteri preposuit. Lectio. vj.

Zacheus ⁊ ille cẽturio: cum alter eoꝝ gaudenter in domo sua suscepit dñm: alter dixerit dño: Dñe nõ suz dignus uti/tres sub tectũ meũ: ambo saluatorẽ honorificantes q̃z/uis non vno modo: ambo pctis miseri: ambo miſicordiam ꝯsecuti. Ad hoc ualet ꝙ mãna ſm ꝓpriã uolũtatem in ore cuiusq; sapiebat.

Nota ꝙ si aliquod festum duplex uel nouẽ lectionuz uenerit infra octauam corpis christi: ꝑtermisso officio festi fiat de corpore christi. ⁊ post octauam fiat de festo: excepto festo beati ioãnis baptiste: de quo fiat eo die quo cadit cum cõmemoratione octaue ꝑdicte. Si ꝟo festũ ꝑdictum uenerit in die sancto corporis christi: officiuz ꝑdicti festi trãsferat ad sextã feriã ĩmediate sequẽtẽ cuz cõmemoratione de corpe christi: ⁊ secũdis uesperis a capitulo in antea fiat de festo. Diebus ꝟo infra octauã fiat de corpore christi cuz cõmemoratione beati ioannis baptiste. Si ꝟo dictũ festuz beati ioãnis uenerit in octaua corpis christi: fiat de festo cum cõmemoratione octaue. Notãdũ ꝙ si a dñica ꝑma post octauaz pẽthecostẽ usq; ad aduẽtuz dñi aliquod fe/

stum duplex uel nouem lectio/
nũ uenerit in dominica in qua
non imponat propria historia:
pretermisso dñicali officio agat
de festo: ⁊ in sequẽti feria cõue/
nienti imponat officium dñica
le immediate. Si ꝟo imponen
da esset ꝓpria historia que licite
non posset ad sequentẽ domini
cam transferri: tũc ꝑtermisso fe/
sto fiat de dñica: ⁊ festum istud
ad immediate sequentem feriã
trãsferatur. Dñica prima post
octauam pẽthecostẽ legat de li/
bris ⁊ historia regum de qbus
legat diebus dominicis ⁊ feria
tis usqꝫ ad dominicam primam
kal. augusti. Et sabbato in ue/
speris añe ⁊ ꝑs feriales: nisi illo
die fuerit festum duplex uel no
uem lectionũ. Capl'm de domi
nica que continget. ℟. Ego te tu
li. cum suo uersu ⁊ Gloria patri.
Hymnus ⁊ ꝟ. ut supra in sabba
to post octauam epiphanie. Su
per magt añ. Loquere domine qa
audit seruus tuus. Oro de dñica
que ꝯtinget. Ad matut. Inuit.
Regem magnuꝫ Adoremus dñm.
ps. Uenite. Quod inuitatoriuꝫ
dicat diebus dñicis usqꝫ ad do/
minicaꝫ proximã kal. octobris.
Añe psalmi ⁊ ꝟ. ut sup̃ in dñica
post octauã epiphanie. Inci/
pit liber regũ ꝑm⁹. L. j.
Uit vir vnus de rama/
thaim sophim de mõte effraim
⁊ nomẽ eius helchana filius hie
roboam filij heliu: filij thau: filij
suph: effrateus. ⁊ habuit duas
uxores: nomen vni anna ⁊ no/
men secunde fenẽna. Fuerũtqꝫ
fenenne filij: anne autem non
erant liberi. Et ascendebat vir
ille de ciuitate sua statutis die/
bus ut adoraret ⁊ sacrificaret do
mino exercituum in sylo. Erãt
autẽ ibi duo filij heli: ofni ⁊ phi
nees sacerdotes domini. ℟. De
us omnium exauditor est: ipse misit
angelum suum ⁊ tulit me de ouibus
patris mei. Et vnxit me vnctione
misericordie sue. ꝟ. Dominus qui
eripuit me de ore leonis ⁊ de manu
bestie liberauit me. Et. Lectio. ij.
Uenit ergo dies ⁊ immo
lauit helchana: deditqꝫ
fenenne uxori sue ⁊ cunctis fi/
lijs eius ⁊ filiabus partes. An/
ne autem dedit partẽ vnam tri/
stis: quia annam diligebat. Do/
minus autem concluserat vul/
uam eius. Affligebat quoqꝫ eã
emula eius: ⁊ uehementer an/
gebat: intantum ut exprobraret
ꝙ cõclusisset dñs vuluam eius.
Sicqꝫ faciebat per singulos an/
nos. ℟. Dñs qui eripuit me de ore
leonis ⁊ de manu bestie libauit me.
Ipse me eripiet de manibus inimi/
coꝝ meoꝝ. ꝟ. Misit de⁹ misericordiã
suã ⁊ ueritatẽ suã: aiam meã eripuit

de medio catulorꝝ leonum. Ipse me.

Cum redeũte tẽ/ Lec.iij.
pore ascẽderẽt ad tẽpluꝫ
dñi: ⁊ sic ꝓuocabat eam. Porro
illa flebat: ⁊ non capiebat cibũ.
Dixit ergo ei helchana vir suꝰ.
Anna cur fles: ⁊ quare non co/
medis: quamobrem affligit̃ cor
tuum? Nunqd non ego melior
tibi suꝫ q̃ꝫ decem filij? Surrexit
autez anna postq̃ꝫ comederat ⁊
biberat in sylo. Et heli sacerdo/
te sedẽte sup sellam ante postes
domus dñi. ℟. Ego te tuli de do/
mo patris tui dicit dñs ⁊ posui te pa/
scere gregem ppli mei ⁊ fui tecum in
oĩbus ubicũq; ambulasti. Firmans
regnum tuũ in eternũ. ℣. Feciq; ti/
bi nomen grande iuxta nomen ma/
gnorum qui sunt in terra. Firmans.

Cum esset anna Lec.iiij.
amaro aĩo: orauit ad do
minũ flens largiter ⁊ uotũ uo/
uit dicẽs: Dñe exercituuꝫ si re/
spiciens videris afflictionẽ fa/
mule tue: ⁊ recordatus mei fue
ris: nec oblitus ancille tue: de/
derisq; serue tue sexũ virilẽ: da/
bo eum dño oĩbus diebus vite
eius: ⁊ nouacula nõ ascẽdet sup
caput eiꝰ. ℟. Mõtes gelboe nec
ros nec pluuia ueniãt sup uos. Ubi
ceciderũt fortes isrl̃. ℣. Oẽs mõtes
qui estis in circuitu visitet dñs: a gel/
boe aũt transeat. Ubi. L.v.
Factũ est aũt cuꝫ illa mul/
tiplicaret p̃ces corã dño: ut heli
obseruaret os eiꝰ. Porro anna
loquebat̃ in corde suo: tantũq;
labia eius mouebant̃ ⁊ uox pe/
nitus non audiebat̃. Estimauit
ergo eam heli temulẽtã dixitq;
ei: Usquequo ebria eris? Dige
re paulisper vinũ quo mades.
℟. Exaudisti dñe orõnẽ serui tui ut
edificarẽ tẽpluꝫ nomini tuo. Bñdic
⁊ scĩfica domũ istã in sempiternum
deus israel. ℣. Dñe qui custodis pa
ctum ⁊ misericordiã ꝑuis tuis qui am
bulãt corã te in toto corde suo. Bñ.

Respondens anna: L.vj.
nequaq̃ꝫ inquit dñe mi.
Nam mulier infelix nimis ego
sum: vinũq; ⁊ oẽ qd inebriare
põt non bibi: sed effudi animaꝫ
meam in ꝯspectu dñi. Ne repu
tes ancillã tuam quasi vnam de
filiabus belial: qꝛ ex multitudi/
ne doloris ⁊ meroris mei locu
ta sum usq; in p̃sens. Tũc heli
ait ei: Uade in pace: ⁊ deus isrl̃
det tibi petitionẽ tuã quam ro
sti eum. At illa dixit: utinã inue
niat ancilla tua gr̃am in oculis
tuis. ℟. Dñe si ꝯuersus fuerit ppl̃s
tuus ⁊ orauerit ad sanctuariũ tuuꝫ.
Tu exaudies in celo dñe ⁊ libera eos
de manibus inimicorꝝ suorũ. ℣. Si
peccauerit ppl̃s tuus ⁊ cõuersus ege
rit penitentiã ueniẽsq; orauerit in lo
co isto. Tu. Tres lectiões de euã
gelio dñicali qd continget. ℟.

Audi dñe hymnũ ⁊ oꝛonẽ quã ſuus tuus orat coram te hodie ut ſint aculi tui aperti: ⁊ aures tue intente Sup domũ iſtam die ac nocte. ℣. Reſpice dñe de ſanctuario tuo ⁊ de excelſo celoꝝ habitaculo. Sup. ℟. Peccaui ſup numerũ arene maris ⁊ multiplicata ſunt peccata mea ⁊ non ſum dignus videre altitudinem celi pre multitudine iniqtatis mee qꝛ irritaui irã tuam Et malũ corã te feci. ℣. Qm̃ iniqtatẽ meam ego agnoſco ⁊ peccatũ meũ cõtra me eſt ſemp tibi ſoli peccaui. Et. ℟. Recordare dñe teſtamenti tui ⁊ dic angelo pcutienti ceſſet iam manus tua. Ut non deſoleꝛ terra ⁊ ne pdas oẽm aĩaz viuã. ℣. Quieſcat dñe ira tua a pplo tuo ⁊ a ciuitate ſcã tua. Ut. ℟. Prepate corda uꝛa dño ⁊ ſuite illi ſoli. Et liberabit uos de manib⁹ inimicoꝝ ueſtroruz. ℣. Auferte deos alienos de medio uꝛi. Et. ℟. Factũ eſt dũ tolleret dñs heliã per turbinẽ in celum: heliſeus clamabat dicẽs: Pꝛ mi pꝛ mi currus iſrl ⁊ auriga ei⁹. ℣. Oro dñe ut fiat ſpũs tuus duplex in me. at ille inqt ſi videris qñ tollar a te erit qd petiſti. Pꝛ. ℟. Planxit aũt dauid planctu magno ſup ſaul ⁊ ionathan filiuz eius ⁊ dixit: Quõ ceciderunt fortes in bello ⁊ interierunt arma bellica? ℣. Montes gelboe nec ros nec pluuia ſuper uos deſcendat. Quõ. Infraſcripte añe dicant ſup magt dieb⁹ dñicis ⁊ feriatis.

Añ. Cognouerunt oẽs a dan uſqꝫ berſabee ꝙ fidelis ſamuel propheta eẽt dñi. Añ. Obſecro dñe aufer iniquitatẽ ſerui tui quia inſipienter egi. Añ. Preualuit dauid in philiſteo in funda ⁊ lapide in noĩe dñi. Añ. Nõne iſte eſt dauid de quo canebãt in choro dicẽtes: ſaul pcuſſit mille ⁊ dauid decem milia in milibus ſuis. Añ. Quis enim in oĩbus ſicut dauid fidelis inuentus eſt in regno ſuo egrediẽs ⁊ regrediẽs ⁊ pgens ad imperium regis. Añ. Iratus rex ſaul dixit: mihi mille dederunt ⁊ filio yſai dederũt decẽ milia. Añ. Doleo ſup te frater mi ionatha amabilis ualde ſup amorẽ mulierũ: ſicut mater vnicum amat filiuz ita te diligebam: ſagitta ionathe nunqꝫ abijt retrorſum nec declinauit clypeus eius a bello ⁊ haſta ei⁹ nõ eſt auerſa. Añ. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori in vita ſua: in morte quoqꝫ non ſunt ſeparati: aquilis uelociores: leonibus fortiores: quõ ceciderunt fortes in bello ⁊ perierũt arma bellica: inclyti iſrl flete. Añ. Dixitqꝫ dauid ad dñm cum vidiſſet angelũ cedentem pplm: ego ſum qui peccaui: ego inique egi: iſti q oues ſunt qd fecerũt? Añ. Rex aũt dauid coopto capite incedens lugebat filiuz dicẽs: abſalon fili mi fili mi abſalon quis mihi det ut ego moriar pro te fili mi abſalon. Añ. Unxerũt ſalomonẽ ſadoch ſacerdos ⁊ nathan ꝓpheta regem in gion ⁊ abierũt leti

dicētes viuat rex in ētnū. Añ. Elamabat helisęus ad heliaz:pater mi: pater mi:currus ſrael ⁊ auriga eius.

Et notandum q̄ ſi kal.men/ſuꝫ uenerint in.iij.feria.ij.uel ij.precedēti dominica incipiat̄ hiſtoria. Si ꝓ in feria.v.vj.uł ſabbato uenerint: in ſequen/ti dominica incipiatur hiſtoria.

Lectiones per ebdomadam.

Ꝑ Tabijt mulier in uiā ſuā ⁊ comedit:vultuſq̄ illius nō ſunt amplius in diuerſa mutati. Et ſurrexerūt mane:⁊ adorauerūt corā dño:reuerſiq̄ ſunt ⁊ uenerūt in domū ſuam ramatha. Cognouit aūt helchana annam uxorē ſuā:⁊ recordatus eſt eius dñs. Et factū eſt poſt circulum dierū:cōcepit anna ⁊ pepe rit filium:uocauitq̄ nomē eius ſamuel: eo q̄ a dño poſtulaſſet euꝫ. Aſcēdit aūt vir eius helchana ⁊ oīs domus eius:ut immolaret dño hoſtiā ſolēnē ⁊ uotum ſuū:⁊ anna non aſcendit. Dixit enim viro ſuo. Nō uadā donec ablactet infans:⁊ ducā eum ut appareat añ cōſpectū dñi:⁊ maneat ibi iugiter. Et ait ei helchana vir ſuus: Fac quod bonuꝫ tibi videt:⁊ mane donec ablactes eum:p̄cor:q̄ ut impleat dñs uerbum ſuū. Mānſit ergo mulier ⁊ lactauit filium ſuū:donec amoueret euꝫ a lacte. Et adduxit eū ſecum poſtq̄ ablactauerat:in vitulis tribus:⁊ tribus modijs farine:⁊ amphora vini:⁊ adduxit eum ad domuꝫ domini in ſylo. Puer autem erat adhuc infantulus. Et immolauerunt vitulum ⁊ obtulerunt puerum heli. Et ait anna: Obſecro mi domine:viuit anima tua. Ego ſum illa mulier que ſteti coraꝫ te hic: orans dñm p̄o puero iſto. Oraui:⁊ dedit mihi dñs petitionem meā quam poſtulaui eum. Idcirco ⁊ ego cōmodaui euꝫ dño: cūctis diebus q̄bus fuerit accōmodatus dño. Et adorauerunt ibi dñm. Et orauit anna ⁊ ait: Exultauit cor meū in dño:⁊ exaltatuꝫ eſt cornu meum in deo meo. Dilatatuꝫ eſt os meū ſup inimicos meos:qa letata ſuꝫ in ſalutari tuo. Non eſt ſcūs ut eſt dñs:neq̄ eniꝫ eſt alī extra te:⁊ nō eſt fortis ſicut deus nr̄. Nolite multiplicare loqui ſublimia gloriantes. Recedāt uetera de ore uestro:quia deus ſciētiaruꝫ dominus eſt:⁊ ipſi p̄parantur cogitationes. Arcus fortium ſuperat̄ eſt:⁊ infirmi accincti ſunt robore. Repleti p̄ius p̄o panibus ſe locauerunt:⁊ famelici ſaturati ſunt. Donec ſterilis pepe rit plurimos:⁊ que multos ha/

bebat filios infirmata est. Domi
nus mortificat & viuificat: dedu
cit ad inferos & reducit. Domi
nus pauperē facit & ditat: humi
liat & subleuat. Suscitat de pul
uere egenum: & de stercore ele
uat pauperem. Vt sedeat cum
principibus: & solium glorie te
neat. Domini enim sunt cardi
nes terre: & posuit super eos or
bem. Pedes sanctorum suorum ser
uabit: & impij in tenebris conti
cescent: quia non in fortitudine
sua roborabit vir. Dominū for
midabunt aduersarij eius: & su
per ipsos in celis tonabit. Dñs
iudicabit fines terre: & dabit im
perium regi suo: & sublimabit
cornu christi sui. Et abijt helcha
na in ramatha in domum suam.
Puer autē erat minister in cō
spectu domini ante faciem he
li sacerdotis. Porro filij heli:
filij belial nescientes dominum
neq; officium sacerdotū ad po
pulum: sed quicūq; immolasset
victimam: veniebat puer sacer
dotis dum coqueretur carnes: &
habebat fuscinulam tridentē in
manu sua: & mittebat eam in le
betem uel in caldariam: aut in
ollam siue in cacabum & omne
qđ leuabat fuscinula: tollebat sa
cerdos sibi. Sic faciebant vni
uerso israeli uenientium in sylo.
Etiam antequā adolerent adipē:
veniebat puer sacerdotis: & di
cebat immolanti: Da mihi car
nem ut coquam sacerdoti. Nō
enim accipiam a te carnem co
ctam sed crudam. Dicebatq; il
li immolans: Incendatur pri
mum iuxta morē hodie adeps:
& tolle tibi quantumcūq; desi
derat anima tua. Qui respon
dens aiebat ei: Nequaq̄. Nunc
enim dabis: alioquin tollam vi.
Erat ergo peccatum puerorum
grande nimis coram domino:
quia detrahebant homines a sa
crificio domini. Samuel autē
ministrabat ante faciem domi
ni puer accinctus ephot lineo.
Et tunicā parvā faciebat ei ma
ter sua: quam afferebat statutis
diebus ascendēs cum viro suo:
ut immolaret hostiam solēnem
& votum suum. Et benedixit he
li helchane & uxori eius: dixitq;
ei: Reddat tibi dñs semē de mu
liere hac pro fenore qđ commo
dasti dño. Et abierunt in locum
suū. Visitauit ergo dñs annā &
concepit & peperit tres filios &
duas filias. Et magnificatus est
puer samuel apud dominum.
Heli autem erat senex ualde &
audiuit omnia que faciebāt fi
lij sui vniuerso israeli: & quomo
do dormiebant cum mulieribus

que obseruabāt ad ostiuz taber
naculi: ⁊ dixit eis: Quare facitis
res huiusmodi: quas ego audio
res pessimas ab omni ppl̄o? No
lite filij mei. Nō enim est bona
fama quā ego audio: ut trāsgre
di faciatis ppl̄m dñi. Si pecca/
uerit vir in viruz: placari pōt ei
deus: si autē in deuz peccauerit
vir: quis orabit pro eo? Et non
audierūt uocē patris sui: qꝛ uo/
luit dñs occidē eos. Puer autē
samuel ꝓficiebat atqꝫ crescebat:
⁊ placebat tam deo q̄ꝫ hoībus.
Uenit autē vir dei ad heli: ⁊ ait
ad eum. Hec dicit dñs: Nunqd
non apte reuelatus sum domui
patris tui cuz esset in egypto in
domo pharaonis? Et elegi euz
ex omnibus tribub⁹ israel mihi
in sacerdotē: ut ascēderet ad alta
re meum ⁊ adoleret mihi incē/
sum: ⁊ portaret coram me: ⁊ de/
di domui patris tui omnia de sa
crificijs filioꝝ israel? Quare cal/
ce abiecistis victimā meā ⁊ mu
nera mea que p̄cepi ut offerrē/
tur in tēplo: ⁊ magis honorasti
filios tuos q̄ꝫ me: ut comedere/
tis primitias oīs sacrificij israel
ppl̄i mei? Propterea ait dñs de
us israel: Loquēs locut⁹ suz ut
domus tua ⁊ domus patris tui
ministraret ī ꝯspectu meo usqꝫ
in sempiternū. Nunc autē dicit
dñs: Absit hoc a me. Sed qcūqꝫ
honorificauerit me glorificabo
eum: qui autē ꝯtemnūt me erūt
ignobiles. Ecce dies ueniūt: ⁊
precidam brachium tuuz: ⁊ bra/
chium domus patris tui: ut non
sit senex in domo tua. Et vide/
bis emuluz tuū in tēplo in vni/
uersis ꝓsperis israel: ⁊ non erit
senex in domo tua oīb⁹ dieb⁹.
Uerūtamē non auferam peni/
tus virum ex te ab altari meo:
sed ut deficiant oculi tui: ⁊ tabe/
scat anima tua: ⁊ ꝑs magna do/
mus tue morietur cum ad viri/
lem etatē uenerit. Hoc autē erit
tibi signum qd̄ uēturuz est duo/
bus filijs tuis ofni ⁊ phinees.
In die vno morient̄ ambo. Et
suscitabo mihi sacerdotē fidelez
qui iuxta cor meum ⁊ animam
meā faciet. ⁊ edificabo ei domū
fidelem: ⁊ ambulabit corā chri/
sto meo cūctis diebus. Futurū
est autē ut quicūqꝫ remāserit in
domo tua: ueniat ut oretur pro
eo: ⁊ offerat nūmū argenteuz ⁊
tortam panis: dicatqꝫ: Dimitte
me obsecro ad vnā partē sacer/
dotalē: ut comedam bucellā pa
nis. Puer autē samuel ministra
bat dño coram heli: ⁊ sermo do
mini erat p̄ciosus. In dieb⁹ il/
lis non erat visio manifesta. Fa
ctum est ergo in die quadā: he/
li iacebat in lectulo suo: ⁊ oculi
ei⁹ caligauerāt: nec poterat vi/

dere lucernam dei anteq̄ extin
gueret. Samuel dormiebat in
tẽplo dñi ubi erat archa dei. Et
uocauit dñs samuel. Qui rñdẽs
ait: Ecce ego. Et cucurrit ad he
li: & dixit: Ecce ego. Uocasti eni
me. Qui dixit: Non uocaui te fi
li. Reuertere & dormi. Et abijt
& dormiuit. Et adiecit dñs rur/
sus uocare samuel. Cõsurgẽsq;
samuel abijt ad heli: & dixit: Ec
ce ego quia uocasti me. Qui rñ
dit: Non uocaui te fili mi. Re/
uertere & dormi. Porro samuel
nec dũ sciebat dñm: nec reuela/
tus fuerat ei sermo dñi. Et adie
cit dñs: & uocauit adhuc samu/
el tertio. Qui cõsurgẽs abijt ad
heli: & ait: Ecce ego: qa uocasti
me. Intellexit ergo heli q; dñs
uocaret puerũ: & ait ad samuel:
Uade & dormi. & si dormceps uo
cauerit te: dices: Loquẽ dñe qa
audit seruus tuus. Abijt ergo sa
muel & dormiuit in loco suo. Et
uenit dñs & stetit: & uocauit sicut
uocauerat secũdo: Samuel sa/
muel. Et ait samuel: Loquere
dñe: q; audit seruus tuus. Et di
xit dñs ad samuel: Ecce ego fa/
cio uerbũ in israel: qd̄ qcũq; au
dierit: tinnient ambe aures ei⁹.
In die illa suscitabo aduersum
heli oĩa que locutus sum sup do
mũ eius. Incipiam & cõplebo.
Predixi enim ei q̄ iudicaturus
essem domũ eius in eternũ p/
pter iniqtatez: eo q̄ nouerat in/
digne agẽ filios suos: & non co/
ripuerit eos. Idcirco iurauj do
mui heli q̄ non expiet iniqtas
domus eius victimis & mune/
ribus usq; in eternũ. Dormiuit
autẽ samuel usq; mane: apuitq;
ostia domus dñi. Et samuel ti/
mebat indicare visionem heli.
Uocauit ergo heli samuelẽ: & di
xit: Samuel fili mi. Qui rñdẽs
ait: Preſto sum. Et interrogauit
eũ. Quis est sermo quẽ locutus
est dñs ad te? Oro te ne celaue
ris me. Hec faciat tibi deꝰ & hec
addat: si abscõderis a me ſmo/
nem ex oĩbus uerbis que dicta
sũt tibi. Indicauit itaq; ei samu
el vniuersos sermones & nõ ab
scõdit ab eo. Et ille rñdit: Dñs
est. Qd̄ bonum est in oculis suis
faciat. Creuit autẽ samuel & dñs
erat cũ eo: & nõ cecidit ex oĩbus
ꝓbis eius in terrã. Et cognouit
vniuersus israel a dan usq; ber
sabee: q̄ fidelis samuel ꝓpheta
esset dñi. Et addidit dñs ut ap/
pareret in sylo: qm̃ reuelat⁹ fue/
rat dñs samuel in sylo iuxta uer
bũ dñi. Et euenit sermo samue
lis vniuerso israeli. Et factũ est
in diebus illis: congregatũ phili/
stijm in pugnam. Egressus est
nãq; israel obuiam philistijm in
pliuz: & castrametatus est iuxta

lapidem adiutorij. Porro phili
stijm uenerunt in affec: ⁊ instru
xerunt aciem contra israel. Ini
to autez certamine terga uertit
israel philisteis: ⁊ cesa sunt in il
lo certamine passim per agros
quasi quatuor milia virorū. Et
reuersus est populus ad castra.

Incipit liber regum secūdus.

Factum est autem postq̄z
mortuꝰ est saul ut dauid
reuerteretur a cede amalech: ⁊
maneret in sicelech duos dies.
In die autez tertia apparuit ho
mo ueniens de castris saul: ue/
ste ꝯscissa ⁊ puluere conspersus
caput. Et ut uenit ad dauid ceci
dit sup faciez suam: ⁊ adorauit.
Dixitqz ad euz dauid: Unde ue
nis: Qui ait ad eum. De castris
israel fugi. Et dixit ad eum da/
uid: Qd̄ est uerbum qd̄ factum
est: Indica mihi. Qui ait: Fu/
git populus ex p̄lio: ⁊ multi cor
ruentes e populo mortui sunt:
sed ⁊ saul ⁊ ionathas filius eiꝰ in
terierūt. Dixitqz dauid ad ado/
lescētem qui nunciabat ei. Un/
de scis qa mortuus est saul ⁊ io/
nathas filius eius: Ait adolescēs
qui nunciabat ei. Casu ueni in
montem gelboe: ⁊ saul incūbe/
bat sup hastam suam: porro cur
rus ⁊ equites appropinquabāt
ei: ⁊ conuersus post tergum su/
um: vidēsqz me uocauit. Cui cū
respōdissem ad sum: dixit mihi:
Quis nam es tu: Et aio ad eū:
Amalechites ego sum. Et locu/
tus est mihi: Sta sup me ⁊ iter/
fice me: quoniam tenent me an
gustie ⁊ adhuc tota aīa mea in
me est. Stāsqz sup eum occidi il
lum. Sciebam enim ꝙ viuere
nō poterat post ruinam. Et tuli
diadema qd̄ erat in capite eius:
⁊ armillā de brachio illius: ⁊ at/
tuli ad te dn̄m meum huc. App̄
hendens aūt dauid uestimenta
sua scidit: omnesqz viri qui erāt
cuz eo: ⁊ planxerūt ⁊ fleuerūt ⁊
ieiunauerūt usqz ad uesperam
sup saul ⁊ sup ionathan filiū eiꝰ:
⁊ sup pplum dn̄i ⁊ sup domum
israel: eo ꝙ corruissent gladio.
Dixitqz dauid ad iuuenem qui
nūciauerat ei: Unde es tu: Qui
respōdit: Filius hominis adue
ne amalechite ego sum. Et ait
ad euz dauid: Quare non timui
sti mittere manuz tuam ut occi/
deres christū dn̄i: Uocansqz da
uid vnuz de pueris suis ait: Ac/
cedens irrue in eum. Qui per/
cussit illuz ⁊ mortuus est. Et ait
ad euz dauid: Sanguis tuus su/
per caput tuum. Os enim tuuz
locutum est aduersum te dicēs:
ego interfeci christum dn̄i. Plā
xit autem dauid planctuz huius
cemodi sup saul ⁊ sup ionathan
filium eius: ⁊ p̄cepit ut docerēt

filios iuda arcum: sicut scriptuꝫ
est in libro iustorū. Et ait: Con
sidera israel pro his qui mortui
sunt: super excelsa tua vulnera
ta. Inclyti israel sup montes tu
os interfecti sunt. Quomodo ce
ciderunt fortes: Nolite annun
ciare in geth: neq; annuncietis
in cōpitis ascalonis: ne forte le
tent filie philistijm: ne exultent
filie incircūcisoꝝ. Montes gel
boe nec ros nec pluuia ueniant
super uos. Neq; sint agri primi
tiarum: qa ibi abiectus est cly
peus fortium: clypeus saul qua
si nō esset vnctus oleo: a sangui
ne interfectorum ab adipe forti
um. Sagitta ionathe nunq̄ re
dijt retro: suꝫ: et gladius saul nō
est reuersus inanis. Saul et io
nathas amabiles et decori valde
in vita sua: in morte quoq; non
sunt diuisi. Aquilis velociores:
leonibus fortiores. Filie israel
sup saul flete qui uestiebat uos
coccino in delitijs: qui pbebat
ornamenta aurea cultui uestro.
Quomodo ceciderūt fortes in
plio: Jonathas in excelsis tuis
occisus est. Doleo super te fra
ter mi ionatha decore nimis: et
amabilis sup amorē mulieruꝫ.
Sicut mr vnicum amat filiuꝫ su
um: ita ego te diligebam. Quo
modo ceciderunt robusti: et pie
rūt arma bellica: Jgit post hec
p̄suluit dauid dñm dicēs: Num
ascēdam in vnam de ciuitatib⁹
iuda: Et ait dñs ad eum: Ascen
de. Dixitq; dauid: Quo ascen
daꝫ: Et respōdit ei: Jn hebron.
Ascendit ergo dauid et due uxo
res eius achinoen iezraelites et
abigail uxor nabal carmeli: sed
et viros qui erant cum eo duxit
dauid singulos cum domo sua:
et manserūt in oppidis hebron.
Venerūtq; viri iuda: et vnxerūt
ibi dauid ut regnaret super do
mū iuda. Et nūciatuꝫ est dauid
q̄ viri iabes galaad sepelissent
saul. Misit ergo dauid nuncios
ad viros iabes galaad: dixitq;
ad eos: Bñdicti uos a dño qui
fecistis mīcordiā hāc cuꝫ dño
uestro saul: et sepelistis eum. Et
nūc retribuet uobis qdem dñs
mīcordiam et veritatez: et ego
reddam gr̄am eo q̄ fecistis uer
bum istud. Confortent manus
uestre: et estote filij fortitudinis.
Licet enī mortuus sit dñs uester
saul: tamen me vnxit domus iu
da in regem sibi. Abner autem
filius ner princeps exercitus sa
ul: tulit isboseth filium saul et cir
cunduxit euꝫ per castra: regēq;
constituit sup galaad: et sup ges
suri: et super iezrael: et sup effra
im: et super beniamin: et super is
rael vniuersum. Quadraginta
annorū erat isboseth filius saul

cum regnare cepisset sup israel: ⁊ duobus annis regnauit. Sola autem domus iuda sequebat dauid. Et fuit numerus dieruz quos cōmoratus est dauid imperans in hebron sup domū iuda septem annoz ⁊ sex mēsiuz. Egressusq; est abner filius ner ⁊ pueri isboseth filij saul de castris in gabaon. Porro ioab filius saruie: ⁊ pueri dauid egressi sunt: ⁊ occurrerunt eis iuxta piscinam gabaon. Et cū in vnum conuenissent: e regione sederunt hi in vna parte piscine: ⁊ illi ex altera. Dixitq; abner ad ioab: Surgant pueri ⁊ ludant coram nobis. Et rndit ioab: Surgāt. Surrexerūt ergo ⁊ transierunt numero duodecim de beniamin ex parte isboseth filij saul: ⁊ duodecim de pueris dauid. Apphensoq; vnusquisq; capite cōparis sui defixit gladiuz in latus cōtrarij: ⁊ ceciderunt simul. Vocatūq; est nomen loci illius ager robustoruz in gabaon. Et ortum est bellum duruz satis in die illa: fugatusq; est abner ⁊ viri israel a pueris dauid. Erāt autē ibi tres filij saruie: ioab ⁊ abisai ⁊ asahel. Porro asahel cursor uelocissimus fuit quasi vnus de capreis que morantur in siluis. Persequebat autez asahel abner: ⁊ non declinauit ad dexteram siue ad sinistrā omittens persequi abner. Respexit itaq; abner post tergum suum: ⁊ ait: Tu ne es asahel? Cui respōdit: Ego sum. Dixitq; ei abner: Vade ad dexteram siue ad sinistrā: ⁊ apphende vnum de adolescentibꝰ ⁊ tolle tibi spolia eius. Noluit autez asahel omittere quin urgeret eū. Rursumq; locutus est abner ad asahel: Recede ⁊ noli me sequi: ne forte compellar ꝓfodere te in terram: ⁊ leuare nō potero faciem meam ad ioab fratrem tuum. Qui audire ꝓtēpsit: ⁊ noluit declinare. Percussit ergo eum abner auersa hasta in inguine ⁊ trāsfodit: ⁊ mortuus est in eodem loco. Oēsq; qui trāsibāt per locum illum in quo ceciderat asahel ⁊ mortuus erat: subsistebāt. Persequentibus aūt ioab ⁊ abisai fugiētem abner: sol occubuit. Et uenerūt usq; ad collem aqueductus qui est ex aduerso uallis ⁊ itineris deserti in gabaon. Cōgregatiq; sūt filij beniamin ad abner ⁊ cōglobati in vnū cuneū steterunt in summitate tumuli vnius. Et exclamauit abner ad ioab ⁊ ait: Num usq; ad internitionē tuus mucro deseuiet? An ignoras quā periculosa sit desperatio? Usquequo nō dicis populo ut omittat pseq; fres suos? Et ait ioab: Vi-

uit dñs: si locutus fuisses mane
recessisset populus psequés fra
trem suu. Insonuit ergo ioab
buccina: & stetit omnis exercit⁹:
nec psecuti sũt ultra israel: neq;
iniere certamen. Abner autem
& uiri eius abierunt per campe
stria moab tota nocte illa: & trã/
sierũt iordanem: & lustrata om/
ni bethoron uenerũt ad castra.
Porro ioab reuersus omisso ab
ner cõgregauit omnem popu/
lum & defuerunt de pueris da/
uid decem & nouẽ uiri excepto
asahele. Serui aũt dauid pcus
serũt de beniamin & de uiris q
erãt cum abner trecentos sexa/
ginta: qui & mortui sunt. Tule/
rũtq; asahel & sepelierunt eum
in sepulchro patris sui in bethle
em. Et ambulauerũt tota nocte
ioab & uiri qui erãt cum eo: & in
ipso crepusculo puenerũt in he
bron. Incipit liber regũ tertiꝰ.

ET rex dauid senuerat: ha
bebatq; etatis plurimos
dies. Cũq; opiret uestibus non
calefiebat. Dixerũt ergo ei ser/
ui sui: Queramus dño nr̃o re/
gi adolescẽtulam uirginẽ: & stet
coram rege: & foueat eum: dor/
miatq; in sinu suo: & calefaciat
dñm nostrũ regem. Quesierũt
igit adolescẽtulaz speciosam in
omnibus finibus israel: & inue/
nerunt abisac sunamitem: & ad
duxerũt eam ad regẽ. Erat au/
tem puella pulchra nimis: dor/
miebatq; cũ rege & ministrabat
ei: rex ño non cognouit eam.
Adonias autez filius agith: ele/
uabat dicẽs: Ego regnabo. Fe
citq; sibi curruz & equites: & qn/
quaginta uiros qui currerent
ante eum. Nec corripuit euz pa
ter suus aliquãdo dicens: Qua
re hoc fecisti? Erat autem & ip/
se pulcher ualde secundus natu
post absalon. Et ꝓmo eius cum
ioab filio saruie & cum abiathar
sacerdote qui adiuuabant par/
tes adonie. Sadoch ño sacer/
dos & banaias filꝰ ioiade & na/
than ꝓpheta & semei & celethi &
felethi & omne robur exercitus
dauid non erat cuz adonia. Im
molatis ergo adonias arietib⁹
& uitulis & uniuersis pinguibus
iuxta lapidem zoeleth: qui erat
vicinus fonti rogel: uocauit uni
uersos fratres suos filios regis:
& omnes uiros iuda seruos re/
gis: nathan aũt ꝓphetam & ba
naiam & robustos quosq;: & sa/
lomonem fratrem suũ non uo/
cauit. Dixit itaq; nathan ad ber
sabee matrez salomonis. Num
audisti q regnauerit adonias fi
lius agith: & dñs noster dauid
hoc ignorat? Nũc ergo ueni ac/
cipe cõsilium a me: & salua ani/
mam tuaz filijq; tui salomonis.

Vade ⁊ ingredere ad regez da/
uid:⁊ dic ei: Nonne tu domine
mi rex iurasti mihi ancille tue
dicés q̄ salomon filius tuus re
gnabit post me:⁊ ip̄e sedebit in
solio meo: Quare ergo regnat
adonias: Et adhuc ibi te loquē
te cuz rege: ego ueniam post te:
⁊ complebo sermones tuos. In
gressa est itaq̄ bersabee ad re/
gem in cubiculo. Rex autez se/
nuerat nimis:⁊ abisac sunami/
tis ministrabat ei. Inclinauit se
bersabee ⁊ adorauit regem. Ad
quam rex: quid tibi inquit vis:
Que respondens ait: Domine
mi rex tu iurasti per dñm deuz
tuum ancille tue: salomon fili/
us tuus regnabit post me:⁊ ip̄
se sedebit in solio meo:⁊ ecce
nunc adonias regnat te dñe mi
rex ignorāte. Mactauit boues
⁊ pinguia queq̄ ⁊ arietes pluri
mos:⁊ uocauit omnes filios re
gis: abiathar quoq̄ sacerdotem
⁊ ioab p̄cipem militie: salomo
nem autem seruum tuum non
uocauit. Ueruntamen domine
mi rex in te oculi respiciunt to/
tius israel ut indices eis quis se
dere debeat in solio tuo domi/
ne mi rex post te. Eritq̄ cū dor/
mierit dñs meus rex cum patri
bus suis: erimus ego ⁊ filiꝰ me/
us peccatores. Adhuc illa loquē
te cum rege: nathan p̄opheta
uenit. Et nunciauerunt regi di
centes: Adest nathan p̄opheta.
Cūq̄ introisset in conspectu re
gis ⁊ adorasset eum p̄onus in
terraz: dixit nathan. Dñe mi rex
tu dixisti: adonias regnet post
me:⁊ ip̄e sedeat super th̄onum
meum: Quia descendit hodie
⁊ immolauit boues ⁊ pinguia
⁊ arietes plurimos:⁊ uocauit
uniuersos filios regis ⁊ p̄inci/
pes: abiathar quoq̄ sacerdo/
tem: illisq̄ uescentibus ⁊ biben
tibus coram eo:⁊ dicētibus vi/
uat rex adonias: me seruum tu
um ⁊ sadoch sacerdotem ⁊ ba/
naiam filium ioiade ⁊ famuluz
tuuz salomonem non uocauit.
Nunquid a dño meo rege exi/
uit hoc uerbū:⁊ mihi non indi/
casti seruo tuo quis sessurus es/
set super th̄onuz dñi mei regis
post eum: Et respondit rex da/
uid dicēs. Uocate ad me bersa/
bee. Que cuz iuisset ingressa co
raz rege ⁊ stetisset ante euz: iura
uit rex ⁊ ait: Uiuit dñs qui eruit
aiam meam de omni angustia:
q̄ sicut iurauī tibi per dñm deū
israel dicēs: salomon filius tuus
regnabit post me:⁊ ip̄se sedebit
sup̄ solium meum p̄o me: sic fa
ciā hodie. Sūmissoq̄ bersabee
in terram vultu: adorauit regez
dicēs: Uiuat dñs meus rex da/
uid in eternuz. Dixit quoq̄ rex

dauid: Vocate mihi sadoch sa/
cerdotem ⁊ nathan ppheta: ⁊
banaiam filium ioiade. Qui cũ
ingressi fuissent coram rege di/
xit ad eos: Tollite uobiscuꝫ ser/
uos dñi uestri: ⁊ imponite salo
monem filium meuꝫ sup mulã
meam: ⁊ ducite eum in gion: ⁊
unget eum ibi sadoch sacerdos
⁊ nathan ppheta in regem sup
israel. Et canetis buccina atqꝫ
dicetis. Uiuat rex salomon. Et
ascendetis post eum: ⁊ uenietis
in hierusalem: ⁊ sedebit sup so/
lium meum: ⁊ ipe regnabit pro
me: illiqꝫ precipiaꝫ ut sit dux su/
per israel ⁊ super iudam. Et re/
spõdit banaias filius ioiade re/
gi dicens: Amen. Sic loquatur
dñs deus dñi mei regis. Quo/
modo fuit dñs cuꝫ dño meo re
ge: sic sit cum salomone: ⁊ subli/
mius faciat solium eius a solio
domini mei regis dauid. Descẽ
dit ergo sadoch sacerdos ⁊ na/
than propheta ⁊ banaias filius
ioiade ⁊ celethi ⁊ felethi: ⁊ im/
posuerunt salomonem sup mu
lam regis dauid: ⁊ adduxerunt
euꝫ in gion. Sumpsitqꝫ sadoch
sacerdos cornu olei de taberna/
culo ⁊ unxit salomonem ⁊ ceci/
nerunt buccina: ⁊ dixit oĩs po/
pulus. Uiuat rex salomon. Et
ascẽdit uniuersa multitudo post
eum: ⁊ ppl's canẽtium tibijs ⁊ le
tantium gaudio magno: ⁊ insoꝫ/
nuit terra a clamore eoꝝ. Audi/
uit aũt adonias ⁊ oẽs qui inui/
tati fuerant ab eo. Jãqꝫ puiuiuꝫ
finitum erat. Sed ⁊ ioab audita
uoce tube ait. Quid sibi uult cla
mor ciuitatis tumultuãtis? Ad/
huc eo loquiẽte: ionathan filius
abiathar sacerdotis uenit. Cui
dixit adonias: Ingredẽ qa uir
fortis es ⁊ bona nũcias. Rñditqꝫ
ionathã adonie. Nequaqꝫ. Do
minus enim noster rex dauid: re
gẽ cõstituit salomonem: misitqꝫ
cuꝫ eo sadoch sacerdotem ⁊ na/
than prophetam ⁊ banaiam fili
uꝫ ioiade ⁊ celethi ⁊ felethi: ⁊ im
posuerunt eum sup mulã regis.
Unxeruntqꝫ eum sadoch sacer/
dos ⁊ nathan ppheta regem in
gion: ⁊ ascenderũt inde letãtes
⁊ insonuit ciuitas. Hec est uox
quam audistis. Sed ⁊ salomon
sedet sup solium regni: ⁊ ingressi
serui regis bñdixerunt dño nr̃o
regi dauid dicentes: Ampli/
cet deus nomen salomonis sup
nomen tuum: ⁊ magnificet thro
num eius super thronum tuuꝫ.
Et adorauit rex in lectulo suo.
Insuper ⁊ hec locutus est. Be/
nedictus dñs deus israel qui de
dit hodie sedentez in solio meo
videntibus oculis meis. Terri
ti sunt ergo ⁊ surrexerũt omnes
qui inuitati fuerant ab adonia:

ꝛ iuit vnuſquiſq; in vlam ſuaꝫ. Adonias autem timẽs ſalomonem ſurrexit ꝛ abijt in taberna/culum dñi:tenuitq; cornu altaris. Et nunciauerunt ſalomoni dicẽtes: Ecce adonias timens regem ſalomonem:tenet cornu altaris dicẽs. Juret mihi rex ſalomon hodie q̃ non interficiat ſeruum ſuum gladio. Dixitq; ſalomon. Si fuerit vir bonus nõ cadet ne vnus quidem capillus eius in terram:ſin autem malũ inuentum fuerit in eo:morietur. Adiſit ergo ſalomon ꝛ eduxit eum ab altari ꝛ ingreſſus adorauit regem ſalomonem. Dixitq; ei ſalomon: Vade in domum tuam. Appropinquauerunt autẽ dies dauid ut moreretur:p̃ecepitq; ſalomoni filio ſuo dicens: Ecce ego ingredio: viam vniuerſe terre. Cõfortare ꝛ eſto vir fortis ꝛ obſerua cuſtodias dñi dei tui ut ambules in vijs eius: ꝛ cuſtodias cerimonias eius ꝛ p̃cepta eius ꝛ iudicia ꝛ teſtimonia ſicut ſcriptũ eſt in lege moyſi:ut intelligas vniuerſa que facis:ꝛ quocũq; te uerteris:ut cõfirmet dominꝰ ſermones ſuos quos locutus eſt de me dicens: Si cuſtodierint filij tui vias meas ꝛ ambulauerint coraꝫ me in ueritate:in omni corde ſuo ꝛ in omni anima ſua:non auferet tibi vir de ſolio iſrael. Tu quoq; noſti que fecerit mihi ioab filius ſarue: que fecerit duobus p̃incipibus exercitus iſrael:abner filio ner:ꝛ amaſe filio iether quos occidit ꝛ effudit ſanguinem belli in pace:ꝛ poſuit cruorez belli in baltheo ſuo qui erat circa lumbos eius: ꝛ in calciamento ſuo qđ erat in pedibus eius. Facies ergo iuxta ſapientiam tuam:ꝛ non deduces canitiem eius pacifice ad inferos. Sed ꝛ filijs berzellai galaaditis reddes gratiam:eruntq; comedentes in menſa tua. Occurrerunt enim mihi qñ fugiebam a facie abſalon fratris tui. Habes quoq; apud te ſemei filium gera filij gemini de bahurim:qui maledixit mihi maledictiõe peſſima quãdo ibã ad caſtra. Sed ga deſcendit mihi in occurſum cum tranſirem iordanem:ꝛ iuraui ei per dñm dicens:non te interficiam gladio: tu noli patieum eſſe innoxium. Vir aũt ſapiẽs es ut ſcias que facies ei:deduceſq; canos eius cuꝫ ſanguine ad inferos. Dormiuit igit̃ dauid cum p̃ribus ſuis:ꝛ ſepultus eſt in ciuitate dauid. Dies autẽ quibus regnauit dauid ſup iſrael: quadraginta anni ſunt. In hebron regnauit ſeptem annis:in hieruſalem triginta tribꝰ. Salomon

autē sedit sup thronū dauid pa/
tris sui: ⁊ firmatū est regnū eius
nimis. Et ingressus est adonias
filius agith ad bersabee matrez
salomonis. Que dixit ei. Pacifi
cus ne est ingressus tuus? Qui
respōdit: Pacificus. Addiditqz.
Sermo mihi est ad te. Cui ait:
Loquere. Et ille: Tu inquit no
sti qꝛ meū erat regnū: ⁊ me pre/
posuerat oīs israel sibi in regez:
sed trāslatū est regnū ⁊ factū est
fratris mei. A dño enim ꝯstitu/
tuz est ei. Nunc ergo petitionē
vnā precor a te ne cōfundas fa/
ciē meam. Que dixit ad eū. Lo/
quere. Et ille ait: Precor ut di/
cas salomoni regi: neqz eniz ne
gare tibi quicq̄z pōt: ut det mihi
abisac sunamitem uxorē. Et ait
bersabee: Bene ego loq̄r pro te
regi. Incipit liber regū quartꝰ.

PReuaricatꝰ est aūt moab
in israel: postq̄z mortuus
est achab. Ceciditqz ochozias ꝑ
cancellos cenaculi sui: qđ habe
bat in samaria ⁊ egrotauit: mi/
sitqz nūcios dicens ad eos: Ite
cōsulite beelzebub deum acca/
ron: utrum viuere queā de infir
mitate mea hac. Angelus autez
dñi locutus est ad heliā thesbi/
tem dicens: Surge ascēde in oc
cursum nūcioꝝ regis samarie ⁊
dices ad eos. Nunquid nō est
deus in israel ut eatis ad cōsulē
duz beelzebub deum accaron?
Quāobrem hec dicit dñs: De le
ctulo sup quē ascendisti non de
scēdes: sed morte morieris. Et
abijt helias: reuersiqz sunt nun/
cij ad ochoziam. Qui dixit eis:
Quare reuersi estis? At illi rñde
runt ei. Vir occurrit nobis: ⁊ di
xit ad nos: Ite reuertimini ad
regem qui misit uos: ⁊ dicetis
ei: Hec dicit dñs. Nunqd quia
nō erat deus in israel: mittis ut
ꝯsulat̄ beelzebub deꝰ accaron?
Idcirco de lectulo super quem
ascēdisti non descēdes: sed mor
te morieris. Qui dixit eis. Cuiꝰ
figure ⁊ habitus est vir qui oc/
currit uobis: ⁊ locutus est uer/
ba hec? At illi dixerūt. Vir pilo/
sus ⁊ zona pellicea accinctꝰ reni
bus. Qui ait: helias thesbites est.
Misitqz ad eū quinquagenari/
um principē: ⁊ q̄nquaginta qui
erāt sub eo. Qui ascēdit ad euz:
sedentiqz in uertice montis ait.
Homo dei: rex p̄cepit ut descē/
das. Respondēsqz helias: dixit
quinquagenario. Si homo dei
sum: descēdat ignis de celo: ⁊ de
uoret te ⁊ q̄nquaginta tuos. De
scēdit ergo ignis de celo: ⁊ deuo
rauit eū: ⁊ q̄nquaginta qui erāt
cū eo. Rursumqz misit ad eum
principē quinquagenariū alte/
rū: ⁊ quinquaginta cuz eo. Qui
locutꝰ est illi. Homo dei: hec di/

cit rex. Festina: descéde. Respō
dens helias ait. Si homo dei
ego sum: descendat ignis de ce/
lo ⁊ deuoret te ⁊ quinquaginta
tuos. Descendit ergo ignis de
celo ⁊ deuorauit illuz ⁊ quinqua/
ginta eius. Iterum misit princi
pem quinquagenariū tertiuz: ⁊
quinquaginta qui erāt cum eo.
Qui cum uenisset curuauit ge/
nua cōtra heliā: ⁊ p̄catus est euz
⁊ ait. Homo dei: noli despicere
aiam meam ⁊ animas seruoruz
tuoz qui mecū sunt. Ecce descē
dit ignis de celo ⁊ deuorauit du
os principes quinquagenarios
primos: ⁊ quinquagenos qui cū
eis erant. Sed nunc obsecro ut
miserearis anime mee. Locut⁹
est autē angelus domini ad he/
liam dicens: Descende cum eo.
Ne timeas. Surrexit igit̄ ⁊ de/
scendit cum eo ad regem: ⁊ lo/
cutus est ei. Hec dicit dñs⁹.
Quia misisti nuncios ad consu
lendum beelzebub deum acca/
ron: quasi non esset deus in isrl̄
a quo posses interrogare sermo
nem: ideo de lectulo super quē
ascēdisti non descēdes sed mo/
te morieris. Mortuus est autez
iuxta sermonem domini quem
locutus est helias: ⁊ regnauit io
ram frater eius p̄o eo: anno se/
cundo ioram filij iosaphat regis
iude. Non enim habebat filiū.
Reliqua autem uerboruz ocho
zie que operatus est nonne hec
scripta sunt in libro sermonum
dierum regum isrl̄? Factum
est autem cum leuare uellet do
minus heliam per turbinem in
celuz: ibant helias ⁊ heliseus de
galgalis. Dixitq; helias ad heli
seum. Sede hic: quia dominus
misit me usq; in bethel. Cui ait
heliseus. Viuit dominus: ⁊ vi/
uit aia tua: quia nō derelinquā
te. Cunq; descendissent bethel:
egressi sunt filij pphetarum qui
erant in bethel ad heliseū: ⁊ di/
xerunt ei. Nunquid nosti quia
hodie dñs tollet dñm tuuz a te?
Qui respōdit. Et ego noui. Si/
lete. Dixit autem helias ad he/
liseum. Sede hic: qa dñs misit
me in hiericho. Et ille ait. Vi/
uit dñs: ⁊ viuit anima tua: quia
non derelinquam te. Cunq; ue
nissent hiericho: accesserūt filij
prophetarum qui erant in hie/
richo ad heliseum ⁊ dixerūt ei.
Nunqd nosti: quia dñs hodie
tollet dñm tuum a te? Et ait. Et
ego noui. Silete. Dixit autē ei
helias. Sede hic: quia dñs mi/
sit me usq; ad iordanē. Qui ait.
Viuit dñs ⁊ viuit anima tua qa
non derelinquam te. Jerūt igi
tur ambo pariter: ⁊ qnquagin/
ta viri de filijs pphetaruz secuti
sunt eos. Qui ⁊ steterūt econtra

longe. Illi aũt ambo stabãt sup iordanẽ. Tulitq; helias pallium suum & involuit illud: & percussit aquas que divise sunt in utrãq; partem: & transierunt ambo per siccum. Cũq; trãsissent: helias dixit ad heliseum. Postula qd vis: ut faciam tibi antequ tollar a te. Dixitq; heliseus. Obsecro ut fiat in me duplex spiritus tuus. Qui respondit. Rem difficilez postulasti. Attamẽ si videris me qñ tollar a te: erit qd petisti: si autẽ non videris: non erit. Cunq; pgerent & incedẽtes sermocinarent: ecce currus igneus & equi ignei divisserunt utrũq;. Et ascẽdit helias per turbinem in celũ: heliseus autez videbat: & clamabat. Pater mi: pater mi: currus israel & auriga eius. Et non vidit eum amplius. Appreheditq; uestimẽta sua & scidit illa in duas partes. Et levavit palliuz helie qd ceciderat ei. Reversusq; stetit super ripam iordanis & pallio helie qd ceciderat ei percussit aquas & nõ sunt divise. Et dixit. Ubi est deus helie etiã nũc: Percussitq; aquas: & divise sunt huc atq; illuc: & transijt heliseus. Videntes autem filij prophetarũ qui erant in hiericho de contra dixerunt. Requievit spiritus helie super heliseum. Et venientes in occursum eius adoraverunt eum proni in terram: dixerũtq; illi. Ecce cũ seruis tuis sunt qnquaginta viri fortes: qui pñt ire & querere dñm tuum: ne forte tulerit eum spiritus dñi & projecerit eũ in vnũ montiũ aut in vnam vallium. Qui ait. Nolite mittere. Coegerũtq; eum: donec acquiesceret & diceret: Mittite. Et miserũt qnquaginta viros. Qui cũ quesissent tribus diebus: non invenerunt. Et reversi sunt ad eũ. At ille habitabat in hiericho: & dixit eis. Nunquid non dixi vobis: nolite mittere. Dixerũt ꝺ̃q; viri civitatis ad heliseum. Ecce habitatio civitatis huius optima est sicut tu ipse dñe ꝓspicis: sed aque pessime sunt: & terra sterilis. At ille ait. Afferte mihi vas novuz: & mittite in illud sal. Qd̃ cum attulissent: egressus ad fontem aquarum misit in illum sal: & ait. Hec dicit dñs: Sanavi aq̃s has: & non erit ultra in eis mors neq; sterilitas. Sanate sunt ergo aque usq; in diem hanc: iuxta verbum heliseī quod locutus est. Ascendit autem inde heliseus in bethel. Cunq; ascenderet per viã: pueri parvi egressi sunt de civitate: & illudebant ei dicẽtes. Ascende calve: ascende calve. Qui cũ respexisset vidit eos: & maledixit eis in nomine dñi. Egressiq; sunt duo ursi de saltu

⁊ lacerauerũt ex eis q̃draginta/
duos pueros. Abijt aũt inde in
mõtẽ carmeli: ⁊ ĩde reuersus est
in samariã. Jorã ꝟo filiꝰ achab
regnauit sup isrl' in samaria: an/
no decimooctauo iosaphat re/
gis iude. Reg̃uitq; duodecim
annis: ⁊ fecit malũ corã dño: sed
nõ sicut pr̃ suus ⁊ mr̃. Tulit enĩ
statuas baal q̃s fecerat pr̃ eius:
uerũtñ in peccatis hieroboã fi/
lij nabath qui peccare fecit isrl':
adhesit: nec recessit ab eis. Por
ro mesa rex moab nutriebat pe
cora multa: ⁊ soluebat regi isrl'
cẽtũ milia agnorũ ⁊ centũ milia
arietũ cũ uellerib⁹ suis. Cunq;
mortuus fuisset achab: ꝓuarica/
tus est fedus qd̃ habebat cuꝫ re
ge isrl'. Egressus est igit̃ rex io/
ram in die illa de samaria: ⁊ re/
cẽsuit vniuersum isrl': misitq; ad
iosaphat regẽ iuda dicens: Rex
moab recessit a me: ueni mecuꝫ
cõtra eũ ad preliuꝫ. Qui respon
dit: Ascẽdam. Qui meus est tu/
us est: populus meus populus
tuus: ⁊ equi mei equi tui. Di/
xitq;: Per quã viã ascẽdemus?
At ille respondit. Per desertuꝫ
idumee. Perrexerũt igitur rex
isrl' ⁊ rex iuda ⁊ rex edom: ⁊ cir/
cuierũt per viam septem dierũ:
nec erat aqua exercitui ⁊ iumẽ/
tis que sequebãtur eos. Dixitq;
rex israel: Heu heu heu. Cõgre
gauit nos dñs tres reges: ut tra
deret in manu moab. Et ait io/
saphat. Est ne hic propheta dñi:
ut deprecemur dñm per eũ? Et
respondit vnus de seruis regis
isrl'. Est hic heliseus filiꝰ saphat
qui fundebat aquã sup manus
helie. Et ait iosaphat. Est apud
eũ sermo dñi? Descẽditq; ad eũ
rex israel ⁊ iosaphat rex iuda ⁊
rex edom. Dixit aũt heliseus ad
regeꝫ isrl'. Quid mihi ⁊ tibi est?
Uade ad prophetas patris tui ⁊
matris tue. Et ait illi rex israel.
Quare cõgregauit dñs tres re/
ges hos ut traderet eos in ma/
nus moab? Dixitq; ad eum he/
liseus. Uiuit dñs exercituuꝫ in
cuius cõspectu sto: q̃ si non vul
tum iosaphat regis iude erube/
scerem: non attẽdissem quidem
te: nec respexissem. Nunc autẽ
adducite mihi psalten. Cumq;
caneret psaltes: facta est sup euꝫ
manus dñi. Et ait: Hec dicit do
minus. Facite alueũ torrẽtis hu
ius fossas ⁊ fossas. Hec enim di
cit dñs. Non videbitis uentum
neq; pluuiã: ⁊ alueus iste reple
bit̃ aquis: ⁊ bibetis uos ⁊ fami/
lie uestre ⁊ iumẽta uestra. Pa/
rũq; est hoc in ꝯspectu dñi: ĩsup
tradet etiã moab in manꝰ ur̃as.
Et ꝑcutietis oẽm ciuitatẽ muni
tã ⁊ omnẽ urbẽ electã ⁊ vniuer
sum lignũ fructiferũ succidetis.

Dñica prima kal. auguſti imponãtur quatuor libri ſapientie ſeu ſalomonis: qui ita ꝛ taliter diſponantur: qꝫ uſqꝫ ad dñicam primã kal. ſeptembris ſint impoſiti cũ ſua hiſtoria. Et in ſabbato ad vſ ℟. Da mihi dñe. Super mgt añ. Sapientia edificauit ſibi domũ excidit colũnas ſeptẽ: ſubdidit ſibi gentes ſuperborum ꝛ ſublimium colla ꝓpria virtute calcauit. Reliqua oia ut ſuꝑ poſt octauã epiphanie. Laꝑ. ꝛ oro de dñica que ꝓxima. Ad complet. ut ſ.

Dñica predicta ad matut. inuitat. añe ℣ ꝛ ℣. ut ſuꝑ. Lectio. j.

PArabole ſalomonis filij dauid regis iſrael: ad ſciẽdã ſapiẽtiã ꝛ diſciplinã: ad intelligẽda uerba prudẽtie ꝛ ſuſcipiẽdam eruditionem doctrine: iuſticiam ꝛ iudiciuꝫ ꝛ equitatem. Ut detur paruulis aſtutia: ꝛ adoleſcenti ſciẽtia ꝛ intellectus. Audiens ſapiẽs ſapientior erit: ꝛ intelligens gubernacula poſſidebit. Animaduertet parabolam ꝛ interpretationẽ: uerba ſapientum ꝛ enigmata eoꝝ. Timor domini principiũ ſapiẽtie. ℟. In principio deus anteqꝫ terram faceret priuſqꝫ abyſſos conſtitueret: priuſqꝫ ꝓduceret fontes aquarũ: anteqꝫ mõtes collocarẽtur. Ante omnes colles generauit me dominꝰ. ℣. Ego in altiſſimis habito ꝛ thronus meꝰ in columna nubis. Ante omnes. Lec. ij.

SApientiam atqꝫ doctrinã ſtulti deſpiciunt. Audi fili mi diſciplinã patris tui: ꝛ ne dimittas legẽ matris tue: ut addat gratia capiti tuo: ꝛ torques collo tuo. Fili mi ſi te lactauerint peccatores: ne acquieſcas eis. Si dixerint ueni nobiſcum: inſidiemur ſanguini: abſcõdamus tendiculas contra inſontem: fruſtra deglutiamus eũ ſicut infernus uiuẽtem ꝛ integruꝫ quaſi deſcẽdẽtẽ in lacũ: omnẽ precioſam ſubſtantiam reperiemus. ℟. Emitte dñe ſedium tuarum aſſiſtricem ſapiẽtiã ut mecũ ſit ꝛ mecũ laboret. Et ſciã quid acceptũ ſit corã te omni tẽpore. ℣. Da mihi dñe ſediũ tuaruꝫ aſſiſtricẽ ſapiẽtiam. Et. Lectio. iij.

LIberemus domos noſtras ſpolijs: ſortem mittamus nobiſcũ: marſupiũ ſit unũ oĩum noſtrũ: fili mi ne ambules cum eis. Prohibe pedẽ tuũ a ſemitis eoꝝ. Pedes enim illoꝝ ad malũ currũt: ꝛ feſtinãt ut effundãt ſanguinẽ. Fruſtra aũt iacit rete añ oculos pennatoꝝ. Ipſi quoqꝫ ꝓtra ſanguinẽ ſuũ inſidiantur: ꝛ moliũtur fraudes cõtra aĩas ſuas. Sic ſemite omnis auari: aĩas poſſidentiũ rapiũt. ℟. Da mihi dñe ſediũ tuarum aſſiſtricem ſapiẽtiam ꝛ noli me reprobare a pueris tuis. Quia ſeruus tuus ego ſum ꝛ filius

ancille me. ℣. Dñe pater ⁊ deus vi/
te mee ne derelinquas me in cogitatu
maligno. Quoniam. Lectio.iiij.

SApientia foris predicat: in
plateis dat uocē suam. In
capite turbarū clamitat: in fori/
bus portaz urbis pfert uerba
sua dicens: Usqz quo paruuli di
ligitis infantiā: ⁊ stulti ea que si
bi sunt noxia cupient: ⁊ imp⁹u/
dentes odibūt scientiam: Con/
uertimini ad correptionē meā.
En pferā uobis spiritum meū:
⁊ ostendam uobis uerba mea.
℟. Dñe pater ⁊ deus vite mee ne de
relinquas me in cogitatu maligno:
extollentiam oculorum meorum ne
dederis mihi ⁊ desiderium malignū
auerte a me dñe: aufer a me dñe con/
cupiscentiam. Et animo irreuerenti
⁊ ifrunito ne tradas me dñe. ℣. Da
mihi dñe sedium tuarum assistricem
sapientiam. Et animo. Lectio.v.

QUia uocaui ⁊ renuistis:
extendi manū meā ⁊ nō
fuit qui aspiceret. Despexistis
omne cōsiliū meū: ⁊ increpatio
nes meas neglexistis. Ego q̄q
in interitu uestro ridebo: ⁊ sub/
sannabo cū uobis id q̄ timeba
tis aduenerit. Cum irruerit re/
pentina calamitas: ⁊ interit⁹ q̄si
tempestas ingruerit: q̄n uene/
rit super uos tribulatio ⁊ angu
stia. ℟. Byrū celi circuiui sola ⁊ in
fluctibus maris ambulaui: in omni
gente ⁊ in omni populo p̄matus te/
nui. Superborū ⁊ sublimiū colla p/
pria virtute calcaui. ℣. Ego in altis
simis habito ⁊ thronus meus in co/
lumna nubis. Superborū. Lec.vj.

TUnc inuocabūt me ⁊ nō
exaudiā: mane cōsurgēt ⁊
nō inuenient me: eo q̄ exosam
habuerint disciplinam: ⁊ timo/
rem dñi non susceperint: nec ac
quieuerint cōsilio meo: ⁊ detra/
xerint uniuerse correptiōi mee.
Comedent igit fructus vie sue:
suisq cōsilijs saturabūtur. Auer
sio paruulorum interficiet eos:
⁊ prosperitas stultorum perdet
eos. Qui aūt me audierit: absq;
terrore requiescet: ⁊ habundan
tia perfruet: timore maloz sub/
lato. ℟. Initium sapiēte timo: do
mini intellectus bonus omnibus fa
cientibus eum. Laudatio eius manet
in seculum seculi. ℣. Dilpersit dedit
pauperibus iusticia eius manet in se
culū seculi. Laudatio. Tres lectio/
nes de euangelio dominicali.
℟. Uerbum iniquum ⁊ doloſuz lon
ge fac a me domine: diuitias ⁊ paup
tates ne dederis mihi. Sed tñi victui
meo tribue necessaria. ℣. Ne forte
satiatus euomam illud ⁊ periurem
nomen dei mei. Sed. ℟. Magna
enim sunt iudicia tua dñe ⁊ inenarra
bilia uerba tua. Magnificasti popu
lum tuum ⁊ honorasti. ℣. Deduxi/
sti sicut oues populum tuum in ma/

nu moysi ⁊ aaron. Magni. ℟. Me
derelinquas me dñe pater ⁊ domina
tor vite mee ut nō corruam in cōspe
ctu aduersariorum meoruꝫ. Ne gau
deat de me inimicus meus. ℣. Ap
prehende arma ⁊ scutum ⁊ exurge in
adiutorium mihi. Ne gau. ℟. Su
per salutem ⁊ omnem pulchritudinē
dilexi sapientiam. Et ꝓposui pro lu
ce habere illam uenerunt mihi om
nia bona pariter cū illa. ℣. Dixi sa
pientie soror mea es: ⁊ prudentiā uo
caui amicam meā. Et. ℟. Que sunt
in corde hominum oculi tui vident
dñe ⁊ in libro tuo omnia scribentur.
Homo videt in facie deus autem in
corde. ℣. Imperfectum meū vide
runt oculi tui ⁊ in libro tuo oēs scri
bentur. Homo. ℟. Prebe fili cor
tuum mihi: oculi tui vias meas custo
diant. Et addatur gratia capiti tuo.
℣. Attende fili nu sapientiam meaꝫ
⁊ ad eloquium meum inclina aurem
tuam. Et ad. **Infrascripte añe di
cant super magt diebus dñicis
⁊ feriatis. Añ.** Sapiētia clamitat
in plateis siquis diligit sapientiaꝫ ad
me declinet ut me inueniat: ⁊ eam cū
inuenerit beatus est si retinuerit eaꝫ.
Añ. Ego in altissimis habito ⁊ thro
nus meus in columna nubis. **Añ.**
Omnis sapientia a dño deo est ⁊ cuꝫ
illo fuit semper ⁊ est ante euum alla.
Añ. Magna enim sunt iudicia tua
dñe ⁊ ienarrabilia uerba tua: magni
ficasti populū tuū ⁊ honorasti. **Añ.**
Sicut malū iter ligna siluarū sic dile
ctus meus iter filias alla. **Añ.** Pre
be fili cor tuū mihi: oculi tui videant
eqtatē ut addaſ gra capiti tuo. **Añ.**
Dñs possedit me initio viarū suaruꝫ
anteqꝫ quicqꝫ faceret a principio: nec
dū erant abyssi ⁊ ego parturiebar qñ
preparabat celos aderā cū eo cōpo
nēs oia. **Lectiones per ebdam.**

Fili mi si suscepis sermo
nes meos ⁊ mādata mea
abscōderis penes te ut audiat sa
piētiā auris tua iclina cor tuū ad
cogscēdā prudentiā. Si enim sa
piētiā inuocaueris: ⁊ iclinaueris
cor tuū prudētie: si quesieris eaꝫ
qsi pecuniā: ⁊ sicut thesauros ef
foderis illā: tūc itelliges timorē
dñi ⁊ sciētiā dei inuenies: qa dñs
dat sapiētiā: ⁊ ex ore eius prudē
tia ⁊ sciētia. Custodiet rectoꝝ sa
lutē: ⁊ pteget gradientes simpli
citer: huās semitas iusticie: ⁊ vi
as scōrū custodiēs. Tunc itelli
ges iusticiam ⁊ iudiciuꝫ ⁊ equi
tatē: ⁊ omnem semitam bonaꝫ.
Si intrauerit sapiētia cor tuum
⁊ sciētia aie tue placuerit: cōsili
um custodiet te: ⁊ prudētia ſua
bit te: ut eruaris a via mala ⁊ ab
homine qui puersa loqtur. Qui
relinqūt iter rectū: ⁊ ambulāt
per vias tenebrosas. Qui letan
tur cū male fecerint: ⁊ exultant
in rebus pessimis. Quoruꝫ vie
puerse sunt: ⁊ infames gressus

eoꝝ. Ut eruaris a muliere alie/
na: ⁊ ab extranea que mollit ser
mones suos: ⁊ relinqt ducē pu/
bertatis sue: ⁊ pacti dei sui obli/
ta est. Inclinata est eniz ad mor
tez domus eius: ⁊ ad inferos se
mite ipsius. Oēs qui ingrediū
tur ad eā non reuertent̄: nec ap
prehēdent semitas vite. Ut am
bules in via bona: ⁊ calles iusto
rū custodias. Qui enim recti sūt
habitabunt in terra: ⁊ simplices
ꝑmanebūt in ea. Impij ꝟo de
terra ꝑdent̄: ⁊ qui inique agūt
auferent̄ ex ea. Fili mi ne obli/
uiscaris legis mee: ⁊ p̄cepta mea
cor tuum custodiat. Longitudi/
nē enim dieruz ⁊ annos vite ⁊
pacē apponēt tibi. Misericordia
⁊ ueritas te non deserāt. Circū/
da eas gutturi tuo: ⁊ describe in
tabulis cordis tui: ⁊ īuenies gra
tiam ⁊ disciplinā bonam coraz
deo ⁊ hoībus. Habe fiduciā in
dño ex toto corde tuo: ⁊ ne inni
taris prudētie tue. In oībus vi/
is tuis cogita illū: ⁊ ipse diriget
gressus tuos. Ne sis sapiēs apd̄
temetipsum. Time deū: ⁊ rece/
de a malo. Sanitas quippe erit
vmbilico tuo: ⁊ irrigatio ossiuz
tuoꝝ. Honora dñz de tua sb̄stā/
tia: ⁊ de p̄mitijs oīum frugū tua
rum da pauꝑibus: ⁊ implebunt̄
horrea tua saturitate: ⁊ vino tor/
cularia redūdabūt. Disciplinaz
dñi fili mi ne abijcias: nec defi/
cias cum ab eo corripis. Quem
enim diligit dñs corripit: ⁊ qua
si pr̄ in filio cōplacet sibi. Bea/
tus homo qui inuenit sapiētiā:
⁊ qui affluit prudentia. Melior
est acquisitio eius negociatiōe
auri ⁊ argenti primi ⁊ purissimi
fructꝰ eius. Preciosior est cūctis
opibus: ⁊ oīa que desiderātur:
huic non ualēt cōparari. Lōgi/
tudo dierū in dextera eius: ⁊ in
sinistra illius diuitie ⁊ gl̄ia. Uie
eiꝰ vie pulchre: ⁊ oēs semite eiꝰ
pacifice. Lignū vite est his qui
app̄hēderint eam: ⁊ qui tenue/
rit eam btūs. Dñs sapiētia fun/
dauit terraz: stabiliuit celos pru
dētia. Sapientia illius eruꝑunt
abyssi ⁊ nubes rore cōcrescunt.
Fili mi ne effluāt hec ab oculis
tuis. Custodi legē meā atqz cō/
silium meū: ⁊ erit vita aīe tue: ⁊
gr̄a faucibus. Tunc ambulabis
fiducialiter in via tua: ⁊ pes tu/
us nō impinget. Si dormieris
non timebis: quiesces: ⁊ suauis
erit somnus tuꝰ. Ne paueas re/
pētino terrore: ⁊ irruentes tibi
potētias impioꝝ. Dñs eniz erit
in latere tuo: ⁊ custodiet pedez
tuuz ne capiaris. Noli ꝓhibere
bñfacere euz qui pōt: si uales ⁊
ipse bñfac. Ne dicas amico tuo
uade ⁊ reuertere ⁊ cras dabo ti
bi: cum statim possis dare. Ne

moliaris amico tuo malum: cū ille in te habeat fiduciam. Non contendas aduersus hoīem frustra: cum ipse tibi nihil mali fecerit. Ne emuleris hoīem iniustum nec imiteris vias eius: qa abhominatio est dñi omnis illusor: ⁊ cum simplicibus sermocinatio eius. Egestas a dño in domo impij: habitacula autem iustorum benedicent̄. Ipse deludet illusores: ⁊ mansuetis dabit gratiam. Gloriam sapiētes possidebunt: stultoꝝ exultatio ignominia. Audite filij disciplinam patris: ⁊ attendite ut sciatis prudentiam. Bonum bonuz tribuam uobis: legem meam ne derelinquatis. Nā ⁊ ego filius fui patris mei: tenellus ⁊ vnigenitus coraz matre mea: ⁊ docebat me atqz dicebat. Suscipiat uerba mea cor tuum: custodi precepta mea ⁊ viues. Posside sapientiam: posside prudētiam. Ne obliuiscaris: neqz declines a ꝟbis oris mei. Ne dimittas eam ⁊ custodiet te: dilige eam ⁊ conseruabit te. Principiū sapientie posside sapiētiaz: ⁊ in omni possessione tua acqre prudentiam. Arripe illam ⁊ exaltabit te: glorificaberis ab ea cuz eam fueris amplexatus. Dabit capiti tuo augmenta gratiarum: ⁊ corona inclyta protegette. Audi fili mi ⁊ suscipe uerba mea: ut multiplicent̄ tibi anni vite. Uiaz sapiētie monstrabo tibi: ⁊ ducam te per semitas eqtatis: quas cuz ingressus fueris non artabunt̄ gressus tui: ⁊ currens non habebis offendiculum. Tene disciplinam: ne dimittas eam. Custodi illaz: quia illa est vita tua. Ne delecteris in semitis impioruz: nec tibi placeat maloꝝ via. Fuge ab ea: nec transeas per illam: declina ⁊ desere eaz. Non enim dormiunt nisi cum malefecerint: ⁊ non capit̄ somnus ab eis nisi supplantauerint. Comedunt panem impietatis: ⁊ vinū iniquitatis bibunt. Iustoꝝ autem semita quasi lux splendens procedit: ⁊ crescit usqz ad ꝑfectā diem. Uia impioruz tenebrosa: nesciunt ubi corruāt. Fili mi ausculta sermones meos: ⁊ ad eloquia mea inclina aurem tuam. Ne recedant ab oculis tuis: custodi ea in medio cordis tui. Uita enim sunt inueniētibus ea: ⁊ vniuerse carni sanitas. Omni custodia serua cor tuuz: quia ex ipso vita ꝓcedit. Remoue a te os prauū: ⁊ detrahētia labia sint procul a te. Oculi tui recta videant: ⁊ palpebre tue precedāt gressus tuos. Dirige semitas pedib⁹ tuis: ⁊ omnes vie tue stabilient̄. Ne declines ad dexteram

neq; ad sinistram. Auerte pedē
tuum a malo. Vias enim que a
dextris sunt nouit dñs: peruerse
quo sunt que sunt a sinistris. Ip
se enim rectos faciet gressus tu
os: itinera aūt tua in pace ꝓdu
cet. Fili mi attēde sapiētiam me
am: & prudentie mee inclina au
rem tuam: ut custodias cogita
tiones: & disciplinam labia tua
cōseruent. Ne intenderis falla
cie mulieris. Fauus enim distil
lās labia meretricis: & nitidius
oleo guttur eius. Nouissima au
tem illius amara quasi absinthi
us: & acuta quasi gladius biceps.
Pedes eius descēdunt in mor
tem: & ad inferos gressus eius
penetrāt. Per semitam vite nō
ambulāt: uagi sunt gressus eius
& inuestigabiles. Nunc ergo fi
li audi me: & ne recedas a ver
bis oris mei. Lōge fac ab ea vi
am tuam: & ne appropinques fo
ribus domus eius. Ne des alie
nis honorē tuum: & annos tuos
crudeli. Ne forte impleant ex
tranei virib⁹ tuis: & labores tui
sint in domo aliena: & gemas in
nouissimis quādo cōsumpseris
carnes tuas & corpus tuum: & di
cas: Cur detestatus sum discipli
nā: & increpationibus nō acqe
uit cor meum? Nec audiui vo
cem docētium me: & magistris
nō inclinaui aurem meam. Pe
ne fui in omni malo: in medio
ecclie & synagoge. Bibe aquas
de cisterna tua: & fluenta putei
tui. Deriuentur fontes tui fo
ras: & in plateis aquas tuas diui
de.

Incipit liber ecclesiastes.

Verba ecclesiastes: filij da
uid regis hierlm. Vani
tas uanitatuz dixit ecclesiastes:
uanitas uanitatū & oia uanitas.
Quid habet amplius homo de
uniuerso labore suo quo labo
rat sub sole: Generatio pterit & ge
neratio aduenit: terra autem in
eternum stat. Oritur sol & occi
dit: & ad locum suum reuertit:
ibiq; renascēs gyrat per meridi
em: & flectit ad aqlonē. Lustrās
uniuersa in circuitu pgit spūs: &
in circulos suos reuertit. Om
nia flumina intrant in mare: &
mare non redundat. Ad locum
vnde exeūt flumina reuertunt:
ut iterum fluāt. Cūcte res diffi
ciles: non pōt eas homo expli
care sermone. Non saturat ocu
lus visu: nec auris auditu im
plet. Quid est qđ fuit? Ipsuz qđ
futurum est. Quid est qđ factuz
est? Ipsum qđ faciēdum est. Ni
hil sub sole nouū: nec valet qsq̄
dicere: ecce hoc recens est. Jam
enim pcessit in seculis que fue
rūt ante nos. Nō est poz memo
ria: sed nec eoz qdez que postea
futura sunt erit recordatio apud

eos qui futuri sūt in nouissimo. Ego eccl'iastes fui rex isrl'in hierusalē ⁊ ꝓposui in aīo meo querere ⁊ inuestigare sapiēter de oībus que fiūt sub sole. Hāc occupationem pessimā dedit deus filijs hoīuz: ut occuparent in ea. Uidi que fiunt cūcta sub sole: ⁊ ecce vniuersa uanitas ⁊ afflictio spūs. Peruersi difficile corrigūtur: ⁊ stultoꝝ infinitus est numerus. Locutus sum in corde meo dicēs: ecce magnus effect⁹ sum: ⁊ p̄cessi oēs sapiētia qui fuerunt ante me in hierl'm: ⁊ mens mea ꝯtēplata est multa sapiēter ⁊ didici: dediqꝫ cor meū ut scirē prudētiaz atqꝫ doctrinā: erroresqꝫ ⁊ stultitiam. Et agnoui ꝙ in his q̄qꝫ esset labor ⁊ afflictio spirit⁹: eo ꝙ in multa sapiētia multa sit indignatio: ⁊ qui addit sciētiaz: addit ⁊ laborē. Dixi ergo in corde meo. Uadam ⁊ affluā delitiis: ⁊ fruar bonis. Et vidi ꝙ hoc quoqꝫ esset uanitas. Risum reputaui errorem: ⁊ gaudio dixi: Quid frustra decipis? Cogitaui in corde meo: abstrahere a vino carnē meam ut aīum meum trāsferrē ad sapiētiā: deuitarēqꝫ stultitiam: donec viderez qd esset utile filijs hoīum: quo facto opus est sub sole numero dierum vite sue. Magnificaui opa mea. Edificaui mihi domos ⁊ plātaui vineas: feci hortos ⁊ pomeria ⁊ ꝯseui ea cuncti generis arboribus: ⁊ extruxi mihi piscinas aquaruz ut irrigarē siluam lignoꝝ germinātium. Possedi seruos ⁊ ancillas: multāqꝫ familiam habui: armēta quoqꝫ ⁊ magnos ouiū greges: ultra omnes qui fuerunt ante me in hierl'm. Coaceruaui mihi argētuz ⁊ aurum: ⁊ substātias reguz ⁊ ꝓuinciarū. Feci mihi cātores ⁊ cātatrices ⁊ delitias filioꝝ hominū: cyphos ⁊ urceolos in ministerio ad vina fundēda: ⁊ supgressus suz opibus oēs qui ante me fuerunt in hierusalē. Sapientia quoqꝫ ꝑseuerauit mecum: ⁊ oīa que desiderauerunt oculi mei non negaui eis: nec ꝓhibui cor meū quin omni uoluptate frueret: ⁊ oblectaret se in his que p̄parauerā. Et hāc ratus sum partē meam: si uterer labore meo. Cūqꝫ me ꝯuertissem ad vniuersa opa que fecerāt manus mee: ⁊ ad labores in qbus frustra sudauerā: vidi in oībus uanitatez ⁊ afflictionez animi: ⁊ nihil permanere sub sole. Trāsiui ad ꝯtēplandā sapiētiā: erroresqꝫ ⁊ stultitiam. Quid est inq̄ꝫ homo: ut seq possit regem factorē suum? Et vidi ꝙ tātum p̄cederet sapiētia stultitiā: quātum differt lux a tenebris. Sapientis oculi in

capite eius: stultus in tenebris ambulat. Et didici q̄ vnus utriusq; esset interitus: & dixi in corde meo. Si vnus & stulti & mei⁹ occasus erit: quid mihi pdest q̄ maiorez sapiētie dedi opam? Locutusq; cū mente mea: aiad uerti q̄ hoc quoq; esset uanitas. Non enim erit memoria sapiētis similiter ut stulti in ppetuū: & futura tpa obliuione cūcta pariter opient. Mordet doct⁹ similiter ut indoctus: & idcirco tedu it me vite mee: videte mala vniuersa esse sub sole: & cūcta uanitatē & afflictionez spūs. Rursus detestatus sum oēm industriam meā qua sub sole studiosissime laborauī: habiturus heredē post me quē ignoro utrum sapiēs an stultus futurus sit: & dñabit in laboribus meis q̄bus desudaui & sollicitus fui. Et est q̄q̄ tam vanum? Unde cessauit: renuncia uitq; cor meum ultra laborare sb sole. Nam cum alius laboret in sapiētia & doctrina & sollicitudine: homini ocioso quesita dimittit. Et hoc quoq; uanitas: & magnum malū. Quid enim ꝓderit homini de vniuerso labore suo & afflictione spūs qua sub sole cruciat⁹ est? Cuncti dies eius doloribus & erūnis pleni sunt: nec per noctē mēte requiescit. Et hoc nōne uanitas est? Nōne melius est comedere & bibere: & ostēdere aie sue bona de laborib⁹ suis? Et hoc de manu dei est. Quis ita deuorabit & delitijs affluet ut ego? Homini bono in cōspectu suo dedit deus sapiētiam & sciētiaz & letitiam: peccatori autē dedit afflictionez & curam superfluam: ut addat & congreget & tradat ei qui placuit deo. Sed & hoc uanitas est: & cassa sollicitudo mētis. Omnia tēpus habēt: & suis spatijs transeūt vniuersa sub celo. Tēpus nascēdi: & tempus moriēdi. Tēpus plantādi: & tēpus euellēdi q̄d plantatum est. Tēpus occidēdi: & tēpus sanandi. Tēpus destruēdi: & tempus edificandi. Tēpus flēdi: & tēpus ridēdi. Tēpus plangēdi & tēpus saltandi. Tēpus spargēdi lapides: & tempus colligēdi. Tēpus amplexandi: & tēpus lōge fieri ab amplexibus. Tēpus acquirendi: & tempus perdēdi. Tēpus custodiēdi: & tēpus abiiciendi. Tēpus scindendi: & tempus consuendi. Tēpus tacēdi: & tēpus loquendi. Tēpus dilectionis: & tēpus odij. Tēpus belli: & tēpus pacis. Quid habet amplius homo de labore suo? Uidi afflictionē quam dedit deus filijs hoīum: ut distēdant in ea. Cūcta fecit bona in tēpore suo: & mūdum tradidit disputationi

eoꝝ:ut nō inueniat homo opus
qđ opat⁹ est deus ab initio usqꝫ
ad finez. Et cognoui qꝝ nō esset
meli⁹ nisi letari:facere bñ in vi/
ta sua. Omis enim homo qui co
medit ⁊ bibit:⁊ videt bonuz de
labore suo:hoc donū dei est. Di
dici qꝝ oia opa que fecit deus p/
seueret in ppetuuz. Non possu/
mus eis qcq̄ addere nec auser
re:que fecit deus ut timeat. Qđ
factuz est:ipsum pmanet. Que
futura sunt iaz fuerūt:⁊ deus in
staurat qđ abijt. Vidi sub sole
in loco iudicij impietatem:⁊ in
loco iusticie iniqtatem ⁊ dixi in
corde meo:Justum ⁊ impiū iu
dicabit dñs:⁊ tēpus omnis rei
tūc erit. Dixi in corde meo de fi
lijs hoium:ut pbaret eos deus:
⁊ ostēderet similes esse bestijs.
Idcirco vnus interitus est hois
⁊ iumētoꝝ:⁊ equa utriusqꝫ cōdi
tio. Sicut morit homo:sic ⁊ illa
morintur. Similiter spirant oia:
⁊ nihil habet homo iumēto am
plius. Cūcta subiacēt uanitati:⁊
oia pgūt ad vnum locū. De ter
ra facta sunt:⁊ in terraꝫ pariter
reuertunt. Quis nouit si spūs
filioꝝ adam ascēdat sursum:⁊ si
spūs iumentoꝝ descendat deo:
sum:Et dep̄hēdi nihil esse me/
lius qꝫ letari hoiem in ope suo:
⁊ hanc esse partem illius. Quis
enim eū adducet ut post se futu
ra cognoscat:Uerti me ad alia:
⁊ vidi calūnias que sub sole ge/
runt:⁊ lachrymas innocētium
⁊ neminez ꝓsolatorē:nec posse
resistere eoꝝ violētie:cūctoꝝ au
xilio destitutos. Et laudaui ma
gis mortuos qꝫ viuentes:⁊ feli
ciorem utroqꝫ iudicaui qui nec
dū natus est:nec vidit mala que
sub sole fiūt. Rursum ꝯtēplatus
sum oēs labores hoium:⁊ indu
strias aiaduerti patere inuidie
ꝓximi. Et in hoc ergo uanitas:
⁊ cura supflua est. Stult⁹ cōpli/
cat man⁹ suas:⁊ comedit carnes
suas dicēs:Melio: est pugillus
cū rege:qꝫ plena utraqꝫ manus
cum labore ⁊ afflictione animi.
Cōsiderans reppi ⁊ aliam uani
tatē sub sole. Unus est ⁊ secūdū
nō habet:nō filiū:nō frem:⁊ tñ
laborare non cessat:nec satiant
oculi eius diuitijs:nec recogitat
dicēs:Cui laboro ⁊ fraudo aiaꝫ
meā bonis:In hoc quoqꝫ uani
tas est ⁊ afflictio pessima. Melius est ergo duos esse simul qꝫ
vnū:hñt enim emolumētum so
cietatis sue. Si vnus ceciderit:
ab altero fulciet. Ue soli qa cuꝫ
ceciderit nō habet subleuātē se.
Et si dormierint duo:fouebunt
mutuo. Unus q̄modo calefiet:
Et si qspiā pualuerit ꝓtra vnū:
duo resistunt ei. Funiculus tri/
plex difficile rūpit. Melio: est

puer pauꝑ ⁊ sapiēs: rege sene ⁊ stulto: qui nescit puidere in posterum. Qđ ⁊ de carcere cathenisq; interdum qs egrediat ad regnum: ⁊ alius natus in regno inopia ꝓsumat. Vidi cūctos viuentes: qui ambulant sub sole cū adolescēte secūdo: qui cōsurget ꝓ eo. Infinitus numerus est ppli oīum: qui fuerunt ante eū: ⁊ qui postea futuri sunt non letabunt in eo. Sed ⁊ hoc uanitas ⁊ afflictio spūs. Custodi pedē tuū ingrediēs domū dei ⁊ appropinqua ut audias. Multo enīz melior est obediētia q̄z stultoꝝ victime: qui nesciūt qd faciunt mali

Incipit liber sapie.

Diligite iusticiā qui iudicatis terram. Sētite de dño in bonitate: ⁊ in simplicitate cordis querite illum: qm̄ inuenit ab his qui non tētāt illū: apparet aūt eis qui fidem hnt in illū. Peruerse enim cogitatiōes separāt a deo: pbata aūt virtus corripit insipiētes. Qm̄ in malevolam aiam nō introibit sapiētia: nec habitabit in corpe subdito peccatis. Spūs enim scūs discipline effugiet fictū: ⁊ auferet se a cogitationibus que sunt sine intellectu: ⁊ corripiet ꝑ superueniēte iniquitate. Benignus est enim spūs sapiētie ⁊ non liberabit maledictum a labijs suis: qm̄ renū illius testis est deus ⁊ cordis illius scrutator: est uerus ⁊ lingue eius auditor. Quoniā spūs dñi repleuit orbem terrarū: ⁊ hoc qđ cōtinet oia sciētiā habet uocis. Propter hoc qui loquitur iniqua non pōt latē: nec preteriet illū corripiēs iudiciū. In cogitationibus enīz impij interrogatio erit: sermonū aūt illius auditio ad deū ueniet: ad correptionē iniquitatuꝝ illius. Qm̄ auris zeli audit omnia: ⁊ tumultus murmurationū nō abscondet. Custodite ergo uos a murmuratione que nihil pdest: ⁊ a detractiōe parcite lingue. Qm̄ sermo obscurus in uacuuꝝ nō ibit: os aūt qđ mētit occidit aiam. Nolite zelare mortem in errore vite uestre: neq; acquratis pditionē in opibus manuū uestrarum. Qm̄ deus mortē non fecit: nec letat in pditiōe viuoꝝ. Creauit enim ut essent oia ⁊ sanabiles fecit nationes orbis terrarū ⁊ nō est in illis medicamētū exterminij nec inferoꝝ regnuꝝ in terra. Justicia enīz ppetua est ⁊ immortalis: iniusticia aūt mortis acquisitio. Impij aūt manibus ⁊ ꝓbis accersierūt illaz ⁊ estimātes illam amicam defluxerūt: ⁊ spōsiones posuerūt ad illaz: qm̄ morte digni sunt qui sūt ex parte illius. Dixerunt enim impij:

cogitātes apud se nō recte. Exi
guum ⁊ cuz tedio est tēpus vite
nr̄e: ⁊ non est refrigeriū in fine
hoīs: ⁊ nō est qui agnitus sit re/
uersus ab inferis. Quia ex nihi
lo nati sumus: ⁊ post hoc erim⁹
tanq̄z non fuerimus. Quoniaz
fumus afflatus est in narib⁹ no
stris: ⁊ sermo scintille ad cōmo
uēduz cor nr̄m. Quia extinctus
cinis erit corpus nr̄m ⁊ spūs dif
fundet̄ tanq̄z mollis aer. Et trā
sibit vita nr̄a tanq̄z uestigiū nu/
bis: ⁊ sicut nebula dissoluet̄: que
effugata est a radijs solis: ⁊ a ca
lore illi⁹ aggrauata. Et nomen
nr̄m obliuionē accipiet per tp̄s:
⁊ nemo memoriā habebit opuz
nr̄oꝝ. Umbre enī trāsit⁹ est tp̄s
nr̄m: ⁊ nō est reuersio finis nr̄i:
qm̄ cōsignata est: ⁊ nemo reuer
tit̄. Uenite ergo ⁊ fruamur bo/
nis que sunt: ⁊ utamur creatura
tanq̄z in iuuentute celeriter. Ui
no p̄cioso ⁊ vnguentis nos im
pleamus: ⁊ nō p̄tereat nos flos
t pis. Coronemus nos rosis an
teq̄z marcescāt: nullum pratū sit
qd̄ nō ꝑtrāseat luxuria nr̄a. Ne
mo uestrū exors sit luxurie nr̄e.
Ubiqz relinquamus signa leti/
tie: qm̄ hec est ꝑs nr̄a: ⁊ hec est
sors nr̄a. Opp̄mamus paupez
iustum: ⁊ non parcamus vidue
nec ueterano: nec reuereamur
canos multi tp̄is. Sit aūt fortitu
do nr̄a: lex iniusticie. Qd̄ enim
infirmū est: inutile inuenit̄. Cir
cūueniamus ergo iustū: qm̄ in/
utilis est nobis: ⁊ cōtrarius est
opibus nr̄is ⁊ impropat nobis
peccata legis: ⁊ diffamat in nos
peccata discipline nr̄e. Promit
tit se sciētiā dei habē: ⁊ filiuz dei
se noīat. Factus est nobis in tra
ductionē cogitationū nr̄arum.
Grauis est nobis etiā ad viden
dū: qm̄ dissimilis est alijs vita il
lius: ⁊ immutate sunt vie eius.
Tanq̄z nugaces estimati sumus
ab illo: ⁊ abstinet se a vijs nr̄is
tanq̄z ab immūdicijs: ⁊ p̄fert no
uissima iustoꝝ: ⁊ gl̄iat̄ patrez se
hr̄e deū. Uideamus ergo si ser/
mones illi⁹ ueri sint: ⁊ tēptemus
que uentura sunt illi: ⁊ sciemus
que erūt nouissima illi⁹. Si enī
est uerus filius dei: suscipiet illū
⁊ lib̄abit illuz de manibus ꝯtra
rioꝝ. Contumelia ⁊ tormēto in/
terrogemus euz: ut sciamus re/
uerētiā eius: ⁊ ꝓbemus patiētiā
illius. Morte turpissima ꝯdēne
mus eū. Erit enim ei respectus
ex ꝑmonib⁹ illi⁹. Hec cogitaue
rūt ⁊ errauerūt excecauit enim
illos malitia eorū. Et nescierūt
sacr̄a dei neqz mercedez spaue/
rūt iusticie: nec iudicauerūt ho/
norē aīarū scārū. Qm̄ deus crea
uit hoīez inexterminabilē: ⁊ ad
imaginez similitudinis sue fecit

illuz. Inuidia aũt diaboli: mors introiuit in orbẽ terrarũ: imitãtur aũt illuz qui sunt ex parte illius. Justoz aũt aie in manu dei sunt: z nõ tãget illos tormẽtum mortis. Visi sunt oculis insipiẽtiuz mori z estimata est afflictio exitus illoz. Et ab itinere iusto abierũt in exterminiũ: z q̃a nobis est iter exterminij: illi autez sunt in pace. Et si coraz hoibus tormẽta passi sunt: spes illoz immortalitate plena est. In paucis uexati: in multis bñ disponẽt: q̃m deus tẽptauit eos: z inuenit illos dignos se. Tanq̃z aurũ in fornace pbauit illos: z quasi holocausti hostiã accepit illos z in tẽpore erit respectus illoz. Fulgebunt iusti z tanq̃z scintille in arundineto discurrent. Judicabunt nationes z dominabũtur pplis: z regnabit dñs illoz in ꝑpetuum. Qui confidunt in illo: intelligent ueritatẽ: z fideles in dilectione acquiescent illi: q̃m donũ z pax est electis eius. Impij aũt ꝑm que cogitauerũt correptionem habebũt: qui neglexerunt iustum: z a dño recesserunt. Sapientiam enim z disciplinam qui abijcit infelix est: z uacua est spes illoz: z labores sine fructu: z inutilia opera eoz. Mulieres eoz insensate sunt z nequissimi filij illoz. Maledicta creatura eoz: q̃m felix est sterilis z incoinquinata: que nescinit thorum in delicto. Habebit fructũ in respectione aiarũ sanctarũ. Et spado qui nõ operat⁹ est per manus suas iniquitatem: nec cogitauit aduersus deũ nequissima. Dabit enim illi fidei donũ electuz z sors in tẽplo dei acceptissima. Bonoz enim laborũ gloriosus est fruct⁹: z que nõ ꝯcidat radix sapiẽtie. Filij autẽ adulteroz in ꝯsumatiõe erũt: z ab iniquo thoro semẽ extermi nabit. Et si gdẽ longe vite erũt: in nihilũ cõputabũtur: z sine honore erit nouissima senectus illoz. Et si celerius defuncti fuerint: non habebunt spem nec in die agnitionis allocutionẽ. Nationes enim inique: dire sunt cõsumationis. Quã pulchra est casta generatio cum claritate. Immortalis est enim memoria illius: q̃m z apud deum nota est z apud hoies. Cum ꝑsens est imitantur illam: z desiderãt eaz cum se eduxerit: z in ꝑpetuum coronata triũphat: ic coinquinatorũ certaminum ꝓmiuz vincens. Multigena aũt impiorũ multitudo non erit utilis: z spuria vitulamina non dabũt radices altas: nec stabile firmamentum collocabunt. Et si in ramis in tempore germinauerint: in-

firmiter posita a uẽto cõmouebunt: z a nimietate uẽtoꝝ eradicabuntur. Cõfringent enim rami inconsumati: z fructus illoꝝ inutiles z acerbi ad manducandum: z ad nihilum apti. Ex iniquis enim omnes filij qui nascũtur testes sunt negtie aduersus parentes in interrogatione sua. Justus aũt si morte ꝓoccupatus fuerit: in refrigerio erit. Senectus enim uenerabilis est: non diuturna: neq; annoꝝ numero cõputata. Cani auté sunt sensus hois: z etas senectutis: vita immaculata. ¶Placens deo factus dilectus: z viuens inter peccatores trãslatus est. Raptus est ne malitia mutaret intellectũ eius: aut ne fictio deciperet aiam illius. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona: z inconstantia cõcupiscentie trãsuertit sensum sine malitia. Consumatꝰ in breui expleuit tempora multa. ¶Placita enim erat deo aia illius: ꝓpter hoc ꝓperauit educere illum de medio iniquitatũ. ¶Populi aũt vidẽtes z nõ intelligẽtes: nec ponẽtes in ꝓcordijs talia: quñ gratia dei: z misericordia est in sanctos eius: z respectus super electos illius. Condemnat autem iustus mortuus viuos impios: z iuuentus celerius consumata longã vitam iniusti. Videbunt enim finẽ sapiẽtis: z non intelligent quid cogitauerit de illo deus: z quare minuerit illum dominus. Incipit liber ieſu filij ſyrach: qui eccliaſticus appellat.

Omnis sapientia a domino deo est: z cuz illo fuit semp: z est añ euũ. Arenã maris z pluuie guttas z dies seculi: qs dinumerauit? Altitudiné celi z latitudiné terre z ꝓfundũ abyssi: qs diméſus est? Sapiẽtiã dei ꝓcedẽté oia: quis inueſtigauit? Prior oiuz creata est sapientia: z intellectus prudentie ab euo. Fons sapiẽtie vbũ dei in excelſis: z ingreſſus illius mandata eterna. Radix sapiẽtie cui reuelata est: z astutias illius qs agnouit? Diſciplina sapiẽtie cui reuelata est z manifeſtata: z multiplicationé igreſſus illiꝰ qs itellexit? Unus est altiſſimus creator oiuz: omnipotẽs: z rex potẽs z metuẽdus nimis: ſedẽs ſuper thronuz illius z dominans deus. Ipſe creauit illã in ſpiritu ſancto: z vidit z dinumerauit z méſus est. Et effudit illã ſup oia opa ſua: z ſup omné carnez ſm datũ ſuũ: z ꝓbet illã diligẽtibus ſe. Timor dñi gl̃ia z gl̃iatio: z letitia z corona exultationis. Timor dñi delectabit cor: z dabit letitiam z gaudium in longitudiné dierum. Timenti dominũ

bene erit in extremis: ⁊ in die defunctionis sue benedicetur. Dilectio dei honorabilis sapiétia: quibus autem apparuerit in visu diligunt eã: in visione ⁊ in agnitione magnalium suoruz. Initium sapientie timor dñi: ⁊ cum fidelibus in vulua concreatus est: ⁊ cũ electis feminis graditur: ⁊ cum iustis ⁊ fidelibus agnoscitur. Timor dñi scientie religiositas. Religiositas custodiet ⁊ iustificabit cor: iocunditatem atq; gaudium dabit. Timéti deum bene erit: ⁊ in dieb⁹ cõsolationis illius benedicet. Plenitudo sapientie: timere deuz: ⁊ plenitudo a fructibus illius. Omnem domum illius implebit a generationibus: ⁊ receptacula a thesauris illius. Corona sapientie timor dñi: replens pacem ⁊ salutis fructum: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit eam. Utraq; autẽ sunt dona dei. Scientiam ⁊ intellectum prudentie: sapientia compartietur: ⁊ gloriam tenentium se exaltat. Radix sapientie est timere deũ: ⁊ rami illius longeui. In thesauris sapientie intellectus ⁊ scientie religiositas: execratio autem peccatorib⁹ sapientia. Timor dñi expellit peccatuz. Nam qui sine timore est: non poterit iustificari: iracũdia enim animositatis illius subuertio illius est. Usq; in tempus sustinebit patiens: ⁊ postea redditio iocũditatis. Bonus sensus usq; in tempus abscondet uerba illius: ⁊ labia multorũ enarrabunt sensum illius. In thesauris sapientie significatio disciplíne: execratio autẽ peccatori cultura dei. Fili concupiscens sapientiam conserua iusticiam: ⁊ deus prebebit illam tibi. Sapiẽtia enim ⁊ disciplina timor domini: ⁊ qđ beneplacitum est illi: fides ⁊ mansuetudo: ⁊ adimplebit thesauros illius. Non sis incredulus timori dei: ⁊ ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in cõspectu hominum: ⁊ non scandalizeris in labijs tuis. Attende in illis ne forte cadas ⁊ adducas anime tue inhonorationem ⁊ reuelet deus absconsa tua: ⁊ in medio synagoge elidat te: quoniam accessisti maligne ad dominum: ⁊ cor: tuum plenuz est dolo ⁊ fallacia. Fili accedens ad seruitutez dei sta in iusticia ⁊ in timore: ⁊ prepara animam tuam ad temptationem. Deprime cor: tuuz ⁊ sustine: ⁊ inclina aurem tuam ⁊ suscipe uerba intellectus: ⁊ ne festines in tempus obductionis. Sustine sustentationes dei: cõiungere deo ⁊ sustine: ut crescat in nouissimo vita tua. Omne

qō tibi applicitum fuerit accipe
t in dolore sustine:t in humili/
tate tua patientiam habe: quo/
niam in igne p:obatur auruz t
argentum:homines vo recepti
biles in camino humiliationis.
Crede deo t recupabit te:t diri
ge viam tuam t spera in illum.
Serua timorem illius:t in illo
ueterasce. Detuentes dñm su/
stinete miserico:diam eius:t nō
deflectatis ab illo: ne cadatis.
Qui timetis dñm credite illi:t
nō euacuabitur merces uestra.
Qui timetis dñm spate in illuz:
t in oblectationem ueniet uo/
bis misrico:dia. Qui timetis do
minum diligite illum:t illumi/
nabuntur co:da uestra. Respici
te filij nationes hominum:t sci
tote qa nullus sperauit in dño:
t cōfusus est. Quis enim pmā/
sit in mādatis eius:t derelictus
est: Aut quis inuocauit eum: t
despexit illum: Qñ pius t mi/
sericors est de⁹:t remittit in die
tribulationis peccata:t protec:
est oibus exquirētibus se in ue
ritate. Ve duplici co:de:t labijs
scelestis t manibus malefacien
tibus:t peccatori terram ingre/
dienti duabus vijs. Ve dissolu
tis co:de: qui non credūt deo:t
ideo non protegentur ab eo. Ve
vis qui perdiderunt sustinenti/
am:t qui dereliquerunt vias re
ctas: t diuerterunt in vias pra/
uas. Et quid facient cum inspi/
cere ceperit dñs: Qui timēt do
minum non erunt incredibiles
uerbo illius:t qui diligunt illū
conseruabūt uerbū illius. Qui
timent dominum inquirēt que
beneplacita sunt ei: t qui dili/
gunt eū replebuntur lege ipsi⁹.
Qui timent dominum prepara
bunt co:da sua:t in conspectu il
lius sanctificabunt animas suas.
Qui timent dominum custodi
unt mandata eius:t patientiam
habebunt usqz ad inspectionez
illius: dicentes: Si penitenti/
am nō egerimus: incidemus in
manus domini:t nō in manus
hominuz. Secūdum enim ma/
gnitudinem illius: sic t miseri/
co:dia illius cū ipso est. Filij sa/
pientie ecclesia iustoz:t natio il
loruz obedientia t dilectio. Iu/
dicium patris audite filij:t sic fa
cite ut salui fitis. Deus enim ho
norauit patrem in filijs:t iudi/
cium matris exquirens firma/
uit in filios. Qui diligit deū exo
rabit pro peccatis:t continebit
se ab illis:t in oratione dierum
exaudietur: t sicut qui thesau/
rizat: ita t qui honorificat ma/
trem suam. Qui honorat patrez
suum iocundabitur in filijs:t in
die orationis sue exaudietur.
Qui honorat patrem suuz: vita

viuet longiore: ⁊ qui obedit pa
tri refrigerabit matrem. Qui ti
met dñm honorat parẽtes: ⁊ q̃si
dominis seruiet is qui se genue
runt in ope ⁊ sermone ⁊ omni
patientia. Honora patrem tuuꝫ
ut superueniat tibi benedictio a
deo: ⁊ bñdictio illius in nouissi
mo manet. Bñdictio patris fir/
mat domos filioruꝫ: maledictio
aũt matris eradicat fundamen/
ta. Ne glorieris in contumelia
patris tui: nõ enim est tibi glo/
ria sed cõfusio. Gloria enim ho
minis ex honore patris sui: ⁊ de
decus filij pater sine honore. Fi
li suscipe senectã patris tui: ⁊ nõ
cõtristes eũ in vita illius: ⁊ si de
fecerit sensu: ueniã da: ⁊ ne sper
nas eum in tua virtute. Elemo
syna enim patris non erit in ob
liuione. Nã pro peccato matris
restituet tibi bonum: ⁊ in iusti/
cia edificabit tibi: ⁊ in die tribu
lationis cõmemorabit tui: ⁊ si/
cut in sereno glacies: soluentur
peccata tua. Quã male fame est
qui derelinquit patrẽ: ⁊ est ma
ledictus a deo qui exaspat ma/
trez. Fili in mãsuetudine opera
tua perfice: ⁊ super hominũ glo
riã diligeris. Quanto magnus
es: humilia te in oĩbus: ⁊ coram
deo inuenies gratiam: quoniã
magna potentia dei solius: ⁊ ab
humilibus honoratur. Altiora
te ne quesieris: ⁊ fortiora te ne
scrutatus fueris: sed que prece/
pit tibi deus illa cogita semper:
⁊ in pluribus opib⁹ eius ne fue
ris curiosus. Non est enim tibi
necessarium ea que abscondita
sunt videre oculis tuis. In sup/
uacuis rebus noli scrutari mul
tipliciter: ⁊ in plurib⁹ eius ope/
ribus non eris curiosus. Pluri
ma enim sup sensum hominuꝫ
ostensa sunt tibi. Multos enim
supplãtauit suspitio illoruꝫ: ⁊ in
uanitate detinuit sensus illorũ.
Cor duruꝫ habebit male in no/
uissimo: ⁊ qui amat periculũ: in
illo peribit. Cor ingrediens du
as vias non habebit successus:
⁊ prauũ cor in illis scandalizabi
tur. Cor neq̃ grauabit in dolo/
ribus: ⁊ peccator adijciet ad pec
candum. Synagoge superbo/
rũ non erit sanitas: frutex enim
peccati eradicabitur in illis ⁊ nõ
intelligetur. Cor sapientis intel
ligetur in sapientia: ⁊ auris bo/
na audiet cũ omni concupiscen
tia sapientiam. Sapiẽs cor ⁊ in/
telligibile abstinebit se a pecca/
tis: ⁊ in operibus iusticie succes
sus habebit. Ignem ardentem
extinguit aqua: ⁊ elemosyna re
sistit peccatis: ⁊ deus prospector
est eius qui reddit gratiã. Me/
minit in posterum: ⁊ in tẽpore
casus sui inueniet firmamẽtum.

In anno illo in quo kal. septembris uenerint die dñico mensis septembris q̃tuor habet dominicas. Et in prima dominica ponitur liber iob cuz sua historia: ⁊ festum beati egidij abbatis quod ipso die cadit: transferat ad secundam feriam immediate sequentẽ. Et in sabbato in vs̃ ℟. Utinã appẽderent. cum suo uersu ⁊ Glia pri. Sup magt añ. Cũ audisset iob. Capitulum ⁊ oratio de dominica que continget. Reliqua ut supra in sabbato post octauam epiphanie. Ad complet. ut supra. Dominica proxima kal. septembris ad matut. inuitat. añe ps ⁊ ℣. ut sup̃. Sex lectiones de libro iob. tres lectiones de euangelio dominicali qd̃ ꝯtinget. Responsoria de historia Si bona suscepim⁹. cũ reliquis per ordinẽ ad laud. ut sup̃. Cap. añe sup bñ. ⁊ magt ⁊ oratio de dominica que continget. Diebus ℣o feriatis ℟ia ⁊ historia ut sup̃. Capl'm ⁊ oratio de dominica ut sup̃ in mat. ⁊ uesperis. Dominica secunda mensis septembris fiat de festo beate virginis cum sua sequenti ebd̃a. Sabbato ℣o ad vs̃ fiat de exaltatione sancte crucis. Capitulum ℣o ⁊ oratio de dominica que continget. ℟. Memor esto fili. Super magt añ. Ne reminiscaris. Reliqua omnia ut supra. Et post orationez dñice imponantur añ. ℣. ⁊ oratio natiuitatis virginis marie pro octaua eiusdez. deinde fiat commemoratio de exaltatione sancte crucis. Ad complet. ut supra. Dñica tertia mensis septembris imponitur liber tobie. Ad matut. inuitat. ps añe ⁊ ℣. ut sup̃. Sex lectiones de libro tobie. tres de euangelio dñicali quod continget. ℟ia de historia Peto domine. cuz reliquis per ordinem cũ quibus reassumantur tria ℟ia de libro iob: videlicet Paucitas dieruz. ℟. Ne abscõdas. ℟. Quis mihi tribuat. Liber predictus cũ sua historia legatur usqz ad dñicam quartam mensis septẽbris. Ad laudes ut sup̃. Cap. añe sup bñ. ⁊ magt. ⁊ oratio de dñica ut sup̃. Reliqua ut sup̃ post octauã epiphanie. Diebus ℣o feriatis infra ebdomadã lectiones ⁊ ℟ia de libro ⁊ historia ut supra. Cap. ⁊ oratio in matut. ⁊ vs̃ de dñica. Reliqua ut sup̃. Dñica quarta mensis predicti imponitur liber iudith cuz sua historia: ⁊ in sabbato ad vs̃ añe ⁊ ps de festo bti mathei apostoli. Cap. ⁊ oratio de dominica que continget. ℟. Benedixit te dominus. Super magt añ. Adonay domine deus. cũ cõme. festi. Reliqua

ut supra. Ad complet. ut supra. Dominica vo predicta ad mat. Inuit. añe ps ⁊ v. ut sup. Sex lect. de libro iudith. tres lectiones de euãgelio dominicali qd cõtinget. R. de historia Adonay domine deus. cuz reliquis per ordinem. Ad laud. añe ⁊ ps ut supra. Cap. añe super bñ. ⁊ magt ⁊ oratio de dominica que continget ut sup. Reliqua vo ut supra. Diebus vo feriatis lectiones ⁊ Reia de historia ut sup. de quibus legatur usqz ad feriam quartam immediate sequentẽ. Cap. ⁊ oratio de dominica ut supra. Reliqua vo omnia ut sup post oct. epiphanie. Feria quinta ponitur liber hester cum sua historia: videlz Domine rex omnipotens. cuz reliquis. de quibus libro ⁊ historia legat usqz ad dominicam ꝓximaz kal. octobris. Añ. sup magt. Domine rex omnipotẽs. Cap. ⁊ oratio de dñica ut sup. Reliq vo oĩa ut supra post octauã epiphanie. Feria scda.

In anno in quo kal. septẽbris secũda feria uenerint. Dominica proxima kal. eiusdẽ imponatur liber iob cum sua historia: ⁊ de ipso legatur per duas immediate sequentes ebdomadas ut sup. Dñica tertia imponatur liber tobie cum sua historia: ⁊ de ipsis per ebdomadã legatur ut supra. Officium vo sancte crucis quod ipso die cadit transferatur usqz ad tertiam feriam immediate sequentem. Dñica quarta videlz post ieiunium quatuor tẽporũ imponat liber iudith: ⁊ de ipso legat usqz ad quartã feriã imediate sequẽtẽ. Festuz vo beati mathei apli qd ipso die cadit: trãsferat ad secũdã feriã immediate sequẽtẽ. Feria quinta imponat liber hester cũ sua historia: ⁊ de ipsis legatur usqz ad dominicaz proximã kal. octobris. Feria tertia.

In anno illo in quo kal. septembris tertia feria uenerint. Dñica ꝓxima kal. octobris fiat de festo bti iuliani: ⁊ secũda sequẽti feria iponant due lec. in mat. de libro iob. tertia de euãgelio dñicali cum historia de libro ut sup. Dñica vo secunda fiat seu legatur de libro ⁊ historia ut sup. Dñica tertia imponat liber tobie cum sua historia ⁊ de ipsis per ebdomadã legat. Festũ vo septẽ dormiẽtiuz qd ipso die cadit trãsferat ad quartã feriã imediate sequẽtẽ. Dñica q̃rta fiat de festo bti eustachij ⁊ socioꝝ eius. Dñica quinta ponit liber iudith cuz sua historia: ⁊ de ipso legat usqz ad feriã quartaz inclusiue. Festuz vo beatorum cosme ⁊ damiani trãsferatur ad

secūdā feriā imediate sequētez. Feria quinta ponit liber hester cum sua hystoria: z de ipso legatur usq; ad dominicam proximā kal. octobris. Feria ḡrta.

IN anno illo quo kal. septēbris uenerint feria ḡrta dñica prima kal. septēbris fiat de festo decollationis sci ioānis baptiste. Feria vo tertia due lec. de libro iob: tertia de euāgelio dñicali: Feria de hystoria iob ut supᵃ. Dñica vo secūda legat de libro z hystoria ut supᵃ. Dñica tertia ponit liber tobie cum sua hystoria: z de ipsis per ebdomadā legat. Dñica ḡrta fiat de festo sanctarū ḡtuor virginū. Dñica qnta ponit liber iudith cum sua hystoria: z de ipis legat usq; ad ḡrtā feriā. Feria sexta ponit liber hester cum sua hystoria: z de ipsis legatur usq; ad dominicā kal. octobris. Feria quinta.

IN anno illo quo kal. septēbris uenerint qnta feria dñica prima kal. septēbris ponit liber iob cū sua hystoria: z de ipsis per duas ebdas legat. Dñica vo tertia ponit liber tobie cū sua hystoria: z de ipsis legatur per ebdam ut supᵃ. Dñica vo ḡrta ponit liber iudith cum sua hystoria: z de ipsis legat usq; ad feriā ḡrtā imediate sequēte. Sabbato vo imediate sequēti ponit lib hester cū sua hystoria: z de ipsis legat usq; ad dñicā p̄xīmaz kal. octobris. Feria vj.

IN anno illo in quo kal. septembris sexta feria uenerint liber iob cum sua hystoria dominica proxima kal. eiusdem imponantur z de ipsis per duas ebdomadas legatur. Dominica vo terita ponitur liber tobie cum sua hystoria: z de ipsis per ebdomadam legatur. Dominica quarta ponitur liber iudith cum sua hystoria: z de ipsis usq; ad quartam feriam immediate sequentem legatur. Feria vo quinta ponitur liber hester cum sua hystoria: z de ipsis usq; ad dominicam proximam kal. octobris legatur. Sabbato.

IN anno illo in quo kal. septembris sabbato uenerint: liber iob cum sua hystoria dominica proxima kal. eiusdez imponatur: z de ipsis per duas ebdomadas legatur. Dominica tertia ponitur liber tobie cuz sua hystoria: z de ipsis per ebdomadam legatur. Dominica ḡrta ponitur liber iudith cum sua hystoria: z de ipsis usq; ad quartam immediate sequentem feriam legatur. Feria vo sexta ponitur liber hester cum sua hystoria z de ipsis legatur usq; ad dominicam proximā kal. octobris.

Incipit liber iob. Lectio.j.

VIr erat in terra hus nomine iob. Et erat vir ille simplex ⁊ rect⁹ ac timēs deū: ⁊ recedens a malo. Natiq; sunt ei septem filij: ⁊ tres filie. Et fuit possessio eius septem milia ouium: ⁊ tria milia camelor: gngēta quoq; iuga boum: ⁊ quingēte asine: ac familia multa nimis. Eratq; vir ille magn⁹ inter oēs orientales. Et ibant filij eius: ⁊ faciebant conuiuia per domos: vnusq;q; in die suo. Et mittētes uocabant tres sorores suas: ut comederent ⁊ biberēt cum eis. ℟. Si bona suscepim⁹ de manu dñi mala autem quare nō sustineamus. Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factum est: sit nomen dñi bñdictum. ℣. In oībus his nō peccauit iob labijs suis: neq; stultum quid contra deum locutus est. Dñs. L.ij.

VNq; in ordez trāsissent dies cōuiuij: mittebat ad eos iob ⁊ sanctificabat illos: cōsurgēsq; diluculo offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim: Ne forte peccauerint filij mei: ⁊ bñdixerint deo in cordibus suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. Quadā aūt die cū uenissent filij dei ut assisterēt coram dño: affuit inter eos etiam sathan. ℟. Anteq; comedā suspiro ⁊ tanq; inundātis aque sic rugit⁹ meus qa timor quem timebā euenit mihi ⁊ qđ uerebar accidit: nōne dissimulaui nōne silui: ⁊ iā quiē. Et uenit sup me indignatio tua dñe. ℣. Nolo multa fortitudie ꝓtēdat mecū nec magnitudinis sue molle me premat: egtatē ꝓponat cōtra me. Et. L.iij.

VIt dixit dñs. Unde uenis: Qui rñdens ait: Circuiui terram: ⁊ pambulaui eaz. Dixitq; dñs ad eū. Nunqd cōsideraſti seruum meū iob qp nō sit ei similis in terra: homo simplex ⁊ rectus ac timens deum ⁊ recedēs a malo: Cui rñdens sathan ait: Nunqd frustra iob timet deum: Nōne tu uallasti eū ac domū eius: uniuersamq; substātiam eius per circuitu: Opibus manuū ei⁹ bñdixisti: ⁊ possessio eius creuit in terra. Sed extēde pauluz manū tuam: ⁊ tange cūcta que possidet: nisi in faciem bñdixerit tibi. ℟. Utinā appēderent peccata mea qbus iram merui. Et calamitas mea quam patior in statera. ℣. Quasi arena maris hec grauior appareret uī ⁊ uerba mea dolore sūt plena. Et. L.iij.

DIxit ergo dñs ad sathan. Ecce uniuersa que hēt: in manu tua sunt: tm̄ in eum ne extēdas manuz tuā. Egressusq; est sathan a facie dñi. Cum aūt quadā die filij ⁊ filie eius comederēt ⁊ biberēt uinuz in domo

ffis sui ꝓmogeniti: nuncius ue
nit ad iob qui diceret: Boues
arabant: ⁊ asine pascebant iux
ta eos: ⁊ irruerũt sabei tulerũtq;
oia: ⁊ pueros pcusserũt gladio:
⁊ euasi ego solus ut nunciarem
tibi. ℟. Quare detraxistis sermoni
bus ueritatis: ad increpanduꝫ uerba
cõponitis: ⁊ subuertere nitimini ami
cum uestrum. Uerũtamen que cogi
tastis explete. ℣. Militia est vita
hoĩs sup terram ⁊ sicut dies mercen
narij dies eius. Uerũtamen. Lec. v.

OCtuq; adhuc ille loque
retur: uenit alter ⁊ dixit:
Ignis dei cecidit e celo: ⁊ tactas
oues: pueroscꝫ ꝓsumpsit ⁊ effu
gi ego solus ut nunciarem tibi.
Sed ⁊ adhuc illo loquẽte: uenit
aliꝰ ⁊ dixit: Chaldei fecerũt tres
turmas ⁊ inuaserũt camelos ⁊
tulerũt eos: necnon ⁊ pueros p
cusserũt gladio: ⁊ ego fugi solus
ut nũciarem tibi. Adhuc loque
batꝰ ille: ⁊ ecce alius intrauit ⁊ di
xit: Filijs tuis ⁊ filiabus uescẽti
bus ⁊ bibẽtibus uinũ in domo
fris sui ꝓmogeniti: repẽte uẽtus
uehemẽs irruit a regione deser
ti: ⁊ pcussit quattuor angulos do
mus: que corruens oppressit libe
ros tuos: ⁊ mortui sunt: ⁊ effugi
ego solus ut nũciarem tibi. ℟.
Induta est caro mea putredine ⁊ sor
dibus pulueris cutis mea aruit ⁊ cõ
tracta est. Memento mei dñe q: uẽ
tus est vita mea. ℣. Dies mei sicut
umbra declinauerunt ⁊ ego sicut fe
num arui. Memento. Lectio. vj.

TUnc surrexit iob ⁊ scidit
uestimẽta sua: ⁊ tõso capi
te corruẽs in terrã adorauit: ⁊ di
xit: Nudus egressus suꝫ de ute
ro mris mee: ⁊ nudus reuertar
illuc. Dñs dedit: dñs abstulit: si
cut dño placuit: ita factuꝫ est: sit
nomen dñi bñdictũ. In oĩbus
his non peccauit iob labijs su
is: neqꝫ stultum qd cõtra deum
locutus est. ℟. Memẽto mei de
us qa uentus est vita mea. Nec aspi
ciat me visus hoĩs. ℣. De ꝓfundis
clamaui ad te dñe: dñe exaudi uocẽ
meã. Nec. ℟. Paucitas dierũ me
oruꝫ finiet breue: dimitte me dñe sine
plãgã paululũ dolorẽ meũ. Anteqꝫ
uadam ad terrã tenebrosam ⁊ oper
tam mortis caligine. ℣. Ecce in pul
uere sedeo ⁊ in puluẽ dormio: ⁊ si ma
ne me quesieris nõ subsistã. Anteqꝫ.
℟. Me absẽdas me dñe a facie tua
manũ tuam lõge fac a me. Et formi
do tua non me terreat. ℣. Voca me
⁊ rñdebo tibi aut certe loquar ⁊ tu re
sponde mihi. Et. ℟. Quis mihi tri
buat ut in inferno ꝓtegas me ⁊ abs
cõdas me donec ptranseat furor tu
us dñe. Misi tu qui solus es deus ⁊ cõ
stituas tẽpus in quo recorderis mei.
℣. Numquid sicut dies hoĩs dies tui
ut queras iniquitatẽ meã cuꝫ sit nemo
qui de manu tua possit eruere. Misi.

℟. Nocte os meū ꝑforat̄ dolorib⁹ ⁊ qui me comedūt nō dormiunt a multitudine eoꝝ ꝯsumit̄ uestimētum meum. Cōparatus sum luto ⁊ assimilatus suꝫ fauille ⁊ cineri. ℣. O custos hoīum q̄re posuisti me ꝯtrariuꝫ tibi ⁊ factus suꝫ mihimetipsi grauis: parce mihi dñe: nihil eniꝫ sunt dies mei. Cōparatus. ℟. Uersa est in luctuꝫ cithara mea ⁊ organū meuꝫ in uocē flētiuꝫ. Parce mihi dñe nihil enim sunt dies mei. ℣. O custos hominū quare posuisti me ꝯtrarium tibi ⁊ factus sum mihimetipsi grauis. Parce. ℟. Adesto dolori meo de⁹ nimium fatigoꝛ ⁊ cecidit in luctū cithara mea. Et cātatio mea in plorationeꝫ. ℣. Uersa est in luctum cithara mea ⁊ organū meū ⁊ in uocem flētiū. Et.

Infrascripte añe imponantur diebus dñicis ⁊ feriatis usqꝫ ad dñicā tertiaꝫ septēbris sup mg̃t.

Añ. Cū audisset iob nūcioꝝ uerba sustinuit patienter ⁊ ait: si bona suscepimus de manu dñi: mala aūt quare nō sustineamus: in oībus his nō peccauit iob labijs suis neqꝫ stultum qd ꝯtra deū locutus est. Añ. In oībus his non peccauit iob labijs suis neqꝫ stultuꝫ qd ꝯtra deū locutus est. Añ. Quātas habeo iniqtates ⁊ peccata rñde mihi: cur faciez tuam abscōdis ⁊ arbitraris me inimicū tuum. Añ. Ciues mei uermes sunt cutis mea aruit deuorata caro os meū putruit nimis datus suꝫ in opprobriū mūdo ⁊ iam nō cognoscoꝛ ab amicis meis. Añ. Auditu auris audiui te nūc autē oculus meus videt te: idcirco ipse me rep̄hēdo ⁊ ago penitētiā in fauilla ⁊ cinere. Lcōnes per ebd̄am.

Factum est aūt cum quadā die uenissent filij dei: ⁊ starent corā dño: uenisset q̊qꝫ sathan inter eos: ⁊ staret in conspectu eius: ut diceret dñs ad sathan. Unde uenis? Qui respondēs ait: Circuiui terram: ⁊ pambulaui eam. Et dixit dñs ad sathan. Nunqd cōsiderasti seruū meum iob ꝙ nō sit ei similis in terra: vir simplex ⁊ rectus ac timēs deum ⁊ recedēs a malo: ⁊ adhuc retinens innocētiaꝫ? Tu autem cōmouisti me aduersus eū: ut affligerem eū frustra. Cui respondēs sathan ait: Pellē pro pelle: ⁊ cuncta que habet homo dabit pro aīa sua. Alioquin mitte manum tuā: ⁊ tange os eius ⁊ carnem: ⁊ tūc videbis ꝙ in faciem benedicat tibi. Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce in manu tua est: uerūtamē animaꝫ illius serua. Egressus igit̄ sathan a facie dñi: percussit iob ulcere pessimo: a planta pedis usqꝫ ad uerticem eius. Qui testa saniem radebat: sedēs in sterquilinio. Dixit autez illi uxoꝛ sua. Adhuc tu ꝑmanes in simplicitate tua? Benedic deo ⁊ morere. Qui ait ad

illam. Quasi vna de stultis mu/
lieribus locuta es. Si bona su/
scepimus de manu dñi: mala
quare nō sustineamus? In om
nibus his non peccauit iob la/
bijs suis. Igitur audientes tres
amici iob omne malū qđ acci/
disset ei: uenerunt singuli de lo/
co suo: elipham themanites: ⁊
baldath suites ⁊ sophar naama/
thites. Condixerāt enim ut pa/
riter uenientes visitarent eum ⁊
cōsolarent. Cūq; eleuassent p:o
cul oculos suos: non cognoue/
rūt eum. Et exclamantes plora
uerunt: scissisq; uestibus sparse/
runt puluerem sup caput suum
in celum. Et sederunt cū eo in
terra septem diebus ⁊ septē no/
ctibus: ⁊ nemo loquebat ei uer
bum. Videbant enim dolorem
esse uehemētem. Post hec ape/
ruit iob os suū: ⁊ maledixit diei
suo: ⁊ locutus est: Pereat dies
in qua natus sum: ⁊ nox in qua
dictum est: cōceptus est homo.
Dies ille ⁊tas in tenebras. Nō
regrat eum deus desup: nec illu
stret lumine. Obscurent eū te
nebre: ⁊ umbra mortis. Occu/
pet eum caligo: ⁊ inuoluat ama
ritudine. Noctem illaꝫ tenebro/
sus turbo possideat. Non cōpu
tet in dieb⁹ anni: nec numeret
in mensibus. Sit nox illa soli/
taria: nec laude digna. Maledi
cāt ei qui maledicūt diei: qui pa
rati sūt suscitare leuiathan. Ob
tenebrentur stelle caligine eius.
Expectet lucē ⁊ non videat: nec
oriꝫ surgētis aurore. Quia nō
cōclusit ostia uentris qui porta/
uit me: nec abstulit mala ab ocu
lis meis. Quare non in vulua
mortuus sum: egressus ex utero
nō statim perij? Quare excep⁹
genibus: cur lactatus uberibus?
Nūc enim dormiens silerem: ⁊
somno meo requescerem cuꝫ re/
gibus ⁊ ꝓsulibus terre: qui edi/
ficāt sibi solitudines: aut cuꝫ p̄n
cipibus qui possident aurū: ⁊ re
plent domos suas argento. Aut
sicut abortiuū absc̄ditum non
subsisterem: uel qui ꝺcepti non
viderūt lucem. Ibi impij cessa/
uerūt a tumultu: ⁊ ibi requieue
rūt fessi robore: ⁊ quōdam vin/
cti pariter sine molestia. Nō au
dierūt uocez exactoris. Parvus
⁊ magnus ibi sunt: ⁊ seruus li/
ber a dño suo. Quare miſo da/
ta est lux: ⁊ vita his qui in ama/
ritudine aīe sunt? Qui expectāt
mortem ⁊ non uenit: quasi effo
dientes thesaurum: gaudentq;
uehemēter cum inuenerint se/
pulchrum. Viro cuius absc̄ōdi/
ta est via: ⁊ circūdedit euꝫ deus
tenebris. Anteq; comedam sus
piro: ⁊ quasi inundantis aque
sic rugitus meus: q: tūno: quez

timebam euenit mihi: & q̄ ue-
rebar accidit. Nonne dissimula
ui: Nōne silui: Nonne quieui:
Et uenit super me indignatio.
Respondēs aūt elipha thema-
nites dixit: Si ceperimus loqui
tibi: forsitan molestē accipies.
Sed q̄ceptum sermonem tene
re q̄s poterit: Ecce docuisti mul
tos: & manus lassas roborasti.
Uacillantes cōfirmauerunt ser-
mones tui: & genua tremētia cō
forasti. Nunc autem uenit sup
te plaga: & defecisti: tetigit te &
cōturbatus es. Ubi timor tuus:
fortitudo tua: & patiētia tua: & p̄
fectio uiarum tuarū? Recor-da-
re obsecro te: q̄s unq̄ innocēs
pijt: aut quādo recti deleti sunt?
Quin potius vidi eos qui ope-
rant iniq̄tatem & semināt dolo-
res: & metūt eos: flāte deo pisse:
& spiritu ire eius esse ꝓsumptos.
Rugitus leonis & uox leene: &
dētes catulor leonū ꝓtriti sunt.
Tigris perijt eo q̄ non haberet
p̄dam: & catuli leonis dissipati
sunt. Uerbum ad me dictū est uer
bum absconditum: & quasi furti-
ue suscepit auris mea uenas su
surrij eius. In horrore visionis
nocturne q̄n solet sopor occupa
re hoies: pauor tenuit me & tre-
mor: & oia ossa mea pterrita sūt.
Et cum spūs me p̄sente trāsiret:
inhorruerunt pili carnis mee.
Stetit q̄dam cuius nō agnosce-
bam vultus: imago cor̄ oculis
meis: & uocem quasi aure lenis
audiui. Numqd homo dei com
paratione iustificabit: aut facto
re suo purior erit vir? Ecce qui
seruiūt ei non sunt stabiles: & in
angelis suis reppit p̄auitatem.
Quāto magis hi qui habitāt do
mos luteas qui terrenus habēt
fundamētum ꝓsument uelut a
tinea: de mane usq; ad uesperā
succident: & q̄ nullus intelligit:
in eternum pibunt. Qui aūt re-
liq fuerint auferent ex eis: mo-
rient & non in sapiētia. Uoca er
go si est qui tibi respōdeat: & ad
aliquem sanctor cōuertere. Ui
rū stultum interficit iracūdia: &
parualum occidit inuidia. Ego
vidi stultum firma radice: & ma
ledixi pulchritudini eius statim.
Longe fient filij eius a salute &
cōterent in porta: & non erit qui
eruat. Cuius messem famelicus
comedet: & ipsum rapiet arma-
tus: & bibēt sitiētes diuitias ei⁹.
Nihil in terra sine causa fit: & de
humo non egredief dolor. Ho
mo nascit ad laborē: & auis ad
uolatum. Quāobrem ego dep̄-
cabor dñm: & ad deum ponam
eloquiū meum. Qui facit ma-
gna & inscrutabilia: & mirabilia
absq; numero. Qui dat pluui-
am super faciem terre: & irrigat

aqs vniuersa. Qui ponit humiles in sublime: et merentes erigit sospitate. Qui dissipat cogitationes malignor: ne possint implere manus eor qđ cepant. Qui apphendit sapientes in astutia eor: et cõsilium prauor dissipat. Per diem incurrent tenebras: et quasi in nocte sic palpabunt in meridie. Do:ro saluũ faciet egenum a gladio oris eorum: et de manu violenti paupem. Et erit egeno spes: iniquitas autẽ contrahet os suum. Beatus homo qui corripit a dño. Increpationez ergo dñi ne rep:obes: qa ip se vulnerat et medetur: percutit: et manus eius sanabũt. In sex tribulationibus liberabit te: et in septima non tãget te malum. In fame eruet te de morte: et in bello de manu gladij. A flagello lingue abscõderis et nõ timebis calamitatem cũ venerit. In uastitate et fame ridebis: et bestias terre non formidabis. Sed cuz lapidibus regionum pactuz tuum: et bestie terre pacifice erunt tibi. Et scies q pacem habeat tabernaculum tuuz: et visitãs speciem tuã non peccabis. Et scies qñ multiplex erit semen tuũ: et pgenies tua quasi herba terre. Ingredieris in habũdantia sepulchrũ: sicut iferf aceruus tritici in tpe suo. Ecce hoc ut inuestigauim9: ita est: qđ auditũ mẽte ptracta. Respondens aũt iob dixit: Utinam appẽderent pecc̃ata mea qbus iram meruit: et calamitas quam patio: in statera: quasi arena maris hec grauio: appareret. Unde et uerba mea dolore sunt plena: qr sagitte dñi in me sunt: quarum indignatio ebibit spiritum meum: et terrores dñi militant cõtra me. Ifũquid rugiet onager cum habuerit herbam: aut mugiet bos cuz ante psepe plenuz steterit? Aut poterit comedi insulsum qđ nõ est sale cõditum? Aut põt aligs gustare: qđ gustatuz affert mortem? Alie enim esurieti etiã amara dulcia esse videnf. Que pus nolebat tangere aia mea: nunc pre angustia cibi mei sũt. Quis det ut ueniat petitio mea: et qđ expecto tribuat mihi deus et qui cepit ipse me pterat? Soluat manũ suam et succidat me: et hec mihi sit psolatio ut affligẽs me dolore non parcat: nec pradicam sinonibus sancti. Que est enim fortitudo mea ut sustineam: aut qs finis meus ut patienter agã? Nec fortitudo lapidũ fortitudo mea: nec caro mea enea est. Ecce non est auxiliũ mihi in me: et necessarij q̃qz mei recesserunt a me. Qui tollit ab amico suo misericordiã: timorẽ dñi derelinqt.

Fres mei ꝓterierũt me: sicut to-
rrens qui raptim trãsit in ꝙualli
bus. Qui timẽt pruinam: irruet
super eos nix. Tpe quo fuerint
dissipati pibũt: ⁊ ut incaluerint
soluent de loco suo. Jnuolute
sunt semite gressuus eoꝝ: ambu
labũt in uacuũ: ⁊ pibũt. Cõside
rate semitas theman: itinera sa-
ba: ⁊ expectate paulisp. Confusi
sunt: q: spaui. Uenerũt q̃ q̃ usq̃
ad me: ⁊ pudore cooperti sunt.
Nunc uenistis: ⁊ modo videtes
plagaz meã timetis? Nunqd di
xi: afferte mihi: ⁊ de sbstãtia ue
stra donate mihi: uel libate me
de manu hostis: ⁊ de manu ro-
busto: eruite me? Docete me: ⁊
ego tacebo: ⁊ siqd forte ignora-
ui: instruite me. Quare detraxi
stis ꝓmonibus ꝟitatis: cuz e uo
bis nullus sit qui possit arguere
me? Ad increpanduz tñ eloga
ꝙcinnatis: ⁊ in uẽtum uerba ꝓ-
fertis. Sup pupillũ irruitis: ⁊ sb
uertere nitimini amicũ uestrũ.
Uerũtamẽ qđ cepistis explete.
Prebete aurem: ⁊ videte an mẽ
tiar. Rñdete obsecro absq̃ con
tentione: ⁊ loquẽtes id qđ iustũ
est iudicate. Et nõ inuenietis in
lingua mea inigtatẽ: nec in fau-
cib⁹ meis stultitia ꝓsonabit. Mi
litia est vita hois sup terraz: ⁊ si-
cut dies mercennarij dies eius.
Sicut ceruus desiderat umbrã
⁊ sicut mercẽnarius ꝓstolat finẽ
operis sui: sic ⁊ ego habui menses
uacuos: ⁊ noctes laboriosas enu
meraui mihi. Si dormiero: di-
cam qñ ꝙsurgam: ⁊ rursuz expe
ctabo uespam: ⁊ replebor doloꝝ
ribus usq̃ ad tenebras. Induta
est caro mea putredine ⁊ sordi-
bus pulueris: cutis mea aruit ⁊
cõtracta est. Dies mei uelocius
trãsierunt q̃z a texente tela succi
dit: ⁊ consumpti sunt absq̃ ulla
spe. Memẽto q: uẽtus est vita
mea: ⁊ non reuertet oculus me
us ut videat bona: nec aspiciet
me visus hois. Oculi tui in me:
⁊ nõ sbsistam. Sicut ꝙsumit nu
bes ⁊ ptrãsit: sic qui descẽdit ad
inferos nõ ascẽdet: nec reuertet
ultra in domuz suã: neq̃ cogno
scet eã amplius locus ei⁹. Qua
propter ⁊ ego non parcam ori
meo: loquar in tribulatiõe spũs
mei: ꝙfabulabor: cuz amaritudi-
ne aĩe mee. Mũquid mare ego
suz aut cetus: q: circũdedisti me
carcere? Si dixero ꝙsolabit me
lectulus meus: ⁊ releuabor lo-
quẽs mecum in stratu meo: ter
rebis me per somnia ⁊ per visio
nes horrore ꝙcutiens. Quãobrẽ
elegit suspẽdiũ aĩa mea: ⁊ mortẽ
ossa mea. Desperaui. Nequaq̃
ultra iam viuã. Parce mihi: ni-
hil eniz sunt dies mei. Quid est
homo q: magnificas eũ: aut qđ

apponis erga euz cor tuũ? Uisi/
tas eum diluculo: ⁊ sbito ꝓbas
illũ. Usquequo nõ parcis mihi:
nec dimittis me ut glutiã saliuã
meã? Peccaui. Quid faciaz tibi
o custos hoĩum? Quare posui/
sti me ꝯtrarium tibi: ⁊ factus suz
mihimetipsi grauis? Cur nõ tol
lis peccatũ meũ: ⁊ quare nõ au
fers iniqtatez meã? Ecce nũc in
puluere dormiaz: ⁊ si mane me
quesieris nõ sbsistã. Rñdẽs aũt
baldath suites dixit: Usquequo
loqueris talia: ⁊ spũs multiplex
sermonis oris tui? Nunqd de/
us supplãtat iudiciũ: aut omp̃s
sbuertit qd̃ iustum est? Etiam si
filij tui peccauerunt ei: ⁊ dimisit
eos in manu iniqtatis sue: tu tñ
si diluculo ꝯsurrexeris ad deũ:
⁊ oĩpotẽtem fueris dep̃catus: si
mũdus ⁊ rectus incesseris: sta/
tim euigilabit ad te: ⁊ pacatum
reddet habitaculuz iusticie tue:
intãtum ut si priora tua fuerint
parua: ⁊ nouissima tua multipli
cent̃ nimis. Interroga eniz ge
nerationẽ p̃stinam: ⁊ diligenter
inuestiga patrum memoriã: he
sterni quippe sumus: ⁊ ignora/
mus qm̃ sicut vmbra dies nr̃i
sunt sup terrã: ipsi docebunt te.
Loquent̃ tibi: ⁊ de corde suo ꝓ/
ferẽt eloqa. Nunqd virere põt
scirpus absqz humore: aut cre/
scere carectũ sine aqua? Cuz ad
huc sit in flore: nec carpat̃ ma/
nu ante omnes herbas arescit:
sic vie oĩum qui obliuiscunt̃ de
um: ⁊ spes hypocrite pibit. Nõ
ei placebit uecordia sua: ⁊ sicut
tela aranearuz fiducia eius. In/
nitet̃ sup domuz suã ⁊ nõ stabit
fulciet eam ⁊ nõ cõsurget. Hu/
mectus videt̃ anteq̃z ueniat sol:
⁊ in ortu suo germen eius egre
diet̃. Sup aceruũ petrarum ra/
dices eius densabunt̃: ⁊ inter la
pides cõmorabitur. Si absor/
buerit eum de loco suo: nega/
bit eum: ⁊ dicet. Non noui te.
Hec est enim letitia vie eius: ut
rursuz de terra alij germinent̃.
Deus non ꝓijciet simplicẽ: nec
porriget manum malignis: do/
nec impleat̃ risu os tuum: ⁊ la/
bia tua iubilo. Qui oderunt te:
induent̃ confusione: ⁊ taberna
culum impioruz non subsistet.

Incipit historia de libro tobie
⁊ ponit̃ in ebdomada qua ieiu/
nium quatuor tẽporũ agit̃. ⁊ in
Rijs addũtur tria Reia de libro
iob. s. R. Paucitas. R. Ne abscõ
das. R. Quis mihi tribuat. Lec. j.

TObias ex tribu ⁊ ciuitate
neptalim: que est in supi/
oribꝰ galilee supra naason post
viam que ducit ad occidẽtem:
in sinistro habens ciuitatem se/
phet: cuz captus esset in diebus
salmanasar regis assyriorum: in

captiuitate tñ positus uiã ueritatis nõ deseruit: ita ut oia que habere poterat: qtidie concaptiuis fratrib⁹ qui erãt ex eius genere ipartiret. ℟. Peto dñe ut de vinculo imꝓperij huius absoluas me aut certe delup terrã eripias me. ℣. Memento mei dñe uel parẽtũ meoꝝ neqꝫ vindictã sumas de peccatis meis quia eruis sustinẽtes te dñe. ℟. Oia iudicia tua iusta sunt dñe ꝛ oẽs vie tue misericordia ꝛ ueritas. ℣. Memor esto fili qñ pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℟. Fiducia magna erit corã summo deo elemosyna omnib⁹ qui faciũt eã. Habebis. ℣. Omnipotens deus ꝛ pater domini nri ihesu xpi ꝛ ꝓtector meus es in te speraui. ℟. Memor esto fili qñ pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℣. Fiducia magna erit corã summo deo elemosyna omnib⁹ qui faciũt eã. Habebis. ℣. Memento mei dñe uel parẽtũ meoꝝ neqꝫ vindictã sumas de peccatis meis quia eruis sustinẽtes te dñe. ℟. Oia iudicia tua iusta sunt dñe ꝛ oẽs vie tue misericordia ꝛ ueritas. ℣. Memor esto fili qñ pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℟. Fiducia magna erit corã summo deo elemosyna omnib⁹ qui faciũt eã. Habebis.

Lectio. ij.

Unqz eẽt iunior oibus in tribu neptalim: nihil tñ puerile gessit i ope. Beniqz cũ irẽt oẽs ad vitulos aureos qs hieroboã fecerat rex isrl: hic solus fugiebat cõsortia oiuz: ꝛ pgebat ad hierusalẽ ad tẽplũ dñi: ꝛ ibi adorabat dñm deum isrl: oia ꝑmitiua sua ꝛ decimas suas fideliter offerens: ita ut in tertio anno ꝓselitis ꝛ aduenis ministraret omnem decimationem. ℟. Omnipotens deus ꝛ pater domini nri ihesu xpi ꝛ ꝓtector meus es in te speraui. ℣. Memor esto fili qñ pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℟. Fiducia magna erit corã summo deo elemosyna omnib⁹ qui faciũt eã. Habebis. ℣. Memento mei dñe uel parẽtũ meoꝝ neqꝫ vindictã sumas de peccatis meis quia eruis sustinẽtes te dñe. ℟. Oia iudicia tua iusta sunt dñe ꝛ oẽs vie tue misericordia ꝛ ueritas. ℣. Memor esto fili qñ pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℟. Fiducia magna erit corã summo deo elemosyna omnib⁹ qui faciũt eã. Habebis.

Lectio. iij.

Ec ꝛ his similia ꝑm legẽ dei puerulus obꝑuabat. Cũ ꝯo factus fuisset vir: accepit uxorem annam de tribu sua: genuitqz ex ea filium nomen suum imponens ei: quem ab infantia timere deum docuit ꝛ abstinere ab omni peccato. Igitur dũ per captiuitatẽ deuenisset cũ uxore sua ꝛ filio in ciuitatem niniuem cũ omni tribu sua: ꝛ cuꝫ omnes ederent ex cibis gentilium: iste custodiuit aiam suam: ꝛ nunqꝫ ꝓtaminatus est in escis eoꝝ. ℟. Memor esto fili qñ pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℣. Fiducia magna erit corã summo deo elemosyna omnib⁹ qui faciũt eã. Habebis. ℣. Memento mei dñe uel parẽtũ meoꝝ neqꝫ vindictã sumas de peccatis meis quia eruis sustinẽtes te dñe. ℟. Oia iudicia tua iusta sunt dñe ꝛ oẽs vie tue misericordia ꝛ ueritas. ℣. Memor esto fili qñ pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℟. Fiducia magna erit corã summo deo elemosyna omnib⁹ qui faciũt eã. Habebis.

Lectio. iiij.

Quoniam memor fuit dñi in toto corde suo: ꝛ dedit illi deus gratiã in conspectu salmanasar regis: ꝛ dedit illi potestatẽ quocunqz uellet ire: hñs libertatẽ quecunqz facere uoluisset. Pergebat enim per omnes qui erãt in captiuitate: ꝛ monita salutis dabat eis. Cũ aũt uenisset in rages ciuitatẽ medoruꝫ: ꝛ ex his qbus honoratus fuerat a rege habuisset decẽ talẽta argẽti: ꝛ cum in multa turba generis sui gabeluꝫ egentẽ videret qui erat ex tribu eius: sub chirographo dedit illi memoratum pondus argenti. ℟. Sufficiebat nobis paupertas nostra ut diuitie computarent nunqꝫ fuissent pecunia ista ꝓ qua misimus filium nostrũ. Baculũ senectutis nostre. ℣. Heu me fili mi ut quid te misimus pegrinari lumen oculoꝝ nroꝝ. Baculũ. **Lec. v.**

Post multũ ꝟo temporis mortuo salmanasar rege cuꝫ regnaret sennacherib filius eius pro eo: ⁊ filios israel exosos haberet in cõspectu suo: tobias quotidie ꝑgebat per omnez cognationẽ suã: ⁊ ꝯsolabat eos: diuidebatqꝫ vnicuiqꝫ ꝓut poterat de facultatibus suis. Esuriẽtes alebat: nudisqꝫ uestimenta ꝑbebat: ⁊ mortuis atqꝫ occisis sepulturam sollicitus exhibebat. ℟. Benedicite deum celi ⁊ coram omnibus viuẽtib⁹ ꝯfitebimur ei. Quia fecit nobiscũ misericordiã suã. ℣. Tp̃s est ut reuertar ad eum qui me misit: uos aũt bñdicite deuꝫ. Quia. L. vj.

Deniqꝫ cuꝫ reuersus esset rex sennacherib fugiens a iudea plagã quã circa eũ fecerat deus ꝓpter blasfemiã suã: ⁊ iratus multos occideret ex filijs israel: tobias sepeliebat corpora eoꝝ. At ubi nũciatũ est regi: iussit eum occidi: ⁊ tulit omnẽ substantiã eius. Tobias ꝟo cum filio suo ⁊ cum uxore fugiens nudus latuit: quia multi diligebãt eum. Post dies ꝟo quadraginta quinque occiderunt regẽ filij ipsius. Et reuersus est tobias in domũ suã: omnisqꝫ facultas ei⁹ restituta est ei. ℟. Tempus est ut reuertar ad eum qui misit me uos autem bñdicite deũ. Et enarrate omnia mirabilia eius. ℣. Omni tempore benedic deum ⁊ pete ab eo ut vias tuas dirigat. Et. Ad magt̃ añ. Ne reminiscaris dñe delicta mea uel parẽtum meorum neqꝫ vindictaꝫ sumas de peccatis meis. Añ. Omni tẽpore bñdic deũ ⁊ pete ab eo ut vias tuas dirigat: ⁊ omni tp̃e consilia tua in ipso permaneãt. Añ. Memor esto fili quoniam pauperem vitam gerimus habebis multa bona si timueris deũ. Lectiones per ebdam.

Post hec ꝟo cũ esset dies festus dñi ⁊ factum esset prãdiũ bonũ in domo tobie: dixit filio suo. Uade ⁊ adduc aliq̃s de tribu nostra timentes deuꝫ: ut epulentur nobiscum. Cunqꝫ abisset: reuersus nũciauit ei vnũ ex filijs israel iugulatum iacere in platea. Statimqꝫ exiliens de accubitu suo: relinquẽs prãdiuꝫ ieiunus peruenit ad corpus: tollensqꝫ illud portauit ad domum suã occulte: ut dum sol occubuisset caute sepeliret eũ. Cunqꝫ occultasset corpus: manducauit panem cum luctu ⁊ tremore: memorãs illum sermonẽ quem dixit dñs per amos prophetã. Dies festi uestri cõuertentur in lamentationẽ ⁊ luctum. Cum ꝟo sol occubuisset: abijt ⁊ sepeliuit eum. Arguebant autẽ eum oẽs ꝓximi eius: dicentes: Jã huius rei causa interfici iussus es: ⁊ vix effugisti mortis impium: ⁊ iterũ

sepelis mortuos? Sz tobias plus
timēs deū q̄z regē: rapiebat cor/
pora occisoꝝ ⁊ occultabat in do
mo sua: ⁊ medijs noctibus sepe
liebat ea. Contigit autē ut qua/
dā die fatigatus a sepultura ue/
niēs domū iactasset se iuxta pa/
rietē ⁊ obdormisset: ⁊ ex nido hi
rūdinū dormiēti illi: calida ster/
cora inciderēt sup oculos eius:
fieretq; cecus. Hāc aūt tēptatio/
nē ideo ꝑmisit dñs euenire illi:
ut posteris daret exēplū patien
tie eius: sicut ⁊ sancti iob. Nam
cū ab infantia sua semp deuz ti/
muerit ⁊ mādata eius custodie
rit: nō est cōtristatus cōtra deuz
ꝙ plaga cecitatis euenerit ei:
sed imobilis in dei timore per/
mansit: agēs gratias de oib⁹ die
bus vite sue. Nam sicut beato
iob insultabāt reges: ita isti pa/
rētes ⁊ cognati eius irridebant
vitā eius dicentes: Ubi est spes
tua pro qua elemosynas ⁊ sepul
turas faciebas? Tobias ꝟo icre
pabat eos dicēs. Nolite ita loq:
qm̄ filij sanctoꝝ sumus: ⁊ vitam
illā expectamus: quā deus da/
turus est his qui fidē suā nunq̄z
mutāt ab eo. Anna ꝟo uxor ei⁹
ibat ad opus textrinū quotidie:
⁊ de labore manuū suarū victū
quē ꝯsequi potuisset deferebat.
Unde factū est: ut hedū capra/
rū accipiēs: detulisset domi. Cu
ius cū uocē balātis vir eius au
disset dixit: Uidete ne forte fur/
tiuus sit. Reddite eū dñis suis:
qa nō licet nobis aut edere ex
furto aliqd aut contingere. Ad
hec uxor eius irata rñdit. Ma/
nifeste uana facta est spes tua: ⁊
elemosyne tue modo apparue/
rūt. Atq; his ⁊ alijs huiusmodi
ꝟbis exprobrabat ei. Tunc to/
bias ingemuit: ⁊ cepit orare cū
lachrymis: dicēs: Iustus es dñe
⁊ oīa iudicia tua uera sunt: ⁊ oēs
vie tue misericordia ⁊ ueritas ⁊
iudiciū. Et nūc dñe memor esto
mei: ⁊ ne vindictā sumas de pec
catis meis: neq; reminiscaris de
licta mea uel parētū meoꝝ. Qm̄
non obediuimus p̄ceptis tuis:
ideo traditi sumus in direptio/
nē ⁊ captiuitatē ⁊ mortē ⁊ in fa/
bulā: ⁊ in improperiū oībus na
tionib⁹ in qbus dispersisti nos.
Et nūc dñe magna iudicia tua:
qa nō egimus ꝑm precepta tua
⁊ nō ambulauimus sinceriter co
rā te. Et nūc dñe ꝑm uolūtatem
tuā fac mecū: ⁊ p̄cipe in pace re
cipi spiritū meū. Expedit enim
mihi mori magis q̄z viuere. Ea
dē itaq; die ꝯtigit ut sara filia ra
guelis in rages ciuitate medoꝝ
⁊ ipsa audiret improperium ab
vna ex ancillis patris sui: q̄niaz
tradita fuerat septem viris: ⁊ de
moniuz nomine asmodeus oc/

ciderat eos: mox ut ingressi fuis
sent ad eam. Ergo cum pro cul
pa sua increparet puellā: respon
dit ei dicens: Amplius ex te nō
videamus filium aut filiam su
per terram: interfectrix viroruz
tuorum. Nunquid ⁊ occidere
me vis sicut etiaz occidisti septē
viros: Ad hanc uocem perrexit
in superius cubiculum domus
sue: ⁊ tribus diebus ⁊ tribus no
ctibus non manducauit neqz bi
bit: sed in oratione persistens cū
lachrymis deprecabatur deum:
ut ab isto improperio liberaret
eam. Factum est autem die ter
tia dum compleret orationem
benedicēs dñm dixit: Benedi
ctum est nomen tuum deus pa
trum nostrorum qui cum irat⁹
fueris: misericordiam facies: ⁊
in tpe tribulationis peccata di
mittis his qui inuocāt te. Ad te
dñe faciē meā ꝯuerto: ad te ocu
los meos erigo. Peto dñe ut de
vinculo improperij huius absol
uas me: aut certe desuper terrā
eripias me. Tu scis domine qa
nunqꝫ cōcupiui virum: ⁊ mun
daz seruaui animam meam ab
omni cōcupiscētia. Nunqꝫ cum
ludentibus miscui me: neqz cuz
his qui in leuitate ambulāt par
ticipem me prebui. Virum autē
cum timore tuo non cum libi
dine mea cōsensi suscipere. Et
aut ego indigna fui illis: aut illi
forsitan mihi non fuerūt digni:
quia forsitan viro alij cōseruasti
me. Non est enim in hoīs pote
state ꝯsiliū tuū. Hoc aūt pro cer
to habet oīs qui colit te: quia vi
ta eius si in ꝓbatione fuerit co
ronabit: si autē in tribulatione
fuerit liberabit: ⁊ si in corruptio
ne fuerit: ad misericordiam tuā
uenire licebit. Non enim dele
ctaris in ꝑditionibus nr̄is: quia
post tēpestatē trāquillū facis: ⁊
post lachrymationem ⁊ fletum
exultationem infundis. Sit no
mē tuū deus israel benedictum
in secula. In illo tēpore exaudi
te sunt preces amboꝝ in conspe
ctu glorie summi dei: ⁊ missus
est angelus dñi sanctus raphael
ut curaret eos ambos: quorum
vno tpe sunt or̄ones in conspe
ctu dñi recitate. ℟. Benedixit te
dñs. Ad magt̄ añ. Adonay. Inci
pit historia de libro iudith ⁊ im
ponatur sequenti dñica post ie
iunium quatuor temporum: ⁊
cantetur usqz ad feriam quintā.
Si vo fuerint quinque ebdo
made cantetur per totam ebdo
madam ⁊ in sequenti dominica
usqz ad quintam feriam. Lec. j.

ARphaxat itaqz rex me
doꝝ subiugauerat mul
tas gentes impio suo: ⁊ ipse edi
ficauit ciuitatem potentissimaz

quā appellauit egbathanis. Ex lapidibus quadratis ⁊ sectis fecit muros eius: in altitudine cubitoꝝ septuaginta: ⁊ in latitudine cubitoruꝫ triginta: turres ꝟo eius posuit in altitudine cubitorum centū. Per quadrū ꝟo earū latus utrūqꝫ vicenorū pedū spatio tendebat̄. ℟. Adonay domine deus magne ⁊ mirabilis qui dedisti salutem in manu femine. Exaudi preces seruorū tuorū. ℣. Qui regis israel intende qui deducis uelut

Pouē ioseph. Exaudi. Lec. ij.

Posuitqꝫ portas eius in altitudine turrium. Et gloriabat̄ quasi potēs in potētia exercitus sui: ⁊ in gloria quadrigarū suarum. Anno igit̄ duodecimo regni sui: nabuchodonosor rex assyriorū qui regnabat in niniue ciuitate magna: pugnauit cōtra arphaxat: ⁊ obtinuit eū in campo magno qui appellat̄ ragau circa eufraten ⁊ tigrin ⁊ iadason in campo erioch regis elicorū. ℟. Tribulationes ciuitatum audiuimus quas passe sunt ⁊ defecimus: timor ⁊ hebetudo mētis cecidit super nos ⁊ super filios nostros ipsi mōtes nolunt recipere fugam nostram. Domine miserere. ℣. Peccauimus cū patrib⁹ nostris iniuste egimus iniqui

Tatem fecim⁹. Dñe. Lec. iij.

Tunc exaltatuꝫ est regnū nabuchodonosor ⁊ cor eius eleuatum est. Et misit ad omnes qui habitabāt in cilitia ⁊ damasco ⁊ libano: ⁊ ad gētes que sunt in carmelo ⁊ cedar: ⁊ inhabitantes galileam: in campo magno esdrelon: ⁊ ad oēs qui erāt in samaria ⁊ trāsflumē iordanē usqꝫ hierusalē ⁊ omnem terrā iesse: quousqꝫ ꝑueniatur ad montes ethiopie. Ad hos oēs misit nuncios nabuchodonosor rex assyrioꝝ: qui oēs vno aīo ꝯtradixerūt: ⁊ remiserūt eos uacuos: ac sine honore abiecerūt. ℟. Bñdixit te dñs in virtute sua qui per te ad nihiluꝫ redegit inimicos nostros Ut non deficiat laus tua de ore hominum. ℣. Subuenisti angustie generis tui ⁊ nō pepcisti aīe tue. Ut nō.

Tunc indignatus Lec. iiij.

nabuchodonosor rex ad omnē terrā illā: iurauit per thronū ⁊ regnū suū ꝙ defenderet se de omnib⁹ regionibus his. Anno tertiodecimo nabuchodonosor regis: vicesima ⁊ secūda die mēsis primi: factū est uerbuꝫ in domo nabuchodonosor regis assyrioꝝ: ut defenderet se. Uocauitqꝫ oēs maiores natu oēsqꝫ duces bellatores suos: ⁊ habuit cū eis mysteriū cōsilij sui. ℟. Nos aliū deū nescimus preter dñm in quo speramus qui nō despiciet nos Nec amouit salutē suā a genere nr̄o. ℣. Expectemus humiles ꝯsolationē ei⁹

qui nō derelinquet nos. Nec. L.v.

DIxitq; cogitationē suam in eo esse: ut oēm terram suo subiugaret imperio. Qō dictū cū placuisset oībus: uocauit nabuchodonosor rex holofernē principem militie sue: & dixit ei: Egredere aduersum omne regnū occidētis: & cōtra eos p̄cipue qui contēpserūt imperium meuz. Non parcet oculus tuus ulli regno omnēq; urbē munitā subiugabis mihi. ℟. Recordare mei dñe oīpotētatui dominans da sermonē rectū in os meuz ut placeāt uerba mea in conspectu p̄ncipis: ouerte cor eius in odiū repugnātiū nobis & in eos qui consentiunt eis. Nos autē libera in manu tua deus noster in eternuz. ℣. Ladat virtus eoz in iracūdia tua qui p̄mittunt se violare sancta tua. Nos. Lec.vj.

TUnc holofernes uocauit duces & magistratus virtutis assyrioruz: & dinumerauit viros in expeditione sicut p̄cepit ei rex: cētū viginti milia peditū pugnatorū: & eqtes sagittarios duodecim milia. Omnēq; expeditionem suaz fecit p̄ire in multitudine inumerabiliuz cameloz: cuz bis que exercitibus sufficerēt copiose: boum quoq; arméta: gregesq; ouium: quorū nō erat numerus. Frumentum ex omni syria in transitu suo parari cōstituit. Aurū ꝙ & argentū de domo regis assumpsit multū nimis. Et p̄fectus est ipse & oēs exercitus cum quadrigis & equitibus & sagittarijs: qui coperuerūt faciē terre sicut locuste. ℟. Dñator dñe celoruz & terre creator aquarum rex uniuerse creature. Exaudi p̄eces seruoz tuorum. ℣. Dñe deus exercituū magne & mirabilis. Exau. ℟. Dñe deus qui cēteris bella ab initio eleua brachium tuū sup gētes que cogitāt seruis tuis mala. Et dextera tua glorificet in nobis. ℣. Erige brachiū tuuz sicut ab initio & allide uirtutē illorū. Et. ℟. Vos qui in turribus estis apite portas dñs omnipotēs fecit uirtutē. Et victoriam dedit de inimicis nr̄is. ℣. Laudate dñm deū nostrū qui nō deseruit sperātes in se. Et. ℟. Laudate dñm deum nr̄m Qui nō deseruit sperātes in se & in me adimpleuit mi sericordiā suaz quam p̄misit domui israel. ℣. Laudate dñm omnes gentes & collaudate eū oēs populi. Qui. Sup magt aīi. Adonay dñe deus magne & mirabilis qui dedisti salutē in manu femine exaudi p̄eces fuoz tuoz. Lectiones per ebdomadā.

QUinq; p̄trāsisset fines assyrioz: uenit ad magnos montes ange qui sunt a sinistro cilitie: ascēditq; oīa castella eoz: & obtinuit omnē munitionem. Effregit aūt ciuitatē opinatissi-

mã melothi: ꝑdauitq; oēs filios tharsis: ⁊ filios ismahel qui erãt ꝓtra facié deserti: ⁊ ad austrũ terre celeon. Et trãsiuit eufraten: ⁊ uenit in mesopotamiã: ⁊ fregit oēs ciuitates excelsas que erãt ibi a tor: rēte mãb: e usq; quo pueniãt ad mare: ⁊ occupauit terminos eius a cilitia usq; ad fines iaphet qui sunt ad austrũ. Abduxitq; oēs filios madian: ⁊ ꝑdauit omnẽ locupletationẽ eorũ: oēsq; resistētes sibi occidit in ore gladij. Et post hec descēdit in cãpos damasci in diebꝰ messis ⁊ succēdit oia sata: oēsq; arbores ⁊ uineas fecit incidi: ⁊ cecidit timor illius sup oēs inhabitãtes terrã. Tũc miserũt legatos suos uniuersarũ urbiũ ac puinciarũ reges ac ꝓncipes syrie. s. ⁊ mesopotamie ⁊ syrie sobal ⁊ libye atq; cilitie: qui uenientes ad holofernẽ dixerũt: Desinat idignatio tua circa nos. Melioꝰ est enim ut uiuentes seruiamus nabuchodonosor regi magno: ⁊ subditi simus tibi: q; morientes cũ interitu nr̃o: ipsi seruitutis nr̃e dãna patiamur. Omnis ciuitas nr̃a: oīsq; possessio: oēs montes ⁊ colles ⁊ campi ⁊ armẽta boũ: gregesq; ouiũ ⁊ capr̃arũ: equorũq; ⁊ cameloꝝ ⁊ uniuerse facultates nr̃e atq; familie in cõspectu tuo sunt. Sint oia sub lege tua. Nos etiam ⁊ filij nr̃i serui tui sumus. Veni nobis pacificus dñs ⁊ utere seruitio nr̃o sicut placuerit tibi. Tũc descẽdit de mõtibus cũ equitibꝰ in uirtute magna ⁊ obtinuit omnẽ ciuitatẽ: ⁊ omnẽ inhabitãtẽ terrã. De uniuersis aũt urbibus assumpsit sibi auxiliarios uiros fortes ⁊ electos ad bellũ. Tantusq; metus ꝓuincijs illis incubuit: ut uniuersarũ urbiũ habitatores ꝓncipes ⁊ honorati simul cũ populis exirẽt in obuiã ueniẽti: exciperẽt eũ cũ coronis ⁊ lampadibus: ducẽtes choros in tympanis ⁊ tybijs. Nec ista tñ facientes: ferocitatẽ eius pectoris mitigare potuerũt. Nã ⁊ ciuitates eoꝝ destruxit: ⁊ lucos eoꝝ excidit. Precepat enim illi nabuchodonosor rex: ut oēs deos terre exterminaret: uidelicet ut ipse solus diceret deus ab his nationibus que potuissent holofernis potẽtia subiugari. Pertrãsiens aũt syriã sobal: ⁊ omnem appamiã: omnẽq; mesopotamiam: uenit ad idumeos in terra gabaa: accepitq; ciuitates eoꝝ: ⁊ sedit ibi per triginta dies: in qbus diebus adunari ꝓcepit uniuersum exercitũ uirtutis sue. Tunc audientes hec filij israel qui habitabãt terrã iuda: timuerũt ualde a facie eius. Tremor: etiam ⁊

hoꝛroꝛ inuasit sensus eorum: ne hoc faceret hierusalez ⁊ templo domini quod fecerat ceteris ciuitatibus ⁊ templis earum. Et miserunt in omnem samariam per circuitum usqꝫ hiericho: ⁊ ꝓ occupauerũt oēs uertices montiũ. Et muris circũdederunt uicos suos: ⁊ ꝯgregauerũt frumenta in ꝓparationē pugne. Sacerdos etiã eliachim scripsit ad uniuersos qui erant ꝓtra esdrelon que est ꝓtra faciē campi magni iuxta dothaim: ⁊ uniuersis per quos uie transitus esse poterat: ut obtinerēt ascēsus montiũ per qs via esse poterat ad hierlim: ⁊ illic custodirēt ubi angustũ iter esse poterat inter montes. Et fecerũt filij isrl ꝑm qꝫ constituerat eis sacerdos domini eliachim. Et clamauit oīs pplus ad dñm instãtia magna: ⁊ humiliauerũt aīas suas in ieunijs ⁊ oꝛonibꝰ ipsi ⁊ mulieres eoꝝ. Et induerunt se sacerdotes cilitijs: infantes ꝓstrauerunt ꝓtra faciē tẽpli dñi: ⁊ altare dñi operuerunt cilitio. Et clamauerũt ad dñm deũ isrl vnanimiter: ne darentur in ꝓdã infantes eoꝝ: ⁊ uxores eoꝝ in diuisionez: ⁊ ciuitates eoꝝ in exterminiũ: ⁊ sancta eoꝝ in pollutionem. Tunc eliachim sacerdos dñi magnus circuiuit omnẽ isrl: allocutusqꝫ est eos dicēs: Scitote qm̃ exaudiet dñs ꝓces uestras: si manẽtes ꝑmanseritis in ieunijs ⁊ oꝛonibus in cõspectu dñi. ⁊ memores estote moysi serui dñi: qui amalech cõfidẽtē in uirtute sua ⁊ in potẽtia sua ⁊ in exercitu suo ⁊ in clypeis suis ⁊ in curribus suis ⁊ in equitibus suis nõ ferro pugnãdo: sed ꝑcibus sanctis orando deiecit. Sic erũt uniuersi hostes isrl: si pseuerauerit̃is in hoc ope qõ cepistis. Ad hãc igit̃ exhoꝛtationē eius deprecantes dñm: ꝑmanebãt in cõspectu dñi: ita ut etiam hi qui offerebant dño holocausta: ꝑcincti cilitijs offerrẽt sacrificia dño: ⁊ erat cinis sup capita eoruꝫ. Et ex toto coꝛde suo oēs orabãt deũ: ut uisitaret populuꝫ suum isrl. Ad magt aii. Dñe rex omnipotens. Reliqua de dñica.

Incipit liber hester qui imponitur quinta feria ebdomade mẽsis septembris. Lectio. j.

In diebus assueri qui regnauit ab idia usqꝫ ethiopiam super centum uigintiseptem ꝓuincias: quando sedit in solio regni sui: sua ciuitas regni eius exordium fuit. Tertio igitur anno imperij sui fecerat grande conuiuium cunctis ꝑncipibus ⁊ pueris suis fortissimis psarũ ⁊ medoꝝ iclytis ⁊ ꝓfectis puinciaruꝫ corã se: ut ostẽderet

diuitias glorie regni sui: ac magnitudinē atq; iactātiam potentie sue multo tpe: cētuz videlicet ℣ octoginta diebus. ℟. Dñe rex oipotēs in ditione tua cūcta sunt posita ℣ non est qui possit resistere uolūtati tue. Līa nos ꝓpter nomē tuuz. ℣. Qui regis israel intēde qui deducis uelut ouem ioseph. Libera. Lū.

QUnq; implerent dies cō uiuij: inuitauit oēm populum qui inuētus est in susis a maximo usq; ad minimū: ℣ iussit septem diebus cōuiuiū ꝑparari in uestibulo horti ℣ nemoris: qđ regio cultu ℣ manu cōsitum erat. Et pēdebant ex omni parte tētoria aerei coloris ℣ carbasini ac hyacinthini: sustētata funibus byssinis atq; purpureis: qui eburneis circulis inserti erant: ℣ colūnis marmoreis fulciebant. ℟. Cōfortа me rex sācto rū ꝑncipatū tenēs. Et da sermonē rectum ℣ bñ sonātē in os meū. ℣. Da nobis dñe locum penitētie ℣ ne claudas ora canētium te dñe. Et. Lūj.

LEctuli quoq; aurei ℣ argētei: sup pauimētuz smaragdino ℣ pario stratum lapide dispositi erāt: qđ mira uarietate pictura decorabat. Bibebāt autem qui inuitati erāt aureis poculis: ℣ alijs atq; alijs uasis cibi inferebant. Uinū quoq; ut magnificētia regia dignum erat habūdās ℣ ꝑcipuū ponebat. Nec erat qui nolētes cogeret ad bibēduz: sed sicut rex statuerat ꝑponens mēsis singulos de ꝑncipibus suis: ut sumeret unusq; qđ uellet. ℟. Spes in aliū nunq; habui ꝓter in te deus israel qui ira sceris ℣ ꝓpitius eris. Et oīa peccata hoīum in tribulatione dimittis. ℣. Qui regis israel intēde qui deducis uelut ouē ioseph. Et. Sup mḡtaſ. Dñe rex oms in ditione tua cuncta sūt posita ℣ nō est qui possit tue resiste re uolūtati. Cōnes per ebdam.

QAsthi quoq; regina fecit conuiuiuz feminarū in palatio ubi rex assuerus manē cōsueuerat. Itaq; die septimo cuz rex esset hilarior: ℣ post nimiaz potationē incaluisset mero: ꝑcepit maumā ℣ bazatha ℣ arbona ℣ bagatha ℣ abgatha ℣ zarath ℣ charchas septem eunuchis qui in cōspectu eius ministrabāt: ut introducerēt reginam uasthi coram rege: posito sup caput eius diademate: ut ostēderet cunctis pplis ℣ ꝑncipibus eius pulchritudinez. Erat enim pulchra ualde. Que renuit: ℣ ad regis impium qđ per eunuchos mādauerat: uenire ꝓtēpsit. Unde iratus rex: ℣ nimio furore succēsus: interrogauit sapientes qui ex more regio semp ei aderāt: ℣ illoz faciebat cūcta cōsilio: scientium

leges ac iura maiorꝝ. Erant autē primi ⁊ primi charsena ⁊ zethar ⁊ admatha ⁊ tharsis ⁊ mares ⁊ marsana ⁊ mamucha: septē duces psarum atq; medorum: qui videbant faciem regis: ⁊ primi post eum residere soliti erant: cui sententie uasthi regina subiaceret que assueri regis imperium qđ per eunuchos mandauerat: facere noluisset. ℜ Respōditq; mamucha audiente rege atq; principibus. Non solum regem lesit regina uasthi: sed ⁊ oēs populos ⁊ principes qui sunt in cunctis prouincijs regis assueri. Egredietꝝ enim sermo regine ad omnes mulieres ut contēnant viros suos: ⁊ dicāt: Rex assuerus iussit ut regina uasthi introiret ad eum: ⁊ illa noluit: atq; hoc exemplo omnes pncipum coniuges persarum atq; medorum parui pendēt impia maritorū. Unde regis iusta est indignatio. Si tibi placet egrediat edictum a facie tua: ⁊ scribat iuxta legez persarum atq; medorum quam prꝛeteriri illicitum est: ut nequaq; ultra uasthi ingrediat ad regem: sed regnū illius altera que melior est illa accipiat. Et hoc in omne qđ latissimum est prꝛouincia/rum tuarum diuulgetꝝ imperium: ⁊ cuncte uxores tam maiorꝝ q; minorꝝ deferant maritis suis honorem. ℜ Placuit cōsilium eius regi ⁊ principibus: fecitq; iuxta cōsilium mamuchā: ⁊ misit epistolas ad uniuersas prouincias regni sui: ut queq; gēs audire ⁊ legere poterat diuersis linguis ⁊ litteris: esse uiros principes ac maiores in domibus suis: ⁊ hoc per cūctos populos diuulgari. Sabbato ante dñica primam kal. octobris añe ⁊ ps feriales. Cap. ⁊ oratio de dñica que cōtinget. ℟. Tua est potentia. ℣. Dymnus ⁊ ℣. ut supra. Super magt añ. Adapiat dñs cor uestruz in lege sua ⁊ in pceptis suis ⁊ faciat pacez in diebus nr̄is. Ad complet. ut s. Dñica prꝛoxima kal. octobris ad mat. Jnuit. Adapiat dñs cor nr̄m in lege sua. Et in pceptis suis ⁊ faciat pacez. ℟. Uenite. Añe ⁊ psalmi ⁊ ℣. ut s. Jncipit liber primus machabeorꝝ.

ℜ Et factum est postq; percussit alexāder philippi macedo qui primus regnauit in grecia egressus de terra cethim: darium regem psarum ⁊ medorum: cōstituit plia multa: ⁊ obtinuit oium munitiones: ⁊ interfecit reges terre. Et ptrāsijt usq; ad fines terre: ⁊ accepit spolia multitudinis gētium: ⁊ siluit terra in conspectu eius. Et cōgregauit uirtutem ⁊ exercitum fortez nimis. ℟. Adaperiat dñs cor

uestrũ in lege sua ⁊ in p̃ceptis suis: ⁊ faciat pacem in diebus nr̃is. Concedat uobis salutem ⁊ redimat uos a malis. ℣. Exaudiat dñs or̃ones uestras ⁊ reconciliet̃ uobis nec uos deserat in tẽpore malo. Cõcedat. L.ij.

ET exaltatum est ⁊ eleuatuz cor eius: ⁊ obtinuit regiones gentiuz ⁊ tyrãnos: ⁊ facti sunt illi in tributum. Et post hec decidit in lectum: ⁊ cognouit q: moreret̃. Et uocauit pueros suos nobiles qui secũ erãt nutriti a iuuentute sua: ⁊ diuisit illis regnum suum cum adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim: ⁊ mortuus est. ℟. Exaudiat dñs or̃ones uestras ⁊ recõciliet̃ uobis: nec uos deserat in tẽpore malo. Dñs deus nr̃. ℣. Adaperiat dñs cor uestrum in lege sua ⁊ in preceptis suis ⁊ faciat pacem. Dñs.

ET obtinuerũt pueri eius regnum vnusq̃sq̃ in loco suo: ⁊ imposuerunt omnes sibi diademata post mortez eius: ⁊ filij eorũ post eos annis multis: ⁊ multiplicata sunt mala in terra. Et exijt ex eis radix peccati: antiochus illustris filius antiochi regis qui fuerat rome obses: ⁊ regnauit in anno cẽtesimo tricesimoseptimo regni grecoꝝ. ℟. Tua est potentia tuuz regnum dñe tu es super omnes gentes. Da pacez dñe in diebus nostris. L.iij.

℣. Creator omniũ deus terribilis ⁊ fortis iustus ⁊ misericors. Da. L.iiij.

IN diebus illis exierunt ex israel filij iniqui: ⁊ sua serũt multis dicẽtes: Eamus ⁊ disponamus testamẽtum cum gentibus que circa nos sunt: q: ex quo recessimus ab eis: inuenerunt nos multa mala. Et bonus visus est s̃mo in oculis eoruz. Et destinauerũt aliq de populo: ⁊ abierũt ad regem: ⁊ dedit illis potestatem ut facerẽt iusticiam gentiũ. ℟. Refulsit sol in clypeos aureos ⁊ resplenduerũt mõtes ab eis. Et fortitudo gentium dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magn⁹ ualde ⁊ fortis ⁊ appropiauit iudas ⁊ exercitus eius ad p̃lium. Et.

ET edificauerũt gymnasium in hierosolymis s̃m leges nationum: ⁊ fecerũt sibi p̃putia: ⁊ recesserũt a testamẽto sancto ⁊ iũcti sunt nationibus ⁊ uenũdati sunt ut facerent malũ. Et paratum est regnuz in cõspectu antiochi: ⁊ cepit regnare in terra egypti: ut regnaret sup̃ duo regna. Et ĩtrauit in egyptũ in multitudine graui: in currib⁹ ⁊ elephantis ⁊ eq̃tibus: ⁊ copiosa nauium multitudine. Et ꝯstituit bellum aduersus ptolemeum regẽ egypti. ℟. Impetuz inimicoꝝ ne timueritis: memores estote quomodo salui facti sunt p̃res nr̃i. Et L.v.

nūc clamemus in celum ⁊ miserebit nr̄i deus nr̄. ℣. Memētote mirabilium eius que fecit pharaoni ⁊ exercitui eius in mari rubro. Et. ℣.vj.

ET fugit est ptolemeus a facie eius ⁊ fugit: ⁊ cecidерunt vulnerati multi. Et cōprehēdit ciuitates munitas in terra egypti: ⁊ accepit spolia tre egypti. Et ꝟuertit antiochus postq̄ pcussit egyptum in centesimo ⁊ quadragesimo ⁊ tertio anno ⁊ ascēdit ad israel: ⁊ ascēdit hierosolymam in multitudine grauī. Et intrauit in sanctificationem cum supbia. ℟. Omauerūt facié templi coronis aureis ⁊ dedicauerūt altare dño. Et facta est letitia magna in populo. ℣. In hymnis ⁊ cōfessionibus bñdicebant dñm. Et. ℟. In hymnis ⁊ cōfessionibus bñdicebant dñm. Qui magna fecit in israel ⁊ victoriaz dedit illis dñs omps. ℣. Omauerūt faciez tēpli coronis aureis ⁊ dedicauerunt altare dño. Qui. ℟. Cōgregati sunt inimici nr̄i ⁊ gliant in virtute sua: cōtere fortitudinem illoz dñe ⁊ dispge illos. Et cognoscant qa nō est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus nr̄. ℣. Dispерge illos in virtute ⁊ destrue eos ꝓtector nr̄ dñe. Et. ℟. Dixit iudas simoni fratri suo elige tibi viros ⁊ uade libera frēs tuos in galilea: ego aūt ⁊ ionathas frater meus ibimus in galaaditidem. Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. ℣. Et nūc clamemus in celū ⁊ miserebit nr̄i deus nr̄. Sicut. ℟. Hic est frum amator ⁊ ppli isr̄l. Hic est qui multū orat pro pplo ⁊ pro vniuersa sancta ciuitate hierlm. ℣. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit. Hic. ℟. Api oculos tuos dñe ⁊ vide afflictionem nr̄am: circūdederūt nos gentes ad puniēdum nos. Sed tu dñe extēde brachium tuum ⁊ libera aīas nostras. ℣. Congregate sunt gentes in fortitudine ut pugnēt ꝓtra nos. Sed. ℟. Tu dñe vniuersoz qui nullā habes indigētiam voluisti tēplum tuuz fieri in nobis. Cōserua domuz istam immaculatā in eternū dñe. ℣. Qui regis israel intēde qui deducis uelut ouem ioseph. Conserua do. Ad vs aīe ps hym. ⁊ ℣. ut supra. Lap. aīi. sup magt. ⁊ oro de dnica ut supra. Diebus vo feriatis lectiones ⁊ ℟ia de libris ⁊ historia ut supra. Lap. ⁊ oro de dnica que contingit. Reliqua ut supra per totum. Infrascripte aīe impona sup magt diebus dnicis ⁊ feriatis usq; ad dnicam primaz kal. nouēbris. Aīi. Tu dñe vniuersoz qui nullā habes indigētiaz voluisti tēpluz tuū fieri in nobis ꝓserua domuz istā immaculatā in eternū dñe. Aīi. Libera nos deus in mirabilibus tuis ⁊ da gliaz nomini tuo. Aīi. Da pacem dñe in diebus nr̄is qz nō est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus nr̄. Aīi. Extēde dñe brachiuz

tuum ⁊ libera aīas nostras ne pereamus. **Lectiōes per ebdomadā.**

ET accepit altare aureū: ⁊ cādelabrū luminis ⁊ vniuersa uasa eius ⁊ mēsaz ꝓpositionis ⁊ libatoria ⁊ phialas ⁊ mortariola aurea ⁊ ueluz ⁊ coronas ⁊ ornamētū aureū qđ in facie tēpli erat: ⁊ cōminuit oīa. Et accepit argētuz ⁊ aurū ⁊ uasa ꝯcupiscibilia: ⁊ accepit thesauros occultos q̊s inuenit: ⁊ sublatis oībus abijt in terram suā. Et fecit cedē hoīum ⁊ locutus est in sup̄bia magna. Et factus est plāctus magnus in isrl̄ ⁊ in omni loco eoꝝ. Et ingemuerūt p̄ncipes ⁊ seniores: ⁊ iuuenes ⁊ virgines infirmati sunt: ⁊ speciositas mulieruz immutata est. Oīs maritus sumpsit lamētuz: ⁊ que sedebāt in thoro maritali lugebant. Et cōmota est terra sup̄ habitātes in ea: ⁊ vniuersa domus iacob induit ꝯfusionē. Et post duos annos dieruz misit rex p̄ncipez tributoꝝ in ciuitates iuda: ⁊ uenit hierl̄m cuz turba magna. Et locutus est ad eos ꝟba pacifica in dolo: ⁊ crediderūt ei. Et irruit sup̄ ciuitatem repēte: ⁊ p̄cussit eā plaga magna: ⁊ p̄didit ppl̄m multuz ex isrl̄. Et accepit spolia ciuitatis: ⁊ succēdit eam igni. Et destruxit domos eius ⁊ muros eius in circuitu: ⁊ captiuas duxerunt mulieres ⁊ natos: ⁊ pecora possederunt. Et edificauerunt ciuitatez dauid muro magno ⁊ firmo ⁊ turribus firmis: ⁊ facta est illis in arcem. Et posuerūt illic gētem peccatricē viros iniquos: ⁊ ꝯualuerunt in ea. Et posuerūt arma ⁊ escas ⁊ cōgregauerūt spolia hierusalez ⁊ reposuerūt illic: ⁊ facti sunt in laqueuz magnū. Et factum est hoc ad insidias sanctificationi ⁊ in diabolū malū israel. Et effuderūt sanguinez innocentē per circuitū sanctificationis: ⁊ contaminauerūt sanctificationem. Et fugerūt habitatores hierusalem ꝓpter eos: ⁊ facta est habitatio exterorū: ⁊ facta est extera semini suo: ⁊ nati eius reliquerūt eam. Sāctificatio eius desolata est sicut solitudo: dies festi eius cōuersi sunt in luctum: sabbata eius in opprobriuz: honores eius in nihilū. Scđm gloriam eius multiplicata est ignominia eius: ⁊ sb̄limitas eius cōuersa est in luctū. Et scripsit rex antiochus omni regno suo: ut esset oīs ppl̄us vnus. Et reliquerūt vnusquisqz legem suā ⁊ cōsenserūt omnes gentes ꝟm uerbuz regis antiochi. Et multi ex israel consenserunt ei: ⁊ sacrificauerūt idolis: ⁊ coinquinauerūt sabbatuz. Et misit rex antio-

chus libros per manus nuncios in hierusalem: & in oes ciuitates iudee ut sequerent leges gentium terre: & phiberent holocaustа & sacrificia & placationes fieri in templo dei: & phiberent celebrari sabbatū & dies solēnes. Et iussit coinquinari sancta: & sanctuz tēplū isrl. Et iussit edificari aras & tēpla & idola & immolari carnes suillas & pecora communia: & relinquere filios suos incircūcisos & coinquinari alias eoz in oibus immūdiijs & abhominationibus: ita ut obliuiscerent legem: & immutarent oes iustificationes dei. Et quicūq; non feciſſent ꝑm uerbuz regis antiochi: morerent. Secūduz oia ꝙba hec scripſit omni regno suo: & ꝓposuit ꝓncipes ppl'o qui hec fieri cogerēt. Et iusserunt ciuitatibus iude sacrificare. Et cōgregati sunt multi de ppl'o ad eos qui dereliquerant legem dñi: & fecerūt mala sup terram: & effugauerūt ppl'um israel in abditis & in abscōditis fugitiuoz locis. Die qntadecima mēſis casleu: quinto & quadragesimo & cēteſimo anno edificauit rex antiochus abhominādum idolū desolationis super altare dei: & per vniuersas ciuitates iude in circuitu edificauerūt aras: & añ ianuas domoz & in plateis incendebāt thura & sacrificabant. Et libros legis dei cōbusserūt igni scindentes eos: & apud quemcūq; inueniebant libr: & testamēti dñi: & quicūq; obseruabat legem dñi: ꝑm edictū regis trucidabāt eum. In ꝑtute sua faciebāt hec ppl'o israel: qui inueniebat in omni mēſe in ciuitatib⁹. Et qnta & vicesima die mēſis sacrificabāt sup aram que erat cōtra altare: & mulieres que circūcidebāt filios suos: trucidabant ꝑm iussuz regis antiochi. Et suspēdebant pueros a ceruicibus per vniuersas domos eoz: & eos qui circūciderant illos: trucidabāt. Et multi de ppl'o israel diſfinierūt apud se: ut non manducarēt immūda: & elegerunt magis mori q̄m cibis coinquinari immūdis: & noluerunt infringere legem dei sanctam: & trucidati sunt. Et facta est ira magna sup populuz ualde. In diebus illis surrexit matathias filius ioānis filij symeonis sacerdos ex filijs ioarim ab hierusalem: & cōsedit in mōte modin. Et habebat filios qnque: iohānan qui cognominabat gaddis: & simonē qui cognominabat thasi: & iudā qui uocabat machabeus: & eleazarū qui cognominabat abaron: & ionathan qui cognominabat apphus. Qui viderunt mala que

fiebant in populo iuda ⁊ in hie/
rusalem. Et dixit matathias. Ue
mihi. Ut qd natus sum videre
contritionem populi mei ⁊ con
tritionem ciuitatis sancte: ⁊ se/
dere illic cum dat̃ in manibus
inimicoꝝ? Sancta in manu ex/
traneoꝝ facta sunt: tẽplum eius
sicut homo ignobilis. Uasa glo
rie eius captiua abducta sunt:
trucidati sunt senes eius in pla/
teis ⁊ iuuenes eius ceciderunt
in gladio inimicoꝝ. Que gens
non hereditauit regnum eius: ⁊
non obtinuit spolia eius? Om/
nis cõpositio ei⁹ ablata est. Que
erat libera: facta est ancilla. Et
ecce sãcta nostra ⁊ pulchritudo
nostra ⁊ claritas nostra desola/
ta est: ⁊ coinquinauerũt eam gẽ
tes. Quo ergo nobis adhuc vi/
uere. Et scidit uestimẽta sua ma
tathias ⁊ filij eius: ⁊ operuerunt
se cilitijs: ⁊ planxerũt ualde. Et
uenerunt illuc qui missi erant a
rege antiocho: ut cogerent eos
qui ꝯfugerant in ciuitatem mo
din: immolare ⁊ accendere thu
ra: ⁊ a lege dei discedẽ. Et mul/
ti de ppl'o israel cõsentientes ac
cesserũt ad eos: sed matathias ⁊
filij eius ꝯstanter steterũt. Et rñ
dentes qui missi erant ab antio
cho dixerũt matathie. Princeps
⁊ clarissimus ⁊ magn⁹es in hac
ciuitate: ⁊ ornatus filijs ⁊ fr̃ibus.
Ergo accede prior ⁊ fac iussum
regis sicut fecerunt oẽs gẽtes ⁊
viri iuda ⁊ qui remanserunt in
hierl'm ⁊ eris tu ⁊ filij tui inter
amicos regis: ⁊ amplificatus au
ro ⁊ argento ⁊ muneribus mul
tis. Et rñdit matathias: ⁊ dixit
magna uoce: Et si omnes gẽtes
regi antiocho obediunt ut disce
dãt vnusqsq; a seruitute legis pa
trum suoꝝ ⁊ ꝯsentiant mãdatis
eius: ego ⁊ filij mei ⁊ fr̃es mei
obediemus legi patrum nr̃oꝝ.
Propitius sit nobis deus: nõ est
nobis utile relinquere legez ⁊
iusticias dei. Nõ audiemus ꝟ/
ba regis antiochi: nec sacrifica/
bimus transgrediẽtes legis nr̃e
mandata: ut eamus altera via.
Et ut cessauit loqui uerba hec:
accessit qdam iudeus in omni/
um oculis sacrificare idolis sup
aram in ciuitate modin ꝑm ius/
sum regis. Et vidit matathias ⁊
doluit: ⁊ contremuerunt renes
eius. Et accensus est furor eius
ꝑm iudicium legis: ⁊ insiliens
trucidauit euz sup aram. Sed ⁊
virum quem rex antiochus mi
serat qui cogebat immolari: oc/
cidit in ipso tpe: ⁊ aram destru/
xit: ⁊ zelatus est legem sicut fecit
phinees zambri filio salomi. Et
exclamauit matathias uoce ma
gna in ciuitate dicens: Oĩs qui
zelum habet legis statuẽs testa/

mentuz exeat post me. Et fugit ipse ꝛ filij eius in mõtes: ꝛ reliquerũt quecũq; habebant in ciuitate. Tunc descenderũt multi querentes iudicium ꝛ iustitiam in desertum: ꝛ sederũt ibi ipsi ꝛ filij eius ꝛ mulieres eoruz ꝛ pecora eoꝝ: quoniaz inundauerũt super eos mala. Et renũciatũ est viris regis ꝛ exercitui qui erãt in hierusalẽ ciuitate dauid: quoniam discessissent viri quidam qui dissipauerũt mãdatuz regis in loca occulta in deserto: ꝛ abissent post illos multi. Et statim prexerunt ad eos: ꝛ ꝓstituerunt aduersus eos ꝓlium in die sabbatorũ. Et dixerunt ad eos. Resistitis ꝛ nũc adhuc? Exite: ꝛ facite ꝑm uerbum regis antiochi: ꝛ viuetis. Et dixerũt: Non exibimus: neq; faciemus uerbum regis ut polluamus diem sabbatorũ. Et cõcitauerunt aduersus eos prelium. Et non responderũt eis: nec lapidem miserunt in eos: nec oppilauerũt loca occulta: dicentes: ꝛMoriamur oẽs in simplicitate nostra: ꝛ testes erunt sup nos celum ꝛ terra ꝙ iniuste pditis nos. Et intulerunt illis bellum sabbatis: ꝛ mortui sunt ipsi ꝛ uxores eoꝝ ꝛ filij eoruz ꝛ pecora eoꝝ usq; ad mille aias hominuz. Et cognouit matathias ꝛ amici eius: ꝛ luctum habuerunt sup eos ualde. Et dixit vir ꝓximo suo: Si omnes fecerimus sicut fres nostri fecerunt: ꝛ non pugnauerimus aduersus gẽtes pro aiabus nostris ꝛ iustificationibus nris: citius dispdent nos a terra. Et cogitauerunt in die illa dicentes: Omnis homo quicũq; uenerit ad nos in bello die sabbatoruz: pugnemus aduersus euz: ꝛ nõ moriemur omnes sicut mortui sunt fres nri in occultis. Tunc cõgregata est ad eos synagoga iudeorũ fortis viribus ex israel: oĩs uolũtarius in lege: ꝛ oẽs qui fugiebãt a malis additi sunt ad eos: ꝛ facti sunt illis ad firmamẽtum. Et collegerũt exercitum: ꝛ percusserũt peccatores in ira sua: ꝛ viros iniquos in indignatione sua: ꝛ ceteri fugerũt ad nationes ut euaderẽt. Et circuiit matathias ꝛ amici eius ꝛ destruxerũt aras: ꝛ circunciderũt pueros incircũcisos quotquot inuenerunt in finibus israel in fortitudine. Et psecuti sunt filios superbie: ꝛ prospatum est opus in manibus eoꝝ. Et obtinuerũt legem de manibus gentium ꝛ de manibus reguz: ꝛ non dederũt cornu peccatori. Et appropinquauerũt dies matathie moriẽdi: ꝛ dixit filijs suis: Nũc ꝓualuit ꝛ castigatio: ꝛ tẽpus

euersionis: ⁊ ira indignationis.
Nūc ergo o filij emulatores esto
te legis: ⁊ date aīas uestras pro
testamēto patruz: ⁊ mementote
operū patrū que fecerunt in ge/
nerationib⁹ suis: ⁊ accipietis glo
riā magnā ⁊ nomen eternum.
Abrahā nonne in tēptatione in
uentus est fidelis: ⁊ reputatum
est ei ad iusticiā: Joseph in tēpo
re angustie sue custodiuit man/
datum: ⁊ factus est dn̄s egypti.
Phinees pater noster zelando
zelū dei accepit testamētum sa/
cerdotij eterni. Jesus dum im/
pleuit uerbuz: factus est dux in
israel. Caleph dum testificat̄ in
ecclesia: accepit hereditatē. Da/
uid in sua misericordia cōsecut⁹
est sedē regni in secula. Helias
dum zelat zelum legis receptus
est in celum. Ananias azarias ⁊
misahel credentes liberati sunt
de flāma. Daniel in sua simpli/
citate liberat⁹ est de ore leonuz.
Et ita cogitate per generationē
⁊ generationem: qa omnes qui
sperāt in eū non infirmant̄. Et
a ꝟbis viri peccatoris ne timue
ritis qa gloria eius stercus ⁊ uer
mis est. Hodie extollitur ⁊ cras
nō inueniet̄ qa cōuersus est in
terrā suā: ⁊ cogitatio eius perijt.
Uos ergo filij cōfortamini ⁊ vi/
riliter agite in lege: qa cū feceri
tis que uobis p̄cepta sunt in le/
ge a dn̄o deo uestro: in ipsa glo
riosi eritis. Et ecce simon fra/
ter uester scio ꝙ vir consilij est.
Ipsum audite semp: ⁊ ipse erit
uobis p̄. Et iudas machabeus
fortis viribus a iuuentute sua sit
uobis p̄nceps militie: ⁊ ip̄e aget
belluz populi. Et adducetis ad
uos oēs factores legis: ⁊ vindi/
cate vindictā populi uestri. Re
tribuite retributionē gentibus:
⁊ intēdite in p̄ceptū legis. Et be
nedixit eos ⁊ appositus est ad
p̄res suos. Et defunctus est an/
no cētesimo q̄dragesimo sexto:
⁊ sepultus est a filijs suis in se/
pulchris patrū suoꝝ in modin:
⁊ planxerūt euz oīs isrl̄ planctu
magno. Et surrexit iudas qui
uocabat̄ machabeus filius eius
pro eo: ⁊ adiuuabāt euz oēs fra/
tres eius ⁊ vniuersi qui se con/
iunxerāt patri eius: ⁊ p̄liabant̄
p̄lium israel cum letitia. Et dila
tauit gloriā populo suo: ⁊ īduit
se loricam sicut gigas: ⁊ succin/
xit se arma bellica sua in prelijs:
⁊ protegebat castra gladio suo.
Similis factus est leoni in ope
ribus suis: ⁊ sicut catulus leonis
rugiens in uenatione. Et perse
cutus est iniquos ꝑscrutās eos:
⁊ qui cōturbabāt populuz suū:
eos succēdit flammis: ⁊ repulsi
sunt inimici ei⁹ pre timore ei⁹.
Et omnes operarij iniquitatis

conturbati sunt: ⁊ directa est sa/
lus in manu eius. Et exacerba
bat reges multos: ⁊ letificabat
iacob in opibus suis: ⁊ in seculū
memoria eius in benedictione.
Et pambulabat ciuitates iuda ⁊
perdidit impios ex eis: ⁊ auertit
irā ab israel. Et nominatus est
usq; ad nouissimum terre: ⁊ cō/
gregauit peuntes. Et cōgrega/
uit apollonius gentes: ⁊ a sama
ria virtutē multam ⁊ magnā ad
bellandū cōtra israel. Et cogno
uit iudas ⁊ exijt obuiā illi: ⁊ per
cussit ⁊ occidit illū. Et ceciderūt
vulnerati multi ⁊ reliqui fuge/
rūt: ⁊ accepit spolia eoꝝ. Et gla/
diuꝫ apollonij abstulit iudas: ⁊
erat pugnās in eo oībus dieb⁹.
Et audiuit seron p̄nceps exerci
tus syrie ꝙ cōgregauit iudas cō
gregationē ⁊ ecclesiam fideliuꝫ
secum. Et ait: Faciā mihi nomē
⁊ glorificabor in regno: ⁊ debel
labo iudā ⁊ eos qui cū ip̄o sunt:
qui spernebāt ꝟbum regis. Et
p̄parauit se: ⁊ ascēderūt cum eo
castra impiorū fortes auxiliarij
ut facerent vindictam in filios
israel. Et appropinquauerunt
usq; bethoron: ⁊ exiuit iudas ob
uiā illis cum paucis. Ut autē vi
derūt exercituꝫ uenientem sibi
obuiā: dixerūt iude: Quomodo
poterimus pauci pugnare con/
tra multitudinē hāc tantā ⁊ tam
fortē? Et nos fatigati sumus ie/
iunio hodie. Et ait iudas: Faci/
le est concludi multos in manu
paucoꝝ: ⁊ nō est differētia in cō
spectu dei celi liberare in mul/
tis ⁊ in paucis: qm̄ nō in multi
tudine exercitus victoria belli:
sed de celo fortitudo est. Ip̄i ue
niūt ad nos in multitudine ꝯtu
maci ⁊ sup̄ba ut disp̄dant nos ⁊
uxores nr̄as ⁊ filios nr̄os: ⁊ ut
spolient nos. Nos ꝟo pugnabi
mus pro aīabus nr̄is ⁊ legibus
nr̄is: ⁊ ipse dn̄s cōteret eos an/
te faciem nr̄am. Vos autē ne ti/
mueritis eos. Ut cessauit aūt lo
qui: insiluit in eos subito: ⁊ con
tritus est seron ⁊ exercitus eius
in ꝯspectu ipsius: ⁊ p̄secutus est
euꝫ in descēsu bethoron usq; in
cāpū. Et ceciderūt ex eis octin/
genti viri: reliqui aūt fugerūt in
terram philistijm. Et cecidit ti/
mor iude ac fratrū eius ⁊ formi/
do sup oēs gentes in circuitu eo
rū: ⁊ p̄uenit ad regē nomē eius:
⁊ de p̄lijs iude narrabāt omnes
gētes. Ut audiuit aūt rex antio/
chus sermones istos iratus est
animo: ⁊ misit ⁊ ꝯgregauit exer
citū vniuersi regni sui castra for
tia ualde. Et ap̄uit erariū suum:
⁊ dedit stipēdia exercitui in an
num: ⁊ mandauit illis ut essent
parati ad omnia. Et vidit ꝙ de/
fecit pecunia de thesauris suis:

ꝛ tributa regionis modica p:o/
pter dissensionē ꝛ plagam quaꝫ
fecit in terra ut tolleret legitima
que erāt a primis diebus. Et ti/
muit ne non haberet ꝛ semel ꝛ
bis in sumptꝰ ꝛ donaria que de
derat ante larga manu:ꝛ habū/
dauerat sup reges qui ante euꝫ
fuerant. Et cōsternatus erat aio
ualde:ꝛ cogitauit ire in pſidem:
ꝛ accipe tributa regionū ꝛ ꝯgre
gare argentum multuꝫ. Et reli/
quit lysiam hominē nobilez de
genere regali sup negocia regia
a flumine eufraten usqꝫ ad flu/
men egypti:ꝛ ut nutriret antio/
chuꝫ filiū suū donec rediret. Et
tradidit ei mediū exercitū ꝛ ele
phantos ꝛ mādauit ei de oībus
que uolebat ꝛ de inhabitātibus
iudeam ꝛ hierusalem:ꝛ ut mitte
ret ad eos exercitum ad conte/
rēdam ꝛ extirpādam virtutem
israel:ꝛ reliquias hierusalem:ꝛ
auferendam memoriam eoruꝫ
de loco:ꝛ ut constitueret habita
tores filios alienigenas in om
nibus finibus eorum:ꝛ sorte di
stribueret terram eoruꝫ. Et rex
assumpsit partem exercitus reſi
duī:ꝛ exiuit ab antiochia ciuita
te regni sui anno centesimo ꝛ q̄/
dragesimo septimo:ꝛ transfreta
uit eufraten flumen:ꝛ pambula
bat superiores regiones. Et ele
git lysias ptolemeū filiū dorimi
ni ꝛ nicanorē ꝛ gorgiā viros po
tentes ex amicis regis:ꝛ misit
cū eis quadraginta milia viroꝝ
ꝛ septem milia equitum: ut ue/
nirent in terram iuda ꝛ dispde/
rent eam ꝓm ꝓbum regis. Et p
cesserunt ut irent cum vniuersa
ꝓtute sua:ꝛ uenerūt ꝛ applicue
runt ammauꝫ in terra cāpestri.
Et audierunt mercatores regio
num nomen eoꝝ:ꝛ acceperunt
argētū ꝛ auruꝫ multum ualde ꝛ
pueros:ꝛ uenerunt in castra ut
acciperent filios israel in seruos:
ꝛ additi sunt ad eos exercitus sy
rie ꝛ terre alienigenaruꝫ. Et vi/
dit iudas ꝛ fratres eius:qa mul
tiplicata sunt mala:ꝛ exercitꝰ ap
plicabat ad fines eoꝝ:ꝛ cogno/
uerūt ꝓba regis que mandauit
populo facere in interitum ꝛ cō
sumationem. Incipit liber se/
cundus machabeorum.
Fratrib⁹ qui sunt per egy
ptū iudeis: salutem dicunt fres
qui sunt in hierosolymis iudei
ꝛ qui in regione iudea:ꝛ pacem
bonam. Beneficiat uobis de/
us ꝛ meminerit testamenti sui
quod locutus est ad abraham ꝛ
ysaac ꝛ iacob seruorum suoruꝫ
fidelium:ꝛ det uobis cor omni/
bus ut colatis eū:ꝛ faciatis eius
uoluntatem corde magno ꝛ ani
mo uolenti. Adaperiat cor ue/
strum in lege sua ꝛ in preceptis

filis: ⁊ faciat pacem. Exaudiat orationes uestras: ⁊ reconcilie/tur uobis: nec uos deserat in tē/pore malo. Et nunc hic sumus orantes p̄o uobis. ¶Regnante demetrio anno cētesimo sexage simonono: nos iudei scripsimus uobis in tribulatione ⁊ impetu qui supuenit nobis in istis an/nis ex quo recessit iason a sancta terra ⁊ a regno. ¶Portam succen derunt: ⁊ effuderunt sanguinez innocentē. Et orauimus ad do/minū: ⁊ exauditi sumus: ⁊ obtu limus sacrificiū ⁊ similaginē: ⁊ accēdimus lucernas: ⁊ ꝓposui/mus panes. Et nunc frequētate dies scenophegie mēsis casleu. Anno cētesimo octogesimoocta uo: populus qui est hierosoly/mis ⁊ in iudea senatusq; ⁊ iudas: aristobolo magr̄o ptolemei re/gis qui est de genere christoruz sacerdotum ⁊ his qui in egypto sunt iudeis: salutem ⁊ sanitatez. De magnis periculis a deo li/berati magnifice gr̄as agimus ipsi: utpote qui aduersus talem regē dimicauimus. Ipse enim ebullire fecit de perside eos qui pugnauerunt contra nos ⁊ san/ctam ciuitatem. Nam cuz in psi de esset dux ipse ⁊ cum ipso im/mensus exercitus: cecidit in tē/plo nanee: consilio deceptus sa cerdotum nanee. Etenim cū ea habitaturus uenit ad locum an tiochus ⁊ amici eius: ⁊ ut acci/peret pecunias multas dotis no mine. Cunq; ꝓposuissent eas sacerdotes nanee: ⁊ ipse cū pau cis ingressus esset intra ambitū phanī: clauserunt templū. Cum autem intrasset antiochus: aper toq; occulto aditu templi mittē tes lapides percusserūt ducem ⁊ eos qui cum eo erant: ⁊ diui/serunt membratim: ⁊ capitibus amputatis foras ꝓiecerūt. ¶Per omnia benedictus deus qui tra didit impios. Facturi igit̄ quin ta ⁊ vicesima die mensis casleu purificationem templi: necessa/riuz duximus significare uobis: ut ⁊ uos quoq; agatis diem sce nophegie: ⁊ diem ignis: qui da tus est quando neemias edifi/cato tēplo ⁊ altari obtulit sacrifi cia. Nam cum in persidem du/cerentur patres nostri: sacerdo tes qui tunc cultores dei erant: acceptuz ignem de altari occul/te absconderūt in valle ubi erat puteus altus ⁊ siccus: ⁊ in eo cō tutati sunt eum: ita ut omnibus ignotus esset locus. Cum autez ꝓterissent anni multi: ⁊ placuit deo ut mitteret neemias a rege psidis: nepotes sacerdotū illoz qui absconderāt misit ad regr̄ dū ignē: ⁊ sicut narrauerūt nob: nō inuenerūt ignem sed aquaz

crassam. Et iussit eos haurire ⁊ afferre sibi: ⁊ sacrificia que ipo/sita erant iussit sacerdos neemi/as aspergi ip̄a aqua: ⁊ ligna que erāt supposita. Utq; hoc factum est: ⁊ tēpus affuit quo sol reful/sit qui prius erat in nubilo: accē sus est ignis magnus: ita ut oēs mirarent̄. Or̄onem autē facie/bant oēs sacerdotes dum cōsu/maret̄ sacrificiū ionatha inchoā te: ceteris aūt respondētibus. Et neemie erat or̄o hūc habēs mo/dū. Dn̄e deus oīum creator ter ribilis ⁊ fortis iustus ⁊ misericors qui solus es bonus rex: solus p̄ stās: solus iustus ⁊ omnipotēs ⁊ eternus: qui liberas israel de omni malo: qui fecisti p̄res ele/ctos: ⁊ sanctificasti eos: accipe sa crificium pro vniuerso populo tuo isrl̄: ⁊ custodi partē tuā ⁊ san ctifica. Congrega dispsionē no/strā libera eos qui ꝑuiūt genti/bus: ⁊ cōtēptos ⁊ abhominatos respice: ut sciant gentes quia tu es deus nr̄. Afflige opprimētes nos: ⁊ ꝯtumeliā facientes in su perbia. Constitue populū tuuz in loco scō tuo: sicut dixit moy/ses. Sacerdotes aūt psallebant hymnos usq;quo cōsumptum esset sacrificiū. Cum aūt cōsum/ptum esset sacrificiū: ex residua aqua neemias iussit lapides ma iores perfundi. Quod ut factū est: ex eis flamma accēsa est: sed ex lumine quod refulsit ab alta/ri cōsumpta est. Ut ꝟo manife/stata est res: renunciatum est re gi psaruz ꝙ in loco in quo ignē abscōderāt hi qui trāslati fuerāt sacerdotes: aqua apparuit: de qua neemias ⁊ qui cum eo erāt purificauerūt sacrificia. Cōside/rās aūt rex ⁊ rem diligenter exa minās fecit ei templum ut pro/baret quod factum erat. Et cuz probasset sacerdotibus donauit multa bona ⁊ alia atq; alia mu/nera: ⁊ accipiēs manu sua tribue bat eis. Appellauit aūt neemias hūc locū nepthar: qd̄ interpreta tur purificatio. Uocat̄ aūt apud plures nephi. Inuenitur autē in descriptionibus hieremie ꝓ/phete ꝙ iussit eos ignē accipere qui trāsmigrabant̄: ut significa/tū est: ⁊ ut mandauit transmigra tis. Et dedit illis legē ne obliui scerent̄ p̄cepta dn̄i: ⁊ ut nō exer rarent mentibus videntes simu lachra aurea ⁊ argentea ⁊ orna/menta eorum. Et alia huiusmo di dicens hortabatur: ne legem amouerent a corde suo. Erat au tem in ipsa scriptura: quomodo tabernaculum ⁊ archam iussit propheta diuino responso ad se facto comitari secum usq;quo exijt in montez: in quo moyses ascendit ⁊ vidit dei hereditatez.

Et veniens ibi hieremias inue
nit locum spelunce: ⁊ taberna/
culum ⁊ archam ⁊ altare incen/
si intulit illuc: ⁊ ostium obstru/
xit. Et accesserūt quidam simul
qui sequebantur ut notarent si
bi locum ⁊ non potuerunt inue
nire. Ut autem cognouit hiere/
mias: culpans illos dixit q̄ igno
tus erit locus donec congreget
deus congregationem populi:
⁊ propitius fiat. Et tunc domi/
nus ostēdet hec: ⁊ apparebit ma
iestas domini: ⁊ nubes erit sicut
⁊ moysi manifestabatur: ⁊ sicut
cum salomon petijt ut locus san
ctificaretur magno deo manife
stabat hec. Magnifice etenīz sa
pientiam tractabat ⁊ ut sapienti
am habens: obtulit sacrificium
dedicationis ⁊ consumationis
templi. Sicut ⁊ moyses orabat
ad dominum: ⁊ descendit ignis
de celo ⁊ consumpsit holocau/
stuz: sicut ⁊ salomon orauit ⁊ de
scendit ignis de celo ⁊ consum/
psit holocaustum: ⁊ dixit moy/
ses eo q̄ nō sit comestū q̄ erat
pro peccato: ⁊ consumptum est.
Similiter ⁊ salomon octo dieb⁹
celebrauit dedicationem. In fe
rebantur autem in descriptioni
bus ⁊ cōmentarijs neemie hec
eadem ⁊ qualiter construens bi
bliothecam congregauit de re/
gionibus libros ⁊ prophetaruz
⁊ dauid: ⁊ epulas regum ⁊ de do
narijs. Similiter aūt ⁊ iudas ea
que ciderat per bellum quod
nobis acciderat q̄ congregauit om/
nia: ⁊ sunt apud nos. Si ergo de
sideratis hec: mittite qui perfe/
rant uobis. Acturi itaq̄ purifi/
cationem scripsimus uobis. Be
ne ergo facietis: si egeritis hos
dies. Deus autem qui liberauit
populum suum ⁊ reddidit here
ditatem omnibus: ⁊ regnum ⁊
sacerdotium ⁊ sanctificationem
sicut promisit in lege: speramus
q̄ cito nostri miserebitur ⁊ con
gregabit de sub celo in locum
sanctum. Eripuit enīm nos de
magnis periculis ⁊ locum pur
gauit. De iuda ꝯ machabeo ⁊
fratribus eius: ⁊ de templi ma/
gni purificatione ⁊ de are dedi/
catione: sed ⁊ de prelijs que per
tinent ad antiochum nobilem
⁊ filium eius eupatorem: ⁊ de il
luminationibus que de celo fa
cte sunt ad eos qui pro iudeis
fortiter fecerunt: ita ut vniuer/
sam regionem cuz pauci essent
vindicarent: ⁊ barbaram multi
tudinem fugarent: ⁊ famosissi/
mum in toto orbe templum re/
cuperarent: ⁊ ciuitatem libera/
rent: ut leges que abolite erant
restituerentur domino cuz om/
ni tranquillitate propitio facto
illis. Item q̄ ab iasone cyreneo

quinque libris cõprehẽsa tẽptauimus nos vno uolumine breuiare. Considerãtes enim multitudinem librorũ & difficultatez uolẽtibus aggredi narrationes historiaruz: ꝓpter multitudinẽ rerum curauimus uolẽtibus quidem legere ut esset animi oblectatio: studiosis ꝙ ut facilius possint memorie cõmendare: oibus aũt legentibus utilitas conferatur. Et nobis quidem ipsis qui hoc opus breuiandi causa suscepimus: nõ facilem laborem: immo ꝙ negociũ plenum vigiliarũ & sudoris assumpsimus. Sicut hi qui preparãt cõuiuium: & querũt alios uolũtati parere: ꝓpter multos gratiã libẽter laborem sustinemus: ueritatẽ quidẽ de singulis autoribus ꝓcedentes: ipsi aũt ꝑm datã formã breuitati studẽtes. Sicut enim noue domus architecto de vniuersa structura curandum est: ei ꝙ qui pingere curat que apta sunt ad ornatum exquirẽda sunt: ita estimãdũ est & in nobis. Etenim intellectus colligere & ordinare sermonẽ: & curiosius partes singulas quasq; disquirere historie cõgruit autori: breuitatẽ ꝙ dictionis sectari: & executiones rerũ vitare: breuiãti cõcedẽdũ est. Hinc ergo narrationez incipiemus: de ꝓfatione uñ dixisse sufficiat. Stultum etenim est ante historiã effluere: in ipsa aũt historia succingi. Igitur cuz sancta ciuitas habitaretur in omni pace: leges aũt adhuc optime custodirent ꝓpter onie pontificis dispositionẽ & pietatẽ & animos odio habentes mala: fiebat ut & ipsi reges & principes locũ summo honore dignũ ducerẽt: & tẽplũ maximis muneribus illustrarẽt: ita ut seleucus asie rex de redditibus suis ꝓstaret oẽs sumptus ad ministeriũ sacrificioz ptinẽtes. Simon autẽ de tribu beniamin ꝓpositus tẽpli cõstitutus cõtẽdebat obsistẽte sibi ꝓncipe sacerdotũ iniquũ aliqd in ciuitate moliri. Sed cuz vincẽ oniã nõ posset: uenit ad apollonium tharsee filiũ qui illo tẽpore erat dux celesyrie & phenicis: & nunciauit ei pecunijs innumerabilibus plenũ esse erariũ hierosolymis & cõmunes copias immẽsas esse que nõ ptinent ad rationẽ sacrificiorũ: esse aũt possibile sub potestate regis cadere vniuersa. Cunq; retulisset ad regez apollonius de pecunijs que delate erãt: ille accitũ heliodoz qui erat sup negocia eius: misit cuz mãdatis ut ꝑdictã pecuniã trãsportaret. Statimq; heliodorus iter est aggressus: specie quidez q̃si per celesyriã & phenicẽ ciui-

tates esset peragraturus: reuera aũt regis ꝓpositum pfecturus. Sed cũ uenisset hierosolymam ⁊ benigne a sũmo sacerdote in ciuitate esset exceptus: narrauit de dato indicio pecuniarũ ⁊ cuius rei gratia adesset aperuit. Interrogabat autem si uere hec ita essent. Tunc summus sacerdos ostendit deposita esse hec ad victualia viduarũ ⁊ pupillorũ: quedã ꝙ esse hircani tobie viri ualde eminẽtis: in his que detulerat impius simon: vniuersa aũt argẽti talẽta esse quadringenta: ⁊ auri ducẽta: decipi ꝙ eos qui credidissent loco ⁊ tẽplo qꝫ per vniuersum mũdũ honorat: pro sui ueneratione ⁊ sanctitate: omnino ipossibile esse. At ille pro his que habebat in mandatis a rege: dicebat omni genere regi ea esse deferẽda. Constituta aũt die intrabat de his heliodorus ordinaturus. Non modica ꝙ per vniuersam ciuitatẽ erat trepidatio. Sacerdotes aũt ante altare cũ stolis sacerdotalibus iactauerũt se: ⁊ inuocabant de celo eũ qui depositis legẽ posuit: ut his qui deposuerant ea salua custodiret. Jam ꝙ qui videret summi sacerdotis vultũ: mente vulnerabat. Facies enim ⁊ color imutatus: declarabat internũ animi dolorez. Circũfusa enim erat mestícia quedã viro: ⁊ horror corpis: per quẽ manifestus aspicientibus dolor cordis eius efficiebat. Alij etiã cõgregati de domibus ꝓfluebant publica supplicatione obsecrãtes: pro eo qꝫ in ꝓtemptũ locus esset uenturus. Accincteqꝫ mulieres cilitijs pectus per plateas ꝓfluebant: sed ⁊ virgines que ꝓclusę erãt: procurrebãt ad oniã: alie aũt ad muros: quedam ꝙ per fenestras aspiciebãt: vniuerse aũt ꝓtẽdentes manus in celũ deprecabant. Erat enim misera cõmixte multitudinis ⁊ magni sacerdotis in agone constituti expectatio. Et hi quidẽ inuocabãt omnipotentẽ deũ: ut credita sibi his qui crediderant cum omni integritate conseruarentur. Heliodorus autẽ qꝫ decreuerat perficiebat: eodem loco ipse cum satellitibus circa erarium presens. Sed spiritus omnipotentis dei magnã fecit sue ostensionis euidentiaz: ita ut omnes qui ausi fuerãt parere eius uirtutẽ: in dissolutionem ⁊ formidinem conuerterentur. Apparuit enim illis quidam equus: terribilẽ habens sessorem: optimis operimentis adornatus: iliqꝫ cum impetu heliodoro pores calces elisit. Qui autem ei sedebat videbatur arma habere aurea. Alij

etiam apparuerũt duo iuuenes virtute decori: optimi gl'ia: speciosiq; amictu: qui circũsteterũt eum ⁊ ex utraq; parte flagellabant: sine intermissione multis plagis uerberãtes. Subito aũt heliodorus ꝯcidit in terrã: eũq; multa caligine circumfusum rapuerunt: atq; in sella gestatoria posituz eiecerũt. Et is qui cum multis cursoribus ⁊ satellitibus ꝑdictũ ingressus est erariũ: portabat nullo sibi auxiliuz ferẽte: manifesta dei cognita virtute. Et ille qdẽ per diuinã ꝟtutẽ iacebat mutus atq; omni spe ⁊ salute ꝑuatus. Hi aũt dñz bñdicebant: q: magnificabat locũ suũ: ⁊ tẽpluz qđ paulo añ timore ac tumultu erat plenum: apparẽte oĩpotente dño gaudio ⁊ letitia impletuz est. Tũc ꝟo ex amicis heliodori qdã rogabãt ꝯfestim oniam ut inuocaret altissimum ut vitam donaret ei: qui in sup̃mo spiritu erat cõstitutus. Cõsiderans aũt sũmus sacerdos ne forte rex suspicaret malitiaz aliquam ex iudeis circa heliodoꝝ cõsumatã obtulit pro salute viri hostiaz salutarẽ. Cũq; sũmus sacerdos exoraret: ijdem iuuenes eisdẽ uestibus amicti astãtes heliodoro dixerũt. Onie sacerdoti gr̃as age. Nam ꝓpter eũ dñs tibi vitaz donauit. Tu aũt a deo flagellatus: nũcia oĩbus magnalia dei ⁊ potestatẽ. Et his dictis non cõparuerunt. Heliodorus autez hostia deo oblata ⁊ uotis magnis ꝓmissis ei qui viuere illi ꝯcessit: ⁊ onie gr̃as agens: recepto exercitu repedabat ad regez. Testabat aũt oĩbus ea que sub oculis suis viderat opa magna dei. Cuz aũt rex interrogasset heliodoꝝ qs esset aptus adhuc semel hierosolymaz mitti: ait: Si quẽ habes hostem aut regni tui insidiatorẽ: mitte illuc: ⁊ flagellatũ eum recipies: si tamẽ euaſit: eo ꝙ in loco sit uere dei quedã ꝟtus. Nã ipse qui habet in celis habitationez: visitator ⁊ adiutor est loci illius: ⁊ ueniẽtes ad malefaciẽduz ꝑcutit ac ꝑdit.

Sabbato ꝓximo ante dñicaz ꝓximã kal. nouẽbris ad vs̃ añe ⁊ ꝑs feriales. Cap̃. ⁊ oro de dñica que cõtinget. ℟. Aspice dñe. Hym. ⁊ ꝟ. ut supra. Sup magt añ. Uidi dñm sedẽtem sup soliũ excelsuz ⁊ plena erat oĩs terra maiestate eius ⁊ ea que sub ipso erant replebãt tẽplum. Ad cõplet. ut supra.

Dñica proxima kal. nouẽbris ad mat. Inuit. Laudabilẽ viruz adoremus in altis Quem vidit sedere ezechiel super alas cherubin. ꝑs. Uenite. Qđ inuitatoriuz dicat diebus dñicis usq; ad aduẽtum dñi: nisi festuz duplex uel nouẽ

lectionuz occurrat. Alie psalmi ℣. ut supra. Hac nocte legat de libro ezechielis pphete: et de ipo legat per duas ebdomadas diebus dñicis et feriatis. Lectiones ℣o concludant cum pphetis videlicet Hec dicit dñs de⁹: quærtimini ad me et salui eritis.

Incipit liber ezechielis pphe.

ET factum est in trice L.j. simo anno: idest quarto: in quinta mensis: cum essem in medio captiuorum iuxta fluuium chobar: aperti sunt celi et vidi visiones dei: in quinta mensis: ipse est annus quintus transmigrationis regis ioachim: factum est uerbum domini ad ezechielem filiuz buzi sacerdotem in terra chaldeorum secus flumen chobar. Et facta est sup eũ ibi manus dñi. Hec dicit dñs deus. ℟. Vidi dñm sedẽtem sup solium excelsuz et eleuatũ et plena erat omnis terra maiestate ei⁹. Et ea que sub ipso erant replebant tẽpluz. ℣. Seraphin stabãt super illud sex ale vni et sex ale alteri. Et ea. Lectio.ij.

ET vidi: et ecce uentus turbinis ueniebat ab aglone et nubes magna et ignis inuoluẽs. Et splẽdor in circuitu eius: et de medio eius quasi species electri: idest de medio ignis. Et in medio eius similitudo quatuor animalium: et hic aspectus eoruz. Similitudo hois in eis. Et quatuor facies vni: et quatuor pẽne vni. Et pedes eoz pedes recti: et planta pedis eorum quasi plãtap edis vituli et scintille quasi aspectus eris candẽtis. Et manus hominis sub pẽnis eoz in quatuor partibus: et facies et pẽnas per quatuor partes habebant. ℟. Aspice dñe quia facta est desolata ciuitas plena diuitijs sedet in tristitia dña gentium. Non est qui consolet eam nisi tu deus. ℣. Plorans plorauit in nocte et lachryme eius in maxillis eius. Nõ est. L.iij.

TUncteq; erant pẽne eoz alterius ad alteruz. Non reuertebant cũ incederent: sed vnumquodq; ante faciem suaz gradiebat. Similitudo autem vultus eoz: facies hois et facies leonis a dextris ipsoz quatuor: facies aũt bouis a sinistris ipsoruz quatuor: et facies aquile desup ipsoz quatuor: et facies eorum et pẽne eoz extente desup. Due pẽne singuloz iũgebant: et due tegebant corpora eoz. Et vnumqõq; eorum coram facie sua ambulabat. Ubi erat impetus spũs: illuc gradiebant: nec reuertebant cum ambularent. ℟. Aspice dñe de sede sancta tua et cogita de nobis: inclina deus meus aurem tuaz et audi. Apri oculos tuos et vide tribulationẽ nraz. ℣. Respice

domine de sublimi solio glie tue t in tuere angustias aiaruz nrarū. Api.

ET similitudo ani/ L.iij. malium t aspectus eoruz quasi carbonum ignis ardenti/um:t quasi aspectus lampada/rum. Hec erat visio discurrens in medio animalium:splendo: ignis t de igne fulgur egredi/ens. Et animalia ibant t reuer tebant:in similitudinem fulgu/ris coruscantis. Cunqz aspicerē animalia:apparuit rota vna su/per terram iuxta animalia: ha/bens quatuo: facies. Et aspect⁹ rotaruz t opus earū quasi visio maris. ℟. Sup muros tuos hieru salem constitui custodes. Tota die t nocte non tacebunt laudare nomen dñi. ℣. Qui reminiscimini dñm ne taceatis t ne detis silentiuz ei. Tota.

ET vna similitudo Lec.v. ipsarum quatuo::t aspe/ctus earuz t opa quasi sit rota in medio rote. Per quatuo: par/tes earū euntes ibant:t non re uertebant cuz ambularēt. Sta/tura quoqz erat rotis t altitudo: t horribilis aspectus:t totū cor/pus oculis plenum in circuitu ipsarum quatuo:. Cūqz ambu/larent animalia:ambulabāt pa/riter t rote iuxta ea:t cuz eleua rent aialia de terra: eleuabant simul t rote. ℟. Muro tuo inex pugnabili circunciige nos dñe t ar/mis tue potentie ptege nos semp. Li bera deus israel clamātes ad te. ℣. Erue nos dñe in mirabilibus tuis t da gliaz nomini tuo. Libera. L.vj.

QUocunqz ibat spiritus:il luc eūte spiritu t rote pa riter eleuabant sequentes euz. Spiritus enim vite erat in rotis. Cum euntibus ibant:t cū stan tibus stabant:t cum eleuatis a terra:pariter eleuabātur t rote sequentes ea:quia spiritus vite erat in rotis. Et similitudo sup capita animalium firmamenti quasi aspectus crystalli horribi/lis:t extenti sup capita eoz de/sup. Sub firmamento aūt pene eorū recte alterius ad alterum. ℟. Sustinuimus pacem t non ue/nit:quesiuimus bona t ecce turbatio: cognouimus dñe peccata nra. Non in ppetuū obliuiscaris nos. ℣. Ne cauimus cuz pabus nris iniuste egi mus inigtatē fecim⁹. Nō. ℟. Si sit dñs angelum suū t pduxit ora leo num. Et nō me ptaminauerūt q: co ram eo iustitia inuenta est in me. ℣. Misit deus mificordiam suaz t ue ritatez suā:t aiam meam eripuit de medio catuloz leonum. Et. ℟. An/gustie sunt mihi vndiqz t qd eligam ignoro. Deu⁹ est mihi incidere in manus hoium qz derelinquere legē dei mei. ℣. Si enim hoc egero mors mihi est:si aūt non egero nō effugiaz manus uestras. Deus. ℟. Lau/

dabilis populus quem dñs exercitu
um benedixit dicens: opus manuuz
nostrarũ tu es. Hereditas mea isrl'.
℣. Beata gens cuius est dñs deus
eius pplus quem elegit in heredita/
tem sibi. Hereditas. ℟. Gẽti pecca
trici populo pleno peccatis. Misere/
re dñe deus. ℣. Esto placabilis sup
neqtiam populi tui. Miserere. ℟.
Redemit dñs populuz suum ⁊ libe
rauit eos ⁊ uenient ⁊ exultabunt in
monte syon ⁊ gaudebũt de bonis dñi
super frumẽto vino ⁊ oleo. Et ultra
non esurient. ℣. A fructu frumenti
vini ⁊ olei sui multiplicati sunt. Et.
℟. A facie furoris tui deus cõturba
ta est oĩs terra: sed tu dñe misere. Et
ne facias ꝯsumationez. ℣. Cõuerte
nos deus salutaris nr̃ ⁊ auerte iram
tuã a nobis. Et. ℟. Fluctus tui sup
me trãsierũt ⁊ ego dixi expulsus sum
ab oculis tuis. Putas ne videbo tẽ/
plum sanctũ tuum. ℣. Abyssus ual
lauit me ⁊ pelagus cooperuit caput
meũ. Putas. ℟. Indicabo tibi ho
mo qd sit bonum aut qd dñs reqrat
a te. Facere iudicium ⁊ iusticiã ⁊ sol/
licit⁹ ambulare cũ deo tuo. ℣. Spe/
ra in dño ⁊ fac bonitatem inhabita
terram ⁊ pasceris in diuitijs eius. Fa
cere. ℟. Qui celoruz contines thro
nũ ⁊ abyssos intueris dñe rex reguz:
montes põderas terram palmo cõ/
cludis. Exaudi nos deus in gemiti/
bus nr̃is. ℣. Non enim in iustifica/
tionibus nr̃is ꝓsternimus p̃ces ante
faciem tuã sed in iustificationibus tu
is multis. Exaudi. ℟. Ciuitatẽ istã
circunda dñe ⁊ angeli tui custodiant
muros eius. Exaudi dñe populuz tu
um cuz misericordia. ℣. Auertat̃ fu
ror tuus dñe a populo tuo ⁊ a ciuita/
te sancta tua. Exaudi. **Infrascri/
pte añe dicant̃ diebus dñicis ⁊
feriatis sup magt̃ usqꝫ ad aduen
tum dñi. videlꝫ** Super muros tu/
os hierusalem cõstitui custodes tota
die ⁊ nocte non tacebũt laudare no/
men dñi. **Añ.** Muro tuo inexpu/
gnabili circuncinge nos dñe ⁊ armis
tue potentie protege nos semp all'a.
Añ. Qui celoꝝ contines thronos ⁊
abyssos intueris dñe rex regum: mõ/
tes põderas: terram palmo ꝯcludis:
exaudi nos deus in gemitibus nr̃is.
Añ. Sustinuimus pacem ⁊ non ue/
nit dñe quesiuimus bona ⁊ ecce tur/
batio cognouimus peccata nr̃a nõ in
ꝑpetuum irascaris nobis deus isra/
el. **Lectiones per ebdomadam.**

Nũquodqꝫ duabus alĩs
uelabat corpus suum: ⁊
alteruz similiter uelabat̃. Et au/
diebam sonuz alarũ quasi sonũ
aquarum multarũ quasi sonuz
sublimis dei. Cum ambularẽt:
quasi sonus erat multitudinis
ut sonus castroꝝ. Cunqꝫ starent
demittebant̃ penne eoꝝ. Nam
cum fieret uox sup firmamentũ
quod erat sup caput eorum: sta
bant ⁊ submittebant alas suas.

Et sup firmamentuz quod erat imminẽs capiti eoz: quasi aspectus lapidis saphyri: similitudo throni: et super similitudinez throni similitudo quasi aspect⁹ hominis desuper. Et vidi quasi speciem electri: uelut aspectum ignis intrinsecus per circuitum eius: a lumbis eius et desup: et a lumbis eius usq; deorsum vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu uelut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris per gyrum. Hec visio similitudinis glorie dñi. Et vidi et cecidi in faciem meam: et audiui uocez loquẽtis. Et dixit ad me. Fili hominis sta sup pedes tuos: et loquar tecum. Et ingressus est in me spūs postq̃ locut⁹ est mihi: et statuit me sup: a pedes meos. Et audiui loquẽtem ad me et dicẽtem. Fili hominis: mitto ego te ad filios israel: ad gentes apostatrices que recesserũt a me. Patres eoz preuaricati sunt pactum meuz usq; ad diem hãc: et filij dura facie et indomabili corde sunt: ad quos ego mitto te. Et dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹: si forte uel ipsi audiãt: et si forte gescant: quoniam domus exaspans est: et scient q; prophęta fuerit in medio eorũ. Tu ergo fili hois ne timeas eos neq; ꝑmones eoz metuas: qm̃ increduli et subuersores sunt tecum: et cum scorpionibus habitas. Verba eoz ne timeas: et vultus eoz ne formides: q; domus exasperans est. Loqueris ergo uerba mea ad eos si forte audiant et quiescant: quoniã irritatores sunt. Tu autem fili hois audi quecũq; loquor ad te: et noli esse exaspans sicut domus exasperatrix est. Apri os tuum: et comede quecunq; ego do tibi. Et vidi: et ecce manus missa ad me: in qua erat inuolutus liber: et expãdit illum coram me qui erat scriptus intus et foris: et scripte erãt in eo lamẽtatiões et carmẽ: et ue. Et dixit ad me. Fili hominis q̃cũq; inueneris: comede. Comede uolumẽ istud et uadẽs loquere ad filios israel. Et apui os meum: et cibauit me uolumine illo. Et dixit ad me. Fili hominis: uẽter tuus comedet: et viscera tua cõplebunt uolumine isto q̃ ego do tibi. Et comedi illud: et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me. Fili hois uade ad domum israel: et loqueris ꝙba mea ad eos. Non enim ad pplm̃ pfundi sermonis et ignote lingue tu mitteris ad domuz israel: neq; ad populos multos, pfundi sermonis et ignote lingue: quoz non po-

fis audire sermones. Et si ad illos mittereris ipsi audirent te. Domus aũt israel nolunt audire te: q; nolunt audire me. Dis quippe domus israel attrita frõte est ⁊ duro corde. Et dedi faciem tuam ualentiorem faciebus eor: ⁊ frontem tuam duriorem frontibus eorũ: ut adamantem ⁊ ut silicem dedi faciẽ tuã. Ne timeas eos neq; metuas a facie eor: quia domus exaspans est. Et dixit ad me. Fili hois: omnes ῥmones meos quos ego loquor: ad te: assume in corde tuo: ⁊ auribus tuis audi: ⁊ uade ingredere ad trãsmigrationez ad filios populi mei: ⁊ loqueris ad eos ⁊ dices eis: Hec dicit dñs deus: si forte audiant ⁊ quiescãt. Et assumpsit me spũs: ⁊ audiui post me uocem cõmotionis magne: benedicta gl'ia dñi de loco suo: ⁊ uocem alarum animaliũ p/cutiẽtium alteram ad alteram: ⁊ uocem rotarum sequẽtium ania/lia: ⁊ uocez cõmotionis magne. Spũs quoq; eleuauit me ⁊ assumpsit me ⁊ abij amarus in indignatione spũs mei. Manus enim dñi erat cõfortans me. Et ueni ad trãsmigrationẽ ad acerum nouarum frugum: ad eos qui habitabãt iuxta flumẽ chobar: ⁊ sedi ubi illi sedebãt: ⁊ mãsi ibi septem diebus merens in medio eor. Cum autem ptransissent septem dies: factus est ῥbum dñi ad me dicens. Fili hominis: speculatorem dedi te domui israel: ⁊ audies de ore meo uerbum: ⁊ annunciabis eis ex me. Si dicente me ad impium morte morieris non annũciaueris ei: neq; locut⁹ fueris ut auertat a uia sua impia ⁊ uiuat: ipse impius in iniqtate sua morietur: sanguinẽ aũt eius de manu tua requram. Si aũt tu annunciaueris impio: ⁊ ille non fuerit conuersus ab impietate sua ⁊ a uia sua impia: ipse quidez in impietate sua morietur: tu aũt animam tuam liberasti. Sed ⁊ si conuersus iustus a iustitia sua fuerit: ⁊ fecerit iniquitatem: ponam offendiculuz coram eo. Ipse morietur: q; non annunciasti ei. In peccato suo morietur: ⁊ non erũt in memoria iustitie eius quas fecit: sanguinem ꝓo eius de manu tua requram. Si aũt tu annũciaueris iusto ut nõ peccet iustus: ⁊ ille nõ peccauerit: uiuens uiuet qa annũciasti ei: ⁊ tu animam tuam liberasti. Et facta est super me manus dñi: ⁊ dixit ad me. Surgẽs egredere in cãpuz ⁊ ibi loquar tecum. Et surgẽs egressus sum in cãpum: ⁊ ecce ibi gl'ia dñi stabat quasi gl'ia quam uidi iuxta fluuiuz chobar: ⁊ cecidi in faciẽ

meā. Et ingressus est in me spi
ritus:ꝛ statuit me sup pedes me
os:ꝛ locutus est mihi:ꝛ dixit ad
me. Ingredere:ꝛ includere in
medio domus tue. Et tu fili ho
minis:ecce data sunt sup te vin
cula ꝛ ligabunt te in eis:ꝛ non
egredieris in medio eoꝝ:ꝛ lin
guā tuā adherere faciaz palato
tuo:ꝛ eris mutus:nec quasi vir
obiurgās:qa domus exasperans
est. Cum aūt locutus fuero tibi:
apiam os tuuz:ꝛ dices ad eos.
Hec dicit dñs deus. Qui audit
audiat:ꝛ qui gescit quiescat:qa
domus exasperans est. Et tu fili
hois:sume tibi laterez ꝛ pones
eū coram te:ꝛ describes in eo ci
uitatez hierlm. Et ordinabis ad
uersus eā obsidionez:ꝛ edifica
bis munitiones:ꝛ cōportabis
aggerem ꝛ dabis cōtra eam ca
stra:ꝛ pones arietes in gyro. Et
tu sume tibi sartaginē ferream:
ꝛ pones eam in murū ferreum
inter te ꝛ inter ciuitatez:ꝛ obfir
mabis faciem tuā ad eam ꝛ erit
in obsidionē:ꝛ circūdabis eam.
Signuz est domui israel. Et tu
dormies super latus tuum sini
struz:ꝛ pones iniqtates domus
israel sup eo numero dieruz q
bus dormies super illud:ꝛ assu
mes iniqtates eoꝝ. Ego aūt de
di tibi annos iniqtatis eoꝝ nu
mero dierum trecētos ꝛ nona
ginta dies:ꝛ portabis iniquita
tem domus israel. Et cuz cōple
ueris hec:dormies sup latus tu
um dextrum secūdo:ꝛ assumes
iniquitatē domus iuda quadra
ginta diebus. Diem p:o anno:
diem inquam p:o anno dedi ti
bi. Et ad obsidionem hierusalē
cōuertes faciem tuam:ꝛ brachi
um tuum erit exertum:ꝛ pphe
tabis aduersus eaz. Ecce circū
dedi te vinculis:ꝛ non te cōuer
tes a latere tuo in latus aliud do
nec compleas dies obsidionis
tue. Et tu sume tibi frumentū ꝛ
ordeum ꝛ fabam ꝛ lētem ꝛ mili
um ꝛ viciam ꝛ mittes ea in uas
vnuz:ꝛ facies tibi panes nume
ro dierum qbus dormies sup la
tus tuum. Trecētos ꝛ nonagin
ta diebus comedes illud. Cibꝰ
autez tuus quo uescēris:erit in
pondere viginti stateres in die.
A tēpore usqz ad tempus come
des illud. Et aquam in mēsura
bibes sextam partem hin. A tē
pore usqz ad tēpus bibes illud.
Et quasi subcinericium ordea
ceum comedes illud:ꝛ stercore
qō egredief de homine opies il
lud in oculis eorum. Hec dicit
dñs. Sic comedēt filij israel pa
nem suū pollutum inter gētes:
ad quas eijciaz eos. Et dixi. A.
a.a. dñe deus. Ecce aīa mea nō
est polluta:ꝛ morticinū ꝛ lacera

tuz a beſtijs non comedi ab in/
fantia mea uſq; nūc:z nō eſt in/
greſſa in os meum oīs caro im
mūda. Et dixit ad me. Ecce de
di tibi fimū boum p:o ſtercori/
bus humanis:z facies panē tu/
uz in eo. Et dixit ad me. Fili ho
minis:ecce ego ꝓteram baculū
panis in hieruſalem z comedēt
panem ſuum in pōdere:z in ſol
licitudine: z aquam in mēſura
z in anguſtia bibēt:ut deficiēti/
bus pane z aqua coꝛruat vnuſ/
quiſq; ad fratrē ſuuz:z contabe/
ſcat in iniquitatib⁹ ſuis. Et tu
fili hoīs ſume tibi gladium acu/
tum radēte pilos:z aſſumes eū
z duces per caput tuū z per bar
bam tuam:z aſſumes tibi ſtate/
rā pōderis:z diuides eos. Ter/
tiam partez igni cōbures in me
dio ciuitatis iuxta cōpletionem
dierū obſidionis:z aſſumes ter
tiam partez z cōcides gladio in
circuitu eius:tertiam ꝙo aliam
diſperges in uētum:z gladium
nudabis poſt eos. Et ſumes in
de paruum numeruz z ligabis
eos in ſummitate pallij tui. Et
ex eis rurſuz tolles z pjcies eos
in medio ignis z cōbures eos
igni z ex eo egredietur ignis in
oēm domum iſrl. Hec dicit dīs
deus. Iſta eſt hieruſalē. In me
dio gentū poſui eam:z in circui/
tu eius terras. Et ꝓtēpſit iudicia
mea ut plus eſſet impia q̄z gen/
tes:z pcepta mea ultra q̄z terre
que in circuitu eius ſunt. Iudi
cia enim mea piecerunt:z in p/
ceptis meis non ambulauerūt.
Idcirco hec dicit dominꝰ deus.
Quia ſupaſtis gētes que in cir/
cuitu ueſtro ſunt:z in pꝛeceptis
meis non ambulaſtis:z iudicia
mea nō feciſtis: z iuxta iudicia
gentium que in circuitu ueſtro
ſunt non eſtis opati:ideo hec di
cit dīs deus. Ecce ego ad te:z
ipſe ego faciam in medio tui iu
dicia in oculis gētium:z faciam
in te que non feci: z gbus ſimi
lia ultra non faciā:ꝓpter oēs ab
hominationes tuas. Ideo pīes
comedent filios ſuos in medio
tui: z filij comedēt patres ſuos.
Et faciam in te iudicia:z uētila
bo vniuerſas reliquias tuas in
oēm uētum. Idcirco viuo ego
dicit dīs deus niſi p:o eo q̄ ſā/
ctum meuz violaſti in oībus of
fenſionibus tuis z in cūctis ab/
hominationibus tuis: ego q̄q;
ꝙfringam:z non parcet oculus
meus z non miſerebo:. Tertia
pars tui peſte morietꝫ fame cō
ſumet in medio tui:z tertia pars
tui in gladio cadet in circuitu
tuo. Tertiam ꝙo partem tuā in
omnē uētum diſpgam:z gladi/
um euaginabo poſt eos. Et cō/
plebo furorem meuz:z regeſcē

facia indignatione meam in eis
& consolabor. Et scient quia ego
dns locut⁹ sum in zelo meo: cuz
implenero omne indignatione
mea in eis. Et dabo te in deser-
tum & in opprobriu gentib⁹ que
in circuitu tuo sunt: in cospectu
ois ptereuntis. Et eris opprobriu
& blasphemia exemplu & stupor
in gentibus que in circuitu tuo
sunt: cu fecero in te iudicia in fu
rore & in indignatione & in ire
pationibus ire: ego dns locutus
sum quando misero sagittas fa-
mis pessimas que erut mortife-
re: & quas mittam ut disperdam
uos. Et famem congregabo sup
uos: & cotera in uobis baculu
panis: & immitta in uos famem
& bestias pessimas usq; ad inter
nitionem. Et pestilentia & sanguis
trasibunt per te: & gladium indu
ca sup te. Ego dns locutus sum.

Et fact⁹ est sermo dni ad me di-
cens. Fili hois: pone faciem tuam
ad montes israel & prophetabis
ad eos & dices. Montes israel
audite verbum dni dei. Hec dicit
dns deus montibus & collibus
rupibus & uallib⁹. Ecce ego in-
ducam sup uos gladiu & dispdam
excelsa uestra: & demoliar aras
uestras: & confringent simula-
cra uestra: & deiciam interfectos
uestros ante idola uestra. Et da
bo cadauera filioz israel ante fa
cies simulacroz uestroz: & disp-
gam ossa uestra circum aras ue
stras in oibus habitationib⁹ ue
stris. Urbes deserte erunt: & ex
celsa demolient & dissipabunt:
& interibunt are uestre & cofrin
gent: & cessabunt idola uestra: &
conterent & delubra uestra: & de-
lebunt opa uestra: & cadet inter
fectus in medio uestri: & scietis
qa ego sum dns. Et relinquam
in uobis eos qui fugerint gladi
um in gentib⁹: cum dispsero uos
in terris: & recordabunt mei li-
berati uestri in gentibus ad qs
captiui ducti sunt: quia contriui
cor eoz fornicans & recedens a
me: & oculos eoruz fornicantes
post idola sua: & displicebut sibi
met super malis que fecerant in
vniuersis abhominationibus il
lis: & scient quia ego dns no fru
stra locutus sum ut facerem eis
malu hoc. Hec dicit dns deus.
Percute manu tua & allide pe-
dem tuum: & dic heu ad omnes
abhominationes malor domus
israel: quia gladio fame & peste
ruituri sunt. Qui longe est: pe-
ste morietur: qui aut ppe: gladio
corruet: & qui relict⁹ fuerit & ob-
sessus fame morietur. Et comple
bo indignatione meaz in eis: &
scietis qa ego dns cum fuerint
interfecti uestri in medio idolo
rum uestroz: in circuitu araruz

uestrarū: in omni colle excelso
⁊ in cūctis sūmitatibus montiū
⁊ subtus omne lignū nemoro/
sum ⁊ subtus vniuersam quer/
cum frondosam: locuz ubi accē/
derūt thura redolētia vniuersis
idolis suis. Et extēdā manū me
am sup eos: ⁊ faciā terrā eoꝝ de
solatā ⁊ destitutā a deſto debla/
tha in oībus habitationibus eo/
rū: ⁊ scient qa ego dñs. Diebus
vo feriatis lectiones de libro su
prascripto cū cōclusione ut sup̄.
Ꝛia de historia ut supra. Cap̄. ⁊
oro de dñica ut sup̄. Reliq̄ vo
ut supra post octauā epiphanie.
Dñica tertia mensis nouēbris
ponat̄ liber danielis: de quo le/
gat̄ per totā ebdomadā sequētē
dieb⁹ oīb⁹ cū ꝓphetia ut sup̄. ni
si festū occurrat. Ꝛia vo de histo
ria ut s̄. Incipit liber danielis
ꝓphete.

Anno tertio re/
gni ioachin regis iuda
uenit nabuchodonosor rex ba/
bylonis hierusalē: ⁊ obsedit eā:
⁊ tradidit dñs in manu eius ioa
chin regē iude ⁊ partē uasorum
domus dei: ⁊ asportauit ea in ter
rā sennaar in domum dei sui: ⁊
uasa intulit in domum thesauri
dei sui. Et ait rex aphanez p̄po/
sito eunuchorū ut introduceret
de filijs isrl̄ ⁊ de semine regio ⁊
tyrānoꝝ pueros in quibus nul
la esset macula: decoros forma
⁊ eruditos omni sapiētia: cautos
sciētia ⁊ doctos disciplina: ⁊ qui
possent stare in palatio regis: ut
doceret eos lr̄as ⁊ linguā chal/
deoꝝ. Et cōstituit eis rex anno/
nā per singulos dies de cibis su
is ⁊ vino vnde bibebat ipse: ut
enutriti tribus annis postea sta
rent in cōspectu regis. Fuerunt
ergo inter eos de filijs iude: da
niel ananias misahel ⁊ azarias.
Et īposuit eis p̄posit⁹ eunucho
ruz noīa: danieli balthasar: ana/
nie sidrac: misaheli misac: ⁊ aza/
rie abdenago. Proposuit autez
daniel in corde suo ne polluere
tur de mēsa regis: neqz de vino
potus eius: ⁊ rogauit eunucho/
rū p̄positū ne contaminaretur.
Dedit aūt deus danieli gratiaz
⁊ misericordiā in cōspectu p̄nci
pis eunuchorū. Et ait princeps
eunuchoruz ad danielē: Timeo
ego dñm meū regē qui ꝯstituit
uobis cibū ⁊ potū: qui si viderit
vultus uestros macilētiores pre
ceteris adolescētibus coeuis ue
stris: cōdēnabitis caput meū re
gi. Et dixit daniel ad malassar:
quē cōstituerat princeps eunu/
choꝝ sup danielē ananiam misa
helē ⁊ azariā. Tempta nos obse
cro seruos tuos diebus decē: ⁊
dent̄ nobis legumina ad uescē
dū ⁊ aqua ad bibendum: ⁊ con
tēplare vultus nostros ⁊ vultus

puerorum qui uescunt cibo regio & sicut videris: facies cū seruis tuis. ¶Qui audito sermone huiuscemodi: tēptauit eos diebus decem. ¶Post dies autē decem apparuerūt vultus eoꝝ meliores & corpulētiores pre omnibus pueris qui uescebant cibo regio. ¶Porro malassar tollebat cibaria & vinum potus eoꝝ: dabatqꝫ eis legumina. ¶Pueris aūt his dedit deus sciētiam & disciplinam in omni libro & sapiētia: danieli autē intelligentiam omnium visionuꝫ & somniorꝫ. Cōpletis itaqꝫ diebꝰ post quos dixerat rex ut introducerent: introduxit eos ꝓpositus eunuchorū in conspectu nabuchodonosor. Cūqꝫ eis locutus fuisset rex non sunt inuēti tales de vniuersis ut daniel ananias misahel & azarias. Et steterunt in conspectu regis: & omne uerbum sapientie & intellectus qō scisciatus est ab eis rex: inuenit in eis decuplū sup cūctos ariolos & magos qui erāt in vniuerso regno eius. Fuit aūt daniel usqꝫ ad annum ꝑmum cyri regis. ¶In anno secūdo regni nabuchodonosor: vidit nabuchodonosor somniuꝫ & exterritus est spūs eius & somnū eius fugit ab eo. ¶Precepit aūt rex ut ꝙuocarent arioli & magi & malefici & chaldei: ut indicarent regi somnia sua. Qui cum uenissent steterunt coram rege: & dixit ad eos rex. Vidi somnium: & mēte cōfusus ignoro qd viderim. ¶Respōderūtqꝫ chaldei regi syriace. ¶Rex in sempiternum viue. Dic somnium seruis tuis: & interpretationem eius indicabimus. Et respondens rex ait chaldeis. Sermo recessit a me. Nisi indicaueritis mihi somnium & coniecturam eius: pibitis uos: & domus uestre publicabunt. Si aūt somnium & cōiecturam eius narraueritis: premia & dona & honorem multum accipietis a me. Somnium igit & interptationē eius indicate mihi. ¶Respōderunt secūdo atqꝫ dixerunt: ¶Rex somnium dicat seruis suis: & interptationē eius indicabimus. ¶Respōdit rex & ait. Certe noui qꝫ tēpus redimitis: sciētes qꝫ recesserit a me ꝑmo. Si ergo somniū nō indicaueritis mihi vna est de uobis sentētia: qꝫ interptationem quoqꝫ fallacem & deceptione plenam cōposueritis: ut loquamini mihi donec tps ptāseat. Somniuꝫ itaqꝫ dicite mihi: ut sciam qꝫ interptationez quoqꝫ eius ueram loquamini. ¶Respōdētes ergo chaldei corā rege dixerūt. ¶Nō est homo sup terram: qui sermonem tuuꝫ rex

possit implere: sed neqꝫ regum quisq̄ꝫ magnus ⁊ potēs ꝟbum huiuscemodi sciscitat̄ ab omni ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo enim quē tu queris rex: grauis est: nec repiet̄ qsq̄ꝫ qui indicet illū in ꝯspectu regis: exceptis dijs quorū nō est cū hoībus cōuersatio. Quo audito: rex in furore ⁊ in ira magna p̄cepit ut pirēt oēs sapiētes babylonis. Et egressa snīa: sapiētes interficiebātur: querebaturqꝫ daniel ⁊ socij eius ut pirēt. Tūc daniel reqsiuit de lege atqꝫ snīa ab arioch principe militie regis: qui egressus fuerat ad interficiēdos sapiētes babylonis. Et interrogauit eū qui a rege potestatē accepat: quā ob causam tam crudelis sententia a facie regis esset egressa. Cum ergo rem īdicasset arioch danieli: daniel ingressus rogauit regem ut tempus daret sibi ad solutionem indicandam regi. Et ingressus est domum suam: ananieqꝫ ⁊ misaheli ⁊ azarie socijs suis indicauit negocium ut quererent miſicordiam a facie dei celi super sacramēto isto: ⁊ nō perirent daniel ⁊ socij eius cū ceteris sapientibus babylonis. Tūc danieli mysteriū per visionē nocte reuelatuꝫ est. Et benedixit daniel deum celi: ⁊ locutus ait: Sit nomen domini bn̄dictuꝫ a seculo ⁊ usqꝫ in seculū: qa sapiētia ⁊ fortitudo eius sunt: ⁊ ipse mutat tpa ⁊ etates. Trāsfert regna atqꝫ ꝯstituit: dat sapiētiā sapiētibus: ⁊ sciētiā intelligētibus disciplinā. Ipse reuelat ꝓfunda ⁊ abscōdita: ⁊ nouit in tenebris ꝯstituta: ⁊ lux cuꝫ eo est. Tibi deus patrū nr̄oꝝ confiteor teqꝫ laudo: qa sapiētiā ⁊ fortitudinē dedisti mihi: ⁊ nūc ostēdisti mihi que rogauimus te: qa sermonem regis apuisti nobis. Post hec daniel īgressus ad arioch quē constituerat rex ut pderet sapiētes babylonis: sic ei locutus est. Sapiētes babylonis ne pdas. Introduc me in ꝯspectū regis: ⁊ solutionem regi narrabo. Tunc arioch festinus introduxit danielē ad regem: ⁊ dixit ei. Inueni hominē de filijs trāsmigrationis iude qui solutionem regi annūciet. Respondit rex ⁊ dixit danieli cuius nomē erat balthasar. Putas ne uere potes mihi indicare somniū qđ vidi ⁊ interpretationē eius? Et respondēs daniel corā rege ait. Mysteriū qđ rex interrogat sapientes magi ⁊ arioli ⁊ aruspices nequeūt indicare regi: sed est deus in celo reuelās mysteria qui indicauit tibi rex nabuchodonosor que uētura sunt nouissimis tpibus. Somniū tuuꝫ

ꝛ visiões capitis tui in cubili tuo huiuscemodi sunt. Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo qd esset futurum post hec: ꝛ qui reuelat mysteria ostẽdit tibi que uentura sunt. ¶Mihi quoq; non in sapiẽtia que est in me plusq̃ in cũctis viuẽtibus: sacramẽtũ hoc reuelatũ est: sed ut interpretatio regi manifesta fieret ꝛ cogitatiões mentis tue scires. Tu rex videbas: ꝛ ecce quasi statuta vna grãdis. Statua illa magna ꝛ statura sublimis stabat ꝓtra te: ꝛ intuit⁹ eius erat terribilis. ¶Huius statue caput ex auro optimo erat: pectus aũt ꝛ brachia de argẽto: porro uenter ꝛ femora ex ere: tibie aũt ferree: pedũ quedã pars erat ferrea: quedã aũt fictilis. Cui debas ita: donec absciſſus est lapis de monte ſine manib⁹ ꝛ percussit statuã in pedibus eius ferreis ꝛ fictilibus: ꝛ cõminuit eos. Tunc cõtrita sunt pariter: ferrũ testa es argentũ ꝛ aurũ: ꝛ redacta quasi in pauillam estiue aree que rapta sunt uẽto: nullusq; locus inuẽtus est eis. Lapis aũté qui pcusserat statuam factus est mons magnus ꝛ impleuit vniuersam terrã. ¶Hoc est somniũ: interpretationẽ quoq; eius dicemus corã te rex. Tu rex regum es: ꝛ deus celi regnũ ꝛ fortitudinẽ ꝛ impium ꝛ gloriam dedit tibi: ꝛ oĩa in quibus habitant filij hominũ ꝛ bestie agri uolucres quoq; celi dedit in manu tua: ꝛ sub ditione tua vniuersa constituit. Tu es ergo caput aureum. Et post te cõsurget regnũ aliud mĩn⁹ te argẽteũ: ꝛ regnũ tertiũ aliud ereũ qđ imperabit vniuerse terre: ꝛ regnũ quartũ erit ue/lut ferreũ. Quomodo ferruz cõminuit ꝛ domat oĩa: sic comminuet ꝛ cõteret oĩa hec. ¶Porro q; vidisti pedũ ꝛ digitoꝝ partez testeam figuli: ꝛ partem ferreã: regnuz diuisum erit qđ tamen de plantario ferri oriet. Secũdum qꝑ vidisti ferrũ mixtũ teste ex luto ꝛ digitos pedũ ex parte ferreos ꝛ ex parte fictiles: ex parte regnũ erit solidum: ꝛ ex parte cõtritũ. Quod aũté vidisti ferrum mixtum teste ex luto: cõmiscebũtur quidez humano semini sed non adherebũt sibi: sicuti ferruz misceri nõ põt teste. In diebus aũt regnoꝝ illoꝝ suscitabit deus celi regnũ qđ in eternũ nõ dissipabit: ꝛ regnũ eius alteri populo nõ tradet. Comminuet aũt ꝛ cõsumet vniuersa regna hec: ꝛ ipsum stabit in eternũ. Secũdũ qꝑ vidisti qꝑ de monte absciſſus est lapis ſine manibus: ꝛ cõminuit testã ꝛ ferrũ ꝛ es ꝛ argẽtuz ꝛ aurũ: deus magnus ostendit regi que uentura sunt postea: ꝛ

uerũ est somniũ ⁊ fidelis inter/
pretatio eius. Tũc rex nabucho
donosor cecidit in faciẽ suam: ⁊
danielẽ adorauit: ⁊ hostias ⁊ in
censum precepit ut sacrificarent
ei. Loquẽs ergo rex ait danieli.
Uere deus uester deus deoruz
est: ⁊ dñs regum reuelãs myste
ria: qm̃ tu potuisti apire hoc sa/
cramẽtum. Tunc rex danielem
in sblime extulit ⁊ munera mul
ta ⁊ magna dedit ei. Et cõstituit
eũ principem sup omnes ꝓuin
cias babylonis: ⁊ p̃fectuz ⁊ ma/
gistrum sup cunctos sapientes
babylonis. Daniel aũt postula
uit a rege: ⁊ cõstituit sup opa ꝓ/
uincie babylonis sidrac misac ⁊
abdenago. Ipse aũt daniel erat
in foribus regis. Nabuchodo/
nosor rex fecit statuã auream al
titudine cubitoꝝ sexaginta: lati/
tudine cubitoꝝ sex: ⁊ statuit eaz
in campo duran ꝓuincie baby/
lonis. Itaqz nabuchodonosor
rex misit ad cõgregandos satra
pas: magistratus ⁊ iudices: du/
ces ⁊ tyrannos ⁊ p̃fectos: oẽsqz
principes regionũ: ut ꝯuenirẽt
ad dedicationẽ statue quã erexe
rat nabuchodonosor rex. Do/
minica quarta mẽsis nouẽbris
ponat̃ liber duodecim ꝓpheta/
rũ: ⁊ de ipso legat̃ per totam eb
domadã cum cõclusionibus ut
sup̃. nisi festum occurrat. Reia ut
sup̃ per ordinẽ cũ capitulis añis
sup bñ. ⁊ magt̃ que ut s̃ ꝯtinget
per ordinẽ. Incipit liber osee
Verbum dñi qd̃ ꝓphete.
factũ est ad osee filiuz be
eri in diebus ozie ioathan achaz
ezechie reguz iuda: ⁊ in diebus
hieroboam filij ioas regis isrl̃.
Principiũ loquẽdi dño in osee
Et dixit dñs ad osee. Uade su/
me tibi uxorẽ fornicationum: ⁊
fac tibi filios fornicationũ: quia
fornicãs fornicabit̃ terra a dño.
Et abijt ⁊ accepit gomer filiam
debelaim: ⁊ ꝯcepit ⁊ pepit ei fi/
liũ. Et dixit dñs ad eum. Uoca
nomẽ eius iezrahel. Quoniam
adhuc modicum: ⁊ visitabo san
guinẽ iezrahel sup domũ iheu:
⁊ quiescẽ faciã regnum domus
isrl̃. Et in illa die cõteram arcuz
isrl̃ in ualle iezrahel. Et cõcepit
adhuc ⁊ pepit filiaz. Et dixit ei.
Uoca nomẽ eius absqz misicor
dia. Quia nõ addã ultra misere
ri domui isrl̃: sed obliuione ob/
liuiscar eoꝝ. Et domui iuda mi
serebor: ⁊ saluabo eos in domi/
no deo suo: ⁊ nõ saluabo eos in
arcu ⁊ gladio ⁊ in bello ⁊ in eqs
⁊ in equitibus. Et ablactauit eã
que erat absqz misericordia. Et
ꝯcepit: ⁊ pepit filiuz. Et dixit ei.
Uoca nomẽ eius non populus
meus. Quia uos non populus
meus: ⁊ ego nõ ero uester deꝰ.

Et erit numerus filioꝝ isrl̄ quasi arena maris que sine mēsura est: ⁊ non numerabit̄. Et erit in loco ubi dicet̄ eis: nō populus meus uos: dicet̄ eis filij dei viuētis. Et ꝯgregabunt̄ filij iuda ⁊ filij israel pariter: ⁊ ponēt sibimet caput vnū ⁊ ascēdēt de terra: quia magnus dies iezrahel. Dicite fratribus uestris populus meus: ⁊ sorori uestre: misericordiā ꝯsecuta. Iudicate mr̄ez uestrā iudicate: qm̄ ip̄a nō uxor mea: ⁊ ego non vir eius. Incipit liber iohelis ꝓphete.

Verbum dñi quod factū est ad iohel filium fatuel. Audite hec senes: ⁊ auribus ꝑcipite oēs habitatores terre: si factum est istud in diebus uestris: aut in diebus patrū uestrorū. Sup hoc filijs uestris narrate: ⁊ filij uestri filijs suis: ⁊ filij eoꝝ generationi altere. Residuum eruce comedit locusta: ⁊ residuū locuste comedit brucus: ⁊ residuum bruci comedit rubigo. Expergi scimini ebrij: flete ⁊ ululate oēs qui bibitis vinuz in dulcedine: qm̄ perijt ab ore uestro. Gens enim ascēdit sup terrā meā: fortis ⁊ inumerabilis. Dentes eiꝰ ut dentes leonis: ⁊ molares eiꝰ ut catuli leonis. Posuit vineaz meā in desertuz: ⁊ ficum meam decorticauit. Nudans spoliauit eam ⁊ ꝓiecit: albi facti sunt rami eius. Plange quasi virgo accincta sacco: sup virum pubertatis sue. Perijt sacrificium ⁊ libatio de domo dñi: luxerunt sacerdotes ministri dñi. Depopulata est regio: luxit humus: qm̄ deuastatū est triticum. Confusum est vinū ⁊ elanguit oleum. Confusi sunt agricole: ululauerūt vinitores super frumento vino ⁊ ordeo: quia perijt messis agri.

Incipit liber amos prophete.

Verba amos qui fuit ī pastoralibus thecue: que vidit sup israel in diebus ozie regis iuda ⁊ in diebus hieroboam filij ioas regis israel ante duos annos terremotus. Et dixit. Dominus de syon rugiet: ⁊ de hierusalē dabit uocē suam. Et luxerūt speciosa pastoꝝ: ⁊ exsiccatus est uertex carmeli. Hec dicit dominus. Sup tribus sceleribus damasci ⁊ sup quatuor non conuertam eum: eo ꝙ triturauerūt in plaustris ferreis galaad. Et mittam ignē in domuz azahel: ⁊ deuorabit domos benadab. Et cōterā uectē damasci: disperdaz habitatorē de cāpo idoli: ⁊ tenētē sceptruz de domo uoluptatis ⁊ trāsferet̄ populus syrie cyrenē dicit dñs. Hec dicit dñs. Super tribus sceleribus gaze ⁊ sup quatuor nō ꝯuertā euz: eo ꝙ trāstu-

lerit captiuitatē pfectā ut ꝯclude
ret eā in idumea. Et mittā ignē
in murū gaze: ⁊ deuorabit edes
eius: ⁊ dispdā habitatorē de azo
to ⁊ tenētē sceptruz de ascalone:
⁊ ꝯuertā manuz meā sup accha/
ron: ⁊ pibūt reliqui philistinoꝝ
dicit dñs. Incipit liber abdie

Visio abdie. Hec ꝓphete
dicit dñs deus ad edom.
Auditū audiuimus a dño: ⁊ le/
gatū ad gentes misit. Surgite:
⁊ cōsurgamus aduersus eū in p̄
liū. Ecce paruulū dedi te in gē/
tibus. Contemptibilis tu es ual
de. Supbia cordis tui extulit te
habitātē in scissuris petrarū: ex/
altātē soliū tuū. Qui dicis in cor
de tuo. Quis detrahet me in ter
rā? Si exaltatus fueris ut aqui/
la: ⁊ si inter sidera posueris nidū
tuuz: inde detrahā te dicit dñs.
Si fures ītroissent ad te: si latro
nes per noctē: quomodo conti/
cuisses? Nōne furati essent suffi
ciētia sibi? Si vindemiatores in
troissent ad te: nūquid saltē race
muz reliqssent tibi? Quomodo
scrutati sunt esau? Inuestigaue/
rūt abscōdita eius. Usqz ad ter/
minū emiserūt te: oēs viri fede/
ris tui illuserunt tibi. Inualue/
rūt aduersum te viri pacis tue.
Qui comedūt tecū ponēt īsidias
subter te. Nō est prudētia in eo.
Nunqd nō in die illa dicit dñs
pdā sapiētes de idumea: ⁊ prudē
tiā de monte esau? Et timebunt
fortes tui a meridie: ut intereat
vir de monte esau. Propter in/
terfectionē ⁊ ꝓpter iniqtatez in
fratrē tuū iacob: operiet te cōfu/
sio: ⁊ pibis in eternū. In die cū
stares aduersus eū qñ capiebāt
alieni exercituz eius: ⁊ extranei
ingrediebant̄ portas eius: ⁊ sup
hierusalem mittebāt sortem: tu
quoqz eras quasi vnus ex eis.
Et non despicies in die fratris
tui: in die peregrinationis eius.
Et nō letaberis sup filios iuda
in die pditionis eoꝝ: ⁊ non ma/
gnificabis os tuuz in die angu/
stie. Neqz ingredieris portā po
puli mei in die ruine eorū: neqz
despicies ⁊ tu in malis ei⁹ in die
uastitatis illius. Et nō emitteris
aduersus exercitum eius in die
uastitatis illius: neqz stabis in
exitibus ut īterficias eos qui fu
gerint. Et non concludes reli/
quos eius in die tribulationis:
quoniam iuxta est dies dñi sup
omnes gentes. Sicut fecisti: fiet
tibi: retributionem tuam cōuer
tam in caput tuum. Quomodo
enim bibisti sup montē sanctuz
meū: bibent oēs gentes iugiter:
⁊ bibēt ⁊ absorbebūt: ⁊ erunt q̄si
nō sint. Et in mōte syon erit sal
uatio: ⁊ erit sanct⁹. Et possidebit
dom⁹ iacob eos q se possederāt.

Incipit liber ione prophete.

ET factū est ꝟbum dñi ad ionam filiū amathi dicēs. Surge ⁊ uade in niniuen ciuitatem grandem: ⁊ predica in ea qa ascendit malitia eius coram me. Et surrexit ionas ut fugeret in tharsis a facie dñi. Et descendit inoppen: ⁊ inuenit nauem eūtē in tharsis. Et dedit nauluz eius ⁊ descendit in eam ut iret cū eis in tharsis a facie dñi. Dominus aūt misit uētum magnū in mare: ⁊ facta est tēpestas magna in mari: ⁊ nauis ꝑiclitabat̄ conteri. Et timuerunt naute: ⁊ clamauerūt viri ad deum suuz: ⁊ miserūt uasa que erant in naui in mare: ut alleuiaret̄ ab eis. Et ionas descēdit ad interiora nauis: ⁊ dormiebat sopore graui. Et accessit ad eum gubernator: ⁊ dixit ei. Quid tu sopore deprimeris? Surge inuoca deum tuum: si forte recogitet deus de nobis ⁊ non ꝑeamus. Et dixit vir ad collegā suū. Uenite ⁊ mittamus sortes: ⁊ sciamus quare hoc malum sit nobis. Et miserunt sortes: ⁊ cecidit sors sup ionam. Ex dixerunt ad eum. Indica nobis: cuius causa malum istud sit nobis: qđ est opus tuū: que terra tua: ⁊ quo uadis: uel ex quo populo es tu? Et dixit ad eos. Hebreus ego sum: ⁊ dñm deū celi ego timeo: qui fecit mare ⁊ aridam. Et timuerūt viri timore magno ⁊ dixerunt ad eū. Quid hoc fecisti? Cognouerūt enim viri ꝙ a facie dñi fugeret: qa indicauerat eis. Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi: ⁊ cessabit mare a nobis. Quia mare ibat ⁊ intumescebat. Et dixit ad eos. Tollite me ⁊ mittite in mare ⁊ cessabit mare a uobis. Scio enim ego qm̄ propter me tempestas hec grādis uenit sup uos. Et remigabant viri ut reuerterent̄ ad aridam ⁊ non ualebāt qa mare ibat ⁊ intumescebat sup eos. Et clamauerunt ad dñm: ⁊ dixerūt. Quesumus domine ne ꝑeamus in aīa viri istius: ⁊ ne des sup nos sanguinez innocentem: qa tu dñe sicut uoluisti fecisti. Et tulerunt ionam ⁊ miserūt in mare: ⁊ stetit mare a feruore suo. Et timuerūt viri timore magno dñm: ⁊ immolauerunt hostias dño: ⁊ uouerunt uota. Et preparauit dñs piscem grandem: ut deglutiret ionam. Et erat ionas in uētre piscis tribus diebus ⁊ tribus noctibus.

Incipit liber michee ꝓphete.

VErbum dñi qđ factū est ad micheaz morasthiten in diebus ioathan achaz ⁊ ezechie reguz iuda: qđ vidit sup samariam ⁊ hierusalem. Audite

populi oēs: ⁊ attēdat terra ⁊ plenitudo eius: ⁊ sit dñs deus uob in testē: dñs de tēplo sancto suo. Quia ecce dñs egredief de loco suo: ⁊ descēdet ⁊ calcabit sup excelsa terre. Et ꝯsument mōtes subtus eū: ⁊ ualles scindent sicut cera a facie ignis: sicut aque que decurrūt in pceps. In scelere iacob omne istud: ⁊ in peccatis domus isrl. Quod scelus iacob: Nonne samaria: Et que excelsa iude: Nonne hierusalē: Et ponā samariā quasi aceruz lapidū in agro cum plantat vinea: ⁊ detrahā in uallem lapides eius. Et fundamēta eius reuelabo: ⁊ oia sculptilia eius concident. Et oēs mercedes eius cōburent igni: ⁊ oia idola eius ponā in pditionē: qa de mercedib⁹ meretricis cōgregata sunt: ⁊ usq; ad mercedē meretricis reuertent. Sup hoc plangā ⁊ ululabo: uadaz spoliatus ⁊ nudus. Faciā planctū uelut draconum: ⁊ luctum quasi struthionuz quia desperata est plaga eius: qa uenit usq; ad iudā: tetigit portā populi mei usq; ad hierusalez. In geth nolite annunciare: lachrymis ne ploretis. In domo pulueris puluere uos aspgite ⁊ trāsite: uobis habitatio pulchra: cōfusa ignominia. Nō est egressa que habitat in exitu. Planctuz domus vicina accipiet ex uobis que stetit sibimet: quia infirmata est in bonum que habitat in amaritudinibus. Quia descendit malū a dño in portā hierusalē: tumultus quadrige stuporis habitanti lachis. Principiū peccati est filie syon: quia in te inuēta sunt scelera israel. Propterea dabit emissarios sup hereditatē geth: domos mēdacij in deceptionē regibus isrl. Adhuc heredē adducā tibi que habitas in maresa: usq; odollā ueniet glia isrl. Decaluare ⁊ tondere sup filios delitiarum tuarum: dilata calluitium tuum sicut aquila: quoniam captiui ducti sunt ex te.

Incipit liber naum pphete.

Onus ninive. Liber visionis naum helchesei. Deus emulator: ⁊ ulciscens dñs: ulciscens dñs ⁊ habēs furorem: ulciscens dñs in hostes suos: ⁊ irascens ipse inimicis suis. Dñs patiens ⁊ magnus fortitudine: ⁊ mundans non faciet innocentē. Dominus in tempestate ⁊ turbine uie eius: ⁊ nebule puluis pedū eius. Increpans mare ⁊ exsiccans illud: ⁊ omnia flumina ad desertum deducens. Infirmatus est basan ⁊ carmelus: ⁊ flos libani elāguit. Montes cōmoti sunt ab eo: ⁊ colles desolati sūt. Et contremuit terra a facie eius

ꝛ oꝛbis: ꝛ omnes habitantes in eo. Ante faciem indignationis eius quis stabit: ꝛ qs resistet in ira furoris eius? Indignatio ei⁹ effusa est ut ignis: ꝛ petre dissolute sunt ab eo. Bonus dñs ꝛ confortans in die tribulationis: ꝛ sciens sperãtes in se. Et in diluuio ptereunte ꝓsumationem faciet loci eius: ꝛ inimicos eius psequent tenebꝛe. Quid cogitatis contra dñm? Consumationem ipse faciet. Non cõsurget duplex tribulatio: quia sicut spine se inuicem cõplectunt: sic cõuiuium eorũ pariter potantiuꝫ. Cõsument quasi stipula aridi/tate plena. Ex te enim exibit cogitans ꝓtra dñm malitiam: mẽte pertractans preuaricationeꝫ.

Incipit liber abachuc ꝓphete.

Onus qđ vidit abachuc ꝓpheta. Usquequo domine clamabo: ꝛ nõ exaudies? Uociferabo: ad te vim patiens: ꝛ non saluabis? Quare ostendisti mihi iniqtatem ꝛ laborez: videre pdam ꝛ iniusticiaꝫ cõtra me? Quare respicis ꝓteptores: ꝛ taces ꝓculcante impio iustiorem se? Et facies hois quasi pisces maris ꝛ quasi reptilia non hñtia ducem. Et factum est iudiciuꝫ: ꝛ ꝓtractio potentioꝝ. Propter hoc lacerata est lex: ꝛ non pue/nit usqꝫ ad finem iudiciũ. Quia impius ꝓualet aduersus iustũ: ꝓpterea egredit iudiciuꝫ puer/suꝫ. Aspicite in gẽtibus ꝛ videte ꝛ ammiramini ꝛ obstupescite: qꝫ opus factuꝫ est in diebus uestris qõ nemo credet cuꝫ narrabitur. Quia ecce ego suscitabo chaldeos gentẽ amarã ꝛ uelocẽ ambulãtem sup latitudinez terre: ut possideat tabernacula nõ sua. Horribilis ꝛ terribilis est: ex seipsa iudicium ꝛ onus eius egrediet. Leuiores pardis equi eius: ꝛ uelociores lupis uespertinis: ꝛ diffundent eqtes eius. Eqtes nãqꝫ eius de lõge uenient uolabunt quasi aqla festinãs ad comedẽduꝫ. Omnes ad pdam uenient: facies eoꝝ uetus urens.

Incipit liber sophonie ꝓphete.

Verbum dñi qđ factũ est ad sophoniã filiuꝫ chusi filij godolie filij amasie filij ezechie: in diebus iosie filij amon regis iuda. Congregans cõgregabo oia a facie terre dicit dñs: cõgregans hominẽ ꝛ pecus: cõgregãs uolatilia celi ꝛ pisces maris. Et ruine impioꝝ erũt: ꝛ disperdam hoies a facie terre dicit dñs. Et extẽdam manũ meam sup iudam ꝛ sup oẽs habitãtes hierusalem: ꝛ dispdam de loco hoc reliqas baal: ꝛ noia edituorũ cum sacerdotibus: ꝛ eos qui adorant sup tecta militiam celi:

ꝛ adorant ꝛ iurant in dño ꝛ iu/
rãt in melchon: ꝛ qui auertunt
de post tergum dñi: ꝛ qui non
quesierunt dñm: nec inuestiga/
uerũt eũ. Silete a facie dñi dei:
ga iuxta est dies dñi. Quia ꝓpa
rauit dñs hostiã: sãctificauit uo
catos suos. Et erit: in die hostie
dñi: uisitabo sup ꝓncipes ꝛ sup
filios regis ꝛ sup oẽs qui indu/
ti sunt ueste pegrina. Et uisita/
bo sup omnes qui arrogãter in
gredit sup limen in die illa: qui
cõplẽt domum dñi dei sui iniq/
tate ꝛ dolo. Et erit in die illa di
cit dñs uox clamoris a porta pi
scium: ꝛ ululatus a secũda: ꝛ cõ/
tritio magna a collibus. Ululа/
te habitatores pile. Lõticuit oĩs
pplus chanaan: dispierunt oẽs
inuoluti argẽto. Et erit: in tem/
pore illo scrutabor hierusalem
in lucernis ꝛ uisitabo sup uiros
defixos: in fecibus suis: qui dicũt
in cordibus suis: Non faciet be
ne dñs: ꝛ non faciet male. In/

Incipit liber aggei ꝓphete.

In anno secundo darij re
gis in mẽse sexto in die vna mẽ
sis: factum est ꝟbum dñi in ma
nu aggei ꝓphete ad zorobabel
filiuz salathiel ducem iuda: ꝛ ad
iesum filium iosedech sacerdo/
tẽ magnum: dicẽs. Hec ait dñs
exercituuz dicẽs. Populus iste
dicit. Nondum uenit tẽpus do
mus dñi edificãde. Et factũ est
ꝟbuz dñi in manu aggei ꝓphe/
te dicens. Nunqd tps uobis est:
ut habitetis in domibus laquea
tis: ꝛ domus ista deꝑta? Et nũc
hec dicit dñs exercituũ. Ponite
corda uestra super uias uestras.
Seminastis multũ: ꝛ intulistis
paruz. Comedistis: ꝛ nõ estis sa
tiati. Bibistis ꝛ nõ estis inebria
ti. Opuistis uos: ꝛ non estis ca
lefacti. Et qui mercedes cõgre/
gauit: misit eas in sacculuz ptu/
sum. Hec dicit dñs exercituuz.
Ponite corda uꝛa sup uias ue/
stras. Ascẽdite in mõtẽ: portate
ligna: ꝛ edificate domuz ꝛ acce/
ptabilis mihi erit: ꝛ glificabor: di
cit dñs. Respexistis ad amplꝰ:
ꝛ ecce factum est minus. Et in/
tulistis in domũ ꝛ exsufflaui il/
lud. Quaz ob causam dicit dñs
exercituum: Quia domus mea
deꝑta est: ꝛ uos festinastis unus
quisqz in domũ suam. Propter
hoc sup uos ꝓhibiti sunt celi: ne
daret rorem: ꝛ terra ꝓhibita est
ne daret germen suũ. Et uoca/
ui siccitatem sup terrã ꝛ sup mõ
tes: ꝛ sup triticuz ꝛ sup uinum ꝛ
sup oleum: ꝛ quecũqz ꝓfert hu/
mus: ꝛ sup hoies ꝛ sup iumenta
ꝛ sup omnẽ laborem manuuz.

Incipit liber zacharie ꝓphete.

In mẽse octauo in anno
secũdo darij regis: factuz

est ꝟbum dñi ad zachariã filiuz barachie filij addo ꝓpham. Iratus est dñs sup pr̃es uestros ira cũdia. Et dices ad eos. Hec dicit dñs exercituum. Cõuertimini ad me ait dñs exercituuz. Et cõuertar ad uos dicit dñs exercituum. Ne sitis sicut patres uestri: ad quos clamabant ꝓphete priores dicentes: hec dicit dñs exercituum: cõuertimini de viis uestris malis: ⁊ cogitationibus uestris pessimis: ⁊ non audierunt neqz attẽderunt ad me dicit dñs. Patres uestri ubi sũt ⁊ ꝓphete? Nunqd in sempiternum viuẽt? Uerũtñ uerba mea ⁊ legitima mea que mãdaui seruis meis ꝓphetis nunqd non cõprehẽderũt pr̃es uestros? Et cõuersi sunt ⁊ dixerũt: Sicut cogitauit dñs exercituũ facere nobis ꝟm vias nr̃as ⁊ ꝟm adinuẽtiones nr̃as: fecit nobis. In die vicesima ⁊ q̃rta vndecimi mensis sabbath in anno secũdo darij: factum est uerbum dñi ad zachariam filium barachie filij addo ꝓphetam dicens. Uidi per noctem ⁊ ecce vir ascendẽs sup equuz rufum: ⁊ ipse stabat inter myrtheta que erãt in ꝓfundo: ⁊ post eũ equi rufi uarij ⁊ albi. Et dixi. Qui sũt isti dñe mi? Et dixit ad me angelus dñi qui loquebat̃ in me. Ego ostendam tibi qd sint hec. Et respõdit vir qui stabat inter myrtheta: ⁊ dixit. Isti sunt quos misit dñs ut pambulẽt terram. Et responderunt angelo dñi qui stabat inter myrtheta ⁊ dixerunt. Perambulauimus terrã ⁊ ecce omnis terra habitat̃ ⁊ quiescit. Incipit liber malachie prophete.

Onus uerbi dñi ad israel in manu malachie ꝓphete. Dilexi uos dicit dñs. Et dixistis. In quo dilexisti nos? Nonne fr̃ erat esau iacob dicit dñs. Et dilexi iacob: esau autez odio habui? Et posui seyr mõtes eius in solitudinem: ⁊ hereditatẽ eiꝰ in dracones deserti. Quod si dixerit idumea destructi sumus: sed reuertẽtes edificabimus que destructa sunt: hec dicit dñs exercituum. Isti edificabũt: ⁊ ego destruam. Et uocabunt̃ termini impietatis: ⁊ ppl's cui iratus est dñs usqz in eternuz. Et oculi uestri videbũt: ⁊ uos dicetis: Magnificet̃ dñs sup terminuz israel. Filius honorat patrem: ⁊ seruus dñm suũ. Si ergo pater ego sum: ubi est honor meus? ⁊ si dñs ego suz: ubi est timor meus dicit dñs exercituuz ad uos o sacerdotes: qui despicitis nomen meũ: ⁊ dixistis: in quo despeximus nomẽ tuuz? Offertis sup altare meũ panem pollutũ.

Et dicitis. In quo polluimus te? In eo q̄ dicitis: mēsa dñi de specta est. Si offeratis cecuz ad immolāduz: nōne malū est? Et si offeratis claudum ⁊ langui/dum nōne malum est? Offer il lud duci tuo: si placuerit ei: aut si suscepit faciez tuā dicit domi/nus exercituū. Et nunc depca/mini vultuz dei ut misereat ue/stri: de manu enim uestra factū est hoc: si quo modo suscipiat fa cies uestras dicit dñs exercituū.

Dñica. j. post oct. penth. Cap.

Charissimi: Deus chari/tas est: in hoc appuit cha ritas dei in uobis qm̄ misit de/us filiū suū vnigenitū in mūdū ut viuamus per eū. Scdz lucā.

In illo tpe: Dixit ie L. vij. sus discipulis suis para/bolā hāc: Homo qdam erat di/ues ⁊ induebat purpura ⁊ bys/so: ⁊ epulabat q̄tidie splēdide. ⁊ rel. Omelia beati gregorij.

In vbis sacri eloquij fres charissimi prius seruanda est vitas historie: ⁊ postmoduz reqrēda spūalis itelligētia. Tūc nāqz allegorie fructus suauiter carpit: cū pus per historiā vita tis radice solidat. Sed qr non/nunq̄z allegoria fidez edificat: ⁊ historia moralitatē: nos qui au/ctore deo iā fidelibus loqmur: nō ab re credimus: si ipsum lo quēdi ordinē postponamus: q̄ti nus qui fidē iam firmā tenetis: pus de allegoria aliqd breuiter audire debeatis: ⁊ qd nobis de moralitate historie ualde est ne/cessariū: hoc in expositionis nr̄e ordine suet extremuz: qr ea ple rūqz solēt melius recoli que ꝯti git postmodum audiri. L. viij.

Sensus ergo allegoricos sb breuitate trāscurrimus: ut ad moralitatis latitudinez ci/tius uenire ueleamus. Homo qdam erat diues qui induebat purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabatur quotidie splendide. Quem fra/tres charissimi quem diues iste qui induebat purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabat quotidie splendide: nisi iudaicū ppl'm significat: qui cultuz vite exterius habuit: qui accepte legis delitijs ad nitorez usus est glorie: nō ad utilitatez?

Quem vo lazarus L. ix. ulceribus plenus nisi gē tilem populuz figuraliter expri/mit? qui dum cōuersus ad deū peccata sua cōfiteri non erubu/it: huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vulnere virus a vi sceribus trahitur ⁊ foras erūpit. Quid est ergo peccatorū cōfes/sio: nisi quedā vulnerū ruptio? qa peccati virus salubriter ape/rit in ꝯfessione qd pestifere late bat in mēte. Sup bñ. añ. Homo

quidā erat diues ⁊ induebat purpu/
ra ⁊ bysso ⁊ epulabat quotidie splen
dide ⁊ erat quidam mendicus nomi
ne lazarus qui iacebat ad ianuā ei⁹
ulcerib⁹ plenus cupiens saturari de
micis que cadebant de mensa diui/
tis ⁊ nemo illi dabat: sed ⁊ canes ue/
niebant ⁊ lingebāt ulcera eius alla.

DEus in te spe/ Oratio.
rātium fortitudo adesto
propitius inuocationibus no/
stris: ⁊ quia sine te nihil potest
mortalis infirmitas: presta auxi
lium gratie tue: ut in exequen/
dis mādatis tuis ⁊ uolūtate tibi
⁊ actione placeamus. Per. Ad

SI deus dile/ sextam cap.
xit nos: ⁊ nos debemus in
uicez diligere. Ad nonam cap.

SI diligamus inuicez: de/
us in nobis manet: ⁊ chari
tas ei⁹ in nobis pfecta est. Sup
magt añ. Eleuās aūt diues oculos
suos cuz esset in tormētis vidit abra/
ham a longe ⁊ lazarum in sinu eius
⁊ ipse clamās dixit: pater abraham
miserere mei. Dñica secūda post
penth. Secūdum lucam. L. vij.

IN illo tēpore: Dixit iesus
turbis similitudinē hanc.
Homo quidaz fecit cenam ma/
gnam ⁊ uocauit multos. ⁊ reli/
qua. Omel. bti gregorij pape.

HOc distare fres charissi/
mi inter delitias corpis
⁊ cordis solet: q̄ corporales de/
litie cum nō habent graue in se
desiderium accēdūt: cum vero ha
bite edunt comedētem ꝓtinus
in fastidiuz per satietatē uertūt.
At ꝯtra spūales delitie cū nō ha
bent in fastidio sunt: cuz vero hñ
tur in desiderio: tātoqz a come/
dēte amplius esuriunt: quāto ⁊
ab esuriēte amplius comedunt.

IN illis appetitus L. viij.
placet: expiētia displicet.
in istis appetitus displicet: expi
entia magis placet. In illis ap/
petitus saturitatem: saturitas fa
stidium generat. in istis aūt ap/
petitus saturitatez: saturitas ap/
petituz parit. Augēt enim spūa/
les delitie desiderium in mēte
dū satiāt: qa quāto magis earuz
sapor ꝑcipit eo amplius cogno
scit qd̄ auidius amet: ⁊ idcirco
non habite amari non possunt:
qa earum sapor ignorat. L. ix.

PRoinde psalmista nos
ammonet dicēs: Gustate
⁊ videte qm̄ suauis est dñs. Ac
si apte dicat. Suauitatē eius nō
cognoscitis si hanc minime gu/
stastis. Sed cibum vite ex pala
to cordis tangite: ut probantes
eius dulcedinem amare ualea/
tis. Has aūt homo delitias tūc
amisit qñ in paradiso peccauit:
extra exijt cuz os a cibo eterne
dulcedinis clausit. Cap.

CHarissimi: Nolite mira/

ri si odit uos mundus: nos sci/
mus q: translati sumus de mor
te ad vitaz. Super bñ. añ. Qui/
dam homo fecit cenam magnam ⁊
uocauit inuitatos ⁊ misit seruum su/
um hora cene dicere inuitatis ut ue/
nirent quia omnia parata sunt: alla.

SAncti nominis tui Oro.
dñe timorē pariter ⁊ amo
rem fac nos habere perpetuuz:
qa nunq̄z tua gubernatione de
stituis: quos in soliditate tue di/
lectionis instituis. Per. Ad sex

OMnis enim qui tā cap.
odit fratrem suū homici
da est: ⁊ scitis qm̄ omnis homi/
cida non habet vitam eternam
in se manentē. Ad nonam cap.

IN hoc cognouimus cha
ritatez dei qm̄ ille pro no/
bis aīam suā posuit: ⁊ nos debe
mus aīas pro fratribus ponere.
Sup mgt añ. Exi cito in plateas
⁊ vicos ciuitatis ⁊ paupes ac debiles
cecos ⁊ claudos compelle intrare ut
impleat domus mea alla. Dñica
tertia post penth. Scdm lucaz.

IN illo tēpore: Ac/ L.vij.
cesserūt ad iesum peccato
res ⁊ publicani ut audirēt eū. ⁊
rel. Omel. bti gregorij pape.

EStiuum tēpus qd corpo
ri meo ualde ꝯtrariū est:
loqui me de expositione euan/
gelij lōga mora interueniēte ꝓ/
hibuit: sed non q: lingua tacuit:
ardere charitas cessauit. Hoc et
enim dico qd apud se vnusqsq;
uestruz cognoscit. Plerūq; cha
ritas qbusdam occupationibus
ꝑpedita ⁊ integra flagrat in cor
de: ⁊ tñ nō mōstrat in ope: qa ⁊
sol cuz nube tegit non videt in
terra: ⁊ tñ ardet in celo. L.viij.

SIc sic esse occupata cha/
ritas solet: ⁊ intus vim sui
amoris exurit: ⁊ foris flammas
opis nō ostēdit. Sed qa nūc ad
loquēduz tps̄ redijt: ura me stu/
dia accēdūt ut mihi tāto ampli/
us loq libeat: quanto hoc uestre
mētes desiderabilius expectāt.
Audistis in lectione euāgelica
fres mei ꝙ peccatores ⁊ publi/
cani accesserunt ad dñm nrm: ⁊
non solum ad colloquendū sed
etiā ad ꝯuescendū recepti sunt.

QUod vidētes pha/ L.ix.
risei dedignati sunt. Ex
qua re colligit: quia uera iusti/
cia cōpassionem habet: falsa iu/
sticia dedignationez: q̄zuis ⁊ iu
sti soleant recte peccatoribus in
dignari. Sed aliud est qd agi/
tur typo superbie: aliud qd zelo
discipline. Dedignant eniz sed
non dedignantes desperāt sed
non despantes: ꝑsecutionem cō
mouēt sed amātes: q: ⁊ si foras
increpationes per disciplinam
exaggerāt: intus tñ dulcedinez
per charitatem seruāt. Caplm.

Charissimi: humiliamini sub potenti manu dei: ut uos exaltet in die visitatiōis omnē sollicitudinē uestram ꝓiciē/tes in eū: qm̄ ipsi cura est de uobis. Super bñ. añ. Quis ex uobis homo qui habet cētū oues ⁊ si ꝑdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonagintanouē in deſto ⁊ uadit ad illā que ꝑierat donec īueniat illam alla.

Protector in te spe/ Oro. rantiuz deus sine quo nihil est ualidū nihil sanctū: multiplica sup nos miſicordiā tuā: ut te rectore: te duce sic trāseamus per bona tꝑalia ut nō amittam⁹ eterna. Per. Ad sextaz capl'm.

Sobrij estote ⁊ vigilate: qꝛ aduersarius uester diabolus tanq̄z leo rugiēs circuit querens quem deuoret: cui resistite fortes in fide. Ad nonam cap.

Deus omnis gr̄e qui uocauit nos in eternam suā gloriā in christo iesu modicum passos ipse ꝑficiet: cōfirmabit solidabitqꝫ: ipsi gloria ⁊ imperiuz in secula seculoꝝ amen. Super magt añ. Que mulier habēs dragmas decem: ⁊ si perdiderit dragmam vnā: nōne accendit lucernā ⁊ euertit domū ⁊ q̄rit diligēter donec īueniat.

Dominica quarta post penth. Secundum lucam. Lectio. vij.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: Estote misericordes sicut ⁊ pater uester miſicors est. Nolite iudicare: ⁊ non iudicabimini. ⁊ rel'. Omelia uenerabilis bede p̄sbyteri.

Hoc loco nihil aliud nobis p̄cipi existimo: nisi ut ea facta que dubiū est quo animo fiant: in meliorē partē interpretemur. Quod enim scriptuz est: Ex fructibus eoꝝ cognoscetis eos: de manifestis dictū est: que nō possunt bono aīo fieri: sicut sunt stupra uel blasphemie uel furta uel ebrietates: ⁊ si qua sunt talia: de quibus nobis iudicare permittitur. Lectio. viij.

De genere autē ciboꝝ: qa possunt bono aīo: ⁊ simplici corde sine vitio ꝯcupiscentie quicunqꝫ humani cibi indifferēter sumi: ꝓhibet apostolus iudicari eos qui carnibus uescebant ⁊ vinū bibebāt: ab eis qui se ab huiusmodi alimētis tēperabāt. Qui māducat inqt māducantē nō sꝑnat: ⁊ qui nō māducat: māducātē nō iudicet. L. ix.

Ad hoc ꝑtinet etiaz illud qd alio loco dicit: Nolite ante tempus iudicare quoadusqꝫ ueniat dñs qui ⁊ illuminabit abscondita tenebraruz ⁊ manifestabit cogitationes cordis. Sunt ergo quedā facta media que ignoramus quo aīo fiant: qa ⁊ bono ⁊ malo fieri possunt:

de qbus temerariũ est iudicare maxime ut cõdẽnemus. Cap.

Fratres: Existimo enim q̃ nõ sunt ꝯdigne passiones huius tpis ad futurã gloriã que reuelabit̃ in uobis. Ad bñ. añ. Estote ergo misericordes quia ⁊ pr̃ uester misericors est alla. Oratio.

Da nob̃ dñe quesum⁹ ut ⁊ mũdi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: ⁊ ecclesia tua trãquilla deuotione letetur. Per. Ad sextam capituluz.

Expectatio creature reuelationem filioꝝ dei expectat in christo iesu dño nr̃o. Ad

Vanitati enim nonã cap. creatura subiecta est uolẽs: sed ꝓpter eũ qui subiecit in spe: qa ⁊ ipsa creatura liberabit̃ a seruitute corruptionis in libertatẽ filioꝝ dei. Super magt̃ añ. Nolite iudicare ⁊ nõ iudicabimini: in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs. Dñica quinta. Secũduz lucam. Lectio. vij.

In illo tpe: Cum turbe irruerẽt ad iesuz ut audirẽt v̄bũ dei: ⁊ ipse stabat secus stagnuz genezareth. ⁊ rel̃. Omel̃.

Stagnum bede p̃sbyteri. genezareth idẽ dicũt esse qd̃ mare galilee: sed mare galilee ab adiacente ꝓuincia dictũ: mare tyberiadis a ꝓxima ciuitate que olim genezareth uocata: sed ab herode tetrarcha ĩstaurata in honore tyberij cesaris tyberias est appellata. Porro genezar a laci ipsi⁹ natura qua crispãtib⁹ aquis de seipso sibi aurã excitare ꝑhibet̃: greco uocabulo q̃si gñans sibi aurã dicit̃. L. viij.

Neq; enim in stagni morem sternit̃ aqua: sed frequẽter auris spirãtibus agitat̃ haustu dulcis ⁊ ad potãdũ habilis: sed hebraice lingue ꝯsuetudine oĩs aquarũ ꝯgregatio siue dulcis siue salsa mare nũcupat̃. Qui lacus interfluente iordane centum quadraginta stadijs in longitudinẽ: ⁊ quadraginta extẽdit̃ in latitudinem. Lectio. ix.

Quia ergo stagnum siue mare: p̃sens seculum designat dominus secus mare stat: postq̃z vite labẽtis mortalitatez deuincens in ea qua passus est carne stabilitatẽ ꝑpetue quietis adijt. Turbarũ cõuẽtus ad eum gentiũ in fide ꝯcurrentiũ typus est. De qbus ysaias: Et fluẽt inquit ad eũ oẽs gẽtes ⁊ ibũt populi multi ⁊ dicẽt. Venite ascendamus ad montem dñi. Cap.

Charissimi: oẽs vnanimes in or̃one estote cõpatiẽtes: fr̃nitatis amatores: misericordes: modesti: humiles: nõ reddẽtes malũ pro malo nec maledictũ pro maledicto: sed ecõtrario

benedicentes. Super bñs añ. Ascendens iesus in nauim ⁊ sedens docebat turbas alleluia. Oratio.

DEus qui diligentibus te bona inuisibilia prepara sti: infunde cordib⁹ nostris tui amoris effectũ ut te in oĩbus ⁊ super oĩa diligẽtes ꝓmissiones tuas que omne desideriũ supe/rãt: ꝯsequamur. Per. Ad sextã

QUi enim vult vitaꝫ cap̃. diligẽ ⁊ vidẽ dies bonos coerceat linguã suã a malo: ⁊ labia ei⁹ ne loquant̃ dolũ. Ad no

DEclinet homo a nã cap̃. malo ⁊ faciat bonũ: inq/rat pacẽ ⁊ sequat̃ eã: quia oculi dñi super iustos ⁊ aures eius in preces eoꝝ. Sup mag̃ añ. Cuꝫ audisset petrus qa dñs est tunica suc cinxit se ⁊ misit se in mare ⁊ clama/bat uoce magna dicẽs: exi a me dñe qa hõ peccator sum. Dñica sexta Secũdũ matheum. Lectio. vij.

IN illo tpe: Dixit iesus di scipulis suis: Amen dico uobis: nisi habũdauerit iusticia uestra plusq̃ꝫ scribarũ ⁊ pharise orũ nõ ĩtrabitis in regnũ celoꝝ. ⁊ rel̃. Omel̃. bti augustini epi.

DIco enim uobis qa nisi habundauerit iusticia ue stra plusq̃ꝫ scribarũ ⁊ phariseoꝝ idest si nõ solum illa minima le gis p̃cepta ĩpleueritis que nõ co inqnãt hoĩem sed etiã ista que a me addunt̃ qui nõ ueni soluere legẽ sed adimplẽ: nõ intrabitis in regnũ celorum. Lectio. viij.

SEd dicis mihi: Si de illis mandatis minimis cum supius loqueret̃ dixit minimuꝫ uocari in regno celoꝝ: quisquis vnũ eoꝝ soluerit: ⁊ ꝑm suã solu/tionẽ docuerit: magnũ aũt uoca ri quisqs ea fecerit ⁊ sic docue/rit ⁊ ex eo iã in regno celoꝝ fu/turum esse qa magnus est: quid opus est addi p̃ceptis legis mi/nimis si in regno celorũ potest esse: qa magnus est quisquis ea fecerit ⁊ sic docuerit? Lectio. ix.

QUapropter sic accipiẽda est illa sentẽtia. Qui autẽ fecerit ⁊ docuerit sic: ⁊ magnus uocabitur in regno celoꝝ: idest non ꝑm illa minima: sed ꝑm ea que dicturus sum. Que sunt aũt ista. Ut habũdet inqt iusticia ue stra sup scribarũ ⁊ phariseoꝝ: qa nisi habũdauerit iusticia nõ ĩtra bitis in regnum celorum. Cap̃.

FRatres: quicunqꝫ bapti/zati sumus in christo iesu: in morte ipsius baptizati sumus: ꝯsepulti enim sumus in illo per baptismuꝫ in morte: ut q̃modo christus surrexit a mortuis per gloriã p̃ris: ita ⁊ nos in nouita/te vite ambulemus. Super bñ. añ. Amẽ dico uob̃ nisi habũdauerit iusticia ur̃a plusq̃ꝫ scribarũ ⁊ phari/

seoꝝ nõ ĩtrabitis in regnũ celoꝝ alla.

Deus virtutũ cuius Oro. est totũ qd̃ est optimum: insere pectoribus nostris amorem tui nominis ⁊ presta in nobis religionis augmẽtum: ut ea que bona sũt nutrias ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. Per. Ad sextam capitulum.

Si enim cõplãtati facti sumus sil̃itudini mortis chr̃i: ita simul ⁊ resurrectionis erim⁹.

Si eni mor/ Ad nonã cap̃. tui sumus cũ christo: credimus qa simul etiã viuem⁹ cũ christo. Sup magt̃ an̄. Si offers munus tuum ante altare ⁊ recordatus fueris qa frater tuus habet aliqd aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare ⁊ uade prius reconciliari fr̃i tuo ⁊ tũc ueniẽs offeres munus tuum alla. Dñica septima. Secundum marcum. Lec. vij.

In illo tpe: Cũ turba multa esset cuꝫ iesu nec haberẽt qd̃ mãducarent: ꝯuocatis discipulis suis dixit: misereor sup turbã qa ecce iã triduo sustinẽt me nec hñt qd̃ mãducẽt. ⁊ rel̃. Omel̃. uenerabilis bede p̃sbr̃i.

In hac lectione fr̃es charissimi ꝯsiderãda est in vno eodẽqꝫ redẽptore nr̃o distincta opatio diuinitatis ⁊ humanitatis ⁊ error euticij qui vnã tm̃ in christo opationẽ dogmatizare p̃sumit ꝓcul a christianis finibus expellẽdus. Quis enim nõ videat hoc ꝙ sup turba miseretur dñs: ne uel inedia uel vie lõgioris labore deficiat: affectũ esse ⁊ cõpassione humane fragilitatis?

Quod ꝟo de septẽ L. viij. panib⁹ ⁊ pisciculis paucis q̃tuor milia hoĩum satiauit: diuine opus esse virtutis. Mystice autem hoc miraculo designatur ꝙ viam seculi pñtis aliter incolumes transire nequiuimus: nisi nos gratia redemptoris nostri alimento sui uerbi reficiat. Hoc ꝟo typice inter hanc refectionẽ ⁊ illam quinque panum ac duorum pisciũ distat ꝙ ibi littera ueteris testamẽti spirituali gratia plena esse: signata est: hic autem ueritas ac gratia noui testamenti fidelibus ministrãda monstrata est. Lectio. ix.

Sane utraqꝫ refectio ĩ mõte celebrata est: ut alioruꝫ euãgelistarũ narratio declarat: qa utriusqꝫ scriptura testamenti recte intellecta altitudinẽ nobis celestium preceptorum mãdat ⁊ premiorum utranqꝫ altitudinẽ christi qui est mons domus domini in uertice montium: cõsona uoce predicat. Capitulum

Fr̃es: Humanũ dico ꝓpt̃ infirmitatẽ carnis ur̃e: sicut enim exhibuistis mẽbra ur̃a

seruire immūditie ⁊ iniqtati ad iniqtatē: ita ⁊ nūc exhibete mē/bra uestra ꝑuire iusticie in scifi/cationē. Ad bñ. añ. Misereor su per turbā qa iā triduo sustinent me nec hñt qđ mādūcēt: ⁊ si dimisero eos ieiunos deficiēt in via alla. Oratio.

DEus cuius ꝓuidentia in sui dispositione nō fallit: te supplices exoramus: ut noxia cūcta submoueas ⁊ oīa nob pro futura ꝯcedas. Per. Ad sextam

LIberati enim a pec/cato ꝑui aūt facti deo: ha/betis fructū in sanctificationē: fi nez ꝟo vitā eternā. Ad nonam cap.

STipēdia enim pecca ti mors: gr̄a autē dei vita eterna. Sup mgt añ. Precepit iesus turbe discūbere sup terrā ⁊ acci piēs septē panes gr̄as agens fregit ⁊ dabat discipulis suis ut apponerent ⁊ apposuerunt turbe alla. Dñica octaua. Secūdū matheū. L. vij.

IN illo tpe: Dixit iesus di scipulis suis. Attendite a falsis ꝓphetis qui ueniūt ad uos in uestimētis ouium: ītrinsecus aūt sunt lupi rapaces. ⁊ reliqua. Omel. bti hieronymi p̄sbyteri

DE oībus qdē ītelligi pōt qui aliud habitu ac ꝑmo ne ꝓmittunt: aliud ope demon strāt. Sed specialiter de hereti/cis ītelligēdū est qui videnť ꝯti/nētia castitate ieiunio q̄si q̄dam pietatis ueste circūdari: intrinse cus ꝟo habētes aīum uenenatū simpliciorꝫ fratruꝫ corda decipi/unt. Ex fructib⁹ ergo aīe qbus īnocētiā ad ruinā trahūt: lupis rapacib⁹ cōparantur. Lec. viij.

NOn pōt arbor bona fru ctus malos facere: neqꝫ arbor mala fructus bonos face/re. Queramus ab hereticis qui duas inter se ꝯtrarias dicūt esse naturas. Si iuxta intelligētiam eorꝫ arbor bona fructus malos facē nunq̄ꝫ pōt: q̄modo moyses arbor bona peccauerat ad aquā ꝯtradictionis: ⁊ dauid uria īter/fecto cū bersabee ꝯcubuerit: pe/trus quoqꝫ in passiōe dñi nega uerit dicēs: Nescio hoīez? L. ix.

AUt qua consciētia iethro socer moysi arbor mala que utiqꝫ in deū isrl̄ non crede/bat: dederit moysi ꝯsiliū bonū: ⁊ achior holoferni aliqd utile sit locutus ⁊ ꝯuitijs dixerit: qđ bñ dictuꝫ apostolus approbauerit: corrumpunt bonos mores col/loquia mala? Capitulū.

FRatres: Debitores sum⁹ nō carni: ut ꝑm carnē viuamus: si enim ꝑm carnē vixeritis mo/riemini: si aūt spiritu facta carnis mortificaueritis: viuetis. Ad bñ. añ. Attendite a falsis ꝓphetis qui ueniūt ad uos in uestimentis ouium: ītrinsecus aūt sūt lupi rapaces: a fru/

ctibus eoꝝ cognoscetis eos dicit dñs.

LArgire nobis dñe Oro.
q̃s semp spiritũ cogitãdi
que recta sunt ꝓpitius ⁊ agẽdi:
ut qui sine te esse nõ possumus:
ꝑm te viuere ualeamus. Per.
eiusdem. Ad sextam capituluz.

QUicũqz enim spiritu dei
agunt̃ hi filij dei sunt: nõ
enim accepistis spiritũ ꝑuitutis
iterum in timore: sed accepistis
spiritũ adoptionis filioꝝ in quo
clamamus abba pr̃. Ad nonaz

IPse enim spirit⁹ san cap.
ctus testimoniũ reddit spi
ritui nr̃o ꝙ sumus filij dei. Sup
magt̃ añ. Non oĩs qui dicit mihi
dñe dñe intrabit in regnuz celoꝝ: sed
qui facit uolũtatẽ pr̃is mei qui in ce/
lis est ipse intrabit in regnum celorũ
dicit dñs. Dominica nona post
penth. Secundũ lucã. Lec. vij.

IN illo tpe: Dixit iesus di/
scipulis suis parabolã hãc:
Homo quidã erat diues qui ha
bebat villicuz ⁊ hic diffamatus
est apud illũ quasi dissipasset bo
na ipsius, ⁊ reliqua. Omel. bea
ti hieronymi presbyteri.

QUis sit villicus iniqtatis
qui dñi uoce laudat̃: cuz uellem
scire rationẽ ⁊ de quo fonte pro
cesserit: reuolui uolumẽ euãge/
licũ ⁊ inter cetera repperi ꝙ ap/
propinquãtibus saluatori publi
canis ⁊ peccatorib⁹ ut audirent
eũ: murmurabãt scribe ⁊ phari/
sei dicẽtes: q̃re iste peccatores su
scipit ⁊ comedit cuz eis? L. viij.

QUi locutus est eis para/
bolã cẽtũ ouiũ: ⁊ vnius ꝑ
dite que inuẽta humeris pasto/
ris reportata est. Et cũ esset pro/
posita statim ĩtulit. Dico uobis
qa ita gaudiuz erit in celo super
vno peccatore penitẽtiã agente
q̃z sup̃ nonagintanouem iustis
qui nõ hñt opus penitẽtia. Aliã
quoqz parabolã decẽ dragmarũ
vniusqz ꝑdite atqz repte cũ ꝓpo
suisset sil̃i eã fine cõpleuit. L. ix.

SIc dico uobis: gaudium
erit corã angelis dei super
vno peccatore penitẽtiaz agẽte.
Tertiã quoqz parabolam ꝓpo/
suit hoĩs habentis duos filios ⁊
diuidẽtis inter eos substãtiam.
Cunqz minor facultatibus ꝑdi/
tis egere cepisset: ⁊ comederet si
liquas porcorũ cibuz: reuersus
ad patrem susceptus est ab eo.
Frater q̃qz senior ĩuidẽs pr̃is uo
ce corripit̃: ꝙ letari debuerit ⁊
gaudẽ: qa fr̃ ei⁹ mortuus fuerat
⁊ reuixit: ꝑierat ⁊ ĩuẽt⁹ est. Cap.

FRatres: Nõ simus cõcu
piscẽtes maloꝝ: sicut ⁊ illi
ꝯcupierũt: neqz idolatre efficia
mini sicut qdã ex ipsis quemad
modũ scriptũ est: sedit ppl̃s mã
ducare ⁊ bibẽ ⁊ surrexerũt lude
re. Sup bñ. añ. Dixit dñs villico

quid hoc audio de te: redde rationez villicationis tue. Oratio.

Pateant aures mi pie: ad die tue dñe ꝓcibus supplicatiũ: & ut petentibus desiderata ꝓcedas fac eos que tibi placita sunt postulare. ℙer. Ad sextam capitulũ.

Itaq; fres mei qui se existimat stare videat ne cadat: tẽptatio uos non apprehendat nisi humana. Ad nonã cap.

Fidelis autẽ deus est qui nõ patiet uos tẽptari sup id qõ potestis: sed faciet cũ temptatione etiã ꝓuẽtũ ut possitis sustinere. Sup magtan. Quid faciã quia dñs meus aufert a me villicationẽ: fodere nõ ualeo: mẽdicare erubesco: scio quid faciã ut cũ amot⁹ fuero a villicatione recipiãt me in domos suas. Dñica decima post penthecostẽ. Scõm lucã. L. vij.

In illo tpe: Cuz appropinquaret iesus hierusalẽ vidẽs ciuitatẽ fleuit sup illã dicẽs: Quia si cognouisses & tu. & reł. Omelia beati Gregorij pape.

Sancti euãgelij fres charissimi lectionẽ breui si possum uolo sermone pcurrere: ut illis in ea plixior: detur intentio qui sciũt ex paucis multa cogitare. Quod autem flente dño illa hierosolymorum subuersio describit: que a uespasiano & tito romanis pncipibus facta est: nullus qui historiam subuersionis eiusdẽ legit: ignorat. L. vij.

Romani enim pncipes denũciant cum dicit: qa ueniẽt dies in te & circũdabũt te inimici tui uallo: & circũdabunt te & coangustabunt te undiq;: & ad terrã pternẽt te & filios tuos qui in te sunt. Hoc quoq; quod addit: & nõ relinquẽt in te lapidem sup lapidẽ: etiã ipsa iã eius dẽ ciuitatis trãsmigratio testat: quia dum nunc in eo loco constructa est ubi extra portam dominus fuerat crucifixus. Lec. ix.

Prior illa hierusalẽ: ut dicitur funditus est eversa. Cui etiã ex qua culpa eversiõis sue pena fuerit illata subiũgit: eo ꝙ non cognoueris tempus visitationis tue. Creato: quippe oium per incarnationis sue mysteriũ hãc visitare dignatus est: sed ipsa timoris & amoris illius recordata nõ est. Unde etiã per ꝓphetã in increpatione cordis humani aues celi in testimoniũ deducunt cuz dicit: Miluus in celo cognouit tẽpus suum: turtur & hyrũdo & ciconia custodierunt tempus aduentus sui: populus autem meus non cognouit iudicium domini. Lapim.

Fratres: Notũ uobis facio euãgeliũ qõ ꝓdicaui uobis ꝙ nemo in spiritu dei lo

quēs dicit anathema iesu: ⁊ ne/
mo pōt dicē dñs iesus nisi in spi
ritu scō. Ad bñ. añ. Uidēs dñs ci
uitatē hierl'm fleuit sup illā dicēs: q2
si cognouisses que ad pacē tibi: nunc
autem abscōdita sunt ab oculis tuis.

Deus qui omni/ Oratio.
potentiam tuam parcen
do maxime ⁊ miserando mani
festas: multiplica super nos gra
tiam tuam: ut ad promissa tua
currentes: celestium bonoꝝ fa/
cias esse ꝯsortes. Per. Ad sextā

Diuisiones ꝟo gra/ cap.
tiarū sunt idē aūt spirit⁹:
⁊ diuisiōes ministrationū sunt:
idem ꝟo deus qui operat̄ om/
nia in oībus. Ad nonam cap.

Unicuiq3 dat̄ manifesta/
tio spirit⁹ ad utilitatē: alij
dat̄ per spūm ꝑmo sapiētie: alij
ꝑmo sciētie ꝑm eūdē spirituz: al/
teri fides in eodē spiritu: alij gr̄a
sanitatū in vno spiritu: alij opa/
tio virtutū in eodē spiritu. Sup
magt̄ añ. Cū appropinquaret dñs
hierusalē vidēs ciuitatē fleuit sup il/
lā ⁊ dixit: qa si cognouisses ⁊ tu: quia
ueniēt dies in te ⁊ circūdabūt te ⁊ co
angustabūt te vndiq3 ⁊ ad terrā pro
sternēt te: eo ꝙ non cognouisti tēpus
visitationis tue all'a. Dñica vnde
cima post penth. Scdm lucam.

In illo tempore: Lec. vij.
Dixit iesus ad quosdam
qui in se confidebant tanq3 iu/
sti ⁊ aspernabantur ceteros pa/
rabolā istam: Duo hoīes ascē/
derūt in templū ut orarēt: vnus
phariseus ⁊ alter publicanus. ⁊
reliq̄. Omel'. uenerabilis bede

Quia parabolā p̄sbyteri.
dñs qua semper orare ⁊
nō deficē docebat: ita ꝯclusit ut
diceret: ueniēte iudice difficile
fidē in terra reperiēdā: ne qs si/
bi forte de supuacua fidei cogi/
tatione uel etiā ꝯfessione blādi/
ret̄: mox altera iuncta parabola
diligētius ostēdit a deo fidei nō
uerba examinanda sed opera:
inter que nimirum opera ma/
xime regnat humilitas. L. viij.

Unde ⁊ supra cum fidem
grano sinapis minuto q/
dem sed ex contritione fragrā/
ti compararet quasi exponēdo
subiunxit: Cum feceritis omnia
que precepta sunt: dicite ꝑui in/
utiles sumus. Quo cōtra: super
bi cum nequaq3 omnia sed mo
dicum quid eorum que prece/
pta sunt faciant: non soluz mox
de sua iusticia presumunt: sed ⁊
infirmos quosq3 despiciūt: atq3
ideo quasi fide uacui cum ora/
uerint non exaudiunt̄. Lec. ix.

Duo homines ascēderūt
in tēplū ut orarent: vnus
phariseus ⁊ alter publicanus.
Publicanus qui humiliter ora
bat: ad illa p̄fate vidue: hoc est

ecclesie mēbra pertinet: de qui/
bus supra dicitur: Deus autem
nō faciet vindictam electorum
suoꝝ clamantium ad se. Phari/
seus autem merita iactans ad
ea de quibus terribilis in con/
clusione sententia subditur. Ue
rūtamen filius hoīs ueniēs: pu
tas inueniet fidē in terra? Cap.

Fratres: Notum uobis
facio euāgelium qđ p̄di/
caui uobis quod ⁊ accepistis: in
quo ⁊ statis per qđ ⁊ saluamini.
Super bñ. añ. Duo hoīes ascēde/
runt in tēplum ut orarēt: vnus pha/
riseus ⁊ alter publicanus: phariseus
stans hec apud se orabat: deus gr̄as
tibi ago qꝛ non sum sicut ceteri hoīuꝫ
raptores iniusti adulteri: uelut etiam
hic publicanus: publicanus aūt stās
ꝑcutiebat pectus suum dicens: deus
ꝓpitius esto mihi peccatori. Oro.

Omnipotens sempiter/
ne deus qui habundan
tia pietatis tue ⁊ merita suppli/
cum excedis ⁊ uota: effunde su
per nos misericordiam tuaꝫ: ut
dimittas que conscientia metu
it: ⁊ adijcias qđ oratio non pre/
sumit. Per. Ad sextam capl'm.

Tradidi eniꝫ uobis in p̄/
mis qđ ⁊ accepi: ꝙ iesus
mortuus est pro peccatis nostris
ꝟm scripturas: ⁊ quia sepultus
est ⁊ quia resurrexit tertia die
ꝟm scripturas. Ad nonam cap.

Certus suꝫ ego ipse de uo
bis: quoniam ⁊ ipsi ple/
ni estis dilectione repleti omni
sapientia. Ad magt añ. Stans a
lōge publicanus nolebat oculos ad
celū leuare: sed ꝑcutiebat pectus suū
dicēs: deus ꝓpitius esto mihi pecca/
tori. Dñica. xij. Scđm marcuꝫ.

In illo tēpore: Exi/ L. vij.
ens iesus de finibus tyri
uenit per sidonem ad mare ga/
lilee inter medios fines decapo
leos. Et adducunt ei surdum ⁊
mutum: ⁊ deprecabant̄ eum ut
imponat illi manuꝫ. ⁊ reliqua.
Omelia uenerabilis bede pre
sbyteri.

Surdus ille ⁊ mu
tus quem mirabiliter cu/
ratum a dño: modo cum euan/
gelium legeret̄ audiuimus: ge
nus designat humanum in his
qui ab errore diabolice decepti
onis diuina merent̄ gratia libe
rari. Obsurduit nāqꝫ homo ab
audiendo vite uerbo: post mor
tifera serpentis uerba cōtra de/
um timidus audiuit. Lec. viij.

Mutus a laude condito/
ris effectus est ex quo
cum seductore colloquium ha/
bere p̄sumpsit. Et merito clau/
sit aures ab audienda inter an/
gelos laude creatoris: quas ad
audiendam eiusdem creatoris
vitupationem sermonibus ho/
stis incautus aperuit. Merito

clausit os a predicanda cum an
gelis laude conditoris qō uelut
ad melioranduz eiusdem opus
creatoris cibi uetiti preuaricati/
one supbus impleuit. Lec. ix.

THeu miser humani ge/
neris defectus: qō in ra/
dice vitioruz germinauit: vitio/
sius multo dilatari cepit in pro
pagine ramorū: ita ut ueniente
in carne dño: exceptis paucis de
iudea fidelibus totus pene mū
dus ab agnitione ꝛ confessione
ueritatis surdus erraret ꝛ mu/
tus. Sed ubi habundauit pec/
catum: suphabundauit ꝛ gratia.

FRatres: Fiduciam Cap.
talem habemus per chri
stum ad dñm non q̄ sufficiētes
simus cogitare aliquid a nobis
q̄si ex nobis: sed sufficientia nr̄a
ex deo est. Sup bñ. añ. Cū trās
ret dñs per medios fines tyri surdos
fecit audire ꝛ mutos log. Oratio.

OMnipotēs ꝛ misericors
deus: de cuius munē ue
nit ut tibi a fidelibus tuis digne
ꝛ laudabiliter seruiatur: tribue
quesumus nobis: ut ad promis
siones tuas sine offensione cur
ramus. Per. Ad sextam cap.

DEus fecit nos ministros
idoneos noui testamen
ti non littera sed spiritu: littera
etenim occidit: spiritus autem
viuificat. Ad nonam capitulum.

SI ministratio damnatio/
nis gloria est: multo ma/
gis habundat ministeriuz iusti/
cie in gloria. Ad magt añ. Be/
ne oīa fecit surdos fecit audire ꝛ mu
tos loqui. Dñica. xiij. post pēthe
costen. Secundū lucam. L. vij.

IN illo tempore: Dixit ie/
sus discipulis suis: Bea/
ti oculi qui vident que uos vi/
detis. Dico enim uobis q̄ mul
ti pphete ꝛ reges uoluerunt vi
dere que uos videtis ꝛ non vi/
derunt: ꝛ audire que uos audi/
tis ꝛ non audierūt. ꝛ reł. Ome
lia uenerabilis bede pb̄teri.

NOn oculi scribarum ꝛ
phariseoz qui corpus tm̄
dñi vidē: sed illi beati oculi qui
eius possiunt agnoscere sacramē
ta de quibus dicit: Et reuelasti
ea paruulis. Beati oculi paru
loruz quibus ꝛ se patrem filius
reuelare dignat. Dico enīz uo/
bis q̄ multi pphete ꝛ reges uo
luerunt videre que uos videtis
ꝛ nō viderūt: ꝛ audire que uos
auditis ꝛ non audierūt. L. viij.

ABraham exultauit ut vi
deret diem meuz: vidit
ꝛ gauisus est. Ysaias quoq; ꝛ
micheas ꝛ multi alij pphete vi/
derunt gl̄iam dñi: qui ꝓterea
videntes sunt appellati. Sed hi
omnes a longe aspiciētes ꝛ salu
tātes per speculuz in enigmate

viderũt. Apostoli autem in pre/
sentia habẽtes dñm conuescen
tesq; ei: ⁊ queq; uoluissent inter
rogãdo discentes: nequaq̃ per
angelos angustas visionuꝫ spe/
cies opus habebãt doceri. L.ix.

Duos ꝟo lucas multos ꝓ
phetas ⁊ iustos appellat.
Ipsi sunt reges magni qui tẽpta
tionum suarũ motibus nõ con/
sentiẽdo succũbere: sed regẽdo
ꝑesse nouerũt. Et ecce qdam le
gispitus surrexit tẽptans eum ⁊
dicens: Magister qd faciẽdo vi
tam eternam possidebo? Cap.

Fratres: Abrahe dicte sũt
ꝓmissiones ⁊ semini ei⁹:
non dicit ⁊ seminibus: quasi in
multis: sed q̃si in vno ⁊ semine
tuo qd est christus. Ad bñ. añ.
Hõ qdam descẽdebat de hierl'm in
hiericho ⁊ incidit in latrones qui eti/
am despoliauerũt euꝫ ⁊ plagis impo
sitis abierũt semiuiuo relicto. Oro.

Omnipotens sempiterne
de⁹ da nobis fidei ⁊ spei
⁊ charitatis augmentũ: ⁊ ut me
reamur assequi qd ꝓmittis: fac
nos amare qd ꝑcipis. Per. Ad

Si enim data sextam cap.
esset lex que posset viuifi/
care: uere ex lege esset iusticia.

Conclusit Ad nonã cap.
scriptura omnia sub pec
cato: ut ꝓmissio ex fide iesu chri
sti daret credentibus. Ad mgt
añ. Samaritanus quidam iter faci
ens ⁊ vidẽs eum semiuiuũ relictum:
misericordia motus est ⁊ appropians
alligauit vulnera eius infundẽs ole/
um ⁊ vinum duxit in stabulum ⁊ cu
ram eius egit. Dñica. xiiij. post
penth. Secũdum lucam. L.vij.

In illo tpe: Duꝫ iret iesus
hierl'm transiebat per me
diã samariã ⁊ galileã. Et cuꝫ in/
grederet qdam castellũ occur
rerũt ei decez viri leprosi. ⁊ rel.
Omel. uenerabilis bede ꝑsbri.

Leprosi nõ absurde intel/
ligi pñt: qui scientiã uere
fidei non hñtes: uarias doctri/
nas ꝓfitent erroris. Non enim
abscõdũt impitiam suã: sed pro
summa peritia ꝓferũt in lucem
⁊ iactantiam ꝑmonis ostentãt.
Nulla porro falsa doctrina est
que nõ uera aliq̃ intermisceat.

Vera ergo falsis in L.viij.
ordinate ꝑmixta in vna
disputatione uel narratione ho
minis tanq̃ in vnius corporis
colore apparentia significat le/
pram tanq̃ ueris falsisq; colorũ
locis humana corpora uarian/
tem atq; maculãtem. Hi aũt taꝫ
vitãdi sunt ecclesie: ut si fieri po
test longius remoti magno cla/
more christuꝫ interpellẽt. L.ix.

Vnde ⁊ aperte subiũgit:
Qui steterũt a lõge ⁊ le/
uauerunt uocem suam dicẽtes:

Jesu p̄cepto: : miserere nostri. Et bene ut saluarent: iesuz p̄ceptorez uocant. Quia enim in eius uerbis se errasse significāt: hūc saluandi humiliter p̄cepto/rem uocant. Cūcz ad cognitio/nem p̄ceptoris redeunt mox ad fo:mam salutis recurrūt. Cap.

Fratres: Spiritu ambu/late ꝛ desideria carnis nō perficietis: caro enim concupi/scit aduersus spirituz: ꝛ spiritus aduersus carnem. Sup bñ. añ. Dum intraret iesus quoddā castellū occurrerunt ei decem viri lep:osi: qui steterunt a longe ꝛ leuauerūt uocem dicentes: iesu p̄cepto: miserere nostri.

Custodi dñe que/sumus eccl̄iam tuā ppi/tiatiōe ppetua: ꝛ q: sine te labit humana mo:talitas: tuis semp auxilijs ꝛ abstrahat a noxijs ꝛ ad salutaria dirigatur. Per. Ad Manifesta sūt sertā cap.

Mautez opera carnis que sunt fo:nicatio: immunditia: lu/xuria: idoloz ꝓuitus: ueneficia: inimicitie: cōtētiones: emulatio nes: ire: rixe: dissensiones: secte: inuidie: eb:ietates: homicidia: comessatiōes: ꝛ his similia. Ad Fructus enim nonā cap.

Spiritus est charitas: gau diuz: pax: patientia: longanimi/tas: bonitas: benignitas: man/suetudo: fides: modestia: conti/nentia: castitas. Sup magt añ. Monne decem mūdati sunt ꝛ nouez ubi sunt: non est inuētus qui rediret ꝛ daret gloriam deo nisi hic alienige/na: uade quia fides tua te saluum fe/cit. Dñica. xv. post pentheco/sten. Secūdum matheū. L. vij.

In illo tempore: Dixit ie/sus discipulis suis: Nemo potest duobus dñis seruire: aut enim vnuz odio habebit ꝛ alte/rum diliget: aut vnuz sustinebit ꝛ alteruz contēnet. ꝛ reł. Ome/lia uenerabilis bede p̄sbyteri.

Nullus ut dñs ait nō pōt duobus dñis seruire: ga non ualet trāsitoria simul ꝛ eter na diligere. Si enim eternitatez diligimus: cūcta temporalia in usu non in affectu possidemus. Aut enim vnum odiet ꝛ alterū diliget: aut vni adherebit ꝛ alte rum cōtemnet. Hec uerba dili/genter cōsideranda sunt. Nam qui sint duo dñi: consequenter exponit dicēs: Nō potestis deo seruire ꝛ mammone. Lec. viij.

Audiat hoc auarus: audi at qui cēsetur uocabulo christiano non posse simul mā/mone: hoc est diuitijs: christoqz seruiri. ꝛ non dixit tm̄ qui habet diuitias: sed qui seruit diuitijs. Qui enim diuitiarū fuus est: di uitias custodit ut seruus. Qui autem seruitutis excussit iugu:

distribuit eas ut dñs. Sed qui seruit mammone: illi utiqꝫ seruit qui rebus istis terrenis merito sue peruersitatis ꝓpositus: ꝓnceps huius seculi a dño dicit̃.

ERgo aut vnuꝫ odiet ⁊ alterum diliget: ut fieri debet odiet scilicet diaboluꝫ: diliget deuꝫ. aut vni adherebit scilicet diabolo: cum quasi eius premia temporalia sectat̃: contemnet autem deum. Non dixit odiet: sed sicut solent minas eius postponere cupiditatibus suis qui de bonitate eius ad impunitatem sibi blãdiunt̃. Cap̃.

FRatres: Si viuimus spiritu: spiritu ambulemus: non efficiamur inanis gl̃ie cupidi: inuicem ꝓuocantes inuicẽ inuidẽtes. Ad bñ. añ. Cõsiderate lilia agri quomodo crescũt: non laborãt neqꝫ nent: dico aũt uobis quoniaꝫ nec salomon in omni gloria sua cooptus est sicut vnũ ex istis. Oro.

ECclesiam tuam dñe miseratio continuata mũdet ⁊ muniat: ⁊ quia sine te nõ potest salua consistere: tuo semper munere gubernetur. Per. Ad sextam cap̃.

SI preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto: uos qui spirituales estis huiusmodi ĩstruite in spiritu lenitatis: considerans teipsum ne ⁊ tu tempteris. Ad nonam cap̃.

OPus autem suuꝫ probet vnusqsqꝫ: ⁊ sic in semetipso tm̃ gloriam habebit ⁊ non in altero. Ad magt̃ añ. Nolite solliciti esse dicentes quid manducabimus aut quid bibemus: scit enim pater uester celestis quid uobis necesse sit alla. Dñica. xvj. post penthecosten. Scdm lucam. L. vij.

IN illo tempore: Ibat iesus in ciuitatem que uocatur naym ⁊ ibant cum illo discipuli eius ⁊ turba copiosa. ⁊ reliqua. Omel̃. uenerabilis bede presbyteri.

NAym ciuitas est galilee in secũdo miliario thabor mõtis cõtra meridiem iuxta endor qui est vicus grãdis in quarto miliario eiusdẽ montis ad meridiem. Cum aũt appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebat̃ filius vnicus matris sue. L. viij.

DEfunctus hic qui extra portam ciuitatis est elatus multis intuẽtibus: significat hoĩem letali criminũ funere soporatuꝫ: eandẽqꝫ insup anime mortez non cordis adhuc cubili tegẽtem: sed ad multoꝝ notitiam: per locutionis opisue indicium: quasi per sue ostia ciuitatis ꝓpalãtez. Qui bene vnicus filius matris sue fuisse perhibet̃: quia lꝫ e multis collecta ꝑsonis vna sit ꝑfecta ⁊ immaculata vir-

go mater ecclesia: singuli tamē quiqz fideliuz vniuersalis eccle sie filios rectissime fatent. L.ix.

Nam ⁊ electus qlibet qñ ad fidē imbuit filius est: qñ alios imbuit mater. An non materno erga paruulos agebat affectu: qui ait: Filioli mei quos iteruz parturio donec formetur christus in uobis. Portā ciuita/tis qua defunctus efferebat: puto aliquem de sensibus esse corporis. Qui enim seminat inter fratres discordias: qui iniqtatez in excelsum loquit: per oris portam extrahit mortuus. Capl'm.

Fratres: Obsecro uos ne deficiatis in tribulatiōib⁹ meis pro uobis que est gl'ia uestra. Sup bñ.añ. Ibat iesus in ciuitatē naym ⁊ ibāt discipuli eius cū eo ⁊ turba copiosa: cuz aūt appropinquaret porte ciuitatis ecce defunct⁹ efferebat fili⁹ vnicus mr̄is sue. Oro.

Tua nos q̄s dñe gr̄a semper p̄ueniat ⁊ sequat: ac bonis opibus iugiter p̄stet esse intentos. Per. Ad sextam cap.

Flecto enim genua mea ad p̄rez dñi mei iesu christi ex quo oīs paternitas in celo ⁊ in terra nominat: ut det uobis ꝑm diuitias glorie sue. Ad nonam cap.

Ei autez qui potens est oīa facere suphabundāter petimus aut intelligimus ꝑm ꝟtutem que operat in uobis: ipsi gl'ia in secula ⁊ in christo iesu in oēs gn̄ationes seculi seculoꝝ. Ad magt añ. Accessit iesus ad loculuz ⁊ ait adolescēti: tibi dico surge: ⁊ resedit qui erat mortuus ⁊ cepit loq all'a. Dñica.xvij.post penth. Secūdum lucam. L.vij.

In illo tēpore: Cuz intrasset iesus in domum cuiusdaz p̄ncipis phariseoꝝ sabbato māducare panez: ⁊ ipsi obseruabāt eū. Et ecce homo qdam hydropicus erat ante illum. ⁊ rel. Omel. uenerabilis bede p̄ sbr̄i.

Hydropis morbus ab aq̄so humore uocabulum trahit. Grece enim aqua hydor uocat. Est autem subcutaneus humor de vitio uesice natus: cū inflatione turgente ⁊ anhelitu fetido. Propriūqz est hydropici quāto magis habūdat humore inordinato: tāto amplius sitire. ⁊ ideo recte comparat ei: quem fluxus carnalium uoluptatum exuberans aggrauat. Lec.viij.

Comparat diuiti auaro qui quanto est copiosior diuitijs quibus nō bene utitur. tanto ardentius talia ꝯcupiscit. Et respondēs iesus dicit ad legispitos ⁊ phariseos. Licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Qd dicit respondisse iesus: ad hoc respicit qd p̄missuz est: ⁊ ipi

obseruabāt eum. Dñs enim no uit cogitationes hominū. L.ix.

SEd merito interrogati tacent qui contra se dictum quicqd dixerint vidēt. Nam si licet sabbato curare: quare saluatorem an curet obseruabāt: Si non licet: quare ipi sabbato pecora curent: Ipse vo apprehensum sanauit ac dimisit. Nouida dispensatione dns ante legisperitos t phariseos hydropicum curat t mox contra auaritiam disputat: ut videlicet per huius egritudinem corpis in illis exprimeret egritudo cordis.

FRatres: Obsecro vos ego vinctus in dño ut digne ambuletis vocatione qua vocati estis cuz omni humilitate t māsuetudine cum patientia supportantes inuicem in charitate. Ad bñ. añ. Cuz intraret iesus in domuz cuiusdam principis phariseoz sabbato manducare panem t ecce homo qdam hydropicus erat ante eū: ipse vero apprehensum sanauit eum ac dimisit. Oro.

DA quesumus dñe pplo tuo diabolica vitare contagia: t te solum deum pura mente sectari. Per. Ad sextam cap.

IMduite vos sic electi dei sci t dilecti viscera miseri cordie benignitatē: humilitatē: modestiā t patiētiā. Ad nonā cap.

DNus dominus: vna fides: vnū baptisma: vnus deus t pater oium qui est super oēs t per omnia in oibus nobis qui est benedictus in secula seculorū. amen. Ad magt añ. Cū vocatus fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco ut dicat tibi qui te inuitauit: amice ascende superius: t erit tibi gloria coram simul discumbentibus. Feria. iiij. ieiuniuz quatuor tempor. Secūdum marcuz.

IMillo tēpore: Respōdēs vnus de turba dixit ad ieſum. Magister attuli ad te filiū meū hītem spūm mutuz. t rel. Omel. uenerabilis bede pbi.

ET interrogauit eos: qd inter vos queritis: Et respōdens vnus de turba dixit: Magister attuli filium meum ad te habētem spiritum mutum: qui ubicūq eum apphenderit allidit eum t spumat dentibus stridet t arescit. Et dixi discipulis tuis ut ejcerent eum t non potuerunt. Notandum autem qp semper loca rebus congruunt. In monte dns orat: transfor matur: discipulis archana sue maiestatis aperit: ad inferiora descendens turbe occursu excipitur: miseroz fletu pulsat. Cap.

ECce dies uenīt dicit dns: t cōprehendet arator messorem t calcator: vue mittentes

semen: ⁊ stillabunt mõtes dulce dinem ⁊ oẽs colles culti erunt.

ABsolue quesu Oratio. mus dñe tuorum delicta populorum ⁊ a peccatorum nr̃oruz nexibus que pro nostra fragilitate contraximus: tua benignitate liberemur. Per. Ad

COnuertam sextam cap̃. captiuitatez populi mei israel ⁊ edificabunt ciuitates desertas: ⁊ habitabunt in eis ⁊ plãtabunt vineas ⁊ bibent vinum earum. Ad nonam capitulum.

COmedite pinguia ⁊ bibite mustũ: ⁊ mittite partes eis qui non preparauerũt sibi: qa sanctus dies dñi est: ⁊ nolite contristari: gaudiuz etenim dñi est fortitudo uestra. Ad uespas cap̃. ⁊ oratio de dñica que continget. Feria. vj. Secũduz

IN illo tempore: lucam. Rogabat iesum quidam phariseus ut manducaret cum illo. Et ingressus domum pharisei discubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix ut cognouit ꝙ accubuit in domo pharisei attulit alabastrũ vnguẽti. ⁊ reliq̃. Omelia uenerabilis

ALabastrum bede p̃sbr̃i. est genus marmoris cãdidi uarijs colorib⁹ intertincti: qđ ad uasa vnguentaria cauare solẽt: eo ꝙ optime ꝑuare incorrupta dicat̃. Nascit̃ circa thebas egyptias ⁊ damascuz syrie: ceteris cãdidius: ꝓbatissimũ ꝟo in india. Quidam dicũt hanc eandem nõ esse mulierẽ que imminente dñica passione caput pedesqz ei⁹ vnguẽto ꝑfudit. Cap̃.

HEc dicit dñs: Cõuertere israel ad dñm deum tuũ qm̃ corruisti iniqtate tua. Or̃o.

PResta quesumus omnipotẽs deus: ut obseruationes sacras annua deuotiõe recolẽtes: ⁊ corpe tibi placeamus ⁊ mente. Per. Ad sextam cap̃.

SAnabo ꝯtritiones eoꝝ: diligã eos spõtanee: qꝛ auersus est furor me⁹ ab eis. Ad no

COnuertent̃ sedẽnã cap̃. tes in vmbra eius: viuẽt tritico ⁊ germinabũt q̃si vinea. Ad vs̃. cap̃. ⁊ or̃o de dñica que ꝯtinget. Sabb̃o. Scđm lucaz.

IN illo tpe: Dicebat iesus turbis iudeoꝝ sil̃itudinez hãc. Arborẽ fici habebat qdam plãtatã in vinea sua ⁊ uenit querẽs in illa fructũ ⁊ non inuenit. ⁊ rel̃. Omel̃. sci gregorij pape.

DOminus ⁊ redẽptor nr̃ per euãgelium aliqñ ꝟbis loquitur: aliqñ rebus: aliqñ aliud uerbis aliud rebus: aliqñ hoc ꝟbis qđ ⁊ rebus. Duas etenim res ex euangelio fr̃es audistis: ficulneam infructuosam

ꝛ mulierē curuā ꝛ utriqꝫ rei est pietas impensa. Illud autē dixit per similitudinē: istud per exhibitionē. Sed hoc significat ficulnea īfructuosa qđ mulier incuruata: ꝛ hoc ficulnea reseruata: quod mulier erecta. Capl'm.

LOcutus est dn̄s ad moysen dicēs: quintodecimo die mēsis septimi qn̄ ꝯgregaueritis oēs fruct⁹ terre: celebrabitis ferias dn̄i septē dieb⁹. Oro.

OMnipotens sempiterne deus: qui per ꝯtinētiā salutarē ꝛ corporibus mederis ꝛ mentibus: maiestatē tuā supplices exoramus: ut pia ieiunātiū deprecatione placatus ꝛ presentia nobis subsidia conferas ꝛ futura. Per. Ad sextam capitulū.

MEnse septimo festa celebrabitis ꝛ habitabitis in vmbraculis septē dieb⁹. Ad nonā cap̄.

DEponet dn̄s oēs iniqtates ur̄as ꝛ ꝓijciet in ꝓfundum maris oīa peccata uestra. Ad uesperas cap̄. ꝛ oratio de dominica que continget.

Notādū ꝙ ieiuniū q̄tuor temporū semp celebrat̄ q̄rta ꝛ sexta feria ꝛ sabbato īmediate post festum exaltationis sancte crucis. Si v̄o uenerit dieb⁹ feriatis: super bn̄. an̄. de psalmista. ꝛ super mag̃t an̄. de historia tobie. Reliqua v̄o ut s̄. per totū. In matut. v̄o due lectiōes de libro tobie tertia de euāgelio cum suis omel'. Reia de historia tobie ut s̄. Si v̄o aliqđ festū duplex uel nouē lectionū dieb⁹ ut s̄. seu altero ipsoꝝ occurrerit: tūc solum modo dicat̄ in matut. ultima lectio de euāgelio seu eoꝝ altero legatur. Dn̄ica decimaoctaua post penth. Secūdū matheum.

IN illo tempore: Lec. vij. Accesserūt ad dn̄m iesuꝫ pharisei ꝛ interrogauit eū vnus ex eis legis doctor tēptās eum: Magister: qđ est mandatū magnū in lege: ꝛ rel'. Omel'. bti io annis epi.

COnuenerūt nanqꝫ pharisei ut multitudine vincerēt quē rōne supare nō poterāt. A ueritate se nudos ꝓfessi sunt qui multitudine se armauerunt. Dicebant enim apud se: vnus loquat̄ pro oīb⁹: ꝛ oēs loq̄mur per vnū: ut siqdē vicerit: oēs videamur victores: si autem victus fuerit uel solus videatur confusus. Lectio. viij.

O Pharisei qui oīa ꝓpter hoīes cogitatis ꝛ facitis: primū qdē ueniētes cū vno: vincēdi estis per vnū: tn̄ posito qa vno victo hoīe: nō ītelligūt oēs uos esse victos: Nunqd ꝯscientie ur̄e nō sentiūt se esse ꝯfusas: Leuis enim est consolatio qui in seipsum confusus est: qđ ab

alijs ignorat. ℳagister: quod est mandatum magnum in lege: ℳagistruz uocat: cuius nō vult esse discipulus. Lectio. ix.

SImplicissimus interrogator z malignissimus iudicator: de magno mandato interrogat: qui nec minimuz obseruat. ℳlle enim debet interrogare de maiori iusticia qui minorē compleuit. Dñs aūt sic ei rñdit: ut interrogationis eius fictā ꝓsciētiā statim ꝑma rñsione ꝓcuteret dicēs: Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: id est non ficut tu q deuotionē ostēdis in ore z fraudē meditaris in corde. Laplm.

FRatres: Gratias ago deo meo semp ꝓ uobis in gratia que data est uobis in christo ihesu: qa in oībus diuites facti estis in illo in omni ℣bo z in omni sciētia. Sup bñ. añ. ℳagister qđ est mādatū magnū in lege: ait illi ihesus diliges dñm deum tuum ex toto corde tuo alleluia. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: qui ꝓmissa tua credentibus omnia largiris: et per dilectionem tui cordis et proximi mandata tua facere precipis: da populo tuo et diligere quod precipis: et desiderare quod promittis: ut inter mundanas uarietates ibi nostra fixa sint corda: ubi uera sunt gaudia. ℳer. Ad sextam

ESto mihi in deum protectorem: et in locum refugii: ut saluum me facias. Quoniam firmamentum meum et refugium meum es tu: et propter nomen tuum dirige me et enutries me. Ad nonā cāp.

MOrtificate membra uestra que sunt super terrā fornicationē: immūditiā: libidinē: concupiscētiā malā z auaritiā que est idolorū seruitus. Ad magt añ. Quid uobis videtur de christo cuius filius est: dicūt ei cōes dauid: dicit ei ihesus: quomodo dauid in spiritu uocat eū dñm dicens: dixit dominus dño meo sede a dextris meis.

Dñica. xix. post penthecosten. Secūdū matheum. Lectio. vij.

IN illo tpe: Ascēdēs ihesus in nauiculā trāsfretauit z uenit in ciuitatē suā: z ecce offerebāt ei paraliticū iacētē i lecto. z rel. Omel. beati ioānis epi.

OMnia christū in humanis actibus diuina gessisse mysteria: z in rebus uisibilibus inuisibilia exercuisse negocia: lectio hodierna monstrauit. Ascēdit ingt in nauiculā z trāsfretauit z uenit in ciuitatē suā. Nōne ipse est qui fugatis fluctib⁹ maris ꝓfunda nudauit: ut israeliticus populus inter stupentes undas ficco uestigio uelut montiū ꝓcaua transiret? Lectio. viij.

NOnne hic est qui petri pedibus marinos uertices inclinauit: ut iter liquidū humanis gressibus solidum ꝑberet obsequiuz? Et qđ est q ipse sibi maris sic denegauit seruitutem: ut breuissimi laci transitum sub mercede nautica transfreta ret? Ascendit ingt in nauiculam

⁊ trāsfretauit. Et qd mirū fres: Christus uenit suscipe infirmitates nr̄as ⁊ sua nobis ꝯferre remedia: auferre aūt tedia sanitatis: qa medicus qui nō fert infirmitates: curare nescit. ⁊ qui nō fuerit cū īfirmo īfirmat⁹: īfirmo nō pōt cōferre sanitatē. Lec. ix.

OMnipotēs ergo si in suis mansisset virtutib⁹: cōmune cū hoībus nihil haberet: ⁊ nisi implesset carnis ordinez: carnis in illo esset ociosa susceptio. Sustinuit ergo has necessitates: ut homo uerus humanis necessitatibus probaretur. Ascēdit in nauiculam christus ecclesie videlicet nauim: seculi fluct⁹ semper mitigaturus. Capitulū.

FRatres: Renouamini spiritu mētis uestre ⁊ induite nouuz hominem: qui ꝑm deū creatus est in iusticia ⁊ sanctitate ueritatis. Ad bñ. añ. Dixit dominus paralitico confide fili remittūtur tibi peccata tua. Oratio.

OMnipotens ⁊ miſicors deus: vniuersa nobis aduersantia ꝓpitiatus exclude: ut mente ⁊ corpe pariter expediti: que tua sunt liberis mētib⁹ exequamur. Per. Ad sextam cap̄.

LOqmini ꝟitatē vnusqsqz cū ꝓximo suo qm̄ sumus inuicez mēbra. Ad nonā cap̄.

QUi furabat̄ iā nō furet̄: magis aūt laboret operādo manibus suis qd̄ bonum est ut habeat vnde tribuat necessitatē patiēti. Ad mag̃t añ. Tulit ergo lectū suuz in quo iacebat magnificās deū: ⁊ oīs plebs ut vidit dedit laudē deo. Dñica vigesima post penthecostē. Scd̄m matheū. L. vij.

IN illo tempore: Dixit iesus turbis parabolā hāc: Simile est regnū celoꝝ homini regi qui fecit nuptias filio suo. ⁊ rel̄. Omel̄. sci gregorij pape.

TExtum lectionis euāgelice fratres charissimi: uolo si possum sub breuitate transcurrere: ut in fine eius ualeā ad loquēduz largius uacare. Sed querēduz prius est an hec apud matheū ipsa sit lectio que apud lucā sub appellatiōe cene describitur. Eqdē sunt nonnulla que sibi dissona esse videntur: qa illic prandiū: hic cena memorat̄. Hic qui ad nuptias nō dignis uestibus intrauit repulsus est: illic nullus qui intrasse dicitur repulsus esse ꝑhibetur. Lec. viij.

QUa ex re colligit̄ ꝙ ⁊ hic per nuptias p̄sens ecclesia: ⁊ illic per cenam eternum ⁊ ultimum conuiuium designat̄: qa ⁊ hāc nōnulli exituri intrāt: ⁊ ad illud quisquis intrauerit semel: ulterius non exibit. At si quis contendat eandem esse le/

ctionem: ego melius puto salua fide alieno intellectui cedere q̃ contentionibus deseruire: quia ⁊ ĩtelligi cõgrue forsitan potest quia de ꝓiecto eo qui cum nuptiali ueste non uenerat: quod lucas tacuit: mathe⁹ dixit. L.ix.

Quod ꝟo per illum cena per hunc autem prandiũ dicitur: nequaq̃ uel nostre ĩtelligentie obsistit: quia cuz ad nonam apud antiquos quotidie prandium fieret: ipsum quoq; prandium cena uocabatur. Sepe autem iam dixisse me memini ꝙ plerunq; in sancto euãgelio regnũ celoꝝ pñs ecclesia nominat. Congregatio quippe iustoꝝ regnũ celoꝝ dicitur. Cap.

Fratres: Uidete quomodo caute ambuletis non quasi insipientes: sed ut sapientes redimẽtes tempus quoniã dies mali sunt. Ad bñs añ. Dicite ĩuitatis ecce prãdiũ meũ paraui: uenite ad nuptias dicit dñs. Oro.

Largire quesumus dñe fidelib⁹ tuis ĩdulgẽtiã placatus ⁊ pacẽ: ut pariter ab oĩb⁹ mundent offensis ⁊ secura tibi mẽte deꝟuiãt. Per. Ad sextam cap.

Nolite fieri imprudentes: sed intelligentes que sit uoluntas domini: ⁊ nolite inebriari vino in quo est luxuria. Ad nonam capitulum.

Gratias agẽtes semp pro oĩb⁹ in noĩe dñi nr̃i iesu christi deo ⁊ patri subiecti ĩuicẽ in timore christi. Sup mg̃t añ. Nuptie quidẽ parate sunt sed qui inuitati erant non fuerunt digni: ite ad exitus viarum ⁊ quoscunq; inueneritis uocate ad nuptias dicit domin⁹.

Dominica.xxj.post penthecosten. Secũduz ioannem. L.vij.

In illo tẽpore: Erat q̃dam regulus cuius filius infirmabat capharnaum. Hic cũ audisset quia iesus aduenire a iudea in galileam: abijt ad eum ⁊ rogabat eum ut descenderet ⁊ sanaret filium suum. ⁊ reliqua.

Omelia sancti gregorij pape.

Lectio sancti euãgelij quãmodo fr̃es audistis expositione nõ indiget: sed ne hãc taciti ꝑterisse videamur: exhortãdo potius q̃ exponendo in ea aliquid loquamur. Hoc aũt nobis solũmodo de expositiõe video esse reqrẽduz: cur is qui ad salutem petendam uenerat: audiuit: nisi signa ⁊ prodigia videritis non creditis. Lectio.viij.

Qui enim salutem querebat filio suo: ꝓculdubio credebat. Neq; enim quereret ab eo salutẽ: quẽ nõ crederet saluatorẽ. Quare ergo ei dicitur: Nisi signa ⁊ prodigia videritis non creditis: qui ante credidit

q̃z signum videret? Sed memẽ tote quid petijt ⁊ aperte cognoscetis: qa in fide dubitauit. Poposcit nanq; ut descenderet ⁊ sanaret filium eius. Lectio.ix.

Corporalem nanq; p̃sentiã dñi querebat qui per spiritum nusq̃z deerat. Minus itaq; in illo credidit quẽ nõ putauit posse salutẽ dare nisi p̃sens esset ⁊ corpe. Si enim pfecte credidisset: pculdubio sciret qa nõ esset locus ubi nõ esset deus. Ex magna enim parte diffisus est qui virtutem nõ dedit maiestati sed presentie corporali. Cap̃.

Fratres: Cõfortamini in dño ⁊ in potentia ꝟtutis eius: induite uos armaturã dei ut possitis stare aduersus ĩsidias diaboli. Super bñ.aĩ. Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaum: hic cum audisset quia iesus ueniret in galileam rogabat eum ut sanaret filiũ eius. Oro.

Familiã tuam quesumus dñe ꝯtinua pietate custodi: ut a cũctis aduersitatibus te ꝓtegẽte sit libera: ⁊ in bonis actib⁹ tuo nomini sit deuota. Per.

Non est Ad sextam cap̃. uobis colluctatio aduersus carnẽ ⁊ sanguinẽ sed aduersus principatus ⁊ potestates: aduersus rectores tenebrarũ harũ contra spiritalia nequitie in celestibus. Ad nonam capitulũ.

Accipite armaturã dei ut possitis resistẽ in die malo ⁊ in oĩbus pfecti stare. Super magt aĩ. Cognouit ergo pater qa illa hora erat in qua dixit iesus filius tuus viuit ⁊ credidit ip̃e ⁊ domus ei⁹ tota. Dñica vigesimasecunda post penth. Secũdũ matheum.

In illo tempore: Lec.vij. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum celoruz homini regi qui uoluit rationem ponere cũ seruis suis. ⁊ reliqua. Omel. beati hieronymi presbyteri.

Familiare est syris ⁊ maxime palestinis ad omnẽ sermonem suum parabolas iungere: ut quod per simplex preceptum teneri ab auditoribus non põt: per similitudinẽ exemplaq; teneat. Precepit itaq; dominus petro sub comparatione regis ⁊ dñi ⁊ serui qui debitor decẽ milium talentorum a domino rogans ueniam impetrauit: ut ip̃e quoq; dimittat cõseruis suis minora peccantibus. Lectio.viij.

Si enim ille rex ⁊ dñs ꝟuo debitori decẽ miliũ talẽtorum tam facile dimisit: quanto magis serui conseruis suis debent minora dimittere? Quod ut manifestius fiat dicamus sub exemplo. Siquis nostrum cõ-

miserit adulterium: homicidiū: sacrilegiū: maiora crimina decē milium talentoꝝ rogantibus dimittuntur: si ⁊ ipsi dimittamus minora peccātibus. Lectio. ix.

SI aūt ob factam cōtumeliā simus implacabiles: ⁊ ꝓpter amarius uerbum ꝑpetes habeamus discordias: nōne nobis videmur recte redigendi in carcerez: ⁊ sub exemplo operis nr̄i hoc agere ut maioꝝ nob̄ delictorum uenia non relaxetur? Oblatus est ei vnus qui debebat decem milia talenta. Cap̄.

FRatres: Confidimus in dn̄o iesu: qa qui cepit in uobis opus bonū ꝑficiet usqꝫ in diem christi iesu. Sup bn̄s an̄.

Dixit autē dn̄s ꝟuo: redde qd̄ debes. ꝓcidēs aūt ꝟu⁹ ille rogabat eū dicēs patiētiā habe ī me ⁊ oīa reddā tibi.

DEus refugiū nr̄m Oro. ⁊ virtus adesto pijs ecclesie tue p̄cib⁹ auctor ipse pietatis ⁊ p̄sta ut qd̄ fideliter petim⁹ efficaciter consequamur. Per. Ad

EST mihi iustuz sextā cap̄. hoc sentire pro oībus uobis eo ꝙ habeā uos in corde ⁊ in vinculis meis ⁊ in defensiōe ⁊ ꝯfirmatione euangelij socios gaudij mei oēs uos esse. Ad no

TEstis enim mihi nā cap̄. est deus q̄modo cupiam uos oēs in visceribus iesu chr̄i: ⁊ hoc oro ut charitas ur̄a magis ac magis habundet in scientia ⁊ in omni sensu. Super mg̃t an̄.

Serue nequā omne debitum dimisi tibi quoniā rogasti me: nonne ergo ⁊ te oportuit misereri cōserui tui sicut ⁊ ego tui misertus sum dicit dominus.

Dominica. xxiij. post penth̄.

Secundum matheum. Lec. vij.

IN illo tempore: Abeūtes pharisei consiliū inierunt in iesum ut caperent eū in ꝟmone: ⁊ mittunt ei discipulos suos cum herodianis dicentes licet censum dari cesari an nō? ⁊ rel̄.

Omel̄. hieronymi presbyteri.

ET obseruātes pharisei miserunt insidiatores qui se iustos simularēt ut caperēt iesuz in sermone ⁊ traderēt principatui ⁊ potestati presidis. Querentes dn̄m cōprehēdere principes sacerdotum ⁊ scribe timuerunt populū: atqꝫ ideo qd̄ per se non poterant: presidis manibus efficere temptabant: ut ipsi a morte eius viderent̄ īmunes. L. viij.

NUper eniz sub cesare augusto iudea subiecta romanis qn̄ in toto orbe est celebrata descriptio: stipendiaria facta fuerat: ⁊ erat in ꝑpl̄o magna seditio dicētibus alijs pro securitate ⁊ qete: que a romanis qui pre oībus militarent debere tributa ꝑsolui. Phariseis aūt qui

sibi applaudebāt iusticiā econ/
trario nitentibus nō debere po
pulum dei qui decimas solue/
ret ⁊ p̄mitiua daret ⁊ cetera que
in lege scripta sunt: humanis le
gibus subiacere. Lectio nona.

CEsar augustus herodem
filium antipatris alieni/
genā ⁊ ꝓselitū regē iudeis ꝯsti/
tuerat qui tributis preesset ⁊ ro
mano pareret impio. Huius se
ditionis adeo fomes īualuit ut
post passionē dñi insistentibus
sibi romanis patriam gētem re
gnū ⁊ nobile illud cum sua reli
gione tēplū īmo ipsam lucē ꝑdē
q̄ tributa īpendere maluerunt.

FRatres: Imitato/ Cap.
res mei estote ⁊ obs̄uate
eos qui ita ambulāt sicut habe/
tis formam nostrā. Ad bñ. añ.
Magister scimus quia uerax es ⁊
viā dei in ueritate doces alla. Oro.

OMnipotens sempiterne
deus misericordiā tuam
nobis ostēde supplicib⁹: ut qui
de meritoꝝ q̄litate diffidimus:
nō iudiciū tuū: sed īdulgētiā sen
tiamus. Per. Ad sextam cap.

MUlti enim ambulāt q̄s
sepe dicebā uobis: nūc
aūt ⁊ flēs dico inimicos crucis
christi q̄rū finis interitus: quoꝝ
deus uenter est. Ad nonā cap.

NOstra aūt cōuersatio in
celis est vnde etiā salua/
torē expectamus dñm nr̄m ie/
sum christū qui reformauit cor/
pus humilitatis nr̄e ꝯfiguratuꝫ
corpori claritatis sue. Ad magt
añ. Reddite ergo que sūt cesaris ce/
sari ⁊ que sunt dei deo alla. Dñica
xxiiij. post penth. Secūdū lucā.

IN illo tpe: Loquē/ L. vij.
te iesu ad turbas ecce p̄n/
ceps vnus accessit ⁊ adorabat
eum dicens: Domine filia mea
modo defuncta est: sed ueni im
pone super eam manum tuam
⁊ viuet. ⁊ reliqua. Omelia bea
ti hieronymi presbyteri.

ECce princeps vnus acces
sit ⁊ adorabat eum dicens: Filia
mea modo defuncta est: sed ue/
ni ⁊ impone manuꝫ sup eam ⁊
viuet. Et surgens iesus seque/
bat̄ eū ⁊ discipuli eius. Octauū
signū est in quo princeps susci/
tari postulat filiā suā: noluit de
ministerio uere circūcisionis ex
cludi: sed subintrat mulier san/
guine fluens: ⁊ octauo sanatur
loco ut principis filia de hoc ex/
clusa numero ueniat ad nonuꝫ
iuxta illd̄ qd̄ in psalmo dicitur:
Ethiopia p̄ueniat man⁹ ei⁹ deo.

ET cū intrauerit Lec. viij.
plenitudo gentiū: tūc oīs
isrl̄ saluus fiet. Ecce mulier que
fluxū sanguinis patiebat̄ duo/
decim annis accessit retro ⁊ teti
git fimbriā uestimenti eius. In

euãgelio ſm lucã ſcribit q̃ p̃n/
cipis filia duodecim annos ha/
bet etatis. Nota ergo q̃ eo tpe
hec mulier: ideſt gentiuz popu/
lus cepit egrotare: quo gẽs cre/
diderit iudeorum. Lectio .ix.

NIſi enim ex cõparatiõe
virtutũ vitiũ nõ oſtẽdit.
Hec aũt mulier ſanguine fluẽs
nõ in domo: nõ in urbe accedit
ad dñm qa iuxta legẽ urbib⁹ ex
cludebat: ſed in itinere ambulã
te dño ut dũ pgit ad aliã alia cu
raret. Vñ dicũt apl̃i. Vobis q/
dẽ oportebat p̃dicari ꝟbuz dei:
ſed qm̃ idignos uos iudicaſtis
ſalute: tranſgredimur ad gẽtes.

FRatres: Nõ ceſſa Cap.
mus pro uob orãtes ⁊ po
ſtulãtes ut ĩpleamini agnitione
uolũtatis dei in oĩ ſapiẽtia ⁊ in/
tellectu ſpiritali. Ad bñ. añ. Di
cebat enim ĩtra ſe ſi tetigero fimbriã
ueſtimẽti eius tm̃ ſalua ero. Oro.

FAc nos q̃s dñe tibi ꝓm/
pta uolũtate ſubiectos ⁊
ad ſupplicãdũ tibi nr̃as ſemper
excita uolũtates. Per. Ad ſextã

AMbulate deo pla/ cap.
cẽtes per oĩa in oĩ opere
bono fructificãtes ⁊ creſcẽtes in
ſcientia dei ⁊ oĩ patiẽtia ⁊ longa
nimitate cuz gaudio. Ad nonã

NOlo uos ignorare cap.
myſteriũ hoc ut nõ ſitis
uob iſmetipſis ſapiẽtes: qa ceci/
tas ex parte cõtingit in iſrael do
nec plenitudo gẽtium intraret:
⁊ ſic omnis iſrael ſaluus fieret.
Ad magt añ. Si tetigero fimbriaz
ueſtimenti eius ſalua eſſe potero ab
ĩfirmitate mea. Dñica. xxv. poſt
penth. Secũdũ ioãnem. L. vij.

IN illo tpe: Cuz ſubleuaſ/
ſet ieſus oculos ⁊ vidiſſet
qa multitudo maxima uenit ad
eum dicit ad philippum: vnde
ememus panes ut manducent
hi: ⁊ rel. Omel. bti augu. epi.

MIracula que fecit dñs
nr̃ ieſus chr̃s ſũt qdẽ di
uina opa ⁊ ad ĩtelligẽdũ deũ de
viſibilibus admonẽt humanaz
mentẽ. Quia enim ille non eſt
talis ſubſtãtia que videri oculis
poſſit: ⁊ miracula eius qbus to/
tum mũduz regit vniuerſamqz
creaturam adminiſtrat aſſidui/
tate viluerunt: ut pene nemo di
gnet attẽdẽ opa dei mira ⁊ ſtu/
penda in q̃libet ſeminis grano:
ſm ſuam miſicordiam ſeruauit
ſibi quedã que faceret opportu
no tpe p̃ter uſitatũ curſum ordi
nẽqz nature: ut non maiora aut
inſolita videndo ſtuperẽt qbus
quotidiana viluerũt. Lec. viij.

MAius eniz miraculũ eſt
gubernatio toti⁹ mũdi
q̃z ſaturatio qnque milia hoĩuz
de qnque panibus: ⁊ tñ nemo
hoc mirat. Illud mirant hoĩes:

non quia maius est sed quia ra
rum est. Quis enim ⁊ nunc pa/
scit vniuersum mundum nisi il
le qui de paucis granis segetes
creat? Fecit ergo q̃modo deus.

Vnde ergo multi Lec. ix.
plicat de paucis granis se
getes: inde in manib⁹ suis multi
plicauit qnque panes. Potestas
erat in manib⁹ christi: panes aũt
illi quinque quasi semina erãt:
nõ qdem terre mandata: sed ab
eo qui terraz fecit multiplicata.

Ecce dies ueniẽt Capl'm.
dicit dñs ⁊ suscitabo da/
uid germen iustum ⁊ regnabit
⁊ sapiens erit ⁊ faciet iudicium
⁊ iusticiam in terra. Ad bñ. añ.
Cum subleuasset oculos iesus ⁊ vi/
disset maximam multitudinem ue/
nientem ad se dixit ad philippuz: vn
de ememus panes ut manducẽt hi?
hoc autem dicebat temptãs euz: ipse
eniz sciebat qd esset facturus. Oro.

Excita dñe tuoꝝ fidelium
uolũtates: ut diuini ope/
ris fructum ꝓpensius exequen
tes pietatis tue remedia maio/
ra ꝑcipiant. Per. Ad sextã cap.

In diebus illis saluabit̃ iu
da: ⁊ israel habitabit cõfi/
dẽter: ⁊ hoc est nomen qd̃ uoca
bũt eũ dñs iustus nr̃. Ad nonã
Propter hoc ecce capl'm.
dies ueniunt dicit dñs:
⁊ non dicent ultra viuit dñs qui
eduxit filios israel de terra egy/
pti: sed viuit dñs qui eduxit ⁊ ad
duxit semen domus isrl' de ter/
ra aquilonis ⁊ de cũctis terris.
Super magt añ. Illi ergo homi
nes cum vidissent qd̃ fecerat signum
dicebant quia hic est uere propheta
qui uenturus est in mũdum.

Nota q euangelia dominicalia ꝑm aquileiensem ecclesiam sunt. xxv. a penth̃. usq; ad aduentum domini que imponi debeant per dominicas cum capitulis antiphonis super bñ. ℟ mgt ℟ orationibus ut supra. nisi festa duplicia uel nouem lectionum occurrant. Si ꝙ dies dñicales in quibus dicta dñicalia officia imponi deberent nõ sufficerẽt: imponãtur per ferias cum cap̃. añis super bñs ℟ mgt ℟ orationibus ut sup̃. ℟ in ꝑmis ꝙs nulla fit mentio de dñica iponẽda.

Nota si littera dominicalis fuerit A historia sapiẽtie imponit ante vincula petri. Job egidij. Tobias post exaltationẽ sancte crucis. Judith post mauricij. Hester eadem ebdomada. Adaperiat post michaelis. Vidi dominuz ante omniũ sanctorum. Aspiciens post festũ sancti andree. Si littera dominicalis fuerit B historia sapientie imponitur ante vincula petri. Job dominica post Egidij. Tobias post crucis. Judith dominica post mauricij. Hester in eadem dominica. Adapiat post michaelis. Vidi dominum ante omnium sanctoruz. Aspiciẽs ante andree. Si lra dominicalis fuerit C historia sapiẽtie ipo̅nitur in die ad vincula sancti petri. Job in die decollationis sancti ioannis baptiste. Tobias ante crucis. Judith ante mauricij. Hester ante michaelis. Adaperiat in ꝓfesto sancti franciſci. Vidi dominum in vigilia omnium sanctoruz. Si littera dominicalis fuerit D historia sapientie imponitur post ad vincula sancti petri. Job ante egidij. Tobias ante crucis. Judith ante mauricij. Hester dominica ante michaelis. Adaperiat in die sancti franciſci. Vidi dominum infra ebdomadam omniũ sanctoruz. Aſpiciens in vigilia sancti andree. Si littera dominicalis fuerit E historia sapientie imponit in die sancti ſtephani. Sed in illa die sequẽti dñica ꝑ̃t cantari: ideo festũ trãſponitur. Job ante egidij. Tobias in die crucis. Judith in die matthei. Hester in eadẽ ebd̃a. Adapiat ante michaelis. Vidi dñm post oẽs sanctoz. Aſpiciens in die sci andree. Si lra dñicalis fuerit F historia sapientie imponit post vincula petri. Job i die egidij. Tobias in die sancte crucis. Judith in die sci mauricij. Adaperiat in die sci michaelis. Vidi dñm post omnium sanctoru m. Aſpiciens in vigilia sci andree. Si lra dñicalis fuerit G historia sapientie iponit post iacobi.

ſit

Job post egidij. Tobie post cru
cis. Judith post mauricij. He-
ster in eadem ebdomada. Ada
periat in crastino sancti michae
lis. Uidi dominuz post omniũ
sanctorũ. Aspiciẽs post andree.

De feriali officio satis ple
ne particulariter ⁊ distin
cte ut supra dictuz est. Nunc au
tem restat ut de diuersitate ⁊ re-
gimine officij ferialis: ⁊ festorũ
seriose introducatur. Et ꝑmo
est notandum ꝙ aduentus do-
mini semꝑ celebratur ubicunqz
fuerit dominicus dies inter. v.
kal'. ⁊. iij. nonas decẽbris. ⁊ sem-
per ipso die fit officium duplex.
nec tamen preces ad primam ⁊
completorium omittũtur. Itẽ
notandum ꝙ ieiuniuz quatuor
temporum semper est celebran
dum prima quarta feria post fe-
stum sancte lucie: post cineres:
post penthecosten: ⁊ post exalta
tionem sancte crucis. Item no
tandum ꝙ si aliquod festuz du-
plex cum pleno officio seu cum
nouem lect'. uenerit in domini-
ca a natiuitate domini usqz ad se
ptuagesimã: ⁊ ab octaua resur-
rectionis domini usqz ad pen-
thecosten. ⁊ ab octaua pentheco
stes usqz ad aduentum domini:
pretermisso officio dominicali
fiat de festo. ⁊ in sequẽti ꝓxima
conuenienti feria fiat de officio
dominicali prout tempus req-
ret. Si ꝟo aliquod festuz in do-
minica caderet in qua imponi
debeat propria historia que lici
te ad aliam sequentem domini
cam transferri non possit: tunc
ꝑtermisso officio festi fiat de do
minica cum suo officio ut tem-
pus requiret ⁊ de festo fiat se-
quenti feria conuenienti. Itẽ
notandum ꝙ si aliquod festum
duplex maius uel minus seu cũ
pleno officio uel nouem lectio-
num uenerit die sabbati: in se-
cũdis uesperis fiat de festo usqz
ad capitulum. Capitulum ꝟo fi
at de dominica cuz commemo-
ratione festi. Si ꝟo secunda se-
quenti feria occurrerit festuz du
plex: in secũdis uesperis domi-
nice fiat de festo duplici ut sup̃
cum commemoratione de do-
minica. Si ꝟo fuerit cuz pleno
officio: tunc fiat usqz ad capitu-
lum de dominica. Capitulum
ꝟo fiat de festo ut supra cum re-
liquis cum commemoratione
dominice. Añ. ꝟo festi que su-
per psalmos habetur impona-
tur ad completorium super nũc
dimittis. Si ꝟo fuerit festũ no-
uem lectionum: tunc fiat ut sup̃
de festo cum pleno officio: cum
cõmemoratione ut supra. Sunt
preterea festa maiora duplicia:
minora duplicia: cum pleno of-

ficio:z nouem lect.in quibus di
stinguendus est per ordinem ut
infra. In festo maiori duplici
in primis uesperis aii.que con
tinget super psalmos.ps. Lau
date pueri dominum. cum reli
quis ps. Capitulus ℟.hym.℣.
aii.super mgt z oratio de festo.
z post orationem festi nulla fiat
commemoratio etiaz si ipso die
fuerit aliquod festum:nisi festū
huiusmodi fuerit consimile uel
minus duplex seu patroni uel
habens propriam historiam. Et
nota ad completorium capitu
lus qō habetur ad nonam dica
tur:nisi propriuz assignetur.z si
militer aii.super nunc dimittis:
dicatur ultima de laudibus:ni
si propria assignetur. Si ℣o ipso
die ante festum maioris dupli
cis impositum fuerit euangeliū
dominicale: tunc de dominica
fiat memoria ut tempus requi
ret. In die ℣o festi ut supza.om
nia fiant de festo eodem. In se
cundis ℣is totū fiat de festo pre
dicto. Si ℣o die immediate se
quēti sequeretur aliquod festuz
cōsimile seu cum pleno officio
uel nouem lect.dictum maius
festum:tunc capitulum cum re
liquis imponatur de festo ime
diate sequēti:z post oīonē dicti
festi sequēns fiat cōmemoratio
de festo maiori p̄cedēti.Cōplet.
℣o fiat de festo sequenti per to
tum:nisi uenerit infra natiuita
tez domini z oct.epiphanie do
mini z resurrectionem domini
z oct.penth. Ad primam ℣o tā
in maioribus duplicibus festis
q̄z in minoribus duplicibus z
alijs festis:exceptis festis trium
lect.semper aii.prima de laudi
bus imponatur nisi propria assi
gnetur.Cap.℣o qō ad nonam
ut supza habet dicat: nisi aliud
propriuz assignetur. Oratio de
festo:nisi festum huiusmodi ue
nerit infra natiuitate dñi z oct.
epiphanie z resurrectionem do
mini z oct.penth. Te deū lau
damus dicat ad matut.omnib⁹
diebus per circulum anni exce
ptis dieb⁹ dñicis a dñica de ad
uētu usq; ad natiuitatez dñi.z a
dñica septuagesime usq; ad re
surrectionē dñi.z in die innocē
tum: nisi uenerit in dominica:
ac diebus feriatis z festis trium
lectionum duntaxat. Item no
tādum q̄ hymnos dicimus ad
horas diei per circulū anni:vi
delicet diebus dominicis z fe
riatis z festis trium lectionum a
dominica de aduētu usq; ad na
tiuitatē dñi:z ab octaua epipha
nie usq; ad resurrectionem do
mini:z ab oct.pēth.usq; per to
tu ,exceptis duntaxat festis du
plicib⁹ z nouē lect. Festa ma

tiora duplicia sūt hec. Natiuitas dñi. Circūcisio dñi. Epiphania domini. Purificatio beate virginis: ⁊ annunciatio eiusdem. Resurrectio ⁊ ascēsio domini. Penthecostes. Solēnitas corporis christi. Festum beatorum hermachore ⁊ fortunati. Dedicatio ecclesie aquileieñ. Assumptio ⁊ natiuitas beate virginis. Solēnitas omnium sanctoruz. In quibus festis añe in primis ⁊ secundis ꝟis matut. ⁊ lau. duplicantur ⁊ predicta ut sup̄ ꝟuētur per totum. Et nota ꝙ de predictis festis semp̄ fit eo die quo cadunt nisi uenerint diebus dominicis proprijs officijs intitulatis: que officia licite ad dominicam sequentem non possent transferri. In festis minoribus duplicibus añe duplicantur ut supra. Si ꝟo die proximo precedenti fuerit festū maius duplex ut supra. seu minus duplex fiat de precedenti usqz ad capitulū. Cap̄. ꝟo de festo minori duplici cū rel. ⁊ post oronem festi sequentis: fiat cōmemoratio de festo precedēti ut supra. Licet hec rubrica exceptionem patiatur: ut in festis natiuitatis domini. Beatorum stephani. Joannis euangeliste. Innocentū ac purificationis virginis. in quibus fiat ut supra ⁊ infra ut in festis eorum habetur. Complet. ꝟo de festo sequēti per totū. Ad mat. ⁊ ad horas totuz fiat de festo: ut sup̄. In secūdis ꝟo ꝟis totū fiat de festo cū cōplet. suo: nisi aliud ꝯsimile festū aut cuz pleno officio siue nouē lectionū occurrerit. Si ꝟo aliud cōsimile festuz aut cum pleno officio uel nouē lectionum sequeret immediate tūc de dicto precedenti festo fiat usqz ad cap̄. Cap̄. ꝟo cum rel. ⁊ suo complet. fiat de festo sequēti. ⁊ post orationez festi sequentis fiat memoria de festo p̄cedēti. Si ꝟo festū maius sequeret dictū festū minus duplex seu festum cum pleno officio seu patroni uel hñtis ꝓpriam historiā: uespi ex itegro ꝯcedant dicto festo maiori duplici cuz cōmemoratiōe dicti festi p̄cedētis. Si fuerit duplex uel habētis ꝓpriā historiā seu patroni ut sup̄. Que festa minora duplicia sunt hec videlz. Aduentus dñi. Festū sci andree apl̄i. Cōceptiōis btē virginis. Stephani ꝓtomartyris. Joānis euāgeliste. Innocētuz. Anastasie ꝟginis. Cōuersionis sci pauli. Crisantiani martyris ⁊ socioruz. Helari ⁊ taciani. Cene dñi. Parasceuen. Sabbati sancti. duob⁹ sequētibus dieb⁹ post resurrectionez domini. ⁊ totidē post penth̄. Summe trinitatis.

Agape ciconie ⁊ yrene. Inuentionis corporum cancianoruꝫ. Grisogoni ℣rothi ⁊ anastasie. Sigismundi regis. Sanctoꝝ cꝫ ci cꝫciani ⁊ cꝫcianille. Quirini martyris. Barnabe apli. ℣rothi martyris. Lirie ⁊ muse. Johannis baptiste. Apostoloruꝫ petri ⁊ pauli. Commemorationis beati pauli. Septem fratruꝫ. Festi niuis. Laurẽtij martyris. Felicis ⁊ fortunati. Hermogenis ⁊ fortunati. Bartholomei apostoli. Euphemie. Dorothee tecle ⁊ erasme. ℳichaelis archangeli. ℳarci pape. Gereonis ⁊ sociorum. ℳenatis martyris. Felicitatis martyris. Grisogoni martyris. Duodecim apostoloruꝫ. quatuor euangelistarum. ⁊ quatuor doctorum ecclesie. De quibus fiat ut in sanctuario ꝯtinet.

In festis ℣o que cum pleno officio celebrãtur in primis uesperis aĩ. sup psalmos. ℣s. Laudate pueri dominum. cum reliquis. Cap. ℟. hym. ℣. aĩ. sup magt ⁊ oratio de festo eidẽ conuenientes. Complet. de festo per totum. Ad matut. ⁊ horas fiat de festo per totũ. Si aliquod festum duplex sequeret dictum festum cuꝫ pleno officio immediate: uesperi festo duplici immediate sequenti ex integro cõtinuabitur. ⁊ post orationem festi duplicis fiat memoria de festo ꝓcedenti predicto: nisi fuerit duplex maius. Si ℣o festum nouem lectionum sequeret dictum festum cum pleno officio: tũc uespi de dicto festo ꝓcedenti fiant usqꝫ ad cap. Cap. ℣o fiat cuꝫ ℟. ⁊ religs de festo nouem lectionum. ⁊ post orationem festi sequẽtis fiat memoria de festo ꝓcedenti ut supra. Cõplet. ℣o fiat de festo sequenti per totum.

Que festa cum pleno officio sũt hec videlicet. Sãctoꝝ nicholai episcopi. Lucie virginis. Juliane virginis. Cathedre petri. Bñdicti abbatis. Inuentionis ⁊ exaltationis sancte crucis. ℳij pape ⁊ martyris. ℳarie magdalene. ℳarthe hospite christi. ℙetri ad vincula. Inuentionis corporis sancti stephani. Bñici. Translationis beatorum Hermachore ⁊ Fortunati. Decollationis beati ioãnis baptiste. Egidij abbatis. Cõmemorationis oĩum fideliuꝫ defunctoꝝ. ℳartini episcopi. Elisabeth vidue ⁊ katherine virginis. Et notandum qꝫ si in primis uesperis octarum festiuitatum tam duplicium qꝫ cum pleno officio assignaret̃ vna sola aĩ. super psalmos que per aliud cõsimile festum seu maius impediret. predicta aĩ. sup nunc dimittis in/

ponat. Si vero super nunc dimittis alia propria assignaret: tunc dicta ant. reseruet sup psalmos in secundis uespis festi predicti. Si vero plures ante in primis uesperis sup psalmos assignarentur que similiter ut supra impedirentur: predicte ante sup psalmos in secundis uespis sup psalmos imponant. Insup notandum quod semp in primis uesperis festorum duplicium et cum pleno officio ps infrascripti videlicet. Laudate pueri dnm. Laudate dnm oes gentes. Lauda aia mea. Laudate dnm qm. Lauda hierusalem. Nisi alij psalmi specialiter assignentur: dicant. In festis nouem lectionum in primis uesperis ps feriales non omittunt ullo tempore: nisi aliud cosimile uel maius occurrerit ut supra. Cap. R. hym. v. ant. super magt et oratio cum complet. de festo ut supra. Ad mat. et ad horas fiat de festo ut tempus reqret. In secundis vero uespis et complet. fiat de festo pdicto nisi aliud maius uel consimile sequat ut supra. Insuper notandum quod si in secundis uespis aliquarum ex predictis festiuitatibus maiorum duplicium uel minorum aut cum pleno officio seu nouem lectionum sequeret aliquod festum trium lectionum: tunc fiat sola memoria de festo trium lectionum. Reliqua de festis ut supra ut tps requiret.

Et nota quod pces ad primam et complet. in festis duplicibus et nouem lectionum ut supra nullo tpe dicantur. Festa vero que sm antiquum modum sancte aqleiensis ecclesie cum nouem lectionum. facere consueuerunt: sunt hec. videlicet: Barbare virginis. Syri confessoris. Thome martyris. Siluestri pape. Octaue sanctorum stephani ioannis euangeliste innocentum ac epiphanie dni. Paulini priarche et confessoris. Zoyli confes. Fabiani et sebastiani. Agnetis virginis. Translationis beati marci euangeliste. Blasij episcopi et martyris. Agathe virginis. Thome de aquino confessoris. Quadraginta martyrum. Georgij martyris. Joannis ante portam latinam. Apparitionis sancti michaelis. Antonij fratris minoris et confessoris. Uiti et modesti. Processi et martiniani. Udalrici episcopi et cofessoris. Octaue ioannis baptiste. Apostolorum petri et pauli: si uenerint in dnica. Octaue beatorum hermachore et fortunati. Diuisiois apostolorum. Margarete virginis. Cristine virginis. Cristofori martyris. Pantaleonis martyris. Hippolyti et sociorum eius. Aga-

piti martyris. Octaue sancti lau
rentij si uenerit in dñica. Ber/
nardi abbatis. Bonati ⁊ socio/
rum eius. Octaue assumptio/
nis. Juliani martyris. Octaue
natiuitatis beate virginis. Cos/
me ⁊ damiani. Francisci confes
soris. Galli abbatis. Ursule ⁊ so
dalium. Leonardi confessoris.
Theodori martyris. Cecilie ꝟ/
ginis. Clemẽtis pape. Et de om
nibus fiat ut dictum est. Sunt
preterea festa nouiter in eccle/
sia aquileiẽsi introducta de qui/
bus similiter solet fieri cum no/
uem lectionibus ut supra. Que
videlicet festa sũt hec. Marcel/
li pape ⁊ martyris. Antonij ab/
batis. Joãnis episcopi ⁊ confes
soris. Juliani de bono albergo
confessoris. Achacij ⁊ sociorum
eius. Alexij cõfessoris. Septem
dormientiũ. Eustachij ⁊ socioꝝ
eius. Fidis ꝟginis ⁊ martyris.
Justi martyris. Quatuor coro/
natoꝝ. De quibus similiter fiat
ut supra. In festis trium lectio
num qđ ab octaua pẽthecostes
usqꝫ ad resurrectionem dñi fiat
ut infra. In primis uesperis ꝑs
feriales. Cap̃. ꝟ. añ. super magt
⁊ oratio de festo. Suffragia con
sueta ut supra. Complet. ꝟo fe/
rialiter fiat ut supra per totum.
Ad matu. Inuitat. de festo. añe
⁊ ꝑs feriales. ꝟ. de festo. Lecti/
ones de passione uel vita festi.
Ꝛeia de cõmuni sanctoꝝ: nisi ꝓ/
pria assignent. Ad laudes vna
sola añ. de laudibus festo cõue/
niens. ꝑs. Dñs regnauit deco/
rem. cum reliquis. Cap̃. ꝟ. añ.
super bñ. ⁊ oratio de festo. Suf
fragia ut sup̃. Ad primam hym
nus ut supra. Sup psalmos se/
cunda añ. de laudibus. ꝑs con/
sueti. Cap̃. cum reliquis per to/
tum ut supra secunda feria post
dñicam immediate post octauã
epiphanie. Ad tertiam hym. ut
sup̃. Sup psalmos tertia añ. de
laudibꝰ dicat. Cap̃. Ꝛ. ⁊ oratio
de festo. Ad sextã ultima añ. de
laudibus. Cap̃. Ꝛ. ꝟ. ⁊ oratio de
festo. Ad nonam totum feriali/
ter fiat ut supra post octauaꝫ epi
phanie cum oratione de domi/
nica que ꝯtinget. Reliqua ꝟo
omnia ferialiter fiant per totuꝫ
nisi festum occurrat ut tempus
reqrit. Si ꝟo fuerit festum triũ
lectionum habens ꝓprias añas
de laudibus: tunc seriatim oẽs
dicant cum ꝑs consuetis. Et ad
ꝑmam prima añ. Ad tertiam se
cũda. Ad sextam ultima de lau/
dibus dicatur. Reliqua ꝟo ut
supra per totum. Ab octaua re/
surrectionis usqꝫ ad penthecos/
ten omnia fiant ut supra prout
tẽpus requiret. sed sup noctur/
num dicatur vna sola añ. de san

ctuario: que festo ꝙuenit. Festa ꝙo triuꝫ lectionum sunt hec videlicet. Sexta dies infra oct. natiuitatis dñi: nisi uenerit die dñico. Vigilia epiphie: nisi uenerit die dñico: oibus diebus infra octauam epiphanie: in qbus diebus ꝑces ad ꝑmam ꝛ ad cõplet. non dicant: sed de ipsis fiat ut supra est ordinatum. Item octaua beati ioãnis baptiste ꝛ apostolorum petri ꝛ pauli nisi uenerint die dñico: ac oibus diebus infra octauas easdem nisi festum occurrat nouem lectionum. Omnibus diebus infra octauã beatorum hermachore ꝛ fortunati: nisi festum nouem lectionuꝫ occurrat. Octaua sancti laurentij nisi uenerit die dñico. Omnibus dieb⁹ infra octauam assumptionis: ꝛ natiuitatis beate virginis: nisi festum nouem lectionum occurrat. Octaua sanctarum euphemie: dorotheee: tecle: atq; erasme. Octaua beati martini episcopi. Octaua beati andree apostoli. ꝛ vigilia natiuitatis dñi. Item festa vincẽtij martyris. Policarpi martyris. Dorothee virginis. Scolastice virginis. Valẽtini martyris. Marie egyptiace. Tyburtij ꝛ valeriani. Vitalis martyris. Floriani martyris. Gordiani martyris. Mercel achilei atq; pancratij martyrum. Marcellini ꝛ petri. Primi ꝛ feliciani. Marci ꝛ marcelliani. Maxedis ꝙginis. Apollinaris martyris. Abdon ꝛ sennen. Septem fratrum machabeorum. Stephani pape ꝛ martyris. Sixti felicissimi ꝛ agapiti. Afre ꝛ filiaruꝫ eius. Ciriaci ꝛ sociorum eius. Tyburtij martyris. Timothei ꝛ simphoriani. Felicis ꝛ adaucti. Adriani martyris. Protho ꝛ iacincti. Euphemie Lucie ꝛ Geminiani. Lamberti martyris. Mauricij ꝛ sociorꝫ eius. Remigij germani ꝛ uedasti episcoporum. Dionysij rustici ꝛ eleutheri. Calixti pape ꝛ martyris. Vitalis ꝛ agricole: ac. Briccij episcopi ꝛ cõfessoris ac omnium generaliter passiones seu vita habentium speciales. Insuper notandum ꝙ si infra ebdomadam cõtingat ponj euãgelium dñicale. In primis uespis cap. ꝛ oratio de dñica precedẽti dicatur. ℣. ꝛ añ. super magt ꝑm ꝙ tempus requiret dicatur. Ad matut. Inuitat. añe ꝛ ps. ℣. feriales. due lectiones de euangelio dñicali quod cadet. Cap. ℣o añ. ꝛ oco de dominica que sequet. Infra duo pascha ad matut. super nocl. ꝛ ad laudes vna añ. dicatur. cũ reliquis ꝛ alijs ut supra habet.

In festo sancti quirini martyris agat sicut de vno martyre cū pleno officio per totū. Oratio.

Resta quesumus omnipotēs deus ut qui beati quirini martyris tui natalitia colimus eius intercessione in tui nominis amore roboremur. Per dominum. Lec.j.

Cum mūdi istius p̄nceps diabolus ad cribrandas scōꝝ aīas accepisset potestatem: ⁊ ubiqꝫ dñi eccl'ias diuersis p̄secutionuꝫ tēpestatibus uētilaret: suscitatis in regno amicis suis per quos ampli⁹ aduersum dei ppl'm p̄lia cōmoueret: augebat quotidie sue incremēta seuitie. Per oriētē itaqꝫ maximiani impatoris legibus christianoꝝ infestabat exercit⁹: per illiricū v̄o diocletiani sacrilegi p̄cepta in christi ppl'o hostiliter seuiebāt. Edicto tyrānidis sue alio maximiano ī regno p̄ncipe qui suā rabiem ⁊ diocletiani impatoris per omnē illiricuꝫ ostēderet feritatem. Lectio.iij. L.ij.

Ad omnes autem ꝓuincias idem iudices nefandoꝝ principū sacrilegos apices mittebant ut in tēplo demonuꝫ cogerēt immolare christianos: eccl'ias claudere: christi sacerdotes ⁊ ministros compellerēt: ut parerent iussionibus publicis ⁊ confiterent deos esse q̄bus thura accēdē iubebant. Qui si cōtemnerent supplicijs diuersis ⁊ mortibus subiacerent. Lec.iiij.

Inter multos etenim qui christi hostib⁹ triūphabāt beatus quirinus ep̄s sciscitatus a maximo iudice iussus est comprehendi. Quē cū studiose quererēt ⁊ beat⁹ sensisset ep̄s: egressus e ciuitate ⁊ fugiēs cōprehensus est ⁊ deductus ad maximuꝫ iudicē interrogatus est quo fugeret. Beatus quirinus rñdit. Non fugiebā sed iussis dei mei satisfaciebam. Maximus dixit. Quib⁹ iussis? Sanct⁹ quirinus rñdit: Si uos p̄sequunt in vna ciuitate: fugite in aliam. Lec.v.

Maxim⁹ dixit. Quis hec iussit? Beat⁹ quirinus ep̄s rñdit. Christus dñs qui uerus est deus. Maximus dixit. Et nescis quia ubiqꝫ te decreta impatoꝝ poterāt īuenire: ⁊ hūc quem dicis christum ueruꝫ: tibi subuenire nō posse sicut modo fugiēs cōprehēsus ⁊ reuocatus es. Sanctus quirinus ep̄s dixit. Semp nobiscum est: ⁊ ubi fuerimus deū quem colimus sb̄uenire pōt ⁊ modo cū comp̄hēsus essem mecum est cōfortās me ⁊ ip̄e tibi de meo ore rñdit. L.vj.

Maximus dixit: Multa loqueris ⁊ loquēdo magnorū regum instituta differs. Lege ergo diuinos apices ⁊ fac qd̄ iussum est. Btūs qrinus rn̄dit: Ego impatoꝝ tuoꝝ p̄ceptis non obedio qa sacrilega sunt ⁊ ꝯtra dei p̄cepta iubēt: christi seruus sum: dijs uestris nō sacrifico. Ip̄e est in celo ⁊ in terra: ip̄e est in mari ⁊ extra oēm locū oībus aūt exterior creaturis intra se ꝯtinet oīa: qꝛ per ipsum cūcta sunt facta ⁊ in ipso cōstant. Septima lectio de euāgelio Siqs vult post me uenire. cū sua omelia. require in cōi vnius martyris. L. viij.

Maximus dixit: Per nimium tēpus ociosando quasdam fabulas didicisti. Pone thura ⁊ disce deos q̄s nescis: nō paruꝫ ꝯsecuturus munus intelligentie si p̄ceptis obediens esse uolueris. Quod si ipse nō suaseris ut deuotus appareas: cognosces te subijciendu ꝫ iniurijs: etiā morte horribili vitā tuam esse finiendā. L. ix.

Sanctus qrinus ep̄s dixit: Iniuria quaꝫ mihi minaris: gl̄ia est: ⁊ promissa mortis si merear vita eterna. Propterea deo meo deuotus esse cupio: nō legibus tuis. Neqꝫ enim deos esse credo qui nō sunt: ⁊ aris thura non pono: qꝛ scio arā esse dei mei in qua sacrificia boni odoris impono. Maximus dixit. Ideo qꝛ īsania te cogit ad mortem: sacrifica dijs. Scūs qrinus ep̄s ait: Nō sacrifico demonijs: qa scriptum est: Oēs dij gentiuꝫ demonia: ⁊ qui sacrificat illis eradicabit̄. In festo sanctoruꝫ martyruꝫ p̄mi ⁊ feliciani. Or̄o.

Fac nos quesumus dn̄e sāctoꝝ martyrum tuoꝝ primi ⁊ feliciani semp festa sectari: quoꝝ suffragijs ꝓtectionis dona sentiamus. Per do. Passio scōꝝ p̄mi ⁊ feliciani martyrum. L. j.

Temporibus diocletiani ⁊ maximiani impatoꝝ tēpestas christianis seua fuerat orta: ut qcūqꝫ inuentus fuisset huius vie sectator ⁊ idolis sacrificare noluisset diuersis ac uarijs supplicijs puniret̄. Viri primus ⁊ felicianus in dn̄o pdurātes a tēploꝝ pōtificibus incusati sunt diocletiano dicētibus. Dij enim nobis dare rn̄sa contēnūt dicētes: Nisi p̄mum ⁊ felicianū sacrificijs compellere uolueritis nulla uos beneficia cōsequi potueritis. Succurrite itaqꝫ nobis ⁊ impio nr̄o ne pereatis. L. ij.

Tunc diocletianus ⁊ maximianus iusserūt militibus ut inqrentes eos diligētius cōprehēderēt. Erāt enim ciues romani. Cūqꝫ inqrerent eos cō

prehēsi sunt a militibus ⁊ duxe/
rūt eos ad impatores: ⁊ iusserūt
eos ferro vinctos in carcerez re
cludi. Et cū pro christi noīe vin
cti fuissent: affuit eis angelus dñi
qui eos ꝯsolaret̄ ⁊ absoluit eos
a vinculis qbus cōstricti erant.

Et dixerūt btī mar/ L.iij.
tyres. Te bñdicimus dñe
deus nr̄ qa ꝯsolatus es nos ser
uos tuos: ⁊ duz soluisti oīa vin/
cula nr̄a per angeluz tuum quē
admodum apl'o tuo petro: Te
petimus dñe iesu christe ut ab
eius meritis non nos facias es/
se alienos. Post aliquantos ꝟo
dies iusserūt eos impatores su/
is ꝯspectibus p̄sentari. Cūqz in
tromissi fuissent beati martyres
primus ⁊ felicianus: ex officio
eis dictum est illos astare. In
festo btī barnabe apl'i ad vs̄ añ.
Estote fortes in bello. ps̄. Lauda/
te pueri dñm. Cap̄. R̄. hym. ꝟ.
añ. super magt̄ de apl'is. Oro.

Concede quesumus ops̄
deus btī apl'i tui barna/
be solēnitatē honore cōgruo ce
lebrare ⁊ digna suscipe deuotio
ne. Per. Ad complet̄. ⁊ ad oēs
horas de apl'is per totuz. Lec. j.

Ioānes igit̄ qui ⁊ marcus
famulus dñi nr̄i iesu chr̄i:
discipulus ꝟo apl'oꝝ pauli ⁊ bar
nabe: mystica dei opa que diui/
nitus vidi ⁊ diligenter cognoui
gradiēdo scilicet cū p̄dictis scis
apl'is: ⁊ famulādo in ministerio
eoꝝ: oib⁹ fidelib⁹ in christi eccle
sia cōmorātib⁹ per dñi saluato/
ris gratiā fideliter pando. L.ij.

Deniqz cum essem ethni/
cus ⁊ famulator idolorū
cōmorādo scilicet in ministerio
cyrilli quōdā pontificis nefan/
dissimi tēpli iouis: annuēte gr̄a
dñi nr̄i iesu christi baptizat⁹ suz
per beatos pauluz ⁊ barnabam
qui digni fuerūt uocatiōe dei in
loco qui dicit̄ yconiuz. Postq̄z
ꝟo sacrum baptismum suscepi
vidi in visione virū splendiduz
atqz mirabilē amictū stola can/
dida: qui dixit mihi. Lectio. iij.

Constans esto ioannes ⁊
crede fiducialiter q̄niam
quidē non ioannes amodo sed
marcus idest excelsus uocabe/
ris: ⁊ gloriā excellētie tue ubiqz
predicari ⁊ glorificari oportet:
pro eo scilicet quia tenebre que
hactenus fuerūt in te: penit⁹ ef/
fugate sunt: ⁊ data est tibi gr̄a ⁊
intellectus ut cognoscas miseri
cordiā dei oīpotentis. Cernen/
do itaqz hanc reuelationem ob
stupui: ⁊ ꝓcidens ad pedes btī
barnabe: ac seriatim illi oīa que
a p̄dicto cognoui ꝓfessus sum.

Interea btūs paulus L.iiij
non ibi erat qñ hec secre/
ta dei pādē studebā. Postq̄z ꝟo

idem beatus barnabas audiuit hec: diligēter ait pone custodiaz ori tuo ne alicui ꝟtutem myste rij quā vidisti asseras. Naz ⁊ mi hi similiter hac nocte apparuit dñs iesus christus dicēs: Cōstās esto barnaba credendo uerissi/ me qm̄ pro scā deuotione qua reliqsti gn̄ationem tuā in ea ꝑ/ seuerādo p̄mia eterna ꝑcipies.

Attamen ꝯuoca io L.v. annem ministrum tuū: qm̄quidez ⁊ ipse similiter vidit quedā mysteria. Interim ꝯser/ ua oīa que vidisti ⁊ audisti: qa ueniet tp̄s qñ manifestius apias hāc cōmonitionē ab illo ꝑcipiē/ do cōmorati sumus in predicto yconio per dies aliquot: in quo erat qdā hō iustus ⁊ timoratus qui nos recepit ⁊ hospitalitatez benigne exhibuit. Cuius domū beatus paulus placide bn̄dixit.

Deinde uenimus Lec.vj. seleuciam in qua mansi/ mus diebus tribus. Inde naui gantes uenimus cyprum: erāqz in ministerio eoruz donec e cy/ pro egrederemur. Exeūtes au/ tē de cypro uenimus ꝑgētes pā philiam. Illis autē abeuntibus ad p̄dicādum: cōmoratus sum ibi mēsibus duobus. Cūqz dis/ ponerem ire in partes occidēta les ꝓhibuit me spūs sanct⁹. Se ptima lectio de euāgelio. Hoc est p̄ceptum meū. cuz sua ome/ lia. reqre in cōmuni apostoloꝝ.

Igit cuz audissem L.viij. qꝫ idez sancti apl'i paulus ⁊ barnabas antiochie essent: cō tinuo perrexi ad illos: inueniqz beatum paulū fatigatuz ex itine re atqz in grabato reqescētem. Qui cum me cerneret gauisus est: sed arguere me cepit pro eo qꝫ morā fecissem uenire de pā/ philia ⁊ detinuissem libros pre/ dicationis. Recreati autem ex itinere: ceperūt p̄dicare uerbuz dñi. Ad quoꝝ p̄dicationem plu rimi iudeorū ⁊ gētilium illumi nati crediderūt in dn̄m iesum.

Expleta nāqz p̄dica/ L.ix. tione statuerunt ire ad p̄/ dicāduz in oriētem: ⁊ tūc demū reuerterent̄ ad cypruz ut visita/ rent eccl'ias in qbus ꝟbum dei p̄dicauerūt. Sed beatus barna bas exorabat ut prius iret in cy/ prum ad visitandos parētes su/ os: ⁊ postea cōmuniter hierusa/ lem ꝑgerēt. Inter hec aūt ange/ lica visio per noctē facta est bea to paulo apostolo dicēs: Celeri us ꝓpera hierusalem: nec mo/ ram facias qm̄qdem fr̄es ualde p̄stolant̄ aduētuz tuum. In fe/ sto beati antonij de ordine mi/ noruz. Añe ⁊ p̄s feriales ad vs̄. Cap̄. R̄. hym. ꝟ. ⁊ añ. sup magt̄ de vno simplici cōfessore. Oro.

Ecclīam tuā deus beati antonij ꝯfessoris tui solennitas uotiua letificet ut spūalibus semp muniat̄ auxilijs ⁊ gaudijs ꝑfrui mereat̄ eternis. Per dñz. Ad cōplet. Cap. hym. ℣. ⁊ añ. sup nūc dimittis de vno simplici ꝯfes. Ad mat. inuit. añe ps ℣. lec. cum euāgelio. ⁊ Rcia ad oēs horas de vno simplici cōfes. In scdis ℣is fiat de scō ꝓtho. Añ. Btūs vir qui suffert tēptationē. ps. Laudate pueri do. cū rel. Cap. Rc. hy. ℣. ⁊ añ. sup magt de vno martyre. Oro.

Da nobis quesumus dñe btī martyris tui ꝓthi passione gloriari: ut eius patrocinijs cōfidamus ⁊ fidē cōgrua deuotione sectemur. Per. Ad matut. ⁊ ad oēs horas per oīa sic de vno martyre. In secūdis ℣is añe ⁊ ps de festo ꝑdicto. Cap. de festo sanctoꝝ viti ⁊ modesti ⁊ crescētie. Rc. Isti sunt sancti. Hymnꝰ. Rex gl̄iose martyrū. ℣. Exultent iusti. Sup magt añ. Absterget deus. Oro.

Martyrū tuoꝝ viti modesti ⁊ crescētie nos tibi q̄s dñe intercessio gl̄iosa cōmēdet: ut qd̄ nostris actibus nō meremur: eoꝝ ꝑcibus cōsequamur. Per. Cetera de pluribꝰ martyribus. L. j.

In lycia ꝓuincia tꝑibus diocletiani ⁊ antonini imperatoꝝ multas ℣tutes opabat̄ in infantia sua beatissimus vitus: timēs deū celi ⁊ terre die ac nocte deprecās dñm ⁊ cōuertēs aīas nō credētium elemosynis uacās: viduis ⁊ orphanis tribuens. Erat aūt ex genere nobili ⁊ diuitiarū magnarū.

Erat autez in oꝛone cilitio īdutus ⁊ christum depcabat̄ dicēs: Fac dñe misericordiam cū seruo tuo: ⁊ ne repellas me a tuis mandatis: ne segreges me a cōgregatione iustoꝝ. Erat aūt pater huius sacrilegus ⁊ īpius qui a cultura idoloꝝ non recedebat. Facta est autē ad eū uox de celo dicēs: Uite exaudite sunt oꝛones tue: ecce faciam tecum sicut petisti. L. iij.

Suadebat ei pr̄ eius hylas ut ad culturā idoloꝝ mētē eius adduceret. Cui btūs vitus dixit. Ego nescio aliuz deū nisi vnū qui est in eternū cuiꝰ spūs ferebat̄ sup aq̄s: qui separauit lucē a tenebris: ⁊ uocauit lumē ⁊ facta est lux: ⁊ uocauit tenebras ⁊ facte sunt tenebre. Ipsi soli deseruio: ipsum dñm regem angeloꝝ qui fecit celum ⁊ terrā mare ⁊ oīa que in eis sunt: ipsum ego ꝯfiteor oībus diebus vite mee.

Hec audiens pater eius iussit infantē cathenis cedi dicens ei: Quis te docuit hec confiteri? Aut nescis q:

L. iiij.

L. iiij.

si hec audierint principes ꝑibis. Beat⁹ vitus dixit. Ista que me vides loqui: christus me docuit cuius ego seruus sum. Tũc uocans modestum papatem eius: ammonuit eum dicens: Uide ne aliquando ista loquat̃. L.v.

Cui btũs vitus dixit: Hec mihi dulcedo est ꝑm prophetã dicẽtẽ: Bonum mihi lex oris tui sup milia auri ⁊ argẽti. Manus tue fecerunt me ⁊ plasmauerũt me: doce me iustificationes tuas. Apparuit autẽ angelus dñi infanti ⁊ dixit: Datus suꝫ inqt ut custodiam te usqꝫ in diem exitus tui: ⁊ oĩa quecũqꝫ petieris dabuntur tibi. Lec.vj.

Plangebat pr̃ filiuꝫ qꝛ vnicus erat ei ⁊ mollibus ꝟbis suadebat ei ut ad culturam idoloꝝ introduceret. Cui sanct⁹ vitus dixit: Quibus dijs iubes me sacrificare? Cui rñdit pr̃ eius hylas ⁊ dixit ei. Nescis esse deos iouem herculẽ ⁊ mineruam qbus ꝑncipes sb̃diti sunt. Sanct⁹ vitus dixit: Ego nunq̃ꝫ audiui plures deos esse. Scio enim vnũ deuꝫ esse pr̃em ⁊ filiũ ⁊ spiritũ sanctuꝫ: qđ est trinitas. Septima lectio de euãgelio. Cum audieritis p̃lia. cuꝫ sua omelia. Reqre in cõi martyruꝫ. L.viij.

Christum ꝯfiteor qui passus est pro peccatis nostris: per eius sanguinez nos redempti sumus: quem tu ignoras pater. Nam si uelles cõsentire: scires qualis est christus filius dei agnus qui tollit peccata mundi. Hylas pater eius dixit. Ego scio qa christus quez tu dicis apud hoĩes in iudea crucifixus est: ⁊ apud pilatum flagellis cesus est: traditus ⁊ crucifixus quem tu cõfiteris fili. L.ix.

Sanctus vitus dixit. Illius traditio ⁊ crucifixio peccatoꝝ nostroꝝ redẽptio est: a quo nullus hoĩum me separare põt. Multa enim demonia eum cõfitebant̃: multos cecos illuminabat: ⁊ infirmos sanos reddebat. Hec audiens ualerianus prefectus app̃hendit patrem eius dicens ei: Audio quia filius tuus christum illũ crucifixũ in iudea cõfitet̃ ⁊ deos nostros deridet. In festo sanctarum ꝟginum ⁊ martyrum cirie ⁊ musce. Ad vs̃ añ. Hec est uera fr̃nitas. cum rel. ps̃. Laudate pueri dñm. cũ rel. Cap̃. Re. Hym. Scõrũ meritis. ꝟ. añ. super mgt̃. Oĩpotens deus. de pluribus martyribus. Oro.

Auxiliũ dñe nomini tuo subdita poscunt corda fideliuꝫ: ⁊ qꝛ sine te nihil possunt implere qđ iustum est: intercessione sanctarũ ꝟginum ac martyrum tuaruꝫ cirie ⁊ musce que

recta sunt apprehēdāt: ⁊ omnia ꝓfutura suscipiant. Per. Ad cō plet. cu ret. de martyribus. L. j.

Sanctarū cirie ⁊ musce ꝟ/ginū ⁊ martyrum christi: aqleiēsi ciuitate passarū solēnitatē hodierna die celebrātes charissimi tāto delectabilius iocūdius atq; deuotius in eis christo laudes referamus: quāto per ipsum spretis tormētoꝝ iaculis tyrānoꝝ: ac calcatis tpalib⁹ ad celi empyrei ubi sunt angeloꝝ cōsortia sup̄ma ⁊ inenarrabilia ⁊ ꝑpetua gaudia ꝑuenerūt. L. ij.

He due virgines paupes spiritu: ⁊ eodem sorores: diuites in fide: quarum p̄mium existit regnuz celoꝝ: lie ⁊ rachelis: marthe ⁊ marie tenent figuram. Dū musca exercitādo actione de paradisi floribus affectu delectata: mellis dulcedinez legere quesiuit: ⁊ cereum fructuz fide illuminato intellectu ipsius ad lumen inaccessibile peccatoribus ubi deus ab ea cognoscit̄ iaz apte nisa est ꝑuenire. L. iij.

Que apis rugosa martyrio effecta: chr̄i crucifixi fidē ꝓfitendo: ac seruoꝝ diaboli penas deridēdo: eos aculeo ꝑcussit uehemēter ⁊ mansionē in celesti curia plenā mellis eterni p̄mij fabricauit. Ad quā tormētis carne mortua: viuēs sp̄u: festina nimio accensa desiderio gustādi ex toto qd̄ p̄gustauerat ex parte studuit trāsuolare. L. iiij.

Ciria nāq; latine dicta heres. Heres qdē dei: coheres aūt christi: spreta mūdi ꝯuersatione ꝑuersa vitioꝝ plena celestem uernātez ꝟtutibus ut esset omni tpe uestita cādidis assumpsit. Que cōtēplādo hereditatē eternam: ut eam posset cōsequi sibi ꝓmissam christuz ꝓfitendo spōsum ⁊ dn̄m: carnificū noluit effugere manus. Porro martyrio coronata per eos vincēs iudicata ꝑuenit ad hereditatē immarcessibilez ⁊ incōtaminatam in celis: ubi cū sācta musca ⁊ aliis sanctis oībus viuit ꝑhēniter.

Sancta nanq; musca L. v. lie assimilata lippe genitrici plurium filioꝝ. Quia vita actiue actio cū sit multoꝝ opum plenoꝝ meritis: non tn̄ sine lippitudine uenialiuz ducit̄ peccatoꝝ. Et etiaz scē marthe sollicite circa ministeriuz frequēs cōparat̄: ut sit merito dicta studiosa inter uolucres apis. Scā ꝟo ciria similis est effecta racheli uenuste: que contēplādo hereditatē eternā nubeculas uenialium quas non dedignat̄ sol charitatis a se remouit: ut splēdor dicti solis in ea omni repugnātia remota fulgeat uehemēter. L. vj.

Et btē marie magdalene: que sedēs circa pedes dñi audiebat ꝟbū ipsius: quā testat̄ dñs optimā ptē elegisse. Qd̄ fecit scā ciria dū spretis mūdo ⁊ cōcupiscētia carnis: per martyriū ad celi uenit palatium: ubi dñm ꝯtēplat̄ sine fine. He due virgines christū diaboli supplātatorē in spōsuz assūpserūt: per quē ⁊ ipse eū supplātauerūt cū eo luctātes. Septima lectio de euāgelio. Cum audieritis p̄lia. cū omel̄. sua. reqre in cōmuni plurimorū martyrum. Lectio. viij.

Iste sūt charissimi due oliue corā dño: ⁊ duo cande labra que nos irradiāt ut sequamur eas ad perpetua gaudia. Hec actione: illa ꝯtēplatiōe nos ducit ad celū: in qbus inuenitur duplex aureola ⁊ duplex fructꝰ cētesimus: qa virgines ⁊ martyres extiterūt. Hec est terra optima in qua dupliciter cecidit semē christi: scilz ꝟbū p̄dicationis ipsius ut virginitatē christo spōso ⁊ dño cōseruarēt: ⁊ pro eo sustinerēt martyrium. Lectio. ix.

Hec angelis scīs in virginitate cōparant̄: que nō solū mēte ut angeli: uerū carne uti virgo ꝟginū maria ut ipsaz imitarent̄ virgines pstiterūt: ut ipse adducant̄ post eā virgines christo. He ut essent christi: carnē ꝓpriā cū vitijs ⁊ cōcupiscentijs portātes christi crucē crucifixerunt spiritu agitate q̄usqz per martyriū uenerūt ad regnuz in quo absterget deꝰ omnē lachrymā ab oculis scōruz: ubi omne gaudiuz ⁊ nulla tribulatio: quoniam priora mala trāsierunt ab eis. In festo sanctorum martyrum marci ⁊ marcelliani. Oro.

Presta q̄s oīpotēs deꝰ ut qui sanctorū martyrum tuorum marci ⁊ marcelliani natalitia colimus: a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per. L. j.

Clarissimis igit̄ viris marcelliano ⁊ marco duobꝰ germanis frībꝰ pro chr̄i noīe in vinculis ꝯstitutis solatiū exhibebat beatꝰ sebastianus: ⁊ tā ipsis q̄z etiā ꝟuis eoꝝ cū qbꝰ tēti fuerant salutaria fidei ministrabat: quibꝰ fugitiua seculi blandimēta respuerent ⁊ momētanea tormētoꝝ gn̄a non timerēt. Quiqz cū beatissimis consolationibus acqescerēt: ⁊ ꝟbera carnificum aīo pseuerāti trāsirēt: capitalem iussi sūt subire sn̄iam: ea. s. rōne ut si eodē momēto quo decollādi erant sacrificijs ꝯsensissent: ⁊ parētibꝰ suis ⁊ cōiugibus ⁊ filijs ⁊ facultatibus redderent̄. L. ij.

Erant enim nō solū ut diximus genere clarissimi

viri: sed ⁊ facultatib⁹ ditati: quo rũ erat p̃ tranquillinus noĩe ⁊ mater marcia uocabat̃: qui illos sequebant̃ cũ uxorib⁹ eoꝝ ⁊ filijs: nimio enim in eoꝝ nepotibus ducebant̃ affectu. Uñ factũ est ut a chromatio urbis rome p̃fecto triginta dierũ impetrarẽt inducias: in quorũ spatio ageretur cũ eis quatenus ad thurificãdum idolis consentirent. L. iij.

Accedẽtes itaq; amici eorũ ad eos: ceperũt dicẽ: Uñ uob̃ tã durũ tanq; ferreũ pectus qđ caniciẽ patimini patris abijcere: etiã mr̃i decrepite nouos part⁹ afferre. Nã ille part⁹ suos dolores ꝯsolationib⁹ supabat: ⁊ dũ in vno dolore duos filios pareret: ⁊ geminuz pariter funderet filioꝝ affectũ. Nũc ꝟo insanabilis dolor: intolerabilis pena: irremediabilis cruciatus: incomparabilis partus est: quo spei gaudiũ tollit̃: vita cõtemnitur: respuit̃ gloria: ⁊ ꝯtẽptis omnibus pietatis affectib⁹ mortis atrocitas appetit̃. In natiuitate sanctorũ martyruz geruasij ⁊ ꝓthasij. Ad vs̃ añe ⁊ ꝑs feriales. Cap̃. Fr̃es: sci per fidẽ vicerunt. R̃. Geruasius ⁊ prothasius dixerũt. Qñquidem occideris tũc viuificabimur: nã hic mori parati sumus ut in eternũ viuamus. ꝟ. Sanctoꝝ pater vitalis ⁊ mater ualeria dicti sũt quos vno ortu geminos genuerunt. Qñ. Hymnus ⁊ ꝟ. de martyribus. Sup magt̃ añ. Isti sunt angelica solidati claritate martyres ĩclyti geruasius ⁊ prothasius quorũ germanitas a christo ĩter ĩmania fuit fulcita tormẽta: oẽs p̃cemur ut eoꝝ intercessione a domino subleuemur. Oro.

Deus qui nos annua sanctoꝝ tuoꝝ geruasij ⁊ prothasij solẽnitate letificas: cõcede ꝓpitius ut quorũ gaudem⁹ meritis accẽdamur exẽplis. Per. Ad cõplet. ad mat. ⁊ ad oẽs horas agantur oĩa ut de martyribus cuz pleno officio. Lectio. j.

Cum ab ĩtestato btõ vitale p̃re martyre chr̃i ⁊ scẽ memorie ualeria mr̃e defũctis geruasi⁹ ⁊ ꝓthasius in hẽditatẽ utrisq; successissent: domuz propriã ĩtrãtes in qua nati fuerant: parẽtũ casas uẽdẽtes: omne p̃ciũ paupib⁹ erogauerũt: ⁊ familiole sue quã ĩgenuã fecerãt ipsi se ĩ vno cubiculo ꝯcluserũt per decẽ annos lectiõi ⁊ or̃oni uacãtes.

Undecimo ꝟo anno L. ij ꝯuersatiõe scã ad palmã martyrij ꝑuenerũt. Supueniente aũt comite astasio qui ꝓficiscebat̃ ad bellũ qđ a marchomannis fuerat excitatũ: occurrerũt ei tẽploꝝ cultores cũ sacerdotibus suis dicẽtes: Si vis ad augustos nr̃os let⁹ reuerti: geruasiũ ⁊ ꝓ-

thasiū ad sacrificādū compelle.

Vehementer enim L.iij.
dij nr̄i cōmoti rn̄sa dare
ꝯtēnūt. Audiēs hec astasius co/
mes iussit eos ꝑduci ad se. Qui
bus dixit. Hortor uos ut a deo/
rū nostroꝝ iniurijs tēperantes
uos ad īmolādū eis deuoti stu/
deatis existē: ut expeditio mea
vnanimiter celebretur. Lec.iiij.

Qui geruasius dixit: Vi/
ctoriam de celo debes a
deo p̄re oīpotēte reqrere nō de
simulachris ⁊ uanis dijs qui ocu
los hn̄t sine visu: nares sine odo
re: os sine ꝑmone: manus sine ta
ctu: pedes sine gressu: ⁊ uēter si/
ne īterioribus esse ꝓbat̄: ⁊ ora si
ne flatu esse noscunt̄. Indigna
tus comes astasi⁹: iussit eū plūba
tis tūdi q̄adusq; exalaret spūm.

Quo amoto iussit Lec.v.
astare ꝓthasium ⁊ dixit:
Miser uel tu viuere stude ⁊ no
li biothanatus fieri sicut fr̄ tuus.
Cui prothasius rn̄dit. Quis est
miser: ego qui te nō timeo: an tu
qui me timere ꝓbaris? Astasius
comes dixit. Ego te quomodo
timeo? Prothasius rn̄dit. In eo
times ledi a me si sacrificare me
nō cōpuleris. Ego autem nō ti/
meo contemnens minas tuas:
⁊ omnia idola tua sicut stercora
computans deum solum qui re
gnat in celis adoro. Lectio.vj.

Audiēs hec astasi⁹ comes
iussit eū fustibus cedi: po
stea erecto dixit ei: Miꝭ adhuc
rebellis es? Vis ꝑire sicut tuuz
germanū ꝓbasti ꝑisse. Protha/
sius dixit. Nō tibi irascor qm̄ ce
cos oculos cordis tui attendo:
quia incredulitas que in sensu
tuo regnat nō ꝑmittit te que dei
sūt agnoscē. Septima lectio de
euāgelio. Cū audieritis p̄lia ⁊
seditiōes. cū sua omel. reqre in
cō: plurimoꝝ martyruz. L.viij.

Nam ⁊ dn̄s nr̄ iesus chr̄s
crucifigētib⁹ se nō male/
dixit: sed potius ut eis indulge/
ret orauit pro eis ad hoc ꝙ nesci
rēt qd facerēt. Vn̄ ⁊ ego tibi mi
sereor qa nescis quid facis. Age
ergo quod cepisti ut mihi ho/
die possit cum fratre meo beni/
gnitas saluatoris nr̄i iesu christi
occurrē. Tūc iussit eū astasi⁹ co
mes capitis subire sn̄iam. L.ix.

Quod cū factū fuisset ego
philippus vna cum filio
meo rapui scā corpa ⁊ sepeliui:
credētes nos orationibus eorū
cōsequi miꝭicordiā dn̄i nr̄i iesu
christi. Passi sunt aūt sci marty/
res geruasius ⁊ prothasius sub
die tertiodecimo kalendas iu/
lij sub astasio comite: Regnan/
te dn̄o nostro iesu christo: cui est
honor ⁊ gloria in secula seculo/
rū. Amē. In natiuitate sanctoꝝ

martyrum achacij ⁊ socioꝝ eius.

Deus infinite miſi Oro.
cordie ⁊ maieſtatis imē/
ſe qui beatū achaciū cū decē mi
libus ꝯtubernalibus ſuis crucis
patibulo cōſecraſti: tribue que/
ſumus ut eius ſacris p̄cib⁹ fru/
ctū in nob̄ ꝯſeq ualeam⁹. Per.

Paſſio ſancti achacij ⁊ socioꝝ
eius decem milium militū. L.j.

Saluatore nr̄o igitur ieſu
chriſto deo eterno ⁊ ueri
dei filio apparēte in mundo: ut
pſalmographus cecinit: Ueritas
de terra orta eſt: ⁊ iuſticia de ce/
lo magna ſup terrigenas efful/
ſit excitās iuſtos ad pietatē. De
quorū collegio extiterūt beatiſ/
ſimi viri: achaci⁹ p̄nceps ⁊ helia
des dux ⁊ theodolus ⁊ carceri⁹
cāpiductor cū alijs ꝯtub̄nalib⁹
ſuis denis milib⁹ qui ſub vno
die omnes pro chriſti nomine
pariter interempti ſunt. Lec.ij.

Sed q̄liter paſſi ſunt: qua
etiā occaſiōe ad ſedes celi
cas ꝑuenire meruerūt: ſ̄mo ſub
ſequēs accelerat fideliter ꝓme/
re. Eſt enim huiuſcemodi gr̄a
narratio paſſiōis eorūdē. Adria
nus ⁊ antoninus cū impij roma
ni gub̄narēt habenas gaddarim
⁊ eufratētes de eoꝝ dn̄atione ſe
ſubtrahētes rebellare ceperunt.

Quod cū p̄fatis im L.iij.
peratorib⁹ diuulgatū fuiſ
ſet: iracundia nimia cōmoti: ca/
ſtra ilico aduerſus hoſtes metati
ſunt: hn̄tes in exercitu ſuo nouē
milia ⁊ ſeptem viros robuſtiſſi
mos: ⁊ in reb⁹ bellicis ſtrenuos.
Uenit itaq; dies pugne ⁊ ecce
utreq; ꝑtes in cāpo ꝯuenerūt ad
dimicādū. Habebāt aūt ip̄ato/
res ſecū apollinis ⁊ iouis ſtatuas:
eſtimantes ſe per eaſdē adipiſci
poſſe victoriā de ſuis hoſtibus.

Sed cū cernerent Lec.iiij.
multitudinē hoſtiū eſſe ꝑ
maximā: cētena enim erant mi/
lia: lāguore ualido tacti ītrinſe/
cus ꝑculſi formidine cū ſeptem
tm̄modo militibus fugam arri
piunt. Uerſis in fugā imꝑatori/
bus: p̄nceps nobiliſſimus acha/
cius: ⁊ heliades ſtrenuiſſimus
dux ꝯuerſi ad nouē milia dixe/
rūt: O viri fr̄es qd uobis videt̄:
aut fugam arripere nos: an ſta/
re ut fortes decet viros? Lec.v.

Uenite ergo ⁊ ſacrificem⁹
dijs nr̄is: ut per eos obti
neamus triūphos. Et ſacrificā/
tibus eis vnū edunis capris ha
būdātiori formidine ſunt ꝯſter
nati: ita ut impetum fuge arripe
rent. Duz autem in fugam uer/
tūtur: adeſt angelus domini ue
lut adoleſcens ante faciem eo/
rū occurrens qui dixit achacio.
Cur ſacrificantes dijs uos pa/
uor inuadere non metuit: ita ut

fugā inire cogeret de uobis ipis magnū ridiculū pstādo. L.vj.

Sed audite viri me ⁊ hoc quod uob pando festine explete. Probamini deū iuocare celestē qui celū extēdit: fundauitq; sup suā stabilitatē terram: qui etiā per angelū suū centum octagintaqnque milia de senna cherib regis assyriorū exercitu interfecit: eūq; in fugam uertit. Credite itaq; iesum christuz dei oipotētis esse filiuz īmortalē regez: ⁊ ipse pugnabit pro uobis. Septima lectio de euangelio. Cū audieritis plia cū sua omel. reqre in cōi martyrum. L.viij.

Hec ubi dicta angelus in eoꝝ ꝯtulit aurib⁹: achaci⁹ dixit heliadi ⁊ ad ceteros suos ꝯtubernales. Quid uobis videtur viri fres: Heliades dixit. Experimēto discamus ea que ꝓtulit nobis iuuenis hic. Tunc oēs q̄si ex vno ore exclamauerūt dicentes: Credimus in te domine ⁊ que iste iuuenis nobis reserauit cuncta in tuo nomine facturos nos esse ꝓmittimus. L.ix.

Credentibus aūt scīs in dño: deciderūt male cūcti aduersarij eoꝝ: factoq; īpetu ab angelo multi pierūt in lacuz qui erat ꝓximus: alij vo pcipitio interierūt. Cōsumptis autē aduersarijs: accipiens angelus dei deduxit eos ad uerticē mōtis qui dicit ararath. Distat vo mons ararath a ciuitate alexandrinaica q̄si stadia qnque. In vigilia btī ioānis baptiste. Initiū sancti euāgelij sm lucā. L.j.

Fuit in dieb⁹ herodis regis iudee sacerdos qdā nomine zacharias de vice abia: ⁊ uxor illius de filiab⁹ aaron: ⁊ nomē ei⁹ elisabeth. ⁊ rel. Omelia uenerabilis bede p sbyteri.

Venturus in carne dñs ⁊ redēptor nr multos dispēsationis sue testes premisit ⁊ nūcios: qui diuersis tpib⁹ diuersis israelitice plebis tribub⁹ orti: non diuersa fide: sed vno eodēq; sensu eiusdēq; incarnationis eius mysteriū ꝓphetādo pcinerēt. Hoꝝ ultimus ⁊ quasi limes quidā legis ⁊ euangelij figure ⁊ ueritatis ioannes apparuit dño attestāte qui ait: Lex ⁊ ꝓphete usq; ad ioannē ⁊ ex eo regnū dei euangelizat. Ad nonam nisi uenerit die dñico añ. Iste puer magnus. Capitulum.

Priusq̄z te formarē in utero noui te: ⁊ anteq̄z exires de vulua santificaui te: ⁊ ꝓphetam in gentibus dedi te. R.

P de vno martyre. Oro.

Resta quesumus omnipotens deus ut familia tua per viam salutis īcedat: ⁊ beati ioā/

nis p̄cursoris tui hortamēta se/
ctando ad eum quem predixit
secura perueniat. Per. In na
tiuitate beatissimi ioannis ba/
ptiste. Ad uesperas super p̄os
añ. Inter natos mulierum nō surre
xit maior ioanne baptista. ps. Lau/
date pueri. do. cuz rel. p̄s. Cap.
AUdite insule ⁊ attendite
ppl'i de lōge: dñs ab ute
ro uocauit me: de uētre matris
mee recordat⁹ est noīs mei. ℟.
Inter natos mulieruz. Hym. Ut
queāt laxis. ℣. de vno martyre.
Sup mgt añ. Ingresso zacharia
tēplum dñi apparuit ei gabriel ange
lus stās a dextris altaris incēsi all'a.
DEus qui p̄ntē diē Oro.
honorabilē nobis in bti
ioānis baptiste natiuitate fecisti
da ppl'is tuis spūaliuz gr̄am gau
dioꝝ: ⁊ oīum fideliū mētes diri
ge in viam salutis eterne. Per.
Ad complet. cap. Reges vide
būt. Hy⁹. O nimis felix. ℣. de
vno martyre. Sup nunc di. añ.
Iste puer magnus. Oro ut s. Ad
mat. inuit. Regez p̄cursoris dñm
Uenite adoremus. ps. Uenite. In
p̄mo noc. añ. Priusq̄z te formarē
in utero noui te: ⁊ anteq̄z ꝓgredere/
ris scificaui te. ps. Beatus vir qui
nō abijt. Añ. Ad oīa que mittā te
dicit dñs ibis ne timeas: ⁊ que māda
uero tibi loqueris ad eos. ps. Qua
re fremuerūt. Añ. Ne timeas a
facie eoꝝ qa ego tecuz sum dicit dñs.
ps. Dñe quid multi. ℣. de vno
martyre. Sermo beati maximi
SOlēnitates no/ epi. L. j.
bis diuersoꝝ martyrū fra
tres charissimi vite p̄ntis occa/
sus ⁊ suscepta ab eis pro christi
noīe passio consecrauit. Multi
moda nāq̄z ueterū relatione di
dicim⁹ nōnullos martyrū ꝓstra
tos gladio: igne alios cōcrema/
tos: q̄z plures bestiaruz dilacera
tos dentib⁹: inumeros etiā ua/
rijs tormentoꝝ cruciatibus affe
ctos: spreta sui corpis morte: chri
stiane fidei testimoniū reddidis
se. ℟. Fuit homo missus a deo cui
nomē ioannes erat: hic uenit ut testi/
monium perhiberet de lumine. Et
parare domino plebem perfectā. ℣.
Erat ioannes in deserto predicās ba
ptismum penitentie. Et. Lectio. ij.
BEatus ioānes ℣o bapti/
sta cuius nunc festiuitate
letamur celestia mūdo gaudia
sterili ab utero hodie nat⁹ iue/
xit. Et illi quidem indubitāter
iā gl'ia regnātē ꝯfessi sunt filiuz.
Hic aūt ⁊ nasciturū dñm ꝓphe
talis spirit⁹ illuminatione p̄ui/
dit ⁊ natū priuilegio gr̄e singu/
laris ostēdit. Intātū aūt specia/
lis in eo prefulsit electio: ut ante
mereret annūciare dñm q̄z na/
scendi initiuz: uel linguam qua
nunciare posset accipet. ℟. Eli/

sabeth zacharie magnū virū genuit ioannem baptistam precursorē dñi. Qui viam dño preparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen ioannes erat. Qui. Lec.iij.

DEniqz elisabeth illa uetus mulier: ⁊ noua mater que ante partū suū de futuri filij letabat̄ officio: ueniēti ad se btē marie in ipso salutationis occursu ait: Ex quo facta est uox salutationis tue in aurib⁹ meis exultauit in gaudio infans in utero meo. Quid hoc miraculi fr̄es? Que tātoꝝ nouitas gaudioꝝ ut habere se in utero elisabeth testaret̄ īfantē: qui nec dū semet ipsum sentiēs dñicuz iā sentiret aduētū. ℟. Priusq̄z te formarem in utero noui te: ⁊ anteq̄z exires de uētre scīficaui te. Et ꝓphetā in gētibus dedi te. ℣. Uir dilect⁹ a deo ⁊ hoīb⁹ honorificat⁹ est. Et pro. In secūdo noct. añ. Misit dñs manuz suā ⁊ tetigit os meuz ⁊ ꝓphetā in gētibus dedit me dñs. ps. Cum inuocarē. Añ. Ecce dedi uerba mea ī ore tuo: ecce cōstitui te sup gētes ⁊ regna. ps. Uerba mea. Añ. Dñs ab utero uocauit me: de uētre mr̄is mee recordat⁹ est nominis mei. ps. Domine dñs nr̄. ℣. Posuisti dñe. L.iiij.

VEre hic omniuz beatissimus paruuloruz qui adhuc intra viscera materna ꝯclusus: adesse saluatorē mūdi: quia necdū sermone poterat: ꝓphetico gaudio reuelauit. Nullus ignorat charissimi omnē paruulū materno ab utero ꝓdeuntem inter ipsa lucis exordia mestis cōcrepare uagitibus. Solus autē baptista dñi ultra legē nascentiū natiuitatē suā letitia ⁊ exultatione p̄uenit. ℟. Descendit angelus dñi ad zachariam dicens: accipe puerum in senectute tua. Et habebit nomē ioānes baptista. ℣. Iste puer magnus coram domino: nam ⁊ manus eius cuz ipso est. Et. Lectio.v.

ET q̄z decuit fratres ut de matre sterili nasceret̄ qui fecunditatē virginis reuelaret: quatinus mirabilē partū mirabiliter natus ostenderet. Illud etiā q̄z stupēdū q̄zqz magnificū ꝙ zacharias sacerdos pater futurus prophete: quia hoc ipsuz quod gerebatur angelo loquenti non credidit: usum loquendi amisit donec ꝓmissione cōpleta natus noui hominis p̄co paterne lingue vincula relaxaret. ℟. Hic est p̄cursor dilectus ⁊ lucerna lucēs ante dñm iste est enim ioannes. Qui viā domino preparauit in heremo: sed ⁊ agnum dei demonstrauit ⁊ illuminauit mentes hominuz. ℣. Ipse preibit ante illum in spiritu ⁊ virtute helie. Qui. Lectio.vj.

OS enim qđ angelus clauserat ꝓmissus ab angelo

filius relaxauit. Nā cū de nūcu/
patione paruuli cognatoꝝ vici/
norūqꝫ hesitaret arbitriū ꝓprie
tatē ueri nois eius quā angelo
dictāte didicerat: recepta subito
ꝑstini facultate ꝑmonis pr̄ mu/
tus aperuit: ut cuius natiuitatez
ꝑceptione celesti tacit⁹ expecta/
bat: nati uocabulū loqueretur ⁊
agnosceret anxius senex per eū
se sibi redditū quē de se nō cre/
diderat nasciturū: nec dubitaret
ultra celitus illū uel promissum
fuisse uel natū: cui⁹ causa ⁊ ami/
sisse se ꝓbabat ⁊ recepisse ꝑmo/
nē. ℟. Innuebāt patri eius quem
uellet uocari eū: ⁊ postulans pugilla
rē scripsit dicēs: Joannes est nomen
ei⁹. ℣. Apertū est os zacharie ⁊ ꝓ/
phetauit dicēs. Joānes. In tertio
noct. an. Posuit os meū dn̄s qua
si gladium acutū: sub vmbra manus
sue ꝓtexit me. ps. In dn̄o cōfido.
An. Formās me ex utero seruum si
bi dn̄s in lucē gētiuz ut sis salus mea
ab extremis terre. ps. Dn̄e qs ha/
bi. An. Reges videbūt ⁊ cōsurgēt
principes ⁊ adorabūt dn̄m deū tuuz
qui elegit te. ps. Dn̄e in virtu. ℣.
Magna est gloria. Secūdū lucā.
In illo tpe: Elisa/ Lec. vij.
beth īpletū est tp̄s parien
di ⁊ pepit filiū ⁊ audierūt vicini
⁊ cognati eius qa magnificauit
dn̄s misericordiā suam cum illa
⁊ cōgratulabantur ei, ⁊ reliqua.

Omel. uenerabilis bede ꝑsbr.
Precursoris dn̄i natiuitas
sicut sacratissinia lectiōis
ēuangelice ꝓdit historia: multa
miraculoꝝ sublimitate refulget:
qa nimirum decebat ut ille quo
maior īter natos mulierū surre/
xit nemo: maiorē pre ceteris scīs
in ipso mox ortu virtutū iubare
claresceret. ℟. Precursor dn̄i ue
nit de quo ipse testat. Nullus maior
inter natos mulierū ioanne baptista.
℣. Ipse ꝓreibit ante illum in spiritu
⁊ virtute helie. Nullus. Lec. viij.
Senes ac diu īfecūdi parē
tes dono nobilissime ꝓlis
exultāt: ipsi pr̄i quē īcredulitas
mutū reddiderat ad salutādum
noue ꝑconē gr̄e os ⁊ lingua re/
serat: nec solū facultas deū bn̄di
cēdi restituit sed de eo etiā ꝓphe
tādi ꝟt⁹ auget. Excitati fama fa
cti oēs vicini ammiratiōe ac me
tu ꝑcellent: oīuz qui audiere cir
cūquaqꝫ ad aduētū noui ꝓphe/
te corda ꝑparant. ℟. Gabriel an
gelus apparuit zacharie dicēs: nasce
tur tibi filius nomē ei⁹ ioānes uoca/
bit. Et multi in natiuitate ei⁹ gaude
būt. ℣. Erit enim magn⁹ corā dn̄o
nā ⁊ man⁹ ei⁹ cū ipso est. Et. L. ix.
Unde merito scā per or/
bē eccl̄ia que tot beatoꝝ
martyrū victorias qb⁹ īgressuz
regni celestis meruere frequē/
tat: hui⁹ tm̄modo post dominū

etiã natiuitatis diẽm celebrare consueuit: quod nullatenus sine euãgelica auctoritate in consuetudinem uenisse credendus est. ℟. Inter natos mulierum non surrexit maior ioanne baptista. Qui viam dño preparauit in deserto. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen ioannes erat. Qui. Ad laudes añ. Elisabeth zacharie magnum virum genuit ioannem baptistam precursorem dñi. ℣. Dñs regnauit decorem. cũ reliqs. Añ. Innuebant pr̃i eius quem uellet uocari eũ & scripsit dicẽs ioannes est nomen eius. Añ. Joannes uocabitur nomen eius: & in natiuitate eius multi gaudebũt. Añ. Joannes est nomen eius virum & siceram nõ bibet & multi in natiuitate ei⁹ gaudebunt. Añ. Iste puer magnus coram dño nam & manus eius cum ipo est. Cap̃. ut supr̃. ℣. Justus ut palma florebit. Sup bñ. añ. Aptum est os zacharie & pphetauit dicens: benedictus dñs deus israel. Ad pr̃mã añ. Elisabeth zacharie. Cap̃. Reges videbunt. Oratio ut supra. Ad tertiã añ. Innuebant patri. Cap̃lm. Audite insule. ℟ia & ℣. de vno martyre. Ad sextaz añ. Joannes uocabit nomẽ. Cap̃.

POsuit me dñs sicut sagittã electaz in pharetra sua: abscõdit me & dixit mihi: puus meus es tu israel q: in te gliabor. Ad nonam añ. Iste puer. Cap̃.

REges videbũt & consurgẽt pncipes: & adorabũt dñm deum tuũ & sanctum israel: qui elegit te. In secũdis uespis añ. Elisabeth zacharie. cum reliqs. Beatus vir qui ti. Credidi. Ad dñm. Ad te leuaui. De profundis. Cap̃. & hym. ut supr̃. ℣. Glia & honore. Super magt añ. Ex utero senectutis & sterili ioannes natus est precursor dñi. Ad cõplet. ut supra. In de añe cãtant alternatim infra ebdomadam. Añ. Tu puer ppheta altissimi uocaberis: pibis ante faciẽ dñi parare vias eius. Añ. Ipse pibit ante illũ in spu & virtute helie parare dño plebẽ pfectaz. Añ. Nazareus uocabit puer iste: vinum & siceram nõ bibet: & omne immũdũ nõ mãducabit ex utero mris sue. Añ. Puer qui natꝰ est nobis pluscz̃ ppheta est: hic est enim de quo saluator ait: inter natos mulierum nõ surrexit maior ioanne baptista. Diebus vo feriatis infra ebdomadam beati ioannis baptiste fiat cum tribus lec. nisi dies dñicus uel festum duplex uel. ir. lec. occurrat. Ad matut. inuitat. ut in die nisi q̃ feriatiter dicant añe & ps feriales. ℣. de vno martyre. Tres lec. de pmone beati maximi epi ut in die. ℟ia de hystoria ut supr̃. Ad laud. vna sola añ. Cap̃. ut supra. ℣. de vno martyre. Sup bñ. vna de suprascriptis

añis. Oro ut supra. Ad p̄mam añ. Innuebant patri eius. Reliqua ferialiter agant. Ad tertiaz añ. Joānes uocabit. Cap. R. V. ⁊ oratio ut supra. Ad sextam añ. Iste puer magnus. Cap. R. V. ⁊ oratio ut sup̄. Ad nonam ferialiter agat. Ad uespas añe ⁊ p̄s feriales. Cap. ⁊ V. ut sup̄. Sup magt vna de suprascriptis añis ut supra. Ad complet. ferialiter agat. Lectiones per ebdomadā de sermone beati maximi epi.

Quid hac fratres religiōe gl̄iosius? qd insignius fide in qua sterilis concipit: Vgo parturit: mutus loquit: ⁊ in secreto maternorū viscerum paruuli totius mūdi gaudia futura p̄ludunt? Nec enim poterat ueteri sub lege ordinem suuz mortalis seruare natura: quādo per nouam diuinitatis gratiam nouum saluti oīum mysteriuz parabat. Hic est ergo ioannes de quo ꝓphetauit ysaias dicens: Vox clamātis in deserto parate viam dño: rectas facite semitas dei nostri. Vox inqt clamantis. Quā bene uox dicit: qui ueniētē de celestibus in carne hominis vnigenituz dei pleno letus ore clamabat. Recte uox dicit: cuius intonante p̄conio sacramētuz redēptionis humane surda dudum cepit audire mortalitas. Vt enim uenerādus baptista muto patri apuit linguaz: ita aures hominū salutaris gratie inouauit auditu. Clamabat autem in deserto ubi p̄dicationi eius nec insolens turba obstrepet nec īfidelis rideret auditor: sed hi tm̄ audire possent qui predicātem uerbum salutis cura tm̄ diuini cultus expeterent ⁊ aduerterent eum uera annūciare de christo qui per assertionem iusticie ut illicitas herodis nuptias increparet: nec regem timuisset offendere: nec squalorem carceris declinasset: nec tyrānico gladio refutasset occidi. Audiamus adhuc paululuz fratres quid ad ꝓfectum omnium nostrū saluatoris nūcius predicabat. Parate inquit viaz dño: rectas facite semitas dei nostri. Vere dignus beatus ioānes cuius ꝓphetica esset natiuitas qui ⁊ illis de parentibus quorū desperata esset posteritas dei munere nasceret. Nam tāta auctoritate tātoq; docendi pōdere in uocem sancte p̄dicationis erupit: ut ⁊ instantem dñi nūciaret aduētuz: ⁊ in semitas rectas male viuentium dirigeret prauitatez. Quid est enim parare dño viam: nisi aduenienti de celo iudici purgato a vitijs pectore simplicis cordis habitaculum p̄pa/

rare? Quid est rectas facē semi/
tas dei: nisi ut tales actuuz tuoꝝ
tibi munias vias quas pambu
lare ꝓpitius ueniens ad te dñs
delecteť. Ille viam dño p̄parat
qui luxuriātis carnis respuens
uoluptates: toto mētis sue spiri/
tu suspēsus ad deū vigore se ca/
stitatis accingit. Optimā viam
parat qui cogitatiōes suas aua/
ritie fluctib⁹ estuātes serene cō/
sciētie tranqllitate cōpescit. Vi/
am dño parat qui idoloꝝ uana
atqz oīum supstitionuz figmēta
ꝯculcās vnum dei viui cultum
ꝛ fidē ueritatis inqrit. Quicūqz
ꝟo uoluptuosis seculi huius lā/
guet illecebris: cupiditatib⁹ aua
ritie feruētis insanit: in fraterna
odia feralis inuidie facibus in/
ardescit: atqz ad ꝯtumeliam dei
oīpotentis per anfractas demo
num semitas erraticus viator in
cedit: non parat dño viā: sed ini
mico miser suo exitiabilez in se
metip̄m patefacit ingressuz. Hi
mores ꝛ vita huiusmodi ampla
itinera ꝛ largissimas vias bar/
baris nationibus in exitiū coīs
salutis apiunt. Hi mores plebē
dei inimicis gētibus iugo mise
re captiuitatis addicūt. Hi mo/
res armatos dissipāt populos ꝛ
munitas diruūt ciuitates. Ecqd
plura? Quicqd potētie: quicqd
viriū videmus in hostibus: cor
ruptione vite nr̄e nostraqz infi/
delitate nutriť. Et inde est ꝙ ni
hil fusa ad deū supplicatione ꝓ/
ficimus: qꝛ incessabiliter impijs
prauisqz desiderijs inherētes vi
am dño nr̄o ꝟm ꝓphetica moni
ta non p̄paramus. Propter qđ
reuertētes ad beati ioānis p̄ce/
pta paremus dño viā: rectas fa/
ciamus semitas dei nr̄i: quate/
nus vidēs in nobis dñs itinera
bone uoluntatis: ouiculas suas
multis iam piculis fessas beni/
gnissimus pastor inqrat: ut sicut
de baptiste dñi hodie natiuitate
gaudemus: ita de dei nr̄i recōci
liatione letemur: cui est honor
ꝛ gl̄ia in secula seculoꝝ. Amen.

In festo scōꝝ ioannis ꝛ pauli. Ad vs̄ añe ꝛ p̄s feriales. Cap̄.

Isti sunt viri misericordie
quoꝝ iusticie obliuionez
non accepunt: cum semine eoꝝ
ꝑmanent bona: hereditas san/
cta nepotes eoꝝ. ℟. Beati mar
tyres. Hym. Rex gloriose mar
tyruz. ℣. Exultēt iusti. Sup mg̃t
añ. Astiterūt ante dñm ꝛ ab inuicē
non sunt separati: calicem dñi bibe/
runt ꝛ amici dei facti sunt. Oratio.

Quesumus omp̄s deus ut
nos geminata letitia: ho
dierne festiuitatis excipiat que
de beatoꝝ ioānis ꝛ pauli glori/
ficatione ꝓcedit: quos eadem fi
des ꝛ passio uere fecit esse ger/

manos. Deinde fiat cõmemo/ratio de oct. Ad complet. Cap. Sapiẽtiam eorũ narr. Ad ma/tut. inuitat. añe ps ℣. t in duo/bus nocturnis ℟ia ut de mar/tyribus. Passio sanctorũ ioan/nis t pauli martyrum. Lectio. j.

SUb ⁊statino augusto gal/licano duce romani exer/citus: psarũ gens que syriam in/uaserat victa est: t hostiliter sub/iugata. Qui cum triũphalibus/ insulis sublimatus acceptus es/set augusto t carus: filiam eius/ sacratissimam virginẽ cõstanti/am sibi poscebat uxorem: t hoc/ nõ modica instantia flagitabat./ Tẽpore quo imminebat gẽs sy/ria que t daciam t tracias occu/pauerat: t quoniã erat bene po/tẽs: oĩum potestatũ comites ac/ ꝑfecti cum omni romano ppl'o/ ut hoc fieret postulabant. L.ij.

COnstantinus ℣o augu/stus ⁊christari cepit t esse/ mestissimus sciẽs filiã suam po/sitam in sancto ꝓposito facilius/ occidi posse ꝙ vinci. Que cum/ ꝓcis sollicitudinem studio san/ctitatis conaret excludere: dixit/ patri suo: Si certissimũ non ha/berẽ ꝙ me nõ deserat deus: re/cte formidini mee t sollicitudi/ni tue loc⁹ aliqs cederet. L.ij.

CUm ℣o certa sim de deo/ pone oẽm tuã sollicitudi/nẽ: t te datarũ me illi rep: omit/te: ita ut si scytarũ superauerit gen/tẽ: victor: me simul t ꝓsul accipi/at. Huius aũt spõsionis gr̃a: du/as filias ℣gines quas ex amissa/ ꝯiuge natas habet: mecum usq/ ad nuptiarũ diem esse ꝓmittat:/ secum ℣o ꝓpositus t ꝓmicerũ/ ioãnem t paulus esse gratanter/ admittat: ut ille per meos fami/liares alloq t cognoscere uale/at: t ego illius per eius filias no/tus moresq cognoscam. L.iij.

PRetera iulian⁹ cesar ca/ptus cupiditate sacrilega:/ auaritiam suã euãgelij testimo/nio colorabat. Nam facultates/ ac ꝓmonia auferens chr̃ianis/ dicebat. Chr̃is uester in euange/lio dicit: Qui nõ renũciat oĩb⁹/ que possidet non põt meus esse/ discipulus. Peruenitq ad eum/ ꝙ paulus t ioãnes omni die tur/mas chr̃ianoꝝ paupes recrearẽt/ ex his opibus quas sacratissima/ ℣go christi ⁊stantia reliquerat.

ET misit qui eos cõ/ L.v.
ueniret dicẽs debere sibi/ eos adherere. Illi ℣o dixerũt:/ Viri christianissimi augustorũ/ memorie cõstantinus t ⁊stans/ t nepos eoꝝ ⁊stantius cum au/guste dignitatis apicem ordina/rent: t seruos se christi gl̃iarent:/ nos famulabamur impio eoꝝ./ Pergẽtes etenim in eccleſiam

excusso diadémate deum se ad adoranduz ꝓtinus faciem pro/sternebāt in terram. Lectio.vj.

POstq̄z mūdus nō fuit dignus habere tales ⁊ tantos augustos: ⁊ celi eos inter angelos suscepunt: remāsit nepos ꝯstantini ꝯstantius: qui ex quo tibi solium tradidit regni reliq/sti religionem ꝟtutibus plenā: ⁊ sequeris ea que optime nosti a deo penitus nō possideri. Pro hac iniquitate a tua salutatione destitimus: ⁊ a societate imperij tui nosmetipsos omnino sb̄traximus. Sumus enim non falsi christiani sed ueri. Septima lectio de euāgelio. Cum audieritis p̄lia. cum sua omel. reqre in cōi plurimoꝝ martyrū. ℟. Isti sunt duo viri misericordie qui assistūt ante dn̄z. Dn̄atorem vniuerse terre. ℣. Isti sunt due oliue ⁊ duo candelabra lucētia ante dn̄m. Dn̄atorem.

QUibus iulianus L.viij. mandauit hec. Ego etiā clericatum in ecclesia obtinui: ⁊ si uoluissem ad primum graduz ecclesie ꝑuenissem. Sed considerans uanū esse relictis rebus necessarijs ⁊ utilibus inertiam sectari ⁊ ocium: bellicis rebus animum tradidi: ⁊ dijs fautoribus sacrificaui: ut ad impij fastigium peruenirem. Unde cōsiderare debetis qa ⁊ uos regali aula nutriti non debetis deesse a latere meo ut habeam uos primos in palatio meo. Qd̄ si contemptus a uobis fuero: necesse mihi erit agere ut ꝯtēni nō possim. ℟. Isti sunt due oliue ⁊ duo cādelabra lucentia ante dn̄m: habēt potestatē claudere celū nubibus ⁊ aperire portas eius. Quia lingue eoruz claues celi facte sunt. ℣. In oēm terram exiuit sonus eoꝝ ⁊ in fines orbis terre uerba eoꝝ. Quia. Lectio.ix.

TUnc paulus ⁊ ioānes dixerūt: Non tibi facimus hāc iniuriam ut p̄ponamus tibi qualēcūqz ꝑsonam. Deum p̄ponimus tibi qui fecit celum ⁊ terram mare ⁊ oīa que in eis sunt. Contēnimus autē amicitias tuas hoīs tēporalis: ne inimicitias incurramus eterni dei. Et ideo scire te uolumus: quia nunq̄z ad salutationem tuā: nunq̄z ad culturam tuā: nunq̄z ad palatiuz tuum ueniemus. ℟. Beati martyres christi ioānes ⁊ paulus dixerunt iuliano: nobis aūt alius nō est nisi deus vnus. Pr̄ ⁊ filius ⁊ spūs sanctus. ℣. Eum tibi p̄ponimus qui fecit celū ⁊ terrā mare ⁊ oīa que in eis sunt. Pater. Ad laud. an̄. Paulus ⁊ ioānes dixerūt ad iulianuz: nos vnū deum colimus qui fecit celū ⁊ terrā. ps̄. Dn̄s reg̃. deco. cuz rel. An̄. Paulus ⁊ ioānes dixerūt ad terētianum: si tuus dn̄s est iulianus habeto

pacē cuz illo: nobis alius non est nisi dñs iesus christus. Añ. Joannes ⁊ paulus cognoscētes tyrānidem iuliani facultates suas pauperibus erogare ceperunt. Añ. Sancti spūs ⁊ aīe iustorū hymnum dicite deo alla. Añ. Joānes ⁊ paulus dixerūt ad gallicanum: fac uotuz deo celi ⁊ eris victor melior q̄ fuisti. Cap. ut sup. ℣. de martyrib⁹. Sup bñ. añ. Isti sunt sācti qui pro dei amore minas hominum ꝯtēpserūt: sancti martyres in regnum eternum exultāt cum angelis: o q̄ p̄ciosa est mors sanctoꝝ qui assidue assistunt ante dominū ⁊ ab inuicē non sunt separati alla. Ad horas dicant laudes cū Rijs ⁊ ℣. plurimorū martyrum. Ad tertiam cap. ut supra. Ad sextam capl'z.

Generatio scōꝝ non derelinquet: corpora eorū in pace sepulta sunt ⁊ viuent noīa eoꝝ in eternum. Ad nonā cap.

Sapiētiam eoꝝ narrāt omnes populi: ⁊ laudem eoꝝ ꝓnunciat oīs ecclesia sanctorū. In secundis uespis dicant aīe laudū. p̄s de martyribus. Cap. ut supra. Hymnus. Rex gl'iose martyrum. ℣. de martyribus. Sup magt añ. Hec est uera fraternitas que nunq̄ potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sūt dñm: contēnentes aulam regiam peruenerunt ad regna celestia. Deinde fiat commemoratio de octaua. In vigilia apostoloruz petri ⁊ pauli. Secūdum ioānem.

In illo tpe: Dixit iesus simoni petro. Simon ioānis diligis me plus his. Dicit ei. Etiaz dñe tu scis q: amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. ⁊ rel'. Omel'. uenerabilis bede p̄sbr̄i.

Virtutem nobis ꝑfecte dilectionis p̄ñs sancti euāgelij lectio cōmendat. Perfecta etenim dilectio est qua deuz toto corde tota aīa tota ꝟtute: ꝓximuz tanq̄ nosipsos diligē iubemur. Et neutra harū dilectio sine altera ualet esse ꝑfecta: quia nec deus uere sine ꝓximo: nec sine deo uere ꝓxim⁹ pōt amari. Unde dñs totiēs interrogato petro an se diligeret: ⁊ illo rñdēte q̄ eū ipso teste diligeret: adiūgebat per singula ꝯcludens: pasce oues meas siue agnos meos. Ad nonā añ. Tu es petrus. Cap.

Petrus ⁊ ioānes ascendebāt in tēplū ad horā orōnis nonā. Rē. ⁊ ℣. de apostolis. Oro.

Exaudi nos deus salutaris noster ⁊ apostolorū tuoꝝ petri ⁊ pauli nos tuere p̄sidijs quoꝝ donasti fideles esse doctrinis. Per. In primis ℣is añ. In plateis ponebant infirmi in lectulis ut ueniēte petro saltim vmbra illius obūbraret quenq̄ illorum ⁊ liberarētur ab infirmitatibus suis.

ps. Laudate pueri dñm. cū reliquis. Añ. Dixit petrus ꝓncipibus sacerdotum: iesum quem uos interemistis suspendētes in ligno hunc deus suscitauit t principem ac saluatorem exaltauit ad dandā penitētiam in remissionem peccatoꝝ. Añ. Petrus apostolus dixit paralytico: enea sanet te dominꝰ iesus christus: surge t sterne tibi. qui cōtinuo surrexit: t omnes qui videbāt ꝙuersi sunt ad dñm. Añ. Factum est ut quedā discipula noie thabita infirmata moreret: miserunt aūt discipuli ad petrū: ne pigriteris uenire usqꝫ ad nos. Añ. Adueniēte petro circūsteterūt illum omnes vidue flentes t ostendētes tunicas t uestes ꝗs faciebat illis dorcas.

In diebus illis Capīm. misit herodes rex manus ut affligeret quosdam de ecclesia: occidit autem iacobum fratrem ioānis gladio. Videns autem quia placeret iudeis apposuit apphendere t petrum. ℟. Petre amas me. Hym. Aurea luce t decore. ℣. In oēm terraꝝ. Sup magt añ. Btūs petrus apostolus vidit sibi christū occurrē adorans eum t dixit: dñe quo uadis: uenio romam iterum crucifigi. Oro.

Deus qui hodiernā diem apostoloꝝ tuoruꝝ petri t pauli martyrio cōsecrasti: da ecclesie tue eoꝝ in oībus sequi ꝓceptū per quos religionis sumpsit exordium. Per. Nota qꝫ in ista nocte t sequenti nulla fit memoria de octaua beati ioannis. Ad complet. capīm. Angelus dñi astitit. Hymnus. Olim bine. ℣. Annūciauerunt. Super nūc dimittis añ. Angelus antē dñi astitit t lumen refulsit in habitaculo carceris pcussoqꝫ latere petri excitauit eum dicēs surge uelociter: t ceciderūt cathene de manibus eius.

In die sancto apostoloꝝ petri t pauli ad matut. Inuitat. Regem regum adoremus dñm. Qui in celo t in terra primum sancto donū dedit petro ius ligandi atqꝫ soluēdi. ps. Venite exul. In primo nocturno añ. Petrus t ioānes ascendebant in tēplum ad horam orationis nonā. ps. Celi enarrāt. Añ. Claudus quidam cuꝫ vidisset petrū t ioānem cepit rogare eos ut elemosynam acciꝑet. ps. Benedicam. Añ. Argētum t aurum nō est mihi qđ autē habeo hoc tibi do. ps. Exultauit cor. ℣. In omnem terram.

Passio apostoloꝝ petri t pauli.

Cum uenisset paulus. Lec. j. lus romam: cōuenerunt ad eum oēs iudei dicētes: Nostram fidem in qua natꝰ es: ipsam defende. Non est enim iustum ut tu cū sis hebreus ex hebreis ueniens: gētium magistrū te iudices t incrucicisoꝝ defensor factus: tu cum sis crucifixus

fidem circuncisionis euacues. Cum ergo petruz videris: suscipe cōtra eius doctrinam: qa omnē obseruationē nr̄e legis euacuauit. ℟. Simon petre anteq̄ de naui uocarem te noui te: ⁊ sup plebē meam p̄ncipem te ꝯstitui. Et claues regni celorū tradidi tibi. ℣. Quodcūq; ligaueris sup terram erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ quodcūq; solueris sup terram erit solutuz ⁊ in celis. Et. L.ij.

Exclusit sabbatū ⁊ neomenias ⁊ legitimas ferias exinaniuit. Quibus rn̄dit paulus. Me iudeum esse ⁊ uerū iudeū hinc poteris ꝓbare cū me ⁊ sabbatuz obſuare ⁊ circūcisionem videritis aduertere. Nam sabbato die requieuit ab oībus opibus deus. Nos habemus patres ⁊ p̄riarchas ⁊ legem. Quid tale p̄dicat petrus in regno gentium? Sed ⁊ si forte aliquā vult inducere nouam doctrinam: sine ꝯturbatione ⁊ sine inuidia ⁊ sine strepitu nūciate ei ut nos videamus ⁊ in uestro conspectu ego illum ꝯuincam. ℟. Si diligis me simon petre pasce oues meas: dn̄e tu scis qa amo te. Et animā meaz pono pro te. ℣. Si oportuerit memori tecum nō te negabo. Et. L.iij.

Quod si forte doctrina eiꝰ fuerit uero testimonio ⁊ ex hebreoꝝ libris munita: decet nos oēs obedire ei. Hec ⁊ his similia dicēte paulo: prexerunt iudei ad petruz ⁊ dixerūt ei: Paulus ex hebreis uenit: rogat te ut uenias ad eum. Qm̄ hi qui euz adduxerunt dicūt non se posse dimittere: ut videat quem vult anteq̄ euz cesari insinuent. ℟. Tu es petrus ⁊ sup hāc petram edificabo ecclesiam meam: ⁊ porte inferi non p̄ualebūt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. ℣. Qd̄cūq; ligaueris sup terram erit ligatuz ⁊ in celis: ⁊ quodcūq; solueris super terram erit solutū ⁊ in celis. Et tibi. In secūdo nocturno an̄. In noīe iesu christi nazareni surge ⁊ ambula in pace. ps̄. Omnes gētes. An̄. Exiliens claudus ⁊ ambulabat ⁊ intrauit cū illis ambulās ⁊ laudans deū. ps̄. Exaudi deus dep̄. An̄. Uidit pplus clauduz ambulātez ⁊ laudātem deū ⁊ repleti sunt stupore ⁊ extasi in eo qd̄ cōtingerat illi. ps̄. Exaudi deus or̄onem meā cum dep̄. ℣. Cōstitues eos principes. Sermo sancti leonis pape.

Omniuz quidem L.iiij. sanctaruz solēnitatum dilectissimi totus mūdus est particeps: ⁊ vnius fidei pietas exigit: ut qcqd pro salute vniuersorum gestū recolit̄: coībus ubiq; gaudijs celebret̄. Ueruntamen hodierna festiuitas preter illam reuerētiam quam toto terraruz orbe ꝓmeruit: speciali ⁊ propria

romane urbis exultatione uenerãda est: ut ubi p̃cipuoꝝ apl̃orũ gl̃ificat⁹ est exitus: ibi in die martyrij eoꝝ sit letitie p̃cipat⁹. ℟. Dñe si tu es iube me uenire ad te super aquas. Et extẽdẽs manũ apprehendit eũ ⁊ dixit: modice fidei quare dubitasti. ℣. Cumq; vidisset uẽtum ualidũ ueniẽtẽ timuit ⁊ cum cepisset mergi clamabat dicens: domine saluum me fac. Et extendens. Lec. v.

ISti sunt p̃ies sancti tui uiriq; pastores qui te regnis celestib⁹ unserẽdã multo melius multoq; felicius cõdiderunt: q̃ illi q̃rũ p̃mo studio meniũ tuorũ fundamẽta locata sunt: e quibus is qui tibi nomẽ dedit fr̃na te cede fedauit. Isti sunt qui te ad hãc gloriã puexerũt: ut gens sancta: populus electus: ciuitas sacerdotalis ⁊ regia per sacram beati petri sedẽ caput orbis effecta latius p̃sideres religione diuina q̃ dñatione terrena. ℟. Surge petre ⁊ indue te uestimentis tuis: accipe fortitudinez ad saluãdas gentes. Quia ceciderunt cathene de manibus tuis. ℣. Angelus autẽ domini astitit ⁊ lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eum dicens: surge uelociter. Quia ceciderunt. Lectio. vj.

QUãuis enim multis auctа victorijs ius impij tui terre mariq; p̃tuleris: minus tamen est quod tibi bellicus labor subdidit: q̃ qõ pax christiana subiecit. Deus nanq; bonus iustus oipotẽs qui misericordiã suã humano generi nunq; negauit: omnesq; in cõe mortales ad cognitionẽ sui habũdantissimis semper beneficijs eruditi: uolũtariã errãtiũ cecitatẽ ⁊ p̃cluem in deteriora nequitiã: secretiori consilio ⁊ altiori pietate miſtus est mittẽdo uerbũ suum equale sibi atq; coeternũ qõ caro factũ est: ita diuinã naturã natura vniuit humane: ut illius ad infima inclinatio: nr̃a fieret ad summa p̃uectio. ℟. Tu es pastor ouium p̃nceps apostoloꝝ tibi tradidit deus oĩa regna mũdi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorũ. ℣. Quodcunq; ligaueris super terram erit ligatũ ⁊ in celis: ⁊ quodcunq; solueris super terram erit solutum ⁊ in celis. Et. In tertio nocturn. Petrus aũt seruabatur in carcere ⁊ oro fiebat sine ĩtermissione ab ecclesia ad deum pro eo. ℣. Confitebimur. Alle. Dixit angelus ad petrũ circunda tibi uestimentum tuum ⁊ sequere me. ℣. Dñs regẽ exul. Alle. Misit dñs angelum suum ⁊ liberauit me de manu herodis alla. ℣. Dñs regnauit iracundiam. ℣. Nimis ho.

Secundum matheum. Lec. vij.

IN illo tpe: Venit ihesus in partes cesaree philippi ⁊

interrogauit discipulos suos dicens: Quem dicunt homines esse filiū hominis: ⁊ rel. **Omelia uenerabilis bede presbyteri.**

Lectio sancti euāgelij quā modo fratres audistis: tāto intētius cogitanda ac sine obliuione est iugiter retinēda quāto constat qa magnam nobis fidei perfectionē cōmendat: magnam eiusdem pfecte fidei contra oīa tēptamenta robur eque demōstrat. Si enim scire uolumus quomodo in christū credi oporteat: qd lucidius eo qō ait ad eū petrus: tu es christus filiꝰ dei uiui: ℟. Quē dicunt homines esse filium hominis dixit iesus discipulis suis: respondens petrus dixit: tu es chr̄s filiꝰ dei uiui. Et ego dico tibi quia tu es petrus ⁊ super hanc petram edificabo ecclesiam meam. ℣. Beatus es simon petre: quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi sed pater meus qui est in celis. Et ego. **L. viij.**

Rursus si audire delectat quantū hec fides ualeat: quid apertius eo qō ait dñs de ecclesia que sup eū edificanda erat: Et porte inferi nō p̄ualebūt aduersus eā: Sed hec suis in locis pleniꝰ exponent. Nūc aūt reuertētes ad explanādam ordine lectionē dñicam: p̄mo videamꝰ de loco in quo habita memorātur. Uenit inquit iesus in partes cesaree philippi. ℟. Ego pro te rogaui petre ut nō deficiat fides tua. Et tu aliquādo conuersus cōfirma fratres tuos. ℣. Caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi sed pater meus qui est in celis. Et. **Lec. ix.**

Philippus ut lucas testatur erat tetrarcha yturee ⁊ traconitidis regionis. Hic ergo statuens ciuitatē in loco ubi iordanis ad radices orit libani montis: ⁊ est terminus iudee cōtra septētrionē: appellauit eā cesareā philippi in memoriam videlicet sui nois: pariterq; in honorē tyberij cesaris sub quo ipe regnabat: in cuius ptes uenies iesus interrogabat discipulos suos dicēs: Quē dicunt hoies esse filiū hois: ℟. Petre amas me tu scis domine qa amo te. Pasce oues meas. ℣. Simon ioānis diligis me plus his: tu scis dñe qa amo te. Pasce. **Ad laud. aii.** Petre amas me pasce oues meas tu scis dñe qa amo te. ℟. Dñs regē. deco. **cum rel. Aii.** Simon ioānis diligis me plus his: domine tu scis qa amo te. **Aii.** Significauit dominꝰ petro qua morte clarificaturus esset deum alleluia. **Aii.** Ego pro te rogaui petre ut non deficiat fides tua ⁊ tu aliquādo conuersus confirma fratres tuos. **Aii.** Tu es petrus ⁊ super hanc petrā edificabo ecclesiā meā. **Cap. ut s. ℣. de apostolis. Sup bñ. aii.** Quodcunq;

ligaueris sup terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ quodcunq; solueris super terrā erit solutum ⁊ in celis dicit dominus simoni petro. Ad primā añ. Petre amas me. Cap. Angelus autē domini asti. Oratio ut sup. Ad tertiā añ. Simon ioānis diligis me plus. Cap. Misit herodes rex manus. R. de aplis. Ad sextam añ. Significauit dñs. Capituluz.

Petrus qdē ꝑuabat in carcere: oro autē fiebat sine intermissione ab eccl'ia ad deuz pro eo. R. ⁊ V. de aplis. Ad nonam añ. Tu es petrus. Capl'm.

Angelus aūt dñi astitit ⁊ lumē refulsit in habitaculo carceris: ꝑcussoq; latē petri excitauit eū dicēs: surge uelociter: ⁊ ceciderūt cathene de manibus eius. R. ⁊ V. de apostolis. In secundis vis añ. Jurauit dominus. cum rel. ps de apostolis. Cap. pro sancto paulo apostolo.

Fratres: Notū uobis facio euāgeliū quod euāgelizatū est a me: qa non est ꝑm hominē. R. Magnus sanct⁹ paulus uas. Hymn⁹. Aurea luce. V. de aplis. Sup magt añ. Gloriosi ꝑncipes terre quomodo in vita sua dilexerunt se ita ⁊ in morte nō sunt sepati. Oro ut s. Si vo in aliqbus locis haberet eccl'ia sub uocabulo bti pauli: tunc in vis fiat ut ifra. Sup psalmos añ. Scē paule apl'e ꝑdica. ps. Laudate pue. Cap. R. ut s. Hym. Doctor egregie. V. Sit trinitati. Super mgt añ. O lumē oiuz eccl'iarū

Deus qui multitudinē gētiū bti pauli apl'i ꝑdicatiōe docuisti: da nob quesumus ut cuius natalitia colim⁹ eius apud te ꝑrocinia sentiam⁹. Per. Ad cōmemorationē beati petri añ. Simon bariona. V. Cōstitues eos principes. Oro. Deus qui btō petro apl'o tuo. Ad cōplet. cap. Audistis enim ꝯuersa. Hym. Doctor egregie. V. Sit trinitati. V. de aplis. Sup nūc dimittis añ. Damasci ꝑposit⁹. Oro ut sup de scō paulo apl'o. He añe cantant alternatim ad bñ. ⁊ magt ifra ebdomadā. Añ. Ponēs petrus genua sua orauit ⁊ cōuersus ad corpus dixit: thabita surge: at illa apuit oculos ⁊ viso petro resedit: dansq; illi manū erexit eam ⁊ sanctis ac viduis assignauit viuam. Añ. Cornelius cēturio vir religiosus ac timēs deū vidit manifeste angelū dei dicētē sibi: corneli surge ⁊ accersi simonē qui uocat petrus hic dicet tibi quid te oporteat facere. Añ. Simon bariona tu uocabis cephas quod interpretatur petrus: ianitor celi pulsantibus aperi: supra modū peccauimus omnes dimitte septuagies septies: parce tuis ouib⁹ quas raptor uexat iniquus. Añ. Petrus aplus

ꝛ paulus doctor gẽtiũ ipſi nos docue
runt legẽ tuam dñe. In cõmemo
ratione beati pauli apoſtoli ad
matut. inuitat. Regẽ apoſtolorũ
dñm. In ꝓmo nocturn. Qui ope
ratus eſt petro in apoſtolatu: operatꝰ
eſt ꝛ mihi inter gẽtes ꝛ cognouerunt
gratiã que data eſt mihi a chriſto do
mino. ℣. Qui me ſegregauit ex ute
ro matris mee ꝛ uocauit me per gra
tiã ſuã. ℟. Celi enar. Ant. Scio
cui credidi ꝛ certus ſum quia potens
eſt depoſitum meũ ſeruare in illuꝫ diẽ
iuſtus iudex. ℣. De reliquo repoſi
ta eſt mihi corona iuſticie. ℟. Iu
dicã dominuꝫ. Ant. Mihi viue
re chriſtus eſt ꝛ mori lucrum gloria
ri me oportet in cruce dñi noſtri ieſu
chriſti. ℣. Per quẽ mihi mundus
crucifixus eſt ꝛ ego mũdo. ℟. Eru
ctauit cor. ℣. In omnem terram.
Sermo beati ioãnis epi. Lec. j.
Beatus paulus qui tantã
vim humane alacritatis
oſtẽdit ut ad celuꝫ quoq; ipſum
ualeat ſubuolare. Prꝫtermittẽs
angelos archangelos aliaſq; vir
tutes aliquãdo quidẽ ſui exẽpli
chriſtianos fieri imitatores iu
bet dicẽdo: Imitatores mei eſto
te ſicut ꝛ ego chriſti. Aliqñ gdẽ
de ſe reſipiſcẽs ad ipſoꝝ nos imi
tationẽ dirigit dicẽs: Eſtote er
go imitatores dei ſicut filij cha
riſſimi. ℟. Qui opatꝰ eſt petro in
apoſtolatu opatus eſt ꝛ mihi iter gẽ
tes. Et cognouerunt gratiam dei que
data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me
uacua non fuit ſed gratia eius ſemp
in me manet. Et cogno. Lectio. ij.
Iam ꝙ demonſtrans qa
nihil ita hãc imitationem
pariat q̃ ſi ita viuat aliqs ut bo
nũ eius in cõmune ꝓficiat atq;
vniuerſis utiliora ꝓuideat: ad
iunxit: Ambulate in charitate.
Ideo cũ dixiſſet: imitatores mei
eſtote. cõtinuo de charitate diſ
ſeruit: ga hec ꝑcipue virtꝰ hoies
deo ꝓximos facit. ℟. Scio cui
credidi ꝛ certus ſum ga potẽs eſt de
poſitũ meũ ſeruare In illum diem.
℣. Reposita eſt mihi corona iuſti
cie quã reddet mihi dñs. In illum.
Quantecunq; ſint Lec. iij.
alie inferiorẽ tenẽtes lo
cũ: cũcte erga hoiũm ſtudia uer
ſant: ut eſt ꝙtra cõcupiſcẽtiã pu
gna: ut qđ aduerſus gulam geri
tur bellũ: ut in auaritie interitũ
acies ordinata: ut cũ iracundie
furore cõflictus: diligere ꝙ no
bis deoq; cõmune eſt. Prꝫpte
rea ꝛ deus impabat: orate ꝓ ꝑ
ſequentibus ꝛ calũniãtibꝰ uos
ut ſitis filij patris ueſtri qui in ce
lis eſt. ℟. Bonum certamẽ certa
ui curſum conſumaui fidem ſeruaui.
Ideoq; reposita eſt mihi corona iu
ſticie. ℣. Scio cui credidi ꝛ certus
ſum quia potens eſt depoſitum meũ
um ſeruare in illum diem. Ideoq;

In secundo nock. an̄. Tu es uas electionis sancte paule apostole p̄dicator ueritatis in vniuerso mūdo. ℣. Per quē oēs gētes cognouerūt gratiā dei. ps̄. Oēs gētes. An̄. Magnus scūs paulus uas electionis uere digne est glorificādus qui ⁊ meruit thronū duodecimū possidere. ℣. In regeneratione cū sederit filiꝰ hoīs in sede maiestatis sue. ps̄. Exaudi deus depre. An̄. Bonum certamē certaui cursum ꝯsumaui fidē ſuaui. ℣. De cetero reposita est mihi corona iusticie. ps̄. Exaudi deus. o. m. cuz dep̄cor. ℣. Cōstitues. L. iiij.

Hoc igit̄ ⁊ paulus cūctorū esse ītelligēs caput bonoꝝ: omni in se studio exprimere curauit. Nemo aūt ita dilexit inimicos: nemo in insidiatores suos tā bn̄ficus fuit: nullus pro afflictoribus suis tanta ꝑpessus est. Nō enim illa que patiebat̄: sed nature copulam cogitabat: quātoqz ampliꝰ fremebāt inimici: tāto magis eoꝝ miſabat̄ insaniā. ℟. Reposita est mihi corona iusticie. Quā reddet mihi dn̄s in illū diē iustus iudex. ℣. Scio cui credidi ⁊ certus sum qa potēs est depositū meum seruare. Quam. Lectio. v.

Ut enim aliqs īdulgētissimus p̄ afficit̄ erga filiuz frenesi cōprehēsum: cuius quāto magis ꝯuitijs ictibusqz pulsatur: tāto eū potius miſat̄ ac deflet: ita paulus q̄si de ipsa magnitudine passionū eoꝝ a qbꝰ affligebat̄ estimaret furorē: maiora illis adhibebat fomēta pietatis. ℟. Audistis enim ꝯuersationē meā aliqn̄ in iudaismo qm̄ ꝓficiebā Supra multos coetaneos meos in genē meo. ℣. Abūdātiꝰ enī emulator existēs p̄rnarū mearū traditionū. Sup̄.

Audi igit̄ q̄z cōpatiēter q̄zqz māsuete nob̄ pro illis loquit̄ qui eū qnquies uerberauerāt: qui cathenis onerauerāt: qui vinculis sepe ꝯstrinxerāt: qui ipsum eius sitiebant cruorē: quiqz illū q̄tidie discerpere cupiebāt. Testimoniū inquit illis ꝑhibeo ꝙ emulationē dei hn̄t: sed nō ſm̄ sciētiā. Rursus eos qui se sup̄ illos supbius efferebāt refrenās. Noli inquit alta sape sed time: si enim deus naturalibus ramis nō pepcit ne forte nec tibi parcat. ℟. Scē paule apl̄e p̄dicator ueritatis ⁊ doctor gētiū. Intercede pro nobis ad deū qui te elegit ut digni efficiamur gr̄a dei. ℣. Gr̄a dei in me uacua nō fuit: sed gr̄a eiꝰ semp in me manet. Interce.

In tertio nock. an̄. Saulus qui ⁊ paulus magnus p̄dicator a deo ꝯfortatus ꝯualescebat ⁊ ꝯfundebat iudeos. ℣. Ostēdēs qm̄ hic est christꝰ filius dei. ps̄. Confitebimur. An̄. Ne magnitudo reuelationū extollat me datus est mihi stimulus angelus

sathane ut me colaphizet: ꝓpter qđ ter dñm rogaui ut auferet a me ⁊ dixit mihi dñs sufficit tibi saule gratia mea. ℣. Nā virtus in īfirmitate ꝑficit. ℟. Dñs reg̃. ex. Añ. Reposita est mihi corona iusticie quā reddet mihi dñs in illū diē iustus iudex. ℣. Cooperāte gratia spiritus sancti. ℟. Dñs regna. iras. ℣. Nimis hono. Secūdum matheū. Lec. vij.

IN illo tpe: Respondēs simon petrus dixit ad iesuz. Ecce nos reliqmus oīa ⁊ secuti sumus te. Quid ergo erit nob: ⁊ reliq̃. Omel. bti hieronymi.

TUnc rñdēs petrus dixit: Ecce nos reliqmus oīa ⁊ secuti sumus te. Quid ergo erit nob: Grandis fiducia. Piscator erat diues nō fuerat: cibos manu ⁊ arte querebat: ⁊ tñ loqtur ꝯfidēter: reliqmus oīa. Et qꝛ nō sufficit tm̄ relinquē: iūgit qđ ꝑfectū est: Et secuti sum⁹ te: fecimus qđ iussisti. Quid igit nob dabis p̄mij: ℟. Gr̄a dei suz id qđ sum: sed gr̄a eius in me uacua non fuit. Sed semꝑ ī me manet. ℣. Bonum certamen certaui cursum consumaui fidem seruaui. Sed. L. viij.

IEsus aūt dixit illis: Amēdico uobis ꝙ uos qui secuti estis me in regeneratione cū sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ uos sup sedes duodecim iudicātes duodecim trib⁹ isrl. Nō dixit: qui reliqstis oīa: hoc enim ⁊ socrates fecit philosophus ⁊ multi alij diuitias ꝯtēpserunt: sed qui secuti estis me: qđ ꝓprie apl'oꝝ est atqꝫ credētiū. ℟. Saulus aūt magis ac magis ꝯualescebat ⁊ confundebat iudeos qui habitabāt damasci. Affirmās qm̄ hic est christus. ℣. Fuit autē cū discipulis qui habitabāt damasci per dies aliquot ⁊ continuo in synagogis p̄dicabat iesuz. Affir. L. ix.

IN regn̄atione cuz sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue qñ ex mortuis de corruptiōe surgēt īcorrupti: sedebitis ⁊ uos in solijs iudicātiū ꝯdēnātes duodecim trib⁹ isrl: qa uob credētib⁹ illi credē noluerūt. Et oīs qui reliquerit domū ul' fr̄es uel sorores aut patrē aut mr̄em aut uxorē aut filios aut agros ꝓpter nomē meū: cētuplum accipiet ⁊ vitā eternā possidebit. ℟. Magn⁹ scūs paulus uas electiōis. Uere digne est gl'ificādus qui ⁊ meruit thronū duodecimū possidere. ℣. A christo de celo uocat⁹ ⁊ in terram ꝓstratus: ex ꝑsecutore effect⁹ est uas electionis. Uere. Ad laud. añ. Ego plantaui apollo rigauit: deus autē incrementū dedit all'a. ℣. Unusquisqꝫ enim ꝓpriā mercedē accipiet ſm suum laborē. ℟. Dñs regnauit de co. cū rel. Añ. Libēter gl'iabor in īfirmitatibus meis ut īhabitet in me

virtus christi. ℣. Qñ enim infirmor tũc fortior sum. Añ. Sancte paule apl'e p̃dicator ueritatis ⁊ doctor gentium intercede pro nobis ad deũ qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Añ. Gratia dei in me uacua non fuit sed gr̃a eius semp̃ in me manet. ℣. Gr̃a dei suz id qd̃ sum. Añ. Damasci p̃positus gẽtis arethe regis uoluit me comp̃hẽdere: a fr̃ibus per muruz submissus sum in sporta ⁊ sic euasi manus eius in noĩe domini. ℣. Deus ⁊ pater dñi nr̃i iesu christi scit qz non mẽtior. Cap̃. ut sup̃. ℣. de apl'is. Sup bñ. añ. Uos qui reliq stis oĩa ⁊ secuti estis me centuplũ accipietis ⁊ vitã eternam possidebitis. ℣. Cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. Ad primã añ. sine ℣. Ego plantaui. Cap̃. Audistis enim ꝯuersationẽ. Ad tertiã añ. sine ℣. Libenter gloriabor in ĩfirmi. Cap̃. Notũ uob̃ facio. ℟. ⁊ ℣. de vno martyre. Oratio ut s̃. Ad sextam añ. sine ℣. Sancte paule apostole p̃di. Capitulũ.

NEqz eniz ego ab hoĩe accepi illud neqz didici sed per reuelationez iesu christi. ℟. ⁊ ℣. de vno martyre. Ad nonã añ. Damasci p̃positus. Capitulũ.

AUdistis enim conuersationem meã aliqñ in iudaismo qm̃ supra modũ p̃sequebar ecclesiã dei. ℟. ⁊ ℣. de vno martyre. Ad uespas añ. Jurauit dñs. cuz rel. p̃s de apl'is. Cap̃. ⁊ ℣. ut s̃. Hymnus. Doctor ẽgregie. Sup magt̃ añ. Ter virgis cesus sum semel lapidat⁹ sum: ter naufragiũ p̃tuli pro christi noĩe. ℣. Nocte ⁊ die in p̃fundũ maris fui. Deinde fiat memoria de octaua beati ioãnis baptiste. Añ. Et factũ est in die octauo. ℣. de vno martyre. Or̃o. Presta quesum⁹ oĩpotẽs deus ut eccl'ia tua. Ad complet. ut s̃. Si ℣o octaua bt̃i ioãnis uenerit die dominica: tunc uespere de sancto paulo dicantur usqz ad cap̃. Capitulum ℣o pro sancto ioãne baptista dicat̃.

DIuinitus direct⁹ est beatus ioannes in penitẽtiã gentis ⁊ tulit abhominationes impietatis ⁊ ad dñm direxit cor ipsius. ℟. Inter natos mulierum. Hymn⁹. O nimis felix. ℣. de vno martyre. Super magt̃ añ. Et factũ est in die octauo uenerũt circũcidẽ puerũ ⁊ uocabãt eũ noĩe p̃ris sui zachariã ⁊ rñdẽs mater ei⁹ dixit nequaq̃z sed uocabit̃ ioãnes. Or̃o.

PResta q̃s oĩpotẽs de⁹ ut eccl'ia tua que iteratã natiuitatẽ p̃cursoris dñi nr̃i iesu christi ⁊ baptiste in octauo videlicet die ueneratur: ipso pro ea apud mis̃icordiã tuã p̃ueniente a peccatis oĩbus te mis̃ante liberari mereat̃. Per eũdẽ. Deinde fiat memoria pro sãcto paulo apl'o.

Añ. sine ℣. Ter virgis cesus sum. ℣. de apl'is. Oratio. Deus qui multitudinē gētiuz. Ad cōplet. cap. Reges videbūt. Hymn⁹ Hinc potēs nr̄i. ℣. de vno martyre. Sup nūc dimittis añ. Iste puer magnus. Or̄o ut s̄. Ad matut. iuitat. añe p̄s ℣. Ria añe de laudibus ut s̄. in sancto die. sex lectiones de s̄mone uenerabilis bede p̄sbyteri. Et factuz est inqt. tres ℣o de euāgelio ut supra in scō die. Cap. de lau. Diuinitus directus est. ℣. de vno martyre. Sup bñ. añ. Et factuz est in die octauo. Or̄o ut s̄. Deinde fiat memoria de octaua apostoloꝝ videlicet vna de sup̄scriptis añis. ℣. de apl'is. Oratio. De⁹ qui hodier. Ad horas añe de laudib⁹. Cap. ad primā sextā ⁊ nonam ut s̄. in sancto die. Ad tertiaz cap. Diuinitus directus est. Or̄o ad oēs horas ut s̄. ad vs̄. Añ. ⁊ p̄s ut sup̄ in die festi. Sermo uenerabilis bede p̄sbyteri. L. j.

Et factū est inqt in die octauo uenerūt circūcidere puerū: ⁊ uocabant euz nomine patris sui zachariā. Et respondēs mater eius dixit: Nequaq̄z: sed uocabit̄ ioannes. Ioannes interpretat̄ dei gratia: siue in quo est gratia. Quo noīe ⁊ totā euangelice dispensatiōis gratiam quā predicabat ⁊ ipsuz specialiter dñm signat: per quē eadē gratia mundo donata est. Qui ℣o natum puerum patris zacharie nomine magis q̄z ioānem uocāduz esse decernebāt: eos ꝓfecto figurāt qui dño noue gratie munera declarante cupierūt eū potius consueta sacerdotij ueteris edicta predicare. Unde bene zacharias memoria dñi interp̄tatur: quia videlicet memoriam antique obseruationis: que utiqz a domino data est figurate denunciat. Lectio. ij.

Contēdebāt ergo de nomine nati ꝓphete hi qui ꝯuenerāt: ⁊ zachariā hūc uocari satagebāt. At ꝯtra mater ℣bis ⁊ p̄r scriptis: qa ioānes magis appellādus esset astruebāt: qa fuere nōnulli celestiū sacramētorū minus piti qui in p̄mordijs euāgelij coruscātis carnalia adhuc legalis sacerdotij statuta simul obseruanda esse decernerēt: q̄s pro certo ipsa legis doctrina de suscipienda gratia christi quasi elisabeth de nomine ioannis viua uoce confirmat dicendo per legislatorem: Prophetam uobis suscitabit dominus deus uester de fratribus uestris: tanq̄z meipsuz audietis: iuxta oīa quecunqz locut⁹ fuerit uobis. Ip̄m q̄qz legale sacerdotiū tacitis cerimoniarū suarū typis q̄si mutis

litterarum figuris zacharias ei/
dem gr̃e nascẽdi testimonium
ꝑhibet: qa nihil ꝓrsus in oĩbus
sacerdotij ueteris obseruationi
bus actum uel dictuz esse credẽ
duz est: qđ nõ euãgelij gr̃am si
recte intelligat̃ exp̃sserit. L.iij.

Quod aũt declarato post/
modum ⁊ ꝯfirmato noĩe
ioãnis aptuz est os zacharie ⁊ lo
quebat̃ p̃dicẽs deuz: patet utiqz
qa manifesta per apl̃os gr̃a no/
ui testamẽti multa etiã turba sa/
cerdotum obediebat fidei: reli/
ctaqz taciturnitate nociua ad ꝯfi
tẽda laudãda p̃dicãdaqz sui do/
na redẽptoris se deuota submit
tebat. Eqdem in die circũcisio/
nis ioãnis qñ ⁊ nomen accepit
factus est timor sup oẽs vicinos
eoꝝ: ⁊ sup oĩa mõtana iudee di/
uulgabant̃ oĩa ꝟba hec. Porro
in tpe dñice resurrectionis ubi
misso desup sp̃u gl̃ia noĩs eius
per apl̃os mũdo innotuit: timor
ꝯtinuo saluberrimus nõ solũ iu
deoꝝ qui erant vicini uel situ vi
delicet loci uel sciẽtia legis: sed
exterarũ usqz ad fines terre gẽti
uz corda ꝯclusit: nec tm̃ mõtana
cũcta iudee: uerũ etiã oĩa mũda
ni regni mũdaneqz sapiẽtie cul
mina ꝟtutis ei⁹ fama trãscẽdit:
ita ut relicta ubiqz cultura ac vi
ta p̃ori: ad ꝑcipienda fidei illius
sacramẽta confluerẽt. Lec.iiij.

Recte etenim circuncisio
dñice resurrectiõis ima/
ginem p̃fert: qꝛ ⁊ hec octaua die
hoc est post sabbatũ facta est ut
sicut illa a reatu ꝑpetue mortis
absoluere solebat: ita ista ꝑfecta
vite immortalitatis nouitatez ⁊
in auctore nr̃o exhibuit ⁊ in no
bis spandã demonstrauit. Qđ
ꝟo inter hec zacharias impleret̃
sp̃u sancto ac de redẽptore nr̃o
simul ⁊ nr̃a redemptione ꝓphe
tat: significat mystice: qa multi
de stirpe sacerdotali qui a ꝯfessi
one christi diutius ora cõtinue/
rant postmodũ per susceptionẽ
fidei illius sp̃us sancti ꝟtute re/
plẽdi dono ꝓphetie sublimãdi
⁊ magisterij pastoralis officio
ppl̃is essent p̃ferẽdi: q̃zuis eadẽ
acceptio sp̃us ⁊ ꝓphetia zacha/
rie hoc q̊qz cõueniẽter figurare
credenda est: qa tũc instaret tp̃s
quo fidelibus pãderet̃ oĩs lega
lis sacerdotij ritus ⁊ cerimonias
sp̃uali intus ꝯsciẽtia ⁊ ꝓpheticis
exuberare mysterijs que medi
atoris dei ⁊ hoĩuz hoĩs iesu chri
sti uel dispẽsationi tẽporali: uel
eterne diuinitati testimoniũ fer
rent: iuxta qđ ipse iudeoruz du/
ritiam increpans dicit. Lec.v.

Si crederetis moysi crede
retis forsitã ⁊ mihi: de me
ille scripsit. Quid autem ꝓphe/
tans ⁊ bñdicẽs deum zacharias

dixerit audiamus. Benedictus dñs deus israel qꝛ visitauit ⁊ fecit redēptionē plebis sue. In q/bus ꝓfecto ꝟbis notādum: qa btūs zacharias qđ inchoatum ⁊ ꝓxime futuruz in spiritu p̄uiderat ꝓphetico more quasi iam factū esse narrabat. Uisitauit eniz nos apparēs in carne dñs quasi lōgius a se recedētes quos in peccatis positos querere ⁊ iustificare curauit. Uisitauit q̄si medicus egrotos qui ut inueteratum suꝑbie nr̄e languorē sanaret: nouū nobis sue humilitatis exempluz adhibuit. Fecit redēptionē plebis sue qui nos uenū datos sub peccato ⁊ antiqui hostis seruitio addictos datos sui sanguinis p̄cio liberauit. L. vj.

Unde benigne hortatur nos apl̄us dicēs: Empti enim estis p̄cio magno gl̄ificate ⁊ portate deū in corꝑe ur̄o. Plebi aūt sue dicit: nō utiqꝫ quā ueniēs plebē suā reppit: sed quam visitādo ⁊ redimendo suā fecit. Uultis etenim audire fr̄es mei qualē inuenerit eā qualē reddiderit: finis cātici hui⁹ qđ ob notitiā simul ⁊ ꝓlixitatē sui totū charitati ur̄e recensere ⁊ explanare lōgū duximus: apte denūciat dicēs: Uisitauit nos oriēs ex alto: illuminare his qui in tenebris ⁊ in vmbra mortis sedēt ad dirigē dos pedes nr̄os in viā pacis. Inuenit ergo nos sedētes in tenebris ⁊ vmbra mortis: hoc est lōga peccatoꝝ ⁊ ignorātie cecitate depssos: atqꝫ hostis antiq fraude deceptos obsessosqꝫ erroribus. Ipse eteniz recte mors ⁊ mēdaciū: sicut ecōtra dñs ꝟitas uocat ⁊ vita. Si ꝟo oct. p̄fata uenerit diebus p̄uatis ad mat. ferialiter Inuitat. Regē p̄cursoris. Añe ⁊ ꝑs feriales. ꝟ. de vno martyre. Tres lect. de ꝑmone: Et factuz est inqt in die octauo. Tria ꝟia de historia ei⁹. ut s̄. Ad lau. vna añ. Elisabeth zacharie. ꝑs ꝯsueti. Cap̄. Diuinitus directus est a deo. ꝟ. de vno martyre. Suꝑ bñ. añ. Et factum est in die. Or̄o. Presta q̄s omp̄s. Deinde fit memoria de oct. apl̄oꝝ ut s̄. Ad primā añ. Innuebāt pr̄i eius: Reliq̄ ferialiter agant. Ad tertiam añ. Ioānes uocabit. Cap̄. Diuinitus direct⁹ est. ꝟ. ⁊ ꝟ. de vno martyre. Ad sextā añ. Iste puer magn⁹.

Amplificat⁹ est bea Cap̄. tus ioānes q̄si stella matutina in medio nebule ⁊ q̄si luna plena in diebus suis lucet ⁊ q̄si sol refulgēs sic ille refulsit in tēplo dei. ꝟ. ⁊ ꝟ. de vno martyre. Ad nonā ferialiter agat. In vigilia visitationis virginis marie ad elisabeth ad mat. ultima lectio de euāgelio ꝑm matheū.

In illo tpe: Cũ esset L.ix.
despõsata mr̃ iesu maria
ioseph: anteq̃z cõuenirẽt inuẽta
est in utero hñs de sp̃u sancto. ⁊
rel. Omel. origenis p̃sbyteri.

Que fuit necessitas ut de/
sponsata esset maria io/
seph: nisi ꝓpterea quatenus hoc
sacramẽtuz diabolo celaret̃: ⁊ il/
le malignus fraudis cõmẽta ad
uersus despõsatam v̄ginez nul
la penitus inuenisset. Uel ideo
fuerat despõsata ioseph: ut nato
infanti uel ipsi marie curã vide
retur gerere ioseph siue in egy/
ptũ iens uel inde denuo rediẽs.
Ideo despõsata fuit ioseph: nõ
tñ in ꝯcupiscẽtia iuncta. Ad no
nam añ. Maria tribus mẽsibus.

Signum magnũ ap/ Cap.
paruit in celo: mulier ami
cta sole ⁊ luna sub pedib⁹ eius:
⁊ in capite eius corona stellaruz
duodecim: ⁊ in utero hñs clama
bat parturiẽs. R. ⁊ v. de v̄gini/
bus. Oro.

Tue sanctifica
tionis arche marie que te
nouẽ mẽsibus baiulauit: fac nos
debita ueneratiõe festa pagere
in qua ipse dignatus es clausuz
ꝓphetã in utero elisabeth visita
re. Qui vi. In p̃mis v̄is añ. Ac
cedũt laudes virginis admirande in
daginis nouiter ꝓmulgate: en visitat
elisabeth maria mater ipsamet celi/
ca ꝓbitate. p̃s. Lauda. pu. cũ rel.

Añ. Diuo replet̃ munere maria si/
ne murmure cũ filiuz ꝯcepit: surrexit
ab oraculo statim in montis calculo
abijt ⁊ ꝑfecit. Añ. Accendit ardor
sp̃us mariã tãgẽs celit⁹ de nazareth
migrãdo: mox ad mõtana transtulit
ubi tumultu caruit sup̃na degustan/
do. Añ. Mõstrãs culmen dulcedi
nis maria sui sãguinis elisabeth salu
tat: stãtẽ in domo ꝓximi ꝓpinq̃ tẽplo
dñi deuote subministrat. Añ. Caris
ma sancti sp̃us diffundit se diuinit⁹ in
puerum cũ sensit: ꝯceptũ salutiferum
marie sibi obuium elisabeth cõsensit.

Ego mr̃ pulchre di/ Cap.
lectionis ⁊ timoris ⁊ agni
tionis ⁊ sãcte spei: in me oĩs gr̃a
vie ⁊ v̄itatis: in me oĩs spes vite
⁊ virtutis. R. Elisabeth ex opere.

In mariam vite viã Hy⁹.
mr̃ez uerã viuẽtiũ: pie ue
nit qui redemit peccata delin/
quẽtium. Gressum cepit cũ cõ
cepit: maria multum ꝓperans:
visitauit cõfortauit elisabeth cõ/
patiens. Salutatur inflammat̃
elisabeth ⁊ filius: ⁊ audita fiunt
ita de dono sancti spirit⁹. Im
pregnata grauidata: fit mr̃ olim
sterilis: infans datus nõduz na
tus: exultat chr̃o iubilus. Ser/
uit maior gaudet minor: maria
fert solatium: visitantis p̃paran
tis: ad sp̃um ꝓpheticum. Pre/
cursorez ⁊ doctorem maria ple
bi indicat: qui rectorem purga/

torem: digito mundo nunciat. Leua gregez duc ad regē maria cūctos visitans: ut saluetur ⁊ letet̄ cum sis mater meditans. Amen. ℣. Specie tua. Ad magt̄ añ. Accelerat̄ ratio in puero nōduz nato instinctu sacri pneumatis diuinitus sibi dato: nouit p̄sentez dñm in virgine clam latētem adorauit cum iubilo ad seruuluz ueniētem. Oro.

Omnipotens sempiterne deus qui ex habundātia charitatis tue beatā mariaz tuo filio imp̄gnatam ad salutationē elisabeth inspirasti: p̄sta quesumus ut per eius visitationez donis celestibus repleamur ⁊ ab oībus aduersitatibus eruamur. Per eūdem. Ad complet̄. cap̄.

En ipse stat post parietem nr̄m respiciens per fenestras prospiciēs per cancellos.

O Christi mater celi Hym. ca fons viuus fluēs gr̄a: lux pellēs cuncta scismata: maria deo ꝓxima. Ex motu ueriluminis: transiuit in mōticulis: virgo iuuare uetulam: de p̄cursore grauidaz. Mater uenit de nazareth: ut salutet elisabeth: replent̄ dono spūs anus ⁊ eius filiꝰ. Elisabeth cōplacuit ꝙ mater dei affuit: infans gaudet in utero p̄sente christo dño. Marie visitatio exēpluz dat pro brauio: ꝙ sit parata omnibꝰ ipsam pie querētibus. Trinitatis clementia: cūcta lauet facinora: per matris christi merita: nos ducat ad celestia. Amen. ℣. Diffusa est gr̄a. Sup nūc dimittis añ. Gaude maria mr̄ christi que singulari p̄uilegio meruisti portare christū dñm lumen ad reuelationem gētiuz alla.

Deus qui nobis tribuis annue celebritatis ueneranda festa pagere: te quesumus ut intercedēte beata maria virgine: vitam nr̄am dirigere: ⁊ fine digneris felici terminare. Per dñm. Ad matut̄. inuit̄. Reginam celi mariā ꝯcorditer adoremus. Que visitans elisabeth spem ꝯtulit ut laudemus. ps̄. Uenite exultemus. In primo noctur. añ. De celo uelut radius descendēs sacer spūs elisabeth intrauit: mox benedictā virginem sanctitatis ꝓpaginē ꝓphetice clamauit. ps̄. Dñe dñs noster. Añ. Inter turmas femineas ⁊ sanctarum excubias maria collaudat̄: ꝓpter fructum qui querit̄ quo iure mūdus emitur ⁊ plene visitat̄. ps̄. Celi enarrāt. Añ. Uocat hāc matrem nomine dñi primo famine elisabeth in supna: qđ fuit clausuz alijs inuelatis mysterijs notitia interna. ps̄. Dñi est terra. ℣. Specie tua. L. j.

Beatissima ꝟgo dei genitrix maria a suis p̄mordiis dño fuit ꝯsecrata: ⁊ ꝓpter bñficia eiꝰ inaudita exhibita ppl'o

iuocāti: oēs in necessitate ꝯstitu
ti ad eā ꝯfugiūt: tanq̄ ad singu/
lare remediū: ubi humanū sb̄si/
diū nō sufficit reqsitū. Disponit
nāq; oīa īferiora sua: sapiētia ꝓ/
uidētia īdustria ⁊ gr̄a ꝓpulsata.
Ubi gub̄natrix seculi ⁊ terrene
potētie? In maria. Ubi mr̄ mis̄i
cordie ⁊ impetratrix uenie? In
maria. Ubi mr̄ militātis eccl̄ie?
In maria. Ubi aduocata scl̄i? In
maria. Hec est eniz illa de qua
sacra canūt elogia: sole amicta:
lunā hn̄s sub pedib⁹: stellis me
ruit coronari duodenis. Hec est
illa que in suis castis visceribus
celi terreq; gestauit opificē: ⁊ so
la cūctas hereses īteremit: ⁊ pro
christiano ppl̄o ut aduocata stre
nua: ⁊ exoratrix ꝑuigil ad regez
quem genuit intercedit. Tante
v̄ginis laudes humana lingua
nō sufficit exprimere: nec etiam
sancti ⁊ iusti eā in cuius ille quē
celi cape non poterāt se cōtulit:
aula v̄ginali dignis laudum p̄/
conijs ad plenum efferre potue
rūt. ℟. Surgēs maria grauida mi
grauit per cacumina in ciuitatem iu
de. Intrauit domuz ꝓpere zacharie
cum ope salutis cōsobrine. ℣. Ut au
diuit elisabeth salutes mox de naza/
reth exclamat miratiue. In. L.ij.

Huius rei ꝯsideratiōe: ur
banus romanus pōtifex
sext⁹ dure ferēs materiā scisma/
tis occurrētē: ꝑpēdensq; aīo per
spicaci: q̄ btā virgo sit ꝑitissima
aduocata delinquētiū viatoꝝ: re
paratrix sagacissima discrepāti/
um aīoꝝ: ⁊ visitatrix diligentissi
ma errantiū singuloꝝ. Pro gr̄a
igit̄ extinctionis scismatis impe
trāda: deliberatiōe sup hoc ma/
tura p̄habita: ⁊ de fratrū suoꝝ sā
cte romane eccl̄ie cardinalium
ꝯsilio: pie statuit festū visitatiōis
btē ⁊ gl̄iose sempq; v̄ginis ma/
rie: qn̄ ipsa visitauit elisabeth: ꝑ/
petuis tp̄ibus in eccl̄ia dei solē/
niter celebrādū. Et licet festū vi
sitationis marie ad elisabeth il/
lo tp̄e post annūciationē dn̄icā
debuerit celebrari: quo ip̄am sā
ctam elisabeth visitauit: propter
maximas v̄tutes inibi opatas:
qa tn̄ illo tp̄e circa officiuz q̄dra
gesimale aut passionē chr̄i eccle
sia specialiter occupat̄: ne tanta
officij solennitas p̄termittat̄: ad
laudē ⁊ gl̄iā visitationis v̄ginis
gl̄iose: idez urbanus pie statuit
institutionis p̄fati festi memori
am in crastinū octauarū bti ioā
nis baptiste: cū octauis sequēti/
bus de festo visitationis marie:
a cūctis fidelibus celebrari. ℟.
Dixit uerba prophetica elisabeth ce/
licola de virgine maria: beata est que
credidit In hac fiēt que didicit a dn̄o
mēte pia. ℣. Uenit ex te sanctissim⁹
uocatus dei filius sicut predixit ange/

lus sue matri in via. Jn. **Lectio.iij.**

ET aũt ois fidelium multi/tudo ad memoriã pfate visitationis marie ad elisabeth: artius ⁊ deuotius excitet: uoluit idẽ romanus põtifex urbanus sext⁹: ut oĩb⁹ uere penitẽtibus cõfessis ⁊ ptritis: dictũ festum visitationis marie celebrãtib⁹ cũ octauis: loco distributionũ materialiũ in ecclijs fieri cõsuetaru: de thesauro spũali ecclie: uere idulgẽtie sicut in festo corpis chri futuris tpib⁹ effectualiter largirẽtur. Hoc festũ ⁊ largitionẽ idulgẽtiarũ dñs bonifacius papa nonus eius imediat⁹ succesſo: pori deuotione accẽsus: futuris tpibus confirmauit. Hui⁹ etiã visitatiõis ẏginis gliose officij cõpositionẽ: idẽ urban⁹ dño ade cardinali anglie: doctori in theologia cõmisit: ut ex scripturis euãgelicis: scõz patrũ editionibus: ⁊ doctoz approbatoz assertionibus hystoriã huius festi scriberet visitationis ⁊ dictaret: ⁊ eidẽ officio notã cõgruã applicaret. Uolẽs q̃q; cardinalis pfatus uestigia patrũ seq: ⁊ mãdatis aplicis obedire: iuxta dictamen dñi bonauẽture cardinalis bone memorie de officio btĩ frãciscit pdictũ officiuz cõpilauit ⁊ notã ꝓsimilez sibi sumpsit. ℟. Elisabeth ꝓgratulãs, pfunde se humiliãs in adũtu messie. Unde ait ꝓdecat q mr̃ dei ueniat ad me cuz plausu uie: ℣. En felix salutatio duplicata exultatio dabat in sophie. Unde. Glia. Unde. **Jn scõo noc.aii.** Mõ fuit christus oneri nec grauis moles pueri uiscerib⁹ mr̃is digne: sed ignara de põdere cũ corpali robore transiijt benigne. ℟. Eructauit. **Aii.** Trãsiuit in itinere maria multũ, ppere monticulos scãdẽdo: cuit auit lasciuiam, ꝓpter moꝝ ostantiã colloga spnendo. ℟. Deus nr̃ refu. **Aii.** Lógã uiã ptrãsijt maria mõtes circuit hilaris laborãdo: honores mundi respuit deuotionẽ tenuit celica meditando. ℟. Fundamenta. ℣. Admirabit eã.

CUm igit angelus **L.iiij.** marie nunciauit q̃ inuenerit gr̃am apud deũ: ⁊ q̃ de ea ꝯcipet filius dei ad saluãt oĩum pplorũ: q̃z cito ipsa credidit: statim ꝯcepit in utero ẏhũ dei. Et post gr̃as exhibitas de tãto bñficio sibi facto: ex magna charitate ⁊ pietate studuit suã cognatã elisabeth iã sex mẽsib⁹ grauidatã in hierlim salutare ⁊ sibi cõpati ⁊ fuire. Unde dicit de eadez. Exurgens maria abijt in mõtana cuz festinatione in ciuitatem iuda: ⁊ intrauit in domum zacharie: ⁊ salutauit elisabeth. ℟. Maria parẽs filios plãgens querit depditos in scelere mortali. Clamãs clamat ut relenet man⁹ ponit ut sub/

leuet ne pena ruant mali. ℣. Elisa/
beth quesierat ioānem doctum noue
rat de vita supnali. Clamans. L.v.

ABijt igit maria in mon
tana cū festinatiōe: q; ab
angelo in itinere faciliter ducta
fuit spūs sci īflāmatione: per ab
rupta mōtiuz ducebat: que eius
dē spūs motione suauiter fuerat
agitata. Btā igit maria in dño
ꝯfidēs: hilariter trāsmigrauit su
per cacumīa sicut passer: in aspi/
tate itineris ꝯgaudebat per viā:
suauitatē colloqoꝝ aspnebat: bo
na mōtiuz in hierusalem collau
dabat: hierusalem in montanis
celerrime cupiebat. ℟. Rosa de
spinis ꝓdijt virga de iesse floruit ma
ria visitauit. Uis odoris diffundit to/
ta domus pficit gr̄a cuz intrauit. ℣.
Mirāda salutatio fit plebi gratula
tio que fructū expectauit. Uis. L.vj.

NOluit ibi inueniri in pu
blico uel videri: sed abi/
it festināter. Abijt igit cum festi
natione in ciuitatem iuda: ut io
annes p̄cursor dñi in utero sta/
tim sanctificaret: ut christi incar
natio in ciuitate magis publica
panderet: ⁊ ut de illo loco ad fi/
nes terre tantoꝝ mysterioꝝ de/
claratio uberius portaret. Et in
trauit domum zacharie: ⁊ saluta
uit elisabeth. Ecce quomodo in
trauit supior ad minorem: dña
ad seruaz: regina celi ⁊ terre ad
famulaz ⁊ ancillam: ut sic laudā
do laudib⁹ elisabeth visitaret: ⁊
laus eius reciprocas ad laudes
resonaret. ℟. Stella sub nube te/
git maria mūdo p̄mit rutilās in splē
dore. Elisabeth ꝑducit ad solamen
lux spgit roborās in vigore. ℣. Lu/
na soli ꝯiūgit elisabeth deuoluit estu/
ans in amore. Elisabeth ℣. Gloria
pr̄i. Elisabeth. In tertio noct. añ.
Tūc ad s̄monē virginis dabat donū
flaminis mr̄i simul ⁊ ꝓli: hic gaude/
bat in utero hec prouidit de puero ⁊
de regina poli. ps. Cātate. j. Añ.
Adest mira credulitas ac virginis fe
cūditas per exēplū mōstratū: ꝯcepit
p̄us sterilis que uox est īpossibilis ni
si per uerbū datū. ps. Dñs reg̃. ex.
Añ. Fit nature ꝓpinqus q̄ sterili fit
fili⁹ q̄z virgo fiat p̄gnās: sed nihil im
possibile deo nec īfactibile per uerbū
suū dictās. ps. Cātate. ij. ℣. Elegit
eā dñs ⁊ preelegit. Scd̄m lucam.

IN illo tpe: Exurgēs ma/
ria abijt in mōtana cuz fe
stinatione in ciuitatē iuda: ⁊ ītra
uit in domū zacharie: ⁊ salutauit
elisabeth. ⁊ rel. Omel. btī am/
brosij ep̄i. L.vij.

MOrale est oīb⁹: ut qui fidez exi
gūt fidē astruāt. Et ideo cuz an/
gelus abscōdita nunciaret: ut fi/
des astrueret: exēplo senioris fe
mine sterilisq; cōceptum ꝟgini
marie nūciauit: ut possibile deo
omne qd̄ ei placuerit assereret.

Ubi audiuit hoc maria: non q̃si incredula de oraculo: nec quasi incerta de nũcio: nec quasi dubitãs de exẽplo: sed leta pro uoto: religiosa pro officio: festina pro gaudio in mõtana prexit. Quo enim iã deo plena nisi ad supiora cũ festinatiõe ꝯscẽderet? Nescit tarda molimina spũs sancti gr̃a. ℟. Occasuz virgo nescit uelut lux mũdi ꝓfluit de sũmo fundẽs lumẽ. Elisabeth applicuit deuotos sibi attrahit de celo pãdẽs lumẽ. ℣. Spiritꝰ rapit symbola celestibꝰ ꝯformia tanq̃ aquarum flumen. Elisabeth.

DIscite ⁊ uos sãcte mulieres sedulitatẽ: quã p̃gnantibus debeatis exhibere cognatis. Mariam que ante sola in intimis penetralibus uersabat̃: nõ a publico virginitatis pudor: non a studio aspitas mõtiũ: non ab officio ꝓlixitas itineris retardauit. In mõtana ꝟgo cũ festinatione: virgo officij memor: iniurie imemor: affectu urgẽte non sexu: relicta ꝑrexit domo. ℟. Thronum lucis ꝓspexerat que ut aurora fulserat sole mane splẽdente. Elisabeth ubi vidit uerba que palam ꝓtulit speculo suadente. ℣. In marie p̃sentia plura patẽt latentia elisabeth dicẽte. Elisabeth. L. ix.

DIscite ꝟgines sacre non circũcursare per alienas edes: non demorari in plateis: non aliquos in publico miscere s̃mones. Maria in domo sera: festinat in publico. mãsit apd̃ cognatam suã tribus mẽsibus. Etenim que ꝓpter officium uenerat: inherebat officio. Mãsit tribus mẽsibus: non ꝙ domus eaz delectaret aliena: sed qꝛ frequẽtius in publico videri displicebat. Didicistis ꝟgines pudorem marie: discite humilitatez. Uenit ꝓpinqua ad ꝓximaz: iunior ad seniorẽ: nec soluz uenit: sed etiam prior salutauit. Decet enim ut quãto castior virgo: tãto humilior sit. Nouerit deferre senioribus: sit magistra humilitatis: in qua est ꝓfessio castitatis. Est ⁊ causa pietatis: est etiam ⁊ norma doctrine. ℟. Elisabeth ex ope signoꝝ dat pro pignore mariam inuocare. Quam gr̃a cõstrinxerat ⁊ pietas cõmouerat uetulam visitare all̃a. ℣. Nullus diffidat hodie ad mariam cõfluere sibiq̃ supplicare. Quaz gratia. Gl̃ia patri. Quã gratia. Prosa. O mater christi uenerãda subleuamẽ miseris. ℣. Prole tua adoranda subueni pestiferis. ℣. Ad te rei suspiramus dux excellẽtissima. ℣. Te deuote adoramꝰ ꝯfer vite gaudia. ℣. Per ascẽsum hodiernuz ad mõtana agilẽ. ℣. Nos ad regnũ duc eternuz per vitam laudabilem. ℣. Ut soluti mundi mole ⁊ carnis penuria. ℣. De tua letemur ꝓle

virgo p̄clarissima. Alla. ℣. Diffusa est gr̄a in. Ad laudes añ. Sacra dedit eloqa maria rñsoria elisabeth laudāti: clamauit deo cāticū magnificādo dñm de sursum bona dāti. ps. Dñs reg̃. cū rel. Añ. Tūc exultauit aīus cū ipsius fit filius angelo nūciāte: ancilla dei credidit cōfestim uerbū genuit maria supplicāte. Añ. Uera humiliatio fuit christi ꝯceptio deo respiciente: ex hoc laudabunt singuli mariā mr̄ez seculi ipsamet sic dicēte. Añ. Magna perfecit dñs in marie virtutib⁹ deuz ꝯcipiēdo: fit mr̄ plena gr̄e ⁊ impetratrix uenie oībus miserādo. Añ. Maria tribus mēsibus quasi stetit laborib⁹ elisabeth subdendo: ꝯferebat de angelo ⁊ uerboꝝ mysterio que ꝓtulit salutando: mutū audiuit eloqui ꝓphetias dñi de christo declarando: plura vidit de puero mirabili ab utero p̄cursorez uocādo: facta post reuerētia reuersa est ad propria maria contēplādo. Cap̄. Ego mr̄. ℣. Diffusa est gr̄a. Sup bñ. añ. Adiutrix visitatio ⁊ frequēs ministratio elisabeth oblata: mariā dat ꝓpitiā ad impetrādū gr̄am cū fuerit uocata: nā mr̄ est ecclie fluctuātis nauicule subditos gubernādo: ꝓmptos suo regimini dirigentiq; flamini deuios visitando. ps. Benedictus. Or̄o. Omps sempiterne deus qui ex habūdātia. Ad p̄mā añ. Sacra dedit eloquia. Cap̄. Ox turturis audita est in terra nr̄a: ficus ꝓtulit grossos suos: vinee florētes dederūt odorē suuz. ℟. Christe fili dei viui. ℣. Qui natus es de virgine. Glia patri ⁊ fi. ℣. Post partuz virgo. Or̄o. Deus qui nobis tribuis. Ad tertiaz añ. Tūc exultauit aīus. Cap̄. Ego mater. ℟. ⁊ ℣. de virginibus. Oratio. Omnipotēs sempiterne deus. Ad sextā añ. Uera humiliatio fuit christi. Capl'm.

Surge ꝓpera amica mea colūba mea formosa mea ⁊ ueni: iam enim hyems trāsijt imber abijt ⁊ recessit: flores apparuerunt in terra nostra: tempus putationis aduenit. ℟. ⁊ ℣. de ℣ginib⁹. Oratio. Omnipotēs sempiterne deus. Ad nonā añ. Maria trib⁹ mēsibus. Cap̄.

Surge propera amica mea speciosa mea ⁊ ueni colūba mea in foraminibus petre ⁊ in cauernis macerie: ostēde mihi faciem tuam: sonet uox tua in aurib⁹ meis: uox enim tua dulcis ⁊ facies tua decora. ℟. ⁊ ℣. de ℣ginib⁹. Oratio. Omnipotens sempiterne deus. In secūdis uesperis añe de laudibus. ps de virginib⁹. Cap̄. ut s̄. Hy.

De sacro tabernaculo virtutū flos egredit̄: in montis diuerticulo odor marie spargit̄. Ex charitatis germine elisabeth appropiat: ⁊ pietatis cul/

mine ipsam deuote visitat. Sa
lutat seruam domina: hec matrē
christi nominat: confertur ingēs
gratia: matrem ⁊ prolem satiat.
On christi incarnatio per non
dum natus panditur: hunc ado
rat cum gaudio: qui uentre ma
tris clauditur. Clamat senex in
iubilo: videns marie gloriam:
beata credēs angelo: fuisti rem
ueridicam. Hic stupet rerū re
gula: nature mutās ordinē: ubi
fiunt miracula per solus celi prin
cipem. Presta virgo pijssima:
sufficiens auxilium: cum sis ma
ter largissima: nos visites in se
culū. Amen. ℣. Specie tua. Ad
magt afi. Jesu redēptor optime ad
mariā nos ipsime ut mūdi aduocatā:
pari forma nos visitet sicut fecit elisa
beth p suā pietatē: mores ⁊ actꝰ diri
gat ⁊ ad celos alliciat p gras collatā.

Deus qui in visi Oratio.
tatione letabunde virgi
nis marie iesu christi filij tui ge
rule noue laudis preconijs ma
gnificari uoluisti: eius precibus
⁊ meritis talē nobis quesumus
tue visitationis gratiam tribue:
quatinus nunc ⁊ semp te magni
ficare mereamur. ℟Per eun. Ad
complet. ut supra. Infra octauā
visitationis fiat quotidie de visi
tatione cum commemoratione
oct. apostolorum. De festiuitati
bus ℣o que infra prefatā oct. ue
nerint: nihil tūc agitur sed post
oct. celebrant: excepta oct. apo
stolorū in qua incipitur a capitu
lo octaue ⁊ fit officium predicte
octaue cum nouē lect. cum cō
memoratione visitationis in ue
speris ⁊ matut. In secundis ℣o
℣is fiat usq; ad cap. de oct. apo
stolorū. a cap. autem fiat de fe
sto visitationis cum cōmemora
tione octaue apostolorum. In
octaua ℣o fiat officium sicut in
die visitationis per totum. Le
ctiones per ebdomadā. Lec. j.

Benedicta tu inter mulie
res ⁊ bñdictus fructꝰ uē
tris tui. Et vnde hoc mihi ut ue
niat mater dñi mei ad me. ℟No
uit spiritus sanctus ℣monē suū:
nec vnq; obliuiscit ⁊ prophetia
non solū rerum cōplet miracu
lis sed etiā ꝓpietate ℣borum.
Quis est iste fructus uētris nisi
ille de quo dictū est: Ecce here
ditas dñi filij merces fructus uē
tris. ℟Hec est hereditas dñi: filij
sunt qui merces sunt: fructus il
lius qui de marie uētre ꝓcessit.
Iste fructus uentris est flos ra
dicis: de quo bene prophetauit
ysaias dicens: Exiet virga de ra
dice iesse: ⁊ flos de radice eius
ascendet. ℟Radix enim est fami
lia iude ozi: virga maria: flos ma
rie christus. Qui ueluti boni ar
boris fructus pro nostre virtutis

ꝓcessu nūc floret: nūc fructificat in nob̄: nūc rediuiua corpis resurrectione reparatur. Et vnde hoc mihi ut ueniat mater domini mei ad me? Nō q̄si ignorans dicit. Scit enim esse sci spiritus gratiā ⁊ opationē: ut mater prophete a matre dñi ad ꝓfectū sui pignoris saluteť. Sed quasi nō humani meriti: sed diuine gratie munus esse cognoscat: ita dicit: Unde hoc mihi? hoc est: quātum bonū mihi accidit ut ueniat mater dñi mei ad me? Nō cognosco meū: vñ hoc mihi? Qua iusticia? quib⁹ factis? pro quib⁹ meritis? Non usitata hec officia feminarū sunt ut ueniat mater dñi mei ad me? Miraculuz sentio: cognosco mysteriū. Mater dñi ꝟbo feta deo plena est. Ecce eniz ut facta est uox salutationis tue in aurib⁹ meis exultauit in gaudio īfans in utero meo: ⁊ beata que credidisti. Uides nō dubitasse mariā sed credidisse: ⁊ ideo fructū fidei ꝯsecutā. Btā inquit que credidisti: sed ⁊ uos btī qui auditis ⁊ creditis. Quecunqz enim aīa crediderit: cōcipit ⁊ gn̄at uerbū dei: ⁊ opa eius agnoscit. Sit in singulis marie aīa ut magnificet dominuz. Sit in singulis marie spirit⁹ ut exultet in dño. Si ꝟm carnē vna est mater christi: ꝟm fidē tñ oīuz fructus christ⁹ est. Oīs enim aīa accipit dei uerbū si tñ sit īmaculata ⁊ īmunis a vitijs ⁊ intemerato castimoniā pudore custodiat. Quecunqz igiť talis aīa esse potuerit: talis magnificat dñm: sicut aīa marie magnificauit dominū: ⁊ exultauit spirit⁹ eius in deo salutari. Magnificať enim dñs sicut ⁊ alibi legimus: Magnificate dñm mecū. Nō ꝙ domino aliqd humana uoce possit adiūgi: sed qa magnificať in nobis: imago enim dei christus est. Et ideo si quid iustū religiosumqz fuerit: aīa illa imaginem dei ad cuius est similitudinem creata magnificat: ⁊ ideo dū magnificat eā: magnitudinis eius qdē participatiōe sublimior fit: ut illā imaginē splēdido bonorum calore factorū ⁊ quasi quadā emulatione virtutis in se videať exprimē. Magnificat aūt aīa mea dñm ⁊ exultauit spirit⁹ me⁹ in deo: eo ꝙ ⁊ aīa ⁊ spiritu p̄ri filioqz deuota: vnū deum ex quo oīa: ⁊ vnū deū per quē oīa: pio uenereť affectu. Sequitur: marie quo ꝑsona melior: eo ꝓphetia plenior. Nec ociosum videť ꝙ ⁊ ante ioānē elisabeth ꝓphetat: ⁊ maria ante dñi gn̄ationē. Serpūt enim iā tēptamenta salutis humane. Nā sicut peccatū a mulierib⁹ cepit: ita etiā bo-

na a mulierib⁹ ichoanē: ut femi
ne quoq; mulieb͛ia opa depo/
nētes: ifirmitati renunciēt: ⁊ aia
que non habet sexum ut maria
que nescit errorē: religioso imi/
tēr studio castitatē. ℣ Dansit autē
maria cū illa q̄si mēlibus tribus
⁊ reuersa est in domuz suā. ℣ Bñ
iducit scā maria exhibuisse offi
ciū: ⁊ mysticū numerū custodis
se. ℣ Nō enim sola familiaritatis
est causa q̄ diu māsit: sed etiā tā
ti uatis ꝓfectus. ℣ Nā si primo in
gressu tātus ꝓfect⁹ extitit ut ad
salutationez marie exultaret in/
fans in utero: repleretur spiritu
scō mater ifantis: quātū putam⁹
usu tāti tpis scē marie adesse p̄
sentiā. ℣ Dansit aūt maria cū illa
mēlibus tribus. Urgebat itaq;
q̄si bonus athleta: exercebat in
utero matris ut uerus ꝓpheta.
Amplissimo enim uir⁹ eius cer
tamini parabat. Deniq; tādiu
māsit maria q̄diu elisabeth pa/
riēdi tēpus implereť. Lectiões
de omel. bti ambrosij episcopi.

Quontuēdū est eni q; supi
or: uenit ad iferiorē ut ife
rior: adiuuaret. ℣ Daria ad elisa/
beth: chr̄s ad ioānē. Deniq; etiā
postea ut scificaret ei⁹ baptismū.
Simul aūt ut audiuit salutatio/
nē marie elisabeth: exultauit in/
fans in utero ei⁹ ⁊ ipleta est spū
scō. Uide distinctionē singulo/
rūq; uerborū ꝓprietates. Uocē
ꝓor: elisabeth audiuit: sed ioānes
ꝓor: gram sensit. Illa nature or/
dinē audiuit: iste exultauit rōne
mysterij. Illa marie: iste dñi sen
sit aduētū. Femina mulieri ⁊ pi
gnus pignori. Iste gram loquū
tur: illi int⁹ opank: pietatisq; my
steriū mr̄nis adoriunt ꝓfecti/
bus: dupliciq; miraculo ꝓphe/
tāt mr̄es spū parvuloz. Exulta/
uit infans in utero: mater reple
ta est. Non ꝓius mater repleta
q̄z filius: sed cum filius repletus
esset spiritu scō: repleuit ⁊ ma/
trem. Exultauit ioannes: exul/
tauit ⁊ marie spiritus: exultante
ioanne repletur elisabeth. ℣ Da
riam tamē non repleri spiritu:
sed spiritū eius exultare cogno
uimus. In festo beatoruz mar/
tyrū ꝓcessi ⁊ martiniani. Ore.

Deus qui nos sanctorum
tuorum ꝓcessi ⁊ marti/
niani ꝓfessionibus gloriosis cir
cūdas ⁊ ꝓtegis: da nobis ⁊ eoz
imitatiōe ꝓficē ⁊ itercessiōe gau
dē. ℣ Per. ℣ Passio scōruz ꝓcessi ⁊
martiniani. L. j.

Tempore quo simon magus crepu
it medius: ipi⁹simū⁹ nero tradi/
dit beatissimos aplos chr̄isti pe
trū ⁊ paulū paulino viro clarís/
simo magisterie potestatis. Eo/
dem autem tempore paulinus
mancipauit beatissimos aplos

in custodia mamortini. Et ue/niebant ad eos multi christiani infirmi: ⁊ curabant ab infirmi/tatibus suis: atq; alij a demoni/bus obsessi liberabant per ora/tiones apostolorum. Lectio.ij.

Q Rant aũt custodiẽtes eos/dem beatissimos aposto/los multi milites iter quos erãt duo magisterniani melli princi/pis ꝓcessus ⁊ martinianus. Hi cum viderent mirabilia que fa/ciebat per beatos apostolos su/os dñs iesus christus: mirari ce/perũt dicẽtes: Viri uenerabiles nostis quia imperator nero iam in oblitionem recessit a perso/nis uestris. Ecce enim nouem mẽses sunt q̃ in custodia estis. Rogam⁹ itaq; uos ut ambuletis ubi uolueritis: ⁊ tñ in hui⁹ noie cuius uos cognouim⁹ facẽ ꝙtu/tes magnas nos baptizate. L.iij.

T Unc dixerunt eis beatis/simi apostoli petrus ⁊ pau/lus. Nos credite ex omni corde ⁊ mẽte uestra in noie sancte tri/nitatis: ⁊ uos ipsi potestis face/re que nos facere cognouistis. Hoc audiẽtes oẽs qui in custo/dia erãt clamauerunt vnanimi/ter dicẽtes: Donate nobis aquã quia siti periclitamur. Eadem au/tẽ hora beatissimus petrus apo/stolus in ipsa custodia mamorti/ni dum esset: dixit ad oẽs. Cre/dite in deũ patrẽ oipotentẽ ⁊ in dñm nr̃m iesum christũ filiũ ei⁹ vnigenitũ: ⁊ in spiritũ sanctũ ⁊ oia ministrabunt uobis. L.iiij.

Q Uidã aute hora miserũt se oẽs ꝓstrati ad pedes apo/stoloꝝ rogãtes ut baptismuꝫ ab eis ꝓciperent. Et ꝙo beatissimi apli orauerũt in eadẽ custodia. Cumq; orassent: illico beatus pe/trus apls fecit signum crucis in monte tarpeio in custodia ma/mortini. Eadem aũt hora ema/nauerũt aque de monte. Tunc baptizati sunt beati ꝓcessus ⁊ martinian⁹ magisterniani mel/li principis a beato petro apl̃o.

H Oc dũ vidissent Lec.v. cũcti qui in custodia erãt ꝓstrauerũt se ad pedes bti petri apli ⁊ baptizati sunt ꝓmiscui se/xus ⁊ etatis numero. xlvij. Tũc obtulit ꝓo eis sacrificiuꝫ laudis ⁊ participati sunt oẽs corpore ⁊ sanguine domini nr̃i iesu chri/sti. Tunc videntes beati ꝓcess/sus ⁊ martinian⁹ magisterniani melli principis dixerũt. Pergite quo desideratis qa oblitus nero desperauit de uobis. Lectio.vj.

E Euntes aũt de custodia sci apostoli petrus ⁊ pau/lus uenerũt per viã que appia nũcupatur: ⁊ ceperũt peruenire usq; ad portã appiã. Tunc bea/tissimus petrus dũ tibiã demo/

litã habaret de cõpede ferri: ce/
cidit ei fasciola ante septez folia
in via noua. Eodem aũt tpe ue
nit iuxta portã appiã ⁊ vidit do
minũ iesum christũ quẽ cogno/
scẽs dixit ei petrus: Dñe quo p/
gis? Et dñs. Romã redeo iterũ
crucifigi. Tu aũt redi romã. Et
redijt petrus romã. **Septima le
ctio de euãgelio.** Cum audieri
tis prelia ⁊ seditiones. **cum sua
omel. require in cõmuni pluri/
morum martyrum. Lectio. viij.**

Cunqz rediret mane: ec/
ce ⁊ magẽniani tenuerũt
eũ. Eodẽ quoqz tpe nũciatũ est
paulino viro clarissimo magro
officij: eo qp̃ processus ⁊ martinia
nus christiani effecti fuissent: mi
sit milites ⁊ tenuit eos ⁊ iussit in
custodiã retrudi. Alia aũt die p̃
cepit sibi eos p̃tari. Qui cũ ad/
ductifuissent añ ꝓspectũ paulini
viri clarissimi: dixit eis paulin⁹.
Sic stulti facti estis **Lec. ix.**
ut deserẽtes deos ⁊ deas
quos inuictissimi p̃incipes co/
lũt ⁊ antiqtas nr̃a adorat: secuti
estis uanã audaciã uestram ⁊ sa
cramẽta militie uestre amittitis.
Rñdit martinianus uoce clara
⁊ dixit. Nos modo cepimus ha
bere sacramẽta militie celestis.
Paulinus ꝓo vir clarissim⁹ ma
gister officij dixit. Deponite iã
amentiã cordis uestri ⁊ adorate
deos imortales qs a cunabulis
uestris uenerati estis ⁊ coluistis:
⁊ a qbus nutriti estis. Ti mar
tyres ꝓcessus ⁊ martinianus rñ
dentes vna uoce dixerunt: Nos
christiani facti sum⁹. **Lectiões per
ebdam apl̃oz petri ⁊ pauli. L. j.**

Erat autẽ inter iudeos ⁊
christianos ⁊ gẽtiles infi/
nita cõtentio. Judei enim dice/
bant: Nos genus electũ: regale
sacerdotiũ amicoz dei ab: abaham
ysaac ⁊ iacob ⁊ alioz ꝓphetarũ
cũ qbus locut⁹ est deus: ⁊ qbus
deus ostẽdit secreta sua. Vos au
tẽ ex gẽtib⁹ nihil in semine ue/
stro magnũ habuistis nisi in ido
lis ⁊ simulachris inqnati execra
biles extitistis. Hec ⁊ his simi/
lia dicẽtib⁹ iudeis: gentes rñde
bãt dicẽtes: Nos mox ut audiui
mus ueritates reliquimus erro
res nr̃os ⁊ secuti eã sum⁹. Vos
autẽ ⁊ paternas virtutes scitis ⁊
ꝓphetaruz signa vidistis: ⁊ legẽ
accepistis: ⁊ mare pedib⁹ siccis
trãsistis: ⁊ inimicos uestros de/
mersos vidistis: ⁊ colũna nubis
uobis per diẽ in celo apparuit:
⁊ ignis per noctẽ. Et mãna uo/
bis de celo datuz est: ⁊ de petra
uob aque fluxerũt. Et post hec
oĩa idolũ vitulũ uobis fabricastis
⁊ adorastis sculptile. Nos autez
nulla signa videntes credimus
deum quem uos nõ credentes

dereliquistis. Hec ⁊ his similia de ꝯtēdentibus dixit apl'us paulus nō debere eos has cōtētiones inter se suscipe: sed hoc magis attendere qa cōplesset deus ꝓmissa sua que iurauit ad abraham patrē nostruz ꝙ in semine eius hereditarent̄ oēs gentes. Nō est enim ꝑsonarū acceptio apud deū. Quicunqz eniz in lege peccassent: ꝑm legē iudicarētur. Quicūqz ꝟo sine lege deliquissent: sine lege perirent. Est enim in humanis sensibus tanta sanctitas ut bona laudet natura ⁊ puniat mala que inter se inuicē cogitatiōes: aut accusantes puniat: aut remunerat excusantes. Hec ⁊ his similia paulo dicente factū est ut mitigati essent iudei ⁊ gentiles: sed principes iudeoꝝ ei īsistebāt. Petrus ꝟo his qui eū arguebāt ꝙ synagogis eoꝝ interdiceret dixit: Audite fratres sanctū spiritū ꝓmittētē patriarche dauid ꝙ de fructu uētris eius poneret sup sedem suā. Nunc ergo cui dixit pater de celis: filius meus es tu ego hodie genui te: hūc crucifixerūt per inuidiā principes sacerdotū. Ut impleret aūt redēptionē necessariā seculo ꝓmisit se hec omnia sustinere. Ut sicut de costa ade fabricata est eua: sic ex latere christi in cruce positi fabricaret̄ ecclesia que non haberet maculā neqz rugā. Nunc deus aditū aperuit oīb⁹ filijs abrahe ysaac ⁊ iacob: ut sint in fide ecclesie: ⁊ nō in infidelitate synagoge. Conuertimini ergo ⁊ intrate in gaudiū abrahe patris uestri: qa qđ eis ꝓmisit adimpleuit. Unde ⁊ ꝓpheta canit: Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternuz ꝑm ordinē melchisedech. Sacerdos enim in cruce factus est: cū hostiā sui corporis ⁊ sanguinis pro omni seculo sacrificiū p̄buisset. Hec ⁊ his similia dicētibus paulo ⁊ petro: pars maxima ppl'oꝝ credidit. Et perpauci fuerunt qui ⁊ ipsi simulata fide: nō tn̄ apte possent eorū negligere monita uel p̄cepta. Uidētes maiores synagoge ⁊ gētiū pontifices: ibi per predicationem eoꝝ finē specialiter fieri: egerunt hoc ut ꝑmo eorum in murmurationē ppl'i ueniret. Unde factum est ut simonē magum neroni preferrent ⁊ istos culparēt. Innumerabiles enim populi dum cōuerterent̄ ad dn̄m per p̄dicationē petri: cōtigit etiā ut uxorē neronis libiā: ⁊ agrippe p̄fecti ꝯiugē nomine agrippinā ita cōuerti: ut se a latere suorū maritorum auferrēt. Per pauli ꝟo p̄dicationē multi deserētes militiā adherebant

deo: ut etiã ex cubiculo regis ue
nirẽt ad eũ ⁊ facti christiani no/
luerint reuerti ad militiaz neqz
ad palatiuz. Hinc ppl'is seditio/
sam murmurationẽ agentibus:
simon excitatus est in zelum: ⁊
cepit de petro multa mala dicẽ:
dicẽs eum magũ ⁊ seductorem
esse. Credebãt aũt illi qui mira
bant̃ signa eius. Faciebat enim
serpentẽ ereum mouere se: ⁊ la/
pideas statuas ⁊ aereas ridere ⁊
mouere. Se aũt ipsum currere
⁊ subito in aere videri. Contra
hec petrus infirmos curabat ꝟ/
bo: cecos vidẽ faciebat orando.
Demonia iussu fugabat: ĩterea
⁊ ipsos mortuos suscitabat. Di/
cebat aũt ad populũ ut ab eius
seductione nõ fugerẽt: sed etiaz
detegerẽt eũ ne viderent̃ diabo
lo ꝯsentire. Infra octauã apl'oꝝ
fiat cũ tribus lectionib⁹ nisi dies
dñica seu festũ duplex uel nouẽ
lectionũ occurrat. Ad matut̃. in
uitat̃. de cõmuni apostolorum.
Añe ⁊ ꝑs feriales. ꝟ. de aposto/
lis. Tres lectiones de passione
eorum ꝓsequendo ut supra. tria
Ꝛeia de cõmuni apostoloꝝ. Ad
laudes sola añ. Hoc est preceptũ
meũ. Cap̃. ⁊ ꝟ. de cõi apl'orum.
Sup bñ. vna ex sup̃dictis añis.
Oratio. Deus qui hodiernam
diẽ. Ad primã añ. Maiorẽ cha/
ritatem. Reliqua ferialiter fiãt.
Ad tertiã añ. Vos amici mei estis.
Cap̃. Ꝛ. ⁊ ꝟ. de apostolis. Ora
tio ut sup̃. Ad sextã añ. In patiẽ
tia uestra. Cap̃. Ꝛ. ⁊ ꝟ. de apl'is.
Oro ut s̃. Ad nonam ferialiter
agat̃. Ad vs̃ añe ⁊ ꝑs feriales.
Cap̃. ⁊ ꝟ. de cõi apl'orum. Sup
magt̃ vna ex suprascriptis añis.
Oratio ut supra. Ad cõplet̃. fe/
rialiter agatur. In festo beati
udalrici epi ⁊ cõfessoris. Oro.

A Desto dñe populo tuo
ut beati udalrici cõfesso/
ri tui atqz pontificis merita pre/
clara suscipiens: ad impetran/
dam misericordiam tuam semp
ei⁹ p̃rocinijs adiuuemur. Per.

B One igit̃ memorie L. j.
udalricus clara prosapia
alamãnorũ: ex religiosis ⁊ nobi
libus parẽtibus ortus: patre. s.
hupaldo ⁊ matre dietpirich nũ/
cupata: qui solito more lactatus
⁊ summo studio nutritus q̃zuis
statura corpusculi elegans: tamẽ
tali macilentia confectus ut nu/
tritorib⁹ uerecũdia esset si aliqs
ignotoꝝ faciez eius inspexisset.

M Irãtibus ꝟo Lectio. ij.
patre ⁊ matre quare tã/
ta tenuitate ⁊ informitate corpo
ris occuparet̃ ⁊ sepe ĩde cogitã/
tibus: ebdomada interim duo/
decima eius natiuitatis quidaz
ignotus clericus casu aduenies
supplicabat ut ab eis aliquãtos

dies in hospitium reciperetur. Qui benigne receptus ⁊ cũ eis in atrio domus sue hora refectionis sedens audiebat in cubiculo infantulum uagientem: sciscitabatur quis aut cuius esset.

Pre pudore ꝟo maciei illius nolẽtibus indicare dixit: Si saluum illum esse cupitis: celeriter ablactet̃. Qui paruipẽdentes eius locutionẽ: eum lacte non subduxerũt. Altera ꝟo die iterum audiẽs eum dixit: Quare nõ fecistis ſm̃ consilium meum? Qui adhuc contemnentes eius consilium non crediderũt ei. Tertia ꝟo die audiens uagitum eius infirmiorẽ q̃z antea: dicebat ad eos. L.iiij.

Pro uestra iniuria perditioni traditur infantulus iste. Pro certo sciatis q̃a si uberibus non subtrahit̃: in ista nocte morieť: si autez sb̃tractus saluabitur: in posteruz aliquid magnuz a dño in eo manifestabit̃. Tunc demuz ei obtempantes: alijs eum escis sustẽtare cepunt. Qui statim recreatus de die in diem proficiens: talem formositatem corporis accepit ut ipsi sui parentes gratanter eum intuerent̃ ⁊ alijs ostenderẽt. Lec.v.

Qui laudantes deum die noctuq; pro sospitate pueri ⁊ pro eo q̃ talem ad eos hospitem direxit: qui istius rei discretionẽ cognoscebat ⁊ illis innotescebat de preteritis futura: credentes tractauerunt ubi vitam religiosissimã ⁊ docẽdi studiosissimã inuenire potuissent. Acceptoq; ꝯsilio commendauerunt eum ad sancti galli monasterium: quia ibi nobilium dei seruoꝝ multitudo ⁊ religiositas docẽdi discendiq; studium tũc temporis habebat̃. Lectio.vi.

Commẽdatus ꝟo cuidã religioso viro grãmatice artis edocto vuãninch nuncupato: a quo bñ ꝓcuratus quotidianam religionis atq; lectionis doctrinam accepit ⁊ in intimis sui cordis inseruit: adeo ut paulatim fratres in eo doctrine fructificationem nimis ꝓficere sentirẽt: ⁊ ob hoc eum in sue fraternitatis ꝯsortium flagitãdo assumere conarent̃. Septima lectio de euangelio. Sint lũbi uestri p̃cincti. cuz sua omelia. req̃re in cõmuni confessoꝝ. L.viij.

Horũ itaq; petitionibus sepe cõmonitus inducias respõdendi postulauit. Tũc itaq; ad quãdam ibi cõmorantẽ inclusam vuihberath noĩataz ꝯsiliuz querẽdo accessit: que rñdẽs dixit ei: Post triduuz ad me ueniẽs si deo placet meũ poteris aĩaduertere cõsilium. L.ix.

Ide illo recedente: ipsa deuote orationis studio dominum flagitabat: ut statuto die certi ueracisq; consilij indiciuz sibi manifestare potuisset. Cuiq; ille rñsum accepturus ad uenisset dixit ei: Ultra hesitatio tuā non occupet mētē: q; istius cenobij spiritalis pī a deo decretus ad regendū non ꝓstitueris: sed in oriētali parte ubi qdā fluuius duas diuidet regiones in futurū epali ministerio deo militare debebis ⁊ in eodem loco multa talia ppessurus es laboriosa qualia nunq; antecessores tui sustinuerūt a paganis ⁊ malis christianis. Que tñ oia deo iuuante in ultimis decētissime superabis. In oct. apl̃oz ad uesperas añe ⁊ ps feriales. Cap̃. ⁊ ℣. de cōmuni apl̃oz. Sup mḡt añi. Isti sunt viri sancti. Oro. Deus cuius dextera. Ad complet. ferialiter agaf. Ad mat. inuit. de cōmuni apl̃orum ferialiter. Añe ⁊ ps feriales. ℣. de apl̃is. Due lectiones de ꝓmone beati maxmi epi. tertia de euāgelio. Jussit iesus discipulos suos ire trāsfretum. cuz sua omelia. Ad laud. vna añi. Hoc est ꝓceptū meuz. Cap̃. ℣. ⁊ añi. sup bñ. de cōmuni apl̃oz. Oro ut s̄. Ad p̄ma añi. Maiorem charitatē. Reliqua ferialiter fiant. Ad tertiā añi. Dos amici mei. Cap̃m. ℟. ⁊ ℣. de cōi apl̃oz. Oro ut s̄. Ad sextaz añi. In patiētia uā. Cap̃. ℟. ⁊ ℣. de communi apl̃oz. reliqua feriali ter fiant per totū. Si ꝙ octaua ꝓfata die dñica uenerit. Sabbato ad vs̄ añe ⁊ ps feriales. Cap̃.

Tstoruz aīe in manu dei sunt ⁊ non tāget illos tormentum malitie: visi sunt oculis insipiētium mori: illi autem sunt in pace. ℟. hymn⁹ ⁊ ℣. de cōi apl̃oz. Super magt añi. Isti sunt viri sci quos elegit dñs in charitate non ficta ⁊ dedit illis gloriā sempiternā quorum doctrina fulget ecclesia ut sol ⁊ luna alleluia. Oratio

Deus cuius dextera beatum petrū ambulantē in fluctibus ut mergeret erexit: ⁊ coapostolū eius paulum tertio naufragantē de ꝓfundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpitius ⁊ ꝓcede ut amboz meritis eterni tatis gloriā cōsequamur. Per. Ad cōplet. cap̃. hym. ℣. ⁊ super nunc dimittis añi. de cōi apl̃oz. Oro ut s̄. Ad mat. inuitat. añe ps ℣. ⁊ ℟ia de cōi apl̃oz. Sermo sancti maximi episcopi. L. j.

Gloriosissimos christiane fidei ꝓncipes annuis solēnitatibus honorātes fres charissimi ipm dñm nr̄m qui huiꝰ auctor est fidei: debita religione ueneremur. Apli nanq; latino

ſmone dicunt̃ miſſi. Qui ergo honorãt miſſos: manifeſtuz eſt eos honorare mittentẽ. Qm̃ dignitas que defert̃ miniſtris: illi ſine dubio cui⁹ miniſtri ſunt exhibet̃. Ut ip̃e ait ſaluator ad diſcipulos ſuos: Qui uos audit me audit: ⁊ q uos recipit me recipit

Vere btã apl'oꝝ memoria in qbus ſe chr̃s ⁊ recipi p̃dicat ⁊ audiri. Bti nihilominus ⁊ illi quoꝝ deuotio delata apl'is recurrit in chriſtũ. Tenẽtes itaqꝫ fr̃es tãte huius ꝓmiſſionis fidẽ: de ſupplicijs patruz nr̃oꝝ pro chriſti ꝯfeſſione ſuſceptis fidelib⁹ gaudijs exultem⁹: qm̃ qui de martyrum morte letat̃: martyres non dubitat cum chr̃o regnare poſt mortẽ. L.iij.

Nos ꝟo eccleſiarũ oĩum reuerẽtiſſimos pr̃es petrum dico ⁊ paulũ pijſſimis ſtudijs honorem⁹: quibus chriſti preſtãte gr̃a factus eſt hodie de morte natalis: qbus finis vite viuendi initiuz dedit: qbus ut ait apoſtolus paulus: viuere chriſtus erat ⁊ mori lucrum. L.iiij.

Erat utiqꝫ eis chr̃s viuere qb⁹ vita nõ erat ſine chriſto. Erat eis chr̃s viuẽ: qꝛ totuz chriſti ꝓficiebat eccleſijs qd̃ viuebãt. Erat eis ⁊ mori lucrũ: qꝛ tali hac morte vitã ſibi mercabãtur eternã. Erat eis mori lucrũ quoꝝ corruptiõi ĩcorruptio ſuccedebat ⁊ dãna p̃ntiũ tẽpoꝝ: lucra ꝑpetua ſequebant̃. Lec.v.

Sed iam neceſſariũ chariſſimi reor ut ꝓprias eoruz ſpãleſqꝫ ꝟtutes ꝓut ariditas lingue nr̃e ingenijqꝫ tenuitas patitur: ĩmo ut miſ̃icors de⁹ annuit proloquamur. Hic itaqꝫ eſt ille petrus qui ꝯfitẽdo chriſtũ dñm viui dei eſſe filium: ualidiſſima inuictaqꝫ nobis credendi fundamenta conſtituit. Lectio.vj.

Iam ꝑcunctanti dño quis eſſe ab hoĩbus diceret̃: reſpondit. Tu es chriſt⁹ filius dei viui: ideſt tu dñe de carne ꝟginis factus es chr̃s: qui viui dei es filius ſempiternus. Tu dñe hoĩbus natus es hõ qui incogitabili maieſtate deus es apud deũ. Tu es chriſt⁹ qui pro redẽptione nr̃a ad paſſionẽ ueniẽs ĩpaſſibilis ꝑmanes apud patrẽ.

Secũdũ matheuz. Lectio.vij.

In illo tp̃e: Juſſit ieſus diſcipulos ſuos aſcẽdere in nauiculã ⁊ p̃cedẽ eum trãſfretũ donec dimitteret turbas. ⁊ rel'.

Omelia beati Auguſtini ep̃i.

Audiuimus euãgeliuz ⁊ quodãmodo vidim⁹ in lectione p̃ſenti: nauiculam ꝑiclitantem: chriſtũ ꝑiclitãtibus ſuccurrentẽ: petruz ueniẽtẽ: chriſtũ occurrentẽ. Quibus oĩbus mi-

raculũ expectauimus: mysteriũ reqramus. Qñ eniz possumus de diuinis opibus que legunt̃ ipso aspirãte qui facit intellectũ alicuius mystice significationis scrutari quasi de obstrusis fauorum cellis mella ꝓducimus: uel christi discipulos imitantes spicas manib⁹ ꝯfricamus ut ad latẽtia grana ꝑueniamus. L. viij.

Ascendit ergo sicut audistis dñs christus in mõtem solus orare. Mons altitudo est. Quid aũt in hoc mũdo altius celo? Quis ꝟo in celum ascẽderit nouit optime fides uestra? Cur aũt solus ascenderit si reqras cito rñdebo: quia nemo ascẽdit in celũ nisi qui descẽdit de celo filius hoĩs qui est in celo: q̃zuis in fine cum uenerit: ⁊ nos oẽs sua mẽbra collegerit ac leuauerit in celum: etiam tũc solus ascendet: quia caput cuz corpore suo vnus est christ⁹. L. ix.

Tunc aũt solũ caput ascendit mediator dei ⁊ hoĩuz hõ chr̃s iesus: ipse ascẽdit interpellare pro nobis. Uerũtñ charissimi dũ orat in excelso: nauicula turbat̃ in fluctib⁹ in ꝓfũdo. Quia ĩsistũt fluct⁹: põt nauicula turbari: sed qꝛ christ⁹ orat: nõ põt nauicula mergi. Nauiculaz qppe illã eccl̃iã cogitate: turbulẽtũ mare: hoc scl̃m. Ad lau. añ. Hoc est ꝑceptũ meũ. cũ rel. ꝑs cõsueti. Cap. Justoꝝ aĩe. ꝟ. ⁊ sup bñ. añ. de cõi apl̃oꝝ. Ad horas diei añe de laudib⁹. Cap. Reia ⁊ ꝟ. de apl̃is. Ad vs̃ añ. Jurauit dñs. cũ rel. ꝑs de apl̃is. Cap. Justoꝝ aĩe. Hy. ꝟ. ⁊ añ. sup magt̃ de cõi apl̃oꝝ. Oro ut s̃. Ad cõplet̃. cap. hy. ꝟ. añ. sup nunc dimittis. de apl̃is. Oro ut s̃. In

Pfesto septẽ fratruz. Oro.

Resta q̃s omp̃s deus: ut qui gl̃iosos martyres fortes in sua ꝯfessione cognouimus: pios apud te in nr̃a ĩtercessiõe sentiamus. Per. Passio septẽ fratruz

Temporib⁹ martyrũ. L. j.

antonini impatoris orta est seditio põtificũ: ⁊ felicitas illustris femina cũ septẽ filijs suis christianissimis tẽta est. Hec in viduitate ꝑmanẽs dño deo suo uouerat castitatẽ: die noctuqz in or̃onib⁹ uacãs: magnã de se edificationẽ castis mẽtib⁹ dabat: videntib⁹ aũt põtificib⁹ ꝑconia ei⁹ ꝑ hãc christi noĩs ꝓfecisse. L. ij.

Suggesserũt antonino imperatori dicẽtes: Cõtra salutem uestraz multipliciter hec vidua cuz filijs suis dijs nostris insultat. Que si non uenerata fuerit deos nostros: sciat pietas uestra deos nr̃os sic irasci ut penitus placari non possint. Tũc imperator antoninus iniunxit

p̄fecto urbis publio ut eam cō/
pelleret cum filijs suis deorum
suoruz iras sacrificijs mitigare.

PUblius itaq; p̄fe L.iij.
ctus urbis iussit eaz p̄/
tim adduci z blādo collogo ad
sacrificium eum ,puocās minā/
do penarum interitus. Cui feli/
citas dixit: ℣Nec blādimentis tu
is resolui potero: nec terroribꝰ
tuis frangi: habeo enim spiritū
sanctuz qui me non pmittit vin
ci a diabolo: z ideo secura sum
q; viua te supabo: z si interfecta
fuero melius te vincam occisa.

PUblius dixit: ℣Di/ L.iij.
fera si tibi suaue mori est:
uel filios tuos fac viuere. Felici
tas respōdit. Viuunt filij nostri
si non sacrificauerint idolis. Si
vo hoc scelus tñ admiserint: in
eterno erūt interitu. Alia nāq;
die sedit in foro martis z iussit
eam adduci cum filijs suis. Cui
z dixit: ℣Diserere filijs tuis bo/
nis iuuenibus z flore p̄me iu
uentutis florentibus. Lectio.v.

REspōdit felicitas: ℣Dise/
rico: dia tua impietas est:
z exhortatio tua crudelitas est.
Et cōuersa ad filios suos dixit:
Videte filij celuz: z surſum aspi/
cite ubi nos expectat christuꝰ
cum sanctis suis. ℣Pugnate p̄o
animabus uestris z fideles nos
in amore christi exhibete. Audi
ens hec publius iussit eam ala/
pis cedi dicēs: Ausa es me p̄/
sente ista monita dare ut dñoz
nostroz statuta conténāt. L.vi.

TUnc uocauit p̄mum fili
um eius nomine ianua/
riuz z infinita illi pmittebat bo/
na p̄sentia: z mala uerberuz cō/
minatus est si sacrificare idolis
contēpsisset. Januarius respon/
dit. Stulta suades. ℣Nam sapi/
entia dñi me conseruabit z faci
et me hec oia superare. Statim
iudex iussit eum virgis cedi z in
carcerem retrudi. Septima le/
ctio de euāgelio. Cum audieri/
tis plia. cuz sua omelia. require
in cōmuni plurimoz martyrū.

SEcūdum vo fe/ L.c.viij.
licem eius filiū adduci p̄/
cepit. Qué cum hortaret publi/
us ad immolādum idolis ꝑsta/
ter rñdit. Vide ne tu credas me
aut aliquem fratruz meoz a dñi
iesu christi amore recedere. Et
si immineant uerbera z iniusta
cōsilia: nec vinci pōt nec muta/
ri. Et isto amoto iussit tertiuz fi/
lium eius noie philippuz appli
cari: cui cuz diceret. Dñs noster
impator antoninus iussit ut dijs
oipotentibus immoletis. L.ix.

REspondit philippus di/
cens: Isti nec dij nec oi/
potētes sunt: sed sūt simulachra
uana miſa z isensibilia. Et qui

eis sacrificare uoluerint: in eternum peribũt. Et amoto philippo iussit ad se quartũ adduci silanuz. Cui sic ait: Ut video ꝯuenit uobis cum pessima mr̃e ur̃a hoc consiliũ ut p̃cepta p̃ncipuz ꝯtẽnentes oẽs simul incurratis in interituz. Rñdit silanus ⁊ dixit. Nos si trãsitoriũ tenuerim⁹ in interitũ eternuz incurrimus suppliciũ. Et qm̃ nouimus que premia sunt parata iustis: ⁊ que sit pena ꝯstituta pctõrib⁹: idcirco securi legẽ romanã ꝯtẽnim⁹ ut iussa diuina ꝑuemus. In festo bti pij pape ⁊ martyris. Oro

Gloriosi martyris atqz põtificis pij da nobis quesumus dñe solẽnitatibus gl̃iari: ⁊ a cũctis mẽtis ⁊ corpis piculis: eius pia interuẽtione miſicorditer liberari. Per. Festũ beati pij pape ⁊ martyris agat̃ cũ nouẽ lectionibus. Nona lectio dicatur de euangelio pro vigilia btõrũ hermachore ⁊ fortunati. Nihil optũ qd̃ non reuelet̃. cũ sua omel̃. regre in cõi plurimoruz martyrũ. Reliqua fiãt sicut de vno martyre põtifice per totum. Cõtigit in aliqbus locis p̃terea sancte ecclesie aqleieñ. in spũalibus suffragãtibus eoip̃o die quo vigilia p̃fata cadit officium cuz tribus lectiõibus celebrari ⁊ tũc ultima lectio de euãgelio cum sua omel̃. ut s̃. imponat̃. Ad nonã añ. Põtianus custos. Cap̃. Justoꝝ aĩe in manu dei. Regre in oct̃. apl̃oꝝ petri ⁊ pauli. Oro.

Omnipotens sempiterne de⁹ da nobis martyrũ tuoꝝ hermachore ⁊ fortunati p̃cib⁹ adiuuari: ut quoꝝ festa p̃uenimus eoꝝ auxiliũ capiamus. In p̃mis uespis añ. Btũs hermachoras uelamẽ sacra suscipiens manu petri apli ꝓto eps ordinat̃ aquileie. ps̃. Laudate pueri dñm. cũ rel̃. Añ Quotidie ꝯfundebat̃ paganoꝝ insania ⁊ sancta fides ꝯsequebat̃ victoriã. Añ. Credidit gregorius in dñm iesuz christũ ⁊ baptizatus est ipse cũ domo sua tota. Añ. Hermachoras dixit alexandrie btã est fides tua que in chr̃o mẽtẽ fundasti. Añ. Sancte hermachora martyr christi supplices te dep̃camur itercede pro nob̃ ut mereamur tecũ esse in celis. Cap̃. ⁊ ℣. de martyribus. ℟. O testis uerbi pie pastor ⁊ assecla ueri cuz fortunato socio tibi martyre scõ. Gaudia celoꝝ meruisti ciuis eoꝝ. ℣. Hoꝝ christe p̃ce nos cordis dilue fece. Gaudia. Gloria pr̃i ⁊ filio ⁊ spiritui scõ. Gaudia. Hym. Eterne deus solio. Sup magt̃ añ. O quãta est sacer hic deuotissima dies colẽdus reuerentia in qua christi miles hermachoras celũ petijt martyrij palma deo laus qui dedit nobis bonũ doctorẽ ac seduluz

intercessorem. ℣. Consona plebs modulamine psallat deiq; in hono/re talia promat. Oratio.

Interueniētibus dñe sanctis martyrib⁹ tuis hermachora ⁊ fortunato eccl̄ie tue quesumus uoces placat⁹ admitte: ut destructis aduersitatib⁹ vniuersis secura tibi ꝑuiat libertate. Per.

Deus qui nos Alia oro. hodierna die btissimoꝝ martyrum tuoruz hermachore ⁊ fortunati multiplici facis celebritate gaudē: t̄bue q̄s eoꝝ nos semp ⁊ pijs defensionib⁹ muniri ⁊ oronibus adiuuari. Per. Ad cōplet. cap. ⁊ ℣. de martyribus. Hy. Pro cuius nutu feminā. Sup nunc dimittis añ. Gēma poli salue dux hermachora beate suscipe uota gregis doctor patrone fidelis pastor oues ꝑua celi perduc ad amena. ps. Nūc dimittis Oro ut s̄. In die sanctissimoruz hermachore ⁊ fortunati ad mat. iuit. Auctori vite chr̄o iubilate venite. Qui sua regna poli dat pro mercede labori. ps. Venite. In p̄mo noct. añ. Celestis clauiger aule doctrina aplica euāgelistā marcū imbuēs aqleiam dirigit. ps. Btūs vir qui nō. Añ. Cūq; vir domini marcus euāgelista ueniret aqleiā reppit iuuenē leprosum actaulfium filiū ulfij cuius app̄hēdēs manuz ⁊ brachiū lepra que in illo fuerat mūdata est ꝓtin⁹. ps. Quare fremuerunt. Añ. Ulfius ergo vidēs mirabilia credidit mox dño ⁊ baptizatus est cum filio suo ⁊ cūcta familia. ps. Cum inuo. ℣. de martyribus.

Passio sanctoꝝ hermachore ⁊ fortunati martyrum. Lectio. j.

Post resurrectionem dñi nr̄i iesu christi oēs apostoli miserūt sortes ut vnusqsq; in suā ꝓuinciā ꝓficisceret ad p̄dicandū uerbuz dñi. Ad urbē ℣o romam ꝓfectus est beatus petrus p̄nceps apl̄oꝝ adducēs secum beatum marcuz qui ⁊ ipse beati petri p̄mus fuit discipulus ⁊ morabat cum eo in urbe roma. ℟. Accipe baculum pontificatus ⁊ perge aquileiam ad predicandum dñm iesum christum. Qd̄ uere sit dei fili⁹ ⁊ saluator mūdi. ℣. Viriliter age ⁊ ꝯfortet cor tuū ⁊ p̄dica dñm iesum christum. Quod. Lectio. ij.

Tunc dixit ad eum beatus petrus. Quid hic nobiscum moraris? Ecce eruditus es de omnibus que fecit iesus nazarenus: surge ⁊ ꝑge ad urbem que uocat aquileia austrie prouincie ad p̄dicādum ℣buz dei. Tūc accipiens beatus marcus p̄mam sortem ⁊ baculum pontificatus arripuit iter ⁊ ueniens ꝑuenit ad dictaz urbē que dicit aqleia. ℟. Btūs hermachoras dignus dei martyr pendens in ligno

hymnū deo canebat dicēs: In adiu/
toriuz meū intēde deus. ℣. Dñe ad
adiuuāduz me festina. In. Lec. iij.

Veniens autē ad p̄fatam
ciuitatē inuenit ibi iuue
nem actaulfiū filiū ulfij illustris
⁊ primi ciuitatis qui magna le/
pra detinebat. Tūc iterrogauit
beatū marcum de qua ꝓuincia
iter faceret. Et ipse ei enarrauit
ꝙ christianus esset ⁊ medicꝰ ad
oēs infirmitates curandas. ℟.
Deus excelse metuēde colēde ⁊ bene
adorāde p̄cipe hūc agonem pro tuo
noīe ꝯsumari. In vitā eternam. ℣.
Appꝑhēde arma ⁊ scutū ⁊ exurge in
adiutoriū mihi. In vitā. In secun
do noct. añ. Uidētes aūt ppli her
machore ꝯstātiam magnam clama
uerūt dicētes magnus est deus chri/
stianoꝝ. ps. Uerba mea. Añ. Cō
currebant ad sanctū hermachoram
oēs ꝓuincie italie ppli vidētes mira
bilia ⁊ per euz sancta multiplicabat
fides. ps. Dñe dñs nr̄. Añ. Seua
stus aūt p̄ses iussit scm̄ virū sibi pñta
ri sperās hūc supplicijs a sancto ꝓpo
sito posse retorqueri. ps. Dñe quis
habi. ℣. de martyribus. L. iiij.

Tunc iuuenis audiens hu
iuscemodi sermones ad
pedes eius ꝓuolutꝰ rogabat eū
ut infirmitatē eius curaret. Tūc
btūs marcus apprehēdit manū
eius ⁊ brachium: mox lepra mū
data est de manu ⁊ brachio eiꝰ.
Tunc videns iuuenis hec mi/
rabilia citius cucurrit ad patrez
suum ulfium ⁊ omnia ei narra/
uit que illi btūs fecisset. Celeriꝰ
cuz magna turba ueniēs ulfius
⁊ inueniēs btm̄ marcū ad portā
occidētalē residentē rogare euz
cepit ⁊ dicere. Fac filiū meū sa/
num: ⁊ oīa quecūqz postulaue/
ris faciam tibi. ℟. Gr̄as tibi ago
dñe altissime pr̄ dñi mei iesu christi.
Quia indignum me iubes ad tuam
uenire deitatē. ℣. Cūqz cederet bea
tus hermachoras ep̄s aspiciēs in ce/
lum dixit: gr̄as tibi ago dñe. Quia.

Tunc dicit ad euz Lec. v.
beatus marcus. Quia si
credideris in dñm iesuz christū
ex toto corde tuo videbis filiuz
tuum sanuz. Ulfius exclamauit
dicēs: Credo in dñm iesum chri
stum. Tunc btūs marcus acce/
pta aqua baptizauit iuuenez in
noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ sp̄s sci: ⁊ oīs le
pra eius mūdata est. Uidēs aūt
ulfius hec mirabilia baptizatus
est ipse ⁊ omnis familia domus
eius: ⁊ multitudo magna ppl'i
baptizata est in illa die. ℟. Bti
sunt sancti martyres christi herma/
choras ⁊ fortunatꝰ. Qui pro christo
multa passi sunt supplicia. ℣. Exul
tabunt sancti in gloria letabunt in cu
bilibus suis. Qui pro. Lectio. vj.

Cunqz per annos aliquā
tos predicaret beatus

marcus emicuit in cor eius de/
siderium vultū beati petri vidē
uoluit occulte dimittere ppl'm
⁊ ire ad urbē romam. Tūc dei
nutu audiētes ppl'i ꝯcurrerūt di
luculo ⁊ uociferabant clamore
dicētes: Quid male egimus qd
peccauimus quia tu nos vis de
relinquere? da nobis pastorez.
℟. Deus excelse adorāde qui filium
tuū dn̄m iesum christū ad terrā misi
sti. Jube me liberari. ℣. Qm̄ tu es
dn̄s deus noster qui regnas in secula
seculoꝝ. Jube me. In tertio noct.
an̄. Btūs hermachoras dixit ad se
uastuz: demonibus tuis nunq̄ sacri
ficabo: erubesce miser erubesce cum
patre tuo cōfusus diabolo. ps̄. Con
serua me. An̄. Precepit laminas
ferreas eius pectori imprimi ⁊ lami
nas ardētes eius laterib⁹ applicari.
ps̄. Dn̄i est terra. An̄. Dixit bea/
tus hermachoras: non timeo tormē/
ta tua cōfisus de domini nr̄i iesu chri
sti virtute. ps̄. Beati quoruz. ℣.
de martyribus. Septima lectio
de euangelio: Cum audieritis
p̄lia ⁊ sedi. cuz sua omel'. requi/
re in cōmuni plurimoꝝ marty/
rum. ℟. Pōtianus carcerarius di
xit sancto hermachore. Deprecor te
per nomē dn̄i iesu chr̄i ut lib̄es aīaz
meaz ꝑditam. ℣. Si credis ex toto
corde tuo ⁊ ex tota aīa tua oīa possi/
bilia sūt credēti. De. L. viij.
Tunc btūs marcus dixit
ad ppl'm ut eligerēt sibi quē uo/
luissent virū christianissimum.
Turba ppl'i elegerūt sibi elegā
tem ꝑsonā noīe hermachoram.
Tūc iter faciēs cum btō marco
ad urbē romā ⁊ a btō petro ba/
culum pontificatus ⁊ uelamen
sacramēti suscipiēs factus est ꝓ/
toep̄s ꝓuincie italie. Et regres/
sus ad urbē ciuitatis aqleie ec/
clesie sue moderationē compo/
suit: seniores ⁊ leuitas ordina/
uit. ℟. Seuastus p̄ses timēs ppl'm
christianū. Misit nocte spiculatorē
⁊ in carcere decollauit scōs marty/
res. ℣. Pōtianus carcerarius col/
legit corpora ⁊ cruorem illorum in
vnuz collocauit locū. Misit. L. ix.
Et post hec ad ciuitatē ter
gestinam presbyterum ⁊
diaconum direxit: ⁊ per alias ci
uitates similiter fecit. Hec age
bant̄ in urbe ciuitatis aquileie
que est ex ciuitatibus italie pri/
ma. Crescebat autē quotidie fi/
des christianoꝝ: crescebat in uer
bo dn̄i: crescebat etiam in chari
tate ab adolescētia ip̄oꝝ usq̄ ad
uenerādam etatem: non aliud
exercētes sed or̄onibus ⁊ ieiu/
nijs uacātes semꝑ que dei erāt
meditabant̄. Sed dn̄s qui eos
in vna charitate coniūctos sem
perq̄ gub̄natos custodiuit: ip̄e
illos etiā ⁊ a passionis gl'ia non
sepauit. ℟. Sacerdos sancte her/

machora beatus es in secula. Et benetibi erit. ℣. Supnoz ciuium sanctus es consoz orisqz tui Pmo est benedictus. Et. ℣. de martyribus. Ad laudes añ. Accipe baculū pontificatus t pge agleiam ad pdicādū dñm iesum christum. ps confuseti. F ñ. Gras tibi ago domine deꝰ meus altissime pr domini mei iesu christi quia cum sim indignus iubes me ad sanctam deitatem tuam puenire. Añ. Deus excelse memēde adoran dē pcipe hūc agonē pro tuo nomine consumari. Añ. Non quiesco pdicare uerbū domini ut a diabolo detētos reuocē ad regnū dei. Añ. Pontianus custos carceris uoce pconia dixit uere magnꝰ est deꝰ quē herma choras pdicat. Caꝑ. t ℣. de martyribus. Sup bn. añ. Desiderio marcus uehemēti accēsus uidēdi petrū romam prexit hermachorāqz secū deduxit ubi pontificatus peram t uelamē sacrū suscipiēs ordinat agleie epm. ℣. Igit beatus marcus alexandriam petijt atqz hermachoras agleiam repedauit. Ad horas dicant laudes cum capīs ℟us t ℣. de pluribus martyribꝰ. Oro ut s. In secūdis ℣is añ. Accipe baculū. cuz reliquis t ps de cōi martyrū. In dedicatiōe ecclie agleēsis añ. sup pos. Sanctificauit dñs tabernaculū suū hec est domus dei in qua iuocet nomē eius de qua scriptū est erit nomē meū ibi dicit dñs. ps. Oia laudate. Capīm

Vidi ciuitatē sanctam hierusalē nouā descēdentem de celo a deo paratā sicut sponsam ornatam uiro suo. ℟. Terribilis est locus iste. Hymnꝰ. Urbs beata hierlm. ℣. Domū tuā dñe. Sup magīt añ. O qz metuendus est locus iste uere non est hic aliud nisi domꝰ dei t porta celi. ps. Magt.

Deus qui nobis Crauo. per singulos annos huius sancti tēpli tui ꝓsecrationis reparas diē t sacris semp mysterijs rēpsentas incolumes: exaudi pces ppli tui t pstа ut qsquis hoc tēplum bñficia petiturus ingredit: cūcta se impetrasse letetur. Per. Añ. pro sanctis hermachora t fortunato. Concurrebāt ad sanctū. ℣. de martyribꝰ. Oratio ut supꝰ. Ad complet. capīm.

Domus mea domus ore nis uocabit: in ea omnis qui petit accipit t qui querit inuenit t pulsanti apiet dicit dñs. Hymnus. Hoc in tēplo sume deus. ℣. Adorate dominū. Sup nūc dimittis añ. Lapides pciosi. Oro ut s. In die sancto dedicatiōis ecclesie ad mat. inuit. Fi dei sancte uenite filij adorate regem christum. Qui sibi ecclesiā elegit spōsam. ps. Uenite exultemus. In matuno nocl. añ. Tollite portas pncipes uestras t eleuamini porte eter/

uales. ps. Dñi est terra. An. Erit mihi dñs in deum ⁊ lapis iste uocabitur domus dei. ps. Deus nr̃ refugiũ. An. Edificauit moyses altare dño deo. ps. Magn⁹ dñs. ℣. Domũ tuã. Sermo sci aug. epi. L. j.

Recte ecclesie festa colũt qui se filios ecclesie esse cognoscũt. Hec enim oĩum credẽtiũ mr̃ est que natos ad mortẽ regenerat ad salutẽ: per quã chr̃s plus redemit in gr̃a q̃z pijt in natura: ⁊ ade trãsgressoris de generẽ ꝓlem in adoptionẽ diuine p̃nitatis assumpsit ⁊ de paradiso exhereditatos celi reddidit heredes. ℟. In dedicatione tẽpli decãtabat ppl̃s laudes. Et in ore eoꝝ dulcis resonabat sonus. ℣. Fundata est domus dñi sup uerticẽ mõtiuz ⁊ ueniẽt ad eã oẽs gentes. Et. L. ij.

Hec enim in p̃mo hoĩe p̃figurata est. Naz sicut ex ade latẽ fabricata est eua: ita ex christi latẽ redẽpta creuit ecclesia. Hec intra archã diluuio inundante ꝑuata crucis bñficium ⁊ baptismi ministerium p̃signauit. Hãc sara sterilis ⁊ desperata in senectute vnico filio fecunda p̃cinit. Ecclesia eniz vnicũ idest dilectissimũ deo ppl̃m seculo iã senescẽte ꝓgenuit. ℟. Fundata est domus dñi sup uerticẽ mõtium ⁊ exaltata est sup oẽs colles ⁊ uenient ad eã oẽs gẽtes. Et dicẽt gl̃ia tibi dñe ℣. Ueniẽtes aũt ueniẽt cũ exultatiõe portãtes manipulos suos. Et. L. iij.

Regina austri uenit a finibus terre audire sapiẽtiã salomonis. Uenit eccl̃ia ad redẽptorẽ ⁊ eruditorẽ suũ ut de stultitia erroris doctrinã ꝑcipet ꝟitatis. De qua plenius sicut audiuimus regnorũ scribit historia dicẽs: Et ingressa regina hierusalẽ cũ multo comitatu ⁊ diuitijs cum camelis portantibus: idest ex gentili ppl̃o ueniẽtibus qui fuerant vitioꝝ feditate distorti. ℟. Bñdic dñe domũ istã quã edificaui nomini tuo: ueniẽtiũ in locũ istũ Exaudi preces in excelso solio glorie tue. ℣. Domũ tuam dñe decet scitudo in longitudine dierũ. Exau. In secũdo noct. an. Nõ est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. ps. Quã dilecta. An. Uidit iacob scalam sumitas eius celos tãgebat ⁊ descẽdentes angelos ⁊ dixit uere locus iste sanctus est. ps. Fũdamẽta eius. An. Erexit iacob lapidem in titulũ fundens oleum desup. ps. Dñe deus salu. ℣. Hec est domus dñi. L. iiij.

Uenit eccl̃ia post ueteres ⁊ ꝓphanas sup̃stitiones audire sapiẽtiam ⁊ discere de fidei illuminatione ⁊ iudicio futuro: de anime ĩmortalitate: de spe resurrectionis ⁊ gloria. Uenit ergo in hierusalẽ cum multo comitatu: idest non tm̃ cum

vna gente iudeoꝝ sicut ꝑus sy/
nagoga solos habuit hebreos:
sed totius mũdi gentibus diuer
sisq; nationib⁹. ℟. Adduxisti san
ctos tuos in ꝑparatiõe. Quã ꝑpara
uerũt man⁹ tue dñe. ℣. Altaria tua
dñe virtutũ rex me⁹ ⁊ deus me⁹ bti
qui habitãt in domo tua dñe. Quaz.

Cum multis inq̃z Lec. v.
muneribus regina hec
ingredit̃ ad pacificum regẽ chri
stum exhibẽs secum fidei aurũ
puritatis incẽsum ꝑciosum: splẽ
doresq; gẽmarũ morum. s. insi/
gnia ⁊ ornamẽta virtutum: ⁊ lo
cuta est ei vniuersa que habe/
bat in corde suo: idest aperuit ei
cor suum: manifestauit ei occul/
ta consciẽtie sue in confessione
⁊ plenitudine ꝑcedẽtium deli/
ctoꝝ. ℟. Tu dñe vniuersorum qui
nullam habes indigẽtiã uoluisti tem
plum tuũ fieri in nobis. Cõserua do
mum istã immaculatã in eternũ dñe
℣. Qui regis isrl' intẽde qui deducis
uelut ouem ioseph. Cõserua. L. vj.

Quid erat rõnis ut prepo
tens regina domus ex/
pensas ⁊ cibos regios tantope
miraret̃? Ergo hoc loco oportet
nos aliqua maiora inquirere.
Uidit ergo ecclesia ex gentibus
congregata sapientiam christi:
idest post carnalia instituta gẽ/
tium: post humanam ⁊ admira
bilem doctrinam philosophoꝝ
accepit intellectũ: ut vite inspe/
xit spiritualiuz mirabilia bono/
rum agnouit uerum fabricato/
rem celi ⁊ terre ⁊ potentissimũ
humani gñis ꝯditorẽ: de cuius
sapientia dicit̃. Omnia in men
sura ⁊ pondere disposuisti. ℟.
Bñdictus es domine in firmamẽto
glorie tue. Quod edificatũ est ad glo
riam ⁊ laudem nominis tui. ℣. Do
mum tuam dñe decet sanctitudo in
longitudinẽ dierum. Quod. In ter
tio noct. añ. Qui habitat in adiu
torio altissimi in protectione dei celi
cõmorabit̃. ps. Ipsum. Añ. Tem
plũ dñi sanctũ est dei cultura est dei
edificatio est. ps. Cantate. j. Añ.
Bñdicta gloria dñi de loco scõ suo
alla. ps. Dñs reg̃. irascã. ℣. Bti
qui habitãt. Secũdũ lucã. L. vij.

In illo tẽpore: Egressus
iesus perambulabat hie/
richo ⁊ ecce vir nomine zache/
us: ⁊ hic erat princeps publica/
noꝝ ⁊ ipse diues. ⁊ rel'. Ome/
lia uenerabilis bede ꝑsbyteri.

Que ĩpossibilia sũt apud
homines: possibilia sunt
apud deum. Ecce eniz camelus
deposita gibbi sarcina per fora/
men acus transit: hoc est: diues
⁊ publicanus relicto onere di/
uitiarũ contempto cẽsu fraudũ:
angustam portam artamq; vi/
am que ducit ad vitaz ascendit.
Mystice autem zacheus: qui

interpretat iustificatus: credẽtẽ ex gentib⁹ populum significat. Qui quãto secularibus occupatio: tãto flagitijs deprimentib⁹ erat fact⁹ humilior. ℟. Audi dñe hymnũ t orationẽ quam fuus tuus orat coram te hodie ut sint oculi tui apti t aures tue intẽte. Sup domuz istã die ac nocte. ℣. Respice dñe de sanctuario tuo t de excelso celoz habitaculo. Super domum. Lec. viij.

Sed ablutus est t scificat⁹ t iustificatus in noie dñi nr̃i iesu christi in spiritu dei nr̃i. Qui itrãt hiericho saluatorem videre querebat: sed pre turba non poterat: qa gratia fidei quã mũdo saluato: attulit: participare cupiebat: sed inolita vitioruz cõsuetudo ne ad uotũ pueniret obstiterat. ℟. Mane surgens iacob erigebat lapidẽ in titulũ. Fundẽs oleũ desup uotũ uouit dño. ℣. Cum euigilasset iacob de sõno ait: uere dominus est in loco isto. Fun. Lec. ix.

Eadem nãq; turba noxie cõsuetudinis que sup̃ cecũ clamãt ne lumen peteret increpabat: etiã suscipiẽtẽ publicanũ ne iesum videat tardat. Sed sicut cecus turbarũ magis ac magis clamando deuicit: ita ualde pusillo necesse est ut turbe nocẽtis obstaculũ altiora petẽdo trãscendit. ℟. Terribilis est locus iste non est hic aliud nisi dom⁹ dei t porta celi. Vere dñs est in loco isto t ego nesciebam. ℣. Cumq; euigilasset iacob de somno ait. Vere. ℣. Adorate dñm. Ad lau. añ. Domum tuã domine decet sanctitudo in longitudine dierum. ℘. Bñs reguit deco. cũ rel. Añ. Domus mea domus orationis uocabit. Añ. Hec est domus dñi firmiter edificata bñ fundata est supra firmã petram. Añ. Bñ fundata est supra firmaz petram. Añ. Lapides preciosi omnes muri tui t turres hierlim gẽmis edificabunt. Laũ. t ℣. ut s. Sup bñ. añ. Mane surgẽs iacob erigebat lapidẽ in titulũ fundẽs oleum desuper uotum uouit dño: uere locus iste sanctus est t ego nesciebaz. Ad primã añ. Domũ tuã dñe. Laũ. Dom⁹ mea domus orõis. Ad tertiã añ. Domus orõis uocabit. Laũ. Vidi ciuitatẽ sanctã. ℟. Domuz tuã dñe decet sanctitudo. ℣. In lõgitudiné dierũ. ℣. Hec est domus dñi. Ad sextã añ. Hec est domus dñi.

Et audiui uocez de celo dicẽtẽ: ecce tabernaculũ dei cũ hoibus t habitabit cũ eis t ipsi ppls eius erũt t ipe deus cum eis erit eorum deus. ℟. Hec est domus dñi firmiter edificata. ℣. Bene fundata est supra firmam petram. ℣. Beati qui habitãt. Ad nonã añ. Lapides. Laũ.

Et absterget deus omnez lachrymã ab oculis eorũ

⁊ mors ultra nō erit neqꝫ luctus neqꝫ clamor neqꝫ dolor erit ultra que prima abierūt. ℟. Beati qui habitāt In domo tua domine. ℣. In secula seculoruꝫ laudabūt te. In domo. ℣. Adorate dominū. In secundis ℣is añ. Uota mea dño reddam in atrijs domus dei nr̄i. ps̄. Credidi ꝓpter. Añ. In domum dñi letātes ibimus. ps̄. Letat⁹ suꝫ. Añ. Nisi tu dñe seruabis nos in uanū vigilant oculi nr̄i. ps̄. Nisi dñs edi. Añ. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. ps̄. Confitebor tibi dñe. Añ. Lauda hierusalem dñm qui posuit fines tuos pacē ⁊ bñdixit filijs tuis i te. ps̄. Jp̄m. Cap̄. Uidi ciuitatē sanctam hierusalē. Hym. Christe celoꝝ habita. ℣. Domum tuā dñe. Super magt̄ añ. Zachee festinās descēde quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinās descēdit ⁊ excepit illū gaudēs in domuꝫ suā all'a. hodie huic domui salus a deo facta est all'a. Deinde pro sanctis hermachora ⁊ fortunato añ. Cōcurrebāt ad sanctū hermachorā. ℣. de martyrib⁹. Or̄o. Interueniētibus dñe san. Ad complet. Cap̄. ℣. sup nūc dimittis añ. ⁊ or̄o ut s̄. Hymnus. Uirginis scē meritis marie. Nota ꝙ oībus diebus infra oct. beatorum hermachore ⁊ fortunati fit officiū cum tribus lect. nisi festuꝫ nouē lect. uel dies dñica occurrat. Et ad mat. inuit. de cōi martyrū. Añe ⁊ ps̄ feriales. ℣. de martyribus. lectiones de passiōe. Ria de pluribus martyribus. Ad lau. vna añ. Oēs sci. Cap̄. ⁊ ℣. de martyribus. Sup bñ. ⁊ mgt̄ añ. Concurrebāt ad scm̄. Or̄o ut s̄. Ad p̄mā añ. Justoꝝ aūt aīe. reliqua ferialiter fiāt. Ad tertiā añ. Corpa scōꝝ. ℟. ⁊ ℣. de martyrib⁹. Or̄o ut s̄. Ad sextā añ. Si corā hoīb⁹. Cap̄. ℟. ⁊ ℣. de martyribus. Ad nonaꝫ ferialiter fiat. Ad uespas añe ⁊ ps̄ feriales. Cap̄. ⁊ ℣. de martyribus. sup magt̄ añ. ⁊ or̄o ut sup̄. Lectiones per octauam.

Tunc beat⁹ marcus dixit ad ppl'm ut eligerēt sibi quē uoluissent virū christianissimum. Turba ppl'i elegerūt sibi elegātē psonā noīe hermachorā. Tūc iter faciēs cuꝫ btō marco ad urbē romaꝫ: ⁊ a btō petro baculū pōtificat⁹ ⁊ uelamē sacramēti suscipiens fact⁹ est ꝓtoep̄s ꝓuincie italie. Et regressus ad urbē ciuitatis aqleie sue moderationē cōposuit: seniores ⁊ leuitas ordinauit. Et post hec ad ciuitatē tergestinā p̄sbyteruꝫ ⁊ diaconū direxit: ⁊ per alias ciuitates sil'iter fecit. Hec agebant̄ in urbe ciuitatis aquileien̄. que est ex ciuitatibus italie prima. Crescebat autez quotidie fides

christianoꝝ:crescebat in uerbo
dñi:crescebat etiam in charitate
ab adolescētia ipsoꝝ usq; ad ue/
nerandā etatē:nō aliud exercē/
tes nisi oꝛonibus ⁊ ieiunijs ua/
cātes:semꝑ que dei erāt medi/
tabant̄. Sed dñs qui eos in vna
charitate ꝯiunctos semꝑ guber
natos custodiuit:ipse illos etiā
⁊ a passionis gl̄ia non sepauit.
Beatissimus hermachoras ce/
pit p̄dicare uerbuz dñi nr̄i iesu
christi plenus sp̄u scō ⁊ per oꝛo
nem dñicaz demonia ab obses/
sis corꝑibus eijciebat:infirmos
curabat:⁊ cecis facto chr̄i signa
culo suꝑ oculos eoꝝ visum red
debat. Cōcurrebāt enim ad san
ctum hermachorā ep̄m oēs ita
lie ꝓuincie ppl̄i vidētes eius mi
rabilia que per illū deus facie/
bat:qꝛ ⁊ per eū sancta multipli/
cabat̄ fides:⁊ paganoꝝ insania
ꝯfundebat̄. Eodē ꝟo tꝑe impe
rāte nerone in urbe roma:⁊ p̄/
fectura agente agrippa qui fuit
filius fratris ipsius neronis:tūc
in aquileiēsem ciuitatē directus
est p̄ses seuastus noīe ut in ea/
dem ciuitate ut diximus admi/
nistraret. Qui cū ingressus fuis
set ciuitatē:vniuersi ppl̄i occur/
rentes ⁊ uociferātes clamabāt
sicut est solitum iudicibus. Alia
aūt die sedente eo pro tribunali
postq̄z immūdas hostias obtu/
lissent demonibus sacerdotes
idoloꝝ:suggesserūt ei de beatis/
simo hermachora dicētes:Sub
ueni dñe preses qm̄ tēpla deoꝝ
desolata sunt per virum quēdā
qui per suam magicā artē ⁊ uer
boꝝ seductionē omnez ppl̄m a
dijs immortalibus sepauit p̄di/
cando illuz qui a iudeoꝝ gente
in iudea est interfect⁹. Et si hoc
notum fuerit factū principi:in/
cipies tu in magna culpa apud
eum inueniri. Hec audiēs seua
stus preses fremuit nimis sicut
leo:⁊ precepit ut plurima turba
militū urbē ingrederet̄:⁊ eum
cuz magna admiratione ad suū
p̄sentari auditoriū. Hoc audito
sanctus hermachoras ep̄s:dixit
omni clero:Viri fratres ingemi
scamus ad dñm:qm̄ ecce appro
pinquauerūt persequētes nos.
Oremus itaq; ut diabolus qui
sicut leo rugiēs circuit querens
quem deuoret elisus ac ꝓstrat⁹
iaceat sub nr̄is pedibus. Cūq;
vniuersi orarent ad dñm: bea/
tissimus hermachoras hanc fu/
dit oꝛonē ad dñm dicens:Dñe
deus omnipotēs vnigeniti filij
tui iesu christi pater misericors
qui non memoras iniquitatem
populi tui sed vis penitentiam
peccatoris ut conuertatur a via
sua iniusta ⁊ viuat in tua uolun
tate christe:te deprecor patrem

omnipotētem ⁊ filium tuum ie
sum christum qui potens es ad
saluādas animas seruoꝝ tuorū
in te confidētium: libera nos a
ꝑsequētibus ut non dicant ubi
est deꝰ eoꝝ: sed da dñe iesu chri/
ste miſicordiā ſuis tuis ut ꝯfun
dant inimici nostri ⁊ cognoscāt
quia tu es qui cōfringes cerui/
ces pctōꝝ. Cūqꝫ orasset ad dñm
impetū faciētes milites comp̄/
henderūt sanctū hermachoram
episcopū: ⁊ ferro vinctū ꝑduxe/
runt ad seuastum p̄sidem. Qui
cum fuisset ꝑductus dixit ad eū
preses. Que est tua audacia ut
ad iniuriam deoꝝ ⁊ dearum ne
scio per quam artem ⁊ seductio
nem uerboꝝ omnem populū a
dijs immortalibus separes: pre
dicans illuꝫ qui a pilato est cru/
cifixus: ꝓpter quem ⁊ petrus si
milem accepit penā in urbe ro/
ma. Aut nescis quia tale accepi
preceptum ut si inuenero viros
ac mulieres in hac perseuerare
uanitate: diuersis eos generibꝰ
tormentoꝝ affligam. Qđ ⁊ si tu
in hac ꝑseueraueris insania: in
te correctionem oīum quos ag
gregasti faciam: ut per te discāt
oēs uenerāda numina deoꝝ ue
nerari sicut ⁊ omnes faciunt ꝓ/
uincie. Beatissimus hermacho
ras episcopus eleuans oculos
suos in celum: facto signaculo
christi in fronte sua ita constan/
ter respondit. Ego ex iussione
domini nostri iesu christi ordi/
natus sum ep̄s: non quiesco p̄/
dicare que mihi precepta sunt a
dño meo iesu christo: ut omnes
a diabolo detētos per uerbum
dñi ad dei reuocem agnitionē:
qm̄ deus magnus est qui est in
celis: qui iubet celo dare pluuiā
qui solem facit oriri sup iustos
⁊ iniustos: ipsum p̄dico omni/
bus diebus vite mee. Et seua/
stus preses dixit: Ut video cer/
tum est quod sacerdotes deorū
dixerūt: quia per ista stulta uer/
ba populum seducis. Ego eniꝫ
non puto quia tua hec loquaris
mente. Sanctus hermachoras
ep̄s dixit. Hoc certuꝫ est quod
dixisti: qa non ego mea loquor
mente: sed ipse spūs sanctus per
me loquit. Sic enim sancta scri
ptura ꝯtinet. Cuꝫ ante iudicem
steteritis nolite cogitare q̊mo/
do aut qđ loquamini: dabitur
enim uobis in illa hora quid lo
quamini: qa spūs sanctꝰ loquit
per os in christo credētiū. Seua
stus p̄ses dixit. Ego nō ꝟbis te
cum ꝯtēdere quero sed ad tuaꝫ
festino salutē ut accedas ⁊ sacri/
fices dijs immortalibus. Qđ si
nolueris nunc sacrificare dum
tecuꝫ pacifice loquor: postea ꝟo
cum confusione incipies dijs

thura offerre. Meli⁹ enim mul
to est tua bona uolũtate hoc fa/
cere. Scũs hermachoras dixit.
De dñi mei iesu christi misicor
dia fisus sum: si qua uolueris pe
narũ gña exercẽ exerce. Corp⁹
qdẽ meũ poteris tormẽtis affli/
gere: aia aũt mea in christo fun/
data ab eius angelis in padiso
collocabit. Nam dijs tuis qui
sine aia sunt sine auditu sine vi/
su sine gressu: nunq̃ dedit⁹ ero.
In festo diuisionis apl'orũ ad
uespas sup p̃os añ. Bti eritis cũ
uos oderint. Cap. Jam nõ estis
hospites. reqre in cõi apl'oꝝ. ℟.
Non excogitare. Hymn⁹. Exul/
tet celuz laudibus. ℣. de apl'is.
Sup magt añ. Sũmi celestis cu/
rie p̃ncipes ac uẽturi iudicis p̃cones
ꝛ idẽ iusti iudices in huius mũdi lã/
guentibus uespe: lucez ac salutẽ que
christus est infundite ꝛ oues ur̃e cure
traditas in montibus isrl' in pascuis
uberrimis pascite ꝛ emerso breuis vi
te calle in uranice patrie virecta pre/
uij duces pducite. Oratio.
Deus qui vniuersum mũ
dũ btõꝝ apl'oꝝ p̃dicatiõe docui
sti: da nobis quesumus ut quo
rum hodie diuisionẽ colimus:
per eoꝝ ad te exempla gradia/
mur. Per. Ad mat. inuit. Apli
ci ordinis adoremus dñm. Qui per
eum dona carismatum hodie trans/
misit multitudini gẽtiũ. ps. Uenite
exul. In p̃mo nock. añ. Celi se/
des dei apli duodeni per illustratio/
nem spũs sancti ex terra firmamẽtũ
facti enarrauerũt ꝛ annunciauerunt
gloriã ꝛ opa dei. ps ꝛ ℣. de aplis.
Tres lectiones de s̃mone san/
cti aug. epi. Si oium sanctoruz
martyꝝ. reqre in cõi apl'oꝝ. ℟.
Anno post passionẽ dñicã quartode
cimo collato ꝛ apostolica auctorita/
te confirmato catholice fidei symbo/
lo. In diuersitatẽ linguarũ ꝛ gẽtium
facta est carne non spiritu apl'orum
amica ꝛ salutaris diuisio. ℣. Sorte
diuisit eis dñs terrã in funiculo distri
butionis: in ministeriũ euãgelice p̃di
cationis. In diuersi. ℟. Ante in apo
stolatu sunt electi q̃ ꝓcreati longe an
te a dño sunt p̃enũciati ysaie Ore ꝓ/
phetali. ℣. Signa inqt testimoniuz
signa legem in discipulis meis. Ore.
℟. Ecce ego ꝛ pueri mei quos dedit
mihi dñs in signũ ꝛ in portẽtũ isr aeli
a dño exercituũ. Qui habitat in mõ/
te syon. ℣. Elegit eos dñs ex omni
carne ꝛ dedit illis legẽ vite. Qui ha/
bitat. In secundo nock. añ. Isti
sunt sponse christi columne quas ip̃e
benignus mediator sua dextera exal
tauit ꝛ virtute sui spũs firmauit. ps.
Omnes gẽtes. ps. Exaudi de/
us deprecationem. ps. Exaudi
deus orationẽ meam cum de/
precor. Tres alie lect. de sermo
ne eodez ut supra. ℟. Lẽtis ocu/
lis intuẽs eos ꝓphetarum egregius

⁊ admirãs: nimis inqt honorati sunt amici tui deus. Nimis confortat⁹ est ꝑncipatus eoꝝ. ℣. In oẽm terram exiuit sonus eoꝝ ⁊ in fines orbis terre uerba eoꝝ. Nimis. ℟. Quam pulchri supra montes pedes annũciantium ⁊ ꝑdicantiũ pacẽ Annũciãtiuꝫ bona ꝑdicãtiũ salutẽ. ℣. Uox speculatoꝝ leuauerũt uocem simul laudabunt quia oculo ad oculũ videbunt. Annũciãtiũ. ℟. Sũt hi quos ecclesie sue ꝓmisit dñs: ecce mittã piscatores multos ⁊ piscabunt̃ eos ⁊ mittaꝫ eis multos uenatores ⁊ uenabuntur eos De omni monte ⁊ de omni colle ⁊ de cauernis petrarũ. ℣. Annũciabunt gl̃iã meã gẽtibus ⁊ adducẽt fratres suos donũ deo de cũctis gẽtib⁹. De oĩ. In tertio noct. añ. Per ꝓphetie spm̃ de eis specialius est dictum: uos sacerdotes dñi uocabimini ministri dei nostri. ps. Cõfitebimur. ps. Dñs regnauit exultet. ps. Dñs regnauit irascãt̃. ℣. de apl̃is. Tres lect. de euangelio. Cõuocatis iesus duodecim discipulis. Require feria. v. post penthe. cũ sua omel̃. ℟. In dulcifluo carmine epithalamij cantat̃ de eis voce admirabili. Comedite amici ⁊ bibite ⁊ inebriamini charissimi. ℣. Uinea fuit pacifico in ea que habet ppl̃os tradidit eã custodibus Comedi. ℟. Tãtis ꝓphetarũ preconijs prenũciatus incarnatus dei filius familiarius sibi apl̃os sociauit ⁊ celestibus diuitijs vberi⁹ ditauit. Et celi eis claues cõmendauit. ℣. Qui habet clauẽ dauid qui aperit et nemo claudit: claudit ⁊ nemo aperit. Et celi. ℟. Nõ excogitare cor: non explicare valet lingua hoĩs quante sancti apostoli sint dignitatis et magnitudinis quoꝝ pedes lauit ⁊ extersit totius creature opifex ⁊ dñs. Quibus inclinauit caput suũ verendum ⁊ tremendũ thronis ⁊ dñationibus. ℣. Calicẽ quippe dñi apli biberunt ⁊ amici dei facti sunt. Quibus. Ad lau. añ. Indutus est dñs fortitudinẽ cũ deuicta morte resurgẽs ⁊ ascẽdẽs ut firmaret orbẽ terre: infirmitatẽ apostoloꝝ firmauit ꝑ infusionẽ spiritus septiformis gr̃e. ps. Dñs reg̃uit deco. cũ rel̃. Añ. In cõ claui residentibus: in linguis igneis apparuit paraclitus ut ardẽtes pariter ⁊ eloquẽtes introirẽt atria dñi in hymnis ⁊ cõfessionibus. Añ. Sitiuit in dño eorũ aĩa in terra deserta ⁊ inuia ut sic in sctõ apparerent ut viderent virtutẽ eius ⁊ gloriã. Añ. Bñdicite oĩa opera dñi dño in hac solẽnitate apostolica laudate ⁊ supexaltate eũ in secula. Añ. Cor vnũ ⁊ anima vna erãt sci apli: laudauerunt dñm in tympano ⁊ choro in chordis ⁊ organo ⁊ cymbalis. Capl̃m ⁊ ℣. de apl̃is. Super bñ. añ. Te xp̃e laudat gloriosus apostoloꝝ chorus qui ad dandam scientiã salutis plebi tue in remissionẽ peccatoꝝ hodie est se-

gregatus ⁊ tu per cū illūmina sedentes in tenebris ⁊ umbra mortis ⁊ dirige pedes nostros in viā pacis ⁊ salutis. Ad horas dicant añe laudū. Laꝑ. ℟cia ⁊ ℣. de apostolis. In secūdis uesperis añ. Indutus est dñs. cū reliquis. ꝑs. Laꝑ. hymn⁹ ⁊ ℣. de apostolis. Sup mgt añ. ℣Magnifici celi ⁊ terre domini sancti apostoli: nostre ouiū uestrarū continue afflictioni ⁊ miseri/cordie condescendite ⁊ solpitatē corporis ⁊ anime nobis impēdite ⁊ ab omnibus inimicis defendite ⁊ finito vite huius uespere agnis in dextera collocandis coniungite. In festo beati alexij confessoris. Ofo.

DEus qui btō alexio confessori tuo tribuisti ut et noua mundū arte deluderet et de hoste generis humani mirabiliter triūpharet: cōcede ꝓpitius: ut eius muniamur auxilijs cuius salutiferis eruditur exēplis. ℣Per. Vita sci alexij cōfessoris. L. j.

FUit vir rome magnus ⁊ nobilis eusemianus nomīe diues ualde et ꝓm⁹ in palatio regis. ℣Hic nāq; erat iustus ⁊ misericors erogās pauperib⁹ multas elemosynas. Per nāq; per singulos dies mēse parabantur in domo eius orphanis ⁊ viduis: peregrinis et iter agentibus. Ipse ꝩo ad horam nonam comedebat cuz viris religiosis. Lectio secunda.

NEc autem eius aglaes nomie religiosa ⁊ deū timens, ⁊ non erat illis filiꝰ eo ꝙ sterilis esset. Cū merentes erāt ⁊ tristes eo ꝙ tantarū substātiarū nullū haberent heredez. Et ideo imensas quotidie largiebant elemosynas: orationibus quoq; ⁊ obsecrationib⁹ insistentes dñm deprecabant ut daret eis filiū qui succederet eis. L. iij

QUorū deus ꝑm bonitatē suam ꝓtritionē aspiciens: recordatus operū suorum exaudiuit eos ⁊ concessit eis filium quē uocauerūt alexium. Quo nimis letātes gratias egerunt deo: atq; statuerunt ut deinceps castum et sanctum relinquū vite sue ducerent tempus: ut deus gauderet de illis ⁊ de filio quem dederat eis: ⁊ ut ultra inuicē non accederēt: sed in castitate perseuerarent. Lect. iij.

PUer autē ut ad etatez discipline congruā peruenit: tradiderūt euz ecclesiasticis sacramentis ac liberaliū disciplinarū magistris: ⁊ ita deo largiente edoctus est: ut in oībus philosophie ⁊ maxime spiritualibus floreret studijs. Cū autez ad tempus adolescētie accessisset et eū nuptijs aptum iudicassent: elegerūt ei puellā ex gene

re imperiali: ⁊ ornauerunt tha/
lamū: ⁊ imposite sunt eis singu
le corone in tēplo sancti boni/
facij martyris per manus hono
ratissimorum sacerdotum: ⁊ sic
cum gaudio et letitia letum du
xerunt diem. Lectio.v.
Vespere autez facto dixit
eufemian⁹ filio suo alexio. In/
tra fili cubiculū ⁊ visita spōsam
tuam. Ut autē intrauit cepit no
bilissimus iuuenis ⁊ in xp̄o sa/
pientissimus instruere sponsaz
suam: ⁊ plurima ei sacramenta
disserere. Deīde tradidit ei an/
nulum suū aureū: ⁊ redā id est
caput balthei quo cingebat̄ in/
uoluta in prandeo ⁊ purpureo
sudario: dixitqz ei: Suscipe hec
et conserua usqz dum domino
placuerit: ⁊ domin⁹ sit iter nos.
Post hec accepit Lec.vj.
de substantia sua ⁊ disces
sit ad mare: ascendēsqz nauim
deo prosperante peruenit lao/
diciam. Exinde iter arripiens
abijt edissam syrie ciuitatē: ubi
sine humano opere imago do/
mini nostri iesu christi in sindo
ne habebatur. Quo perueniēs
omnia que secū tulerat paupe/
ribus erogauit. Et induens se
uestimenta vilissima cepit sede
re cum ceteris pauperibus ad
atriuz scē dei genitricis marie.
Septima lectio de euangelio:
ut in coī de simplici confessore.
Sancta quoqz dei L.viij.
mysteria singulis diebus
dominicis accipiebat: ⁊ de ele/
mosynis que ei dabantur quā/
tū sufficeret sibi reseruabat: ce/
tera ꝟo pauperibus erogabat.
Post cuius discessionem facta
est rome inqsitio de eo magna
⁊ non inuenientes eum: misit
pater ipsius pueros ut per vni/
uersas mūdi ꝑtes inqrerēt eū.
Quorum aliqui Lect.ix.
dum uenissent edissam
viderūt eum inter ceteros pau
peres sedentez ⁊ dantes ei ele/
mosynam discesserunt ⁊ nō co
gnouerunt eum. Ipse autē ho/
mo dei alexius cognoscēs eos
glorificabat deum dicens: Gra
tias tibi ago dn̄e qui me uoca/
sti ⁊ fecisti ut ꝓpter nomē tuuz
acciperē elemosynam a seruis
meis: queso ut ꝑficere digneris
in me opus qđ cepisti. Reuersi
aūt pueri nūciauerunt nō inue
nisse eū. In oct. beatoꝝ herma
chore ⁊ fortunati ad vs̄ aīe et
ꝑs feriales. Cap̄. Scī per fidē.
℟. Sacerdos ⁊ pontifex sūme mar
tyr xp̄i hermachora ora pro tuo gre
ge ut tua continua prece Defenda/
tur ab hoste maligno. ℣. Ut qui tuā
colimus passionem tuam adesse sen
tiamus intercessionez. Defendatur.
Hymnus. Sāctoꝝ meritis in/

clyta gau. ℣. de martyrib⁹. Su
per mgt añ. Sancte hermachora
Oratio. Interuenientib⁹ dñe.
Require in festo eorundē. Ad
cōplet. Cap. ℣. ⁊ super nunc di
mittis añ. de martyrib⁹. Hym.
Ceduntur gladijs more biden.
Oro ut s. In die oct. lectiones
de passiōe eorūdē. Septima tñ
lectio de euāgelio cū sua omel.
sicut in die. Reia añe ℣. Cap. cū
rel. per totū de cōmuni marty/
rū. Oratio ut s. In secūdis ℣is
añe ⁊ ps de martyribus. Cap.
pro sancta margareta. Qui glo
riatur in dño glo. ℟. Scā mar/
gareta xpi virgo audi rogantes ve/
niā. Et impetratā celit⁹ tu defer in/
dulgentiaz. ℣. O margareta sidus
aureū dñi gratiam supplicibus tuis
solita impetra clementia. Et ipetra.
Hymn⁹. Jesu corona virginū
quē. ℣ de virginib⁹. Sup mgt
añ. Magnificemus dñm saluato/
rē omniū in spū exultantes hoc festū
venerantes beate margarete ancille
humilis sue nos ut eiusdez precibus
criminū expurgemur fecib⁹. Oro.

Deus qui btām virginez
margaretam hodierna
die ad celos p martyrij palmaz
venire fecisti: ꝯcede nobis q̄s
ut eius exempla sequētes ad te
venire mereamur. Per. Dein
de fit memoria de oct. añ. Gau
dent in celis. ℣. de martyribus.
Oratio ut s. Ad cōplet. capm.
Sapiētia vincit malitiā. Hym.
Quocūqz pgis virgines. ℣. de
virginibus. Super nūc dimit/
tis añ. O margareta celorū virgo
secreta iā conscendisti suauissima vi
ctima xpi ora pro nobis virt⁹ q̄ cre
scat amoris. Oratio ut s. Nota q̄
si in vigilia beate margarete of
ficiū cōtingat cū tribus lectioni
bus celebrari: tūc p̄dicta añ. vi/
delicet O margareta. ad vespe/
ras sup p̄os imponatur cū reli
quis ut s. In die sancto ad ma/
tut. inuitat. Auctorem vite xp̄m
laudare venite. Cui margareta cō/
regnat in ethere leta. ps. Venite.
In p̄mo noct. añ. Hec virgo p̄/
dicās nomen tuū iesu bone: a te me/
ruit coronari glia ⁊ honore. ps. Do
mine dñs noster. Añ. Testimo/
niū dñi fidele sapientiā prestitit par/
uule: hostis ideo seuissimus nō dña/
tus est ei⁹. ps. Celi enarrāt. Añ.
Innocentiā retinens mūdūqz cor di
ligens per penas temporales portas
itroiuit eternales. ps. Domini est
terra. ℣. Specie tua. Passio scē
margarete virginis ⁊ martyris

Post passionem ⁊ Lec. j.
resurrectionē dñi nostri
iesu xpi ⁊ gloriosam ascensionē
eius in celos ad patrē oipoten/
tē: in illius nomine multi mar
tyres passi sunt ⁊ innumerabi/
les sanctificati sunt: ⁊ in nomie

domini nostri iesu xp̄i saluato/
ris vicerunt mundū ⁊ supera/
uerūt tyrānos ⁊ carnifices. Ad
huc tamē obtinebat insaniā ho
minū rabies diaboli ⁊ idola sur
da ⁊ ceca ⁊ muta adorabāt. ℟.
Felix igit̄ margareta sacrilego san/
guine progenita Fidem quā spiritu
scō concepit vitiorū maculis minus
infecit. ℣. Ibat de virtute in virtu/
tē ardenter sitiens aīe salutē. Fidez.

Ego autē in nomīe L.ij.
dñi nostri iesu xp̄i credēs
theotinus nomīe a dño vocat⁹
doctus profunditate litteraruz
posui me oēs chartas legere: et
neminē inueni in quez oporte/
ret credere nisi in noīe dñi no/
stri iesu xp̄i qui cecos illumina
uit: surdos audire fecit: mortu/
os suscitauit: martyres corona/
uit: ⁊ omnes credentes in eum
saluat. ℟. Hec modica quidem in
malitia sed mire vigens pudicitia.
Preuenta gratia redemptoris oues
pascebat nutricis. ℣. Simplex fuit
ut columba quēadmodum serpens
astuta. Preuenta. Lec.iij.

Ego autem theotinus ba
ptismū accepi in nomīe dñi no
stri iesu xp̄i baptizatus in omni
sapientia ⁊ sciētia dei posui me
agnoscere quō pugnauit bea/
tissima margareta cōtra demo/
nē ⁊ vicit hunc mundum. Ego
ꝑm meaz virtutē dedi preciū ⁊
chartas comparaui ab eis qui
illo tempore erant scriptores: ⁊
scripsi omnia qualiter passa est
beata margareta in libris char/
taneis quomō pugnauit cōtra
demonē. ℟. Quadā die olibrius
molestus deo ⁊ hominibus dū tran
siens visum in illam sparsit. Mox
in concupiscentiam eius exarsit. ℣.
Erat enī nimiū formosa in vultu. s.
floruit ut rosa. Mox. In.ij.noct.
añ. Desiderans speciem eius bene/
dixit eam deus trahens illam ad se
in letitia ⁊ exultatione. ps̄. Eructa
uit. Añ. Virtutū dñs susceptor illi⁹
arcum potentis contriuit qui carna/
liter eaz occidit. ps̄. Deus noster
refugiū. Añ. In medio tēpli re/
gis sempiterni misericordiam susce/
pit quia iugiter gaudebit. ps̄. Fun
damēta. ℣. Adiuuabit eā. L.iiij

Beata margareta erat the
odosij filia: qui erat gen/
tilium patriarcha ⁊ idola adora
bat. Hic vnicā hanc filiam ha/
bebat de se natam in quā spem
suā ponebat. Illa autez spiritu
sācto repleta mox ut nata est de
matre sua data est in quandam
ciuitatē hebentē stadia quinde
cim ab antiochia. i. ut nutriret̄.
Cum autez mortua esset mater
sancte margarete: ampliori de/
siderio tenebatur a sua nutrice:
quia valde formosa erat ⁊ xp̄m
inuocabat et ipsum adorabat: ⁊

odiosa erat pri suo: dilecta nāq; erat domino iesu xpo. ℟. Misit protinus clientes ad inquirendos eius parentes. Ut si libera probaretur in coniugiū sibi copularetur. ℣. Sed hanc qui desponsauerat nō ita xpus preordinauerat. Ut. Lect. v.

ERat autē annoꝝ quindecim ⁊ delectabatur in domo matris sue: ⁊ audiuit oīum martyrū certamina: quia multus sanguis iustorū effundebatur in illis tēporibus pro noīe dñi iesu xpi saluatoris nostri. Illa ꝟo spiritu sancto repleta totam se tradidit deo qui eam saluam fecit ⁊ virginē eam reddidit ⁊ castam ⁊ castiorē omnib⁹. Ipsa ꝟo pascebat oues nutricis sue cū ceteris puellis coetaneis suis. ℟. Cūq; tyrānus intellexit ꝙ eum virgo despexit. Jussit eādē irat⁹ suis pñtari tribunalibus. ℣. Quā sperās puellarū more minis flecti subiuncto terrore. Jussit.

IN diebus illis Lect. vj. transiebat olibrius prefectus de asia in antiochiam ciuitatē: ueniebat autē ꝑsequi xpianos: deosq; suos uarios suadebat adorandos: ⁊ ubi audiebat ut aliquis xpm adoraret: statim eū ferreis nexibus constringebat. Et vidit beatam margaretā pascere oues nutricis sue cū ceteris puellis coetaneis suis: statimq; concupiuit eā: ⁊ dixit ministris suis. Ite festināter cōprehendite illam: ⁊ si est libera accipiā eā uxorē: si autē ancilla est dabo preciū pro ea ⁊ erit mihi concubina: ⁊ bñ erit ei in domo mea ꝓpter pulchritudinez eius. ℟. Uirgo uenerāda ⁊ magna stat cōstantia uerba cōtempsit iudicis. Nil cogitās de reb⁹ lubricis. ℣. Celestis pmij spe gaudēs in tribulatiōe erat patiēs. Nil. In. iij. noct. añ. Dicta sunt gloriosa de te virgo speciosa sis memor hinc nostri deuotos quos tibi nosti. ps. Cantate. j. Añ. In pplis annūciemus mirabilia que fecit deus hac in btā virgine quia vixit absq; crimine. ps. Dñs reg̃uit exul. Añ. Tubis in ductilibus psallat oīs spūs iudicaturo cuncta secula in quo exultat hec agni pedissequa. ps. Cātate. ij. ℣. Elegit eā deus. Septima lectio de euāgelio. Sile est regnū celoꝝ thesauro abscondito. cū sua omel. regre in cōi virginuz. ℟. Post carceris squalorē carnisq; macerationez. Xpi dilecta tenebrosis denuo recludit in locis. ℣. Nomē dñi laudare nō desinens ⁊ glorificare. Xpi.

CUnq; cōprehenderent eam milites qui missi fuerāt a pfecto: cepit btissima margareta inuocare xpm ac dicere: Miserere mihi miserere mihi dñe: ne perdas cum L. viij.

impijs deus aiaz meã: aut cum viris sanguinũ vitã meaz. Fac me letari semper domine iesu xpe ⁊ te collaudare: ⁊ ne pmittas aiam meã cõtaminare: nec polluat fides mea: nõ inquinetur corpus meũ: non imutet sciẽtia mea: nõ proijciat margarita mea in lutũ. Video enim ut ouẽ in medio luporũ: ⁊ ecce facta suz sicut passer inter aucupes cõprehensa in rete: et sicut piscis in hamo. Adiuua me domine ⁊ sana me: ne derelinqs me in manib⁹ impioz. ℟. Sancta martyre pcatibus instante draco fetore plenus apparuit. Qui hãc inuadens totam absorbuit. ℣. Quẽ per mediuz signo crucis discidit ⁊ de utero eius illesa exiuit. Quẽ. L. ix.

VEnerunt milites ad prefectũ ⁊ dixerunt ei: Bñe potestas tua non põt ei esse cõmunis: quia non est seruiens dijs nostris: sed deũ adorat et xpm precatur qué iudei crucifixerunt. Olibrius vo imutauit vultum faciei sue ⁊ iussit eos uenire ante se: ⁊ dixit ad eam. Ex quo genere es narra mihi. Libera es an ancilla? Beata margareta rñdit. Libera sum ego ⁊ christiana. ℟. Fortis agonista secum meditatur ut ista astitit exorat demon sua crimina prodat cogitur afflictus Discedit deniqs victus. ℣. Fratrem truncatum dolet ac sese superatũ. Discedit. Ad laudes añ. Martyr insignis margareta iuxta pfecti decreta oci⁹ carceri subtrahit eiusqz aspectib⁹ assistit. ps. Dominus regnauit deco. cuz relqs. Añ. Cunqz nullis blanditijs ad cõsensum moliretur iudicis: furore nimium inflamatus precepit eam accendi lampadibus. Añ. Ministri statim tenelle corpus comburebant puelle: sed hec oratione facta igne pmãsit intacta. Añ. Vas imẽsuz aq̃ plenum preses imperauit afferri ⁊ in illud virginem ligatam demergi. Añ. Laudabilis domin⁹ in suis virtutibus vincula manuum relaxauit suamqz famulaz de morte liberauit. Cap. ⁊ ℣. de virgínib⁹. Super bñs añ. Videntes hec mirabilia baptizati sunt qnque milia quos capite plecti censuit ira prefecti quib⁹ est addicta christi testis inuicta benedicens deum deorum in secula seculorum. Ad horas añe laud. Cap. Reia ⁊ ℣. de virginibus. In secũdis uesperis añ. Martyr insignis. cuz reliquis. ps de virginibus. Cap. hymnus ⁊ ℣. ut supra. Super magt añ. O virgo margareta que tantas penas superasti diabolum conculcasti: draconem interfecisti ⁊ christum dilexisti: tuo spõso christo nos commenda ne damnemur morte secunda. In festo sancte Praxedis virginis. Oratio.

Da quesumus omnipotens deus: ut qui beate praxedis virginis et martyris tue natalitia colim⁹ ⁊ annua solenitate letemur ⁊ tante fidei ꝓficiamus exemplo. Per. Vita btē praxedis virginis. Lect. j.

Virgo venerabilis praxedis habitauit in titulo supradicto afflicta propter transitū germane sue potentiane ad quā multi xp̄iani nobiles veniebant ⁊ consolabantur eam vna cū sancto pio ep̄o. Veniebat ad eā germanus noster nouat⁹ qui est frater noster in domino ⁊ cōsolabatur eā. Et multos xp̄ianos paupes donis suis reficiebat: ⁊ ministrabat oib⁹ de facultatibus proprijs in honore virginis sancte potētiane: rogans ⁊ petens ab ea ut orationibus suis indulgentiā a domino ꝑcipere mereret̄ qui nos frequenter cū btissimo pio ep̄o ad altare dñi commemorabat.

Post annū vnū et diebus vigintiocto egritudine detentus est nouatus et absens erat a conspectu btē praxedis virginis. Btō aūt pio cogitante de xp̄ianis omnib⁹ vna cū virgine praxede requirit̄ nouatus vir dei. Et dum auditu⁊ fuisset quia egritudine detinebatur: cōtristati sumus omnes. Beata praxedis dixit ad patrē nostrū sanctū piū ep̄m. Jubeat sanctimoniū vestrū ut mittam⁹ ad eū ⁊ visitatione tua vna cu⁊ orationib⁹ nr̄is saluet eu⁊ dñs. Lec. ij.

Et facta constitutione noctu vna cum scō pio ep̄o et virgine dñi praxede ꝑreximus ad virū dei nouatū. Hoc cū vidisset vir dei nouat⁹ oēs. s. congregatos ad se venisse: gratias cepit agere: quia meruit a sancto pio ep̄o ⁊ virgine dñi praxede vna cū nostra deuotione visitari. Et fuimus in domo ei⁹ dieb⁹ ac noctib⁹ octo. In festo scē marie magdalene ad vespas sup p̄os añ. In dieb⁹ illis mulier que erat in ciuitate peccatrix ut cognouit ꝙ iesus recubuit in domo simonis leprosi attulit alabastrū vnguenti ⁊ stans retro secus pedes dñi iesu lachrymis cepit rigare pedes ei⁹ ⁊ capillis capitis sui tergebat ⁊ osculabatur pedes ei⁹ ⁊ vnguēto vngebat. ps. Laudate pueri dominū. cum rel. Capl̄m.

In lectulo meo ꝑ noctes quesiui quem diligit aīa mea: quesiui illū ⁊ non inueni: surgā ⁊ circuibo ciuitatē q̄rens quē diligit aīa mea. R. Accessit ad pedes iesu. Hym. Votiua cūctis. V. Specie tua. Sup mg̃t añ Fidelis sermo ⁊ omni acceptione dignus quia xp̄us iesus venit in hunc

mundū peccatores saluos facere: et qui nasci dignatus est de maria virgine: tangi nō dedignatus est de maria peccatrice: hec est illa maria cui dimissa sunt pctā multa quia dilexit multuz: hec est illa maria que resurgētē a mortuis p̄ma oīuz videre meruit dn̄m nostrū iesum xp̄m quez ꝓ nr̄is reatibus oret q̄sum⁹ in eternū.

Deus qui ꝑ beatā Oro. mariā magdalenā dn̄ice resurrectionis gaudiuz sctis apl̄is inotescere voluisti: tribue q̄s ut ei⁹ p̄sidijs infirmitas nr̄a roboret̄ in terris: de cuius ꝓfectu angeli gratulantur in celis. Per. Ad cōplet̄. cap̄. Dilectus me⁹. Hym. Hec sacra iesu lachrymis. ℣. Diffusa est gr̄a. Super nūc dimittis an̄. Hec cū dixisset. Ad matu. inuit̄. Eterne vite regē laudare venite. Qui magdalenā de feda fecit amenā. ps̄. Venite exul. In p̄mo noc. an̄. Ingressus iesus in domū simonis pharisei cū egrotis medicus discubuit ⁊ ecce maria mulier egrota in domum ad medicū salutis desiderio facta impudēs audacter irrupit. ps̄. Dn̄e dn̄s noster. An̄. Que dū lachrymosa ad eū medullitus ingemuerat a peste mox curat̄ qua misere languerat septē quippe nequitijs verbo medicus effugatis igniuit cor eius incendio ardētissime charitatis. ps̄. Celi enar. An̄. Intendit plane maria peccati rubiginē que arsit tam incōparabiliter ꝑ inextinguibilē scissime dilectionis ignē. ps̄. Dn̄i est terra. ℣. Specie tua. Uita beate marie magdalene. Lec. j.

Narrat iosephus ꝙ maria magdalena post ascēsionē dn̄i saluatoris nr̄i pro ardēti charitate ⁊ tedio visiōis ipsi⁹ nunq̄ virū aut hominē videre voluit ⁊ idcirco ꝯfestim in heremū recessit: ⁊ ibi ꝑ triginta annos hominibus incognita ꝑmansit: ⁊ neqz cibū neqz potuz humanū manducauit neqz bibit: ⁊ horis canonicis sci angeli in aera eaz vehentes cū orationē impleret ⁊ iterū eā semꝑ ad suā habitationē vehebāt. ℟. Soror marthe maria sedens secus pedes dn̄i. Audiebat verbuz illius. ℣. Martha satagebat circa frequens ministeriū

Mat maria. Audi. Lec. ij.

Mos erat cuidā scō presbytero qui pastor fuerat ꝑuo cuidā ꝯuentui religioso fratrū secedere semꝑ in heremū quadragesime dieb⁹ an̄ pasca: ibiqz in sanctissimis ieiunijs ⁊ obsecrationib⁹ desudās deū placare nō cessabat. Cū aūt ex more illic cōmoraret̄: ꝑ reuelationē diuinā donatū est ei nō solū audire vocē celebrationēqz ⁊ iocundā letitiaz veri hoīs in aere ex choro angeloꝝ: sz licebat ei suis

corporalib⁹ oculis videre diligẽ terqꝫ intẽdere in quẽcũqꝫ locũ illũ hominẽ deportarẽt. ℟. Respondens iesus dixit: martha martha sollicita es ⁊ turbaris erga plurima. Porro vnũ est necessarium. ℣. Maria optimã partẽ elegit que nõ auferetur ab ea. Porro. Lec. iij.

Vnde contigit illi cum festinãter artũ locũ iuestigasset: cũqꝫ curiosis oculis ĩspexisset iuenit ibi spelũcã quãdaꝫ clausaꝫ ⁊ illic q̃si pre forib⁹ eiusdem spelũce deuotissime ꝓsternẽs clamauit per lachrymas dicẽs. Rogo ⁊ adiuro hunc uerũ hoĩeꝫ qui in hoc loco est ĩ noĩe p̃ris ⁊ filij ⁊ spũs sci quez mihi dñs reuelauit: sed qs est: specialiter mihi nõ ostendit: ut per salutationẽ suã ꝓpriam mihi indicet quis est ⁊ vñ: ⁊ cur semꝑ hic bestiaruꝫ more heremi in habitaculis cõmoret. ℟. Conuersus iesus ad mariam ait: mulier dimittũtur tibi peccata. Fides tua te saluaꝫ fecit. ℣. Cui plus dimittit plus diligit: uade in pace. Fides. In. ij. noc. añ. Intẽdens porro maria vnũ qd̃ est necessariuꝫ sororẽqꝫ linquens solam circa frequẽs ministeriũ: sec⁹ pedes dñi sedebat ⁊ uerbũ illius semꝑ audiebat. ps. Eructa. Añ. Iesus dum uocat mariã per sororem nũciam surgit illa cito ⁊ exijt ei obuiaꝫ ⁊ cũ uenisset ubi erat ad pedes ei⁹ plorans prociderat. ps. Deus noster refugium. Añ. Maria ergo accepit libram vnguenti nardi pistici preciosi ⁊ vnxit pedes eius ⁊ capillis suis extersit: ⁊ domus impleta est ex odore vnguẽti. ps. Fundamenta. ℣. Adiuuabit eam de. Lectio. iiij.

Cum ꝟo illic diutissime orasset: facto silẽtio rñdit ei uox ꝯstãter ex spelũca inquiens. Nunqd legisti in scõꝝ euãgelistarũ libris aliquaꝫ miseraꝫ peccatricẽ mulierculã noĩe mariam magdalenã de qua dominus eiecit septẽ demonia? At ille respõdit. Scio illã ⁊ legi. ℟. Martha stetit ⁊ ait: domine nõ est tibi cure ꝙ soror mea reliquit me solaꝫ Ministrare. ℣. Dic ergo illi ut me adiuuet. Ministrare. Lec. v.

Illa ad presbyterũ adiecit Si bene legisti ⁊ nosti illa ipsa est sine dubio que in hac ꝯcludit spelũca. Idcirco in hũc deꝟtũ locũ ueni qꝛ non potui virum aut ullũ hominẽ cõspicere postq̃ꝫ vidi dñm nr̃m crucifixũ resurrectiõemqꝫ eius ex sepulchro ⁊ ascẽsionem in celũ. Ab illo aũt die nullã uocẽ hominuꝫ audiui usqꝫ in hunc diẽ. ℟. Cũ uenisset maria ubi erat iesus. Uidẽs eũ cecidit ad pedes eius. ℣. Sicut peccatorum ueniam sic fratri suo obtinuit vitam. Uidens. L. vj.

Tu ergo quia petisti me:

implere debes quod postulo: hoc est: te non pigeat portare a cellula tua comata uestimenta tua: quia post paucos dies oportet me migrare ad dñm: ⁊ in cellula tua pmanebit mihi sepulchrum usq; in diē iudicij. Senior cognomine iudas extēplo p gens ⁊ ad instar auis uolantis siue ad similitudinē alicuius pe tulci animalis sine mora reuertebatur iterū cum stola postulata. ℟. Celestis medicus egras quā sanauerat per pietatis sue sentētiam confirmat. Fides tua inquiens te saluam fecit uade in pace. ℣. Fides etenim eam saluaz fecit que hoc quod postulauit posse se ab eo percipe nō dubitauit. Fides. Jn.iij.nock.añ. Cum esset bethanie iesus uenit maria habens alabastrū unguenti nardi pistici pretiosi: fracto alabastro effudit super caput eius. ℟. Cantate. j. Añ. Amen dico uobis: ubicunq; predicatum fuerit hoc euāgelium in toto mundo dicetur ⁊ qd hec fecit in memoriam eius. ℟. Dominus regnauit exul. Añ. Dimissa sunt a domino iesu marie magdalene peccata multa quoniaz dilexit multū. ℟. Cantate. ij. ℣. Elegit eam. Secunduz lucā. Lec. vij.

IN illo tēpore: Rogabat iesum quidam phariseus ut manducaret cum illo. Et ingressus domum phariseī discubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix: ut cognouit qd accubuisset in domo pharisei attulit alabastruz unguenti: ⁊ stans retro secus pedes domini lachrymis cepit rigare pedes eius et capillis suis tergebat et osculabatur pedes eius et unguento ungebat. ⁊ rel. Omel.

Q sancti Gregorij pape. Ogitanti mihi de marie penitētia: flere magis libet qz aliquid dicere. Cuius enim uel saxeū pectus quod ille huiº peccatricis lachryme ad exemplum penitendi non emolliāt. Considerauit nāq; quid fecit ⁊ noluit moderari quid faceret. Super cōuiuantes ingressa est: nō iussa uenit: inter epulas lachrymas obtulit. ℟. Dittens hec mulier hoc unguentum in corpus meum. Ad sepeliendum me fecit. ℣. Quid molesti estis illi bonum opus operata est in me. Ad sepe. L. viij.

DJcite quo dolore ardet: que flere inter epulas non erubescit. Hanc ño quam lucas peccatricē mulierē: ioannes mariā nominat: illā eē mariam credimus de qua marcus septem demonia eiecta fuisse testatur. Et quid per septem demonia nisi uniuersa uitia designant? Quia enim septē diebº omne tempº cōprehēditur: recte

septenario numero vniuersitas figuratur. ℟. Maria plorãs ad monumẽtũ foris stabat ⁊ flẽdo se inclinãs in monumẽtũ denuo ꝓspiciebat. Quãuis quidẽ uacuũ viderat tamẽ iterũ videre desiderabat. ℣. Nõ sufficiẽs sibi semel aspexisse vis amoris multiplicauit in eam intentionez inquisitionis. Quamuis. Lectio. ix.

Septẽ ergo demonia maria habuit que vniuersis vitijs plena fuit. Sed ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauanda ad fontẽ misericordie citius cucurrit: conuiuantes nõ erubuit. Nã qa semetipsam grauiter erubescebat intus: nihil esse credidit qđ uerecundaretur foris. ℟. Accessit ad pedes iesu peccatrix mulier. Et osculata est ⁊ lauit lachrymis ⁊ tersit capillis ⁊ vnxit vnguento. ℣. Dimissa sunt ei peccata multa qm̃ dilexit multũ. Et osculata. Ad lau. añ. Una sabbati maria magdalena uenit mane cũ adhuc tenebre essent ad monumentum all'a. ꝑs ꝯsueti. Añ. Uidẽs lapidẽ sublatũ a monumento maria cucurrit ⁊ uenit ad simonẽ petrũ ⁊ ad aliũ discipulum ⁊ dicit eis: tulerunt dñm de monumẽto all'a. Añ. Stans aũt foris plorans inclinauit se ⁊ ꝓspexit in monumẽto maria ⁊ vidit duos angelos in albis sedẽtes all'a. Añ. Dicunt ei illi: mulier qd ploras: dicit eis quia tulerunt dñm meũ ⁊ nescio ubi posuerunt eum all'a. Añ. Hec cum dixisset cõuersa est retrorsum ⁊ vidit iesum stantem ⁊ nesciebat quia iesus est all'a. Cap. ut s̃. ℣. Elegit eã dominus. Sup bñ. añ. Dicit ei iesus mulier qd ploras: quẽ queris. dicit ei: dñe si tu sustulisti euz dicito mihi ubi posuisti eũ ut ego eũ tollam all'a all'a. Ad horas dicantur laudes. Ad tertiam cap. ut supra. ℟. ⁊ ℣. de virginibus. Ad sextam capl'm.

Tenui dilectũ meum nec dimittã donec introducã illum in domum matris mee ⁊ in cubiculũ genitricis mee. Ad

Dilectus meus nonã cap. ascẽdit in hortũ suum ad areolã aromatis ut pascat̃ in hortis ⁊ lilia colligat. In secundis ℣is añe lau. ꝑs de virginibus. Cap. hy. ⁊ ℣. ut s̃. Sup mg̃t añ. Rogabat iesum quidã phariseus ut manducaret cum illo ⁊ ingressus domũ discubuit ⁊ ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix ut cognouit ꝙ iesus accubuisset in domũ pharisei attulit alabastrũ vnguẽti. In festo bti apollinaris epi ⁊ martyris.

Oro. Concede quesumus oĩpotẽs deꝰ: ut qui bti apollinaris martyris tui atqꝫ pontificis solẽnia colimus: eius adiuuemur meritis ⁊ ĩstruamur exẽplis. Per. Passio bti apollinaris epi ⁊ martyris. L. j.

Temporibꝰ uespasiani au

gusti tã inuidiosa relatio ponti/
ficũ capitolij rauẽnatis qui erãt
sup aras tricẽtas cucurrit romã
aduersus beatissimuz apollina/
rẽ ut diceret: Si hũc seductorez
apollinarez nõ mortificaueritis
qui ꝓtraria regni uestri ⁊ cõtra
salutẽ ppli romani romanas ce
rimonias in exterminiũ tradet.

Non enim parua multitudo ab eo seducta quotidie in iniurijs deoꝝ imor/
taliũ baccatur. Iste enim magi/
cis artibus tẽpla destruxit. Sed
solius apollinaris incuruati eta
te vita ꝓuef ut nomẽ romanũ
permaneat. Direxit itaqz uespa
sianus cesar talẽ iussionẽ ut dijs
qui temerario ore iniuriã infer
ret: ꝓ ipsa patiẽtia deoruz aut
satisfaciat aut ab urbe ꝓuef. Nõ
eniz iustũ est ut nos deos vindi
cem⁹ sed ipi inimicis suis ulcisci
potẽrũt si irascunt: bene ualete.

Mox cũ data iussio Lec.iij.
ne puenit ad demoste/
nem illustrẽ virũ atqz patriciuz
qui in executione apollinarem
sibi exhibere iubet. Quiqz iam
incuruatus nimia etate ⁊ diuer
sis passionibus astaret in cõspe
ctu iudicis: clamatuz est a paga/
nis. Nihil ab eo ingras: omnes
scimus quia christianus est ⁊ de
structor temploruz: aut puni eũ:
aut longe ꝓpice ab hac urbe ne
pereamus. In festo beate chri
stine virginis ⁊ martyris. Ore.

Sancte christine virginis
ac martyris tue dñe que/
sumus supplicationibus tribue
nos fouerit ut cuius uenerabilẽ
solẽnitatem obsequio agimus:
eius intercessionibus cõmẽde/
mur ⁊ precib⁹. Per. Passio san
cte christine virginis. Lectio.j.

Erat quedam virgo sacra
⁊ sancta puella de tyro no
mine christina spem dei habẽs
in custodiendo virginitatẽ: nõ/
dum erat annorum vndecim.
Erat itaqz pater eius de genere
magno ⁊ mater eius de genere
anitioruz regali. Fecit ꝯo pater
eius turrim altã ⁊ introduxit eã
cum duodecim ancillis ⁊ fecit
deos aureos ⁊ argẽteos ⁊ posuit
in turrim ut adoraret eos sancta
christina: nec inde descenderet
ne ab hominibus conspiceret.
Magni eniz decoris erat ⁊ mul
ti eam uolebãt desponsare: pa/
ter aũt eius dicebat. Memini ꝓ
mittam filiam meaz. Lectio.ij.

Sancta autẽ christina erat
in dilectione dei: ⁊ accipiens
storacem ad offerendum
in altari idolorum: ponebat il/
lud in fenestra que respiciebat
ad orientem: ⁊ stans in fenestra
aspiciebat in celuz ⁊ ingemisce/
bat fortiter ⁊ flebat ⁊ nõ offere/

bat incẽsum idolis per dies se/
ptẽ. Dixerũt aũt ad eam ancille
eius. Dña nr̃a habes regalem
imaginẽ ⁊ decet te regnare: qd
est ꝙ erras ⁊ deum alienum co
lis quẽ non nouimus? Lec.iij.

Infans autẽ christina di/
xit ad ancillas suas. Quid
seducemini a diabolo ⁊ idolis
eius? Accedite ad deum celestẽ
⁊ ad filium eius iesum christuz.
Et cum adhuc loquerent̃ intra
uit urbanus pr̃ eius ut videret
filiã suam ⁊ adoraret deos suos.
Expectabat eniz ut ꝑm cõsuetu
dinẽ offerret ipsa ĩcẽsum idolis.

Sancta ꝟo christi Lec.iiij.
na in fenestra incumbẽs
aspiciebat in celum. Ancille au
tem dixerũt patri eius. Filia tua
dña nostra ecce sunt dies nouẽ
ex quo nõ sacrificauit dijs neqz
incensum posuit. Pater autem
eius dixit. Dña mea christina
quid est quod tibi factuz est: aut
quis error in te intrauit ut deuz
colas qui nõ potuit seipsuz adiu
uare? Ignoras quia propter te
laboro ⁊ multũ fleuimus ⁊ ado
rauimus misericordes deos pe
tẽtes ut te nobis ꝯcederẽt. L.v.

Sancta autem christina di
xit patri suo. Noli me uo/
care filiam tuã: sed eius me dic
filiam cui dixisti me offerre sa/
crificiuz iusticie ⁊ ueritatis: ipsi
dicam gloriam ⁊ laudem in se/
cula seculoruz amen. Pater au/
tem eius errans in uerbis eius
dixit ad eam. Domina mea fi/
lia mea christina. Noli vni deo
offerre sacrificium ne alij ira/
scantur tibi ⁊ pereas. Lectio.vj.

Sancta christina respõdit.
Bene locutus es ut offe/
raz patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto:
ipsum benedico: ipsum adoro:
ipsum glorifico: ⁊ ipsi sacrifici/
uz offero ueritatis ⁊ incontami
natum incensum. Et lauit faciẽ
suam ⁊ in cubiculo reclusit se ⁊
offerebat incensum ⁊ sacrificiũ
celesti saluatori ⁊ orans cum fle
tu dixit. Septima lectio de euã
gelio: Simile est regnum celo/
rum decem virginibus. cuz sua
omel. require in communi vir

Domine ie/ ginũ. L.viij.
su christe fili dei viui ex/
celsi celestis ⁊ inuisibilis qui ab
immortali patre missus es ⁊ de
scendisti in mundum hunc quẽ
tu fecisti ⁊ indutus carne huma
na sustinuisti mortem ꝓpter de
licta nostra ut cognoscamus tri
bulationem hãc pati ꝓpter tuã
deitatem: asta in penis que pre/
parate sunt mihi: ut per tuã vir/
tutem vincam omnes qui non
nouerunt nomẽ tuum ⁊ omnes
timeant ⁊ contremiscant timo/
rem tuum magnuz. Ultima le/

ctio de euãgelio pro vigilia beati iacobi apl̃i legatur. Si ꝟo cõtingat in vigilia bti iacobi apostoli officium cum tribus lectionibus celebrari: tunc ultima lectio de euangelio cum sua omelia pro dicta vigilia imponatur: videlicet. Ego sum vitis uera. Ad nonã añ. Sacra uoce tonans. Cap̃. Beatus vir qui inuentus est sine macula. ℟. ⁊ ꝟ. de apostolis. Oro. Cõcede quesumus oĩpotẽs deus uẽturam. Ad uespas añ. Gl̃iosa splendet orbi beati fides iacobi pro qua cesus ab hero de regnũ scãdit ad celeste. ps̃. Laudate pueri. Añ. Ipsius nãq; merita sunt a deo exaltata: peccatorum frõte trita. ps̃. Laudate dñm oẽs gentes. Añ. Per iacobum in iudea lux fidei fulsit orta rectis corde letitia. ps̃. Lauda anima mea dñz. Añ. Christo cuius mẽte tota seruauit testimonia iam ꝯregnat in secula. ps̃. Laudate dñm qm̃ bonus. Añ. Cuz p̃ce deuota iacobo demus pia uota poscere nõ segni post mortẽ gaudia regni. ps̃. Lauda hierl̃m.

Benedictus deus ⁊ pater dñi nostri iesu christi qui bñdixit nos in omni benedictiõe spiritali in celestibus in christo. ℟. Insignis. Hymn⁹ Exultet celuz laudibus. ꝟ. In oẽm terraz exiuit. Sup magt añ. Congaudẽdum est claritati tue christi cõfessor inclyte cui cum fratre clarissimo ioãne dum desideras ꝯregnare p̃ciosum eius calicem delegisti bibere: o beate iacobe tue cõsortes glie fac nos sancta intercessione. Oro.

Esto dñe plebi tue sanctificator ⁊ custos ut apostoli tui iacobi munita p̃sidijs ⁊ cõuersatione tibi placeat ⁊ securamente deseruiat. Per. In die sancto beati iacobi apostoli ad mat. inuit. Ueneremur christuz regem Quo iacobus iam ꝑhẽnem ꝓmeruit regni sedem. ps̃. Uenite exultemus. In primo noc. añ. Ut celestis firmamẽti intonuit uox iacobi duz gloriam narrat dei. ps̃. Celi enar. Añ. Corde mũdo ⁊ manib⁹ immundos passim spũs uerbo fugauit. ps̃. Benedicam dñm. Añ. Uerbo dei cõfirmatus ⁊ spiritu oris eius cũctis fulsit virtutib⁹. ps̃. Eructauit. ꝟ. In omnẽ terram. Passio sancti iacobi apostoli. Lec. j.

Iacobus apl̃s frater beati ioãnis apl̃i ⁊ euangeliste omnẽ iudeam ⁊ samariam visitabat ⁊ ingrediens per synagogas ꝑm scripturas sanctas ostẽdebat que a ꝓphetis p̃dicta erãt omnia in dño iesu chr̃o esse impleta. Accidit aũt quendam hermogenem magum discipulum suum philetuz noĩe mittere ad eum. Qui cũ uenisset cũ aliquãtis phariseis ad sanctũ iacobum

conabat asserere q̄ non uerus filius dei esset dñs iesus christus nazarenus cuius se apostolum memorabat. ℟. Fulget sole splendidius inter primates iacobus. Qui in carne reuerēdam christi viderunt gloriam. ℣. Tres pre cūctis sunt electi quoruz beati oculi. Qui. Lec. ij.

Beatus iacobus in sp̄u scō ꝯfidēter agebat: oēs assertiones eius euacuauit ostēdens de scripturis sanctis hūc esse filiuz dei. Reuersus autem ad hermogenē philetus dixit ei. Jacobum qui se ꝑuuz christi iesu memorat ⁊ apostoluz eius: scias superari non posse. ℟. Cū tropheum saluatoris predicaret synagogis ars magoꝝ fit obuiam. Qui docebāt cōtraria. ℣. Quos reuincēs per spiritū ꝯsecrat hos ad dñz. Qui. L. iij.

Nam in noīe eius vidi eū demones ex obsessis corporibus eijciētem: vidi eū cecos illuminantē: leprosos mūdātez: asserūt etiam amicissimi mei vidisse eū mortuos suscitātē. Sed qd multis moramur? Oēs scripturas sanctas memoriter retinet: ex qbus ostēdit nō esse alterū filiū dei nisi hūc quem iudei crucifixerunt. Placeat ergo tibi ꝯsilium meū ⁊ ueni ad ipsum ⁊ postula tibi indulgētiam ab eo. Qd si non feceris: scias tibi artē tuā magicā in nullo penitus ꝓfuturam: me aūt scias ad ipsum reuerti ⁊ petere ut eius merear fieri discipulus. ℟. Ab iosia fune vinctꝰ ad herodē est ꝑductus. Dū bibere iam felicē christi sitiret calicem. ℣. Qd ut iudeis placuit hunc decollari statuit. Dū. In scdo noct. añ. Laudabit in dño qui philetū dei uerbo magi resoluit vinculo. ps. Oēs gētes. Añ. Qd a deo ꝯstitutus ꝑnceps terre sit iacobꝰ hermogenes sensit magus. ps. Exaudi deus dep̄. Añ. Gliosus ꝑnceps iste deo ꝯiunctus abrahe triūphato gaudet hoste. ps. Exaudi deus orōnē meam cū dep̄. ℣. Cōstitues eos ꝑncipes.

Hermogenes autē L. iiij. hec audiēs repletꝰ est zelo ⁊ fixit philetum ita ut se mouere non posset: ⁊ dixit ei: Videbimus si iacobus tuus soluat te a vinculis his. Tūc festinanter misit puerū suuz ad sanctū iacobum. Qui cū uenisset ⁊ nunciasset ei: statim sudarium suū misit ad euz dicēs: Accipiat illud ⁊ dicat: Dñs iesus christus erigit elisos: ip̄e soluit cōpeditos. ℟. Admirās chr̄i gr̄am iosias poscit ueniā. Clamās o scē iacobe fac me christuz agnoscē. ℣. Fundēs p̄ces cū lachrymis ad pedes eius ꝓcidit. Clamās.

Statim aūt ut de sudario eiꝰ tetigit eū is qui missus erat: resolutus a vinculo magi currens uenit ad sanctum L. v.

iacobū insultās maleficijs ma/
gistri. Hermogenes aūt magº
dolens qº ei insultaret: arte sua
excitauit demones ⁊ misit eos
ad sanctū iacobū dicens: Ite et
ipsum iacobū mihi huc adducite
simul etiā ⁊ philetū discipulum
meū ut vindicer in eo: ne mihi
ceteri discipuli mei taliter inci/
piāt insultare. ℟. Quāta refulsit
gratia per iacobū in iosia: os eius pu
gnis cedit. Quia christū confitetur.
℣. Dignus ergo cum iacobo adiu/
dicatur gladio. Quia. Lectio. vj.

Dientes aūt demones
ubi btūs iacobº orabat
ullulatū in aere habere ceperūt
dicentes: Scē iacobe dei apl'e
miserere nr̄i: qa anteq̄z ueniat
tēpº icēdis nos: etiā exurimur.
Dicit ei btūs iacobº apl'us: Ut
quid uenistis ad nos? Dicūt ei
demones: Hermogenes nos misit ut te ⁊ philetū ad ipsum pdu
cerem. Hūc aūt ut ingressi su/
mus angelus dei scūs cathenis
igneis religauit nos ⁊ crucia/
mur. ℟. Jā addictū secū pene eū
iacobº lauat fonte. Xpi firmat ⁊ in fi
de hoc triūphat comitāte. ℣. Dans
osculū illi pacis signāsq̄z caput mar
tyris. Xpi. In tertio noc. aū. Me
reditaté tu deºp iacobū credētibº de
disti in celestibº. ℘. Cōfitebimur.
Aū. Intellexit dei facta ⁊ que de na
ti gloria intonuit uox paterna. ℘.
Dūs regē. exul. Aū. Quā btūs
iste sūmis habitauit in atrijs hym/
nū dicens deo laudis. ℘. Dūs regē.
irascantur. ℣. Nimis honorati.

Scōm matheum. Lectio. vij.

In illo tpe: Accessit ad ie/
sum mater filioꝝ zebedei
cum filijs suis adorans et pe/
tēs aliquid ab eo. Qui dixit ei:
Quid vis? Ait illi. Dic ut sede/
ant hi duo filij mei vnus ad dex
terā tuam ⁊ vnus ad sinistram
tuā in regno tuo. ⁊ reľ. Omel.
uenerabilis Bede p̄sbyteri.

Dominus conditor ac re
dēptor nr̄ vulnera sup/
bie nostre sanare desiderans: ⁊
ipse cū in forma dei esset forma
hois accepta humiliauit semet/
ipsum factº obediēs usq̄z ad mo/
tē. Et nos quoq; si culmē uere
sublimitatis cōscendere volu/
mus: iter humilitatis arripere
p̄monuit. ℟. Immēlo saluatoris
amore feruebat iacobus cū ioanne.
Duz petit dextra leuaq̄z illi regnāti
assidere. ℣. Unde ⁊ si error iure cor
ripit cōsimdi tñ amor nō meruit. Dū.

Nos si ueram vi/
dere vitā cupimus: ⁊ ad
uersa queq̄z seculi pūtis ⁊ ipsaz
quoq; morte patiēter ferre p̄ce
pit. Promisit nobis dona gl'ie
sed p̄remisit certamina pugne.
Dixit p̄mittens: Erit merces
uestra multa: ⁊ eritis filij altissi/

mi. Sed predixit tubens. Diligite inimicos uestros: benefacite his qui uos oderũt: & mutuũ date nihil inde sperantes. ℟. Egregijs fratribus ut declaret magister benignus meritum tãte dignitatis. Nescitis inqt quid petatis. ℣. Quia mecum regnare non potestis nisi meũ calicẽ bibatis. Nesci. Lix.

ITa igitur p̃mia pollicet electis ut & digna premijs merita demonstraret: sic vitam donat eternam: ut per angustã portam & artam viam ad hanc perueniendum esse decernat. Unde ait: Contendite intrare per angustam portam. Contentione etenim non parua opus est siquis ad alta uelit conscẽdere. ℟. Insignis athleta dei iacob⁹ salutare christi poculum quod paramo: sitiebat fratrum dum bibere meruit primus ad desideratã regni sedem. Conscẽdit torque & purpura decoratus. ℣. Nos prece ducat eo quo gaudet ipe tropheo. Cõsce. Ad laudes añ. Auctori celebres pangat pia concio laudes: alterniqꝫ chori iacobo famulent honori. p̃s. Bñs regna. deco. cũ rel. Añ. Huius in ecclesia micat ut sol plenaqꝫ luna: vita fides meritum virtus doctrina tropheum. Añ. Ad christi uocẽ cũ naui retia patrem & mundo si quid possiderat omne reliquit. Añ. Duz facies christe tua spleduit affuit iste: astitit & celle in qua reddita est vita puelle. Añ. Sacra uoce tonans iacobus signisqꝫ coruscans: filius est tonitrus digne cum fratre uocatus. ℣. Annunciauerunt opera. Sup bñ. añ. Jam signis & virtutibus hostez supplantans iacobus dum p̃o te fuso sanguine tecuz regnat iesu christe nos ipsius per merita tua fac dignos gratia. Ad horas diei & ad secũdas uesperas añe de laudibus. ℟ia & ℣. de apostolis. Ad tertiã capitulũ ut supꝫ. Ad sextaz cap.

QUem christus elegit nos ante mundi constitutionem: ut essemus sancti & immaculati in conspectu eius in charitate.

Ad nonam Capitulum.

IN christo habemus redẽptionem & remissionem peccatorum ꝑm diuitias gratie eius que superhabũdauit in nobis. In secundis vesperis antiphone de laudibus. Psalmi de apostolis. Capitulum ut supra. Hymnus & ℣sus de apostolis. Super magt añ. O beate dei athleta iacobe: o preclarum decus apostolice turme ẽ̃ prima suauissima factus hostia christi ad regnum protomartyr inclyte preueniste: tu p̃o nobis quesumus sacris preuenias precibus maiestatem dei. In festo beate anne ad uesperas añ. Anne sancte celebremus inclyta solennia ut per eam impetremus nate patrocinia. Hñ.

omnia laudate. Añ. Apud domi
num hominesq; horum vita claruit
que nequaq; iuste vnq; reprehendi
potuit. Añ. Substantia nanq; sua
diuisa tripharie: partem vnam im
pendebat templo. Añ. Peregri
nis t egenis erogabat aliam clienti
culeq; sue sibiq; reliquam. Añ. Sic
per annos bisdecennos celibe cõiugi
um peragentes actitabãt domini ser
uitium. Capitulum. Mulierem
fortem. Quere infra de sancta
martha. R. Jesu christe cuius ne
pos tu es ob amorem huius molem
tergens peccatorũ. Regno nos trãs
fer polorum. ℣. Fecundatos incly
tis castitatis meritis. Regno. Hy
Lucis huius festa co mn
lat plebs honesta: deũ ce
lo dignis cõfrequentans hym
nis. Mater matris christi ex ꝟ
mundo tristi: migrat fide bona
sumens vite dona. Annam sic
exp̃esse fudit radix yesse: ut sit
mater matris nati dei p̃is. Ex
hac carne plãta surgit virgo san
cta: ex hoc fluit fõte lapis scissus
mõte. Celo tã sublata mulier
sacrata: suo nos p̃ecatu soluat a
reatu. Trino laus t vni deo sit
cõmunis quo viuit anna simul
cum maria. Amen. ℣. Spe tua.
Sup mgt. añ. O btã christi ana
sordes nras p̃ece laua tue nate inter
cessu ut locemur in p̃uctu btoz oiuz.

DEus qui bea Oratio.
te anne tantam gratiam dona
re dignatus es: ut mariam ma
trem tuam in utero suo portare
meruit: da nobis per intercessio
nes matris t filie tue ꝑpitiatio
nis habũdantiam: ut quarũ me
moriã pio amore amplectimur
earũ p̃cibus ad celestẽ hieru
salem peruenire ualeam. Qui
vi. Ad completorium cap. Fal
lax gra. ut infra in festo sce mar
the. Hymn. Ex hac carne plã.
℣. Diffusa est gra. Sup nũc di.
añ Nobis syon filie. Oratio ut s.
Ad matut. inuitat. Sit laus deo
saluatori Qui per annam generari
matrẽ sibi uoluit. R. Uenite exul.
In primo nocturn. añ. Anna pia vir
go mũda diu tũ infecũda copulatur
ioachim. Añ. Simul ergo que ha
bebãt peregrinis diuidebãt templis
t egẽtib. Añ. Sic per annos duo
denos pagebant t octenos celibe cõ
iugiũ. ℣. Specie tua t pul. Lec. j.

QUat vir ex galilea ciuita
te nazareth noie ioachim
ex tribu iuda: t hic erat pasto
ouium suarum: timens deũ in
simplicitate t bonitate sua. Cui
cura non erat alia nisi gregum
suorum: de quorũ fructu alebat
oẽs timẽtes deũ. Duplicia offe
rens munera in timore dei egẽ
tib. t in doctrina laborãtib. Et
simplicia offerẽs his qui mini
strabãt ei siue i agnis siue i edis

in lanis siue in oib⁹ rebus suis. ℟. Ex nazareth originē ioachim ꝓduxerat annā sed in bethleem Clara stirps genuerat. ℣. Ambos eque nobiles deuotos ⁊ dapsiles. Clara.

De omnibus enim L.ij. quecūqꝫ possederat tres ꝑtes faciebat. Unā partē dabat viduis ⁊ orphanis: peregrinis atqꝫ pauperib⁹. Alterā partem colentib⁹ deū. Tertiā sibi et familie sue seruabat. Hec aūt illo faciente multiplicauit de⁹ gregē suū: ita ut non esset homo similis ei in ꝑpl̄is isrl̄. ℟. Quadā die soli stanti angelus apparuit. Et ne fleret contristanti ioachim prohibuit. ℣. Exauditas nunciat preces quas obtulerat. Et ne. Lectio.iij.

Hec aūt inchoauit facere a qntodecimo anno etatis sue. Cū aūt esset annorū viginti accepit annam filiam ysachar uxorem ex tribu ⁊ genere dauid cū qua morabat̄ per annos viginti ⁊ liberos ex ea non accepit. ℟. Joachim ex nūcio tre mescēs angelico senes sese cogitabat Et intra se sic hesitabat. ℣. O ꝓlixa tēpora ⁊ extincta femora. Et intra. In secūdo noct̄.aii. Illis nō habētib⁹ ꝓlē cū gemitib⁹ dño uouerunt. Aii. Se daturos tenerū habiturū puerū tēplo seruiēdū. Aii. Assecuti ꝓpriū tādē desideriū celit⁹ fuerūt. ℣. Adiuuabit eā deus. L.iiij.

Factū est aūt in diebus festis inter eos qui offerebant incēsum dño. Stabat ioachim portās munera sua in cōspectu dñi. Et accedēs ad eum scriba tēpli nomīe ruben ait ad eū. Nō licet tibi inter sacrificia dei ꝯsistere qꝛ nō te bñdixit de⁹ ut dares semē in isrl̄. ℟. In exēplū statim saram angelus ꝓposuit ediditqꝫ ꝓlē carā. Nec etas ꝓhibuit. ℣. Sic racheli factum fuit ioseph quādo genuit. Nec etas. Lectio.v.

Passus itaqꝫ uerecūdiam in cōspectu ꝑpl̄i abscessit de templo dei plorās. Et nō est reuersus ad domū suam. Sed abijt ad pecora sua. Et adduxit secū pastores in mōtes longinquos: ita ut per qnque menses nec nunciū de eo audiret anna uxor eius. Que dū fleret in oratione sua ⁊ diceret: Dñe qꝛ iā filiū non dedisti mihi: virū meū quare tulisti a me. ℟. Fidē ergo cōfer dictis ne discordes cū cōfictis. Anne nāqꝫ grauidus nunc apparet uter⁹. ℣. Felix illa dies erit ꝓlē cuꝫ genuerit. Anne nāqꝫ. Lectio.vj.

Ecce enim qnque mēses fluxerūt ⁊ virū meū non video ⁊ nescio ubi nā mortuus sit ut ei sepulturaꝫ fecissem. Et dū fleret nimis in viridario domus sue in orone eleuās uocē ad deū: vidit nidū passerum in

arbore lauri ⁊ suspirauit ad do
minū cū gemitu ⁊ dixit: Deus
omnipotēs qui oi creature tue
donasti filios: ⁊ bestijs ⁊ iumē/
tis ⁊ reptantibus ⁊ piscib⁹ ⁊ uo
lucrib⁹: ut oēs super filios suos
gaudēt: me solā a benignitatis
excludis tue dono. ℟. Cum p/
ducet illa fetum mūdū totuz reddet
letū. Inde salus prodiet que nunq̄
deficiet. ℣. Dignet enim filiam gra
tia plenissimā. Inde. **In tertio no
ct. añ.** Legis imperiū dum ad
sacrificium simul eunt audiūt. **Añ.**
Infecūdos arguit sacerdos ⁊ respu/
it oblatum munusculū. **Añ.** Hunc
⁊ illā consolatur angelus dum spes
donatur nascture sobolis. ℣. Elegit
eā ⁊c. **Euangeliū.** Liber ḡnatio
nis iesu christi. **ut infra in festo
natiuitatis btē marie ⁊c.** ℟. Le
mus ergo pstolatur ut effectū cōplea/
tur. Pdomissum mirificū allatum
per angelū. ℣. Sic ⁊ uxor granida
partū expectat auida. Pdomissum.
℟. Tādem anna sobolē parturit tā
nobilē. Cui iuxta oraculū indidit no
eabulū. ℣. Que pacto triēnio tem/
pli dat obsequio. Cui. ℟. Jesu chri
ste cuius nepos tu es. **ut s. in vis.
Ad laud. añ.** Sedē anna dño de/
coram pparauit intra quam a seclo
manēs se locauit. **Añ.** Terra laudet
dñm virginē qui virginum nasci de
anna uoluit. **Añ.** Obstruxit deus
oium os ioachim dicētiū maledicto
legis obnoxium. **Añ.** Jsraeli conue
nit deo benedicere qui de ipso uoluit
matrē sibi sumere. **Añ.** Gobis ꝑson
filie magne sint letitie dei pro hospi
tio quod pparauit filio. **Cap.** Mdu
lierē fortē. ℣. Diffusa est gratia in.
Sup bñ. añ. Miserēdi patribus
tempus aduētabat: mariam cum an
gelus uenturam monstrabat: que cū
matre postulet ut nos pie visitet ori/
ens ex alto. **Ofo ut s. Ad horas
añe de lau. Cap. ut. s. Ad sextaz
cap.** Oēs domestici ei⁹. **Ad no
nā cap.** Fallax gra. **In scdis vis
añe de laudibus. ps de virgini/
bus. Cap. ⁊c. Ad mgt añ.** Anna
sonans gra nobis gratiosa sit obten/
ta uenia ne nos criminosa ultra pre/
mat actio: sed det satisfactio loca gau
diosa. **Ofo ut s. In festo beati
christofori martyris ad vs sup
pos añe ⁊ ps feriales. Cap. et
℣. de vno martyre.** ℟. Orauit
martyr dei christoforus ⁊ dixit. Que
so pie pater ut nunq̄ sit fames uel ul
lus languor ubicūq̄ mei fuerit me/
moria. ℣. Audiuit uocē angelicam
dicētem sibi fiat tibi sicut vis: ⁊ iterū
orauit dicens. Queso pie. Gloria pa
tri ⁊ filio ⁊ spū sancto. Sicut erat in
principio. **Hymnus.** Laudes di
camus domino. **Super magt
añ.** Rogamus te sancte christofo/
re martyr ut pro nobis sis apud deū
perpetuus intercessor quatenus tua
sacra solennia uenerantes supernis

agminib⁹ sociari mereamur. Oro.

Tuis domine quesumus adesto supplicibus ⁊ mūdane prauitatis insidias auerte ⁊ intercedente beato christoforo martyre tuo fragilitatem nostram sempiterna pietate prosequere. Per. Ad complet. capituluz de vno martyre. Hymn⁹. Flores ⁊ frondes virgula. ℣. de vno martyre. Sup nunc dimittis añ. Accipe lutum. Ad matut. inuitat. Regem regum dñm christum adoremus. Qui beato contulit christoforo sacris iungi martyribus. ps. Venite exultemus. In primo nocturno añ. Dixit dagn⁹ ad niceam ⁊ aqlinam aurum uobis dabo infinitum si ꝓpter uos christoforus peccat. ps. Beatus vir qui non. Añ. Ingresse in carcerem viderunt ipsum orantem ⁊ ceciderunt in facies suas. ps. Quare fremuerunt. Añ. Jussu regis iniqui diuisa est aquilina ⁊ nicea flammis exusta ⁊ postmoduz decollata. ps. Domine quid. ℣. Gloria ⁊ honore. Passio beati christofori martyris. L. j.

Temporibus illis regnante dagno in ciuitate samon: homo quidaz uenit de insula ex genere chananeoꝝ: cui ostensum est a dño ut baptizaret baptismo scō quem ostendit dominus iesus in seculo. Et ostensum est ei ꝙ multe gentes per eum crediture erant in dñm iesum christum. ℟. Eo tēpore quo regnabat dagnus ecce q̄dam homo uenit ab insulis: intuens eum mulier quedam dixit ad populum. Venite ⁊ videte hoīem: qualem nunq̄z vidistis. ℣. Erat enim mire magnitudinis: ut eū vidit mulier que ibat immolare idolis: ingressa in ciuitatem clamauit dicēs. Venite. L. ij.

Ipse autem sanctus erat ex toto corde orans: ⁊ ecce nubes de celo descendens illuxit super euz: ⁊ uox de celo dicens: Surge electe dei viui ecce accepisti baptismuz in nomine domini ⁊ sācte trinitatis. Et ingressus ipse sanct⁹ intra se orabat dicēs: Gloria tibi deus qui cōuertis ignorantes ⁊ adducis ad viam ꝟitatis ⁊ cōmutas linguam ferarū ⁊ das eis linguam humanam. ℟. Sanctus christoforus vidēs pplm: Fixit virgam in terram que statim floruit ⁊ ramos ꝓtulit. ℣. Exiuit pplus innumerabilis de ciuitate ⁊ ut eos vidit scūs christoforus orauit ut cōuerterentur. Fixit.

Et ingressus in ipsam ciuitatem iteruz orabat dicēs: Dñe qui fecisti adam ⁊ dedisti ei scientiam ut cognosceret viam ꝟitatis: da mihi tuo seruo ut reuocē pplum istū qui in errore est. Et duz hec oraret exijt mulier de ciuitate illa ut L. iij.

iret adorare idola: ⁊ ipsa vidēs sanctum christoforū cōtremuit ⁊ facies eius imutata est ⁊ cucurrit ad ciuitatez ⁊ clamauit dicēs: Uenite ⁊ videte mirabilia que adhuc nullus hominuz videre potuit. ℟. Audiens imperator populum conuerti: ducētos milites misit ut eum in carcerem mitterēt. Donec inueniret qualiter eum interficeret. ℣. Ut aūt rex vidit sanctū christoforum: pre magnitudine eius corruit ⁊ eleuatus iussit eum in carcerē mitti. Donec. In secūdo noct. añ. Dixit sanctus christoforus ad dagnū imperatorē: quomodo stulte adoras deos ereos. ps. Cum inuocarem. Añ. Tunc iratus impator precepit carnificibus cassidē igneam afferri ⁊ ī caput christofori poni. ps. Uerba mea. Añ. Quadraginta milites ꝓiecerunt arma sua ante conspectum dagni dicentes: nos deum christofori adoramus: ⁊ iussit eos decollari. ps. Domine dominus noster. ℣. Posuisti domine super. Lec. iiij.

Exierunt aūt turbe multe ⁊ viderunt ipsum sanctū stantem iuxta ecclesiam. Et respiciēs ipse ad populū dixit: Domine deus omnipotens da eis ut credant per me noī tuo scō. Et tenens virgam in manu sua fixit eā in terra dicēs: Domine deus fac virgā istā florere ⁊ bonos ramos habere: ⁊ formosa folia gignere: sicut mutasti aquaz in vinuz in chana galilee: ⁊ statim floruit ꝟga. ℟. Uenerūt tres viri ꝯsules ad regem ⁊ dixerūt. Bonum tibi erat dagne si natus nō fuisses qui talia tormenta infers in istuz sanctū. ℣. Uidentes sanctum christoforum cum virgis ferreis cedi dixerunt ad regem. Bonuz. Lec. v.

Illi autē videntes virgā floruisse crediderunt cōtinuo centum triginta anime ⁊ baptizati sunt ab ipso scō. Audiens autez hec dagnus rex iussit euz sibi exhiberi. Uidētes autē milites euz orantem timuerūt appropinquare ad eū. Et transmisit alios ducētos: ⁊ cuz vidissent euz orantem ceperunt ipsi orare cum eo. ℟. Igitur dagnus rex precepit ante se consules adduci. Et coegit eos idolis immolare: quia crediderant in sanctum christoforū. ℣. Hoc deniqz spernētes ⁊ increpātes regē cōtinuo capitalem subierūt sententiam. Et coegit. Lectio. vj.

Complens autem sanctꝰ orationem: dixerūt milites ad eum. Domine: rex desiderat te videre. Et respondit: Sic uoluntarius uenio: sed nō tamen uobiscuz. Ingressus est aūt in cōspectu dagni: quē cum vidisset dagnus rex qm̄ magnꝰ erat: pauore territus statim corruit de consistorio ubi sedebat.

℟. Beatus xp̄oforus dixit ad regē vide tyrāne non me tangit ignis sed mutauit naturā. Per virtutē xp̄i. ℣. Ministri uero urgebāt oleuz ut citius eum ureret ⁊ pre nimia flamma liquefactū est scānum. Per vir. In tertio noct. añ. Beat⁹ christoforus dixit ad regem si ampliora tormenta adhibeas refrigerium mihi prestas. ps. In dño cōfido. Añ. Tormenta tua dagne mihi sunt refrigerium ⁊ dulciora super mel ⁊ fauuz. ps. Dñe qs habi. Añ. Fera malefica qd negas deos meos ⁊ oēm populū trahis ad uanā culturā? ps. Dñe in virtute tua. ℣. Magna est gloria eius. Septima lectio de euāgelio: Qui vult uenire post me. cū sua omel. reqre in cōi vni⁹ martyris. ℟. Ligatus est ad trabem in platea sanct⁹ dei martyr christoforus. Et iussu regis ternas singuli sagittas in eū milites miserūt. ℣. Gr̄a aūt diuina coopante vna ex his corpus ei⁹ nō tetigit. Et.

Postea sedēs pro tribunali īterrogauit eū dicēs: Quis es tu: aut vnde es tu: ⁊ qd̄ est nomē tuū? At ille respondit: Ex natiuitate mea reprobus dictus sum: post baptismū ꝟo christoforus uocor. Dixit autē rex ad eum: Chananee cur nō sacrificas dijs? Sanctus christofor⁹ respōdit: Uere uocatus es dagnus: quia tu es pars et consors patris tui diaboli. L.viij.

℟. Btūs christoforus dixit ad regē disce miser quāta sit virt⁹ iesu christi. Nam sagitte tue nō me ledūt: sed in te ꝯuerse oculū tuū eruerunt. ℣. Dixit uero scūs martyr ad dagnū regē: tyrāne neq̄ uel modo crede. Nam.

Ipse autē rex cogitās intra se dicebat: Quō possum eū qui inter feras nutritus est vincere: si nō inuenio vniuersa tormenta? Et iussit eū in carcerē mitti. Et ecce illi ducenti milites uenientes ante regez proiecerunt arma sua ante eū dicentes: ⁊ nos credimus in deū sancti christofori ⁊ eū adoram⁹. L.ix. ℟. Orauit martyr dei christoforus. Ad laudes añ. Exiuit sagitta a latere sancti martyris ⁊ ꝑcussit regem in oculo dextro ⁊ excecauit euz. ps. Dñs reg̃uit deco. cū reliqs. Añ. Dixit sanctus christoforus si credis in christo aperietur oculus tu⁹. Añ. Crastina die hora octaua accipio coronā ⁊ tēdo ad supos. Añ. Ueniēt populi ⁊ tollent corpus meum ⁊ ponēt illud in loco orationis. Añ. Accipe lutū sanguinis mei ⁊ pone sup oculum tuum in nomine christi ⁊ saluus eris. Cap. ⁊ ℣. de vno martyre. Sup bn. añ. Rex dagnus uenit ad tumulū martyris ⁊ clamauit uoce magna dicens: sancte christofore ostēde mihi virtutē christi: ⁊ tulit terrā cum sanguine eius ⁊

ponēs sup oculum visum recepit: ⁊ statim orauit dicens: bñdictus deus isrl' quia visitauit ⁊ fecit redēptionē plebis sue. Ad horas diei añe de laudib⁹. Cap. ℣. ⁊ ℟ia de vno martyre. Oro ut s̄. In secūdis ℣is añe de laudib⁹. ꝑs de vno martyre. Cap. ℟. hymn⁹ ℣. añ. sup mg̃t de vno martyre. Pro sancto Panthaleone. Oratio.

DEus qui beatū pantha/leonē martyrē tuū inter vincula liberū: inter tormenta securū gratia tue libertatis feci sti: q̄s imensam clementiā tuaz ut in nobis flāmas corporaliū passionum largitate tue miseri cordie restringas ⁊ igne beate charitatis semp accēdas. Per. Postea pro scō christoforo añ. Venite oēs ppli ad sacrum tumuluz ⁊ fundamus preces ad dñm ut sicut per gloriosum martyrē christoforuz multorū aīas conuertit: ita ⁊ nos tā/ti martyris fulti iuuamine supnorū gloria ꝑpetuo ꝑfrui mereamur. ℣. Posuisti domine. In festo bti pā thaleonis martyris. Lectio. j.

IN illis diebus regnante ipio ⁊ iniquo maximia/no plurimi in hac vita despicie bant̄ pro ea que dño est fides: ⁊ ꝓpter regnuz dñi nr̄i iesu xp̄i. Quidā ℣o in mōtib⁹ se abscon debant: qdā aūt in cauernis pe trarū: ⁊ sic a malis penis libera bant̄. Alij in ciuitatibus a pessi mis ꝑncipib⁹ torq̄bant̄: ⁊ sic in dño nr̄o iesu xp̄o ꝯsumabant̄.

CErtabat tūc fides ⁊ scitas christi: per patiē tiā suos athletas coronās: hec autem victoria ad vitaz ꝑducit eternā. Impijssimus aūt certa/bat insaniēs. In illis dieb⁹ erat senior noīe eustorgius habitās in nicomedia ciuitate: hic habe bat filiū nomine panthaleonē. L. ij.

ERudiuit euz opti/mis litteris: ⁊ tradidit eū cuidā nomie eufrosino qui oīa que erant circa regis custodiaz regebat in palatio. Hic accipi/ens panthaleonē summāqz do cebat eū medicine doctrinaz: ⁊ frequēter ibat cū eo ad palatiū. L. iij.

ET rex vidēs eum dixit ad eufrosinuz. Cuius est hic puer? Eufrosin⁹ respondit: Filius est senatoris eustorgij. Rex ⁊ qui cū eo erāt dixerunt: Per salutē deoruz di/gnus est iuuenis iste regi assi/stere. Nā ⁊ rex cū summa dili/gentia rogabat eum doceri uo/lēs habere eufrosini successorē. Lectio. iiij.

ERat aūt quidam senior nomīe hermolaus absconsus cū duobus xp̄ianis in domo ubi transituz habebat panthaleon. Hermolaus ℣o ut vidit eum cognouit per spiritū Lec. v.

sanctū: q: uas electionis futur⁹ erat ꝑm beatū paulū. Nemo ei aliqñ persuasit impudice attendere mulierem: aut in theatruz ire: aut sine causa ridere sicut est consuetudo ceteris iuuenibus.

Uno aūt die uocat L. vj. eū senior hermolaus rogans eū ut intraret domū eius ubi abscōsus erat. Et cū ītrasset salutauit eū dicēs: Gaudeas iuuenis oī decore nate. Et puer respōdit. Gaudeas senior omni digne decore. Et senior dixit. Quis es tu fili: aut que sunt circa te: uel cuius disciplinā uł doctrinam discis? Septima lectio de euangelio: Qui vult uenire post me. cuz sua omel. require in cōi vni⁹ martyris. Lec. viij.

Panthaleon respondit. Filius sum senatoris eustorgij: mater aūt mea euola que iā defuncta est. Et senior dixit. Cuius secte cōsentis? Panthaleon rñdit. Cum adhuc viueret mater mea uoluit me secū habere: ⁊ pater ꝓhibuit uolēs me in palatio militare. Postq̄z autez defuncta est mater mea: pater me⁹ ubi uoluit tradidit me. Lec. ix.

Senior dixit. Que discis a magistro tuo? Pāthaleon respōdit. Asclepiū ⁊ hypocratē ⁊ galienū. Et precepit magister meus dicens. Si didiceris eoꝝ disciplinam eris curās omniuz hominū īfirmitates. Senior dixit. Nihil sunt asclepius ⁊ hypocrates ⁊ galienus: aut ceteri dij quos maximian⁹ colit. Consenti ergo mihi fili ⁊ crede in christo: per cui⁹ inuocationē omnē infirmitatē curabis. In secūdis ꝟis añe ⁊ ꝑs de vno martyre. Pro sancta martha capitulum.

Mulierē fortem qs inueniet: ꝓcul ⁊ de ultimis finib⁹ ꝑciū eius: ꝯfidit in ea cor viri sui ⁊ spolijs non īdigebit: reddet ei bonuz ⁊ non malum oīb⁹ diebus vite sue. ℟. Beata ⁊ uenerabilis hospita christi martha nobilis antiqua decurrēs ꝓle parentum. Nobilior gestis Nūc super astra manet. ℣. Erat enim corpore uenusta: facie decora: moribus ornata: culmine prima. Nobilior. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spūi sancto. Sicut erat in ꝑncipio. Nūc super. Hymnus. Nūc sancte nobis spūs. ℣. Ora pro nobis beata martha. ℟. Ut digni efficiamur ꝓmissio. Sup mgt añ. O btā martha que a pio hospite tuo suscitari fratrē tuū a busto īpetrasti: tuis ꝑcuz uotis impetra nobis a sepulchris vitiorum suscitari ⁊ dignis virtutibus adornari. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus cui btā martha hospitādo filiū tuū complacuit: da quesum⁹: ut ei⁹ meritis nostra

tibi seruitia complaceant qua/
ten⁹ in ede celestis mãsionis su
scipi ualeamus. Per eundem.

Gratia Ad complet. cap.
mulieris sedule delectat
virũ suũ ⁊ ossa illi⁹ ipinguabit:
disciplina illius datũ dei. Hym
nus. Laudes ergo ꝑsoluamus.
℣. de virginib⁹. Sup nũc dimit
tis añ. O felix dei famula digna lau
de per secula martha christi discipu
la pro nobis deprecare ut a peccatis
expiati efficiamur deo grati: ⁊ in ce/
lis collocati digne possim⁹ dicẽ alla.

Omnipotẽs cle/ Oratio
mẽtissime deus cuius fi
lius in ede btẽ marthe hospita/
ri dignatus est: da quesum⁹ ut
eius meritis que illũ placide su
scepit: in ede poloꝝ misericordi
ter hospitari ualeam⁹. Per eun
dez. In festo btẽ marthe ad ma
tut. inuitat. Imperatorẽ celorum
adoremus iesum christum: Qui gr̃a
hospitalitatis coronauit hospitã suã
martham. ps. Uenite exultem⁹.
In primo nocturno añ. Super/
nus hospes intrauit iesus in quod/
dam castellum ⁊ mulier quedã mar
tha nomine excepit illum in domuz
suam diligenter. ps. Domine do/
minus noster. Añ. Ut ꝓpheta re
fert quasi colonus uenturus est in ter
ra ⁊ quasi viator declinans ad ma/
nendum dominus in ede beate mar
the. ps. Celi enarrãt. Añ. Huic
beate marthe erat soror nomine ma
ria que sec⁹ pedes domini uerbũ ei⁹
audiebat pasci q̃ pascẽ malens. ps.
Domini est terra. ℣. de ℣gini/
b⁹. Uita btẽ marthe hospite xp̃i

Beata ⁊ uenera Lectio. j.
bilis hospita christi mar/
tha pago hierosolymitano op/
pido bethanico: egregijs hero/
ibus regalis ꝓsapie: syro p̃re:
eucharia matre extitit oriũda.
Cuius uterini fuere btã maria
magdalena ⁊ lazarus: quem ab
orco ⁊ busto suscitauit: eorum
uerus hospes ⁊ suscitator omni/
um seculoruz christus. ℟. Gau
deat totus orbis terrarum in celebri/
tate gloriose marthe hospite christi.
Quam iesus tantũ dilexit ꝙ ab ipsa
uoluit hospitari ⁊ pasci vitans reguz
palatia. ℣. Sicut impatori summo
amplexib⁹ diue virginis placuit te/
neri: sic ⁊ in ede beate marthe illi cõ
placuit refocillari. Quam. Lec. ij.

Nobilis antiqua decur/
rens prole parentum no
bilior gestis nũc super astra ma
net. Hec nãqz ab infantia oĩum
creatorẽ ualde dilexit: hebraicis
apicibus edocta prime legis p̃/
ceptis subdita: corpore uenusta
facie decora: eloquijs luculenta:
muliebribus operibus pulchre
erudita: inter omnes matronas
pijs moribus excellens culmi/
ne prima: ꝑsona sensu ⁊ ope nõ

secūda: charitate pollēs: viriles
contactus omnino vitabat. ℟.
O beata martha christi matris so-
cia que illa membra pia deica fouisti
ferculis ede sacrata tua. Que illa di-
ua mater pio fouet gremio. ℣. Fac
nos ergo tuis sacris precibus refoue-
ri tecū in ede polorū. Quc. Lec. iij.
NUsq̄ legit hanc virū ha
buisse: nec hois cōuber-
niū subisse. Quāuis enim pater
eī⁹ syrie ⁊ maritime multarūq̄
orarū dux extitisset egregi⁹ qui
post discipulo⁹ dñicorū disper-
sionē atheniēsium ciuiū predica
to⁹ fuit fidelissimus: tñ hec cum
prefato frē ⁊ sorore tria oppida
magdaluz. s. ⁊ bethaniā utranq̄
⁊ hierosolymitane urbis partez
iure hereditatis materne possi-
debat ⁊ pre cūctis parētibus do
miniū habebat: qm̄ sensu ⁊ ꝓbi-
tate habūdātio⁹ erat: cūctisq̄ ga
zis erat opima: militib⁹ ⁊ famu-
lis suis datrix nō stricta: cōuiua
famosa: in administratione da-
pum ualde perita. ℟. Felix mar
tha egregia quā iesus dñs amo⁹ no-
ster indeficiens ualde plurimū ama-
uit. Cuius sacris precib⁹ quatriduа-
num fratrem suum ab orco resuscita
uit. ℣. Dilexit dñs iesus beatā mar-
tham cuz qua dignatus est hospitari
⁊ pasci. Cuius. In secundo nock.
añ. Gloriosa martha christi hospi-
ta satagebat circa frequēs ministeriū
caboruz dñi nr̄i iesu christi. ℘. Er
ctauit. Añ. Martha stetit ⁊ ait:
dñe nō est tibi cure q⁹ soro⁹ mea reli-
quit me solam ministrare: dic ergo il
li ut me adiuuet. ℘. Deus noster.
Añ. Rūdēs statim dñs dixit: mar-
tha sollicita es erga plurima: maria
optimā partē elegit que non auferet
ab ea in eternuz. ℘. Fundaméta.
QUoniā ut sacra Lec. iiij.
asserunt eloga ubicunq̄
dñs ibat ad quiuia ⁊ illa intere-
rat martha: amore dñi ex more
ministrabat. Nam cum esset do
minus iesus in bethania in do-
mo simonis lep⁹osi ⁊ facerent
ibi cenam magnā: Martha mi-
nistrabat ad decus illius qui la-
zarum resuscitauerat. Et alibi
inquit: Quia martha satagebat
circa frequens ministeriuz. ℟.
Beata martha sup fratris nece con
querens pio hospiti suo dixit: Domi-
ne si fuisses hic frater meus non fuis-
set mortuus. ℣. Sed ⁊ nunc scio qa
quecunq̄ poposceris a deo dabit ti
bi deus. Domine si fuis. Lectio. v.
IN hospitalitate que apō
nos nō debet puipēdi per
quā abrahā loth ⁊ iosue ⁊ multi
alij placuerūt deo⁹ ⁊ angelis etiā
hospitio susceptis ualde intenta
fuit omniuz sedula hospitatrix
pyssima. Omnis tam domesti-
cus q̄z barbarus supueniēs ad
larē eius bethanicam quicquid

petebant accipiebant. ℟. Dixit dñs ihesus pie cõquerenti martheire/surget frater tuus. cui ipsa inquit scio qz resurget In resurrectione in nouissimo die. ℣. Dicit ei ihesus ego sum resurrectio & vita qui credit in me etiam si mortuus fuerit viuet. In. **Lec. vj.** Tunde cõtigit ut dñs hec diligere cepit & illum hospitio suscepit: & ipe qui est amator omnium: & in omnibus nobis ut in beato petro apl'o dilectionẽ regerit dicens: petre amas me: tãtum eam diligebat qz magis eius in ede qz alibi hospitari uolebat. Nam cũ ipse dñs ut euãgelium tradit die quadam in hierusalẽ pdicaret: sero reuertebat in bethaniam ubi erat amicus eius lazarus cum maria & martha sororibus. ℟. Informãs martham in fide dñs dixit ei: omnis qui viuit & credit in me non morietur in eternum: credis hoc ait illi utiqz. Adonay. ℣. Ego credidi qz tu es christus filius dei qui in hunc mundum uenisti. Adonay. **In tertio noctur. añ.** Diligebat dñs ihesus martham & sororem eius mariam & lazarum: o felix generatio quã christus iter ceteras magis dilexit. ℣. Cãtate. **j. Añ.** Resuscitato a mortuis lazaro cum esset ihesus dñs apud bethaniã in domo simonis leprosi fecerunt ei cenam ibi & martha dapifera ministrabat illi. ℣. Dñs regn. exul. **Añ.** Laudibus dignis. **regre in sc̃ds ꝓis. ℣.** Cantate. **ij. Tres alie lectiones de euãgelio.** In trauit ihesus in qdam castellum, **cum sua omel. regre in festo assumptiõis sancte marie. ℟.** Duas nutrices felices rex celorum Elegit de mille nutriẽdo filio suo mirem virginez & hospitam suã martham. ℣. Hec virgo puerum amiculum & martha virum trigenariũ panit. Elegit. ℟. Sacra christi hospita illo pio amore quẽ habebas cum pio hospite duz tuis gloriosis pcibus acceptabilibus fratre tuum a morte suscitauit illum. Diligẽter pro nobis implora. ℣. Et sua clemẽtia a sepulchris fetidis sceleribus nos suscitet ut viuere tecum in celis faciat. ℟. Veni dilecta hospita mea exi de carnis ergastulo transiens ad palatium celi quem me hospitio tuo suscepisti. Et ubi ego sum o mini stra & obstetrix mea illic mecum eris. ℣. In memoria eterna erit iusta hospita mea ab auditu malo non timebit in nouissimo die. Et. **Ad laudes añ.** Exultet omnis mundus laudibus altisonis in celebritate sancte marthe hospite christi. ℣. Dñs regn. decorem. **cuz rel. Añ.** Modie de carnis ergastulo beata martha terras relinquẽs ad celi palatium leta trãsiuit. **Añ.** Ille impator celorum diuus recepit eam in celis quem illa diligenter suscepat in terris. **Añ.** Nec maius qz abraham hospitio suscepit deum scilicet & hominẽ ihesum dñm nrm. **Añ.** Ora

pro nob sedule. Regre ifra. Cap.
Mulierem fortē qs iuenīet. ℣.
de virginibus. Sup bñ. añ. O
pijssima martha piū hospitē tuū pro
nobis deprecare ut qui fratrē tuum
ab orco suscitauit tuis sacris p̄cibus
exaudibilibus nos a sarcophagis vi/
tiorum resuscitet ⁊ tecum faciat viue
re in celis. Ad horas añe de lau.
Ad sextam cap.
Omnes enim domestici ei⁹ uesti
ti duplicib⁹: stragulatā uestē fe/
cit sibi: byssus ⁊ purpura indu/
mentum eius. Ad nonam cap.
Fallax gr̄a ⁊ uana est pul/
chritudo: mulier timens
deū ipsa laudabit̄: date ei de fru
ctu manuū suarū ⁊ laudēt eā in
portis opa ei⁹. Reia ⁊ ℣. de ℣gi/
nibus. In secūdis ℣is añ. Letē/
tur celi ⁊ exultent oēs gētes in his sa/
cris solēnijs gloriose marthe hospite
christi resonēt laudes impatori celo/
rum qui eā plurimū amauit. ps. Di
xit dñs. cū rel. de sancta maria.
Añ. Hec est martha gloriosa que re
gē celoꝝ hospitata est ⁊ pauit qui an
gelos ⁊ hoīes ⁊ omnē creaturā alit ⁊
pascit. Añ. Felix martha illuz qui
suscitauit fratrē tuo amore pro nobis
implora ut sua clemētia a sepulchris
fetidis scelerū nostrorū nos suscitet ⁊
viuere tecū in celis faciat. Añ. Lau
dibus dignis extollenda gl̄iosa mar/
tha que regez celoꝝ hospitata est per
quod īpetrauit resuscitari fratrē suuz
a busto. Añ. Ora pro nobis sedule
supplicās ad christum quem hospita
ta es ede martha gl̄iosa. Cap. hym
nus ⁊ ℣. ut sup̄. Sup magt̄ añ.
Adonay iesu christe imperator celo/
rū humillime hospes beate marthe
quesumus clementiam tuam ut me/
ritis egregie hospite tue hic digne vi
uere ⁊ in celis nos cū ea facias letari
all̄a. Ad cōplet̄. ut s̄. per totum.
Scōruz abdon ⁊ sennen. Oro.
Deus qui scis tuis abdon
⁊ sennen ad hāc gloriaz
ueniēdi copiosum munus gra/
tie cōtulisti: da famulis tuis suo
rū ueniā peccatoꝝ: ut eoꝝ īterce
dētib⁹ meritis ab oīb⁹ mereant̄
aduersitatib⁹ liberari. Per. L. j.
Orta tēpestate sub decio
cum multi christianoruz
necarent̄ in urbe roma presidē/
te in urbe galla pgit decius ad p
sas cū bellum urgeret̄ psarum.
Ueniens aūt in ciuitate que co
gnominat̄ pictica sedit in eadē:
bellum tñ agebatur. Ascēdit ta/
men in montē decius medorū:
⁊ facto conflictu pugne fecit vi/
ctoriā ⁊ interfecit psarum multi
tudinē ⁊ obtinuit ciuitates has
babyloniam: hyroniā: cordulā:
assyriam ubi etiaz inuenit mul/
tos christianos quos cum sup/
plicijs ⁊ afflictionibus necauit.
Eodem tpe cepit de L. ij.
cius curiose querere chri/

stianos: mittens auctoritatē suā in vniuersam persidam. Tunc quia lucerne lucentes: non sub modio posite sed super candelabrum ut lucerent omnibus qui in domo dñi sunt latere nō poterant: uenerunt pagani ad decium ⁊ dixerunt ei: Ecce quib⁹ in victoria tua sanguinē donasti corpora christianorum colligūt ⁊ in pdio suo recōdūt: nec dijs humiliant: nec tua p̄cepta sequūtur ut sacrificijs honorent. ℣. Ecius respondit. Qui sunt isti prophani? ℟. Responderūt. Abdon ⁊ sennen. ℣. Et iussit eos adduci. Qui cū uenissent ante cōspectuz decij dixit eis. Sic stulti ⁊ uos facti estis: uel hoc non recordami ni quia nō colētes deos traditi estis in manus romanoz ⁊ nostras: ℟. Abdon respōdit. Magistros victores sumus facti deo fauente ⁊ dño nostro iesu christo qui regnat in eternuz. **In festo beati petri ad vincula ad vs añ.** Solue iubente deo terrarū petre cathenas qui facis ut pateant celestia regna beatis. ℣. Laudate pueri dñm. **cū ref. Cap.** Misit herodes rex manus. ℟. Surge petre. **Hym.** Jam bone pastor. ℣. **de apl̄is. Ad magt añ.** Angelus aūt dñi astitit ⁊ lumē refulsit in habitaculo carceris percussoq; latē petri excitauit eū dicēs: surge uelociter ⁊ ceciderūt cathene de manib⁹ eius. **Oro.**

DEus qui beatuz petrum apl̄m a vinculis absolutū illesum abire fecisti: nostroz quesumus absolue vincula peccatoz ⁊ oia mala a nobis p̄opitiatus exclude. Per. **Ad cōplet. cap.** Angelus dñi astitit. **Hy.** Jam bone pastor. ℣. **de apostolis. Sup nunc dimit. añ. Tu es petrus. Oro ut supra. Ad matut. inuitat. añe ad nocturnos. Reliq añe de laudibus. Cap. ⁊ sup būn. añ. ut in festo suo maiori. Ser lect. de legēda ipsius festi: ⁊ tres de euāgelio.** Venit iesus in partes cesaree philippi. **cū sua omelia. Ref. oia de cōi apl̄orū. L. j.**

SOlēnem obseruantiā huius festiue diei a ritib⁹ gētiliuz suppstitionem in religionē cōmutans suscepit ecclesia dei: sicut ⁊ alia multa que adhuc ecclesiasticis annalibus leguntur inserta. Nam quod gentiles superstitioso cerimoniarum ritu triumpho augusti cesaris exhibebant sextilibus kalēdis in religiosam trāsijt uenerationem euangelici pastoris. Quomodo aūt hic ritus in christianam religionē transierit audite. **Lec. ij.** INterfecto iulio cesare in senatu: antonius habens in coniugio sororem Augusti

repudiauit: ⁊ egypti reginam cleopatram uxorē duxit: eiusq; corpus adeo intumuit ut nō solum romane urbis sed ⁊ totius orbis dñationem sibi affectare tēptauerit. Q̄d augustꝰ audiēs aggressus antoniū in alexādria bellicose interfecit: ⁊ sic exitialibus eius ausis finē dedit. L.iij.

Cleopatra aūt forme sue cōfisa oculos augusti tēptare aggredit̄: sed frustra: quia eiꝰ pulchritudo a p̄ncipe est despecta. Illa v̄o ubi despauit seq; triūpho seruari cognouit: in regiuz mauseolū recepit: ibiq; induta regios cultꝰ in referto odoribus cōditorio iuxta suū se collocauit antoniū: admotoq; uberibꝰ aspide sic in mortē resoluta est uelut in somnum. Lec. iiij.

Ita victor augustꝰ alexādria cum tota egypto potitus romā redijt: ⁊ cū multiplici victorie triumpho suscipi meruit. Quid aūt nr̄a refert de fastis ⁊ cronicis huc transcribere multiplicē huiꝰ triūphi pompā nisi ad eruditionē eccl̄ie ⁊ apl̄orum principis gloriam. Lec. v.

Quicquid eniz diuitiaruz ac p̄ciose supellectilis in auro gēmis ebore ⁊ purpure in thesauros egypti pharaonuz ⁊ ptolemeoꝝ ꝯtulit magnificētia. Quicquid a philippo macedonie sua recepit alexandria totū hoc vna semel ⁊ simul res publica ab augusto aucta recepit.

Proinde ⁊ senatus cōsultu decretū est ut huius victorie diē oīs roma singulis ānis festiuissime celebraret in sextilibꝰ kalēdis: ⁊ ut firmius maneret oī ppl̄o festiuū daret̄ de publicis apothecis ⁊ horreis epulū. Hoc itaq; ritu assumpto vniuersa ciuitas p̄dicta die coronata solennizabat ⁊ cesari augusto triūphales plausus exhibebat. Ad horas diei añ. ⁊ cap̄. ut in alio festo. In secūdis v̄is añ. Jurauit dñs. cum rel̄. p̄s de apl̄is. Cap̄. hym. ⁊ v̄. ut s̄. Sup mg̃t añ. Beatus petrus apl̄s vidit sibi christū occurrere adorās eū ⁊ dixit dñe quo uadis uenio romam iterū crucifigi. Oratio ut s̄. Ad cōplet̄. ut s̄. In festo bti Stephani episcopi ⁊ martyris. Oratio

Deus qui nos bti stephani martyris tui atq; pontificis annua solēnitate letificas: concede propitiꝰ ut cuius natalitia colimꝰ: de eiusdē etiā protectiōe gaudeamus. Per. Passio bti stephani ep̄i ⁊ martyris. L.j

Temporibꝰ ualeriani ⁊ galieni multi christianoruz declinantes seuitiā tyrānoꝝ occultabant̄: alij v̄o se ingerētes martyrij palmā cōsequebant̄.

Data autē fuerat lex ut quicūq; ꝑderet christianū occultum: facultatem eius accipet ⁊ honorē cui⁹ uellet peteret militie. L.ij.

TUnc beat⁹ stephanus urbis rome episcopus congregato vniuerso clero suo sic alloquebat dicens: Fres ⁊ cōmilitones mei audistis ꝑcepta diaboli seua vulgari: ut sigs christianus detentus fuerit a pagano oēs facultates ei⁹ accipiat. L.iij.

QOs itaq; fres resputte facultates terrenas ut regnum celeste ꝓcipiatis. Nolite timere ꝓncipes seculi: sed orate dñm deuz celi ⁊ iesum christū filium eius qui potēs est nos oēs eripe de manib⁹ inimicoz ⁊ diaboli seuitia: ⁊ sue gratie sociare. Presbyter bon⁹ rñdit. Nos defideramus oēs facultates terrenas derelinquē etiā ⁊ sanguinē ꝑpter nomē dñi nr̄i iesu christi fundere: si tñ eius mēbra meremur gr̄am adipisci. In festo inuētionis corꝑis sci stephani ꝓto martyris sup ꝓpos añ. Stephan⁹ aūt plenus gr̄a ⁊ fortitudine faciebat prodigia ⁊ signa magna in pplo. ꝑ. Laudate pue. do. cuz ref. Cap. STephanus autez plenus gr̄a ⁊ fortitudine faciebat signa ⁊ ꝑdigia magna in populo. ℟. Cum sarem ego gamalicl. Hym. Sācte dei ꝑciose. Sup magt añ. Ostendit sanctus gamaliel per visum luciano sacerdoti tres calatos aureos rosis refertos ⁊ quartum argēteum croco plenum ⁊ dixit: hi sūt nostri loculi ⁊ nr̄e reliquie: hic aūt sanguineas habēs rosas loculus est sancti stephani qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. Oro. QEus qui es sanctoz tuoz splēdo: mirabilis quiq; hodierna die bti stephani ꝓto martyris tui sāctorūq; nichodemi gamalielis atq; abibon ueneradas reliqas reuelasti: da nobis in eterna letitia de eoz societate gaudere. Per. Ad sextam QUm autem esset ste cap. phanus plenus spu sancto intēdens in celum vidit gloriā dei: ⁊ iesum stātem a dextris virtutis dei ⁊ ait: ecce video celos aptos ⁊ filiuz hois stātem a dextris virtutis dei. Ad cōplet. POsitis aūt genibus cap. beatus stephanus clamauit uoce magna dicens: dñe ie su ne statuas illis hoc peccatum qa nesciūt qd faciunt. Hymn⁹. Funde ꝑces pio deuoto. ℣. de uno martyre. Sup nunc dimittis añ. Dum inuētuz esset sacratissimū beati stephani corꝑus. Oro ut supra. Ad matut. inuit. In inuētione corꝑis ꝓtomartyris stephani: Regi regū iubilemus. ꝑ. Uenite exultemus. In ꝓmo noct. an.

K

Luciano uenerabili ꝓsbytero gesceti in stratu suo de reuelatione sanctarū reliquarū ꝓtomartyris stephani talis diuinitus ostensa est visio. ꝑ. Beatus vir qui nō. Alī. Dum adhuc pene vigilaret vir uenerādus tanꝯ in excessu mentis repēte est effectus. ꝑ. Quare fremuerūt. Alī. Vidit igit assistē sibi virum etate senem statura, pcerū vultu decorꝫ. ꝑ. Dñe quid. ℣. de vno martyre. L.j.

Lucianus mibicordia dei indigens ⁊ oium hoium minimus ꝓsbyter eccl'ie dei que est in villa caphargamala in territorio hierosolymitano: sancte eccl'ie dei ⁊ oīb⁹ sanctis qui sūt in chꝛo iesu in vniuerso mūdo: in dño salutē. ℟. Sāctus gamaliel doctoris gētium pauli didascalus apparuit christi sacerdoti luciano in uestitu cādido amictus pallio. Et virgam manu gestabat aureā. ℣. Calciatus caligis in superficie deauratis quasi deambulās corā eo. Et. L.ij.

Quod apparuit mee pusillitati a deo de reuelatiōe corꝑis beati gl'iosi primi martyris stephani ⁊ primi diaconi christi: ⁊ nichodemi qui in euāgelio legit: ⁊ gamalielis qui in actibus apostolorꝫ nominat: ne cessariuꝫ duxi uestre dilectioni in christo imploratus ac magis iussus a sancto dei cultore patre nr̄o auito ꝓsbytero ut ꝑm fidez ꝓsumatam interrogāti quasi filius p̄ii obediens: ⁊ sicut cognoui cum omni simplicitate impigre indagare oēm ꝓbitatem studui. ℟. Igit dissimulata gamaliel deambulatione uenit ad eū ⁊ virga quam manu tenebat tetigit illū uocās eum tertio. Luciane luciane luciane surge. ℣. Qui sacerdos respōdit: qs es dñe at ille dixit ad eum. Luciane. L.iij.

Die ℣o parasceue hoc est sexta feria que est tertio nonas decēbris ꝓsulatu honorij decies ⁊ theodosij septies augustoꝝ aduenīēte nocte ⁊ dormiēte me in cubiculo meo in loco sancto baptisterij in quo ꝓsuetudo mihi erat dormire ⁊ custodire eccleſiastica que erant in ministerio: hora tertia noctis que est ꝑma custodia vigiliarū quasi in extasi effectus semiuigilās viruꝫ vidi senem lōgeuum hierosolymitanepem: hoc est dignuꝫ sacerdotem: canum: barbam ꝑlixam hītem: palliatum stola alba: cui inerant gēmule auree hītes in trinsecus sancte crucis signuꝫ ⁊ virgam auream in manu habētem. ℟. Sacerdos dei lucianus ꝓstrauit se in orationē laudās deum ⁊ dicēs dñe iesu christe Si est hec visio ex te ꝓsta ut iterum ⁊ tertio manifestet mihi. ℣. Et confisus fiducialiter annūciem reuelationem sanctam reliquiaruꝫ. Si est. In secūdo nocte.

añ. Vir dei gamaliel ait luciano: nō mei solūmodo causa sollicit⁹ suz sed potius pro illis qui mecum sunt. ℟s. Luz inuoca. añ. Isti enim maximo digni sunt honore uenerari in terris quos in celo rex regum immensa cumulauit glia. ℟s. Verba mea. añ. Cum ergo sint apud deū meritis excelsi: apud hoīes loco tenent humili. ℟s. Dñe dñs noster. L. iij.

Et uenies astitit ad dexteram meam z virga aurea pulsauit me tertio: z uocās noīe meo z dicens: Luciane luciane luciane. Et dixit mihi greco sermone. Uade in ciuitatez que dicit helia que est hierlm: z dic sācto ioāni qui in ea est epūs. Quā diu clausi sumus z non apis nobis: z maxime qa in tpibus tui sacerdotij oportet nos reuelari: ℟. Uade luciane z dic ioāni epo hierosolymitano usquequo non apis nobis. Tuis etenim tpibus reuelādi sumus. ℣. Api nobis uelocius ut per nos ostiuz misericordie sue humano generi apiat deus. Tuis. Lectio. v.

Aperi nobis monumētū festināter ubi in negligētia posite sunt nre relige: ut per nos apiat deus z christus eius z spūs sanctus ostiuz clemētie sue in hoc mūdo: piclitat enim seculuz ex multis que in eo singulis diebus fiūt: z nō tātum sollicit⁹ sum pro me quātuz ptinet mihi de his qui sunt mecuz positi sci z multo honore digni. ℟. Lucianus pbyter dixit dñe tu quis es z qui sunt tecū: at ille ego sum gamaliel pauli quōdaz doctor apli. Qui au tē iuxta me quieuit ipse est dōnus stephanus. ℣. Qui a iudeis hierosolymis lapidatus ad lacerādum bestijs z auibus est positus per dei puidentiam pmansit intactus. Qui. L. vj.

Ut rūdi dicens: Quis es tu domine z qui tecū sunt? Respōdit mihi. Ego sum gamaliel qui paulum apostolū nutriui z legem docui in hierusalem. Dic autem qui mecuz in orientali parte monumēti iacet ipse est dōnus stephanus qui lapidatus est a iudeis z pncipib⁹ sacerdotuz in hierusalē pro christi noīe foras portam que est in aglonez que ducit ad cedar ubi die ac nocte iacuit pectus ut sepulture non dareť fm mandatum impioz pncipum ut a feris cōsumereť corpus eius. ℟. Scūs gamaliel in uisu dixit luciano diligēter aīaduerte que dico z statim posuit coram eo tres calatos aureos. Et quartus argēteus plenus erat rosis. ℣. Unus de tribus calatis rubē tes habebat rosas tanqz sanguinem: alij uero referti erant rosis albis. Et. In tertio nocť. añ. In ieiunijs z oronibus cōstituto apparuit iterum sanctus gamaliel luciano pbytero

dicēs quare dissimulasti frater ⁊ non retulisti que dicta sunt tibi ioāni ep̄o: ps. In dño ꝯfi. Aū. Nōne vides quanta sit siccitas ⁊ tribulatio in toto mūdo ⁊ tu negligēter agis. ps. Dñe qs habi. Aū. Surge ergo ⁊ uade dic ioāni ep̄o ut apiat nobis ⁊ faciat locū oronis ut per nr̄az intercessionē misereat dñs populo suo. ps. Dñe in ꝟtute tua. Secūdū matheū.

IN illo tpe: Dicebat iesus turbis iudeoꝝ ⁊ p̄ncipib⁹ sacerdotum. Ecce ego mitto ad uos ꝓphas ⁊ sapiētes ⁊ scribas. ⁊ rel. Omel. sancti hieronymi

ECce ego mit p̄sbr̄i. L. vij. to uobis ꝓphas ⁊ sapientes ⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊ ex illis flagellabitis in synagogis ur̄is: ⁊ ꝑseq/mini de ciuitate in ciuitatē. Hoc qd̄ ante dixeramus: īplete mēsuram patruz uestroꝝ: ad personam dñi pertinet eo ꝙ occidendus esset ab eis. ℟. Uides o frater luciane hos calatos hic rosas habēs pulcherrimas loculus est p̄ciosi martyris stephani. Qui solus ex nobis meruit martyrio coronari. ℣. Introgressus in ostium sepulchri inuenies eum in oriētali parte. Qui. L. viij.

POtest ⁊ ad discipulos ei⁹ referri: de qbus nūc dicit. Ecce ego mitto ad uos ꝓphas ⁊ sapiētes ⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊ flagellabitis in synagogis ur̄is: ⁊ ꝑseq/mini de ciuitate in ciuitatē ut impleatis mēsurā patruz ur̄oꝝ. Simulqz obserua iuxta apl'um scribētē ad corinthios: uaria dona esse discipuloꝝ chr̄i. ℟. Cū scirē ego gamaliel sanctitatē christi athlete stephani fidē ei⁹ ac deuotionē: credēs me in resurrectionē partez habiturū cū eo feci euz sepeliri In monumēto meo nouo. ℣. Auditor dñi nichodemus ibidem sepultus est: ⁊ abibas filius meus mecum est repositus ubi iacet btūs stephanus. In. L. ix.

ALios ꝓphetas qui uētura p̄dicēt: alios sapiētes qui nouerint qñ debeāt ꝓferre ꝑmonē: alios scribas in lege doctissimos ex qb⁹ lapidat⁹ est stephanus: paulus occisus: crucifixus petrus: flagellati in actibus apl'oꝝ discipuli ⁊ ꝑsecuti eos sūt de ciuitate in ciuitatē ut expulsi de iudea ad gētiuz ppl'm trāsmigrarent. ℟. Sanctus ioannes ep̄s lachrymatus pre gaudio bñdixit deū ⁊ dixit ad lucianuz p̄sbyterū oportet me inde trāsferre beatum ꝓtomartyrem stephanuz. Qui tanq̄ angelus apparuit posit⁹ in ꝯcione hoīum. ℣. Qui p̄mus apud iudeos dñica bella ꝑegit ⁊ iesuz a dextris virtutis dei stātē videre ꝓmeruit. Qui. ℣. de vno martyre. Ad lau. aū. Regressus lucianus p̄sbyter a sancto ioāne ep̄o iussit ut ꝯsurgerent oēs diluculo ⁊ fo/

derēt in aceruo illo ubi putabāt esse corpa sanctoꝝ. ps. Dñs regna. de corē. cum rel. Añ. Apparuit sanctus gamaliel cuidā monacho noīe migetio innocenti ⁊ simplici viro dicēs ad eum: uade ⁊ dic luciano in uanum laboras in aceruo illo: nō ibi sumus modo. Añ. Ibi olim positi fuimus exeqarum tpe plāctus: nūc quere nos in illo loco qui dicit bonoꝝ viroꝝ possessio. Añ. Audiens ergo lucianus sacerdos uerba monachi migetij bñdixit dñm qꝛ inuētus est ⁊ alius testis in reuelatione sanctoꝝ. Añ. Dū inuētuz esset sacratissimū btī stephani corpus statim terremotus factus est magnus atqꝫ oēs qui aderāt odor pfudit suauissimus. Sup bñ. añ. Ex odoris fragrantia sanitas egrotis emanauit maxima: septuaginta nāqꝫ ⁊ tres tūc a uarijs lāguoribus curati sunt hoīes in inuentione corpis stephani dilecti sui martyris deū bñdicētes. Ad horas diei añe de laud. Cap. quere s. post vs. Ꝛia ⁊ v. de vno martyre. Oro ut s. In scdis vis añe de laudibus. ps de vno martyre. Cap. hy⁹ ⁊ v. ut s. Sup mgt añ. Hodie sanctus ioānes pōtifex cuz maximo cleri plebisqꝫ tripudio preciosas ꝓtomartyris stephani reliqas in sanctam trāstulit ecclīam syon ubi quōdam archidiaconi est functus officio cuius pia apud deū sit pro nobis que sumus intercessio. In festo sancte marie ad niues sup ꝑos añ. Dū ioānes alme urbis patricius filiū nō haberet vna cum cōiuge sua beatissimā virginē mariam sibi in ꝑcipuaz dñam elegerūt. ps. Laudate pueri. Añ. Hi simul vno ore pariqꝫ deuotione beatissime virgini uota soluētes dicebāt. ps. Laudate dñz omnes gētes. Añ. Regina celoꝝ dña angeloꝝ ⁊ saluatrix oīum tibi tāto deuoti⁹ fragiles supplicamus quāto viscera pietatis tue copiosius erga homines benigna impendis. ps. Lauda aīa mea dñz. Añ. Accipe igit sanctissima mater: ⁊ ita vitā nr̄am ⁊ oīa bona que in terris ut hoīes possidemus solita miseratione dispone ut tibi nr̄e facultates in aliquo bñplacito obsequio expendant. ps. Laudate dñm qm̄ bonus. Añ. Nō igit diuina clemētia ꝑcibus defuit supplicantiū nec pijssime virginis aures defuerūt sed eoꝝ uota deus ex alto suscipiens petitiones ipsoꝝ uoluit effectui mancipare. ps. Lauda hierusalē.

AB initio ⁊ ante se Cap. cula creata suz ⁊ usqꝫ ad futurum seculū non desinā: ⁊ in habitatione sancta corā ipso ministraui. Ꝛ. O paradisi dña dei genitrix semp virgo maria que liberiū papā per visionē ut mōtē sup agruz cum vniuerso clero ⁊ ioāne patricio ⁊ cōiuge sua ascēdere docuisti ⁊ locū niue cādidatuz a te de industria reseratuz demōstrasti: ⁊ in eo tuo nomini

basilicam fabricari p̄cepisti. Miserere miserere ⁊ pro nobis tu dignare iesum christum exorare ut nos ducat ad celestia. ℣. Seruos tuos dispēsare docuisti bona sua in tuo seruitio o beata dña. Miserere. Hymnus. Aue maris stella. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine. ℟. Intende ꝓspe. Sup magt̄ añ. Sancta maria succurre miſis iuua pusillanimes refoue flebiles ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu sentiāt oēs tuū iuuamen q̄cūq; celebrant tuum nomen. Oro.

DEus qui ad laudem beatissime ꝟginis marie matris tue eius eccl̄iam per demōstrationem niuis fundare uoluisti: ꝯcede nobis famulis tuis huiusmodi festum recolētibus vitam habere ꝑpetuam. Qui vi. Ad complet̄. cap̄. In plateis sicut. Hym. Uirgo singularis. ℣. Diffusa est gr̄a in labijs. Sup nūc dimittis añ. Ista est speciosa. Ad matut̄. inuit̄. In honore beatissime marie virginis adoremus dominū Qui bona patricij ad edificādam sibi basilicam ministrauit. p̄s. Uenite exul. In primo noctur. añ. Bñdicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fruct⁹ uētris tui. p̄s. Dñe dñs nr̄. Añ. Sicut myrrha electa odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. p̄s. Celi enar. Añ. Ante thoruz huius virginis frequētate nobis dulcia cātica dragmatis. p̄s. Dñi est ter. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine. ℟. Intende ꝓspe. L. j.

TEmpore quo papa liberius beati petri sedem ꝓuida gubernatiōe regebat: quidā ioānes noīe alme urbis patriciatus curam gerēs: tam morum q̄z nobilitatis generositate p̄clarus: possessionum ac multarum diuitiaruz opulentia locuplex: cum filiū non haberet vna cum coniuge sua que sibi diuina prouidentia tam morum q̄z nobilitatis fuerat similitudine sociata: beatissimam dei genitricē sibi in p̄cipuam ac specialem dñam p̄elegerūt. ℟. Sācta ⁊ immaculata virginitas qb⁹te laudib⁹ referam nescio. Quia quez celi cape non poterāt tuo gremio ꝯtulisti. ℣. Bñdicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus uētris tui. Quia. L. ij.

HI simul vno ore pariq; deuotiōe btissime ꝟgini uota soluētes dicebant: Regina celoꝝ dña angeloruz ⁊ saluatrix oīum: tibi tāto deuotius fragiles nos supplicamus quāto viscera pietatis tue copiosi⁹ erga hoīes benigna impendis. Accipe igit̄ sanctissima mater que tibi sincera fidei deuotione ꝑsoluimus: ⁊ ita vitaz nostrā ⁊ oīa que in terris ut hoīes possidemus solita miseratione dispone: quatinus

tibi nr̃a deseruiat actio: ⁊ nr̃e fa
cultates tibi in aliquo bñplacito
obseqo expẽdant̃. ℟. Cõgratu/
lamini mihi oẽs qui diligitis dñz qa
cũ essez paruula placui altissimo. Et
de meis visceribꝰ genui deũ ⁊ hoiem.
℣. Beatã me dicẽt oẽs generatiões
qꝛ ancillã humilẽ respexit deus. Et.

Non igit̃ diuina Lec.iij.
clementia p̃cibus defuit
supplicantium: nec pijssime vir
ginis aures a iustorũ petitione
defuerunt: sed eoruz uota deus
ex alto suscipiens petitiones ip/
soruz uoluit effectui mancipare
⁊ fini debito tradere. Intrabat
tunc quippe mensis augusti qñ
acrioribus solis ardoribꝰ tellu/
ris germina desiccant̃: ⁊ hoies
solis ustionibꝰ magis decoquũ
tur. ℟. Cõtinet in gremio celuz ter
rãqꝫ regẽtem virgo dei genitrix ꝓce/
res comitant̃ heriles. Per quos or/
bis ouans christo sub p̃ncipe pollet.
℣. Virgo dei genitrix quẽ totus non
capit orbis in tua se clausit viscera fa
ctus hõ. Per. In scdo noct. añ.
Specie tua ⁊ pulchritudine tua intẽ
de ꝓspe ꝓcede ⁊ regna. ps. Eructa
uit. Añ. Adiuuabit eã deus vultu
suo deus in medio eiꝰ nõ cõmouebit̃.
ps. Deus nr̃. Añ. Sicut letanti/
um oĩum nr̃m habitatio est in te san
cta dei genitrix. ps. Fundamẽta.
℣. Adiuuabit eam. L.iiij.

Eo enim tpe uolens bea
ta virgo dei genitrix locum sibi
edificande basilice hoibus de/
mõstrare: quadã nocte dicti mẽ
sis idest nonis augusti subito cõ
tra naturaz tpis aer nimia frigo
ris cõgelatione constringit̃: ⁊ tã
ta imbrium ꝯstipatione densat̃
ut imbre desuper fuso in ipso ca
su niuiuz multitudo deflueret:
que solũmodo locuz edificãde
basilice coopiẽs miraculum pa
riter ⁊ algorem subministrauit.
℟. Sicut cedrus exaltata sum in li/
bano ⁊ sicut cypressus in mõte syon:
quasi myrrha electa Dedi suauitatẽ
odoris. ℣. Et sicut cynamomũ ⁊ bal
samum aromatizãs. Dedi. Lec.v.

In ipsa deniqꝫ nocte me/
morato pontifici atqꝫ iam
dicto p̃ricio ⁊ uxori sue similem
visionez sancta dei genitrix uo/
luit demõstrare: que res ⁊ reue
latio in miraculi firmaret̃ aspe/
ctu: ⁊ sbita tpis immutatione oc
culte visiõis reuelatio nosceret̃.
Apparẽs igit̃ sanctissima virgo
p̃nominato põtifici: taliter eum
ammonitionis oraculo uoluit
edocẽ. ℟. Que est ista que ꝓcessit
sicut sol ⁊ formosa tanq̃ hierlm. Vi/
derũt eã filie syon ⁊ beatã dixerunt ⁊
regine laudauerũt eã. ℣. Et sicut di
es uerni circũdabant eã flores rosa
rũ ⁊ lilia cõualliũ. Viderunt. L.vj.

Operum tuoꝝ intentio ⁊
circũspecte sollicitudinis

vigilãtia qua oi potẽti deo pluri
mũ placẽ cognoscẽris te modo
in hoc cõmẽdabilẽ reddiderũt:
ita ut qđ hactenus erga mei no
minis deuotionem ab alijs nõ
fuerit attẽptatũ: per manũ tuam
mihi placuerit ꝓsumari: adeo ut
causa salutis existas oibus qui
deuotionez tui pectoris fuerint
imitati. ℟. Ornatã monilib⁹ filiã
hierusalẽ dñs ꝓcupiuit. Et videntes
eã filie syon ⁊ beatissimã ꝓdicauerũt
dicẽtes vnguẽtũ effusum nomẽ tuũ.
℣. Astitit regina a dextris tuis in
uestitu deaurato circũdata uarietate.
Et vi. In tertio nock. añ. Laude
maria virgo cunctas hereses sola in
teremisti in vniuerso mũdo. ℣. Lã
tate. j. Añ. Dignare me laudare te
virgo sacrata da mihi virtutẽ cõtra
hostes tuos. ℣. Dñs reg̃uit eul.
Añ. Post partũ virgo inuiolata p
mãsisti dei genitrix intercede pro no
bis. ℣. Cantate. ij. ℣. Elegit eam
dñs. Secũdum lucam. Lec. vij.

IN illo tpe: Loquente ihesu
ad turbas extollẽs uocem
quedã mulier de turba dixit il
li. Beatus uenter qui te portã
uit ⁊ ubera que suxisti. ⁊ reliq.
Omel. bñ hieronymi ꝑsbyteri

QVagne deuotiõis ⁊ fidei
hec mulier ostẽdit: que
scribis ⁊ phariseis dñm tẽptãti
bus simul ⁊ blasphemãtib⁹ tanta
ei⁹ icarnatiõnẽ prẽ oib⁹ finceri
tate cognoscit: tãta fiducia ꝓfite
tur: ut ⁊ pñtiũ reoz calũniã ⁊ fu
turoz ꝓfundat hẽreticoruz pfidiã.
℟. Beatã me dicẽt oẽs generatio
nes ga fecit mihi dñs magna ga po
tẽs est Et sanctũ nomẽ eius. ℣. Et
misericordia eius a progenie in proge
nies timentibus eum. Et. Lec. viij.

NAm sicut tũc iudei spiri
tus sci opa blasphemãtes:
uerũ ꝓsubstãtialẽq; pris dei filiũ
negabãt: sic hẽtici postea negã
do mariã semp virginẽ spiritus
sci opante virtute: nascituro ex
humanis mẽbris vnigenito deo
carnis sue materiã ministrasse
uerũ ꝓsubstãtialẽq; mri filiũ ho
minis fateri nõ debere dixerũt.
℟. Felix namq; es sacra virgo ma
ria ⁊ omni laude dignissima. Quia
ex te ortus est sol iusticie christus de⁹
nr̃. ℣. Ora pro populo interueni pro
clero intercede pro deuoto femineo se
xu sentiãt oẽs tuũ iuuamẽ qcũq; cele
brant tuã solẽnitatem. Quia. Lix.

SEd si caro xpi dei ẽt car
nẽ nascẽtis a carne virgi
nis mris ꝓnunciat extranea: si
ne causa ũeter qui euz portasset
⁊ ubera que eũ lactassent beati
ficarent. Qua enim cõsequẽtia
ei⁹ lacte credat nutrit⁹: cuius se
mine negat esse ꝓcept⁹: cum ex
vn⁹ eiusdemq; fontis origine
ẽt physicos uterq; liquor ema
nare ꝓbet: Nisi forte putãdum

est semẽtinã siue carnis materiã nutriendo in carne dei filio sug gẽ potuisse. ℟. O paradisi dña. Ad laud. añ. Dum esset rex in ac cubitu suo nardus mea dedit odorez suauitatis. ℣. Dñs regnauit deco, tũ rel. Añ. In odoré vnguẽtorum tuor currimus adolescentule dilexe rũt te nimis. Añ. Jam hyems trã sijt imber abijt t recessit surge amica mea t ueni. Añ. Veni electa mea t ponã in te thronum meũ alla. Añ. Jsta est speciosa inter filias hierusa lem. Cap. Ab initio t ante secu la. ℣. Diffusa est gratia. Sup bñ. añ. Stella maris o maria salutaris tu es via corporisq; medicina aie fi delium funde pces o benigna mater dei quoq; filia pro nobis ad tuũ filiũ. Ad pumam añ. Dum esset rex in. Cap. In plateis sicut cynamo mũ. ℟. Christe fili. ℣. Qui natus es. ℣. Post partũ virgo. Ad ter tiã añ. In odorem. Cap'm. Ab initio t ante secula. ℟ia t ℣. de virginibus. Ad sextam añ. Jam hyems translijt imber. Capitulũ.

ET sic in syon firmata sum t in ciuitate scificata silr re quieui t in hierusalez potestas mea. Ad nonam añ. Jsta est spe. IN plateis sicut cynamomuz t balsamum aro matizãs odoré dedi: quasi myr rha electa dedi suauitatem odo ris. In secũdis ℣is añe de laud. Cap. pro sẽo dñico. Doctrinis uarijs t peregrinis. ℟. Stamuz. ℣. Olia t honore. Hy. Gaude. Sup magt añ. Trãsit pauper ad regni soliũ dux ad sceptruz victor ad premiũ: mors in vitã labor in ocium pijs cedit luctus in gaudiuz. Oro.

OEus qui ecclesiam tuam beati dñici pfessoris tui illuminare dignatus es meritis t exẽplis: ꝓcede ppitius ut eius intercessione tpalibus nõ desti tuatur auxilijs t spiritualibus semper proficiat incrementis. Per. Postea fiat memoria de festo sancte marie ad niues. Añ. O lilium castitatis colũna fidei gẽ ma honestatis maria virgo virginũ: mater misericordie pro nobis ora do minũ ut ad tuuz mereamur pcenire cõsortiũ. ℣. t oratio ut supra. Ad cõplet. cap. Dilectus deo t ho minib9 cuius. Hymnus. Car nis liber ergastulo. ℣. Justus ut palma. Sup nunc dimittis añ. Gaude felix parens hyspania tante plis dans mundo gaudia: sed tu ma gis plaude bononia tanti patris do tata gloria: lauda tota mater eccle sia nouę laudis agens solẽnia. Oratio ut supra. In festo beati domi nici cõfessoris de ordine fratrũ predicatorũ. ad matut. inuitat. Adsunt dominici leta solẽnia Lau de multiplici plaudat eccla. ℣. Ve nite exulte. In primo nocturn. añ.

Preco nouus ⁊ celicus missus in fi/
ne seculi paup fulsit dñicus forma p̄/
uisus catuli. ps. Beatus vir qui
nō. An. Florē pudicitie seruās illi
batū attigit eximie vite celibatū. ps.
Quare fremuerunt. An. Docu/
mētis artiū eruditus satis transijt ad
studiū summe ueritatis. ps. Domi
ne qd. ℣. Gloria ⁊ honore. Vita
beati dominici confessoris. L. j.

Venerabilis igit̄ pr̄ btūs
dñicus quē occiduo tpe
mūdo pariter occidēti destinan
dū ꝓuidentia diuina disposuit:
ex occiduis partib⁹ hyspanie. s.
villa quadā que dicit̄ calaroga
exomēsis diocesis: pr̄e felice: ma
tre ℣o ioāna noīe ꝑm carnem
duxit originē. ℟. Mundum uo
cans ad agni nuptias hora cene pa/
terfamilias seruum mittit. Promit
tēs uarias vite delitias. ℣. Ad hoc
cōuiuiū tam permagnificū elegit nū/
ciū sanctū dñicū. Promittēs. L. ij.

Cuius mater priusq̄ ip̄m
ꝯciperet: ut qs esset futu/
rus nō solū facta sequētia ueruz
etiā factoꝝ sequētiū ꝓcurata di/
uinitus p̄sagia loquerent̄: vidit
in somnis se catulū gestātem in
utero: ardētē faculaz baiulātē in
ore: qui egressus ex utero totā
mūdi faciē inflāmabat. ℟. Da/
tum mundo pro mundi gloria mira
christi presignat gratia. Cuius ortuz
p̄currūt nūcia ueri presagia. ℣. Stel
la micans in fronte paruuli nouū iu/
bar p̄monstrat seculi. Cuius. L. iij.

Quo p̄figurabat̄ ex ea p̄/
dicatorē eximiū nascitu/
rū qui facem igniti portaret elo
quij: quo frigescentem in mul/
torū cordibus charitatem uehe
mētius inflāmaret ⁊ sedule pre
dicationis latratibus lupos ar/
ceret a gregibus: dormiētes q̄q̄
in peccatis aīas ad virtutū vigi
lantiam excitaret. Quod ⁊ rei
postmodum probauit euentus.
℟. Uerbū vite dum palam ꝓmitur
surgūt hostes liber conscribit̄: fauent
oēs Sic error vincit̄ fides extollitur.
℣. Ter in flāmas libellus traditus
ter exiuit illesus penitus. Sic error.
In secūdo noct. an. Sub augusti
ni regula mēte ꝓfecit sedula tādē vi
rū canonicū auget in apostolicū. ps.
Cum inuoca. An. Per nox cuz
christo ꝓprium nō possidebat lectu/
tū post lachrymarū fluuium vix hu
mi dans corpusculum. ps. Uerba
mea. An. Agonizās pro chr̄i noīe
mūdū replet diuino semine pauper/
tatis degens sub tegmine. ps. Dñe
dñs noster. ℣. Posuisti. L. iiij.

Fuit enim vitioꝝ mirabi/
lis obiurgator: oppugna
tor heresum: fideliū diligentissi/
mus exhortator. Illud quoq̄ se
cuture ueritatis indiciū: a prece
dēti ℣o in re significata non di/
screpās: ⁊ matrone cuidā nobi/

li nō minus honestate ꝯ genere que iā natū ꝺñi dei ꝺñicū exsacri baptismatis fonte suscepe rat in visione monstratū est. ℟. Paupertatis ascendēs culmina clamat mundi detestans crimina fran/git hostes ⁊ fugat agmina. Nulla sancti frangunt discrimina. ℣. Nocte celi perlustrans limina die terris dat uerbi semina. Nulla. Lectio.v.

QVidebatur enim ei q̄ puer dominicus stellā ꝑtulgidā haberet in fronte que splēdoris sui irradiatione multimoda totū o:bis ambitū illustrabat. Quo dabat intelligi q̄ dāduꝰ foret qñq; in lucē gētiū illumināre his qui i tenebris ⁊ in vmbra mortis sedēt. ℟. Panis oblat⁹ celitus fratrū supplet copiā. Eliceq; natus redditus mris pellit tristitiā. ℣. Signo crucis obedit pluuia lingua uerba trāsformat uaria. Vite. L.vj.

OConueniēs hincinde p/sagiū: ardens facula: stella micans ut in vno quidē uetere pagine zelatori helie videlz de quo scriptū est, Surrexit helias quasi ignis ⁊ uerbum illius q̄si facula ardebat. in altero ℣o nouę gratie p̄cursori de quo ad beatum iob dicitur. Nunquid producis luciferum in tempore suo ⁊ uesperum super filios terre consurgere facis: puer dominicus futurus similis nō imme/rito predicetur. ℟. Brauium ex/cussū palea nexu soluto luteo de pauperratis area celi locat horreo. Doctorū fulgēs cuneo. ℣. Flos in florū virēs areola bina gaudet sortis aureola. Doctoruꝫ. In tertio nocē. añ. Sitiebat fluus chr̄i martyriū sicut sitit ceruus ad aque fluuiuꝫ. ℘s. Bñe qs habitabit in. Añ. Migrans p̄ filijs vite firmamentū pauperratis humilis condit testamentū. ℘s. Domine in virtute tua leta. Añ. Liber carnis vinculo celū introiuit ubi pleno poculo gustat quod sitiuit. ℘s. Domini est ter. ℣. Magna est. Secunduꝫ matheum. Lec.vij.

IN illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Qō si sal euanuerit: i quo saliet? Ad nihilū ualet ultra nisi ut mittat foras ⁊ cōculcet ab hominib⁹, ⁊ reł. Omelia.aug.ep̄i

OStendēs dñs fatuos esse iudicātes qui tpaliū bonoꝝ copiā sectātes uel inopiam metuētes amittunt eterna que nec dari possūt ab hoibus nec auferri ait: Vos estis sal terre. Sal quidē per aquā ⁊ per ardorē solis ⁊ per flatū uēti ex altera in alterā naturā ⁊ qualitatē cōmutat. ℟. Felix vitis de cuius surculo tantuꝫ germē redundat seculo. Celi vinum ꝓpinans populo vitali poculo. ℣. Ex ubertate palmitū mūdi iā cinxit ambitū. Celi. Lec.viij.

Ipse siquidē surrexit qua
si ignis ⁊ uerba eius arde
bāt ut facule: qa in spiritu uene
rat ⁊ ꝟtute helie. Quēadmodū
etiā ioānes baptista uelut luci
fer iusticie solis ortū ꝓueniens
saluatoris primū ꝓnūciauit ad
uētū: sic sanctus dñicus uesper
tini sideris in se gerēs officium
occidēte seculi luce per se suosq;
filios spirituales vicinuz credit
ꝓuenisse iudicium: ut appropin
quāte iudicio illius cuius in hu
militate iudiciū est sublatum te
stiū numerus augeret. ℟. Alscē
dēti de ualle lubrici mūdi chori plau
dunt angelici. Jesu bone prece dñici
tibi ꝑsta nos gratos effici. ℣. Per
quē multos a morte suscitas penas
nobis relaxa debitas. Jesu. Lec. ix.

Idcirco iā mire multipli
cabantur in senecta uberi
ut bñ patiētes annūciēt: qñ re
ctus dñs deus noster. Hi sunt
equi fortes ⁊ uarij in quadriga
nouissima de medio duoz mō
tiū erroz egressi ut perambulēt
omnē terram: videlicet sci ꝑdi
catores fortes defensores fidei:
hereticoz mallei ueri aplōz pe
disequi: calciati pedes in ꝓpa
ratione euāgelij pacis: uenefici
incātātis sapiēter: quorū ordinē
tempore nouissimorum pericu
lis dispensatio diuina prouidit.
℟. O spem miram quā dedisti mor
tis hora te flentibus dum post mortē
promisisti te profuturum fratrib⁹. Im
ple pater quod dixisti nos tuis iuuā
precibus. ℣. Qui tot signis claruisti
in egroz corporibus: nobis opem fe
rens christi egris medere moribus.
Imple. Ad lau. añ. Adest dies le
titie quo beatus dñicus aule celestis
curie ciuis itrat magnificus. ℘. Do
minus regnit deco. cū rel. Añ.
Ad auper in peculio diues vita pura
pauptatis ꝓcio celi tenet ianua. Añ.
Scala celo ꝓminēs fratri reuelatur
per quā pater trāsiens sursuz fereba
tur. Añ. Lingue manus studio sca
lam hāc erexit quā virgo cū filio ma
ter sursum uexit. Añ. Fulget in cho
ro virginū doctoz ueritatis sertuz ho
noris geminū gerēs cū dtis. ℣. Ju
stus ut palma. Sup bñ. añ. Car
nis vigoz mētis martyrium mūduz
replēs lingue ꝓconium paup christi
post cursus stadium vite tibi mercā
tur ꝓmiū. Ad horas diei añe de
laudibus. Cap. ℟ia ⁊ ℣. de con
fes. simplici. In secūdis ℣is añ.
Adest dies letitie. cū rel. ꝑs de cō
fes. Cap. ℣. ut s. Sup magt añ.
O lumē ecclesie doctoz ueritatis ro
sa patiētie ebur castitatis aquā sapiē
tie, ꝓpinasti gratis predicatoz gratie
nos iunge beatis. In sanctoz mar
tyrum sixti felicissimi ⁊ agapiti.
Deus qui nos ꝓce Oro.
dis scōrū martyrū tuorū
sixti felicissimi ⁊ agapiti natali-

tia colē: da nob̄ in eterna letitia de eoꝝ societate gaudē. Per. d.

TEmporibus decij Lec. j. cesaris ⁊ ualeriani p̄fecti orta est p̄secutio in christianos: ita ut quicunq; christiani inuēti fuissent qui idolis nō sacrificarēt: diuersis penis interficerentur. Eodē nanq; tēpore decius cesar ⁊ ualerianus prefect⁹ pretorij iusserunt sibi sixtuz episcopum cuz clero suo p̄ntari noctu intra ciuitatem in tellude. L. ij.

SIxtus igit̄ apud athenas natus ⁊ doct⁹: p̄mū quidē philosophus postea ꝟo chr̄i discipulus: cū audisset iussa impatorū iniquoꝝ dixit ad clerū suū: Fratres ⁊ commilitones nolite pauescere. Omnes sci quanta passi sunt tormēta ut securi ꝑpetuam vite eterne obtinerēt palmā. Nam dn̄s nr̄ iesus christus passus est pro salute nr̄a ut nob̄ exēplū relinqueret. Lectio. iij.

ET uoce clara dixit. Uenite: nemo timeat terrores impioꝝ. Rn̄derūt felicissimus ⁊ agapit⁹ diaconi ⁊ dixerūt: Et nos sine p̄re nr̄o quo ibimus? Et p̄ntatus est noctu decio ⁊ ualeriano cuz duob⁹ diaconibus. Tūc dicit decius cesar ad beatū sixtū ep̄m. Scis quapropter tēt⁹ ꝯuētione publica nobis repn̄tatus es? Beatus sixtus respōdit. Scio ⁊ bene scio. In festo sancte afre ⁊ sociarum eius. Or̄o.

INtercessio quesum⁹ dn̄e sancte afre martyris tue nos tibi cōmēdet que in ꝯfessione tibi placere meruit tuāq; cōfessionem in celis adeptura per aque īmersionē ⁊ ignis ꝯcremationez coronā vite est cōsecuta. Per. In festo sancte afre ⁊ sociarum eius. Lectio. j.

APud ꝓuinciā in ciuitate augusta cum christianis esset illata grauis p̄secutio ⁊ oēs pro christi noīe uarijs afflicti supplicijs ad sacrificia traherent̄: contigit afrā quā notā habebat facies publica ꝙ esset lupanaria a persecutoribus comprehendi. Que cuz fuisset iudici oblata: ⁊ interrogasset ⁊ cognouisset que esset: dixit ei: Sacrifica dijs quia magis tibi expedit viuere q̄z tormētis deficere. Lectio. ij.

SAncta afra respōdit: Sufficiunt mihi peccata mea que ignorās deū gessi: hoc autē quod me iubes facē nō sum factura. Gaius iudex dixit: Accedēs ad capitoliū sacrifica. Beata afra rn̄dit. Capitoliuz meum christus est quē habeo ante oculos meos: ipsi quotidie crimina ⁊ peccata mea cōfiteor ⁊ quia indigna sum ipsi sacrificiuz offerre: meipsam pro noīe ei⁹ cupio

sacrificare: ut corpus in quo pec
caui dū penas ꝑtulerit abluat.

Gaius iudex dixit: L.iij.
Ut audio meretrix es: sa
crifica: qꝛ aliena es a deo christia
noꝝ. Sancta afra rñdit. Domi/
nus meus iesus christus dixit se
pro peccatoribꝰ descēdisse de ce
lo. Nā ⁊ euāgelia eius loquun/
tur ꝙ meretrix lachrymis riga/
uit pedes eius ⁊ indulgētiā ac/
ceperit: ⁊ meretrices ⁊ publica/
nos nunq̄ despexerit quos eti/
am secuꝫ manducare permisit.

In festo sanctoruꝫ martyrum
ciriaci ⁊ socioruꝫ eius. Oratio.

Deus qui nos annua bti
ciriaci martyris tui atqꝫ
pontificis ac socioꝝ eius solēni/
tate letificas: cōcede ꝓpitius ut
q̊rū natalitia colimus: ꝟtutē q̊qꝫ
passionis imitemur. Per dñm.

In diebꝰ illis iulianꝰ L.j.
in regnū succedens post
uenerabilē finem cōstantini im
peratoris beati ciriaci ep̄i fama
usqꝫ ad eiꝰ auditū ꝑuenit. Cūqꝫ
hierosolymā ciuitatem sanctam
introisset: eū suis obtutibꝰ pñta/
ri p̄cepit. Qui cuꝫ uenisset: iulia
nus impator dixit ad eū. Quis
uocaris? Beatꝰ ciriacus ep̄s di
xit. Judas quidē a parentibꝰ uo
catus sum: qñ autē misertus est
mei dñs iesus christꝰ cuꝫ essem
indignus ep̄atuꝫ mihi donauit:
tunc me beata helena ciriacum
cognominari p̄cepit. Lectio.ij.

Iulianus imperator dixit:
Uiuūt adhuc parētes tui?
Beatus ciriacus rñdit. Mater
sola viuit. Julianus imperator
matrē eius p̄cepit adduci. Que
cuꝫ adducta fuisset: iulianus sic
eā interrogauit dicens: Qd̄ est
nomē tuū? Que dixit anna. Ju/
lianus rñdit. Quam sectam co/
lis? Anna respondit. Ego regē
colo celestem iesum christū qui
mihi manifestatus est per caruꝫ
filium meum ciriacum. Lec.iij.

Iulianus imperator dixit.
Ubi est nunc filius tuus?
Anna rñdit. Qui ante tribunal
tuū astat ciriacus ipse est filius
meus. Julianus impator dixit.
Diuitias ⁊ magnos honores uo
bis dabo si acqescētes mihi ma
gno deo ioui sacrificaueritis. Ci
riacus ep̄us dixit. Ego magno
deo iesu christo regi seculoꝝ in/
cōtaminatas q̊tidie offero hosti
as ⁊ sacrificia. In vigilia sci lau
rētij ad mat. ultima lect. de euā
gelio. Siqs vult post me ueni/
re. cū sua omel. reqre ī cōi vniꝰ
martyris. Ad nonā añ. Uolo pr̄.

Confitebor tibi do Cap.
mine rex ⁊ collaudabo
te deū saluatorē meū ⁊ ꝯfitebor
nomini tuo qm̄ adiutor ⁊ prote
ctor factꝰ es mihi ⁊ libasti corpꝰ

meū a pditione. ℟. ℣. de vno

A Desto martyre. Oro. dñe supplicatiōib⁹ nris ⁊ intercessione bti laurētij martyris tui ppetuā nob⁹ mifi|cordiaz benignus ipēde. ℟er. In ꝑmis vis sup pos añ. Lenita laurētius bonū opus op at⁹ est qui per signum crucis cecos illuminauit. ꝑs. Laudate pueri dñm. cum reł. Cap.

A Tres: qui parce semi|nat parce ⁊ metet: ⁊ qui seminat in bñdictionib⁹: de bñ|dictionib⁹ ⁊ metet. ℟. Btūs laurētius dixit disce miser quāta est vir|tus dñi. Mā carbones isti nō dolorē sed refrigeriū mihi ꝓstant. ℣. Ecce miser assasti me vna pte regyra aliā ⁊ māduca. Mā car. Hym. ℣ Martyris chȝi. ℣. Glia ⁊ honore. Super magt añ. Confitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te qñ libasti me a ꝓssura flāme que circūdedit me ⁊ in medio ignis nō sum estuatus. Oro.

O A nobis qs oipotēs de⁹ vitioz nr̄oz flammas ex|tinguere qui btō laurētio mar|tyri tuo tribuisti tormētoz suoz incēdia supare. ℟er dñm. Ad cōplet. cap. ℟otēs est dñs om|nē. Hym. Spiritū sumpsit. ℣. de vno martyre. Sup nunc di|mittis añ. Volo ꝑ. Oro ut supra. In die sancto ad matut. inuitat. Venite adoremus regē regum. Qui beatum hodie coronauit laurētium.

℟. Venite exul. In ꝑmo nocł. añ. Quo ꝓgrederis sine filio pater: quo sacerdos sancte sine ministro ꝓ|peras. ℣. Beatus laurentius dixit. ℟. Beat⁹ vir qui nō abijt. Añ. Noli me derelinquē pater sancte qa thesauros tuos iā expēdi quos tradi|disti mihi. ℣. Quid in me ergo dis|plicuit paternitati tue: ℟. Quare fremuerūt. Añ. Nō ego te delero fili neq; derelinquo: sed maiora tibi debentur ꝓ fide christi certamina. ℣. Beat⁹ sixtus dixit. ℟. Domine qd multipli. ℣. Gloria ⁊ ho|nore. Passio sci laurētij martyris

I Bit decij impatoris L.j. ⁊ valeriani ꝓfecti milites tenētes beatū laurētiū duxerūt ⁊ tradiderunt eū parthemio tri|buno. Eadem hora parthemius tribunus nūciauit decio qȝ lau|rentius qui habet thesauros ab|sconditos diaconus sixti in cu|stodia tenebatur. Et gauisus est decius ⁊ fecit sibi beatum lau|rentium ꝓsentari: quem ita ag|greditur dicens: Ubi sunt the|sauri ecclesie quos apud te co|gnouimus esse reconditos: ℟. Lenita laurētius bonum opus opa|tus est qui per signū crucis cecos illu|minauit. Et thesauros ecclesie dedit paupib⁹. ℣. Dispsit dedit paupib⁹. iusticia ei⁹ manet in seculuȝ scī. Et.

B Eat⁹ laurēti⁹ nō re L.ij. spondit ei ullum ꝟbum.

Eodem die tradidit eū ualeria/
no pfecto ptorij dicēs: Quere
ab eo thesauros diligenter: z sa
crificet. Quod si non sacrificaue
rit: diuersis euz penis interfice.
Tūc ualerianus dedit eum cui/
dam vicario in custodiam noīe
hippolyto. Et duz accepisset eū
hippolytus a ualeriano: reclusit
eū cum multis in carcerem. ℟.
Puer meus noli timere quia ego te
cuz sum dicit dñs si trāsieris per ignē
flāma non nocebit te. Et odor ignis
nō erit in te. ℣. Donec ponaz inimi/
cos tuos scabellum pedum tuoz. Et.

QUat autē ibi homo L.iij.
in custodia multo tpe gē/
tilis qui plorādo amissis oculis
cecus factus fuerat. Dixit ad eū
beatus laurētius. Crede in filiū
dei iesum christuz z baptizare z
illuminabit te christus. Respō/
dit lucillus cuz fletu dicēs: Ego
semp desideraui baptizari in no
mine dñi nostri iesu christi. ℟.
Strinxerūt corporis mēbra posita in
craticula subiiciētibus prunas insul/
tat leuita christi. Beate laurēti chri/
sti martyr intercede pro nobis. ℣.
Mea nox obscurum non habet sed
oia in luce clarescūt. Beate. In se/
cūdo nocł. añ. Beatus laurētius
dixit dñe iesu christe deus de deo mi/
serere mei seruo tuo. ℣. Quia accu/
satus non negaui nomē sanctū tuuz:
interrogatus te christe cōfessus sum.
℟. Cum iuuo. Añ. Dixit roma/
nus ad beatū laurētiuz video ante te
iuuenem pulcherrimū: festina me ba
ptizare. ℣. Afferēs aūt urceum cuz
aqua misit se ad pedes ei⁹. ℟. Ver
ba mea. L.ii. Beatus laurentius di/
xit: mea nox obscurum nō habet sed
oia in luce clarescunt. ℣. Quia ipse
dñs nouit q; accusatus nō negaui no
men sanctū tuū. ℟. Dñe dñs nr.
℣. Posuisti dñe. ℟. Coronā de la.

Sermo sci augustini epi. L.iij.

SIcut sanctoz patrum frēs
charissimi nō incerta rela
tione didicimus cum uenerabi
lis sixtus aplice sedis sacerdo/
tio fungeret: z scissimo laurētij
archidiaconi ministerio roma/
na floreret eccłia: inuidia ardē/
te diaboli aduersus nomen z fi
dem christi flāma durissime pse
cutionis incāduit: atq; ut pnitio
sius dñicum gregem feralis be
stie rabies insatiata laniaret: no
cēdi artifex inimicus puigil mo
lit pus custodiā pastoris eripe.
℟. Noli me derelinquere pr scē qa
thesauros tuos iā expēdi. Nō ego te
desero fili neq; derelinquo sed maio/
ra tibi debent pro christi fide certami/
na. ℣. Nos quasi senes leuioris pu/
gne cursum recipimus te q̄si iuuenē
magnū gliosior de tyranno triūphus
expectat: post triduū me sequeris sa/
cerdotē leuita. Non. Lec.v.

QUideo ante omnes sixtū

summuz dñi sacerdotē furor gē
tilis aggredit ut ecclesiastica mē
bra tam ualido truncato capite
uelut munimine p̄sidij celestis
amoto cruentus p̄secutor inua/
deret. Sed magnus ille sixtus
qui cōmissis a deo sibi ouib⁹ af/
fuerat pastor in terris aderat p̄/
tinus p̄ronus in celo. ℟. Btūs
laurētius clamauit ⁊ dixit: deū meuz
colo ⁊ illi soli ꝑuio. Et ideo nō timeo
tormēta tua. ℣. Mea nox obscurū
non hēt sed oīa in luce clarescūt. Et.

DEniqz sanctuz lau L.vj.
rētium quasi iam ponti/
ficis sui solatio destitutū ad sube
unda supplicia manus pagana
p̄quirit: quem mirabilis sixtus
aduersus oīa seuientis mundi
mala uaticinio p̄phetici sermo/
nis animauit. Nā cuz idem lau
rētius passionez paternā ut pijs
simus filius incōsolabili mero/
re defleret sixtus p̄sciētia sancti
spūs edocēte futura dignoscēs
ait illi. ℟. In craticula te deum nō
negaui. Et ad ignez applicatus te do
minū iesum christū cōfessus sum. ℣.
Probasti dñe cor meū ⁊ visitasti no
cte. Et. In tertio nocturno añ.
Strinxerunt corporis mēbra posita
sup̄ craticulā ministrātibus prunas
insultat leuita christi. ℣. Carnifices
uero urgētes ministrabant carbones
subter cratem ferreaz. ps. Dñe qs
ha. Añ. Igne me examinasti ⁊ non
est inuēta in me iniqtas. ℣. Proba
sti dñe cor meuz ⁊ visitasti nocte. ps.
Exaudi dñe iusti. Añ. Interro/
gatus te dñe ꝯfessus sum: assat⁹ gr̄as
ago. ℣. Gr̄as tibi ago dñe iesu chri
ste quia ianuas tuas ingredi merui.
ps. Dñe in virtute tua. ℣. Ma
gna est glia eius. Scdm ioānem.

IN illo tp̄e: Dixit Lec.vij.
iesus discipulis suis. Nisi
granū frumēti cadēs in terram
mortuū fuerit ipsuz solū manet.
⁊ rel. Omel. sci augustini ep̄i.

AMen amē inqt dico uo
bis: Nisi granum frumē
ti cadēs in terrā mortuum fuerit
ipsum soluz manet: si aūt mortu
um fuerit multū fructuz affert.
Se autē dicebat ipsum esse gra
nuz mortificādum ⁊ multiplicā
dum: mortificāduz in infidelita/
te iudeoꝝ: multiplicādum in fi/
de pplorꝝ. ℟. O hippolyte si cre/
dis in dñm iesuz chr̄m. Et thesauros
tibi ostēdo ⁊ vitā eternā p̄mitto. ℣.
Dispsit dedit paupibus iusticia eius
manet in seculuz seculi. Et. L.viij.

IAm ꝟo exhortans ad pas
sionis sue sectanda uesti/
gia qui amat inqt aīam suam p̄/
det eā. Qd duobus modis intel
ligi pōt. Qui amat perdet: idest
si amas p̄des. Si cupis vitaz te/
nere in christo noli mortez time
re pro christo. Item alio modo.
Qui amat aīam suaz p̄det eam.

Noli amare ne pdas: noli amare in hac vita ne pdas in eterna vita. ℟. Hic est vir qui nō est dereliꝯ a deo in die certaminis sui ⁊ ipe conculcauit caput serpētis antiq; modo coronabit. Quia fideliter vicit in mādatis dñi. ℣. Probasti dñe cor meū ⁊ visitasti nocte. Quia. L. viij.

Hoc aūt qđ posteriꝰ dixit: magis videt habē sensus euangelicus. Sequit enim: Et qui odit aiam suā in hoc mūdo: in vitā eternā custodit eā. Ergo qđ supra dictum est. Qui amat: subintelligit in hoc mūdo: ipse utiq; pdet. Qui aūt odit utiq; in hoc mūdo: in vita eterna custodiet eā. ℟. Btūs laurēt⁹ qui post aurū nō abijt nec spauit in thesauris pecunie. Fecit enim mirabilia in vita sua. ℣. Qui potuit trāsgredi ⁊ nō est trāsgressus facē mala ⁊ non fecit. Fecit. Ad lau. añ. Laurēt⁹ ingressus est martyr ⁊ pfessus est nomē dñi iesu christi. ℘. Dñs regē. deco. cū rel. Añ. Laurētius bonū opus operatus est qui per signū crucis cecos illuminauit. Añ. Adhesit aia mea post te qa caro mea igne cremata est pro te deus meus. Añ. Misit dñs angelū suū ⁊ liberauit me de medio ignis ⁊ nō sum estuatus. Añ. Volo pr̄ ut ubi ego sum illic sit ⁊ minister meus. Cap. Qui pce seminat. ℣. Justus ut palma. Super bñ. añ. In craticula te deus nō negauit ⁊ ad ignē applicatus te christum cōfessus sum: pbasti dñe cor meū ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti ⁊ nō est inuenta in me iniqtas. Ad pmā añ. Laurentius ingres. Cap. Potens est dñs oēm. Ad tertia añ. Laurētius bonū. Cap. Qui parce seminat. ℟. ⁊ ℣. de vno martyre. Ad sextaz añ. Adhesit aia mea. Cap. Unusquisq; put destinauit in corde suo nō ex tristitia aut ex necessitate: hilarem enim datorem diligit deus. Ad nonam añ. Volo pater ut. Cap. Potēs est deus oēs grām habūdare facē in uobis ut in oibus semp oēz sufficiētiā hēatis sicut scriptū est: dispsit dedit paupibꝰ: iusticia eius manet in seculuz scī. In scdis ℣is añe de laudibꝰ. ps de vno martyre. Cap. hym. ⁊ ℣. ut s. Sup magt añ. Btūs laurētius duz in craticula suppositus ureret ad impijssimū tyrānū dixit: assatū est iā uersa ⁊ mā duca: naz facultates ecclie quas requiris in celestes thesauros manus pauperū deportauerūt. Deinde fit memoria pro sancto tyburtio. Añ. Indytus martyr tyburtius cuz nudatis plantis sup prunas ardētes incederet fabiano pfecto dixit: videt mihi q̄ super roseos flores incedam in nomine dñi mei iesu christi. Ofo.

Beati tyburtij nos dñe foueant cōtinuata presidia

quia non desinis ꝓpitius intu/
eri quos talibus auxilijs cōces/
seris adiuuari. Per. Passio san
cti tyburtij martyris. Lectio. j.

INsidiabant̄ ĩfideles fide
libus ⁊ iniquo furore chri
sti nō poterāt nec nomen audi/
re. Interea sancto gaio ep̄o qui
dam sociauit se simulata fide di
cēs se esse christianū. Porro hic
apostata extiterat ⁊ erat fraudu/
lētus in omni sermone ⁊ calli/
dus in omni cōmisso. Qui dū a
beato tyburtio viro scolastico ⁊
nobili ⁊ sancto frequēter argue
ret̄ ꝙ capillos sup̄ apicem fron
tis tōsoris arte cōponeret: ⁊ ꝙ as
sidue potaret ⁊ ludendo prāde/
ret: ꝙ libētius feminarū se aspe
ctib⁹ daret: ꝙ a ieiunijs ⁊ or̄oni
bus se tolleret: ꝙ somno dedit⁹
nō ĩteresset ꝑuigil hymnis dei.

DUmq; pro his ut di L. ij.
ximus a sancto tyburtio
acrius argueret̄: simulat se equa
nimiter monentē accipe: ⁊ egit
arte quatinus sanctū tyburtiuz
orātem cōprehēderēt infideles:
in qua cōprehēsione seipsum te
neri fecit ⁊ simul ad secretariuz
duci iudicis seuiētis. At ubi in/
troducti sunt: fabianus p̄fect⁹ di
xit ad euz qui se arte tradiderat.
Quis diceris? At ille respon/
dit. Torquatus. Fabianus dixit.
Quid ꝓfiteris? Torquatus re/
spōdit. Christianus sum. L. iij.

FAbianus dixit. Ignoras
ꝙ iusserūt p̄ncipes inui/
ctissimi ut qui sacrificare dijs no
luerint diuersis supplicijs mace
rent̄. Torquatus rn̄dit. Hic ma
gister meus est ⁊ ipse me semp̄
docuit: qd̄ hūc videro facere ne
cesse est ut hoc faciā. Fabianus
ꝯuersus dixit ad tyburtiū. Audi
sti qd iste asserit: quid ad ista rn̄
des? Scūs tyburtius rn̄dit. Diu
est ꝙ torquat⁹ christianuz se esse
mētit̄. Notādū ꝙ infra oct̄. san
cti laurētij singulo die in mat̄. ⁊
ꝟis fit memoria de festo: videlz
vna an̄. de laud̄. alternatim cuz
ꝟ. ⁊ or̄one ut s̄. imponat̄ nisi fe
stū duplex occurrat. dieb⁹ ꝟo in
fra huiusmodi oct̄. in qb⁹ nullū
cadit festū duplex uel. ix. lect̄. fi/
at cū trib⁹ lect̄. de passione ei⁹: ⁊
tribus ꝟijs de historia sua ut s̄.
Ad lau. vna sola an̄. An̄. sup̄ bn̄.
⁊ or̄o ut s̄. in scō die. Ad p̄mam
scd̄a an̄. Cet̄a ferialiter fiāt. Ad
tertiā an̄. Cap̄. ꝟ. ꝟ. ⁊ or̄o ut s̄.
Ad sextā ultima an̄. de laudib⁹.
Cap̄. ꝟ. ꝟ. ⁊ or̄o ut s̄. Ad nonā
omnia ferialiter fiāt. Ad vs̄ an̄e
⁊ p̄s feriales. Cap̄. ꝟ. an̄. super
mg̃t ⁊ or̄o ut sup̄ in secūdis ꝟis.
Ad cōplet̄. ferialiter fiat per to/
tuz. Lectiones per ebdomadā.

HIppolytus patienter spe
ctabat uerba eoꝝ. Tunc

beatus laurentius cathetizauit eũ: ⁊ accepta aqua dixit ad euz. Oĩa in ꝯfessiõe lauant̃. Tu aũt me annunciãte rñde credo. Et bñdixit aquã. Et cũ expoliasset eũ fudit sup caput ei⁹ dicẽs: Credis in deũ patrẽ oĩpotẽtẽ lucille? At ille rñdit: Credo. Credis ⁊ in iesũ christũ filiũ ei⁹. At ille rñdit Credo. Credis qꝛ passus est sub pontio pilato. At ille rñdit. Credo. Ipse qui mortuus est ⁊ post tertiam diẽ resurrexit. At ille rñdit. Credo. Et ascendit in celuz inde uẽturus est iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ seculum per ignẽ. Rñdit. Credo. Et in spũm sanctum. At ille rñdit. Credo. Ipse te illuminet in corpore ⁊ aĩa. Et coopuit eum lintheaminibus. Tũc apti sunt oculi eius ⁊ cepit clamare dicẽs: Bñdictus dñs iesus chr̃s eternus qui me illuminauit per beatũ laurentiũ: qꝛ semp cecus fui ⁊ modo video. Tũc audiẽtes ceci multi ueniebãt ad euz: ⁊ ipse in custodia positus hippolyti ponebat manus sup oculos cecoꝝ ⁊ illuminabãtur. Uidens aũt hippolytus dixit ad beatum laurẽtium. Ostẽde mihi thesauros. Dicit ei sanctus laurẽtius. O hippolyte: si credis in deuz p̃rem ⁊ filiũ eius dñm iesum christuz ⁊ thesauros tibi ostẽdo ⁊ vitam eternã ꝓmitto. Dicit ei hippolytus. Si dicta factis cõpẽses faciam qđ hortaris. Dicit ei btũs laurẽtius. Audi me ⁊ que hortatus suz citius fac: qa idola muta ⁊ surda ⁊ uana sunt: tu tm̃modo baptizare. Et more solito cathetizauit eũ: ⁊ accepta aq̃ baptizauit euz. Et extractus de aqua cepit dicere hippolytus. Uidi aĩas innocẽtium letas gaudẽtes. Et dixit ad beatum laurẽtium cum lachrymis. Adiuro te per dñm iesum christũ ut oĩs domus mea baptizet̃. Et baptizati sunt ꝓmiscui sexus in domo hippolyti numero decez ⁊ nouẽ. Tũc mãdauit ualerianus hippolyto ut adduceret sanctũ laurẽtium ad palatiũ. Dixit aũt hippolytus ad beatuz laurẽtium. Ualerianus ex p̃cepto decij misit ut te ad euz ꝑducam. Btũs laurẽtius dixit. Ambulemus: qꝛ mihi ⁊ tibi gl̃ia parat̃. Et cum uenissent ambo simul ante ꝯspectũ ualeriani: Ualerianus dixit ad beatuz laurẽtiuz. Jam depone ꝑtinaciã tuam ⁊ da thesauros ecclesie q̃s apud te cognouim⁹ recõditos. Beatus laurẽti⁹ dixit. Da mihi inducias biduo aut triduo ⁊ ꝓferam tibi thesauros. Tũc ualerianus dixit ad hippolytũ. In tua pollicitatione habeat triduo inducias. Ab eodẽ die collegit cecos:

claudos: debiles: paupes ⁊ abscondit eos in domo hippolyti. Ualerianus aũt nũciauit decio q: btũs laurentius datis triduo inducijs thesauros se ꝓmisit declarare. Cõpletis aũt tribus diebus pñtauit se ipse in palatio sebastiano. Cui dixit decius cesar pñte ualeriano prefecto ꝑtorij. Ubi sunt thesauri quos pollicitus es pñtare? Btũs laurẽtius collectam multitudinẽ introduxit in palatiũ: ⁊ uoce clara dixit. Ecce isti sũt thesauri eterni qui nunq̃ minuũtur sed crescunt: qui in singulis aspgunt̃ ⁊ in oĩbus inueniunt̃. Ualerianus ꝑfectus dixit ꝑsente decio cesare. Quid uariaris per multa? Sacrifica dijs ⁊ obliuiscẽ artes magicas in qbus cõfidis. Beatus laurẽtius dixit. Quare uos coartat diabolus ut christianis dicatis sacrificare demonib⁹? Si iustũ est ut demonibus inclinemur magis q̃ creatori visibiliũ ⁊ inuisibilium uosipsi iudicate qui debeat adorari: qui fact⁹ est uel qui fecit? Decius cesar dixit. Et qui factus est: uel qui fecit? Btũs laurẽtius dixit. Deus pr̃ dñi nr̃i iesu christi creator vniuerse creature: hoĩuz ⁊ uolucrũ pecoꝝ ⁊ bestiarum: iumẽtoꝝ: pisciũ: celi ⁊ terre: ⁊ tu dicis sacrifica lapidibus: ⁊ adora facturam surdam ⁊ mutã? Decius tũc iratus iussit eũ expoliari ⁊ cedi scorpionib⁹: ipo decio clamãte. Deos blasfemare noli. Btũs laurẽtius in ipsis positus tormẽtis dicebat. Ego qdem ago gr̃as deo meo qui me dignat⁹ est ĩter seruos suos ꝯnumerare: tu miſ torqueris in insania tua ⁊ in furore tuo. In festo btĩ hippolyti ⁊ socioꝝ eius ad vs̃ añe ⁊ ꝑs feriales. Cap̃. R̃. Suadens. Hym. ⁊ v̄. de pluribus martyribus. Super magt̃ añ. Jussit ualerianus in cõspectu hippolyti ut omnis familia eius capite trũcaret̃: ⁊ sic euz per cardos ac tribulos iussit trahi: qui dum traheret̃ emisit spirituz alla. Oro.

DA quesumus omps̃ deus ut btĩ hippolyti martyris tui sociorũq; eius uenerãda solẽnitas ⁊ deuotionẽ nob̃ augeat ⁊ salutẽ. Per. Ad mat̃. inuit̃. añe ꝑs v̄. ⁊ lex ꝑma R̃ia de plurib⁹ martyribus. Passio sci hippolyti ⁊ socioꝝ eius martyrũ. L. j.

REgressus itaq; hippolyt⁹ a sepulchro btĩssimi laurẽtij: post tertiaz diẽ uenit in domuz suã ⁊ dedit pacẽ oĩbus etiã seruis suis ⁊ ancillis: ⁊ coĩcauit de sacrificio altaris scĩssimi laurẽtij martyris. Et mensa posita priusq̃ cibum sumeret uenerũt milites ⁊ tenuerũt euz: ⁊ ꝑduxerũt eum ad decium cesarẽ. L. ij.

Quem vidēs decius ceſar
ſbridēs dixit ei. Mungd
z tu magus effect⁹es: q: co:pus
laurētij abſtuliſti: Hippolyt⁹ rñ
dit. Hoc feci nō q̄ſi magus ſed
q̄ſi chr̄ianus. Quo audito deci/
us ceſar furore arreptus iuſſit ut
cum plūbatis os eius tūderet.
Et expoliauit eū ueſte qua erat
indutus: z dixit ei. Sacrifica di
is z acgeſce p̄ceptis nr̄is z viue
z fruere militie palma. Lec.iij.
Hippolytus rñdit. Nō me
expoliaſti: ſed magis inci
pies ueſtire. Decius dixit. Nun
quid tu nō es culto: deox: q̄mo
do inſipiēs factus es ut nuditatē
tuaz nō erubeſcas: Hippolytus
rñdit. Ego ſapiēs z chr̄iſtianus
ſum: ga ignorās feci qđ tu cre/
dis. Decius rñdit. Sacrifica dijs
z viues. Sin aliter: peries per
tormenta ſicut laurētius. L.iiij.
Hippolyt⁹ rñdit. Exēpluz
merear btī laurētij mar/
tyris fieri quē tu miſer auſus fui
ſti ore polluto noīare. Decius
dixit. Extēdite eū z fuſtib⁹ cedi/
te. Et cū diu cederet dixit. Bias
ago deo meo. Seci⁹ dixit. Beri
det hippolytus fuſtes: cū cardis
eū cedite. Et cedētes defecerūt.
Hippolyt⁹ aūt uoce magna cla/
mabat dicens: Chr̄iſtianus ſuz.
Decius dixit. Leua/ L.v.
te eū a terra. Et cū leuat⁹
fuiſſet iuſſit eū ueſtiri ueſte mi/
litari qua antea gentilis utebat.
Et tūc dixit deci⁹ ad hippolytū.
Recole militiā tuā z eſto amic⁹
nr̄: in ꝓſpectu nr̄o utere militia
p̄ſtina quā ſemp habuiſti. L.vj.
Tunc btūs hippolyt⁹ uoce
clara dixit. militia mea
hec eſt: chr̄ianū me firmuz mili/
tare vnde cupio celeriter ad fru
ctū palme puenire. Decius ce/
ſar dixit iracūdia plen⁹ ualeria/
no p̄fecto p̄torij. Accipe oēs fa/
cultates ei⁹ z interfice eū crude/
li examinatione. Eodē die uale
rianus p̄fect⁹ exḡſita omni facul
tate ei⁹ inuenit in domo hippo/
lyti oēm familiā chr̄ianā quā ip
ſe p̄ſes adduci añ ſe fecit. Septi
ma lectio de euāgelio: Luz au/
dieritis plia z ſedi. cū ſua omel.
require in cōi plurimoz marty
rū. ℟. Cepit hippolyt⁹ triſtis plora
re: cui btūs laurēt⁹ ita dixit: noli fle/
re ſed magis gaude. Et poſt duz da/
mauero andi z ueni ga uado ad glo
riā. ℣. Rñdens hippolytus quare
ego non uenio z uocifero ga chr̄iſtia/
nus ſum ut tecū occūbā. Et. L.viij.
Erat enim ibidem nutrix
btī hippolyti cuz viro ſuo
note ꝓcordia chr̄iana. Valeria/
nus p̄fect⁹ dixit ad eos p̄ſite hip
polyto. Cōſiderate etates uras
ne ſimul peatis cum hippolyto
dño uro. Cōcordia rñdit. Nos

cũ dño nr̃o desideram⁹ pudice mori q̃z impudice viuẽ. Valerianus p̃fect⁹ dixit. Genus ꝑuoꝝ nisi cũ supplicijs nõ emẽdat̃. Et iussit ut cõcordia cũ plũbatis cederet̃. Et cuz diu cederet̃ emisit spũz hippolyto p̃nte. ℟. O hippolyte. Reqre in festo bti laurẽ/

Tunc cepit hippo tij. L. ix. lytus exultãs dicẽ. Gr̃as ago tibi dñe iesu chr̃e qa p̃misisti nutricẽ meã ante ꝯspectũ scõrũ tuoꝝ. Valerianus p̃fect⁹ dixit ad hippolytuz. Adhuc tu ꝯfidis in arte magica ⁊ nõ honoras deos: nec p̃cepta p̃ncipum sequeris? Et irat⁹ iussit eũ duci foras muros porte tyburtine cũ familia sua. Tũc hippolyt⁹ cepit oẽs ꝯfortare dicẽs: Fr̃es ⁊ cõmilitones nolite metuere qꝛ ego ⁊ uos vnuz deũ habemus in celo. ℟. Suadẽs decius hippolyto dixit: nũquid tu nõ es cultor deoꝝ: sacrifica diis ⁊ fruere palma militie: rñdẽs hippolytus dixit. Miles chr̃i ego suz ⁊ militiã martyruz adipisci cupio. ℣. Iussit deci⁹ militib⁹ dicẽs: exuite hippolytũ ueste ⁊ fustib⁹ cedite: ⁊ cũ cederet̃ dixit. Miles. Ad laud. añ. Dixit hippolyt⁹ ad deciũ nõ me expoliasti sed magis uestisti. ps̃. Dñs reg̃. deco. cũ rel̃. Añ. Preses dixit ad hippolytũ fact⁹ es insipiẽs ut nuditatẽ tuã nõ erubescas. Añ. Dixit cesar ad hippolytũ nũc magus fact⁹ es: rñdẽs hippolyt⁹ dixit ad deciũ: nõ sum ego magus sed ꝑuus dñi nr̃i iesu chr̃i. Añ. Audita est uox infantiũ ⁊ dicẽtiũ glia deo all'a. Añ. Exẽplũ merear fieri ꝯsortij btõꝝ martyrũ. Cap̃. ⁊ ℣. de plurib⁹ martyrib⁹. Sup bñ. añ. Orauit scũs hippolytus uoce magna clamauit ⁊ dixit gr̃as tibi ago dñe me⁹ iesu chr̃e qꝛ famulos meos in ꝯspectu meo pati video. Alia añ. O hippolyte si credis in dñm iesuz chr̃m ⁊ thesauros tibi ostẽdo ⁊ vitã eternã ꝓmitto. In secũdis ℣is pro sãctis felice ⁊ fortunato sup p̃os añ. Hec est uera fr̃nitas. cum rel̃. ps̃. Laudate pue. do. cũ rel̃. Cap̃. ℟. Hy. Scõꝝ meritis. ℣. ⁊ añ. sup magt̃. Omp̃s deus qui.

Sancti tui dñe felix Or̃o. ⁊ fortunat⁹ sua nos intercessione letificent ⁊ pia faciãt solennitate gaudere. Per. Deinde fit memoria pro scõ hippolyto ⁊ socijs suis. Añ. ⁊ ℣. de pluribus martyribus. Or̃o ut sup̃. Ad cõplet̃. cap̃. Hy. Ceduntur gladijs. ℣. ⁊ super nũc dimittis añ. de martyribus. Or̃o ut sup̃. In festo sanctoꝝ felicis ⁊ fortunati. Inuit̃. añe p̃s ℣. ⁊ ℟ia de pluribus martyribus. Passio sanctoꝝ felicis ⁊ fortunati mar/

In diebus il/ tyrum. L. j. lis sub diocletiano ⁊ maximiano imp̃atoribus anno. xij. exijt edictum eoꝝ ⁊ ꝓpositu est

per vniuersas ciuitates a princi
pib⁹ ⁊ magistratib⁹ ut ubicūqꝫ
christiani iuenirent̄: diuersis pe
nis iterficerent̄. Sollicite autē
per orbē terrarū reqrebant̄. Et
ꝯstitutū est ut siqs iuentū christi
anū celaret ipse p̄muꝫ puniret̄.

EOdē ꝟo tpe direct⁹ L.ij.
est ab impatore urbis ro
me apollinaris p̄fect⁹: ⁊ ipse sup
oēs italie ꝓuincias p̄sides ⁊ ma
gistrat⁹ ⁊ iudices ordinauit. Cō
tigit aūt apud aquileā ciuitatez
ut p̄sidatū ꝓmereret̄ eufemius
impijssimus qui multuꝫ seuissi/
mus in christianos erat. Cunqꝫ
uenisset in ciuitatē aqleiēsem ⁊
oēs ꝯcurrerēt cuꝫ hostijs ad ca/
pitolium iouis ⁊ sacras hostias
imperatorum per plateas po/
nerent: vniuersi amici christia/
nos amicos tradebant. Lec.iij.

QUidā aūt ex amicis presi
dis appami⁹ noīe sugges
sit p̄sidi dicēs: Deuenerunt huc
ad nr̄am ciuitatē duo germani
qui se christianos esse ꝓfitent̄.
Tunc preses ex officio suo misit
apparitores ut dei cultores fer/
ro vinctos omne per corpus ad
suū auditoriuꝫ ꝑducerēt. L.iiij.

CUm autē uenissent ubi
cōmorabant̄ sci: inuene
rūt eos orātes ⁊ dicentes: Dn̄e
refugiū fact⁹ es nob̄ a gn̄atione
⁊ ꝓgenie: anteqꝫ mōtes fierēt ⁊
formaretur terra a seculo ⁊ usqꝫ
in seculum tu es dn̄e. Tūc prior
iniquitatis cōprehendens eos
⁊ ferro vinctos collo ⁊ manib⁹
ꝑduxit in ꝯspectū p̄sidis. L.v.

PRinceps ꝟo officij sug/
gessit p̄sidi dicēs: Pre fo/
rib⁹ sunt q̄s nos apprehēdē ius
sisti. Eufemi⁹ dixit. Introducā/
tur. Cūqꝫ itroducti fuissent: san/
ctus felix facto signaculo chr̄i in
frōte ꝑcutiēs pect⁹ suū itra se ora
bat. Preses dixit. Edicite noīa
qb⁹ nūcupamini. Scūs felix rn̄
dit. Ego felix uocor: fr̄ ꝟo meus
fortunat⁹: ⁊ chr̄iani sum⁹. L.vj.

PReses dixit: De hac ciui
tate orti estis: aut forte pe
gre huc uenistis? Sanctus felix
rn̄dit. Hinc sumus ex vicino lo
co nō lōge ab hac ciuitate. Sed
vidētes uos uana ⁊ īmūda ido
la colē dimisim⁹ loca nr̄a uolē/
tes cū feris poti⁹ habitare in sil
uis q̄ꝫ uobiscū qui īania cōmit/
tere videmini sacrificātes demo
nijs. Septima lect̄. de euāgelio
Cū audieritis p̄lia ⁊ seditiōēs.
cū sua omelia. require in cōmu
ni plurimoꝝ martyrum. L.viij.

EUfemius dixit: Nō audi
stis que p̄cepta sunt a pijs
simis p̄ncipib⁹: ut si qui christuꝫ
colē īuēti fuerint: diuersis puniā
tur penis? Scūs felix rn̄dit. Au
diāt p̄ncipū iussa qui sil̄es eorū

sunt ⁊ qui illis militāt. Nob aūt qui habem⁹ regē in celis: nihil cum ministris sathane. Hec audiēs p̄ses iussit eos extēdi ⁊ a viris fortissimis fustib⁹ cedi. Ultima lect. pro vigilia assumptionis btissime v̄ginis. Scd̄z lucā.

In illo tp̄e: Loquēte iesu ad turbas: extollens uocē quedā mulier de turba dixit ad iesum: Btūs uēter qui te portauit ⁊ ubera que suxisti. ⁊ reliq̄. Omel. uenerabilis bede p̄sbri.

Magne deuotiōis ⁊ fidei hec mulier ostēdit̄ que scribis ⁊ phariseis dn̄m tēptātibus simul ⁊ blasfemātibus tāta ei⁹ īcarnationē pre oīb⁹ sinceritate cog̊scit ut ⁊ pn̄tiū ꝓcerū calūniā ⁊ futuroꝝ ꝯfundat hētico rū ꝑfidiā. Reliq̄ oīa de plurib⁹ martyrib⁹ dicant̄. Si v̄o in vigilia assumptiōis btissime virginis ꝯtingat officiū cū trib⁹ lect. celebrari. tūc in mat. ultima lectio cū sua omel. ut s̄. legat̄. Ad nonam v̄o an̄. Pulchra es ⁊ de.

Sapientia laudabit Cap̄. aīam suā ⁊ in deo honorabit̄ ⁊ in medio populi sui gl̄iabit̄. R̄. ⁊ v̄. de virginib⁹. Or̄o.

Deus qui virginalē aulā btē marie in qua habitares eligē dignatus es: da q̄s ut sua nos defensiōe munitos iocūdos faciat sue īteresse festiuitati. Qui vi. In primis v̄is an̄. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra es oculi tui colūbarum. ps̄. Laudate pue. cum rel. An̄. Sicut liliū īter spinas sic amica mea īter filias. An̄. Fauus distillans labia tua spōsa ⁊ odor uestimētoꝝ tuorū sicut odor thuris. An̄. Emissiōes tue paradisus maloꝝ punicoꝝ cum pomoruz fructibus. An̄. Fons hortorum puteus aquarum viuentium que fluunt impetu de libano. Cap̄.

In oībus requiē quesiui ⁊ in hēditate dn̄i morabor: tunc p̄cepit ⁊ dixit mihi creator oīum ⁊ qui creauit me requeuit in tab̄naculo meo ⁊ dixit mihi: in iacob īhabita ⁊ in isr̄l hēditare ⁊ in electis meis mitte radices. R̄. Btā es virgo maria. Hy. Quē terra pont⁹. v̄. Specie tua. Sup mg̃t an̄. Virgo prudētissima quo progrederis quasi aurora ualde rutilans filia syon tota formosa ⁊ suauis es pulchra ut luna electa ut sol.

Famuloꝝ tuoꝝ q̄s Or̄o. dn̄e delictis ignosce ut q̄ tibi placere de actibus nr̄is nō ualemus: genitricis filij tui dn̄i nr̄i ītercessione saluemur. Qui tecū. Ad cōplet. cap̄. Quasi cedrus exal. Hy. O gloriosa dn̄a. v̄. Diffusa est gr̄a. Sup nunc dimittis an̄. Veniat dilectus meus in hortum suum ut comedat fructū pomorum suorum. Oratio ut sup̄.

In die scō assūptiōis btissime
vgis ad mat. iuit. In honore btis
sime marie virginis Jubilem⁹ dño.
ps. Veni. In pmo noct. añ. Ex
altata es scā dei genitrix sup choros
angeloꝝ ad celestia regna. ps. Dñe
dñs nr. Añ. Paradisi porte per te
nobis apte sūt q̄s hodie gliosa cū an/
gelis triūphas. ps. Celi enar. Añ.
Bñdicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñdict⁹
fruct⁹ uētris tui. ps. Dñi est t. ℣.
Spe. t. Sermo bti aug. epi. L. j.

Celebritas hodierne diei
nos admonet ut in lau/
de vginis immorari debeam⁹.
Quia reuera dignū est ut i die
tāte genitricis laudes dñi nō sile
at lingua carnis. In hoc siquidē
die competēter beata virgo ma
ria sponso illi celesti libere pro/
clamat. Tenuisti manū dexterā
meā: ⁊ in uolūtate tua deduxisti
me ⁊ cum gloria suscepisti me.
Hodie inq̄z ⁊ ipsa ꝯgrue a spō/
so audiuit. Veni proxima mea
speciosa mea colūba mea: quo/
niaz ecce hyems transijt pluuia
abijt. Ipsaq̄z iā beata rñdet. Flo
res visi sunt in terra. Nā ⁊ tēpus
sectionis aduenit. Anima mea
exultabit in dño ⁊ delectabitur
super salutare eius: ⁊ in dño lau
dabit̄ anima audient mites ⁊ le
tentur ⁊ credo videre bona dñi
in terra viuentium. ℟. Vidi spe
ciosam sicut colūbam descēdētē desu
per riuos aquarū cuius inestimabi/
lis odor erat nimis in uestimētis ei⁹.
Et sicut dies uerni circūdabant eam
flores rosarū ⁊ lilia conuallium. ℣.
Que est ista que ascendit per deser/
tum sicut virgula fumi ex aromatib⁹
myrrhe ⁊ thuris. Et sicut. Lec. ij.

Videamus ergo fr̄es que
sit vgo tā scā ad quā spi/
ritus sanctus uenire dignat⁹ est:
que tā speciosa quā sibi dñs ele/
git spōsaz: que tā casta ut posset
esse vgo post ptū hec dei tēplū
fons ille signatus ⁊ porta in do
mo dñi clausa. Ad hāc inq̄z san
ct⁹ descēdit spūs. Huic virt⁹ al/
tissimi obūbrauit. Ex ea potens
virtutū christ⁹ egredit̄. Immacu
lata coitu: fecūda partu: vgo ca
stitate. Hec concepit nō ex viro
sed ex spiritu sancto. Hec pepit
nō dolore sed gaudio: hec nutri
uit regē angeloꝝ ⁊ hominū. ℟.
Sicut cedrus exaltata sum in libano
⁊ sicut cypressus in mōte syon: quasi
myrrha electa. Dedi suauitatē odo/
ris. ℣. Et sicut cynamomū ⁊ balsa/
mū aromatizās. Dedi. Lectio. iij.

Felix certe ⁊ omni laude
dignissima: que sine hu/
mano semine celestē ꝓtulit pa/
nē ⁊ mūdo genuit saluatorē. O
fidei pactū. O fidei secretū pro/
mittit virgini angelus filiuz na/
sciturū: virgo gaudet cupitq̄z ef
fici mr̄. Vere magnuz ⁊ saluta/
re mysteriū que sic pepit ut ma/
ter ⁊ virgo dici possit: lacta ma/

ria creatorē tuū: lacta panē celi: lacta p̄ciū mūdi: p̄be lābēti mamillam ut pro te p̄beat ꝑcutiēti maxillā. ℟. Que est ista que ꝓcessit sicut sol ⁊ formosa tanq̄ꝫ hierusalē. Uiderūt eā filie syon ⁊ beatā dixerūt ⁊ regine laudauerūt eā. ℣. Que est ista que ascēdit per desertū sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhe ⁊ thuris. Uiderūt. In secūdo noct. añ. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intēde prospere procede ⁊ regna. ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit eā deus vultu suo deus in medio eius non cōmouebit. ps. Deꝰ nr̄ refu. Añ. Sicut letātiū oīuꝫ nr̄m habitatio est in te scā dei genitrix. ps. Fundamēta eius. ℣. Adiuuabit eam. L. iiij.

SI enim oīum nr̄m mēbra ꝟterent̄ in linguas: btām mariā laudare sufficeret nullus. Altior enim ista est celo de qua loqmur: abysso ꝓfūdior cui laudes dicē in eiꝰ assumptiōe conamur. Deū eniꝫ quē oīs mūdus non capit: ipsa īmaculato utero gestauit. Hec est enim que sola meruit ⁊ mr̄ ⁊ spōsa uocari: hec prime mr̄is damna resoluit: hec homini ꝑdito redēptionē adduxit. ℟. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dño ꝑfecta sūt in te que dicta sūt tibi ecce exaltata es sup choros angelorū Intercede pro nob̄ ad dñꝫ iesuꝫ xp̄m. ℣. Aue maria gr̄a plena dñs tecū. In. Mater enim gene- L. v

ris nostri penā intulit mundo: genitrix dñi nostri salutem edidit mūdo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua occidēdo obfuit: maria viuificando profuit. Illa ꝑcussit: ista sanauit. Hec eniꝫ mirabili ⁊ īestimabili mō oīuꝫ rerū ⁊ suū pepit saluatorē. Que enim hec virgo est tā scā ad quaꝫ uenire dignaretur spiritus sanctꝰ? Que tā speciosa ut eā sibi chr̄s eligeret spōsam? Que tā casta ut esse possit ꝟgo post ꝑtū? ℟. Beatā me dicēt oēs generatiōes qꝛ fecit mihi dñs magna qui potēs est. Et scm̄ nomē eius. ℣. Et misericordia eiꝰ a ꝓgenie in ꝓgenies timētibꝰ eum. Et sanctum. L. vj.

HEc est dei tēplū: fons ille signatꝰ ⁊ porta in domo dñi clausa. Ad hanc itaqꝫ ut dixi spūs sanctꝰ descēdit: hāc virtus altissimi obūbrauit. Hec est enī immaculata coitu: fecūda partu ꝟgo lactās: angeloꝝ ⁊ hominuꝫ cibū nutriēs. Merito itaqꝫ beata dei genitrix singulari a nobis p̄conio extollit̄: que singulare commercium mundo prebuit. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. Propterea bñdixit te deꝰ in eternū. ℣. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniqtatē Propterea. In tertio noct. añ. Gaude maria virgo cūctas hēses sola īteremisti in vniuerso mundo. ps. Cātate. j. Añ. Dignare me laudare te virgo sacrata da mihi virtutem

contra hostes tuos. ℟. Dñs reg. exul. Añ. Post partū virgo inio/lata pmansisti dei genitrix intercede pro nobis. ℟. Cantate dño. ℣. Elegit eam Secundum lucam.

In illo tpe: Intrauit iesus in quoddā castellū ⁊ mu/lier quedā martha noīe excepit illū in domuz suā. Et huic erat soroz noīe maria: que etiā sedēs secus pedes domini audiebat uerbum illius. ⁊ reliqua. Omelia beati augustini epi. Lec. vij.

Verba dñi nr̄i iesu christi que modo ex euangelio recitata sunt admonet nos vnū esse aliq̄d quo tēdam⁹ q̄ñ in hu ius seculi multitudine labora/mus. Tēdim⁹ aūt adhuc pegri/nātes nōdū manētes: adhuc in via nōdū in pria: adhuc deside/rādo nōdū fruēdo. Tñ tēdam⁹ sine pigritia ⁊ sine itermissione tēdamus ut aliq̄ñ puenire me/reamur. ℟. Ornatā monilibus fi lia hierlm dñs cōcupiuit ⁊ videntes eā filie syon ⁊ beatissimā predicaue/rūt. Dicētes vnguēto effusum nomē tuū. ℣. Astitit regina a dextris tuis in uestitu deaurato circundata uarie tate. Dicentes vnguē. Lectio. vij.

Martha ⁊ maria due so/rores erāt ambe nō so/lū carne sed etiā religione ger/mane. Ambe dño cohesserunt: ambe dño in carne p̄nti conce/diter seruierunt. Suscepit eum martha sicut solent suscipi pere grini. Sed tamē suscepit famu/la dñm: egra saluatorē: creatura creatorem. Suscepit aūt spiritu pascēda in carne pascēdum. ℟. Veni electa mea ⁊ ponā in te thronū meū. Quia cōcupiuit rex speciē tuā. ℣. Spe tua ⁊ pulchritudine tua ītē de, pspe, pcede ⁊ regna. Quia. Lir.

Voluit enim dñs formaz serui accipe ⁊ accepta for/ma fuī in illa pasci a fuis digna tione nō ꝺditione. Mā ⁊ ista di/gnatio fuit se p̄bere pascēdum: habebat carnē in qua esuriret q dē ⁊ sitiret: sed nescitis qa in he remo esurienti angeli ministra bāt. Ergo q̄ꝺ pasci uoluit pascē do p̄stitit. ℟. Sup saluté ⁊ omnē pulchritudinē dilecta es a dño ⁊ re/gina celoz uocari digna es. Gaudēt chori angelorz consortes ⁊ ꝑciues tui ℣. Paradisi porta per eā cunctis clausa est ⁊ per mariā virginē iteruz patefacta est. Gau. Ad laud. añ. Assumpta est maria in celū gaudēt angeli laudātes bñdicunt dñm. ℟. Dñs regnāuit. cū rel. Añ. Ma/ria virgo assumpta est ad etherem thalamū in quo rex regū stellato se/det solio. Añ. In odore vnguētorū tuoz currimus adolescentule dilexe/rūt te nimis. Añ. Bñdicta filia tua dño qa per te fructū vite coīquim⁹. Añ. Pulchra es ⁊ decora filia hie/

rusalē: terribilis ut castroꝝ acies or/
diata. ℣. Diffusa est gr̄a. Sup bn̄.
an̄. Que est ista que ascēdit sicut au
rora ꝯsurgēs: pulchra ut luna: electa
ut sol: terribilis ut castroꝝ acies ordi
nata. Ad p̄mā an̄. Assumpta est.
Cap̄. Quasi cedrus exalta. ℟.
Christe fili dei viui. ℣. Qui nat⁹ es
de virgine. ℣. Post ptū virgo. Ad
tertiam an̄. Maria virgo. Cap̄.
In oībus requiē quesiui. ℟ia ⁊
℣. de virginibus. Ad sextā an̄.
In odore vnguentorum. Capl'm.

ET sic in syon firmata sum
⁊ in ciuitate scīficata simi
liter reqeui ⁊ ī hierl'm ptās mea.
Ad nonaꝫ an̄. Pulchra es ⁊ de.

QUasi cedrus exal/ Cap̄.
tata sum in libano ⁊ qua
si cypressus in mōte syon: quasi
palma exaltata sum in cades ⁊
q̄si plātatio rose in hiericho. In
fecūdis ℣is an̄e de laud. p̄s de
℣ginib⁹. Cap̄. hym. ⁊ ℣. ut sup̄.
Sup mg̃t an̄. Hodie beata virgo
maria celos ascēdit gaudete qa cum
chr̄o regnat all'a. Ad cōplet. Cap̄.
hy. ⁊ ℣. ut s̄. Sup nūc dimit. an̄.
Pulchra es ⁊ decora. An̄e infra/
scripte dicant alternatim ad bn̄.
⁊ mg̃t per octauā. Maria virgo
semp letare que meruisti christū por
tare celi ⁊ terre ꝯditorē qꝛ de tuo ute
ro ꝓtulisti mūdi saluatorē. An̄. In
ꝓle mr̄ in partu virgo gaude ⁊ leta/
re mr̄ dn̄i. An̄. Sub tuā ꝓtectionez
ꝯfugim⁹ ubi īfirmi acceperūt virtu/
tē ⁊ ꝓpter hoc tibi psallim⁹ dei geni
trix virgo. An̄. Scā maria succur/
re miseris: iuua pusillanimes: refoue
flebiles: ora pro ppl'o īterueni pro cle
ro ītercede pro deuoto femineo sexu
sentiāt oēs tuū iuuamē qcunqꝫ cele/
brāt tuū nomē. An̄. Rogamus te
virginē rogam⁹ te dignissima eterni
regis porta: rogam⁹ te mūdi regina
que sola meruisti esse ianua christi ut
ad ꝓpriū ꝓ nob̄ ītercedas filiū. An̄.
Ueni in hortū meū soror mea sponsa
miscui myrrhā meā cū aromatibus
meis. An̄. Comedi fauū cuꝫ melle
meo: bibi vinū meū cum lacte meo.
An̄. Talis est dilectus meus ⁊ ipse
est amicus me⁹ filie hierl'm. Infra
oct. assumptionis fiat quotidie
cū trib⁹ lect. nisi festuꝫ occurrat
nouē lectionuꝫ. Ad mat. īuitat.
ut s̄. An̄e ⁊ p̄s feriales. ℣. de vir
ginib⁹. lect. de s̄mone bti hiero
nymi p̄sbyteri. ℟ia de historia
sua ut s̄. Ad lau. vna an̄. Assum/
pta est maria. Cap̄. ⁊ ℣. ut supra.
Super bn̄. vna de suprascriptis
an̄is. Or̄o ut s̄. Ad p̄mam an̄.
Maria virgo. Reliq̄ ferialiter fi/
ant. Ad t̄tiā an̄. In odorē. Cap̄.
℟. ℣. ⁊ or̄o ut s̄. Ad sextam an̄.
Pulchra es ⁊ decora. Cap̄. ℟. ℣.
⁊ or̄o ut s̄. Ad nonā ferialit̄ fiat.
Ad vs̄ an̄e ⁊ p̄s feriales. Cap̄. ℣.
⁊ or̄o ut s̄. Sup mg̃t vna ex sup̄
scriptis an̄is. Ad cōplet. ferialiter
fiat: tamē semp fiat memoria
de octaua bti laurētij martyris.

Sermo sācti hieronymi p̄sbr̄i.

Cogitis mea o paula ⁊ eustochiū īmo charitas chr̄i me cōpellit: qui uobis dudū tractatib⁹ loq ꝯsueuerā: ut nouo loquēdi genere: scis que uobiscuꝫ degūt virginib⁹ latino utēs eloquio: exhortatiōis gr̄a ſmonem faciā de assumptiōe btē ⁊ gl̄iose sempꝫ ꝟginis marie: more eorū qui declamatorie in ecclesijs solent loq ad ppl'm: qd̄ utiqꝫ genus docēdi necdū attigerā. Sed qꝛ negare nequeo qcqd iniūgitis: nimia ur̄a deuinct⁹ dilectione: experiar que hortamini affectu infantiuꝫ more balbutiētiū: qui quecunqꝫ audierint: fari gestiūt: cū necdū possint ad plenū ꝟba formare. maxime qꝛ ꝓpter simpliciores q̄sqꝫ id me depromē cōpellitis: ut habeat sanctū collegiū uestrū ſmone latino q bus se occupēt laudib⁹ eadē die: qbusue diuinis uacēt lectiōib⁹. p̄sertim cū ⁊ eadē in multis festiuitatib⁹ mlt̄oꝝ scōꝝ patrū studia miro cuderint eloquio: que de hac qdē ubi⁹ ubiqꝫ in scripturis diuinis p̄dicata legūtur. Quid enim aliud sonāt euāgelia: nisi dn̄m nascētē ex maria ꝟgine: ⁊ oīa eius increméta q̄usqꝫ fuit in mūdo: dūtaxat diuinis efferunt p̄conijs. Porro ab exordio sācti euāgelij gabrielē archāgelū colloquētē marie didicistis: ⁊ deinceps reliq̄ oīa pleni⁹ legistis. Ad p̄sepe q̄qꝫ o paula te teste nato puero īter crepūdia noui part⁹: ⁊ querelas nescij plorat⁹: ꝓfescē ninis gl̄ia in excelsis deo: ⁊ ī terra pax hoībus bone uolūtatis: multitudinē angeloꝝ cātātiū audiuisti: ⁊ radiātē stellam vidisti. Pastorib⁹ īsup euāgelizātibus credidisti. Magos p̄terea tria deferētes munera in visiōe btis ocl'is ꝯspexisti. Ip̄a eadē munera bn̄ ītelligēdo uotis oīb⁹ fide deo obtulisti. Nā ⁊ cū eisdē magis deū puerū in p̄sepio adorasti. Sed forte cōquesta me delatorē: ꝙ te ꝓdiderim clamabis. Ad qd̄ ego si celatū esse uolebas teste ꝯsciētia: mihi narrare an̄ p̄sepiū ubi plurimuꝫ lachrymata es nō debueras: ꝙ ut uerū fatear: christi p̄conia etiā si uoluero adiurat⁹: neqꝫ tuas laudes oīno tacē queo. Idcirco tue te īterrogēt filie q̄s lacte nutris: tu ea meli⁹ reſabis que nescio si ꝑ sp̄em aliquaꝫ certe aut in spū vidisti. Un̄ uos o filie pulsate mr̄eꝫ p̄cib⁹: pulsate ad ostiū īuitātis amici: si q̄ mō tādē uob̄ apiant̄ que reſata sunt mr̄i. Uerūtn̄ de his qd plura dicā: oīa saluatoris gesta ⁊ btē marie obseqa: necnon act⁹ vite ex euāgelio didicistis. Et nūc qd supest ut ab aliq̄ doctoꝝ reqratis. De assūptiōe eiusdē tn̄ btē dei genitricis sempꝫ

ꝟginis marie: q̃liter assũpta est: qa ur̃a id deposcit or̃o: pñtia absens scribẽ uob̃ curaui: que absentia pñs: ut habeat scm̃ collegiũ uestrũ in die tãte solẽnitatis mun⁹ latini ꝑmonis: in quo discat tenera infantia lactis expiri dulcedinẽ: ⁊ de exiguis eximia cogitare: q̃liter fauẽte deo ꝑ singulos annos tota hec dies expẽdat̃ in laudem: ⁊ cuꝫ gaudio celebret̃: ne forte si uenerit ur̃is in manib⁹ illud apocryphũ de trãsitu eiusdeꝫ virginis: dubia pro certis recipiatis: qd̃ multi latinorũ pietatis amore studio legẽdi cari⁹ amplectũtur: p̃sertim cũ ex his nihil aliud expiri possit pro certo: nisi ꝙ hodierna die gl̃iosa migrauit a corpe. Monstrat̃ aũt sepulchrũ ei⁹ cernẽtib⁹ nob̃ usqꝫ ad p̃sens in uallis iosaphat medio: que uallis est ĩter mõteꝫ syon ⁊ mõtẽ oliueti posita: quã ⁊ tu o paula oculis aspexisti: ubi in ei⁹ honore fabricata est eccl̃ia miro lapide tabulata: in qua sepulta fuisse: ut scire potestis ab oĩb⁹ ibidẽ p̃dicat̃: sed nũc uacuuꝫ esse mausoleũ cernẽtib⁹ ostẽdit̃: hec idcirco dixerim: qꝛ multi nr̃oꝝ dubitãt: utrũ assũpta fuerit simul cũ corpe: an abierit relicto corpe. Quõ aũt uel quo tpe aut a qb⁹ ꝑsonis scĩssimũ corpus ei⁹ ĩde ablatũ fuerit: uel ubi trãspositũ: utruꝫ ue resurrexerit nescit̃: q̃ꝫuis nõnulli astruẽ uelint eã iã resuscitatam: ⁊ btã cũ chr̃o ĩmortalitate in celestib⁹ uestiri. Qd̃ ⁊ de btõ ioãne euãgelista ei⁹ mĩstro: cui ꝟgini a chr̃o ꝟgo cõmissa est: plurimi asseuerant: qa in sepl̃chro ei⁹ ut fert̃ nõ nisi mãna ĩuenit̃: qd̃ ⁊ scaturire cernit̃. Uerũtñ qd hoꝝ ꝟius cẽseat̃ ãbigim⁹. Meli⁹ tñ deo totũ: cui nihil ĩpossibile est cõmittim⁹ q̃ꝫ ut aliqd temẽ definire uelimus auc̃te nr̃a: qd̃ nõ ꝓbem⁹: sicuti ⁊ de his q̃s cũ dño teste euãgelio resurrexisse credim⁹. Sed utrũ redierit in puluerẽ t̃re certũ nõ hẽmus: nisi ꝙ legim⁹: qꝛ multa corpa scõꝝ qui dormierãt surrexerũt: ac uenerũt in scãm ciuitatẽ. s. hierl̃m: ⁊ appuerũt multis. De qb⁹ ꝓfecto nõnulli doctoꝝ sẽserũt etiã ⁊ in suis reliq̃rũt scriptis: ꝙ iã in ill̃ ꝑpetua sit cõpleta resurrectio. Fatent̃ eni ꝙ ueri testes nõ eẽnt: nisi ⁊ uera eoꝝ eẽt resurrectio. Uñ ⁊ btũs petr⁹ dixisse legit̃: cũ de dauid loq̃ret̃ in testĩoniũ. Et sepulchꝝ ĩqt ei⁹ apd̃ uos est: q̃si nõ sit ausus dicẽ: ꝙ ip̃e aut corp⁹ ei⁹ apd̃ nos ẽ: sꝫ tm̃ sepulchrũ: q̃ ꝯdit⁹ fuerat: hĩc aiũt resurrexisse ⁊ eũ cũ ceteris scĩs: ⁊ iõ uacuũ remãsisse mausoleũ: uti nũc btẽ marie cernit̃: qd̃ sane fcm̃ ⁊ de aliis qbuslibꝫ locis firmare conãt̃: ꝙ hi iã cũ xp̃o regnẽt resuscitati ĩ et̃na societate.

Qd qa deo nihil est impossibi/
le: nec nos de beata maria ꝟgi/
ne factū abnuimus: q̄z q̄z ꝓpter
cautelā salua fide pio magis de
siderio opinari oporteat: q̄z icō/
sulte definiri: qd sine ꝑiculo ne/
scit. Vñ de his: ex qbus certi su
mus tātisper loq̄mur ad exhor/
tationē ur̄az q̄licūqz ꝑmone: ad
edificationē ⁊ laudē noīs dei: ut
⁊ religio ꝯseruet̄ pro famulatu:
⁊ deuotio augeatur pro affectu:
qm̄ hec est ꝟgo que sola intere
mit vniuersam hereticā prauita
tē: sola sit post deū que nos con
firmet in oī ꝟitate: suisqz cōmē/
det meritis: ⁊ p̄cib⁹ auxiliet̄: ut
⁊ ipsi digni īueniamur in ei⁹ lau
dibus. Qd si querit̄ post ascēsio
nē dñi qd egerit: vnuz pro certo
est: qa ꝟgo scā corpe ac mēte ꝑ/
mansit: quā sane angelus gabri
el: ac si celestis paranymphus in
tactā custodiuit. Et ioānes apl's
atqz euāgelista: cui christ⁹ eā de
cruce cōmisit: ꝟgo ꝟginē serua
uit: suisqz ei deꝟuiuit obseqis: nō
ꝙ eximi⁹ ille scōꝝ chorus apl'oꝝ
deꝟuerit eā: Inter q̄s post resur
rectionē intrās ⁊ exiēs familia/
ri⁹ ꝯtulit de chr̄i incarnatiōe: tā/
to siqdē uerius: quāto ab initio
pleni⁹ per spūm scm̄ cūcta didi/
cerat: ⁊ ꝑspexerat oculis vniuer
sa: licet ⁊ apl'i per eūdē spūz scm̄
oīa cognouerint: ⁊ in oēm edo/
cti ꝑuenerint ꝟitatez. Quā sane
btāz ꝟginē: ⁊ si oēs uenerati sūt
discipuli: eiqz famulabant̄ affe/
ctu dilectiōis: Joānes tñ ampli
us ac specialius usqz in finez vi
te: qui sibi cōmissam accepit in
suā q̄si mr̄ez fili⁹: cui benignus
magr̄ de cruce: Mulier inqt ec
ce filius tuus. Ad discipulū aūt:
Ecce mr̄ tua: ut ꝟgo virgini co
hereret: ⁊ deꝟuiret officiosissime
cura adoptionis. Nō eniz pudi
cissima ꝟginitas alicui discipu/
loꝝ recti⁹ q̄z ꝟgini cōmēdat̄: ut
esset ad inuicez grata societas: ⁊
floridus aspect⁹: necnō ⁊ uenu/
stus ꝯuersandi uernās alterna/
tim pudicitiarū splēdore deco/
rat⁹. Vna siqdē ꝟtus ꝟginitatis
in ambobus: sed altera ꝓportio
in maria. altera qdē: qꝛ fecundi/
oꝛ: sed ip̄a. Jp̄a ꝟo: sed altera: qꝛ
etsi ipsa eadēqz icorruptio: tñ fe/
cūditas ītegritatis lōge gl'iosioꝛ
q̄z ꝟginitatis. Idcirco ⁊ fecūdi/
tas in illa tota deifica est: ⁊ virgi
nitas. Alioqn nusq̄z ꝑm naturā
nascēdi ꝟginitas: ubi fecūditas
p̄dicat̄: neqz fecūditas: ubi ꝟgi/
nitas ītegra ꝯseruat̄. Ideoqz to
tū supexcellūt de illa que dicū/
tur: qa sunt diuina atqz ineffabi
lia. Vñ ꝟginitas ⁊ fecūditas ꝓlis
supueniēs nouitas est: q̄z q̄z hu/
manū cernat̄ ex carne qd nasci
tur. uerūtñ ⁊ si magnificētioꝛ mr̄
tū ꝟgitas in maria ꝓpter gr̄e ex
cellētiā: vna tñ integritas carnis

⁊ vna ꝟt⁹ que ad iuicē tanq̄ cognata sociant. Hic q̄q; ioānes: qcqd est ꝙ maria genuit euāgelizādo suo cōmēdat eloqo. Verbū inqt in p̄ncipio erat: ⁊ ꝟbuz erat apd̄ deū: ⁊ de⁹ erat ꝟbū. Ipsuz deū genuit btā ⁊ gl̄iosa ꝟgo maria ex se carnē fcm̄. Idcirco ⁊ ꝟgitas lōge sacratior: ⁊ fecūditas: ut ita dicā: multo ieffabilior q̄z suo potuerit ille explicare eloquio. Verūtn̄ q̄ztū ꝟgitas cog̃tior ꝟgitati: tāto btūs euāgelista cet̄is excellētior ⁊ vicinior ꝟbo. Ideo qcqd est qd̄ ꝟgo genuit: totū ꝓut potuit hō per spūz scm̄ nob̄ reꝑauit manifesti⁹ ⁊ docuit. Ceterū ad exēplū hūane vite ꝯuersatio ei⁹ post ascēsionē chr̄i gn̄al̄r cū apl̄is fuit: q̄usq; dispgūtur: sicut lucas meminit dicēs: ꝙ regressi qdē a mōte oliueti hierosolymā uenerūt ⁊ ascēderunt in cenaculū ubi manebāt petr⁹ ⁊ ioānes: iacob⁹ ⁊ andreas: philipp⁹ ⁊ thomas: bartholome⁹ ⁊ matheus: iacob⁹ alphei ⁊ simon zelotes: ⁊ iudas iacobi: hi oēs inquit erāt ꝑseuerātes vnanimit̄ in or̄one cuz mulierib⁹ ⁊ maria mr̄e iesu ⁊ fr̄ib⁹ eius. Ecce iesu ascēdēte cū qb⁹ ꝟgo uacat in scola ꝟtutū: ⁊ meditat̄ in lege mādatoꝝ dei: ut ⁊ ip̄a sit forma discipline chr̄i: ⁊ exēplū ꝑfectiōis ꝟginib⁹. Cōuersat̄ aūt cuz testib⁹ sācte resurrectiōis ⁊ ipsa testis. Cōuersat̄ cū senatorib⁹ celi ītra curiā paradisi sub spūs sci disciplina ⁊ magisterio toti⁹ diuine maiestatis. Inuenit̄ prima btā maria īter p̄mas sūmi regis cohortes: q̄rū vita iā nō erat de terris in qbus chr̄s p̄liabat̄ sed de celis. Hinc ascēdisse legunt̄ in cenaculū in quo pascha dignissime celebrat̄. Ibi qppe manebāt cū maria mr̄e iesu vnanimiter aspirati in charitate: ꝑseuerātes in or̄one: donec induerent̄ ꝟtute ex alto. Cepant enī iā orare qui dudū cū dn̄o ꝯuersantes ꝟtutib⁹ ⁊ miraculis pascebant̄. Et bn̄ ꝑseuerātes in or̄one nihil hesitātes donec accipent munera spūs sancti que poscebāt. Quos ⁊ uos o filie imitamini: que in scola chr̄i permanē uouistis: ꝑseuerate in or̄onib⁹ vnanimiter viuētes donec intrare possitis gaudia eterne vite: quo btā ꝟgo feliciter hodie ītroiuit: alt̄nātib⁹ hymnidicis angeloꝝ choris ītra pascua eterne ꝟiditatis: ubi vna societas ciuiū supnoꝝ: ubi dulcis solēnitas angeloꝝ: ubi post labores ⁊ erūnas felix ⁊ suauis refectio aīarū. Hodie gl̄iosa nāq; semp virgo maria celos ascēdit. Rogo gaudete qa ut ita fatear: ieffabilit̄ sb̄limata cū chr̄o reg̃t in et̄nū. Regina

mūdi hodie de terris ⁊ de pñti
scl'o neq̄z eripit̄. Iterū dico gau
dete: qa secura de sua īmarcessi/
bili gl'ia ad celi iā ꝑuenit palati/
um. Exultate inq̄z ⁊ gaudete ⁊
letet̄ oīs orbis: qꝛ hodie nob̄ oī
bus ei⁹ īterueniētib⁹ meritis sa/
lus aucta est. Uob̄ q̄qz diligēti/
b⁹ eā honor ⁊ ꝟt⁹ vna cū reliqs
sacris ꝟgib⁹ amplior p̄stat̄ ⁊ gra
tia. Idcirco dilectissime letami/
ni ⁊ laudate: qꝛ si deū ore ꝓphe
tico in sāctis suis laudare iube/
mur: mlto magis in hac celebri
tate btē marie ꝟginis mr̄is eius
oportet cū hymnis ⁊ cāticis di/
ligētius extollē: ⁊ dignis deo iu
bilare p̄conijs ac mysticis hono
rare muneribꝰ. Nulli enim du/
biū qn totū ad gl'iam laudis ei⁹
ꝑtineat: quicqd digne genitrici
sue īpēsum fuerit atqz solēniter
attributuz: ex quo timeo satis ⁊
ualde ꝑtimesco duz ur̄is cupio
parere ꝓfectib⁹ ne forte sicut im
prob⁹ ita ⁊ indign⁹ laudator in/
ueniar: ꝓfecto cū nec scītas uel
facūdia suppeditet ut btāz ⁊ gl'i/
osam ꝟginē mariā digne lauda
re queam: qm̄ ut uerū fatear: qc
quid humanis dici pōt ꝟbis mi
nus est a laude celi: qa diuinis
est ⁊ angelicis excellēti⁹ p̄dicata
⁊ laudata p̄conijs. A ꝓphetis q/
dē p̄nūciata: a p̄riarchis figuris
⁊ enigmatibus p̄signata: ab euā
gelistis exhibita ⁊ mōstrata: ab
angelo uenerabil'r atqz officio
sissime salutata. Preterea q̄lis ⁊
quāta eēt ab eodē diuinit⁹ decla
rat̄ cū dicit̄: Aue maria gr̄a ple/
na dn̄s tecū: bn̄dicta tu in mulie
rib⁹. Talib⁹ nāqz decebat ꝟgi/
nē mariā oppignerari muneri/
b⁹: ut eēt gr̄a plena que dedit ce
lis gl'iā: terris dn̄i pacē: que refu
dit fidē gētib⁹: finē vitijs: vite or
dinē: moribus disciplinā. Et bn̄
angelus ad ꝟginē mariā mittit̄
qꝛ semꝑ est angelis cognata ꝟ/
ginitas. Profecto in carne p̄ter
carnē viuē non terrena vita est
sed celestis. Un̄ in carne angeli
cā gl'iā acqrē: maius est meritū
q̄z habē. eē eniz angelū felicita/
tis est: esse ꝟo ꝟginē ꝟtutis: dū
hoc obtinē viribus nitit̄ cū gr̄a
qd̄ hēt angelus ex nā. Utrūqz
tn̄ ⁊ esse ꝟginē ⁊ angelū diuini
muneris est offm̄ nō humanū.
Aue inqt gr̄a plena. ⁊ bn̄ plena:
qꝛ cet̄is per ꝑtes p̄stat̄: marie ꝟo
simul se tota infudit plenitudo
gr̄e. Hoc qppe est qd̄ dauid ca/
nit: descēdet sic̄ pluuia ī uellus.
Uellus itaqz cū sit de corpe ne/
scit corpis passionē. Sic ⁊ ꝟgi/
tas cū sit in carne nescit vitia car
nis. Celestis plane īber in ꝟgi/
neū uellus placido se effudit ela
psu ⁊ tota diuītatis vnda se ꝯtu/
lit in carne qn̄ ꝟbū caro fcm̄ est.

Ac deinde per crucis patibulum expressum tris oibus pluuiam salutis effudit: et stillicidia gratie humanis prestitit mentibus. Dominus tecum inquit: mira res: et iam cum virgine erat qui ad virginem mittebat angelum: et precessit nuncium suum deus: sed a deo non recessit: nec teneri potuit locis qui oibus habet in locis: et totus ubique est sine quo nihil totum. ergo uerbum patris nunquam a patre discedens: homo proprie fieri dignatus est secreto suo mysterio quod ipse nouit: qui quem totum suscepit quod est hominis homo totus est et totum accipiens quod dei est: omino aliud quam deus qui natus est ex maria esse non potuit. Scit enim deus omnia et potest. Propterea quia ita est: sciuit se ac potuit in utero virginis sine sui corruptione misceri atque vniri: ut vnus esset christus deus et homo vna persona vnaque substantia. Ob quod dei genitrix electa et preelecta iure ab angelo gratia salutatur et predicatur plena: uere plena per quam largo sancti spiritus imbre superfusa est omnis creatura. Et ideo satis eam deuotissime primum angelus uenerat et salutat. Mirat itaque et ipse qualis aut quanta sit quam salutat: non enim simplex fateor uel consueta fuit ista salutatio sed omni admiratione digna. Siquidem uenerationis fuit delatio. Oblatio muneris famulatus obsequij quia etsi in sanctis patribus et prophetis gratia fuisse creditur: non tamen eatenus plena. In mariam virgo totius gratie que in xpo est plenitudo uenit: quamquam aliter. Et ideo inquit benedicta tu inter mulieres: idest plus benedicta quam omnes mulieres. Ac per hoc quicquid maledictionis infusum est per euam totum abstulit benedictio marie. insuper gratiam refudit christus ortus quam non habuit prius omnis mundus. Igitur quod natura non habuit usus nesciuit: ignorauit ratio: mens non capit humana: pauet celum: stupet terra: creatura omnis etiam celestis miratur: hoc totum est quod per gabrielem marie diuinitus nunciatur et per christum adimpletur. Qua de causa de tali tantaque loqui me indignum fateor: sed et puto quod nemo sit qui presumat nisi qui quanta sint que pandunt penitus ignorat. Tamen si ad hec nemo idoneus inuenitur: uotis omnibus cessare non debet etiam quilibet peccator a laudibus: quamuis explere non queat quod sentitur. Unde sermo diuinus cum de pectore ageret in psalmis: sacrificium inquit laudis honorificabit me: et illic iter est quo ostendam illi salutare dei. ac si patenter dicat: illic iter est laudis ad eternam laudem sine fine mansuram: sed nemo apprehendet illud: nisi ego premonstrauero. Propterea charissime quia iter salutis nostre in laudibus est saluatoris: hortor uos et commoneo in hac sacra solennitate genitricis dei marie: nolite cessare a

laudib⁹. Qd̄ si ꝟgo es: gaude q: meruisti esse ⁊ tu qd̄ laudas: tā/tū cura ut sis que digne laudare possis. Qd̄ si ꝯtinēs ⁊ casta: uenerare ⁊ lauda q: nō aliūde cōstat ut possis eē casta q̄z ex gr̄a chri/sti que fuit plenissime in maria quā laudas. Qd̄ si ꝯiugata certe aut peccatrix: nihilominus ꝯfitē ⁊ lauda: qm̄ īde misericordia oīb⁹ ꝓfluxit ⁊ gr̄a ut laudent. Et q̄z/uis non sit speciosa laus in ore pctōris noli cessare q: īde tibi ꝓ/mittit̄ uenia vnde ⁊ oīb⁹ ut laudes. Alioqn nisi iuxta moduluz īgenij nr̄i laudare in scīs suis studeamus: quō eū ꝑm q̄ canim⁹: iuxta mltitudinē magnitudinis ei⁹ laudare poterim⁹? Oīno qp pe p̄termittendū nō est qd̄ īple/turi sumus qn̄q; ꝑm q̄ dicit̄: bti qui habitāt in domo tua dn̄e in scl'a scl'oꝝ laudabūt te. Interduz ꝟo qa immēsus est qd̄ uoce nō possum⁹ nec facūdia ualemus: exeq̄mur uotis ⁊ medullis cor/dis: q: magn⁹ ⁊ bonus atq; īmē sus: tāt⁹ ac talis: quātū ac q̄lē ip/se nouit: ore ac sp̄u confiteamur ad iusticiā ⁊ salutez. Hinc rogo oēs piter festiuitatē gl'iose semp ꝟgīs marie deuotissime celebre m⁹: q: hec est dies p̄clara in qua meruit exaltari sup choros an/geloꝝ ⁊ puenire ultra q̄z nr̄e hu manitatis est nā. Ubi nō sbstā/tia tollit̄ sz gl'ie magnitudo mō/strat̄ cū eleuat̄ in dexterā p̄ris: ubi chr̄s pro nob̄ ītroiuit pōtifex factus in eternū ad celi palatiū. Hec est inq̄z dies in qua usq; ad throni celsitudinē ītemerata mr̄ ⁊ ꝟgo ꝓcessit: atq; in regni solio sublimata post chr̄m gl'iosa rese dit. Sic itaq; ubiq; cōfidēter scā dei canit eccl'ia: qd̄ de nullo alio scōꝝ fas est credē: ut ultra ange/loꝝ uel archangeloꝝ merita trā/scēderit: q: ⁊ si sil'itudo repromit tit̄ scīs: ꝟitas nō negat̄. hoc qp/pe p̄uilegiū nō nature est: sz gr̄e btē ꝟgīs marie: de qua nat⁹ est ip̄e de⁹ ⁊ hō. Idcirco ⁊ ipsa plus est meritis ⁊ non nā q̄z virgo ⁊ hō. Un̄ ⁊ si cetē ꝟgīes imitant̄ illā usq; ad ꝯtēptū pt⁹ ⁊ gabriel' noue salutatiōis obsequz: dein/ceps totū diuinū est qd̄ opatum est in ea teste angelo: q: sp̄ūs sā/ct⁹ ⁊ ꝟtus altissimi obūbrabit te. Un̄ hocip̄m sane uterus ꝟgīs: q̄zuis mūdus: q̄zuis īpollut⁹ ⁊ alienus a ꝯtagiōe peccati: q̄zuis scūs: tn̄ adhuc vilitate hūanita/tis īduit̄: ut ita dicā: ac si lana cā didissima suoq; colore dealba/ta: ad quā sane cū accessisset spi/rit⁹ scūs q̄si ipsa eadēq; lana cū īficit̄ sanguine ꝯchilij uel muri/cis ꝟtit̄ in purpurā: ꝟsa est ⁊ ip sa sine coitu in mr̄ez: ut nō sit iā ammodo qd̄ fuerat sed purpu/

ra ꝟissima ad idumētū ⁊ gl'iam summi regis aptissime dedicata: ut nulli deinceps ea uti usu femineo licuerit nisi deo. Quippe ut ita loq̄r: btā ⁊ gl'iosa ꝟgo maria eo modo q̄zuis dudū icōparabilis esset vniuersis que sb̄ celo sūt ꝟgib⁹: ut decēter posset in se suscipe diuinitatis admixtionē: salua utraqz natura tñ cū gratia replet̄: cū spū scō ꝑfundit̄: cū ꝟtute altissimi obūbrat̄: fit p̄ciosior meritis: celsis sb̄limior fastigijs: pulchrior scitate: gl'iosior suoruz p̄rogatiuis meritoꝝ: ita ut nullis iā usib⁹ sit ip̄a eadēqz mācipāda nisi diuinis. Uñ o scissime ꝟgines etsi imitari oportet tātā ⁊ talē ꝟginē tāqz p̄clarā uenerari: multū tñ cōuenit ⁊ ultra angelicā q̄dāmodo dignitatem quātū fas est cū gaudio laudib⁹ eā dignissimis efferre: que ut diximꝰ: nō temē chr̄i per gr̄az sup choros angeloꝝ exaltata deuotissime hodie p̄dicat̄: qa p̄cessit eā deus ⁊ saluator nr̄ ex ea uera fide genitus ad celestia: ut pararet ei sicut ip̄e suis repromisit discipulis in ethereis māsionib⁹ locū. Hinc q̄qz dauid ꝓpha olim gratulabūdus chr̄o canit. A summo inqt celo egressio eius: ⁊ occursus ei⁹ usqz ad summū eius. Ascēdit ergo eādē gl'iā resūpturus licet nō amisit quā p̄us habuerat anteq̄z mundus fieret. Ascēdit ⁊ p̄parauit huic scissime ac gl'iosissime ꝟgini locū imortalitatis: ut cū eo regnare posset in ꝑpetuū: ⁊ hec est huius p̄ntis diei diuini festiuitas in qua gl'iosa ⁊ felix ad ethereū ꝑuenit thalamū. Que ꝓfecto festiuitas sicuti btā maria incōparabilis est ꝟgib⁹ cet̄is: ita incōparabilis est oīuz scōꝝ festiuitatib⁹: ⁊ admirāda est etiaz angelicis ꝟtutibus. Propter qd̄ ex ꝑsona supnoꝝ ciuiū in ei⁹ ascēsiōe admirās spūs scūs ait in canticis. Que est ista que ascēdit per desꝛtū sicut ꝟgula fumi ex aromatib⁹? Et bñ q̄si ꝟgula fumi: qꝛ gracilis ⁊ delicata: qꝛ diuinis extenuata disciplinis: ⁊ ꝯcremata int⁹ in holocaustū incēdio pij amoris ⁊ desiderio charitatis. Ut ꝟgula inqt fumi ex aromatib⁹: nimirū qꝛ ml'tis repleta est ꝟtutū odoribus: manās ex ea flagrabat suauissimus odor etiā spiritib⁹ angelicis. Ascēdebat autē dei genitrix de desꝛto p̄ntis scl'i ꝟga de radice iesse olim exorta: sz mirabant̄ electoruz aīe pre gaudio que nā eēt que etiā meritoꝝ ꝟtutib⁹ angeloruz vinceret dignitatē. De qua rursus idē spūs scūs in eisdē cāticis. Que est inquit ista que ascēdit q̄si aurora ꝯsurgens: pulchra ut luna: electa ut sol: terribi

lis ut castroꝝ acies ordinata: Ad
mirat̃ aũt spũs sãctus qꝛ oẽs de
ascẽsu huiꝰ ꝟgis admirãtes fa/
cit: qđ q̃si noui diluculi aurora
rutilãs ascẽsu suo resplẽdeat mł
tis freta ⁊ uallata scõꝝ agmini/
bus. Uñ dr̃ terribilis ut castroꝝ
acies ordinata. Siqdẽ terribilis
suis fcã ꝟtutibꝰ ut castroꝝ acies
admodũ ordiata hincinde scõꝝ
fulta p̃sidijs. pulchra ut luna im
mo pulchrior q̃z luna: qa iã sine
defectu sui coruscat celestibꝰ illu
strata fulgoribus. Electa ut sol a
fulgore ꝟtutũ: qa ipse elegit eã
sol iusticie ut nasceret̃ ex ea. Ad
cuiꝰ ꝓfecto exeqas q̃ztuz fas est
credẽ famulabant̃ angeli: ⁊ vni
uerse celoꝝ ꝯgratulabant̃ curie
Nec mirũ qꝛ honor mr̃nꝰ eiꝰ est
qui est natꝰ ex ea quẽ oĩs celoꝝ
ordo uenerat̃ ⁊ adorat sup se ele
uatũ cuz pr̃e in sede maiestatis
dñi. Legimus igit̃ q̃z sepe ad fu
nera ⁊ ad sepłturas q̊rũlibet scõ
rũ ãgelos aduenisse ⁊ exeqis eo
rũ obseqa p̃stitisse: necnõ ⁊ aĩas
electoꝝ usqz ad celos cũ hymnis
⁊ laudibus detulisse: ubi ⁊ utri/
usqz sexꝰ chori cõmemorant̃ fre
quẽter auditi laudesqz cecinisse.
ĩterea ⁊ qđ ꝑspicatiꝰ est mł̃to nõ
nunq̃z lumine eosdẽ resplẽduis
se. Insup ⁊ adhuc viuẽtes in car
ne ibidẽ miri odoris fragrantia
diutiꝰ ꝑsensisse. Qđ si ad recreã
dã spez dilectissime filie ⁊ corro
borãdã fidẽ ĩterdũ astãtiũ: salua
tor nr̃ iesus chr̃s ob merita suoꝝ
ampliꝰ cõprobãda talia ⁊ tãta di
gnatus est exhibẽ per suos celi
mistros circa defũctos: q̃zto ma
gis credẽdũ hodierna die mili/
tiã celoꝝ cũ suis agminibꝰ festi/
ue obuiaz uenisse genitrici dei:
Eãqz ĩgẽti lumĩe circũfulsisse: ⁊
usqz ad thronũ olim sibi etiã añ
mũdi ꝯstitutionẽ paratũ cũ lau/
dibꝰ ⁊ cãticis spiritalibꝰ ꝑduxis/
se: Nulli dubiũ oẽm illã celestẽ
hierł̃m tũc exultasse ĩeffabili le/
titia: tũc iocũdatã eẽ ĩestimabili
charitate: tũcqz cũ oĩ gratulatiõe
iubilasse: qm̃ festiuitas hec que
nob̃ hodie reuoluit̃ annua illis
oĩbꝰ fcã est ꝯtinua. nec ĩmerito.
Credit̃ eniz ꝙ saluator oĩuz ipe
q̃ztũ dat̃ ĩtelligi per se totꝰ festi/
uus occurrit: ⁊ cũ gaudio eã se/
cũ in throno collocauit. Alias au
tẽ quõ ĩpleuisse credit̃ qđ in le/
ge ipe p̃cepit: honora pr̃em tuũ
⁊ mr̃em tuã: Porro ꝙ pr̃em ho
norauerit: ipse sibi testis est cuz
ad iudeos ait. ego gł̃iã meã nõ
q̃ro: est qui q̃rat ⁊ iudicet: sz ego
honorifico prez meũ ⁊ uos ĩho/
norastis me. De mr̃e ꝟo euãge
lista cũ rediret ueniẽs ait naza/
reth erat sb̃ditꝰ illis. Sed alia est
nã qua deus pr̃ ſm se honorat̃:
alia qua idẽ parẽtibus sb̃dit̃. In

utraqꝫ tñ vnus idēqꝫ chr̄s recte credit̄: eo ꝙ ꝟbū caro fcm̄ est ⁊ habitauit in nob̄: vn⁹ emanuel qd̄ est nob̄cū de⁹. hāc qppe vnionē diuitatis atqꝫ humanitatis īcōfusam atqꝫ īdiuisam fides catholica ꝟuat: quā sane intelligēdo cog̊scit nālis: atqꝫ ꝟm sb̄stātiam ꝯuētio vnitatis ut neqꝫ ꝯuersio in alterutrā duarū sb̄stātiarū ptē recipiat̄ nec diuisio. sic nāqꝫ credē honorare est mr̄em dñi: que ⁊ deū nob̄ genuit ⁊ hoīez: neqꝫ hoīem sine deo: neqꝫ sine hoīe deū: sed deū ⁊ hoīez vnū ⁊ uerū iesuꝫ chr̄m. Alioqn dei genitrix dici nō posset: qd̄ mlti hēticoꝝ negare conati sūt: nisi deū ꝟe genuisset īcarnatū: ⁊ ꝓpterea duas in chr̄o recte ꝯfitemur natiuitates: vnā videlꝫ de pr̄e sine initio ⁊ sine tpe sempiternā ⁊ coeternā deo pr̄i. Alteram de mr̄e cū tpe qñ miꝟationē īduēs ⁊ misericordiā spōtanea uolūtate ad nos descēdit hō natus deus. Ac per hoc iuxta ꝟitatē ⁊ mr̄is gestat̄ utero qui semp de⁹ ag̊scit̄. Hinc etiā theotocon eā ueraciter ꝯfitemur: dei scilicet genitricē: necnon ⁊ christotocon: nō ꝙ ꝟbū carnē secuꝫ detulerit: neqꝫ olim p̄fate carni copulat⁹ sit: sed tūc qñ ꝟbū caro factū est ex carne ꝟginis: diuinitatis atqꝫ humanitatis substātia in utero ita incōfuse vnit̄: ut vna psona sit deus ⁊ hō chr̄s. ex duab⁹ siqdeꝫ naturis sine ꝯfusione alteri⁹ nō nisi vnus īueniat̄ iesus dñs manēs de⁹ in forma dei: qui semetipsuꝫ exinaniuit formā ꝟui accipiēs: manēs vn⁹ idēqꝫ in forma ꝟui quā suscepit. tot⁹ qppe deus in carne ꝟgīs de qua nat⁹ est ⁊ tot⁹ hō. Hinc q̊qꝫ aplus: in quo inqt habitat oīs plenitudo diuinitatis corpaliter. Quapropter o filie estote prudētes sic̄ serpētes: ⁊ simplices sic̄ colūbe: ut ex prudētia pfecte intelligētie annulū fidei ur̄e ⁊ margaritam pro qua oīa reliqstis integrā īuiolatāqꝫ ꝟuetis: ne dotē simul ⁊ arrā spūs sci: qd̄ absit: pdatis. Diligētius itaqꝫ ꝓcurate: si q̊ mō simplicitas colūbe que fuit in maria illesa īuiolataqꝫ in uob̄ custodit̄. De qua salomon in cāticis: quasi in ei⁹ laude: ueni inqt colūba mea: īmaculata mea. Jā eniꝫ hyems trāsijt imber abijt ⁊ recessit. Ac deinde inqt: ueni de libano ueni coronaberis. nec īmerito igit̄ uenire de libano iubet̄: qꝛ libanus cādidatio īterp̄tat̄. Erat enī cādidata multis meritoꝝ ꝟtutib⁹: ⁊ dealbata niue cādidioꝛ: spirit⁹ sci muneribꝰ: simplicitatē colūbe in oīb⁹ repñtās: qm̄ qcqd in ea gestū est: totū puritas ⁊ simplicitas: totū ueritas ⁊ gr̄a fuit:

totū misericordia ⁊ iusticia que de celo ꝓspexit: ⁊ ideo imaculata: q; in nullo corrupta. Circundedit enī virū in utero sic̄ hieremias scūs testat̄: ⁊ nō aliūde accepit. Faciet inqt dn̄s nouū sup terrā: ⁊ mulier circūdabit virū. uere nouū ⁊ oīuz nouitatū supeminēs nouitas ꝟtutū: qn̄ deus quē ferre nō pōt mūdus: neqz vidē aliqs ut viuē possit: sic igressus est hospitiū uētris ut corpis claustra nescirēt: sicqz gestat⁹ ut tot⁹ de⁹ in eo esset: ⁊ sic exiuit inde ut eēt sic̄ ezechiel fatet̄ oīno clausa. Un̄ canit̄ in eisdē cāticis de ea: hort⁹ ꝯclusus fons signat⁹ emissiones tue paradisus: uere hort⁹ delitiarū in quo ꝯsita sunt vniuersa floꝝ gn̄a ⁊ odoramēta virtutū: sicqz ꝯclusus ut nesciat violari neqz corrūpi ullis īsidiarū fraudib⁹. Fons itaqz signat⁹ sigillo toti⁹ t̄nitatis: ex quo fōs vite manat in cui⁹ lumīe oēs videbimus lumē. Quia iuxta ioānē ip̄e ⁊ qui illuminat oēm hoīem ueniētē in hūc mūdū. Cui⁹ ꝓfecto emissio uteri supnoꝝ ciuiuz oīuz est paradisus. De isto nāqz uētris agro p̄riarcha ysaac lōge adorās aiebat dicēs. Ecce odor filij mei sic̄ odor agri pleni quē bn̄dixit dn̄s. q̄zuis putēt parū intelligētes q̄ p̄ores sci minus de chr̄o ītellexerīt mysteriū īcarnationis cū ⁊ ipsi eadē saluati sint gr̄a. Un̄ ꝯstat tp̄s nō p̄iudicasse sacr̄o vniti hoīs ac dei: Ita ut iā esset in illo per vnitatē ꝑsone ab initio scl̄i qui nōdū erat nat⁹ de maria ꝟgine: qd̄ multis scripturarū declarat̄ īditijs. Un̄ dn̄s ad iudeos: āteq̄z abrahā fieret ego sū. Quib⁹ utiqz ꝟbis ostēdit se qui loq̄bat̄ i eo semp fuisse mysterio vnitatis. Quā ut cōmēdaret: āteq̄z abrahā fieret inqt ego sū. Nā abrahā anteq̄z fieret hūanitatis est breuitas. Ego aūt sū: et̄nitas nature declarat̄. In qua nimiruz et̄nitate iā se fuisse qui loq̄bat̄ per sacr̄m sue īcarnationis īsinuat. Qd̄ apl̄s iudas uolēs apti⁹ dilucidare: Jesus inqt ppl̄m ex egypto saluās: scd̄o eos qui nō crediderūt ꝑdidit. Et alibi paulus: neqz tētem⁹ chr̄m sic̄ qdā eoꝝ tētauerūt: nō q̄ iā esset iesus aūt chr̄s nat⁹ ex maria: sed qa in illo vnico filio dei iā vnitas ꝑsone cōmendabat̄ que occulta erat in mysterio. Qd̄ ⁊ alibi euidēter: qui elegit nos inqt an̄ mūdi ꝯstitutionē in ip̄o: q; ꝓfecto qcqd deus fecit ab initio: chr̄s fecit totū per vnitatē sacr̄i. Et ideo iā iesus eras in filio qui ppl̄z educebat: ⁊ chr̄s in eo qui tētabat̄: qm̄ semp per sacr̄i vnitatē in deo fuisse nō dubitatur. Alioquin nisi ita credideris: aut chr̄s de⁹ nō erit oīno: aut ꝯtra ꝓphetā de⁹ recēs eē videbit̄. Sed

ne talib⁹ q̃tiamur calũnijs scru
tãde sũt scripture in qb⁹ vnitas
in chr̃o cõmẽdat̃ ꝑsone: qm̃ nõ
ꝑiudicat tp̃s ne vn⁹ semꝑ dica/
tur. Hinc q̃qꝫ btũs petr⁹ loquẽs
de pr̃ib⁹ ait: per gr̃am dñi nr̃i ie
su chr̃i credimus saluari quẽad
modũ ⁊ illi. Nanqꝫ illos dñs so
lus ducebat ⁊ nõ erat cũ eo de⁹
alien⁹. vñ nec nobiscũ de⁹ recẽs:
qꝛ vnus idẽqꝫ est qui ⁊ eoꝝ du/
ctoꝛ fuit ⁊ nr̃ per passionẽ carnis
sue redẽptoꝛ. Vnus siqdẽ sua in
carne: vn⁹ in sacr̃o: atqꝫ vnus in
spũ. nec admittit oĩno ut alius fi
lius hoĩs: ali⁹ fili⁹ dei ĩtelligat̃.
Qui nec tꝑe ꝑscribit̃ nec passio
ne sepat̃: sed tot⁹ de⁹ in chr̃m ⁊
chr̃s in deũ trãsijt: ut qcqd dei fi
lius est chr̃s dicat̃: ⁊ qcqd in car
ne chr̃s ꝑtulit id de⁹ ꝑtulisse re
cte credat̃. Alioqn si ad rõnẽ re
spicias ⁊ ad sensus hũanos: ne/
quaq̃ꝫ ita hacten⁹ potuerũt ĩter
se ꝯuenire deitas ⁊ hũana cõdi
tio. Cõuenerũt tñ in chr̃o: ⁊ vn⁹
est ex ambob⁹ emanuel. Vñ mi
hi videt̃ ꝙ altitudinẽ tãti myste
rij diligẽter ĩtelligẽ ⁊ videre nõ
potuerũt: qui aut duos filios cer
te: aut aliud chr̃m qua dei filiuꝫ
estimauẽ. Quapropter nec nos
hoĩem seoꝛsũ colimus qđ nefas
est: nec adoram⁹: sed deũ magis
ĩcarnatũ qui ꝓpꝛiũ sibi coꝛpus
aĩatũ vniuit: ita ut de⁹ ꝟbũ caro
fieret ⁊ nõ in aliũ quẽlibet: sed
in semetip̃m qui vn⁹ ⁊ uer⁹ dei
filius semꝑ erat. Idcirco nõ aliũ
q̃ꝫ eũdẽ ipsumqꝫ dei filiũ ⁊ coli/
mus ⁊ adoram⁹. Qui nihil ip̃e
ꝓ assũpto hoĩe est auct⁹: nihilqꝫ
ꝙ ꝟbũ caro fcm̃ est imminutus
ul̃ ĩmutat⁹ est: ⁊ ideo vn⁹ idẽqꝫ
semꝑ cũ deo pr̃e fili⁹ adorat̃: nõ
nouus nõ recẽs ex tꝑe nõ alie/
nus a natura ul̃ gñe. Qđ si tibi
nouũ videt̃ ꝙ pꝛo te hoĩeꝫ assũ
psit: noueris ꝙ hoc semꝑ cũ eo
⁊ in ei⁹ ꝯsilio fuit̃ ut sic fieret. ⁊
nũc qñ plenitudo tꝑis uenit id
fcm̃ est qđ in chr̃o semꝑ fcm̃ fu/
it. Talib⁹ qꝑpe ꝑores sci diuini
tus afficiebant̃ odoramẽtis: ta/
lib⁹ ĩspirabant̃ de chr̃o ꝑsagijs:
ꝙ nasciturus esset in mundo: in
quo esset oĩuꝫ salus ⁊ bñdictio
eterne hẽditatis. Iste siqdẽ sũt fi
dei uestes: iste qb⁹ ꝑores sci ue/
stiebant̃: iste q̃s rebecca ĩmo spi
rit⁹ scũs secũ domi hũit: qb⁹ ĩdu
it iacob filiũ suũ. Alias aũt nisi a
spũ scõ ꝟuata domi ⁊ ꝓlata eẽnt:
qd miri odoris in eisdẽ pr̃ ysaac
hauriret? Ita ut diceret cũ ꝑsen/
sisset uestimẽtoꝝ fragrãtiã: ecce
odoꝛ filij mei sicut odoꝛ agri ple
ni quez bñdixit dñs. Sed forte
dicturus est aliqs. Quid ad re/
beccã spũs scũs ꝑtinet? Cũ mul
tis in locis ꝑsone pꝛo deo figura
te accipiant̃. Uerũtñ ⁊ spũs in
hebꝛeo ruha feminino gñe dr̃:
nõ ꝙ sexus in deo mõstret̃: ĩmo

ne forte suspicet: sb regula triũ
liguarũ sp̃s scũs diuerse accipit
in hebreo. s. ut dixi femieo gñe
legit. In greco ꝟo ne sexus in
eo credat. pneuma neutro iue/
nit: ⁊ in latino masculinũ eẽ de
cernit. Qui nimirũ spũs scũs bñ
per rebeccã itelligit. Et iõ totũ
est in mysteriũ qd̃ gerit: ut per
uestimẽtoꝝ fragrãtiã chr̃s annũ
ciet: quẽ nos qcũqꝫ baptizati su
mus iduimur. In q̃ bñdixit nos
nõ q̃licũqꝫ sꝫ oĩ ut ait apl's bñdi
ctiõe spiritali in celestib⁹. Vñ ⁊
ãgelus marie loq̃ns a bñdictio
ne exorsus ait: bñdicta tu in mu
lierib⁹: ⁊ bñdict⁹ fructus uẽtris
tui. Cui⁹ ꝓfecto in spũ lõge odo
rẽ trahens pr̃ ysaac bñdicebat fi
liũ: in q̃ celestis oĩs bñdictio mũ
do effloruit. ⁊ bñ ab eo plenus
ager dr̃: qꝛ plena gr̃a ꝟgo maria
ꝓnũciat: de cui⁹ utero credẽtib⁹
fruct⁹ vite effulsit. ⁊ nos iqt euã
gelista oẽs de plenitudine ei⁹ ac
cepim⁹ gr̃am pro gr̃a. Quapro/
pter obsecro uos o filie talẽ ac tã
tã gr̃am ne in uacuũ recipiatis
que est in chr̃o iesu in q̃ est de⁹
⁊ hõ: sic vnit⁹ in vna eadẽqꝫ ꝑso
na ut legat q̃ꝫsepe in scripturis
diuĩs: hõ deo coetn⁹ ꝓpter vnio
nẽ sb̃stãtie: ac deinde de⁹ hoĩ vi
deat cõpassus: cũ nec initiabilis
sit hõ nec passibilis deus: tñ sic
vnit⁹ est deus suo corpi ut nullã
patiat fieri iter deũ ⁊ hoĩeꝫ hũa/
na opiniõe distãtiã. ne forte: qd̃
absit: ali⁹ fili⁹ dei ⁊ ali⁹ fili⁹ hoĩs
credat. p̃serti qꝛ scriptura sic cõ/
nectit ⁊ ꝯcorporat deũ ⁊ hoĩem
ut nec in tpe hoĩeꝫ admodũ qs
a deo: nec in passione possit ab
hoĩe deũ discernẽ. Vñ si ad tp̃s
respicias iuenies qdẽ pro certo
semꝑ filiuꝫ hoĩs cũ filio dei. Si
ad passionẽ inuenies semꝑ cũ fi
lio hoĩs eũdẽ dei filiũ ita vnitũ
⁊ idiuiduũ q̃ꝫtũ ad uocẽ scriptu
re ꝑtinet: ut nec hõ separi a deo
tpe: nec ab hoĩe deus ualeat pas
siõe. Siqdẽ ut hec apti⁹ itelliga
tis ipsi⁹ chr̃i ꝟba discutite. Ne/
mo ascẽdit inqt in celũ nisi qui
descẽdit de celo: fili⁹ hoĩs qui est
in celo. Quis q̃so est qui loqt̃?
Chr̃s utiqꝫ. ubi rogo tũc erat qñ
hec loq̃bat? In terra scilꝫ. ⁊ quõ
se de celo anteq̃ꝫ nasceret descẽ
disse testat? Etiã ⁊ cũ loqt̃ in ce
lo se esse fatet: eũdẽqꝫ se filiũ ho
minis dicit cũ utiqꝫ de celo nisi
de⁹ descẽdẽ nõ potuerit: ⁊ cũ in
terris loqtur nõ nisi vnus idẽqꝫ
christ⁹ fuit. Et hec est mira ⁊ ad
mirabilis nouitas: imo omniuꝫ
nouitatũ supereminẽs nouitas
vnitatis. Quã nisi diligẽter pru
dẽs ꝟgo ab exordio sci euãgelij
aĩaduertas: magis errare omni
in scriptura videberis diuina q̃ꝫ
intelligere ueritatẽ. Cõstat igit̃
vnũ eũdemqꝫ chr̃m s̃m utrasqꝫ
formas opatũ humanitatis scilꝫ

ac diuitatis: ⁊ per hoc duas exer
cuisse opatiões. Opata est eniz
utraqz forma uel natura cũ alte/
rius cõmunione qđ ꝓpriuz ha/
buit: ꝟbo siqdẽ opante qđ ꝟbi
est: ⁊ carne exequẽte que carnis
erãt cõmunicante ei siqdẽ ꝟbo
in eadẽ opatione dũ ⁊ idẽ deus
atqz hõ in vna sb̃stãtia uł ꝑsona
sine diuisiõe aut cõmixtiõe cre/
dit: ⁊ ꝑcognita vna idẽptitas ꝑ/
dicat. Uerũtñ deus uerbũ est ⁊
nõ caro: q̃zq̃z carnẽ rõnabiliter
aĩatã assũpserit. Hãcqz sibi vni/
tiõe nãli: ⁊ ꝑm subsistẽtiã couni
uit. Similiter ⁊ caro est aĩata ⁊
nõ uerbũ: licet ꝟbi dei caro cõ/
specta sit ac visa. Uñ ⁊ ioannes
qđ fuit ab initio ⁊ qđ audiuim⁹
inqt ⁊ vidim⁹ ⁊ ꝑspexim⁹ ⁊ ma
nus nr̃e tractauerũt de ꝟbo vi/
te: ꝓfecto cũ nemo deũ uerũ vi/
dẽ aut tractare possit manib⁹ ni
si per sacr̃m sibi vniti hoĩs. Que
nimirũ vnitio tã mira est ut di/
scerni neq̃at. Alioqn qđ fuit ab
initio ꝟbũ quõ recte dr̃: hoc to/
tũ eẽ qđ apl̃i audierãt: qđ vide/
rãt: qđ manib⁹ tractarãt? Nisi qꝛ
chr̃s vn⁹ idẽqz erat. Ac ꝑ hoc qđ
audierãt qđ viderãt qđ tracta/
rãt ꝟbũ vite erat: ⁊ nihil aliđ ex
duab⁹ nat̃is q̃z vnũ iuxta sb̃sistẽ
tiã uł ꝑsonã. Hic est ꝙ vn⁹ idẽqz
manẽs filius vnigenit⁹ ĩdissepa
tos in utrisqz nat̃is ꝯspicit: ⁊ que
sunt eiusdẽ sb̃stãtie nãliter opa
bat̃ ꝑm vnicuiqz ĩsitã eẽntialem
q̃litatẽ uł nãlẽ ꝓprietatẽ: que si
nãm hr̃et singularẽ ⁊ incõiũctã
nõ ageret utiqz. Nũc autẽ ema/
nuel dũ vn⁹ est: ⁊ ĩ eo ip̃o uterqz
idẽ de⁹ ⁊ hõ que utriusqz nature
sũt ꝟaciter gessit: ꝑm aliđ aliter
que gesta sũt opãs. Ergo ꝑm ꝙ
de⁹ ip̃e idẽ egit que diuĩa sũt: ꝑz
ꝙ hõ idẽ ip̃e q̃ hũana sũt. seipsũ
uolẽs ostẽdẽ ꝙ de⁹ idẽ ip̃e ⁊ hõ
sit. Et iõ idẽ ip̃e tã que diuĩa sũt
agit q̃z que hũana. Sil̃iter ⁊ lo/
quit: ⁊ nõ ali⁹ qdẽ miracula opa
tus est: ali⁹ ꝑpetrauit hũana: pas
siõesqz sustinuit. Sed vn⁹ idẽqz
chr̃s fili⁹ dei atqz hoĩs filius qui
⁊ diuĩa gessit ⁊ humana. Siqdẽ
insepabiliter atqz ĩdiuise cõmu/
nes christ⁹ habuit actiões. Sed
ĩtelligẽde sũt ipsoꝝ opuz q̃litates
ꝯtẽplandũqz semꝑ ad que ꝓue/
hat̃ hũilitas carnis: ⁊ ad que ĩcli
net̃ altitudo diuĩtatis: ita ut per
omnẽ textũ sci euãgelij videat̃
nihil caro sine ꝟbo agẽ: neqz ꝟ
bũ sine carne qcq̃z efficẽ. Unde
qđ ꝯcipit ⁊ parit ꝟgo: sic nõ sine
potẽtia ꝟbi est: ita nõ sine ꝟita/
te carnis: qđ nascit: qđ pãnorũ
fasciis iacet inuolutus: ⁊ in pre/
sepio reclinatur. Porro ꝙ stella
duce a magis adorat̃ sicut deita
tis est: ita ⁊ humanitatis: cuz in
egyptum per fugã nec capiatur
adducit̃. Sic itaqz oĩa virtutuz
opa ꝯsiderãda sũt: ut reddamus

deo que dei sunt: ⁊ hoī que sunt
hoīs. Qm̄ sicut est vnus qui la
zarum ꝟbo potētie sue uocat ut
exeat foras a monumēto: sic ip̄e
vn⁹ est qui fleuit hūanitatis af-
fectu. Sic qppe cūcta oportet cō
siderare: q̄tenus ⁊ plena diuini
tas in chr̄o ītelligat̄ hoī vnita: ⁊
plena hūanitas in deū assūpta.
Hec idcirco dixeriz: tātisp de fi
de īcarnatiōis chr̄i charissime:
qꝛ qd̄ plures oriētaliū circūeūt
suis fecib⁹ obuoluti moneri de
buistis ne suo obnubilare uos
uelint obscuritatis eloqo: ul' gre
co turbine latinā ꝯfundē puri-
tatē. Sūt enī ⁊ prudētes ꝟgines:
sūt ⁊ fatue. Et ideo dilectissime
imitamini quā amatis beataz ⁊
gl'iosaz ꝟginē: cui⁹ hodie in t̄ris
festa colitis: de qua dr̄. Maria
aūt ꝯseruabat oīa ꝟba hec: que
de chr̄o dicebant̄ scilz ꝯferēs in
corde suo. Cōferte ergo ⁊ uos ī
cordib⁹ ur̄is charissime que de
ip̄o eodēqz dn̄o catholice dicū-
tur: ut ⁊ fidē ītegrā seruare possi
tis ⁊ mr̄em ei⁹ debite uenerari.
Qm̄ nullus honor ei⁹ est alius
nisi cū ille iure honorat̄ qui na-
sci dignatus est ex ea. Ceterū ro
go quecūqz estis filie quecunqz
mr̄es: cogitate attēti⁹ ⁊ ꝑpēdite
diligēti⁹ qb⁹ afficiebat̄ btā ⁊ in-
temerata ꝟgo maria doloribus
post chr̄i ad celos ascēsuz: exple
tis oīb⁹ que de ip̄o erāt ab ange
lis p̄dicata: ⁊ a ꝓphetis multifa-
rie mltisqz mōis p̄signata: dīnis
declarata oraculis: ꝟtutib⁹ exhi
bita: ⁊ que hūanitatis sūt ostēsa
p̄sagijs. Queso siq̄ sūt in nob̄ vi
scera pietatis: ꝯsiderate quo cru
ciabat̄ amore: quoue desiderio
estuabat hec ꝟgo cū reuolueret
aīo cūcta que audierat: que vi-
derat: que cog̊uerat. Puto ꝙ qc
qd cordis est: qcqd mētis: qcqd
ꝟtutis hūane: si totū adhibeas
nō sufficiat: ut cogitare ualeas
q̄zto īdesinēter cremabat̄ ardo-
re pij amoris: quātis mouebat̄
repleta spū scō celestiū secretoꝝ
īcitamētis: qꝛ etsi diligebat chr̄m
ex toto corde ⁊ ex tota aīa ⁊ ex
tota ꝟtute: nouis tn̄ q̊tidie inflā
mabat̄ pn̄tia absens desideriorꝝ
affectib⁹: tāto siqdē ualidi⁹ q̄zto
diuini⁹ illustrabat̄ īt⁹ visitatiōi-
bus quā totā repleuerat spūs scī
gr̄a: totā īcāduerat diuin⁹ amor:
ita ut in ea nihil esset mūdanus
qd̄ violaret affect⁹: sed ardor ꝯti
nuus ⁊ ebrietas perfusi amoris:
Nā ⁊ chr̄s ab oībus est amādus
ex toto corde ⁊ ex tota aīa: atqz
ex tota virtute querēdus: maxi-
me tn̄ ab ea ardēti⁹ cuius ⁊ dn̄s
erat ⁊ fili⁹. Fortassis ḡ pre nimio
amore in loco quo sepult⁹ dr̄: in
terdū hītasse eā credim⁹: q̄ten⁹
pijs pasceret̄ ītern⁹ amor obtuti
b⁹. Sic nāqz loc⁹ medi⁹ est hinc
inde ꝯstitut⁹ ut adire possis ascē-

siōis eiꝰ uestigia: ⁊ locū sepl'ture ac resurrectiōis seu oīa in qbus passus est loca inuisere: nō ꝙ iā viuētē quereret cū mortuis: sed ut suis ꝯsolaret aspectibꝰ. Hoc qppe hēt īpatiēs amor ut que desiderat semp īuenire se credat. Igrat siqdē iudiciū: rōne multo tiēs caret: modū nescit: nec aliđ cogitare pōt q̄z qđ diligit. Amor nō accipit de īpossibilitate solatiū: neqz ex difficultate remedium. Que licet btā virgo maria: q̄zuis iā in spū esset: tn̄ dū in carne vixit carnalibꝰ mouebat sensibꝰ: ⁊ iō q̄zsepe locoꝝ recreabatur visitatiōibꝰ ⁊ quē genuerat mētis cōplectebat amplexibꝰ. Deniqz amor chr̄i desideriū pariebat: desideriū ꝟo gliscēs q̄si nouis reparabat ardoribꝰ: intātū ut credā nōnunq̄z ꝙ oīa etiā ⁊ semetip̄az trāscēderet: qꝛ oīno amor īpatiēs qđ amat nō pōt nō vidē. Hinc est charissime ꝙ oēs sci oīa que meruerāt pro paruis duxē: si dn̄m quē amauerāt nō viderēt: sicuti ⁊ uenerabil' btā ꝟgo maria: nōdū dignū pro īnumeris ⁊ īmensis bn̄ficijs reddebat īterdū obseqū scitatis: dū bn̄ficioꝝ in terris posita nō poterat vidē largitorē. Et iō hodie dilectissime eleuat sup choros angeloꝝ ut possit speciē vultūqz vidē saluatoris quē amauerat quē cupierat ex toto desiderio cordis.

Qđ si gaudiuz fit in celo de q̄libet pctōre ꝯuerso: multo magis putādū pro tāte ꝟgis exaltatiōe ⁊ gl'ia qđ exultatio fiat in supernis: cuiꝰ nimirū festiuitas oīum supnoꝝ ciuiū est g̃tulatio: p̄serti qꝛ eiꝰ celebritas laus ⁊ fauor est saluatoris. Un̄ credimꝰ ut supradictuz est: ꝙ nō hūc tm̄ diē solēnē ducāt pro eiꝰ amore annuū: uerū ꝯtinuū etiā ⁊ eternū iocūditatis letitia ac ueneratiōis obseqo cū oī colūt t̄pudio amoris ⁊ gaudij. Nec īmerito igit oīs illa celestis ciuitas ꝯgratulat ⁊ uenerat mr̄em: cuiꝰ sup se adorat filiū regē: an̄ quē tremūt ptātes ⁊ curuat oē genu. De huius nimirū ad celos ascēsiōe multo admirātis ītuitu secretoꝝ cōtēplator celestiuz in cāticis: vidi inqt speciosā ascēdētē q̄si colūbā desup riuos aq̄rū. ⁊ uere speciosa q̄si colūba: qꝛ illiꝰ sp̄ez colūbe ac simplicitatē demonstrabat que sup dn̄z uenit ⁊ docuit ioānē: ꝙ hic est qui baptizat: ⁊ bn̄ desup riuos aq̄rū: qꝛ sup aquā refectionis educauerat eā dn̄s ⁊ nut'uerat. ex qua nulti deducti riui oēz irrigāt terrā delitiarū: ⁊ īfundūt hortū uoluptatis: ex qbꝰ q̄tidie lota ⁊ pfusa dei genitrix ascēdit hodierna die speciosa ualde ⁊ admirabil'. Cuiꝰ odor īestimabilis erat nimis: ⁊ iō īeffabilis. ad cuiꝰ ꝓfecto fragrātiā odoris oīs

illa celestis hierl'm leta decurrit quā circūdabāt flores rosarū ⁊ lilia ꝯualliū: eo ꝙ oēs aīe martyrio rubricate eā et'ne dilectiōis cōplectunt' amplexib⁹: ⁊ ꝟgini/tatis splēdore cādidate: ac si lilia ualle hūilitatis enut'te circūdāt eā ueneratiōis gr̄a obseq̄ntes. Recte igit': qm̄ btā dei genitrix ⁊ martyr ⁊ ꝟgo fuit: q̄ꝫuis in pace vitā finierit. Hinc q̊q; ꝙ ꝟe passa sit: symeō ꝓpha loquēs ad eā: ⁊ tuā inqt ipsi⁹ aīaꝫ ꝑtrāsibit gladi⁹. Ex q̊ ꝯstat ꝙ sup̄ martyrē fuerit. Alij nanq; sci etsi passi sūt pro chr̄o ī carne tn̄ in aīa: qa īmortalis est pati nō potuerūt. Btā ꝟo dei genitrix q: ī ea ꝑte passa est que īpassibilis habet' iō ut ita fatear: q: spiritaliter ⁊ caro ei⁹ passa est gladio passiōis chr̄i: plus q̄ꝫ martyr fuit. Un̄ ꝯstat q: plus oīb⁹ dilexit: ꝓpterea ⁊ plus doluit: ītātū ut aīaꝫ ei⁹ totā ꝑtrāsiret ⁊ possideret vis doloris ad testimoniū eximie dilectionis. Que q: mente passa est plus q̄ꝫ martyr fuit. nimirū qd̄ ei⁹ dilectio ampli⁹ fortis q̄ꝫ mors fuit: q: mortē chr̄i suā fecit. Nūc aūt circūdāt eā flores rosarū īdesinēter ei⁹ admirātes pulchritudinē īter filias hierl'm. In qua posuit rex thronū suū: q: ꝯcupiuit eius speciē ac decorē. Fuit eni plena charitate ⁊ dilectiōe. Idcirco sequit' post eā purpuratoꝝ exercitus: cādidatoꝝ grex. Quā si diligēti⁹ aspicias nihil ꝟtutis est: nihil speciositatis: nihil candoris gl'ieq; qd̄ ex ea nō resplendeat. Et iō bn̄ circūdāt eā flores rosarū ⁊ lilia ꝯualliū: ut ꝟtutes ꝟtutib⁹ fulciant': ⁊ formositas decore castitatis augeat'. Nā oīs splēdor ⁊ gl'ia q̄ꝫto illustrat' fulgore suo sb̄limius: tāto appet p̄stātior claritate q̊rūlibet sb̄iectoꝝ ⁊ eximior p̄dicat'. Sic ⁊ btā dei genitrix cui⁹ plātatio ac si rose in hierico spāli⁹ refulsit: ⁊ cādor ꝟgītatis splēdidi⁹ emicuit: cū circūdat' offō charitatis. Submittit' scōꝝ claritas: ut ei⁹ amplius splēdor ⁊ gl'ia cōmēdet': que sup̄ angeloꝝ choros eleuata iā btā p̄dicat' ⁊ iā btīssima. nā āgeloꝝ q̄ꝫuis celsior nā sit non tn̄ gr̄a maior: q: ⁊ ip̄i gratuita gr̄a ne corruerēt sūt saluati. Un̄ dauid inqt: ꝟbo dn̄i celi firmati sūt: ⁊ spū oris ei⁹ oīs ꝟt⁹ eoꝝ. Cōstat btām ⁊ gl'iosam virginē mariā in quā sup̄uenit spūs scūs: ⁊ de⁹ tot⁹ illapsus portat' nouē mēsib⁹ in utero ut credēdū est: āpliora ꝓmeruisse ꝟtutū p̄uilegia: ⁊ ꝑcepisse gr̄am ab angelis etiā collaudatā. Un̄ ⁊ si mirabilis est eoꝝ ꝟt⁹ ⁊ firmitas ꝑpetuitatis mirabilior tn̄ in maria quā obūbrauit ꝟt⁹ altissimi: ut ultra oēꝫ ꝟtutē sit āgelicā qd̄ fcm̄ est in ea ⁊ admirabile cūctis scl'is sacr̄m. Ac per hoc etiā āge

lis exinde maior p̄stat̄ gr̄a cū in
staurāt̄ ab ea oīa que uenerant̄
⁊ adorāt sup̄ se chr̄m regē dn̄m
natū ex eadē ꝟgīe. Hic ⁊ maria
cūctis tāto uenerabilior: quāto
gratiosior. ⁊ q̄zto ꝟtute altissimi
extollit̄ ad sb̄limia: tāto clarior
resultat in gl̄ia. plena siqdē gr̄a
plena deo plena ꝟtutib⁹ nō pōt
nō possidē pleniter gl̄iā clarita/
tis et̄ne quā plenissime accepit
ut mr̄ fieret saluatoris. Quā vi/
derūt oēs filie syon: ⁊ btissimaz
dixerūt: ac regīe laudauerūt eā:
qm̄ tātā eā viderūt q̄ztā nullus
narrādo expleuit mortaliū: q̄zto
magis deū qui talē ac tātā fecit
eā ut ipse fieret p̄ eā. Un̄ dauid
⁊ hō inqt nat⁹ est in ea ⁊ ip̄e fun
dauit eā altissim⁹. Btā igit̄ talis
ac tāta natiuitas: btā ⁊ sup̄norū
ciuiū societas: ⁊ admirabilis cha
ritatis eoꝝ vnanimitas. ubi ne/
mo āgeloꝝ nō dico btē ꝟgīs ma
rie uerū neqz alicui⁹ scōꝝ īuidet
gl̄iā: sed totū in altero vnusqsqz
possidet qd̄ gratis p̄stat̄ oīb⁹: ut
de oīb⁹ ⁊ in oīb⁹ gl̄ificet̄ de⁹: ho
noret̄ ⁊ adoret̄ ab oīb⁹. ubi nō
sexus: nō etas: nō dignitas ge/
neris: sed meritoꝝ q̄litas sola di
scernit̄. ubi plurimū stella a stel
la differt claritate: q̄zuis oēs in
suo sint ordine suscitandi. Qd̄ si
est alia claritas solis: ⁊ alia clari
tas lune: ⁊ alia claritas stellarū:
vna tn̄ claritas est qua illustrant̄
oīa. Idcirco beata dei genitrix
que adhuc tātis in terra p̄dicat̄
laudibus: nō īmerito credit̄ ho
dierna die exaltata ⁊ glorificata
necnō ⁊ clarificata: q̄ztū nouit il
le qui eā elegit in sua sapīa: qua
disposuit oīa. Qd̄ si ī domo p̄ris
māsiōes multe sūt: credim⁹ splē
didiorē mr̄i hodie filiū p̄stitisse
quā sibi olim edificauit domuz
sb̄nixā colūnis septē: in qua ni/
mirum domo parant̄ nuptie ec
clesiarū dei: ⁊ federant̄ terrenis
celestia. In eo nāqz utero ꝟgīs
spōso īmortali ꝟgītas ꝯsecrat̄ ut
sit tm̄ celeste cōmerciū. ⁊ iō cha/
rissime celebrate solēniter ꝟgīs
festū: que celestē uob̄ vitā ī t̄ris
oñdit: qm̄ q nō nubēt neqz nu/
bent̄: erūt sic̄ āgeli in celo. Nec
mirū si angelis cōparat̄ ꝟgītas
que angeloꝝ dn̄o fedē copulat̄
nuptiarū. ⁊ si q̄libet ꝟgītas tātū
erigit̄ ut āgelis cōparet̄: multo
magis btā ⁊ gl̄iosa ꝟgo maria
q̄ singl̄ari cōmēdat̄ p̄uilegio ⁊
īmēso ditat̄ mercionio. Idcirco
dilectissime amate quā colitis ⁊
colite quā amatis: qꝛ tc̄ eā ꝟe co
litis ⁊ amatis si imitari uelitis de
toto corde q̄z laudatis. Hec nāqz
vita uob̄ de celo fluxit quā p̄fes
se estis sup̄ usū nāe. hec vita est
quā tenetis: de cel̄ uenit spōsus
quē seq cū mr̄e debetis: nec īme
rito viuēdi usū de celo q̄sistis q̄
uob̄ d̄ celo spōsū petistis. iō ur̄a

ꝯuersatio in celis sit semp: qm̄ ꝟ
bū dei qđ amatis nō nisi in sinu
p̄ris iuenit̄. Licet igit̄ ubiqꝫ tot⁹
sit ⁊ nō lōge ab vno q̊qꝫ nr̄m: tn̄
nō nisi casto rursus haurit̄ pecto
re. Prope est eniꝫ inqt moyses
in corde tuo: ⁊ in ore tuo tm̄ euꝫ
recto si q̄sieris corde vnguentū
exinanituꝫ est nomē ei⁹. ꝓpt̄ea
ac si adolescētule diligite aīo qđ
pro uob̄ effusum est. hētis nāqꝫ
scē ꝟgies spōsum ꝟginē ꝟgita/
tis ⁊ castitatis amatorē: qui mr̄eꝫ
ꝟginē iō elegit ut ip̄a oīb⁹ esset
exēplū castitatis: que q̄si in spe/
culo refulget forma ꝟtutis. hētis
igit̄ in ea magisteria ꝓbitatis ex
pressa: qd p̄mū eligē: qd respuē:
qd seq debeatis. Pr̄ia ei⁹ ꝟt⁹ est
fundamētū oīuꝫ ꝟtutū ⁊ custos
hūilitas ip̄a de qua gl̄iat̄. Quia
respexit inqt hūilitatē ācille sue:
ecce enim ex hoc btāꝫ me dicēt
oēs gn̄atiōes. Ergo p̄mū discē/
di icitamētū nobilitas est magr̄i
Deinde merces laboris optimi
fruct⁹ btitudis. Quid igit̄ nobi
li⁹ mr̄e dn̄i: qd splēdidi⁹ ea quā
splēdor elegit p̄r̄ne gl̄ie? Quid
casti⁹? Que corp⁹ chr̄i sine ꝯtagi
one corpis gn̄auit: ⁊ tn̄ in ea so/
lū humilitatē respexisse dn̄ꝫ ꝓfi/
tet̄ que custos est cet̄arū ꝟtutū.
Collocauerat enī in tuto statiōis
portu sb̄limia meritoꝝ suoꝝ ex/
ercitia: ⁊ ideo diuinit⁹ illustrat̄.
vn̄ dn̄s: ad quez respiciā nisi ad
humilē ⁊ qetū ac tremētē sermo
nes meos? Fecit eni qđ ꝓmiſat:
⁊ respexit humilitatē ācille sue:
vn̄ ⁊ btā iā ab oī scl̄o p̄dicat̄. Id
circo ⁊ uos o filie si uere ꝟgies
esse vultis: hūilitatē sectamini ⁊
mr̄em dn̄i que se ancillā uocat:
cordis amore imitari procurate
que didicit ab ip̄o spōso cui uos
deuouistis hūilitatē quā uox ex
se docuit. Unde ait idē: discite a
me qa mitis suꝫ ⁊ hūilis corde.
Nō ergo btā dei genitrix a filio
suo dn̄o nr̄o didicit celos fab̄ca
re: nō āgelos creare: nō miracu
la deitatis insignia opari sed tm̄
hūiliari: cet̄aqꝫ ꝟtutū documēta
ītra hūilitatis custodiā aggrega
re. Un̄ cū ea semp singulaꝝ ꝟtu
tū pudicitia comes irremota mā
sit: qꝛ oīno pudor īdiuidu⁹ ꝟgita
ti esse debet: sine quo recte casti
tas uera seruari nō pōt. Nunqd
igit̄ btā ꝟgo maria sine pudoris
sui custode ꝓcessit? Et iō si placet
uob̄ charissime talis ac tāta ꝟgo:
placeat ⁊ op⁹ ꝟtutis cui⁹ vita oī/
uꝫ est disciplīa: cui⁹ mores īstitu
ta sūt eccl̄iaꝝ: que p̄cellit cūctos:
supemiet vniuersis. ꝓpt̄ea que/
cūqꝫ ꝟgo sibi ab ea optat p̄miū
⁊ īplorat auxiliuꝫ: debet imitari
exēplū. Rogo uos o ꝟgies: ro/
go ⁊ vidue imitamini paulā vi/
duā mr̄em: exēplar ꝯtinentie ⁊
castitatis. Imitamini eustochiū
quā hētis uob̄cū ꝟginē ⁊ formā

pfecte itegritatis. qd si min⁹ in eis est: q̃z in mr̃e dñi: imo q: est: hẽtis ꝓle fecũdã: ⁊ ꝟginẽ ꝑpetuaz: q: sic in cõparatiõe dei nemo bon⁹: ita ⁊ in cõparatione mr̃is dñi nulla iuenit̃ pfecta: q̃zuis ꝟtutib⁹ eximijs cõprobet̃. Unus est pr̃ nr̃: qui in celis est: vn⁹ est magr̃: vna est forma ꝟgitatis in maria: cui uos oẽs ut imaginẽ reformetis itegritatis: faciẽ iprimẽ debetis in sculpturã spũs sãcti. Qm̃ hec est hort⁹ ꝯclusus: fons signat⁹: puteus aq̃rũ viuẽtiũ: ad quã nulli potuerũt doli irrũpere: nec p̃ualuit fraus inimici: sed pmãsit scã mẽte ⁊ corpe: multis donoꝝ p̃uilegijs sublimata. Idcirco imitamini morib⁹: seq̃mini castitate: hui⁹ implorate auxiliũ. ꝙ si me q: ita loq̃r: p̃sumptionis uelit arguẽ inuidoꝝ aliqs: ꝙ uob̃ scripserim: arguat charitatẽ atq; dilectionẽ: qa rogãtib⁹ uobis ne hoc qdẽ iexpt⁹ iudicaui negãdũ. Malui eniz excipe ruborẽ pudoris: q̃z nõ exeq iussionẽ ur̃am: q̃rũ p̃cib⁹ nõnunq̃z de⁹ nr̃ obedire videt̃. Prestim cũ hẽatis uobiscũ q̃s imitari ꝟtutis est: cũ qbus discẽ potestis. Affectũ a me poti⁹ q̃z magisteriũ ad laudẽ hui⁹ diei reqsistis. Uñ excusare non debui ꝓpter obs̃uãtiã gratuitatis: ne ipartirẽ deuotiõi ur̃e que mãdastis. ꝙ si docẽ nequi: saltẽ ad laudẽ tante ꝟgis exhortari oino curaui: q̃tenus nõ deessem uob̃: quẽ diligitis: in die tãte festiuitatis: sz iũgerer p̃cib⁹: iungerer uotis. si quomõ mẽte ad ea uobiscũ eleuari merear: ur̃is suffragãtib⁹ meritis: ad que puenit btã ⁊ intemerata ꝟgo maria: ecce hodierna die ad illuz p̃clarũ ⁊ splẽdidum thronũ angeloꝝ ipsa per hũilitatẽ ꝑ itegritatẽ carnis ascẽdit. Uñ itẽperãtia olim eximios archãgeloꝝ ⁊ supbia deiecit. Quapropter gaudete: gaudete inq̃z qa uob̃ via patefcã est celoꝝ. Quãuis eniz nob̃ eadẽ ꝓmittant̃: uobis tñ iã p̃sto sũt que cũ angelis incorruptionẽ s̃uatis. Que licet de h̃ mũdo sitis: fauẽte deo iã in h̃ mũdo nõ estis: q: etsi scl̃z uos hr̃e meruit: tenẽ oino nõ potuit. Btã itaq; maria hodie iaz ab oib⁹ gẽtib⁹ lõge lateq; p̃dicat̃ ⁊ uob̃: que secute estis exeplũ tãte ꝟgis: btitudo cõdonat̃ celestis. Quas nõ illecebre sollicitãt corporis: non colluuio p̃cipitat uoluptatis: nõ estus iflãmat icẽtiue carnis: imo angelica imitatio delectat in terris: q̃rũ in futuro eq̃litas repromittit̃ in celis. Btẽ igit̃ estis filie: sed ⁊ beate vidue: que celibẽ in chr̃o uobiscuz ducũt vitã: q: s̃m apl̃z lib̃ate a lege viri: sic pmãserũt. Beatior inqt

erit si sic ꝑmãserit ꝟm meũ ꝯsili
uꝫ. Puto enim ait: ꝙ ⁊ ego spm̃
dei hẽo: euidẽter uolẽs exp̃mẽ:
ꝙ ĩtersit inter eã que adhuc est
iũcta lege viro: ⁊ ĩter eã que iaꝫ
soluta vinculo beatior p̃dicat̃.
Qd̃ si utraqꝫ btã qꝛ in chr̃o: bea
tior tñ q̃cũqꝫ iã soluta est vincu/
lo: ⁊ celestia sectat̃: Ideo vidue
semp ꝟgib⁹ bñ copulant̃: ut ait
apl̃s. Mulier ĩnupta ⁊ ꝟgo co/
gitat que sũt dñi: ut sit scã corpe
⁊ spũ. q̃dãmodo eni magisteriũ
ꝟginitatis viduarũ gliscit: ⁊ ꝯfor
tat̃ exẽplis que cũ viris castũ ser
uauerint ꝯnubiũ: docẽt ĩtegrita
tẽ magis ꝟginib⁹ deo ꝟuãdã: ⁊
qd̃ ꝓpemodũ nõ ĩferioris ꝟtu/
tis est: ꝯiugio abstinẽ: qd̃ aliqñ
delectauerit: q̃ꝫ cõiugij delecta/
mẽta nescire. In utroqꝫ siqdem
gradu fortitudo laudat̃: ⁊ cele/
stis vite p̃dicat̃ ꝟt⁹. Idcirco co/
gnationẽ iã cũ chr̃o uterqꝫ ordo
sortit̃. Uñ dñs: Siqs fecerit inqt
uoluntatẽ p̃ris mei qui in celis
est: ip̃e me⁹ fr̃ soror ⁊ mr̃ est: ubi
nõ sexus: nõ etas: nõ cõditio di
scernit̃: sed qui fecerit inqt uolũ
tatẽ p̃ris mei qui in celis est. Uñ
qꝛ lib̃a facultas cũctis p̃stat̃: esto
te charissime id ad qd̃ uos chr̃i
gr̃a uocauit: estote mr̃es chr̃i ac
sponse: estote sorores ac ꝓpin/
que: qꝛ qd̃ carne non potuistis:
gr̃a totũ ꝯdonatũ est uobis. Et
ideo diligite mr̃eꝫ dñi: que uob̃
spõsum genuit ĩmortalẽ. Cui⁹ ⁊
uobiscũ soror est ipsa: qꝛ uolũta
tẽ p̃ris fecit ut eẽt mr̃. Propinq̃
qdeꝫ uobis nõ carne sed spũ: ut
vnitas cõmendet̃ eccl̃ie: ⁊ socie
tas corpis chr̃o ĩtelligat̃. Ex quo
dñs: uolo pater inqt qꝛ ego ⁊ tu
vnũ sumus: ut ⁊ ipsi in nob̃ vnũ
sint. Que ꝓfecto vnitas per vnũ
mediatorẽ dei ⁊ hoĩum efficit̃.
Facite ergo uolũtatẽ p̃ris ⁊ uos:
ut vnũ esse possitis. Ornate lã/
pades ur̃as: occurrite spõso: qa
iã ad ostiũ pulsat: ⁊ mr̃eꝫ: si eã di
ligitis: seqmini. Int⁹ aũt parate
⁊ ornate lãpades ur̃as: qꝛ filie re
gis estis. Oĩs eniꝫ gl̃ia ur̃a ab/
int⁹ sit: ⁊ int⁹ hẽte qd̃ foris luce
at: ne forte inter has solẽnitates
priusq̃ꝫ spõsus ueniat: ur̃e lãpa/
des extinguant̃. Nã celebritas
hui⁹ diei nõ nisi accẽsis lãpadi/
bus int⁹ ⁊ foris recte colit̃. Ideo
emẽdũ est oleũ dũ uacat: ne cũ
spõsus uenerit: qd̃ absit: uacue
ĩueniamini. Preterea que sur/
suꝫ sunt sapite: ubi btã ꝑuenit ꝟ
go: ⁊ nõ que sup terrã: qꝛ ur̃a cõ
uersatio si estis iã qd̃ uouistis in
celis fore debet. Illuc dirigite
mẽtẽ: illuc abscõdite vitã ur̃aꝫ:
donec pertrãseat furor dñi: quo
btã dei genitrix hodie ꝑuenit.
Ibi nãqꝫ hẽtis spõsuꝫ: ibi põtifi/
cẽ: ibi oĩa q̃cũqꝫ q̃sistis. Illuc di/

rigite mētē: ut cū chr̄s ꝟgīs filiꝰ apparuerit in fine seculi: cū ipso ⁊ uos appareatis in gl̄ia. Amē.

In octaua sancti laurentij ad uespas añe ⁊ p̄s feriales. Capitulū ꝟ. ⁊ añ. sup mg̃t ut in festo eiusdem in p̄mis uespis. Or̄o.

Excita dñe in eccl̄ia tua spiritū cui btūs laurētius leuita ꝟuiuit ut eodē nos replēte spū studeamus amare qđ amauit ⁊ opere exercere qđ docuit. Per dñm. eiusdem. Et fiat memoria de assumptione btē ꝟginis ut s̄. Ad cōplet̄. ferialiter fiat. Ad mat̄. inuit̄. Regem martyrū dñm. Añe ⁊ p̄s feriales. ꝟ. de vno martyre. tres lect̄. de passione subsequēdo ut s̄. Ꝛ̄ia de historia ut s̄. Ad lau. vna añ. Laurētius ingressus. Cap̄. ꝟ. ⁊ añ. sup bñ. ut s̄. in sācto die. Or̄o ut s̄. Deinde fit memoria de assumptione ut s̄. Ad p̄mam añ. Laurētius bonū opus. Reliqua ferialiter fiāt. Ad tertiam añ. Adhesit aīa mea post te. Cap̄. Ꝛ̄. ⁊ ꝟ. ut s̄. Ad sextā añ. Uolo pr̄. Cap̄. Ꝛ̄. ⁊ ꝟ. ut s̄. Ad nonaꝫ ferialiter fiat. Si ꝟo oct̄. beati laurentij uenerit in dñica: sabbato ad vs̄ añe ⁊ p̄s feriales. Cap̄. Ꝛ̄. hymnꝰ ꝟ. ⁊ añ. sup mag̃t ut sup̄ in festo eiusdem. Or̄o. Excita dñe in ecclesia. Et fiat memoria de assumptione ut sup̄. Ad cōplet̄. fiat ut supra in die. Ad matut̄. inuitat̄. añe sine ꝟ. p̄s ꝟ. ⁊ Ꝛ̄ia ut sup̄ in festo eiusdē. tres lect̄. de passione eius: ut supra. Tres alie lect̄. de ꝟmone btī maximi ep̄i. Beatissimi laurētij. Et tres ultime lect̄. de euāgelio cū sua omelia. Ad laudes añe cap̄. ꝟ. añ. super bñ. ut supra in die. Or̄o ut sup̄. Ad horas diei añe de lau. Cap̄. Ꝛ̄ia ⁊ ꝟ. ut supra in die. Or̄o ut sup̄. Ad vs̄ oīa fiant ut sup̄ in festo eius per totum: nisi festū. ix. lect̄. sequat̄: ⁊ fiat memoria de assumptione ut s̄. Ad cōplet̄. ut s̄. in festo. Sermo sācti maximi

Beatissimi laurentij ep̄i. fratres charissimi annua sempqꝫ noua festiuitas eccl̄iam dei iugiter in gaudia letitie spiritalis accendit: admonēs vniuersitatem credētiū: ut sicut ille pfecte deuotionis ardore furentibus nō cessit incēdijs: ita nos diuersaruꝫ tribulationū ignis ⁊ maloꝝ seculariuꝫ flāma a christi societate non moueat ut ait ille mysterioꝝ celestiū doctor ac totius ꝟtutis exēplū gl̄iosissimus paulus. Quis nos sepabit a charitate chr̄i? Tribulatio an angustia: an fames: an nuditas: an piculū: an gladius? Et uere nullis pñtium psecutionū pōt inclinari piculis qui semel pmissa oīpotentis dei ⁊ eterna largissimi

redēptoris p̄mia fide stabili ⁊ in
ꝯcussa mēte ꝯcepit. Neqꝫ enim
pōt arduū illud p̄celsuꝫ bonoꝝ
immortaliū iter debilis aīus ⁊ fi
des clauda ꝯscēdē. Ideo fortissi
mū martyrē incūbētiuꝫ tormēta
penaruꝫ ⁊ seuissimi p̄secutoris
supare flāma nō potuit: qa lōge
ardētius ꝟitatis radijs mēs eiꝰ
accēsa feruebat. Unde nec potu
it de infatigabili eius pectore ca
lorē diuinitus infusuꝫ corpeus
ille ⁊ mortaliū ministratꝰ mani/
bus ignis excludē. In festo sci
agapiti martyris. Oro.
Letet̄ eccl̄ia tua deus bti
agapiti martyris tui ꝯfisa suffra
gijs: atqꝫ eius p̄cibꝰ gl̄iosis ⁊ de
uota p̄maneat ⁊ secura cōsistat.
Per. d. Passio bti agapiti mar/
tyris. L. j.
Sub rege antio
cho pagano erat qdā pu/
er noīe agapitꝰ timēs deū. Hic
oībus suis renūciauit ac parētū
suoruꝫ: ⁊ deo se obtulit holocau
stū. Qui cuꝫ esset in doct̄na chr̄i
q̄tidie ⁊ nō cessaret: dicit ad ho/
minē dei noīe porphiriuꝫ. Per
coronā tuā ⁊ ob hoc q̄ sumꝰ mi
lites chr̄i nō nos abscōdamus a
diaboli neqtia: sed magis ultro
nos offeramꝰ ⁊ dicamus. L. ij.
Rex pagane qd queris in
discipulos chr̄i: ⁊ qd ꝯtra
eos vis facē? Sic apl̄s paulus di
cit: si esurierit inimicus tuꝰ ciba
illū: si sitit: potū da illi: hoc enim
faciēs carbones ignis ꝯgeris su
per caput eiꝰ. Renūciata enim
sunt sacrilego regi ꝟba eiꝰ. Tūc
rex iussit agapituꝫ exhiberi qui
h̄ locutꝰ fuerat ⁊ dixit ei. Mul/
tū te video esse uesanū ⁊ uerbo
suꝫ ut anteq̄ ĩterrogeris ipse ti/
bi videaris iudiciuꝫ dare. L. iij.
Agapitꝰ dixit: Ego nō suꝫ
uesanꝰ sed suꝫ sanus ⁊ in
deo meo spem meā pono: qꝛ ip
se dixit. Nolite timē eos qui cor
pus occidūt: aīe aūt nihil p̄nt fa
cere. Rex antiochus dixit ad eū
Cuiꝰ filiꝰ es: uel ex quo gn̄e de/
scēdis: aut quot annoꝝ es? Aga
pitꝰ rn̄dit. Suꝫ p̄mo chr̄ianus ⁊
de gn̄e nobilissimo natꝰ ⁊ in fo/
ro ius didici. Deinde parentes
mei dederūt me in monasteriū
⁊ ibi eruditꝰ suꝫ ꝟitatē. Dn̄ꝫ de/
uꝫ meū colo ⁊ ipsi soli ꝟuio qui
me creauit: si qd eniꝫ in his que
tibi vident̄ aduersus deū loq: si
inimicꝰ eiꝰ es rn̄deo tibi. L. iiij.
Rex antiochꝰ dixit ad eū:
Multū tibi iā non loq̄r:
audio enim te puerū esse ⁊ cuiꝰ
meriti nescio: sed dico tibi aga/
pite: obaudire te oportet. Acce/
de ergo ⁊ sacrifica deo mag̃ io/
ui ĩuictissimo ne te q̄si pueruluꝫ
chr̄ianū ⁊ nobili familia ortū di
uersis penis faciā ĩterire. Scio
eniꝫ te dixisse: nō timeo tormēta

tua. Accede ergo ⁊ sacrifica ne
icidas in mortē: ⁊ mlti dicāt pro
tormētis tuis q: q̄si chr̄ian⁹ ⁊ ifra
annos. xv. parat⁹ es mori. L. v.

AGapit⁹ rn̄dit. Judex me
us de⁹ est qui oiuz corda
nouit. Sed tu q: in isto habitas
scl'o ⁊ videris esse filius p̄ris tui
diaboli: ideo per malitiā tuā fa/
cis me in multis argumētis tuis
dn̄o meo chr̄o sollicitū eē. Rex
antiochus dixit. Volo ut dicas
mihi vn̄ tibi ista sapiētia? Agapi
tus rn̄dit. Chr̄s de⁹ me⁹ mecū est
⁊ tu dicis vnde tibi ista sapiētia?

TUnc iussit euz rex L. vj.
neruis crudis fortiter ce/
di. Agapit⁹ rn̄dit. Nō cedor sed
refrigeror. Nā quō pueri tui se
in aere manibus cedūt: sic ⁊ ego
deludor a mīstris tuis. Tūc rex
tradidit eū p̄sidi dicēs: Nisi aga
pitus sacrificauerit: diuersis euz
penis interfice. Tūc p̄ses dixit
militib⁹ suis. O iouis o mercu
ri o iuno qb⁹ uacamus: agapit⁹
xv. annoꝝ dicit nō sentio ꝙ mi/
lites tui me cruciāt. Septima le
ctio de euāg̃: Siqs vult post me
uenire. cum sua omel'. reqre in
cōi vni⁹ martyris. L. viij.

ET iratus p̄ses dixit. Tolli
te eū ⁊ mittite in carcerē ⁊ nemo
ad euz accedat: ⁊ per q̄tuor dies
non aq̄ nec aliqd ei det: donec
ibi fame deficiat. Attalus aūt cor
niculari⁹ dixit ad p̄sidē. Quid ti
bi sollicitudinez geris. Ego ua/
do ad eū ⁊ faciā euz sacrificare.
Tūc p̄ses dixit ad eū. Per statū
ciuitatis huius ⁊ per ꝟtutē ma/
gnā iouis ⁊ per ꝟtutē dn̄oꝝ nr̄o
rū iuictissimoꝝ p̄ncipū q: si ei ꝑ
suaseris faciā te esse qd ego suz.

ATtalus aūt corni/ L. ix.
culari⁹ iuit ad agapitū in
carcerē ⁊ dixit ei. Crede agapi/
te ⁊ recede a stultitia tua ⁊ sacri/
fica dijs: ⁊ qd tibi est in tormētis
mori ut ꝑdas florē gratissime iu
uētutis tue. Ego aūt sic ⁊ tu erā
chr̄ianus sed credidi ⁊ sacrifica
ui dijs ⁊ modo suz dn̄s ⁊ magr̄.
Tūc agapit⁹ dixit ad eū. Vides
me puerū ifra etatē: sed nō sicut
tu insanū ⁊ filiū diaboli p̄ris tui
qui adoras idola muta ⁊ surda
que sunt ab hoibus fabricata ⁊
magr̄m tuū diabolū cui⁹ fili⁹ es
⁊ uolūtatē eius facis qui dicis io
uē qa deus est cui⁹ fili⁹ es. Oro

PErfice de scō bernardo.
q̄s dn̄e piū in nobis scē re
ligionis effectū: ⁊ ad obtinēduz
tue gr̄e largitatē: btūs b̄nardus
abbas ⁊ doctor egregius: suis
apud te semꝑ pro nob̄ meritis ⁊
p̄cib⁹ itercedat. Per. Festū bti
b̄nardi abbatis agit cū. ix. lect.
⁊ oīa dicunt sicut de vno ꝯf. nō
pōtifice per totū. In festo bti do
nati ⁊ socioꝝ ei⁹: totū de cōi plu/

rimoꝝ martyꝝ ꝑter icōnes. L. j.

IN diebus illis regnātib⁹ diocletiano ⁊ maximiano impatorib⁹ decreuerūt ut immēsis ꝑsecutiōib⁹ chr̄ianos ꝑsequerent̄ de ciuitatibus eoꝝ siue castellis qui essent qui diligēter chr̄o seruirēt ut eos a fide christi facerēt deuiare. Et ecce adueniens victorianus preses ex p̄cepto diocletiani in ꝑtibus sernuēsis ad christianos torquēdos id a clericis sumpsit exordiū. L. ij.

APp̄hēsuꝫ sanctū donatū diaconū scē eccl̄ie singidonēsis diuqꝫ chr̄iane fidei pro viribus colluctātē misit in carcerem. Alia aūt die p̄mo diluculo exurgēte dixit victorian⁹ p̄ses. Donate qs te ꝑsuasit ut non colas deos nr̄os sicut ⁊ nos ⁊ iudices nr̄i? Dixit ei scūs donat⁹. Deos tuos surdos ⁊ mutos nō colo: colo aūt dn̄ꝫ meū iesuꝫ chr̄m qui est uerus ⁊ omp̄s de⁹. L. iij.

IRatus autez victorianus p̄ses dixit ei. Recede ab hac stultitia. Dicit beatus donatus. Stultus tu es ⁊ iudices tui. Audiens aūt hec p̄ses furore accēsus iussit euꝫ app̄hēdi ⁊ iussit eū capitalē subire sentētiā. Presbyterū q̄qꝫ sernuēsis eccl̄ie qui cū sācto donato diacono ⁊ martyre christi pro fidei ꝯstātia ⁊ cōmissa sibi plebe fortiter dimicabat ad celestē palmā simili snīa p̄dictus ꝓuexit immitis. L. iiij.

ITē ⁊ aliū diaconū sanctū fortunatū eiusdem eccl̄ie idolis renūciātē ⁊ impia p̄cepta ꝯtēnentem per uaria tormētoꝝ gn̄a ꝯfectuꝫ tꝑali morte tradidit in eternitate victurum. Sed cū in eis eius satiata crudelitas nō fuisset: vicinas ciuitates ꝑagrādas decreuit: ⁊ cū sub specie publice necessitatis in ciuitatē ciualitanaꝫ ꝑuenisset: de qua pullio vir chr̄ianissim⁹ esse cog̊scit̄: ꝯtigit dei misericordia app̄hēsuꝫ eē scm̄ uenustū germanū sci donati martyris a ministris ipsi⁹ impijssimi victoriani: ⁊ p̄cepit euꝫ suis cōsisti apparitoribus. L. v.

QUi dū ītuit⁹ eū fuisset: victorian⁹ p̄ses dixit ei: Uenuste recordare q̄modo germano tuo donato caput feci amputari: ꝯsule uel tu tibi: sacrifica diis nr̄is q̄s ⁊ nos ⁊ p̄ncipes nr̄i ueneramur ne tibi sil̄iter fieri p̄cipiā. Scūs uenust⁹ sb̄ridēs dixit: Uiuit dn̄s meus iesus chr̄s qꝛ nescio esse plures deos q̄s tu dicis: sed scio vnū deum viuū ⁊ uerū p̄rem ⁊ filiū ⁊ spūm sanctū qui est trin⁹ ⁊ vnus deus. L. vj.

DIxit ei victorianus p̄ses. Quid plura? sacrifica diis. Dicit ei scūs uenustus. Nō sacrifico dijs tuis uanis: sed sacri

fico deo p̄ri sacrificiū laudis qui regnat in celis. Tunc furore replet⁹ victorianus p̄ses iussit ministris suis eū app̄hēdi ⁊ foras ciuitatez adduci ⁊ ibi decollari. Et dum diutius orasset ad dn̄m decollatus est in eodē loco. Septima lectio de euāgelio cū sua omel. p̄lrimoꝝ martyrū. L. viij.

Et ecce appropinq̄uit beatus hermogenis: quē cuz coḡuissent ministri rei publice christianū esse: app̄hendētes eū duxerūt ad p̄sidē. Et dū sibi euz p̄ntari fecisset: dixit ei p̄ses. Dic mihi hermogenis: ⁊ tu seduci vis? Dicit ei btūs hermogenis. Tu seduceris miser. Dixit ei victorianus. Fortassis ⁊ tu christianus uocaris? Dixit ei btūs hermogenis. Chr̄ian⁹ uocor. L. ix.

Dixit ei victorianus p̄ses. Qd̄ offm̄ geris chr̄i tui? Scūs hermogenis dixit. Lectoris. Dixit ei p̄ses. Uel quoꝝ lectoꝝ. Btūs hermogenis dixit. Qui scientiā ppl'is legē ꝯsueuerūt. Dixit ei p̄ses. Que mādata legis: uel cui⁹ salutis gaudia doces? Sāctus hermogenis dixit. Dn̄o meo iesu chr̄o regi scl'orū pia ⁊ scā mandata. In scd̄is v̄is añe ⁊ p̄s de pluribus martyribus. Pro sancto donato ⁊ socijs. Cap̄. R. hym. v. sup magt añ. ⁊ or̄o. pro oct. assumptionis sicut in die eiusdem. ⁊ fiat memoria pro scis. Ad cōplet. cap̄. hy⁹. v. Añ. sup nunc dimit. Pulchra es ⁊ decora. Or̄o ⁊ cetera omnia sicut in die festiuitatis eiusdem. Sex lectiones de legēda ut infra: seu de s̄monibus ut s̄. L. j.

Hodierna festiuitas dei genitricis v̄ginis marie assumptio seu dormitio: toto orbi uenerabilis ⁊ angeloꝝ ⁊ hominū coīs solēnitas est. Cui⁹ qs digne sufficiat tā memorabilia narrare miracula que per eā sūt patrata mirabiliter? Lex nālis per eā abolita est: Amare mortis dānatio eue p̄uaricatione illata per eā soluta est: Ineffabile mysteriū per eam nūciatū est q̄ in eius intemerata vulua ineffabiliter dei uerbū incarnatum est. L. ij.

Oueraciter nouum spectaculuz ⁊ nō ascēdēs in cogitationes hoīuz: v̄go ꝯcepit v̄go pepit ⁊ post partū v̄go inuiolata p̄māsit: Cū eius uterū deus incōprehēsibiliter sb̄intrauit ⁊ hoīs ex ea naturā suscepit. Hec hodie a regionib⁹ terre ad ethereum thalamuz trāsfert: ad mirabili magnitudine vniuersos supans qui gignunt. L. iij.

Hec hodie decēti matris dei gl'ia a rege cūctoꝝ regaliter assumpta ad regna celorū. Et que deum celi inuiolato

thoro genuit: tegmē qđ habuit a natiuitate hodierna die depo nit ⁊ connaturale terre per cor/ poris mortē hodierna die resti tuit que vitā mundo reconcilia uit. Mulier puritate trāscendit naturam celorum: ⁊ que supra celos sunt hodierna die pene/ trauit sancta sanctorum. L.iiij.

O Virgo miraculo ꝓlis di uine naturā superās sera phin: carnis naturā mutuās cre atori: ⁊ uterū tuū tēplū ꝑparans vite auctori. Fateor enim sic pa/ riēte te nō vulua corruptionem ita nec te moriēte caro ꝑtulit re solutionē. O miraculuz fide di/ gnū. Part⁹ nō amisit corruptio nē ⁊ sepulchrū fugit resolutionē.

O Thesaurus incōpa L.v. rabilis ad modicū in tū/ ba recōdit⁹ ⁊ mox in celoꝝ orna tus trāslat⁹. Ad hāc spiritalē epu lationē ꝟboꝝ qa ipsa ꝟbi mater ꝑm carnē nos īuitat sine dilatio ne fr̄es curramus. Illa enim sa piētiam solerter est imitata per quā ipsa est sapiētia incarnata. Seipsam mēsam apponit dīnis epulis adornatā ⁊ uerbū myste ria ꝑparata mentes fideliū sagi nat spiritalib⁹ sacramētis. L.vj.

Hec mēsa est que ipsuz vi uificū panē angeloruz ⁊ hominū deū ⁊ dn̄m nr̄m iesum christū vitā eternā ex fermento adā ac masse panē factuz in ute/ ro portauit. Qui solus eos qui se accēdūt digne ad nouā vitaz reducit ⁊ eos emundās ꝑfectos efficit ⁊ īmortales qui coīone de cēti illi⁹ efficiunt ꝑticipes. Tres lect. de euāgelio cuz sua omel. ut s̄. in die festi habet. Ad horas diei ut s̄. in die festi per totum. In secundis ꝟis fiat de scis her/ mogene ⁊ fortunato. Aū. Hec est uera fr̄nitas. cū rel. ps̄. Lauda te pueri dn̄m. cum rel. Cap. R. Hy. Scōrū meritis. ꝟ. aū. sup mgt. Oīpotēs de⁹ qui gliosa bella. sicut de plurib⁹ martyrib⁹ patro nis. Or̄o.

Famulos tuos dn̄e scōrū martyrū tuorū hermogenis ⁊ fortunati atqz feli cis btā merita ꝓsequant ⁊ suo semꝑ faciant amore feruentes. Per. Deinde memoria de oct. assumptiōis ut s̄. in scō die. Ad cōplet. cap. Hym. Cedunt gla/ diis. cū rel. de plurib⁹ martyri/ bus. Or̄o ut s̄. In festo beatoꝝ hermogenis ⁊ fortunati. Lec.j.

Christi tyrones btūs her mogenes ⁊ fortunat⁹ cō tra mūdū carnē ⁊ diaboluz vitā hoīs esse militiā sup terrā ꝯside rātes lorica fidei chr̄iane induti galea salutis pileati: gladio ꝟbi dei armati: scuto bone uolūtatis diuine ꝓtecti: reputātes nō esse ꝯdignas hui⁹ tꝑis passiones ad

futurā glīaz reuelādā in electis dei: ꝯtra eis aduersantia ⁊ viam īpediētia salutis iā dicta p̄liū cō miserūt: pfecte ac perseuerāter usqꝫ in finē certando. Lectio.ij.

Sanctꝰ hermogenes recepta chr̄i fide qua corde credit ad iusticiā cultū demonū cōtēnēs in huiꝰ mūdi miſie ualle a cordis sui ꝓfunditate peccatis remotis ipsos eiecit. Vñ merito uomēs eos in ualle interpretat. Et oris ꝯfessione que fit ad salutē christū ꝓfitēdo sancte viuēdo factus est mons scrutatus. L.iij.

Cuius testimonia qa mirabilia ideo ea scrutata est aīa mea. Quare mirabilia? qa de mirabilibus ꝟbis ꝯfecta. Que ꝟba? Ecce christus in vna ꝑsona uerus est deus ⁊ homo: deus eternus: homo in tpe: deꝰ creans: homo creatꝰ: deus īpassibilis ⁊ īmortalis: homo passibilis ⁊ mortalis: eq̄lis p̄ri ſm diuinitatē: minor p̄re ſm hūanitatē.

Passus ac crucifixus L.iiij. mortuus ⁊ sepultus in ea carne qua natus est de virgine maria: victor leuiathan: fractor ⁊ spoliator īferni in glorificatione dicte carnis resurgēs testibꝰ a deo p̄ordinatis se multotiens manifestās secū trahēs captiuitatē quā duxit electorū captiuā: ad patrē iter pandens ante eos ascēdit ad cuius sedet dexteram triūphator in excelsis iudex viuorū ⁊ mortuoꝝ uēturus. L.v.

Qui ⁊ p̄ri eius spūs sanctꝰ ab utroqꝫ ꝓcedēs cōsolator eorū qui ꝓpter christū patiūtur per oīa equalis existit. Horꝝ testimonia reddēs btūs hermogenes sine rubore ab īdolatris ⁊ īfidelibus eiꝰ testimonia spernētibus detētus est ⁊ martyrio coronatus. Elegit in carne mori tēporaliter ut ꝑpetualiter viuat ⁊ regnet cū christo. Lec.vj.

Sanctus martyr fortunatꝰ cui mūdus fuit crucifixus ⁊ ipse mundo: pfecte se ab eo separās: diuidēs pfecte interp̄tat. Que qdē diuisio qa a pficiente oīa facta est iesu christo: ideo etiam dicit diuisio pfectiōis. Cuiꝰ nomē latine dictuz a fortuna eidē natꝰ dici pōt. Due lectiones cū sua omel. plurimorū martyruz. Ultima lectio de euāgelio: Ego sum vitis uera. cū sua omelia. Pro vigilia btī bartholomei apl̄i. reqre in vigilia vnius apl̄i. Reliqua ꝟo per totū de cōi plurimoꝝ martyrū. In secūdis ꝟis aīe ⁊ p̄s de pluribꝰ martyribꝰ.

Scimus qa diligētibus deū oīa cooperant in bonū his qui ſm ꝓpositū uocati sunt sci. Pro festo btī bartholomei apostoli ℟. O vitis uere Cap.

palmes bone bartholomee gestans maturos effuso sanguine botros: iam victor mortis Fac ut plantemur in hortis hierl'm viue. Quia flores tu sine fine. ℣. Intercede pro nob' oibus que tuã deuote solẽnitatẽ celebram⁹. Fac. Hy. ⁊ ℣. de cõi apl'oꝝ. Super magt' añ. Ad festa bartholomei occurrũt oẽs fideles dei qui cum per electionis gratiã ad dignitatẽ ꝓuexit aplicam per quẽ ꝯuersa credit india quo patrono gaudet oĩs eccl'ia scẽ bartholomee cõmẽda nos christo ne damnemur cuꝫ impijs in abysso.

Omnipotẽs sempi Oro. terne deus qui hui⁹ diei uenerãdã sanctãqꝫ letitiã in bti apl'i tui bartholomei festiuitate tribuisti: da eccl'ie tue q̃s ⁊ amare qd̃ credidit ⁊ p̃dicare qd̃ docuit. Per. Deinde fiat memoria de scis ut s̃. Añe ⁊ ℣. de martyribus. Oro ut s̃. Ad complet. cap. hym. ⁊ ℣. de cõi apl'oꝝ. Super nũc dimit. añ. Factũ est querẽtibus illis apl'm clamauit demon per energuminũ o bartholomee incẽdũt me orones tue obmutesce inquit ĩmũde spũs ⁊ exi q̃ totius. Oratio ut s̃. Si ℣o in vigilia bti bartholomei apl'i officiũ cuꝫ trib⁹ lect. celebrari ꝯtingat: ultima lectio de euãgelio cũ sua omel'. imponat. Ad nonã añ. Uenientes aũt apl'i. Cap. ℟. ℣. ⁊ oro ut infra in cõi apl'oruꝫ habetur. Ad vs añ. Factũ est querẽtibus. ps. Laudate pueri. cũ rel'. Reliqua ℣o ut s̃. Ad cõplet. cap. hym. ⁊ ℣. de cõmuni apl'oꝝ. Sup nũc dimittis añ. Uenientes aũt. Oro ut s̃. In die festi bti bartholomei apostoli ad matut. iuitat. Regem regũ adoremus deum Qui sibi apl'm elegit bartholomeũ. ps. Uenite. In p̃mo nocte. añ. Qui scribunt historias tres cõmemorant indias: prima ad ethiopes: secunda ad medos mittit: tertia finez facit. ps. Celi enar. Añ. In hãc ultimã indiã bartholomeus direxit viã ut sedẽtib⁹ in regione vmbre mortis p̃dicaret euãgeliuꝫ lucis. ps. Bñdicaꝫ do. Añ. Dei pauescens apostolum obmutuit astaroth idolum ⁊ sacrificãtibus responsa nõ dedit sicut antea consueuit. ps. Eruc. ℣. In omnẽ terrã. Lec. j.

Indie tres ab historiographis asserũtur. p̃ma est india que ad ethiopiã mittit. secũda que ad medos. tertia que finẽ facit. Nã ex vno latere tenebrarũ regionẽ gerit: ex alio latẽ mare oceanũ. In hãc ergo ĩdiã bartholomeus apl's ĩgressus est in cui⁹ tẽplo erat idolũ astaroth: ⁊ q̃si pegrin⁹ ibi manere cepit. ℟. Cõuocatis iesus duodecim apl'is misit illos p̃dicare regnũ dei ⁊ sanare ĩsirmos. Et dedit illis potestatẽ super oĩa demonia. ℣. Dñs dabit uerbũ euãgelizãtib⁹ virtute multa. Et.

In hoc enīz idolo de-
mon taliz erat qui diceret
se curare lāguētes: sed hos sine
dubio qs ipse ledebat. Erāt enī
sine deo uero ꝛ necesse erat ut a
deo falso ludificarent. Be⁹ enīz
falsus hac arte illudit eos qui ue
rū deū nō hnt. Facit ꝯo eis do/
lores: ifirmitates: dāna picula: ꝛ
dat rīsa ut sacrificēt ei: ꝛ qsi sanē
tur ab eo. ℟. Cū ob saluté ppl̄oz
facta esset diuisio apl̄oz. Bartholo/
meus in ultimā idiā dño ducēte dire
xit viā. ℣. A dño gressus hoīs diri/
gent ꝛ viā ei⁹ uolet. Bartho. L. iij.

Hoc videt stultis qꝫ sanet
eos: illi aūt nō sanādo sb
uenīūt sed a lesiōe cessādo: ꝛ cū
desinūt ledē curasse putant. Un
fcm̄ est ut scō bartholomeo apl̄o
ibi manente nulla respōsa daret
astaroth: ꝛ nulli poſat ex his qs
lesat sbuenire. ℟. Propter pñ/
tiā apli cessauerūt rīsa idoli. Nec au
sus erat log testis falsitatis ubi aderat
nūci⁹ ueritatis. ℣. Mīs oēs dij gen/
tiū demonia dns aūt celos fecit. Nec.
In scō nocturn. aii. Sacerdotes cū
sacrificijs pgūt ad phanū vicine ciui/
tatis ut scisciteńt ab alieno qd ꝓtigis/
set eoz deo. ℟. Oēs gē. Aii. Pā
dit eis berith cur astaroth ꝓticuisset:
ꝓpter pñtiā ingt apli deus uester nō
est ausus log. ℟. Exaudi deus de
preca. Aii. Hic nomen habet bar
tholomeus vir dei summi spiritu ple
nus ꝛ huc eius rei causa uenit ut oīa
indorū euacuet numina. ℟. Exau
di deus oronē. ℣. Cōstitues eos.

Unqz iā plenū Lec. iiij.
esset languētib⁹ tēpluz ꝛ
qtidie sacrificātib⁹ nulluz daret
astaroth rīsuz infirmi ex lōgin/
quis regionib⁹ adducti iacebāt.
Sed cū in ipso tēplo nullū pos/
set demon ut dixi dare rīsum: ꝛ
neqz sacrificando seipsos more
suo laniādo: prexerūt in aliā ci/
uitatē ubi aliud demoniū cole/
bat cui nomē erat berith. Et illi
sacrificātes ceperūt inquirē cur
deus eoz astaroth nō daret eis
rīsa. ℟. Interrogatus berith cur
astaroth obmutuisset: aductū nomen
habitūqz ꝓdit apli. Quo ingt pñte
nullus de⁹ audet log. ℣. Mimis ho
norati sunt amici tui deus nimis con
fortat⁹ est ꝓncipat⁹ eoz. Quo. L. v.

Respondens autē berith
dixit. Quia deus uester
sic captiuus ꝛ religatus cathenis
igneis strictus tenetur ut neqz
suspirare neqz loqui audeat ex
illa hora qua ibi apostolus bar
tholomeus ingressus est. Sicūt
illi. Et qs est iste bartholome⁹?
Demon respondit. Amicus dei
omnipotentis: ꝛ ideo huc uenit
in istam ꝓuinciā ut omnia nu/
mina que colūt idi euacuet. ℟.
Polimius rex cū audita apli fama
cū iterpellasset: ꝓ filia male uexata.

Per inuocatā trinitatē recepit sanitatē. ℣. Dñe dñs noster q̄ admirabile est nomen tuum. Per inuo. L.vj.

Dixerunt autē ei cultores idoli. Hic nob signa ei⁹ ut possimus iuenire eū: qa iter multa milia hominū nō possumus cognoscē eū. Rndēs autē demon dixit. Capillo nigro capitis ⁊ crispo: caro cādida: oculi grandes: nares equales ⁊ directe: aures coopte crine capitis: barba plixa habens paucos canos: statura eqlis que nec lōga possit nec b:euis aduerti. Uestitur collobio albo clauato purpura: pallio albo qō per singulos angulos singulas gemmas habet purpureas. ℟. Pdesente polimio rege cū cepissent sacerdotes sacrificia offerre pmissu apli cepit demon log. Cessate o miseri sacrificare mihi. ℣. Afflictus sum ⁊ humiliatus sum nimis ad nihilū redact⁹ suz. Cessate. In tertio nocturn. Sacerdotes cōsulūt idolum ubi querāt aplm: si vult ingt ostēdet se nob: sin autem: illū iuenire non poteritis. ℣. Cōfitebimur. Ant. Signa tamē ei⁹ dicā capillū nigrū carnem habet candidā oculi eius grandes nares directe ⁊ equales. ℣. Dñs regē. ex. Ant. Barba illius plixa paucis canis mixta uox ei⁹ ut tuba uehemēs: statura corporis media ⁊ decens. ℣. Dñs regnauit iras. ℣. Nimis ho-

nora. Secundum lucā. Lec. vij.

In illo tpe: Facta est ꝓtentio iter discipulos ihesu qs eorū videret esse maior. Dixit aūt eis ihs. Reges gētiū dñant eoz ⁊ qui potestatē hñt sup eos: benefici uocātur. ⁊ reliq. Omelia uenerabilis bede ꝓsbyteri.

Bonis ergo moris esse solet in scripturis semp exē pla patrū p:recedētiū qb⁹ ad meliora, pficiāt ingrere: atq; in quibus de suis actib⁹ humilientur explorare. Uñ inter discipulos chri facta esse ꝓtētio legit qs eorū videret esse maior. Nō enim incredibile est iuxta hoc qō alibi pcipit: eadē sit facta contētio ubi dicit: Contēdite intrare per angustā portā ut ipsi se p̄uenire certarēt. ℟. Cuz ad euersionē idoli nil ualeret manus ppli: demon qui in eo habitauit. Omnē edificij molē dissipauit. ℣. Ad nihiluz deductus est in conspectu eius malignus periit memoria eius cuz sonitu. Omnem.

Deoq nos om Lec. viij. ni studio ꝓtendere debemus in bonis semp opib⁹ alius aliū p̄uenire cū omni humilitate sicut boni sui dei atq; in omni pfectu iusticie ut de nob possit dici illud qō in psalmo legit: Ibunt de virtute in virtutē sci ⁊ electi dei. Certantib⁹ discipulis pius magister: nō inite ꝓtētiōis

eos arguit sed formā quam se/
quātur humilitatis modesta ra
tione mōstrauit. ℟. Orāte apo/
stolo visus est angelus dñi ab omni
pplo qui ⁊ sculpsit in q̄tuor tēpli an/
gulis signū scē crucis dicēs ad pplm
Hoc uobis erit obstaculū ⁊ fidelis tu
tela cōtra oīa demonioꝝ tela. ℣. Di
cite in nationibus quia dominus re/
gnauit a ligno. Hoc uobis. Lec. ix.

IN qua tñ forma ad obti/
nēdā humilitatē maiores
⁊ p̄decessores idest doctores ec
clesie non modica discretione
opus hñt: ne videlꝫ ad instar re
gū gētiū dñari subiectis seqꝫ ab
eis gaudeāt supuacuis laudib⁹
attolli: sed ad exēplū chr̄i q̄si iu/
niores eis ac ministri qb⁹ regē
di presunt efficiant̄: qa nimiruꝫ
necesse est ut sic bñ agētib⁹ per
humilitatē sint socij: q̄tinus cō/
tra delinquētiū vitia per zelū iu
sticie sint erecti ut ⁊ bonis se in
nullo p̄ferūt: ⁊ cū prauoꝝ culpa
exigit: potestatē ꝓtinus sui prio
ratus agnoscāt. ℟. O preclarum
lumē īdie o īsigne decus vniuersalis
ecclie bartholomee apl̄e te depreca/
mur nos christicole ut cū sederis īter
iudicātes Summo iudici cōmēdes
nos supplicātes. ℣. Ne ītret in iu
diciū nobiscū qa nō iustificabitur in
ꝯspectu ei⁹ oīs viuēs. Summo. Ad
laudes añ. Pontifices tēploꝝ ac/
cusabāt apl̄m ad regē astrigē qa po/
limiū frem ei⁹ ꝯuertisset ad christi fi
dē. ps. Dñs reg̃. de. cū rel. Añ.
Indignatus rex astriges misit arma
tos milites ut apostolū cōprehende/
rēt ⁊ vinctū ad se perducerent. Añ.
Tu ne es inqt qui fratrē meū euerti/
sti: ego ait nō eū euerti sed potius cō/
uerti. Añ. Rex astriges cū audisset
quia deus suus baldach cecidisset ius
sit apl̄m fustib⁹ flagellari cesum aūt
decollari. Añ. Ueniētes aūt īnume/
rabiles populi tulerūt corpus apli ⁊
sepelierūt in basilica ad honorē viri
dei ꝯdita. ℣. Annūciauerunt opa.
Sup bñ. añ. Tricesimo die deposi
tiōis apl̄ice uenit rex astriges ⁊ tēplo
rū pontifices oēs demonijs pleni ad
tumulū sci bartholomei ibiqꝫ diu ue
xati expirauerūt: populi aūt creden/
tes dñm bñdixerūt. Ad horas diei
añe de laud. Cap. Scimus qa
diligētibus deuꝫ. ⁊c. Cap. ℟ia
℣. ⁊ ps in secūdis ℣is de cōmu
ni apl̄oꝝ. Sup magt añ. O vi/
tis uere palmes bone bartholomee
gestans maturos effuso sanguine bo
tros iā victor mortis fac ut plātemur
in hortis hierl̄m viue qua flores tu
sine fine. Festū translationis san
ctoruꝫ hermachore ⁊ fortunati
agitur cum pleno officio per to
tum sicut de martyribus. Oro.

DEus qui hodierna die
gl̄iosa beatoruꝫ martyrū
tuoruꝫ hermachore ⁊ fortunati
membra nobis tuis famulis re/

uelare dignat⁹ es: ꝯcede ꝓpitiꝰ ut qui eoꝝ corporuꝫ trāslationē colimus: ipsoꝝ beatitudini te cō cedēte adiūgi mereamur. Per. Post ꝑmā orōnem fit mētio de scō hermete cū añ. Btūs vir qui suffert tēptationē. ℣. Glia ⁊ hono.

Intercessio dñe btī hermetis martyris tui ⁊ tuaꝫ nob nō desinat placare iusticiā ⁊ nr̄m tibi deuotū iugiter efficere famulatū. Per. Et de sancto pelagio cum añ. Iste cognouit iusticiam. ℣. Posuisti domine. Oro.

Presta q̄s oīpotēs deus ut qui beati pelagij martyris tui natalitia colimus: a cūctis malis īminētibus eius ītercedētib⁹ meritis liberemur. Per. Et de scō daniele cuꝫ añ. Similabo euꝫ. ℣. Just⁹ ut palma. Oro.

Omnipotēs sempiterne de⁹ qui sedatis leonū cruētis faucib⁹: famulū tuuꝫ danielē illesum ꝯseruare dignatus es: quiq̄ etiā eoꝝ dentibus eos ad deuorādū tradidisti qui ꝓphetā tuū falsis assertionibus extinguere nitebātur: da eccl̄ie tue de tāto gaudē patrono quē celi participem fecisti esse in regno. Per. In matut. fit etiā memoria sci hermetis cuꝫ añ. Hic vir despiciēs mūdū. ℣. Just⁹ ut palma. Oro ut s̄. Sci pelagij cum añ. Hic est uere martyr. ℣. Magna est gloria. Oro ut s̄. Sci danielis cū añ. Serue bone ⁊ fidelis. ℣. Posuisti dñe. Oro ut s̄. In secūdis ℣is fit pro scō augustino ep̄o sicut de ꝯfes. pōtifice per totū. Oro.

Adesto dñe supplicationib⁹ nr̄is: ⁊ q̄b⁹ fiduciā sperande pietatis indulges intercedēte btō augustino ꝯfessore tuo atq̄ pōtifice ꝯsuete miſ̄icordie tue tribue benignus effectū. Per. Deinde añ. Gaudēt in celis. ℣. Exultēt iusti. Oro. Deus qui hodierna. Uita beati augustini ep̄i ⁊ ꝯfessoris. L. j.

Inspirāte rerū oīuꝫ factore ⁊ gub̄natore deo: mei memor ꝓpositi quo per gratiā saluatoris oīpotēti ac diuine trinitati per fidem seruire decreui ⁊ antea in vita laicoꝝ ⁊ nunc in officio ep̄orū studēs ex q̄licūq̄ accepto ingenio ⁊ sermone edificatiōis ꝓdesse scē ac uere chr̄i dñi catholiceq̄ eccl̄ie: de vita ⁊ morib⁹ p̄destinati ⁊ suo tp̄e presentati sacerdotis optimi augustini que in eodeꝫ vidi ab eoq̄ audiui minime reticereꝫ. L. ij.

Id enim etiā ante nos factum fuisse a religiosissimis scē matris ecclesie catholice viris legimus ⁊ cōperimus diuino afflati spiritu sermone proprio atq̄ stilo ⁊ auribus ⁊ oculis scire uolentium dicendo ⁊ scri-

bendo similia studiosorum no
titie intulerũt. Quales quãtiqz
viri ex cõmuni dñi gratia in re/
bus humanis ꝛ viuere ꝛ usqz in
finẽ obitꝰ pseuerare meruerũt.

Decirco ipse quoqz L.iij.
dispẽsator oĩuz minimus:
fide non ficta qua dño dñantiũ
omnibusqz bonis seruiendum
ꝛ placenduz est fidelibus de pre
dicti uenerabilis viri ꝛ exortu ꝛ
pcursu ꝛ debito ac fine que per
eũ didici ꝛ expertus sum q̃plu
rimis annis eius inherens cha
ritati ut dominus donauerit ex
plicandum suscepi. Lectio.iiij.

Veruz summã queso ma
iestatem quo munus hu
iusmodi a me arreptuz ita gerã
ꝛ peragam ne patris luminum
offendam ueritatem nec bono/
rum ecclesie filiorum: nec attin/
gã ea omnia insinuare que idẽ
beatissimus augustinus in su/
is confessionuz libris de semet/
ipso qualis ante perceptam gra
tiam fuerit: qualisqz iam sum/
pta viueret designauit. Lec.v.

Hoc enim facẽ uoluit ut
ait aplus ne de se quisq̃
hominum supra q̃ se esse nouе
rat aut de se auditum fuisse cre/
deret uł putaret humilitatis san
cte more utens ut iam nihil fal
lẽs sed laudẽ non suã sed sui dñi
de ppria liberatiõe ac munere
querẽs. Et his videlicet que iã
pcepat ꝛ firmas pces poscens de
his que accipet cupiebat. L.vj.

Sacramentũ igit regis ut
angelica auctoritate prola
tum est: bonuz est absconderе:
opa aũt dñi reuelare ꝛ confiteri
honorificũ est. Ex puincia igit
aphrica ciuitate thagatẽsi de nu
mero curialium parẽtibus ho/
nestis ꝛ christianis progenitus
erat. Alitusqz ac nutritus eoz cu
ra ꝛ diligẽtia impẽsisqz seculari
bus litteris eruditis apprime vi
delicet oĩbus disciplinis ibutus
q̃s liberales uocãt. Septima le
ctio de euãgelio: Vos estis sal
terre. cũ una omelia. regre in se
sto dñi dominici. L.viij.

Nam grãmaticã prius in
sua ciuitate ꝛ rhetoricã in aphri
ce capite carthagine postea do/
cuit. Docuit etiã sequẽti tẽpore
trãs mare in urbe roma ꝛ apud
mediolanuz ubi tũc impatoris
ualẽtiniani minoris comitatus
fuerat ꝯstitutꝰ. In qua urbe tũc
epatũ administrabat acceptissi/
mus deo ꝛ in optimis viris pcla
rissimꝰ sacerdos ambrosiꝰ. L.ix.

Huius iterea ꝟbi dei pdi
catoris in eccliа frequẽ
tissimis disputationibꝰ astãs in
pplo itẽdebat suspẽsus atqz affi
xus: uerũ aliqñ manicheoz apd
carthaginem adolescens fuerat

errore seductus. Et ideo suspēsi or aderat ne qd uel pro ipsa uel ꝯtra ip̄az heresim diceret. Et ꝓuenit dei lib̄atoris clemētia sui sacerdotis cor ꝑtractātis ut ꝯtra illuz errorē incidētes soluerent̄ q̄stiones: atqz ita edoct⁹ sensim atqz paulatim heresis illa misa/tione diuina ex ei⁹ aīo pulsa est. In scd̄is ꝟis añe ⁊ p̄s vnius cō/fes. pontificis. Cap̄. pro festo de collationis bti ioānis baptiste.

Memoria iusti in cōposi tione odoris facta opus pigmentarij: in oīum enim ore quasi mel indulcorabit̄ ei⁹ me/moria ⁊ ut musica in ꝯuiuio vi/ni. ℟. Metuebat herodes ioānē. Hy⁹. Propha martyr. ℣. Glia ⁊ ho. Sup mg̃t añ. Arguebat he rodē ioānes ꝓpter herodiadē quā tu lerat fr̄i suo philippo uxorē. Or̄o.

Sancti ioannis baptiste ⁊ martyris tui dñe q̄s uene rāda festiuitas salutaris auxilij nobis p̄stet effectuz. Per. Fiat memoria de scō augustino ep̄o ⁊ ꝯf. Ad cōplet̄. cap̄. Male tra/ctauerūt illū. Hy. Inter cruēta fercula. ℣. Just⁹ ut palma. Sup nūc di. añ. Interrogat⁹ ioānes ab herode dicēs si licituz est fr̄i ꝯiugē ac cipe. Or̄o ut s̄. In die decolla tiōis bti ioānis baptiste ad mat̄. inuit̄. Regē martyrū dñm. In p̄/mo noct̄. añ. Joānes baptista ar/guebat herodē ꝓpter herodiadē. ps̄. Btūs vir qui non. Añ. Argue/bat herodē ioānes ꝓpter herodiadē quā tulerat fr̄i suo philippo uxorez. ps̄. Quare fremuerūt. Añ. Di/cebat enim regi ioānes baptista non licet tibi habere uxorem fratris tui. ps̄. Dñe qd multi. ℣. Glia ⁊ ho.

Hodie nobis ioānis L. j. ꝟtus: herodis feritas cū refert̄: ꝯfusa sunt viscera: corda tremuerunt: caligauit visus: he buit intellectus: aufugit audit⁹. Aut quid cōstat in sensibus hu/manis quādo ꝑdit virtutuz ma gnitudinem criminum magni/tudo? Herodes inqt tenuit ioā/nem ⁊ alligans posuit eū in car cerez. ℟. Petijt puella caput ioā/nis. Quo accepto dedit mr̄i sue. ℣. Misso herodes spiculatore p̄cepit afferri caput ei⁹ in disco. Quo. L. ij.

Ioānes scola ꝟtutuz: ma gisterium vite: scitatis for ma: norma iusticie: pudicitie ti/tulus: ꝟginitatis speculū: castita tis exēplū: penitentie via: pecca toꝝ uenia: fidei disciplina. Joā/nes maior hoīe: par angelis: le/gis sūma: euāgelij ratio: apl̄orū uox: silētiū ꝓpharū: lucerna mū di: p̄cursor iudicis chr̄i: metator dñi: testis toti⁹ medius trinitatis. ℟. Metuebat herodes ioānē. Sci ens eū virū iustū ⁊ sāctū ⁊ audito eo multa faciebat ⁊ eum custodiebat ⁊

libenter audiebat. ℣. Misit hero/
des rex manus ac tenuit ioannem ⁊
vinxit eum in carcerem quia metue
bat eum. Sciens enim. Lectio.iij.

ET hic tātus datur īcestui:
tradit̄ adultere: adijcit̄ sal
tatrici. Merito ergo ꝯfusa sunt
viscera: corda tremuerūt. At ꝟo
herodes ꝓphanauit tēplū: sacer
dotium sustulit: cōfudit ordinē:
temerauit regnum: corrupit qc/
qd erat religionis: qd legis: qd
morū: qd discipline perdidit ⁊
ꝯfudit. ℟. Misit herodes rex ma
nus ⁊ tenuit ioannem ⁊ vinxit eum
in carcere: qꝛ metuebat eum propter
herodiadem Quā tulerat fratri suo
philippo uxorē. ℣. Arguebat he/
rodē ioānes ꝓpter herodiadē. Quā.
In scdo noct. añ. Herodes enim
metuebat ioānem sciēs eum virum
iustum ⁊ scm̄ ⁊ custodiebat eum. ps.
Cū īuocarē. Añ. Audito eo mul
ta faciebat ⁊ libenter eum audiebat.
ps. Verba mea. Añ. Die autem
natalis herodis saltauit filia eius in
medio triclinio ⁊ placuit regi ⁊ omni
bus qui recumbebāt. ps. Dñe dñs
noster. ℣. Posuisti dñe. Lec.iiij.

HErodes ꝟo crudelis in
ciues: in nobiles latro:
in socios supplātator: in dome/
sticos p̄do: plebis īterēptor: oc/
cisor filiorū: in extraneos homi
cida: in ꝓprios paricida: inebri/
ans terrā cruore in siti sangui/
nis ꝑmanebat. Hinc est q ioā/
nis piū sanguinē in poculo cru
delitatis absorbuit. Sed ista iā
lectio loquat̄. Herodes inquit
tenuit ioānē ⁊ alligauit euꝫ. ℟.
Puelle saltanti impauit mr̄ nihil
aliud petas nisi caput ioannis bapti
ste. Et cōtristatus est rex propter ius
iurandū ⁊ ꝓpter simul discūbentes.
℣. Petijt puella caput ioānis in di
sco: quo accepto dedit matri sue. Et.

QUi vīcula soluerat L.v.
pctōrū: pctōruꝫ vinculis
alligat̄: ut vincta uenia locū ue/
nie nō relinquat. Alligauit euꝫ
⁊ posuit in carcerē. Herodes tu
adulteriū facis ⁊ in carcerē ua/
dit ioānes. Sic iudicas in loco
iudicis sedēs reus: in loco iudi
cis īnocētie ꝑsecutor. Rogo ubi
reruꝫ facies: ubi forma: ubi pu/
dor: ubi existimatio publici co/
gnitoris: ubi deꝰ: ubi hō: ubi fas:
ubi ip̄iꝰ iura nature? Simul oīa
sunt herodes te agēte te iubēte
te iudicāte cōfusa. ℟. Misso he
rodes spiculatore p̄cepit amputare
caput ioānis in carcē: quo audito di
scipuli eiꝰ Venerūt ⁊ tulerūt corpus
eius ⁊ posuerūt illud in monumēto.
℣. Accedētes autez discipuli sancti
ioannis baptiste. Venerūt. Lec.vj.

TEnuit inqt ioānem ⁊ alli
gās posuit eū in carcerē.
Herodes te petit causa: te argu/
unt vincula: te carcer accusat: te

diuulgat in publicū pena: ioan
nes iniuriat. Causam custodie
qui reqrit in te iuenit qd puni/
at ⁊ in ioāne qd doleat. Joānes
orbi not⁹: in fama ꝟtutis cogni
tus: celebratissimus scitate duz
attrahit ad se inqsitores iniurie:
facit ut tu⁹ cūctis inotescat ince/
st⁹: agit ut te habeat cōfusio pu/
blica quē corrigere nō ualuit se
creta correptio ⁊ ꝑuata. ℟. Ac/
cedētes discipuli sci ioānis baptiste.
Tulerūt corp⁹ eius ⁊ sepelierūt illd.
℣. Misso herodes spiculatore pre
cepit amputare caput ioānis in car/
cere quo audito discipuli. Tulerunt.
In tertio noct. añ. Jurauit hero
des puelle qr qcqd petieris dabo ti/
bi licet dimidiuz regni mei. ps. In
dño cōfi. Añ. Ait puella mr̄i sue
qd petā. at illa dixit caput ioānis ba
ptiste. ps. Dñe qs habi. Añ. Pe
tijt puella caput ioānis baptiste quo
accepto dedit mr̄i sue. ps. Dñe in
ꝟtute. ℣. Magna est gl'ia. Scdz
In illo tpe: lucā. Lec. vij.
Audiuit herodes tetrar/
cha famā iesu ⁊ ait pueris suis:
Hic est ioānes baptista: ipse sur
rexit a mortuis: ⁊ ideo virtutes
operant in eo. ⁊ reliqua. Ome
lia uenerabilis bede ꝑsbyteri.
Natalē fr̄es charissimi bti
ioānis diem celebrātes
oportet ut nō solū cōstātiā passi
onis illi⁹ pia deuotione recola/
mus: sed ⁊ eorū a qb⁹ passus est
malitiā in arma uertam⁹ salutis.
Tūc etenim scis scripturis utili
ter aīum itēdim⁹: cū nō soluz in
eis ꝟtutes ac premia iustorum:
uerū etiam vitia vindictāqz re/
proborū ad incitamētuz nobis
bñ agendi proponim⁹. ℟. Joā/
nes baptista arguebat herodem pro
pter herodiadem quā tulerat fr̄i suo
philippo uxorem. ℣. Arguebat he/
rodē ioānes ꝓpter herodiadē. Quā.
Hoc siqdē ⁊ ipsi⁹ L. viij.
dñi docemur exemplo:
qui ut humane supbie ceruicez
frāgat: ac sublimē nob humilita
tis iugū imponat: nō sue tm̄ hu
militatis formā quā sequamur
īsinuat dicēs: Discite a me quia
mitis sum ⁊ humilis corde: sed
etiā angelice supbie deiectionē
quā caueam⁹ ad memoriā nob
reuocat dicēs. Uidebā sathanā
q̄si fulgur de celo cadētē: quati/
nus nō solū nos sue diuine bo
nitatis: sed ⁊ demoniace prauita
tis exēplo: ad obꝟuātiā summe
ꝟtutis accēderet. ℟. Da mihi in
disco caput ioānis baptiste. Et cōtri
stat⁹ est rex ꝓpter iusiurādū. ℣. Pe
tijt puella caput ioānis baptiste. Et.
Audiuit herodes Lec. ix.
tetrar cha famā iesu ⁊ ait
pueris suis: hic est ioānes bapti
sta: ipse surrexit a mortuis: ⁊ iō
ꝟtutes opant in eo. Qui bene

qdē itellexit mortuū hoīem pos
se resuscitari a mortuis ad vitā:
bñ de resurrectionis glia sensit
qui iustos post resurrectionem
maioris potētie q̄z mortalis fra
gilitas capit futuros eē ꝓspexit.
℟. In medio carceris stabat beat⁹
ioānes uoce magna clamauit ⁊ dixit
Dñe deus me⁹ in man⁹ tuas cōmē/
do spm̄ meū. ℣. Stabat aūt spicula
tor ut caput eius absc:deret: ille uero
uoce magna clamauit. Domine. Ad
lau. añ. Herodes eni tenuit ⁊ liga
uit ioānē ⁊ posuit in carcerem ꝓpter
herodiadem. ps. Dñs reg̃. deco.
cū rel. Añ. Puelle saltanti impa/
uit mr̄: nihil aliđ petas nisi caput io/
annis. Añ. Da mihi in disco caput
ioānis baptiste ⁊ ꝯtristat⁹ est rex ꝓ/
pter iusiurādū. Añ. Dñe mi rex da
mihi in disco caput ioānis baptiste.
Añ. Petijt puella caput ioānis ba
ptiste: quo accepto dedit mr̄i sue. ℣.
Iustus ut palma. Super bn. añ.
Misso herodes spiculatore: p̄cepit
amputare caput ioānis in carcē: quo
audito discipuli ei⁹ uenerūt ⁊ tulerūt
corp⁹ ei⁹ ⁊ posuerūt illud in monu/
mēto. Ad p̄mā añ. Herodes eniz.
Cap. Male tractauerūt illum.
Oro ut s. Ad tertiā añ. Puel/
le saltāti. Cap. Memoria iusti.
℟. ⁊ ℣. de vno martyre. Ad sex
tā añ. Da mihi in di. Cap.
Ipse est direct⁹ dinit⁹ ī pe
nitētiā gētis ⁊ tulit abhoīatiōes
īpietatis ⁊ gubnauit ad dñm cor
suū. Ad nonā añ. Petijt puella.
Male tractauerūt il Cap.
lū q a uētre mr̄is ꝯsecra
t⁹ est ꝓpha: qui uenerat exercē
eruē ⁊ pdē ⁊ iterū edificare. In
scdis ℣is añ. Herodes eni. ps de
vno mr̄e. A capl'o in ātea fit pro
scō iuliano martyr̄. Cap. ℟. hy.
℣. ⁊ sup mg̃t añ. de vno martyr̄
Propitiationē tuā Oro.
dñe supplices dep̄camur
ut gl'iosum martyrē iulianū triū
pho nobili hodierna die ad ce/
los euectū apud te hēam⁹ inter
cessorē quez per te ueneramur
victorē: dñm nr̄m iesuz christū.
Postea fiat memoria de decol/
latiōe btī ioānis baptiste cū añ.
In medio carceris stabat btūs ioā/
nes uoce magna clamauit ⁊ dixit do
mīe de⁹ me⁹ in te cōmēdo spm̄ meū.
℣. Posuisti dñe. Oro ut s. Ad
cōplet. cap. hy. ℣. ⁊ sup nūc di.
añ. de vno martyre. Oro ut s.
In festo btī iuliani mr̄is oīa fi/
ant p totū de vno mr̄e. In festo
btōz martyrū felicis ⁊ adaucti.
Maiestatē tuā dñe Oro
supplices exoram⁹: ut
sic nos iugit scōz tuoz felicis ⁊
adaucti cōmēorationē letificas
ita eoz sp nos supplicatiōe defē
das. p. Passio felicis ⁊ adaucti.
Cūz feruor diocletia L. j.
ni ⁊ maximiani scōs dei

diuersis penis iterficeret: duos fratres felices noie ⁊ ope p̄sbyteros scē ecclesie catholice oblatos impietati sue ad draccū urbis p̄fectum dirigi iusserunt dicentes: ut si sacrificare cōtemnerent punirent. Interea vnus ex ipsis felix qui erat senior frater cū ex iussiōe p̄fecti ductꝰ fuisset ad tēplū serapis iuxta secretarium ubi sedebat p̄fectꝰ dū cogeret ad sacrificiū: exsufflauit in faciem statue eree ⁊ statiz cecidit.

Item eductus est in aliam ediculam ubi mercurij erat statua cōstituta: ut ibi thura icēderet: simili modo exsufflauit illi ⁊ corruit. Itē in tertiā quoqz ediculā ductꝰ est ad simulachꝝ diane qui exsufflās in eo statim corruit. Tūc scūs felix reductꝰ est ad p̄fectū imponitur in eculeo: ⁊ inqritur quibꝰ hoc maleficijs fecisset. Qui respondit. Ego nō maleficijs diaboli: sed bn̄ficijs dei mei h̄ egi. L. iij.

Tunc furore repletꝰ prefectus iussit euz duci iuxta murū urbis via hostiēsi ad locū qui scd̄o miliario ab urbe erat: ⁊ ibi eū sacrificare in eodē loco: qꝛ illic arbor excelsa stabat compelli fecit: qd̄ si mīme adimpleret: dracco p̄fecto renūciaretur. At ubi scūs felix adductꝰ fuisset in memorato loco ut nephādissimis sacrilegijs in arborē uota reddere cōpelleret: figēs genua sua orauit. In festiuitate beati egidij ꝯfessoris. ad vs̄ sup p̄os añ. O q̄ mirāda est potētia saluatoris in meritis btī egidij confessoris qui apud deū ⁊ hoīes dignus memoria cuz sanctis iā eterna tripudiat in gl'ia. Cap̄. ⁊ ℣. de vno ꝯfessore. ℟. Alme confessor egidi amice iesu christi qui ꝯfitētis tibi regis pctā diluisti supplices tuos expiatos a sordibꝰ. Fac nos gaudijs frui celestibus. ℣. Que nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor hoīs ascēdit. Fac. Hymnus. Gaude fidelis ꝯcio. ℣. Gl'ia ⁊ ho. Sup mg̃t añ. Laus īmēsa dei sūt huiꝰ festa diei: ī qua grecoꝝ flos scādit ad alta poloꝝ: inclytꝰ egidiꝰ qꝛ dulcia uota per eius vincula rūpunt tēpestates rep̄munt sedātur morbi: totiqz salus dat orbi.

Deus qui btm̄ egidiū misericordē fecisti intercessorē pro pctis oīum: da nobis ipsiꝰ interuētu peccatorū nostrorū ueniam ⁊ eterne btitudinis optabilē letitiam. Per. Ad cōplet. cap̄. ⁊ ℣. de vno confessore. Hymnus. Perfecte qꝛ credidit. Sup nūc dimittis añ. Factus est scūs egidius odor bonus deo ⁊ hoībꝰ q̄si flos rosaruz in diebꝰ uernis ⁊ q̄si thus redolēs in diebꝰ estatis. Ad matut. inuitat. O comites vite dn̄m meditando uenite. Egi

dij meritis sic similes eritis. ps. Ue/
nite. In pmo noct. an. Beatus
egidius natione grecus nobilis erat
progenie: sed nobilior sanctitate. ps.
Btūs vir qui nō. An. Tradit⁹
igit liberalib⁹ studijs memoriter ce/
pit viā idagare ueritatis. ps. Qua
re fremue. An. Quadam die per
gens ad ecclesiā cuidā egroto tradi/
dit tunicā suā. ps. Dñe quid mul
tiplicati. ℣. Glia ⁊ honore. Vi/
ta sancti egidij ꝯfessoris. Lec. j.

Sanct⁹ igitur egidi⁹ natio
ne grecus a pclaris parē/
tib⁹ originez duxit. Extitit eniz
athenis oriundus: patre videlz
theodoro nomie: mre ꝟo pela/
gia. Quoruz uterqz regia stirpe
pgeniti atqz iter toti⁹ licet orbis
pmores pclari: christianissimaz
tñ duxerūt vitam. Predict⁹ ꝟo
egidius euo tenero ad liberalia
rudimenta dispositus: doctores
summos spūs sci gra plen⁹ plu
strat⁹ breui eqperauit. ℟. Btūs
egidius per diuinā potentiā sanauit
miserū quēdā. Qui a ꝟpēte pcussus
mortiferum in se habuit virus. ℣.
Misericordia motus super illuz sa
nauit eum ac dimisit. Qui. Lec. ij.

Docili quoqz puero gra
dei non defuit: eius vitā
oī morū honestate pornās. Jaz
itaqz foris scintillabat idicijs: it⁹
succēsa lampas charitatis. Quo
dā enim die dū ad ecclesiā pge
ret accidit ut qdā eger in urbis
medie platea iaceret a trāseunti
b⁹ alimoniā petēs. ℟. Scūs vir
egidi⁹ magnā fiduciā hñs in dño Li
berauit quēdā pauperē arreptum a
demonio. ℣. Demon clamās ⁊ mul
tū discerpēs discessit ab eo. Libera.

Cuius uocib⁹ mise/ L. iij.
rat⁹ scūs puer cōpūctus
qzuis adhuc pedagogi sniam si
bi formidabilē estimaret: tñ ex/
tractā qua iduebat tunica aliud
qd opportuni⁹ daret nō habēs
egro tribuit. Qua idutus eger
ilico toti⁹ corporis sanitatē se re
cepisse gauisus est. At domum
reuersus egidi⁹ ⁊ ubi tunicam
amisisset ut puer iterrogat⁹: re/
spōdit quēdā nō sibi satis notū
illā abstulisse. ℟. Scūs vir egidi⁹
iter alia terre pellēs sterilitatē. Infir
mo cuidam toti⁹ corpis reddidit sa/
nitatem. ℣. Recolēs illud qd dicit
qs ifirmatur ⁊ ego nō ifirmor. Infir
mo. In scdo noct. an. Secuta est
ergo pietas pietatē: qr dū eger ille in/
dutus est tunicā toti⁹ corpis meruit
recipe sanitatē. ps. Cū inuocarē.
An. Scūs vir egidi⁹ nauim ingres/
sus applicuit marsiliā ⁊ ide arelaten
ibi cesariū querēs cesariū sitiēs cesa/
riū adiuit epm. ps. Uerba mea.
An. Sicut socruz petri febricitantē
sanauit dñs sic ibi cuiusdā vidue fili/
am a febre libauit egidi⁹. ps. Dñe
dñs nr. ℣. Posuisti dñe. L. iiij.

Cuius rei facile uenia cõ
cedit̃ qm̃ a parẽtib⁹ qb⁹
erat vnic⁹ tenerrime diligebat̃.
Nec multum ꝟo post parẽtib⁹
in pace defunctis quoꝝ obituꝫ
ipse spũ scõ reuelante p̃sciuerat
p̃rimonij sui qđ ei satis magnũ
remãserat christuꝫ fecit heredẽ.
Mirabili q̃qꝫ modo pauperã/
do ditescebat dũ pro tpaliũ im/
pẽdijs eterna lucraret̃. ℟. O q̃ꝫ
preclara duo mundi cõuenere lumi
naria egidius ⁊ ueredemius. Signa
insimul operantes multipharia. ℣.
Et seminauerunt agros ⁊ plantaue/
runt vineas. Signa insi. Lectio. v.

Interea dũ q̃dã die redi/
ret de ecclesia: obuius ei
fuit qdaꝫ miserrima specie qui
nup a ꝟpẽte pcussus tumẽte cu/
te fatebat̃ sese mortiferũ recepis
se vir⁹. Quẽ vir scũs orone fusa
pro illo p̃stine sanitati restituit:
atqꝫ iussit ut ĩde grates deo cui⁹
erat clementia sanat⁹ redderet.
℟. Ueredemiũ ergo corpe nõ mẽte
relinquẽs desertũ petiuit ubi herbis
⁊ aq̃ ꝯtẽt⁹. Solus soli dño ꝟuiuit. ℣.
Qui per coruuꝫ pascebat heliã ipe
egidiuꝫ reficiebat per ceruã. Solus.

Die ꝟo q̃dã dũ sa Lec. vj.
cra mysteria celebraren
tur forte qdã miser arrept⁹ a de
monio cepit terribilib⁹ clama/
re uocib⁹ donec fere tota turba
ret̃ ecclesia. Sed scũs egidi⁹ qui
ibi aderat more solito p̃us hu/
mi ꝓstratus breuiter orauit: sta
timqꝫ surgẽs dñi pietate fretus
arreptitio huc illuc labãti se cõ
fidenter obiecit: ⁊ ut ab eo exi/
ret maligno spũi imperauit. ℟.
Scissime christi confessor egidi ora
pro nobis in cõspectu dñi. Ut de pre/
teritis malis ueniã ⁊ de futuris semp
mereamur habẽ custodiã. ℣. Qui
arborẽ virtutũ ascẽdisti cum zacheo
pro supplicib⁹ tuis dignanter suppli
ca deo. Ut de. In tertio noct. añ.
Beat⁹ egidi⁹ adiũct⁹ est cuidã ue/
redemio scũs scõ ut scitas alteri⁹ co
gnosceret̃ ab altero. ps. Dñe qs ha
bi. Añ. Vir non modice in christo
fidei hostia rome sibi tradita cõmisit
tyberi que ad monasteriũ p̃ris q̃si pe
tri per mare ferebantur uestigijs. ps.
Dñe in vir. Añ. Serue dei viui
miseroꝝ pastor egidi nũc pi⁹ exaudi
qđ nos canim⁹ tibi laudi. ps. Dñi
est t̃ra. ℣. Magna est glia Septi
ma lectio de euãgelio. ut in cõi
de vno simplici ꝯfessore. ℟. Iã
dñm laudet qui se bñ viuere gaudet:
ut p̃r hic vixit. Qui mũdo se crucifi/
xit. ℣. Diues eniꝫ paup fuerat: mo
riens quotidie in dño viuebat. Qui.

Qui sci imperiũ Lec. viij.
trãsgredi nequiẽs hoĩeꝫ
quẽ ĩuaserat horribiliter clamãs
ac mugiẽs ĩcolumẽ reliqt. Ue/
rũ ubi sci ꝟtus pre magnitudi/
ne sua latẽ nõ potuit: cõfluebãt

ad eũ q̃z plurimi corpis aĩeq; re
media postulãtes. Nec ꝟo ubi
dator hilaris ⁊ qd̃ daret̃ habun
de aderat: spei sue munere fru/
straret̃. ℟. Vox clamãtis erat sibi
dũ deſta petebat ingrediẽdo vias he
remi. Velut alter helias. ℣. Associa
tus ei qui fons pius est reqeui. Velut.

Cunq; mira gesta L. ix.
laudum p̃conia sequerẽ
tur: eiusq; nomen per oẽs gre/
cie partes magis ac magis inno
tesceret: timẽs ne sibi uẽto fauo
ris quãtulumcũq; minorarent̃
merita: atq; iudicans incautum
esse fame p̃cio bone cõscientie
thesaurum uendicare: natiuita/
tis sue p̃riam sua p̃ntia viduatu
rus ut liberius deo uacaret: so/
litariam vitam expetens trãsire
mare disposuit. ℟. Morib⁹ vni
ti uos uere iũgite viti ut pater hic sue
uit qui mũdi gaudia spreuit. Fructi/
fere vitis odor ut per secula sitis. ℣.
Pacis tranqlle sitiẽtes gaudia mil
le. Fructifere. Glia patri. Fructifere.
Ad laudes añ. Rex frãcoꝝ karo
lus qd̃daz ꝑpetrauit facinus qd̃ nul
li dicere ausus est sancti egidij cõmẽ/
dauit p̃cibus. ps. Dñs regna. de/
corẽ. cum rel. Añ. Beato egidio
pro karolo rege in missa supplicante
dño peccatum regis ⁊ uenia peccati
per cartulam delata sunt ab angelo.
Añ. Adiũctũ erat in fine cartule q̃
sancti egidij meritis qlibet peccator
absoluat̃ a crimine si ulterius illud
non vult admittere. Añ. Sit rex in
uictus deus israel bñdictus gẽtez go
thoꝝ qa fecit habere patronum egi/
diuz captos qui liberat erigit egros.
Añ. Sãctus vir egidius ad karolũ
iens demoniacuz karolo sanauit re/
diens nemausensis p̃ncipis filium a
morte resuscitauit. ℣. Iustus ut pal
ma. Super bñ. añ. O virum per
oĩa laudabilem ⁊ cũctis se inuocanti
bus exorabilem qui ex antiquo ho/
ste gratam deo referẽs victoriaz ho/
dierna die ꝑpetuam transiuit ad glo
riam. Ad horas diei añe de lau
dibus. Cap̃. ℟ia ⁊ ℣. de simpli/
ci confessore. Ad uespas añe de
laudibus. ps Cap̃. ⁊ ℣. de con/
fessore. Sup mg̃t añ. Ante thro
nuz regis sanctoꝝ iuncte choreis as/
sociãdo tibi supis nos confer egidi si
mus ut heredes ubi viti palmes in/
heres. Super nũc dimittis añ.
Factus est sanctus egidius odor bo/
nus deo ⁊ hoĩbus quasi flos rosaruz
in dieb⁹ uernis ⁊ quasi thus redolẽs
in diebus estatis. In festo natiui
tatis beatissime virginis marie
In primis uespis sup psalmos
añ. Sancta maria virgo intercede
pro toto mũdo qa genuisti regem or/
bis. ps. Laudate pueri dñz. Añ.
Oĩum rerum creator miserere ppl̃o
tuo per intercessionem genitricis tue
qa eã creasti ad vitaz non ad mortẽ.
ps. Laudate dñm oẽs gentes.

Añ. Descēdi in hortū meū ut vide/
rē poma ꝯualliū ⁊ īspicerē si floruis/
sent vinee ⁊ germinassent mala pu/
nica: reuertere reuertē sunamitis re/
uertere reuertē ut intueamur te. ps.
Lauda aīa mea dñm. Añ. Aīa
mea liquefacta est ut dilectus locut⁹
est quesiui ⁊ nō inueni illuz uocaui ⁊
nō rñdit mihi īuenerūt me custodes
ciuitatis ꝑcusserunt me ⁊ vulneraue
rūt me tulerūt palliuz meū custodes
muroꝝ: filie hierl'm nunciate dilecto
qꝛ amore lāgueo. ps. Laudate dñz
quoniam bonus. Añ. Tota pul
chra es amica mea ⁊ macula non est
in te: fauus distillans labia tua mel ⁊
lac sub lingua tua odoꝛ vnguentorū
tuoꝝ sup omnia aromata: iam enim
hyems transijt imber abijt ⁊ recessit
flores apparuerunt vinee florentes
odorem dederunt ⁊ uox turturis au
dita est in terra nr̄a surge ꝓpera ami
ca mea ueni de libano ueni corona/
beris. ps. Lauda hierl'm. Cap.
Domin⁹ possedit me ini
tio viarū suarum anteq̄z
qcq̄z faceret a ꝑncipio: ab et̄no
ordinata suz ⁊ ex antiqs anteq̄z
terra fieret. ℟. Felix nāq̄z. Hy⁹.
Gaude visceribꝰ mr̄ in ītimis.
℣. Sp̄e tua ⁊ pulchritudine. Sup
mgt añ. Natiuitas tua dei genitrix
virgo gaudium annūciauit vniuerso
mūdo ex te enim ortus est sol iusticie
chr̄s de⁹ nr̄ qui soluēs maledictionē
dedit bñdictionē ⁊ ꝯfundēs mortē do
nauit nobis vitā sempiternā. Oro.
Famulis tuis quesumus
dñe celestis gr̄e munus
imptire: ut qb⁹ btē marie ꝟginis
partus extitit salutis exordium:
natiuitatis eius uotiua solēnitas
pacis tribuat incremētuz. Per.
Ad cōplet. cap. Qui me inue/
nerit inue. Hym. Te nūc sup/
pliciter. ℣. Diffusa est. Sup nūc
dimit. añ. Tota pulchra es amica
mea ⁊ macula nō est in te. Oro ut
s. In die sācto ad matut. inuit.
Aue maria gr̄a plena Dñs tecum.
ps. Venite exul. Ad nocturnos
añe ps ⁊ ℣. ut in die purificatio
nis. Incipiunt cātica canticoꝝ.
Osculet̄ me osculo oris
sui qa meliora sunt ube/
ra tua vino: Fragrantia vnguē/
tis optimis. Oleuz effusum no
men tuum: ideo adolescētule di
lexerunt te. Vox ecclesie. Tra/
he me post te. Currem⁹ in odo/
rem vnguētoꝝ tuoꝝ. Vox spō/
se ad adolescētulas. Introduxit
me rex in cellaria sua. Exultabi
mus ⁊ letabimur in te: memo/
res uberum tuoꝝ sup vinū. Re
cti diligunt te. ℟. Hodie nata est
beata virgo maria ex ꝓgenie dauid
per quā salus mūdi credētib⁹ appa/
ruit. Cui⁹ vita gl̄iosa lucē dedit secu
lo. ℣. Btissime virginis marie nati
uitatē deuotissime celebrem⁹. Cui⁹.
Ecclesia de suis p̄ssuris. Lec. ij.

Nigra sum sed formosa filie hierlm: sicut tabnacula cedar: sicut pelles salomonis. Nolite me considerare q̄ fusca sim: q̄ decolorauit me sol. Vox synagoge. Filij matris mee pugnauerūt ꝓtra me: posuerūt me custodē in vineis. Vineā meaz non custodiui. Vox ecclesie ad christū. Indica mihi quē diligit aīa mea: ubi pascas: ubi cubes in meridie: ne uagari incipiam post greges sodaliū tuoruz. ℟. Beatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremus. Et ipsa ꝓ nobis intercedat ad dominum ie sum christuz. ℣. Hodie nata est btā virgo maria ex progenie dauid. Et.

Vox christi ad ecclesiam. L. iij.

Si ignoras te o pulcherrima inter mulieres: egredere t abi post uestigia greguz tuoz: t pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorū. Equitatui meo in currib⁹ pharaonis assimilaui te amica mea. Pulchre sunt gene tue sicut turturis: collū tuū sicut monilia. Vox amicoz. Inaurenulas aureas faciemus tibi uermiculatas argēto. ℟. Glorioſe virginis marie ortū digniſſimum recolētes. Cuius dīs hūilitatē reſpexit: angelo nūciāte concepit ſaluatorē mundi. ℣. Beatiſſime virginis marie natiuitatem deuotiſſime celebremus. Cui⁹. Sermo ſancti auguſtini epi. Lectio. iij.

Attendite fres charissimi ineffabilē diuine maiestatis erga nos clemētiā: attendite redēptionis nr̄e mysteriuz: t que dicūtur tota intētione mentis audite: t cordis aure intelligere ꝓcurate. Adest nanq̄ dies sacratissima: adest inq̄ dies celeberrima in qua scā maria super oēs puellas bñdicta gīosa sua natiuitate mūdū ꝓlabat vniuersum. ℟. Diem festum precelse genitricis dei virginis marie solenniter celebremus. Quo ichoata est ei⁹ felix natiuitas. ℣. Natiuitatem hodiernam perpetue virginis soleniter celebremus. Quo inchoata. Lec. v.

Cuius ortū necessariuz t singulare meritū: dauid intuens per spiritū ex longinq̄ eā ad regnū ꝓcedere inuitauit dicēs: Specie tua t pulchritudine tua: intende ꝓspere ꝓcede t regna. Et ꝓsecutus adiūxit dicens: Audi filia t vide t inclina aurē tuā qa ꝓcupiuit rex speciē tuam ℟. Regali ex progenie maria exorta refulget. Cuius precibus nos adiuuari mente t spiritu deuotissime poscimus. ℣. Corde t animo christo canamus gloriam in hac sacra solēnitate precelse genitricis dei marie. Cuius precibus. Lectio. vi.

Hodiernā etiā festiuitatē salomon preuidens cum

ammiratione aiebat. O q̄z pul/
chra est casta generatio cuz cha/
ritate. ¶ Hodie processit virga de
qua ꝓdixit ysaias ꝓpheta dicēs:
Egrediet virga de radice iesse.
Quis enim digne ualet ꝓconia
laudis illius referre ad cui⁹ na/
talē omnis ꝓior etas cū exulta/
tione ꝓspicit: z sancta ecclesiā cū
oi gratulatiōe occurrit z usq; in
finem seculi sibi decantare non
cessabit. Diffusa est gratia in la/
bijs tuis ꝓpterea benedixit te
deus in eternū. ℟. Corde z ani/
mo christo canamus gloriam in hac
sacra solēnitate precelse genitricis dei
marie. Ut ipsa ꝓ nob⁹ itercedat ad
dñm. ℣. Cum iocūditate natiuitatē
sancte marie soléniter celebrem⁹. Et.

Secūdum matheum. Lec. vij.

LIber gñationis iesu chri/
sti filij dauid filij abrahā.
Abrahā genuit ysaac: ysaac aūt
genuit iacob. z reliq. **Omelia**

Uenerabilis bede presbri.

¶ huius sancti euangelij
exordio beatus matheus osten
dit generationē christi ꝑm car/
nem se suscepisse narrādā. Se/
cundū enim hanc christus fili⁹
hois est: quod etiam seipsum se
pissime appellat cōmēdās nob
gd mirico: rditer dignat⁹ sit esse
ꝓ nobis. ℟. Natiuitas glorioſe
virginis marie ex semine abrahe or/
ta de tribu iuda clara ex stirpe dauid
Cuius vita idyta cūctas illustrat ec
clesias. ℣. Bīose virginis marie or
tū dignissimū recolamus. Cuius vi.

Nam illa supna z L. viij.
eterna gñatio ꝑm quam
fili⁹ dei vnigenitus est ante om
nē creaturā: qa oia per ipsum fa
cta sunt: ita ineffabilis est: ut de il
la ꝓdictū a ꝓpheta ysaia itelliga
tur: generationē ei⁹ qs enarra/
bit. Quanq̄z z de tpali ei⁹ nati/
uitate qua ꝟbū caro factū est: z
virgo spiritu scō grauida filium
pepit: z ꝟgo pmāsit: hec ꝓpheti
ca sententia possit nō inconue/
niēter accipi: ne sacre edificatio
nis discors compago nō hereat.
℟. Natiuitas tua dei genitrix virgo
gaudiū annūciauit vniuerso mundo
ex te enim ortus est sol iusticie christ⁹
deus nr̄ qui solues maledictionē de/
dit bñdictionē. Et ꝓfundēs mortē do
nauit nob⁹ vitā sempiternā. ℣. Aue
maria gr̄a plena dñs tecū. Et. **L. ix.**

LIbitur matheus humani
generis initio per ꝓuari/
cationē corrupto: libro ueteris le
gis ubi scriptū est. Hic est liber
gñationis celi z terre. Et rursuz.
Hic est liber gñationis ade: vi/
delicet ueteris per quē tot⁹ mū
dus corrupt⁹ est: in primo noui
testamēti libro adā opponēs no
uum in quo sunt oia restaurata
que in celo z que in terra consi
stūt: dedit manifeste itelligi qō

ipsius scripserit ꝑm carnē gn̄a/
tionem qui electos suos in filio
rū dei assumeret adoptionem.
℟. Felix nāq; es sacra virgo maria
⁊ omni laude dignissima. Quia ex te
ortus est sol iusticie christus deus nr̄.
℣. Ora pro pplo interueni pro cle/
ro intercede pro deuoto femineo sexu
sentiāt oēs tuū iuuamē qcunq; cele/
brāt tuā natiuitatē. Quia. Ad lau.
an̄. Natiuitas gloriose virginis ma
rie ex semine abrahe orta de tribu iu
da ex clara stirpe dauid. ps̄. Dn̄s
reg̃. deco. cū rel. An̄. Natiuitas
est hodie scē marie virginis cuius vi
ta inclyta cunctas illustrat ecclesias.
An̄. Regali ex ꝓgenie maria exor/
ta refulget cuius p̄cib⁹ nos adiuuari
mēte ⁊ spiritu deuotissime poscimus.
An̄. Corde ⁊ aīo christo canamus
gloriā in hac sacra solennitate p̄celse
genitricis dei marie. An̄. Cū iocun
ditate natiuitatē scē marie celebrem⁹
ut ipsa pro nobis ītercedat ad dn̄m
iesum christū. ℣. Diffusa est gratia
in la. Sup bn̄. an̄. Natiuitatē ho/
diernā ꝑpetue virginis genitricis dei
marie solēniter celebrem⁹ a qua celsi
tudo throni processit alla. Ad p̄mā
an̄. Natiuitas gloriose. Cap̄. Qui
me īuenerit. ℟. Christe fili dei vi
ui. ℣. Qui nat⁹ es. ℣. Post partū.
Ad tertiam an̄. Natiuitas est ho/
die. Cap̄. Dn̄s possedit me ini/
tio via. ℟ia ⁊ ℣. de virginibus.
Ad sextā an̄. Regali ex ꝓ. Cap̄.

Beat⁹ hō qui audit me ⁊ q
vigilat ad fores meas q̄ti
die ⁊ obꝑuat ad postes ostij mei
Ad nonam an̄. Cū iocūdi. Cap̄.
Qui me īuenerit inueniet
vitā ⁊ hauriet salutem a
dn̄o. In secūdis ℣is an̄. Natiui
tas gliose. cū rel. ps̄ de ℣ginib⁹.
Cap̄. hym. ⁊ ℣. ut s̄. Sup magt
an̄. Qn̄ nata est virgo sacratissima
tūc illuminat⁹ est mūdus stirps btā
radix scā ⁊ bn̄dict⁹ fructus ei⁹. Ad
cōplet. cap̄. hym. ⁊ ℣. ut s̄. Sup
nunc dimit. an̄. Cū iocun. Infra
oct. btissime ℣ginis oīb⁹ dieb⁹
fiat de natiuitate ei⁹ nisi fuerit fe
stū duplex ul' nouē lect. Ad ma
tut. īuitat. Aue maria. An̄e ⁊ ps̄
feriales. ℣. de ℣ginib⁹. tres lect.
de cāticis cāticorū ut s̄. tria ℟ia
de historia ut s̄. Ad laudes vna
an̄. videlicet. Natiuitas gloriose.
Cap̄. ℣. an̄. sup bn̄. ⁊ oro ut sup̄
in die. Ad p̄mā an̄. Natiuitas est
hodie. reliqua ferialiter agātur.
Ad tertiam an̄. Regali ex ꝓgenie.
Cap̄. ℟. ℣. ⁊ oro ut s̄. Ad sex/
tam an̄. Cū iocūditate. Cap̄. ℣. ⁊
oro ut s̄. in die. Ad nonā feriali
ter fiat. Ad vs̄ an̄e ⁊ ps̄ feriales.
Cap̄. ℣. an̄. sup magt ⁊ oro ut s̄.
in die. Ad cōplet. ferialiter fiat.
Lect. per ebdam. Vox ecclesie.
Dū eēt rex ī accubitu suo
nardus mea dedit odorē
suū. Fasciculus myrrhe dilectus

meus mihi: iter ubera mea cō/
morabit. Botrus cypri dilect⁹
meus mihi: in vineis engaddi.
Vox christi. Ecce tu pulchra es
amica mea: ecce tu pulchra: ocu
li tui colūbarū. Vox ecclesie.
Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊
decor⁹. Lectulus nr̄ floridus: ti
gna domor nr̄arū cedrina la/
quearia nr̄a cypressina. Vox xpi.
Ego flos cāpi ⁊ lilium cōvallium.
Sicut lilium iter spinas: sic amica
mea iter filias. Vox eccle. Si/
cut malus iter ligna silvar fic di
lect⁹ me⁹ iter filios. Sub vmbra
illi⁹ quē desiderabam sedi: ⁊ fru
ct⁹ eius dulcis gutturi meo. In/
troduxit me rex in cellā vinariā
ordinavit in me charitatē. Fulcite
me floribꝰ: stipate me malis: qr
amore lāgueo. Leva ei⁹ sb capi
te meo: ⁊ dextera illi⁹ amplexa/
bit me. Vox xpi. Adiuro vos
filie hierlm per capas ceruosq
cāpor ne suscitetis neq; evigila
re faciatis dilectā donec ipa ve
lit. Vox eccle. Vox dilecti mei
Ecce iste venit saliēs in mōtib⁹:
trāsiliēs colles. Similis est dilect⁹
me⁹ capree hinnuloq; ceruorū.
En ipe stat post parietē nr̄m re
spiciēs per fenestras: pspiciens
per cācellos. En dilect⁹ me⁹ lo
quit mihi. Vox christi. Surge
ppera amica mea colūba mea
formosa mea ⁊ veni. Jam enim
hyems trāsijt imber abijt ⁊ re/
cessit. Flores appuerūt in terra
nr̄a tps putatiōis advenit. Vox
turturis audita est in terra nr̄a:
fic⁹ ptulit grossos suos: vine flo
rētes dederunt odorē suū. Sur
ge ppera amica mea speciosa
mea ⁊ veni: colūba mea in fora
minib⁹ petre: in caverna mace
rie. Ostēde mihi faciē tuam: so/
net vox tua in auribꝰ meis. Vox
enim tua dulcis ⁊ facies tua de
cora. Vox adversus hēses. Ca
pite nobis vulpes puulas: que
demoliunt vineas. Jam vinea
nr̄a floruit. Vox ecclesie. Dile
ct⁹ me⁹ mihi ⁊ ego illi: qui pasci
tur iter lilia donec aspiret dies
⁊ inclinentur vmbre. Revertere
filis esto dilecte mi capree hin/
nuloq; ceruor super mōtes be/
thel. Vox ecclesie electe de gen
tib⁹. In lectulo meo per noctes
quesivi quē diligit aia mea: que
sivi illū ⁊ nō inveni. Surgā ⁊ cir
cuibo civitatē per vicos ⁊ plate
as: querā quez diligit aia mea.
Quesivi illū ⁊ nō inveni. Inve/
nerūt me vigiles qui custodiūt
civitatē. Ecclia de christo dicit.
Nū quē diligit aia mea vidistis?
Paululū cū ptrāsissem eos: inve
ni quez diligit aia mea. Tenui
eū nec dimittā donec introducā
illū in domū mr̄is mee ⁊ in cu/
biculū genitricis mee. Vox xpi.

Adiuro uos filie hierl'm per cap̄as ceruosq; cāpoꝝ ne suscitetis neq; euigilare faciatis dilectaꝫ donec ip̄a uelit. Synagoga de ecclesia. Que est ista que ascendit per desertū sicut virgula fumi ex aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuris ⁊ vniuersi pulueris pigmētarij? Vox eccl'e. En lectulū salomonis sexaginta fortes ambiūt ex fortissimis isrl': omnes tenētes gladios ⁊ ad bella fortissimi. Uniuscuiusq; ensis sup̄ femur suū: ꝓpter timores nocturnos. Ferculuꝫ fecit sibi rex salomon de lignis libani: colūnas ei⁹ fecit argēteas: reclinatoriū aureū: ascēsuꝫ purpureū: media charitate ꝯstrauit ꝓpter filias hierusalē. Vox eccl'ie de xp̄o. Egredimini filie syon ⁊ videte regē salomonē in diademate quo coronauit illū mater sua in die desp̄osatiōis illi⁹ ⁊ in die letitie cordis ei⁹. Vox christi ad ecclesiā. Quā pulchra es amica mea q̄ꝫ pulchra es. Oculi tui colūbarū absq; eo qd̄ ītrinsec⁹ latet. Capilli tui sicut greges capraruꝫ que ascēderūt de mōte galaad. Dētes tui sicut greges tōsaruꝫ que ascēderunt de lauacro. Oēs gemellis fetib⁹: ⁊ sterilis nō est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua: ⁊ eloquiū tuū dulce. Sicut fragmen mali punici: ita gene tue: absq; eo qd̄ ītrinsecus latet. Sicut turris dauid collū tuum: que edificata est cū propugnaculis. Mille clypei pēdent ex ea: oīs armatura fortiū. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capree gemelli qui pascunt̄ in lilijs: donec aspiret dies ⁊ inclinētur vmbre. Sp̄osus de sp̄osa dicit. Vadā ad mōtē myrrhe ⁊ ad collē thuris. Sp̄osus ad sp̄osā. Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula non est in te: ueni de libano sp̄osa mea ueni de libano ueni. Coronaberis de capite amana: de ꝟtice sanir ⁊ hermon de cubilib⁹ leonū: de montib⁹ pardoꝝ. In festo septē dormiētiū ad vs̄ aīe ⁊ p̄s feriales. Cap̄. R̄. hymn⁹ ꝟ. ⁊ aī. sup̄ magt̄ de cōi plurimoꝝ martyrū. Oratio

Deus qui gl'iosos resurrectionis tue p̄cones septē dormiētes malchū maximianū martinianū dionysiū ioānē serapionē ⁊ ꝯstātinuꝫ magnifice decorasti: p̄sta q̄s: ut eoꝝ p̄cib⁹ resurrectionē que in illis mirabiliter ostēsa est ꝯseq̄mur. Per Deinde fiat memoria de natiuitate btē ꝟginis videlꝫ aī. ꝟ. ⁊ or̄o ut s̄ in die. Ad complet̄. cap̄. cū rel'. de cōi pl'imoꝝ mr̄m. Passio septē dormiētiū. Lec. j.

In tempore illo regnāte īpio decio imp̄atore facta

est ingēs ꝑsecutio christianorū. Inter huiusmōi acerbitates penarū fideles ac firmi existebant viri septē: maximian⁹ ⁊ malch⁹ martinian⁹ ⁊ dionysius ioānes ⁊ serapion ⁊ cōstātinus qui firmi in fide filij dei erāt: portātes signaculū christi in corpore suo. Uidētes aūt tormēta que fiebāt christianis: magis se in vigilijs ieiunijs ⁊ or̄onib⁹ coartabant: ⁊ propensior eis cura erat aīas suas domino cōmendare. L.ij.

Et cū hoc secrete agerēt: in palatio tñ officij sui dignitatem portabant: ⁊ ita se in utrisq; ꝑtib⁹ aptabāt ut sine querela redderēt deo que sunt dei: ⁊ que sunt cesaris cesari. Et hec oīa faciebāt ꝓpter impatorem eo ꝙ essent officiales palatij ⁊ ꝑmi ac nobiles ⁊ ex senatu. Tēpore ꝟo sacrificij adueniēte qñ impator ⁊ ppl̄i ueniebāt ad victimas idolorū: isti abscōdebāt se in occultis in domo or̄onis: ⁊ ꝓsternentes se in terra flebāt: ⁊ in or̄onibus ⁊ lachrymis īgemiscebāt in ꝯspectu dei. L.iij.

Cunq; hoc per pl̄imū tēpus agerēt: ꝑuenit ꝑmo ad impatorē. Dehinc socij eoꝝ iam obseruabāt eos hora victime qñ oēs cōpellebant̄ ut sacrificarent idolis. Cūq; in hora sacrificij maximian⁹ cū socijs deesset: eūtes qdā īuenerūt hos septē pueros in vno cubiculo orātes. Erāt aūt in terra ꝓstrati facies eoꝝ: ⁊ capita obtrita erant ⁊ plena puluē terre. Et erāt plangētes ⁊ cōmēdātes aīas suas deo

Hec vidētes satellites ⁊ inimici christi: īgressi sunt ad impatorē ⁊ dixerūt ei: Auguste īuictissime ī sempiternū in decorē impij tui viue. Tu ex lōginquo colligis hoīes ad sacrificia deoꝝ ⁊ ecce ꝓximi tibi despiciūt decretū tuuz: ⁊ ꝑceptis tuis nō obediūt: sz ꝑm ꝯsuetudinē christianorū assequūtur ⁊ chr̄o sacrificāt. Maximianus eniz fili⁹ ꝑfecti ⁊ sex socij ei⁹ qui sūt ꝑmi ciuitatis ipi despiciūt regnū tuū ⁊ decreta tua ꝯtēnunt. L.iiij.

Hec audiens imperator irat⁹ est uehemēter ⁊ iussit eos adduci in cōspectu suo. Ut aūt fuerunt adducti erāt oculi eoꝝ lachrymis pleni: ⁊ puluis sup capita eoꝝ: ⁊ erant orātes ⁊ deꝑcantes deū. Et dixit eis impator. O fideles nr̄i: q̄re nō ꝑmāsistis ī supplicatiōe ⁊ sacrificio deorū in qb⁹ oīs mūdus propitiat̄ ab eis. Et cur nō estis assimilati fortissimis ꝑmatibus socijs ur̄is? Nunc ergo nr̄a clemētia nō pēsans puerilē ītelligētiā ur̄am: īdulgētiā de ꝑteritis t̄buit: mō egredimini ⁊ sacri

ficate sicut oís hō charitate ⁊ de/
uotione qua debetis dijs. L. vj.

Maximian⁹ rñdit. Nos
habem⁹ deū in celis cui
sacrificiū quotidianū offerim⁹:
ipse est deus uer⁹ creator celi ⁊
terre: ⁊ ipi offerim⁹ sacrificium
cōtribulato corde ⁊ filio ei⁹ ieſu
christo ⁊ spū scō. Trinitas enīz
est inseparabilis ⁊ idiuisa regnās
ubiqz per cūcta secula ꝑpter qō
sacrificiū laudis ⁊ cōfessiōis nr̄e
iugiter ei offerim⁹ in odorē suā
uitatis dignū fructū labiorū no
strorū. Septima lcō de euangē.
Cū audieritis ꝑ. cū sua omelia.
Regre in cōi plurimor martyruz.

Hec sunt munera L. viij.
dei nr̄i: hec grata sacrifi/
cia sunt sicut ꝓpha dicit: Sacrifi
ciū deo spūs ꝯtribulat⁹: qō nos
iugiter offerim⁹ integra mēte in
sinceritate nr̄i cordis cū ꝯtinua
tione depcatiōis nr̄e: semp enīz
in cōspectu ei⁹ nos astare puta/
m⁹: ⁊ ideo nidorē obscenū ⁊ ob
scuruz nō offerimus ante ido/
la nec libam⁹ demonijs. L. ix.

Indignū ꝓfecto ducim⁹:
mūdiciā corpis nr̄i quaz
per baptismuz accepim⁹ ut per
hos nephādos rit⁹ violem⁹: nō
eis sacrificam⁹ oīno nec sinceri
tatē nr̄am his imūdicijs viola/
mus. Tūc impator ut vidit ob/
stinatā mētē eor: cupiēs adhuc
reuocare eos: nō eos iussit pu/
nire sed ꝓcepit incidi baltheos
eor dicēs: Propter qō abscidi/
stis uos a dīa: extracti eritis a
dignitate dīa ⁊ a maiestate im/
perij mei usqz̄ qō sumā tps emē/
dare uos ⁊ paulatim arguē de
interrogatiōe ꝓmonū uor. In
scōis ꝟis ante ⁊ ps de plurimor
mar ty. Cap. ꝓ exaltatiōe scē crucis.

Fratres: hoc enim senti/
te in uobis qō ⁊ in chri/
sto ieſu qui cuz in forma dei eēt
nō rapinā arbitrat⁹ est eē se eq̄/
lē deo. ℟. O crux bñdicta. ℣. Sa/
lue crux sancta. ℣. Adora/
mus te christe. Sup mḡt añ. O
crux gliosa o crux adorāda o lignū
ꝓciosum ⁊ admirabile signū per qō
⁊ diabolus est victus ⁊ mundus chri
sti sanguine redemptus alla. Ofo.

Deus qui nos hodierna
die exaltatiōis scē crucis
annua solēnitate letificas: presta
ut cui⁹ mysteriū in terra cognui
m⁹: ei⁹ redēptiōis ꝓmia in celo
ꝙseq mereamur. ℣per. Deinde
fiat com. de scis cornelio ⁊ cyp/
riano. Añ. ⁊ ℣. de mrtibus. Ofo.

Confirmitatē nr̄am respice
ops deus: ⁊ qz pondus p/
prie actiōis gnat: btoz martyrū
tuoz piter qz pōtificuz cornelij ⁊
cypriani itercessio gliosa nos ꝑ
tegat. ℣per. Deinde fiat memo
ria de natuit. bte ℣gis. Añ. ℣. s

oro ut s. in sancto die. Ad cōple
torium cap. Humiliauit semet
ipm. Hymnus. Originale cri
men. ℣. Hoc signū crucis. Sup
nūc dimittis añ. Per signū cru/
cis de inimicis nr̄is libera nos deus
noster. Contingit preterea in ali
quibus locis de festo septē dor
miētiū nulla fieri mētio. Unde
ad vs̄ tūc dicat̄ añ. Per signum
crucis. ps̄. Laudate pue. cū rel.
reliqua ℣o fiant ut s. excepta cō
memoratiōe septē dormiētium
per totū. In exaltatione scē cru
cis ad mat̄. inuitat̄. añe ps̄ ℣. ⁊
sex ꝓia de cōi plurimoꝝ mr̄m.
Passio btī cornelij pape ⁊ mr̄is.

TEmporib⁹ decij ce/ L.j.
saris maxima persecutio
orta est christianis: ⁊ p̄cepit de/
cius ut clerici qui ubicūq; inuē
ti fuissent sine audiētia punirē/
tur. Eodē aūt tpe tenuit decius
btissimū papā corneliū cuz vni/
uerso clero ei⁹ taz p̄sbyteris q̄z
diaconib⁹ quē precepit cētūcel/
lis exilio deportari. Qui dū eēt
in exilio: multi christianoꝝ ue/
niebāt ad eū ⁊ confortabāt euz.
Alij autez de carcere mittebant
ad euz scripta cōfortatiōis. L.ij.

EOdē ℣o tpe btūs cypria
nus scripsit beato corne/
lio cuz esset in custodia de cele/
rino lectore: qui tantam cōfusio
nez ⁊ uerbera fuisset perpessus.
Tunc deci⁹ cesar hoc audito q:
multi ei scriberēt: etiam a beato
cypriano scripta susciperet iussit
mitti centūcellis ⁊ adduci bea/
tissimū corneliū papā urbis ro/
me. Quez ⁊ precepit sibi noctu
in tellude p̄sentari añ tēplū pal
ladis: quē ita aggreditur dicēs.

SIc diffinisti ut nec L.iij.
deos paueas nec prece/
pta maiorū cōsideres: nec nr̄is
minis terrearis ut contra rē pu/
blicam lr̄as accipias ⁊ dirigas?
Btissimus cornelius urbis ro/
me ep̄us dixit: Ego de corona
dñi lr̄as accepi: nō contra rem
publicā: sed magis ad aīas redi
mēdas. Tunc decius cesar ira/
cūdia plenus iussit ut os ei⁹ cū
plūbatis cederet̄. Et p̄cepit ut
duceret̄ ad templuz martis ad
sacrificandū deo marti: dicēs q̄
si nō cōsenserit ⁊ sacrificauerit
dijs: illic capite puniat̄. Passio
btī cypriani ep̄i ⁊ mr̄is. L.iiij.

FUsco ⁊ basso ꝯsulib⁹ car
thaginis in secretario sb̄
ualeriano ⁊ galieno astāte cyp̄a
no ep̄o: patrinus ꝓcōsul cypria
no ep̄o dixit. Sacratissimi ipe/
ratores ualerian⁹ ⁊ galien⁹ lr̄as
ad me dare dignati sunt: quib⁹
p̄cepūt ut eos qui nō romanā
religionē colūt: debē romanas
cerimonias cog̊scere. Exqro te
de noīe tuo qd mihi rn̄des. L.v.

Cyprianus eps dixit. Christianus suz ⁊ eps: nullos alios deos noui nisi vnū ⁊ uerum deū qui fecit celū ⁊ terram mare ⁊ omnia que in eis sunt. Huic nos christiani deseruimus hūc depcamur diebꝰ ac noctibꝰ pro nobis ⁊ pro oībꝰ ⁊ pro icolumitate ipoꝝ impatoruz. Paternius ꝓcōsul dixit. In hac uolūtate perseueras. Cyprianus eps dixit. Bona uoluntas que deū nouit mutari non potest. L. vj.

Paternius proconsul dixit: Ergo sm pceptū ualeriani ⁊ galieni poteris exilio ꝓficisci. Cypanꝰ eps dixit: Proficiscor. Paternius ꝓcōsul dixit. Nō solū de epis sz etiā de psbyteris mihi scribē digti sūt. Uolo ergo scire a te qui sunt presbri qui in hac ciuitate ꝯstituti sunt. Cypanus eps dixit. Legibꝰ uris bñ atqz utiliter cēsuistis delatores non esse. Itaqz deferri a me nō pñt: in ciuitatibꝰ suis iueniunt. In tertio noct. añ. Ecce crucē domini fugite ptes aduerse vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ps. Cātate. j. ps. Dñs reg. exultet. ps. Cātate. ij. ℣. Mihi autem absit.

Secūdū ioannem. Lectio. vij.

In illo tpe: Dixit iesus discipl'is suis. Ego si exaltatus fuero a tra oīa trahā ad me ipm. ⁊ rel. Omel. bti augu. epi.

Non dixit omnes sz oīa. Nō eni est oīum fides. Nō utiqz hoc ad vniuersitatem hoīum retulit sed ad creature integritatē idest spm ⁊ aīam ⁊ corpꝰ. Trahit eni ⁊ illud quo viuimus ⁊ illd quo itelligimꝰ ⁊ illd quo visibiles ⁊ ꝯtrectabiles sumꝰ. Qui eniz dixit: capillus capitis uri non pibit: oīa trahit ad se. ℟. Dulce lignuz dulces clauos dulce pondus sustinuit. Que digna fuit portare pcium huius seculi. ℣. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicādū uenerit. Que. L. viij.

Tempore illo postqz ꝯstātino augusto ꝓperāti cōtra maxētiū ad bellū: signuz scē crucis celitꝰ fuisset ostēsuz ⁊ ipso feliciter obtinēte triūphū: ab helena iam dicti pncipis mre scā crux fuisset iuēta atqz per sanitatē egroti ⁊ suscitationez mortui fuisset euidēti iudicio ꝟtutis declarata: regina cōpos effecta ita scm lignū fecit secari per mediū ut ⁊ ptē ꝯstātinopolim thecis argēteis trāsmitteret ⁊ ptē aliā honore dignissimo reseruaret: sapiēti usa cōsilio: scilz ut ubi fuerat optata supplicio ibidē glificata uenerareť a ppl'o. ℟. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicandū uenerit. Tūc manifesta erunt abscōdita cordis nri. ℣. Cū sederit filiꝰ hoīs in sede maiestatis sue ⁊ cepit

iudicare seculũ per ignẽ. Tũc. L.ix.

Multoꝝ itaqꝫ temporꝝ labẽte curriculo cũ exigẽte mole peccãtiũ flagellari permitteret dñs ppl'm chr̃ianũ per seuitiam paganoꝝ: cosdroe qdã ꝓphanus ⁊ impi⁹ regnũ ꝑsarũ gub̃nabat qui in tãta ꝓrumpe est ausus ꝓteruia ut incolis vicinaruꝫ gentiũ quas impetu uastans barbarico suo nephando sb̃iugarat dñio: ⁊ colere se iuberet ut deus ⁊ uocari se regeꝫ reguꝫ ⁊ dñm dñantiũ. ℟. O crux bñdicta Que sola fuisti digna portare regẽ celoꝝ ⁊ dñm. ℣. Mihi aũt absit gl'iari nisi in cruce dñi nr̃i iesu christi. Que sola. ℣. Hoc signũ crucis. Ad lau. añ. O magnuꝫ pietatis opus: mors mortua tũc est qñ in ligno mortua vita fuit. ps̃. Dñs regna. deco. cũ rel'. Añ. O crux admirabilis euacuatio vulneris restitutio sanitatis. Añ. Salua nos christe saluator per virtutẽ scẽ crucis qui saluasti petrum in mari miserere nobis. Añ. Nos aũt gloriari oportet in cruce dñi nr̃i iesu chr̃i. Añ. Per signuꝫ crucis de inimicis nr̃is libera nos deus nr̃. ℣. ut s̃. Sup bñ. añ. Supra oĩa ligna cedrorũ tu sola excelsior in qua vita mundi pepẽdit in qua christus triũphauit ⁊ mors mortem superauit all'a. Ad p̃maꝫ añ. O magnuꝫ pietatis. Cap̃. Humiliauit semetipsuꝫ. ℟. Chr̃e fili dei viui. ℣. Qui pro nobis passus es in cruce. ℣. Hoc signuꝫ crucis. Or̃o

Deus qui vnigeniti tui domini nr̃i iesu chr̃i precioso sanguine humanũ genus redimere dignatus es: cõcede ꝓpitius: ut qui adorãdam cruceꝫ adueniũt a peccatorum suoruꝫ nexibus liberentur. Per eũdẽ. Ad t̃tiaꝫ añ. O crux admi. Cap̃. Fr̃es hoc enim sentite in uo. ℟. Adoramus te chr̃e ⁊ bñdicim⁹ tibi. ℣. Quia per crucẽ tuam redemisti mũdum. ℣. Hoc signũ crucis. Ad sextaꝫ añ. Salua nos chr̃e. Cap̃.

Christus semetipsuꝫ exinaniuit formam serui accipiens in similitudinem hominum factus ⁊ habitu inuẽtus ut homo. ℟. Hoc signum crucis erit in celo. ℣. Cum dominus ad iudicandũ uenerit. ℣. Mihi aũt absit gl'iari. Ad nonã añ. Per signuꝫ.

Humiliauit semetipsum iesus factus obediens usqꝫ ad mortem mortem aũt crucis. ℟. Mihi aũt absit gloriari. ℣. Nisi in cruce dñi nostri iesu chr̃i. ℣. Omnis terra adoret te de⁹. In scd̃is ℣is añ. O magnũ pietatis. cũ rel'. ps̃. Dilexi qm̃. Credidi. Laudate dñm omnes gẽtes. Ad dñm. Leuaui. A capl'o in antea fiat de oct̃. natiuitatis btẽ ℣ginis. Cap̃. ℟. hy. ℣. añ. sup magt̃ ut in p̃mis ℣is festi.

Deinde fiat cõm. de exaltatiõe scé crucis. Añ. O crux spendidi/or cunctis astris mũdo celebris hoi/bus multũ amabilis sanctior vniuer sis que sola fuisti digna portare salu/tem mũdi dulce lignũ dulces clauos dulcia ferẽs pondera salua presentẽ cateruam in tuis laudibus cõgrega/tam. ℣. Adoramus te chẽ. Ofo ut s. deinde pro scis ut s. Añ. z ℣. de martyrib⁹. Ofo ut s. Ad cõplet. Cap. hym. ℣. z ofo ut s in festo. Sup nũc di. añ. Cuz in dicatur. In oct. natiuit. bte virgi nis ad matut. z ad omnes horas oia sic̃ in die dicant per ordinẽ.

In festo bti adriani martyris.

PReesta qs ops de⁹ Ofo. ut qui beati adriani mar tyris tui z sociorũ eius natalitia colimus: a cunctis malis immi nentibus eorum intercessione liberemur. Per eundẽ. Passio bti adriani martyris. Lectio. j.

ACtum est secũda inter/rogatione tyranni maxi miani. Adrianus quidam noie qui erat por officij vidẽs cõstã/tiã z magnanimitatẽ eoz aduer sus tormenta dixit ad eos: Ad/iuro uos per deuz uꝝm pro quo hec patimini dicite mihi in ueri tate que est remuneratio uestra quam expectatis pro his tormẽ tis. Uidẽtur enim mihi aliq̃ ma/gna z mirifica eẽ que expectatis

SAncti martyres re/spõderũt. Nõ põt nec os nr̃m sufficiens esse ad enarran dum de his: nec auris ad audiẽ dum ea percipere. Adrianus di xit. In toto nihil audistis neq̃ per legez neq̃ per pphas neq̃ ex alia scriptura. Bti martyres rñderũt. Nec ipsi pphete agno uerũt sicut oportebat: hoies eni erant simpliciter deũ colẽtes: z quecũq̃ per spiñ scñ hic locuti sunt. Scriptũ enim de gl̃ia illa sic est. Oculus non vidit nec auris audiuit nec in cor hois ascẽdit que pparauit deus diligẽtib⁹ se.

ET cuz audisset hec adrianus: statiz exiliens stetit in medio eoz z dixit. Ad/notate z meã pfessionẽ cuz his scis z electis dei: q̃z ego chr̃ia nus suz. Et mox uenerũt exce/ptores cũ festinatiõe ad palatiũ z nũciauerũt hoc regi. Uidens eos maximianus suspicabat q̃ adrian⁹ aliquã occasionẽ aduer sus chr̃ianos scripsisset. In festo scorum prothi z iacincti. Ofo.

BEatoz martyrum tuorũ prothi z iacincti nos dñe foueat preciosa cõfessio z pia iu giter intercessio tueat. Per. Pas sio prothi z iacincti martyruz.

SEptimo psulatu suo comodus impator direxit philippũ illustrissimũ virum ad

egyptuz ut ⁊ p̄fecturā ageret in alexādria: ⁊ oēs ptātes que per egyptū administrabant̄ eius arbitrio deſuirēt. Hic aūt cū uxore sua claudia ⁊ duob⁹ filijs auito ⁊ ſgio ⁊ filia sua eugenia ab urbe roma ad alexādriā dū uenisset ⁊ romana grauitate agēt p̄fecturā: ac oēm ꝓuinciā egypti romanis legibus ordinaret: cūctis qdē magicā artē sectātib⁹ curiositatis finē imposuit. L.ij.

IUdeos ꝟo nec noīs nūcupationē hr̄e ꝑmisit: christianos aūt ab alexandria ꝓcultm̄ eē debere ꝯstituit. Ipse itaqz plus licet foret amicus philosophoꝝ q̄z fautor idoloꝝ: romane tn̄ supstitiōis ac religiosus cultor īstabat: nō rōni sed traditiōi cōcordās. Eugeniā filiā suā dū lr̄as lib̄ales ꝑfectissime docuisset: ⁊ eā tam latino q̄z greco eloquio instruxisset: etiam philosophiam doceri permisit. Lec.iij.

EUgenia alacris ingenij ⁊ tam memorie capax: ut qcqd audiēdo semel uel ꝑlegē potuisset arripe aīo ꝑpetuū retineret. Erat enim eugenia pulchra specie ⁊ eleganti corpe: sed pulchrior vita ⁊ elegātior castitate. Igit̄ cum qntūdecimū etatis sue annū agēt ⁊ ab aqlino aqlinij filio ꝯsulis peteret̄ spōsa: interrogat̄ a pr̄e utrū petēti iuueni illustrissimis orto natalib⁹ cōsētiret. Illa rn̄dit. Marit⁹ morib⁹ nō natalib⁹ eligēdus est: ipo enim nō parētib⁹ ei⁹ utēdū est.

In scōꝝ lucie ⁊ gemiani. Oro.

PResta dn̄e precibus nr̄is cū exultatione ꝓuectū: ut q̄rū diē passiōis annua deuotione recolimus tuā fidei cōstātiā subseq̄mur. Per. Passio scōꝝ lucie ⁊ geminiani martyꝝ. L.j.

IMperāte diocletiano ⁊ maximiano ī urbe roma anno.xiij. impij eoꝝ seua ꝑsecutio aduenit: ita ut nō ciuitas nō vic⁹ nō habitatio remanēt ubi idolū iouis nō erigeret̄: edicto ꝓposito ut qui īuēt⁹ eēt noīare christum dn̄m: diuersis penis interficeretur. Erat autez btissima martyr lucia ꝑmanēs in viduitate sua annis.xxvj. Lec.ij.

AUdiēs aūt scā lucia impiū edictū: ꝓcidit in oronē dicēs: Eripe me de inimicis meis deus meus ⁊ ab īsurgētibus in me libera me. Eripe me de opantib⁹ iniqtatē ⁊ de viris sanguinū salua me. Et dū complesset oronez cepit exercē que dei erāt. Erāt aūt impatores sedētes in solijs suis agētes ea que dei nō erāt penas ꝓponētes aduersus eos qui chr̄m diligebāt.

TUnc beatissima lucia ad filiū suū euprepiū L.iij.

aut: Fili: ecce tps p̃parat̃um ad
palmã: ecce lux clara ad vitã: de
relinq̃m⁹ simulachra demonu⁹
qui pdere pñt: liberare aũt non
ualent: z adoremus dñm iesu⁹
chr̃m qui põt z aiam z corpus li
berare. Eup̃epius rñdit: Ꝛ Dꝛ
deliras ut illũ chr̃m p̃fitearis qui
dicit flagellis cesus: spinis co-
ronatus: felle cibatus: aceto po
tatus: cũ latronib⁹ crucifixus: a
discipulis suis de sepulchro su-
rat⁹. Sci lampti epi z martyris

OAl q̃s omps deus Ore.
ut qui bti lampti marty-
ris tui atq; põtificis solẽnia coli
mus: eius apũ te iterc̃ssionib⁹
adiuuemur. Per. Exgestis ei⁹.

BEat⁹ lampt⁹ nobilis L.j.
gñe: sed scitate nobilior a
p̃meuũ etatis sue tpe lris eruditus: ꝓpter eius scitatẽ ab oibus
amabat. Uñ in epatu traiectẽsi
meruit ꝓmoueri. Quẽ rex sup
omẽs epos diligebat z honora
bat. Crescẽte aũt iuidia suoꝝ ini
micoru⁹ iniuste ab epatu depo
situs fuit. Qũ ille patiẽter ferẽs
igressus est monasteriũ: z ibi
q̃nque ãnis optime ꝙuersat⁹ est

QUadã ño nocte ad L.ij.
oronẽ surgẽs ignoranter
in pauimẽto sonitũ fecit: qũ au-
diẽs abbas dixit. Quisq; hic so
nitũ fecit statim uadat ad crucẽ.
Statimq; lampt⁹ discalciat⁹ in
cilicio ad crucẽ abijt: z ibi usq;
post mane in glacie z frigore
stetit. Abbas aũt cõperiẽs illu⁹
cũ alijs nõ adesse itellexit q̃ ille
fugerat lamptus qui ad crucẽ
ierat. Cũ aũt abbas ab eo uenia
peteret: non solum indulsit sed
etiam de bono patiẽtie z fratri-
bus solenniter p̃dicauit. L.ij.

POst septẽniũ aũt iubẽte
pipino in sua sede restitu
tus est. Quẽ duo maligni gra-
uiter isectare ceperũt. Hos aũt
amici epi sicut meruerãt itere-
merũt. Cũ aũt pipinus rex quã
dam meretricem teneret: ipsu⁹
beatus eps grauiter reprehen-
dit. Dodo autẽ quidam consan
guineus eorum z frater illius
meretricis domesticus aule re
gis: congregato exercitu domũ
epi circũquaq; obsedit: z tandẽ
btũ vtrum in oone persisten-
tem crudeliter iteremit. Cuius
corp⁹ in cathedrali eccl̃ia a suis
famulis delatũ est nauigio z cũ
multa ciuitatis mestitia sepultu
re traditum fuit. In festo scarũ
ꝯginũ z martyrũ euphemie do
rothee tecle z eraſme. Ad vs su
per pos aũ. Orãte scã euphemia
nauiſſa fluuius retro traxit undulas
z stetit. ℣. Laudate pueri dñm.
Alũ. Scus ualẽtianus viso taꝝ ma
gno miraculo letus effectus remisit
hoc beato hermachore. ℣. Lauda

te do. oēs gen. Añ. Baptizauit virgines btūs hermachoras ⁊ facte sunt eiꝰ filie in chr̄o. ps. Lauda aīa mea. Añ. Gl̄iose virgines euphemia ⁊ dorothea tres fenestras in turri pr̄na ad honorem scē trinitatis cōstrui fecerūt. ps. Laudate dn̄z qm̄ bonus. Añ. Cum pr̄ earuz ualētius uellet eas tradē nuptui dixerunt scē virgines euphemia ⁊ dorothea se nulluz uelle habē spōsum q̄z dn̄m iesum christum. ps. Lauda hierl̄m. Cap̄. ⁊ ℣. de pluribꝰ martyribꝰ. Re. O virginuz ꝯstātia o mira patiētia o immobilis scītas o sine fine charitas. Mamillis vulsis p̄dicāt vite spargētes semina. ℣. Stupescit p̄ses torpēt carnifices pars populi mirat̄ ꝑs credit ⁊ sectat̄. Mamillis. Hy. Paterni splēdor luminis. Sup magt̄ añ. O q̄z mira sunt pie chr̄e potētie tue munera qbꝰ scē virgines secute uestigia virginitatis ⁊ martyrij potissimis ꝑfruunt̄ p̄mijs. Or̄o.

O Mp̄s sempiterne deus ꝓpitiare nobis famulis tuis per beatarū ℣ginū ac martyrū tuarū euphemie dorothee tecle ⁊ erasme quarum corpa in pn̄ti reqescūt eccl̄ia merita gl̄iosa: ut earū pia intercessiōe ab oībus ꝓtegamur aduersis ⁊ celestibꝰ muniamur auxilijs. Per.

Deus qui sāctā nobis huiꝰ diei solēnitatē per btārū ℣ginū ac martyruz tuarū euphemie dorothee tecle ⁊ erasme gl̄iosa passiōe dedisti: adesto familie tue p̄cibus ⁊ da ut quarū merita ueneramur: earū or̄onibus adiuuemur. Per. Ad cōplet̄. cap̄. ⁊ ℣. de martyribus. Hym. Puelle natu nobiles. Sup nunc di. añ. Cētuplicato fenore. Ad mat̄. inuitat̄. Virgo spōsum uenerēt̄ virginem eccl̄ia Virginūq̄z filiarum celebrat solēnia. ps. Uenite exultemus. In primo noct̄. añ. Seuissimi neronis impatoris tpe seuastus qdam p̄sidebat aqleie in qua beati marci vicarius hermachoras p̄dicabat ep̄s. ps. Beatus vir qui nō. Añ. Ualētianus ⁊ ualentius fratres ibi erāt nobilissimi quoꝝ ualētianus adherebat christicolis alter uero ꝑuiebat idolis. ps. Quare fremuerūt. Añ. Euphemiā ⁊ dorotheam idolatra genuerat ualentius: tecle uero ⁊ erasme christicultor erat pr̄ ualētianus. ps. Cum inuocarez. ℣. Exultēt iusti. L. j.

Regnāte nerone in urbe roma ⁊ seuasto p̄side residēte in ciuitate aqleia fuit vir qdā in eadē ciuitate noīe ualentius diues nimis sed in errore ꝑseuerās habēs duas pulcherrimas filias: maior dicebat̄ euphemia: minor dorothea. Ualētianus aūt frater ualētij vir christianissimus qui a beato hermachora pabulum vite suscepat: ⁊

in fide chr̄i occulte pseuerabat: ⁊ ip̄e hēbat duas filias q̄rum maior tecla: minor ꝟo erasma uocabat. ℟. Ualētian⁹ vir chr̄ianissim⁹ postq̄ fr̄e clam neptes cū filiab⁹ suis Ad btm̄ hermachorā pleniter in fide īstruēdas adduxit. ℣. Mētes qdē teneras formari oportebat vigilātiori studio ⁊ firmiori doctrīa. Ad.

Erat tecla annorum duodeciz ⁊ erasma nouē. Cōsueuerāt uenire euphemia ⁊ dorothea ad domum patrui sui ualētiani ⁊ cōfabulari cū sororibus suis tecla ⁊ erasma sicut mos est feminarum. Ualentianus autē erudiebat eas secrete de doctrina dn̄i: ⁊ sub nocturna hora pduxit eas ad domuz ubi scūs hermachoras ep̄s predicabat. ℟. Suscipiēs scūs hermachoras deuotissimas virgines dicebat: de⁹ virginū amator ⁊ fragiliū hortator Efficebas in tuo amore feruētes ⁊ in fidei ueritate ꝯstātes. ℣. Ut nec etatis mollities adulātiū flectat̄ illecebris nec animi mobilitas tyrannicis terrorib⁹ succūbat. Effice. L.iij.

Tunc beatus hermachoras ep̄s cathetizauit eas ⁊ reuerse sunt ad domuz patruz suoꝝ: ⁊ desiderabāt q̄tidie uenire ad fontem baptismatis ⁊ die noctuq; sedulo corde dn̄m dep̄cabantur. Cūq; solito more peterentur a ualētio ⁊ ualentiano patribus earum in cōiugiū a viris ciuitatis: ualentius ⁊ ualentianus nolebāt eas tradē maritis: q; paruule erāt ⁊ multuz diligebant eas. ℟. Fidei scē percepto lauacro btās virgīes diuina ammōitiōe Hermachoras corroborat. ℣. Obseruate fidē chr̄o desponsate virgines blādimēta ⁊ terrores amore eius vincite. Hermachoras. In scd̄o noct. an̄. Cognouit ut ualētius filias chr̄o deditas ferus arrepto gladio fugientes insequitur. ps̄. Uerba mea. An̄. Orātes tandez repperit cū duab⁹ ceteris eductasq; de latebris seuasto tradidit presidi. ps̄. Dn̄e dn̄s nr̄. An̄. Fidei firme robore assistebant intrepide propter amorez dn̄i parate seua perpeti. ps̄. Dn̄e quis habi. ℣. Justi autem in perpetuum viuent. Lectio.iiij.

Iussit autem turrim edificari excelsam ualētius in latere domus sue iuxta flumen natisse quod fluxit iuxta muros aqleie ciuitatis: in qua nil plus q̄z due fenestre habebantur ubi filias suas propter nimiam pulchritudinem earum in eminentiori loco ꝯsidere uolebat. Quadam ꝟo die dum pater earum perrexisset ad tergestinam ciuitatem: perrexerunt btissime virgines euphemia ⁊ dorothea ad magr̄os qui turrim edificabāt ⁊ introierunt ad eos dicentes.

℟. Sācto freta spū suadēti p̄sidi eu/
phemia rñdit: deos tuos cōtēnimus
In iesuz chr̄m credim⁹. ℣. Ip̄z co
lim⁹ ī hoc ꝯfidim⁹ in quo spam⁹ hūc
solū tota mēte diligimus. In. L.v.

ROgam⁹ uos optimi ma
gistri qd̄ est hoc edificiū
qd̄ pr̄ nr̄ ꝯstruē facit: Qui dixe/
rūt. Uestra habitatio debet esse.
Que dixerūt. Si nr̄z debet esse
habitaculū in isto loco: tertiā fe/
nestrā facite ampliorē q̄z alias.
Et fecerūt sicut eis p̄cepant btis
sime virgines. Erat aūt natissa
fluui⁹ per arcus uolutos per me
diū turrim fluens: ⁊ erat in me/
dio q̄si fons: ibidē ꝯsueuerāt se
btissime ꝟgines lauare. ℟. Cū
cederent fustibus scē Uirgines patiē/
tes ad uerba minas deridebāt iudi/
cis. ℣. Uir insipiēs non cognoscet ⁊
stult⁹ nō ītelliget hec. Uirgi. L.vj.

CUm q̄dā die ad lauādū
cōuenissent sacratissime
ꝟgines euphemia ⁊ dorothea:
tūc aduenerūt sorores earuz te/
cla ⁊ erasma: ⁊ ꝓstrauerūt se in
t̄ra dñz dep̄cature. Tūc btā eu/
phemia eleuatis sursuz manib⁹
orauit dicens: Dñe iesu chr̄e fili
dei viui qui dixisti neminē pos/
se ītrare in regnū celoꝝ nisi qui
renat⁹ esset ex aq̄ ⁊ spū scō: tu de
us omp̄s qui es rex regū ⁊ dñs
dñantiū scifica aquam istā ⁊ fiat
in ea fons aque viue in noīe scē
trinitatis: ⁊ sit mūda ab oī spur/
citia ⁊ fraude diaboli: quatinus
corpa nr̄a possim⁹ lauare: ut mū
de ⁊ īmaculate ab oī sorde ido/
loꝝ effici mereamur: qui viuis ⁊
regnas in scl̄a scl̄orū. ℟. Uersis
suspēse pedibus ꝯtuse caput malleis.
Gaudebant in supplicijs martyres
chr̄i fieri. ℣. Et si corā hoīb⁹ tormē
ta patiebant̄ spes earū immortalitate
plena erat. Gaudebant. In tertio
noct. an̄. Ira tyrānus rabida cōci/
t⁹ exclamat magas tollite ⁊ suspēsis
eculeo lāpades ardētes infigite. ps̄.
Cōserua me. An̄. Aspicientes in
celū scē virgines dixerūt cor nr̄m ꝓ/
ba deus ⁊ ignib⁹ examina. ps̄. Dñi
est ter. An̄. Seue seuaste a seuitia
iā desinas ⁊ dñm iesum chr̄m adora
cui⁹ in etate fragili virtutē cernis mi
rabilē. ps̄. Bti q̄rū. ℣. Iusti ꝯfite
bunt̄. Septima lectio de euāge/
lio: Cū audieritis p̄lia. cum sua
omel̄. require in cōi plurimoꝝ
martyrū. ℟. O virginū cōstantia.

TUnc rñderūt alie L.viij.
sorores dorothea tecla ⁊
erasma ⁊ dixerūt: Amē. At btā
euphemia orāte: subito natissa
fluui⁹ retro traxit vndulas ⁊ ste
tit. Eadem hora supuenit ualē/
tianus ⁊ vidēs tam magnū mi/
raculum letus effectus est ⁊ cur
rēs nūciauit sācto hermachore
ep̄o. Hoc audiēs beatus herma
choras ep̄s gr̄as retulit deo ℟.

Torquēdo per supplicia tyrānus iā defecerat. Inuictas tādē virgīes iussit puniri capite. ℣. Non esurient neq; sitiēt ampli⁹ neq; cadat super illas sol neq; ullus estus. Inuictas.

Morabat aūt scūs L.ix. hermachoras eps in loco ubi scūs marcus euāgelista sedē statuerat īfra ciuitatē aqleiam ⁊ uocabat locus ille pabulum vite. Beatissime ꝟo ꝟgines euphemia dorothea tecla ⁊ erasma expādētes manus suas ad celū deo gr̄as referebāt. Tūc eleuatis oculis in celum btā euphemia orauit dicēs. Gr̄as enī tibi ago dñe iesu christe qui me īdignā ancillā tuā exaudire dignatus es: ⁊ nūc dñe deus ostē de nobis misericordiā tuam ne gaudeat de nobis inimicus: sed ꝓtege nos ⁊ ꝯfirma nos in ꝟitate tua ⁊ doce nos facē uolūtatē tuā: q; tu es dñe deus nr̄ qui viuis ⁊ regnas in scl̄a scl̄orum. Amē. ℟. Euphemia dixit seuasto p̄sidi deos tuos cōtēnimus in iesum chr̄m credimus. Quē marci successor īclyt⁹ hermachoras p̄dicat eps. ℣. Credimus in deū p̄rem oīpotētē ⁊ in iesum chr̄m filium eius. Quem. Ad lau. aī. Btīssime virgines impletis uasis oleo accēsisq; lāpadibus obuiauerūt dño. ps. Dñs reg̃. deco. cum rel'. Aī. Foribus clausis thalami fatue clamāt aperi: intrare spōsus abnuēs sero uenistis arguit. Aī. Flagris afflicte ignibus exuste tortis mamillis manibus reuinctis exposuerūt corpa ut mererent ethera. Aī. Sicut aurū purissimū fide ꝓbate virgines triūphatis tortorib⁹ bñdicebāt dño. Aī. Cētuplicato fenore gemino diademate pudoris ⁊ martyrij scē letant virgīes. ℣. Exultabūt sci. Sup bn. aī. Uos p̄ciose martyres ⁊ gl'iose virgines q̄rū festa solēnibus celebramus obsequijs regē orate celicū pro nobis delinquētib⁹ ut post noctis excubias ueniam⁹ ad nuptias ubi uob̄cū celibes exultem⁹ ꝑhēniter. Ad horas diei aīe de laudibus. Cap̄. ℟ia ⁊ ℣. de martyribus. Or̄o ut s̄. In scd̄is ꝟis aī. Btīssime virgines. cum rel'. ps. Dixit dñs. cū rel'. de pluribus martyribus. A capl'o in antea fiat pro scō eustachio cū socijs. Cap̄. ℟. hym. ℣. ⁊ super mg̃t aī. de plurib⁹ martyribus.

Beatissimorū nos Or̄o. dñe martyrū tuoꝝ eustachij cū socijs suis uenerāda passio tueat ut sicut illos a ferarum morsibus igniūq; cruciatibus eruisti: ita nos q̄q; a spiritalib⁹ bestijs noxijsq; īcēdijs liberare digneris. Per. Postea fiat memoria de scis ꝟginibus cū aī. Iste prudentes virgines acceperunt oleū in uasis suis cū lampadibus media aūt nocte clamor factus est ecce

sponsus uenit exite obuiā ei. ℣. Iusti aūt in ꝑpetuum. Oro ut s̄. Ad cōplet. hy. ℣. ⁊ sup nunc di. añ. de martyrib⁹. Oro ut s̄. In die scōꝝ eustachij ⁊ socioꝝ eius oīa per ordinē dicant̄ de plib⁹ martyrib⁹ ꝑter lectiōes sequentes.

In diebus traiani imperatoris demonū ꝑualēte fallacia erat qdā magister militū noīe placidus genē ꝑm carnē insignis opib⁹ pollēs ⁊ cunctos in honore ꝑcellēs: sed ⁊ demonū ritib⁹ captus: opibus ꝟo iusticie ⁊ cunctis virtutum erat preditus meritis. L. j.

Subueniebat opp̄ssis: patrocinabat̄ grauatis in iudicio: plures etiam a iudicib⁹ iniuste dānatos iustis opib⁹ releuabat: nudos uestiebat: ⁊ ut breui⁹ dicam cūctis īdigētib⁹ subueniebat. Ut sicut in actib⁹ apl'oꝝ legit̄ etiā in his tꝑib⁹ ali⁹ cornelius videret̄. Habebat ꝟo ⁊ ꝯiugē eadē sub demonum cultura manētē: sed similis morib⁹ mariti sentētie cōcordātez. Lec. ij.

Procreant̄ filij duo quos educabāt parentes ꝓpria uolūtate. Erat ꝟo nobilis in iusticia ⁊ potēs in bello: ita ut ⁊ ip̄i barbari sb̄iugarent̄ ab eo. Erat enim uenatione īdustrius pene oīb⁹ dieb⁹. Sed misericors de⁹ ⁊ benign⁹ qui semꝑ ⁊ ubiqꝫ ad se sibi dignos uocat: bona non despexit huius opa: nec uoluit benignā ⁊ deo dignam mētem sine mercede deserere: idolatrie contectā tenebris: sed ꝑm ꝙ scriptū est ꝙ in omni gēte qui operat̄ iusticiā accept⁹ est ei. L. iiij.

Peruenit ad istū benigna misericordia ⁊ eū tali saluari vult modo. Exeunte eo vna die cōsueto more ad montes uenari cuꝫ omni exercitu suo: apparuit ei grex ceruoꝝ depascēs: ⁊ disponēs solito more exercitū eos conabat̄ insequi. Cūctis ꝟo militibus circa uenationem occupatis apparuit vnus ceruorum uastus ultra mensuram totius gregis ⁊ speciosus. Lec. v.

Qui resistens a grege impetū fecit in siluā in spissioribus locis. Quē vidēs placidus ⁊ desiderās eū cape: relinquēs oēs: cuꝫ paucis militibus eū insequit̄: oīb⁹ ꝟo lassatis qui cū illo fuerant solus ꝑseuerauit ad insequēduꝫ. Prouidētia dei nec eq̄ lassante: nec ipso propter difficultatē loci desistēte sed diu īsequēte lōgius remot⁹ est a suo exercitu. Ceruus aūt ille rupis occupās altitudinē stetit desup.

Placidus ꝟo magr̄ militū ueniēs sine comite circūspiciēs vndiqꝫ ⁊ ꝯsiderās quēadmodū possit cape ceruuꝫ L. vj.

sed totius sapiētie ⁊ misericordie deus qui cūctas vias ad salutē hoīum p̄uidet: uenātē uenatus est. Nō sicut corneliū per petrū: sed sicut paulū insequētem per suā ostēsionem. Diu ꝟo astāte placido ⁊ aspiciēte ceruū ⁊ ammirāte eo uastitē ei⁹ ⁊ deficiēte circa captionem demōstrat illi de⁹ īdiciū tale nō timē neq; sup̄ sue ꝟtutis magnitudinē existimare: sed sic sb̄ balaā tribuēs ꝟbū asine arguit ei⁹ īsipiētiā: sic ⁊ huic demōstrauit. Septima lectio de euāgelio: Nihil optū qd̄ nō reuelet. cuz sua omel. reqre in cōi plrimoꝝ martyrū. L. viij.

Inter cornua enim cerui formā sacre crucis aspexit sup̄ claritatē solis splēdentē: ⁊ in medio cornuū imaginē dn̄i nr̄i iesu christi saluatoris qui etiam humanā uocē īponēs ceruo aduocās placidū dixit ei. O placide qd me insequeris? Ecce tui ueni gratia in aīal istud ut appareā tibi. Ego sum christus quē ignorās colis: elemosyne q̄s facis indigētib⁹ corā me steterūt ⁊ ueni ostēdere me tibi per istū ceruū ⁊ per illū te uenari ⁊ capere rete misericordie mee. Ultima lectio nisi uenerit in dn̄ica de vigilia bti mathei apl̄i de euāgelio videlicet: Ego sum vitis uera. cū sua omelia. reqre in vigilia vnius apostoli. In secundis ꝟis sup p̄os an̄. Conspicit in celis. ps̄. Laudate pueri. Capl̄m.

Unicuiq; nostrū data est gr̄a s̄m mēsurā donationis chr̄i ꝓpter qd̄ dicit: ascēdēs in altū captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoībus. R̄. Quatuor aīalia. Hy. ⁊ ꝟ. de apl̄is. Super mg̃t an̄. Ecce ego ioannes. Or̄o.

Beati mathei apl̄i ⁊ euangeliste tui dn̄e p̄cib⁹ adiuuemur ut qd̄ possibilitas nr̄a nō obtinet: ei⁹ nob̄ ītercessione donet. Per. Deinde fit memoria ut s̄. cū an̄. ⁊ ꝟ. de martyribus. Or̄o ut s̄. Ad cōplet. cap̄. Ipse dedit q̄sdā. Hym. ⁊ ꝟ. de apl̄is. Sup nūc dimit. an̄. de euāgelistis. Or̄o ut s̄. Contingit etiā in aliqb⁹ locis festū bti eustachij ⁊ socioꝝ ei⁹ cū trib⁹ lect. celebrari tm̄: in q̄ ad mat. due lec. de passiōe eoꝝ īponant. t̄tia ꝟo lcō ꝓ vigilia bti mathei apl̄i videlicet de euāgelio: Ego sum vitis uera. cum sua omelia. reliq̄ ꝟo de martyrib⁹ ut s̄. Ad nonā an̄. Factū est op⁹ earū. Cap̄. Unicuiq;.

R̄. ⁊ ꝟ. de apl̄is. Or̄o.

Concede nob̄ op̄s de⁹ ut bti mathei apl̄i tui ⁊ euāgeliste quā p̄uenim⁹ uenerāda solēnitas ⁊ deuotionē augeat ⁊ salutē Per. Ad vs̄ ⁊ ad cōplet. ut s̄. excepta cōmēoratiōe de scis ut s̄.

In festo bti mathei apli ⁊ euã
geliste ad matut. inuitat. aĩe ad
nocł. ℟ia aĩe de laudib⁹. ⁊ sup
bñ. aĩ. de cõi euangelistarũ. ps
⁊ ℣. de aplis. ¶Passio beati ma/
thei apli ⁊ euãgeliste. Lectio. i.

QUoniam deo cura est de
hoib⁹ ut plus aiarũ eorũ
curam gerat q̃z coꝛporum. ¶Ple
runq; enim accidit ut letitia coꝛ
poralis cũ tpalis sit ⁊ in lubꝛico
posita: ⁊ magis q̃si definẽdo in/
cipiat q̃z manẽdo: etiã aĩe tribu
lationem infligat. Ex ipa enim
vnuersa peccata nascuntur. Et
ideo dixi dñm nr̃m plus aiaruz
curã gerere dũ ex aliq̃ casu na/
tas tristitias tpales que coꝛpori
bus sunt molestę permittit inte
rim imorari: quoniam ex ipsis
gaudia eterna oriuntur. Lec. ij.

CUra ergo ut ich̃oannim⁹
log deo nr̃o de hoib⁹ ma
gna est ⁊ maioꝛib⁹ moꝛbis ma
iora genera medicine ꝓcurat.
Erãt itaq; hi duo magi zaroes ⁊
arphaxat qui erãt apd̃ ethiopes
in ciuitate eorũ magñ que dr̃ na/
daber in qua erat rex egippus.
¶Hũc ita ludificabant hi duo ma
gi ut diceret se deos esse ⁊ crede
bat eis rex ⁊ ois exercitus eius:
oisq; ꝓpls memorate urb. Lec. iij.

ET ibat opinio coꝛ per to
tã ethiopiam ita ut ex lon
gings regionib⁹ ethiopie ueni
ret ⁊ adorarent eos. Faciebant
enim subito hoium figi gressus
⁊ tãdiu imobiles stare q̃diu ipsi
uoluissent. Similiter ⁊ visus ho
minũ ⁊ auditus a suo officio re
frenabãt. Impabãt serpẽtib⁹ ut
pcuterent: qd̃ ⁊ marsi facẽ solẽt:
⁊ ipsi incantando curabant ⁊ ut
dici vulgo solet: maignis ma/
ioꝛ reuerentia exhibetur timo/
ris q̃z benignis amoris. Lec. iiij.

QUram ergo ut sepe dixi
mus deus hoium gerẽs:
mathẽũ contra hos aplm misit.
Qui igressus ciuitatẽ cepit dete
gere p̃stigia eoꝛ: oẽs enim q̃s il
li figebãt: hic in chr̃i noĩe solue/
bat. Quos illi cecabant: hic illu/
minabat. Quib⁹ illi auditũ tule
rãt iste reddebat. Serpẽtes etiã
q̃s illi ad pcutiendum hoies ex
citabant: hic cõuertebat in som
num: ⁊ pcussiones eoruz facto si
gno domini curabat. Lectio. v.

HUnc cũ vidisset ethiops
eunuchus candacis qui
fuerat a philippo apl̃o baptiza/
tus: pcidẽs ad pedes ei⁹ adoꝛãs
⁊ dicẽs: Quia resperit de⁹ ciui/
tatẽ istã ut libet eã de manu ma
goꝛ hoꝛ q̃s putãt hoies stulti de
os esse. Et suscepit eũ in domũ
suã: ⁊ uenebãt ad eũ oẽs amici
cãdacis eunuchi ⁊ audiẽtes ℣/
bũ credebãt chr̃o iesu dñoꝛ: ⁊ ba/
ptizabantur plurimi videtes q̃

oia que magi faciebāt mala ho
minib⁹ hic dei apl's euacuaret.
Illi enim ideo vul/ L.vj.
nerabāt q̄s poterāt: ut vul
nerati ipsos rogarēt: quiq; ideo
curare putabant qm̄ a lesiōe ces
sabāt. Matheus aūt apl's nō so
lū hos curabat q̄s illi ledebant:
sed etiā oēs qui ad eū deferebā
tur īfirmitatib⁹ diuersis oppres
sos. Secūdum matheū. L.vij.
In illo tpe: Vidit iesus ho
minez sedētē in theloneo
matheū noīe: ⁊ ait illi: sequē me
⁊ rel'. Omel'.ue.bede p̄sbyteri.
Ex lectiōe euangelica fr̄es
charissimi audiuim⁹ q: vi
dit iesus hoīem sedētē in thelo/
neo matheū noīe. Ipse aūt ma/
the⁹ alio loco publicanū se noīa
uit. Publican⁹ aūt dr̄ qui publi
ce cēsuz exigit: siue hō peccator.
Ideo eniz pctōrē se noīat: q̄tin⁹
per hoc pctōrib⁹ adipiscēdā ꝯfi
dētiā salutis p̄beret nullūq; qui
ꝯuerti uoluisset de salute diffi/
dē debē: cuz ipse de publicano
in apl'z sit repēte mutat⁹. L.viij
Mathe⁹ enim hebraice la
tine dr̄ donat⁹. Qui tā/
tū gr̄e supne munus accepit: ut
nō solū in apl'z: uerū etiā in euā
gelistā est elect⁹. Significat enī
aīum hoīs a deo donis spiritali
b⁹ p̄ditū q ad fidē uocat a dn̄o
⁊ gr̄a sci sp̄ūs illustrat. Statiq;
ut uocat itelligit dn̄m creatorez
suuz: eiusq; uolūtati deſuit. Et
ait illi iesus: sequē me. Ac si di/
cat: Imitare. Et surgēs secutus
est eū promptoq; aīo obediuit.
Perfectā nāq; obe/ L.ix.
diētie formā nobis p̄buit
nō solū lucra ꝯtēnere secularia
sed etiā contēnere cōcupiscen/
tiam mūdi. Unde ioānes nos
ammonet dicens: Qui enim
dicit se in christo manē: debet si
cut ille ambulauit ⁊ ipse ambu/
lare. Ad horas diei an̄e de lau.
euāgelistarū. Ꝑia ⁊ ꝟ. de apl'is.
Ad tertiā cap̄. Unicuiq; nr̄m.
Qui autez Ad sextā cap̄.
ascēdit qd est nisi q: ⁊ de
scēdit p̄mū in īferiores ptes ter
re: qui descendit ipse est ⁊ qui
ascendit super omnes celos ut
adimpleret oīa. Ad nonā cap̄.
Ipse dedit q̄sdā qdē apo/
stolos: q̄sdā ꝓphetas: alios
aūt euāgelistas: alios ꝟo pasto
res ⁊ doctores ad consumatio/
nē scōꝝ in op⁹ ministerij in edi
ficationē corpis christi. In scd̄is
ꝟis an̄. Jurauit dn̄s. cum rel'. p̄s
hy. ⁊ ꝟ. de apl'is. Cap̄. ⁊ or̄o ut
s̄. Sup magt an̄. de euāgelistis.
Ad cōplet. ut s̄. per totū. In fe/
sto scōꝝ mauritij ⁊ socioꝝ eius.
Assit nobis q̄s dn̄e Or̄o.
btōꝝ martyrū tuoꝝ mau
ritij ⁊ socioꝝ eius scā p̄catio que

nos a terrenis affectibus icessa biliter expediat ⁊ celestia semp desideria pficiat. Passio scōruz mauritij ⁊ socioꝝ eiꝰ martyruz.

SUb maximiano qui L.j. romane rei publice cum diocletiano collega imperiū tenuit per diuersas terre ꝓuicias laniati aut iterfecti sūt martyrū populi. Idez nāqz maximianus sicut auaritia libidine crudelitate ceterisqz vitijs obsessus fuerat ita etiā execrādis gētiliū ritibus deditꝰ erat: ⁊ erga deū celi ꝓphanus ipietatē suā ad extinguēdū chr̄ianitatis nomen armauerat.

HI qui aūt cultuz dei L.ij. ueri ꝓfiteri audebāt: spsis usqzq̄qz militū turmis ul' ad supplicia seua uel ad necē rapiebātur: ac uelut uagatiōe barbarica gētibꝰ data ꝓrsus in legione arma cōmouerat. Erat eodez tpe in eiꝰ exercitu legio milituz qui thebei appellabātur. Legio autem uocabatur que tunc sex milia ac sexcentos sexagintasex viros in armis habebat. Lec.iij.

HI in auxiliū maximiano ab oriētis partibꝰ accersiti uenerūt. Erāt enim viri in rebus bellicis sternui ⁊ virtute nobiles: sed nobiliores fide. Erga impatorē fortitudine: erga christum deuotione certabāt. Euāgelici p̄cepti etiā sub armis nō imemores reddebant que dei erāt deo: ⁊ que cesaris cesari restituebāt. Itaqz cū ⁊ hi sicut ceteri militū ad pertrahēdū chr̄ianorū multitudinem destinarētur: soli crudelitatis ministeriū detrectare ausi sunt: atqz huiusmodi p̄ceptis se obtēperaturos negāt. Notādū ꝙ ifra octauā q̄tuor ꝟginū singulo die in matutinis ⁊ ꝟis fiat cōmemoratio ⁊ añ. de lau. alternatim cū ꝟ. de martyribꝰ ⁊ oro̅ne. In octaua scārum q̄tuor ꝟginū ad vs̄ añe ⁊ p̄s feriales. Cap̄. ⁊ ꝟ. de martyribꝰ. Ad mg̅t añ. ⁊ oro̅ ut s̄. in festo earū. Ad cōplet̄. fiat ferialit̄. Ad noct̄. iuit̄. Regē martyrū. Añe ⁊ p̄s feriales. ꝟ. de martyribꝰ. Tres lec. de passiōe earū. Tria Reia de historia earū. Ad lau. vna sola añ. Btissime virgi. Cap̄. ⁊ ꝟ. de martyribus. Super bñ. añ. ⁊ oro̅ ut s̄. in die. Ad p̄mā añ. Foribꝰ clausis. Rel̄. fiāt ferialr̄. Ad tertiā añ. Flagris afflicte. Reliq̄ ut s̄. in die. Ad sextā añ Cētuplicato fenore. Rel̄. ut s̄. in die. Ad nonā fiat ferialr̄ per totuz. Si p̄dicta octaua uenerit in dñica tunc fiat de octaua in sabbato p̄cedenti. In festo sanctoruz cosme ⁊ damiani. Oro̅.

PResta q̄s op̄s deꝰ ut qui scōꝝ martyrū tuoꝝ cosme ⁊ damiani natalitia colimꝰ: a cū

ctis malis iminētib⁹ eoꝝ iterces
sionib⁹ liberemur. Per. Lec. j.

Regnāte dño nostro iesu
chr̄o cessante parui tp̄is
spatio p̄secutiōe paganoꝝ: fuit
in ꝓuincia arabia q̄daz mulier
noīe theodote. Hec oīb⁹ dieb⁹
vite sue ꝟuiēs dño: ⁊ pijs opib⁹
īsistēs ac faciēs mādata dei: scōs
dei cosmā ⁊ damianū enixa est
Que cū eos enutrisset: lr̄is īstru
xit: medicinā artē edocti sunt cu
rare sciētes ꝟm euāgelium oēm
egritudinē ⁊ oēm infirmitatem
nō solū in hoībus sed etiā in iu/
mētis: ut īpleret ꝟmo ꝓphetic⁹.
Hoīes ⁊ iumēta saluabis dñe.

Passiōes enī que ab L. ij.
eis curabant̄ he sunt. Ce
cis visuz in noīe iesu chr̄i resti/
tuebāt: claudis gressū: surdis au/
ditū: mācis restaurationē: spūs
īmūdos ex obsessis corpib⁹ re/
pellebāt: ⁊ oēm egritudinem ⁊
amaritudinez a corpe humano
detrahebāt per gr̄am celestez: ⁊
hec faciētes a nullo aliqd tā a di
uite q̄z a paupe accipiebāt: mā/
datū saluatoris custodiētes: Gra
tis accepistis gratis date. L. iij.

Eo tp̄e fuit matrona q̄dā
noīe palladia clinica: hec
oēm cēsuz ꝓpriū cū erga medi/
cos expēdisset ⁊ nihil ꝓfecisset
cognita opinione scōꝝ cosme ⁊
damiani: festina cucurrit cōple/
xaqz pedes eoꝝ postulabat ut
eoꝝ visitationē ul' curationē me
reret̄. Quiqz fidē ei⁹ cōpta ꝓm
pto aīo eā dño iuuāte curauer̄t.

Que agnoscēs qm̄ L. iiij.
per eos dñs curare digna
tus est eā: laudē dedit deo qui il
lis hāc coronā ꝟtutis ⁊ curatio
nū ꝯtulit gr̄az. Sciēs aūt qꝛ a nul
lo neqz a diuite neqz a paupere
qcq̄z accipiebāt: occulte obtulit
scō damiano q̊ddā mun⁹: ⁊ cuz
nollet accipe: uoluebat se pedi/
b⁹ ei⁹: ⁊ sacr̄is terribilib⁹ ꝯstri/
ct⁹ suscepit munusculū eius ne
spernere videretur nomen dñi
per quod adiuratus est. Lec. v.

Hoc aūt cuz scūs cosmas
cōperisset ualde ꝯtristat⁹
est ⁊ p̄cepit ne corp⁹ ei⁹ vna cū
ip̄o sepeliret̄. In eadē nocte ap
puit dñs ꝟuo suo cosme dicēs:
Quare sic locut⁹ es ꝓpter illud
mun⁹ qd̄ nō mercedis gr̄a sed
per nomē meū adiurat⁹ susce/
pit? Multis igit̄ mirabilib⁹ fa/
ctis q̄dā die īuenerūt camelū de
bilitatū arte diabolica quē sanū
restituētes illesuz abire iusserūt.

Sed ut eoꝝ vita am/ L. vj.
pli⁹ passiōe claresceret fc̄ā
est p̄secutio chr̄ianoꝝ in ciuitate
egea: ꝓcōsule ꝟo lisia. Sedente
itaqz ꝓcōsule pro tribunali au/
diuit ab officio suo vitā beatissi
moꝝ martyꝝ cosme ⁊ damiani

que ⁊ quāta per eos dn̄s circa egrotātes agēt: ⁊ ꝙ eēnt chr̄iani medicine artis industria in primis imbuti circūeuntes ciuitates uel prouincias: infirmos sanantes: ⁊ oēs a spiritibus īmundis opp̄ssos in noīe eius qui dicit̄ christus curātes: sed ⁊ alia signa in eius noīe facientes. Septima lectio de euāgelio. Cum audieritis p̄lia. cū sua omel̄. require in cōi pl̄imoꝝ martyruꝫ.

Hec vidētes culto L. viij. res deoꝝ nr̄orum recedunt a sacratissimis īmolationibus eoꝝ: his magis cōsentientes. Audiēs igit̄ preses hec uerba dirigit de officio quosdā qui eos tenerēt: ⁊ statim ab apparitoribus pn̄tati sunt. Sancti ꝟo martyres stabant hilari vultu. Aspiciens eos impijssimus preses dixit. Quare uos circūeuntes ciuitates ⁊ ꝓuincias q̄ꝫplurimos suadetis recedere a deorum nostrorum cultura? L. ix.

Nisi acquieueritis: consumā corpa ur̄a. Primum quidē dicite mihi cuius estis ꝓuincie: ⁊ que sunt nomina ur̄a. Martyres dixerunt. Hoc si vis scire: arabie prouincie ciues sumus. Noīa aūt nostra hec sunt. Ego qdez cosmas dicor: frater meus damianus: christiani sumus ex magno gn̄e: habemus aūt ⁊ alios fratres si vis noīa eorum dicimus tibi. In festiuitate dedicationis sci michaelis archangeli ad uespas sup p̄os an̄.

Oēs fideles christi deuote cōcurrite ad hāc solēnitatem sci michaelis archangeli. ꝟ. Laudate pu. cū rel̄.

Factum est preliuꝫ Cap̄. magnum in celo: michael ⁊ angeli eius p̄liabant̄ cū dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius: ⁊ non ualuerunt: nec locus eoꝝ inuentus est amplius in celo. ℟. Te scm̄ dn̄m. Hymnus. Christe celoꝝ habitator. ꝟ. Stetit angelus. Sup mgt an̄. Dū sacrum mysteriū cerneret ioannes: archangelus michael tuba cecinit: dignus es dn̄e deus noster accipere librū ⁊ apire signacula eius al l'a. Oro.

Deus qui miro ordine angelorum ministeria hominūqꝫ dispēsas: concede ꝓpitius ut qbus tibi ministrantibus in celo semp assistitur: ab his in t̄ra vita nr̄a muniat̄. Per. Ad

Et audiui complet̄. cap̄. uocē magnā de celo dicētem: nūc facta est salus ⁊ ꝟtus ⁊ ptās christi eius: qꝛ ꝓiectus est accusator fratrū nr̄oꝝ qui accusabat illos ante cōspectū dei nr̄i die ac nocte. Hymnus. Angelum pacis medicuꝫ sa. ꝟ. Adorate dn̄m. Sup nūc dimittis an̄. Angeli archangeli. Oro ut s̄. Ad

matut. iuxtat. Angelorꝝ regi Deo iubilemus pariter michaelem uenerantes primatē solēniter. ps. Uenite exultemꝰ. In ꝑmo nocť. añ. Introibo in domū tuā dñe ⁊ adorabo ad templū scm̄ tuum. ps. Uerba mea. Añ. Stetit angelus iuxta arā tēpli habēs thuribulū aureuz in manu sua. ps. Dñe dñs nr̄. Añ. Data sunt ei incensa multa ut adoleret ante altare aureuz quod est ante oculos domini. ps. In dño confido. ℣. Stetit angelus. Lectio. j.

Memoriā bti michaelis archāgeli toto orbe uenerandā ipsius ⁊ ope condita ⁊ cōsecrata noīe demōstrat ecclesia que nō metallorum fulgore sed ꝑuilegio cōmēdata signorꝝ: vili facta scemate: sed celesti est ꝑdita ꝟtute: utpote qui fragilitatis humane memor archāgelus in celo ueniēs ad ꝓmerendam ibi mortalibus supnarum societatē ciuiū ꝓpria manu condere est dignatus. ℟. Factū est silētiū in celo dū cōmitteret bellū draco cū michaele archāgelo. Et audita est uox milia miliū dicentiū salus honor virtus oīpotēti deo. ℣. Milia miliū ministrabāt ei ⁊ decies milies centena milia assistebant ei. Et. L. ij.

Vertice siqdez montis excelsi posita de corpore eiusdē saxi īstar spelūce ꝑcauata ostendit. Est aūt locꝰ in apulie finibꝰ ubi īter sinū adriaticū ⁊ mōtē garganū ciuitas sypontus est posita. Qui a menibus ciuitatis ad duodecim milia porrectus in cacumine supmo bti archāgeli michaelis quā ꝑfatꝰ sum gestat ecclesiā. ℟. Stetit angelus iuxta aram tēpli habens thuribulū aureum in manu sua ⁊ data sunt ei incēsa multa. Et ascēdit fumus aromatum de manu angeli in conspectu domini. ℣. In conspectu angelorum psallam tibi ⁊ adorabo ad templum sanctuz tuū. Et. L. iij.

Hanc mortalibus hoc modo cognitam libellus in eadē ecclesia positꝰ īdicat. Erat in eadē ciuitate vir ꝑdiues qui dā noīe garganus: qui ex euentu suo mōti uocabulū īdidit: huius dū pecora q̄rū infinita multitudine pollebat passim per diuersi mōtis latera pascerentur: cōtigit taurū armēti gregis consortia spernētē singularē incedē solitū: ⁊ ad extremū redeūte pecore domum nō reuerti. ℟. In conspectu gētium nolite timere: uos enim in cordibꝰ ur̄is adorate ⁊ timete dñm. Angelus enim eius uobiscū est. ℣. Stetit angelus iuxta arā tēpli habēs thuribulū aureū in manu sua ⁊ data sunt ei incēsa multa. Angelus. In secūdo nocť. añ. Ascēdit fumus aromatū in conspectu dñi de manu angeli. ps. Dñe qs habi.

An. Michael archãgelus uenit in adiutoriuz pplo dei. ps. Celi enar. An. Michael ꝓposit⁹ paradisi quez honorificãt angeloꝝ ciues. ps. Dñs regit me. ℣. In ꝯspectu angeloꝝ.

Angeloꝝ nomẽ officij est nõ nature. Nã ꝑz naturã spũs nũcupant. Qñ eniz de celis ad annũciãdũ hoĩb⁹ mittunt: ex ipsa annũciatiõe angeli noĩant. Natura eni spũs sunt. Tũc enim angeli uocant qñ mittũtur. Natura eniz angeloꝝ mutabil est qꝛ ĩest mutabilitas in natura: sz facit eos ĩcorruptos charitas sẽpiterna. ℟. In ꝯspectu angeloꝝ psallam tibi: adorabo ad tẽplũ scm̃ tuum. Et cõfitebor noĩ tuo dñe. ℣. Sup misericordiam tuã ⁊ ueritatem tuã qm̃ magnificasti sup oẽ nomẽ scm̃ tuũ. Et ꝯfitebor. Lec. iiij.

Gratia est nõ natura eẽ ĩcõmutabiles ãgelos. Nã si natura eẽnt incõmutabiles: zabulus nõ utiqz cecidisset. Mutabilitati igit nature suffragat in illis cõtẽplatio creatoris. Inde ⁊ ꝑuatus est apostata angelus dũ fortitudinẽ suam non a deo sed a se uoluit custodire. Añ oẽm creaturã angeli creati sunt dũ dictũ est fiat lux. de ipis enim dicit scriptura: Prior oĩuz creata est sapiẽtia. ℟. Hic est michael ãgelus ꝑnceps militie ãgeloꝝ cuius honor ꝑstat bñficia poloꝝ. Et oro ꝑducit ad regna celoꝝ. ℣. Michael prepositus paradisi quem honorificant angelorũ ciues. Et. L. vj.

Lux eni dicunt ꝑticipãdo luci eterne: sapiẽtia ℣o dicunt: genite inherẽdo sapiẽtie. Et dum sunt mutabiles natura nõ tñ sinit eos ꝯtẽplatio mutari diuina. Añ oẽm creaturã mũdi creati sũt ãgeli: ⁊ añ oẽm creationẽ angeloꝝ diabolus ꝯdit⁹ est sicut scriptũ est: Ipe est ꝑncipiũ viarũ dei. Uñ ⁊ ad compationẽ angeloꝝ archãgelus appellatus est. ℟. Uenit michael archãgelus cũ multitudine angeloꝝ cui tradidit deus aĩas scõꝝ. Ut ꝑducat eas in paradisum exultatiõis. ℣. Michael archãgelus uenit in adiutoriũ aĩabus dei. Ut. In tertio noct. añ. Concussum est mare ⁊ contremuit terra ubi archãgelus michael descẽdebat de celo. ps. Qui habi. Añ. Laudemus dñm quẽ laudãt angeli quẽ cherubin ⁊ seraphin: scũs scũs scũs ꝓclamãt. ps. Dñs reg. exul. Añ. Gl̃iosus appuisti ĩ ꝯspectu dñi ꝓpterea decorẽ ĩduit te dñs. ps. Bñdic. j. ℣. Ascẽdit fum⁹. Scdm math. L. vij.

In illo tpe: Accesserũt ad iesuz discipuli dicẽtes: Quis putas maior est in regno celoꝝ: ⁊ aduocãs iesus ꝑuulum statuit in medio eoꝝ. ⁊ rel.

Somelia bti maximi epi.

Si diligẽter audistis euãge

licā lcōnez: itelligē potestis que
mīstris ac sacerdotib⁹ dei reuerē
tia debeat: ul' qua ipsos clericos
inuicē hūilitate se oporteat p̄ue
nire. Ait eniz dn̄s pcōtātib⁹ disci
pulis qs eoꝝ in regno maior eēt
futurus: statuto corā oīb⁹ pueru
lo. Quicūqz hūiliauerit se sicut
puulus iste hic maior erit in reg̊
celoꝝ. ℟. In tpe illo ꝯsurgens mi
chael qui stat pro filijs ur̄is. Et ueni
et tp̄s q̄le nō fuit ex quo gētes esse ce
perunt usqz ad tp̄s istud. ℣. In tpe
illo saluabit̄ pplus tuus oīs qui scri/
ptus est in libro vite. Et. Lec. viij.

Inde recte itelligimus q̄
hūilitate uenit̄ ad regnuz
celoꝝ. Quicūqz ergo cupit diui
nitatis tenere fastigia: humilita
tis ima sectet̄. Quicūqz vult fra
trē p̄uenire regnādo: p̄us illū p̄
ueniat obsequēdo: sicut ait apl's
iuicē honore p̄ueniētes vincat
eū officijs ut possit vincē scitate.
℟. Fidelis sermo ⁊ omni acceptione
dignus michael archāgelus qui pu/
gnauit cū diabolo gr̄a dei ille victor
in celis extitit. Et ille hostis antiqu⁹
patuit ruine magne. ℣. Milia mi/
liū ministrabāt ei ⁊ decies milies cen
tena milia assistebāt ei. Et. Lec. ix.

Si te non lesit fr̄is obsequz
meret̄ ut diligas: qd̄ si for
sitan lesit: magis obsequz meret̄
ut vincas. Hec enim chr̄ianitas
sūma est ut amātib⁹ vicissitudi/
nē: ledētib⁹ patiētiaz repēdam⁹.
Qui ergo fuerit patiētior ad in/
iuriā: potētior ꝯstituet̄ in regno
celoꝝ. Nō enim ad impiuz pue
nit̄ supbia diuitijs p̄fectura: sed
humilitate pauperie ⁊ lenitate.
℟. Te sanctū dn̄z in excelsis laudāt
oēs angeli dicentes. Te decet laus ⁊
honor dn̄e. ℣. Cherubin quoqz ⁊ se
raphin scūs ꝓclamant ⁊ oīs celicus
ordo dicēs. Te. Ad laudes an̄. Dū
p̄liaret̄ michael archāgelus cuz dra
cone audita est uox de celo dicētium
salus deo nr̄o all'a. p̄s. Dn̄s reg̊.
deco. cum rel'. An̄. Dum cōmitte
ret bellum draco cū michaele archā
gelo audita est uox milia milium di/
cētium salus deo nr̄o all'a. An̄. Ar
chāgele michael cōstitui te p̄ncipem
sup oēs aīas suscipiēdas. An̄. An/
geli dn̄i dn̄m benedicite in eternum.
An̄. Angeli archāgeli throni ⁊ dn̄a
tiones p̄ncipatus ⁊ potestates virtu
tes celorū laudate dn̄m de celis all'a.
℣. Adorate dn̄m. Super bn̄. an̄.
Factum est silētium in celo dū draco
cōmitteret belluz ⁊ michael pugna/
uit cuz eo ⁊ fecit victoriam all'a. Ad
p̄mam an̄. Duz p̄liaret̄. Cap̄. Et
audiui uocem magnā. Ad terti
am an̄. Dū cōmitteret. Cap̄. Fa/
ctuz est p̄liū magnū in celo. ℟.
Stetit angelus Juxta arā tēpli. ℣.
Hn̄s thuribulū aureū in manu sua.
Juxta. ℣. In ꝯspectu angeloꝝ. Ad
sextam an̄. Archāgele mi. Cap̄.

Venit angelus ⁊ stetit añ altare hñs thuribulũ aureũ in manu sua ⁊ data sũt ei incẽsa multa que sũt orones scõꝝ. ℟. In ꝯspectu angeloꝝ Psallã tibi. ℣. Adorabo ad tẽplũ sãctũ tuũ. Psallã. ℣. Ascẽdit fum⁹. Ad nonam añ. Angeli archãgeli. Cap.

Et ꝓiect⁹ est draco ille magnus serpẽs antiqu⁹ qui uocabatur diabolus ⁊ sathanas qui seducit vniuersum orbẽ ꝓiect⁹ est in terrã ⁊ angeli ei⁹ cũ eo missi sũt. ℟. Ascẽdit fumus aromatuz. ℣. In ꝯspectu dñi de manu angeli. Fum⁹. ℣. Adorate dñz. ℟. Oẽs angeli. In secũdis ℣is añ. Dũ ꝑliaret. cuz rel. ps. Credidi. ps. Letat⁹ sum. ps. Nisi dñs ps. Confitebor. ps. Lauda hierl'm. A capl'o in antea fiat pro scõ hieronymo ꝑsbytero. Cap. ℟. hy. ℣. Sup magt añ. O doctor optime. de cõi ꝯfes. simplicis. Oro.

Deus qui nobis per beatuz hieronymũ ꝯfessorẽ tuuz scripture sacre ℣itatẽ ⁊ mystica sacramẽta reuelare dignatus es: ꝑsta q̃s ut cui⁹ natalitia colimus eius semp erudiamur doctrinis ⁊ meritis adiuuemur. Per Deinde fiat memoria pro scõ michaele cũ añ. Archangele christi per gr̃am quã meruisti deꝑcamur te per vnigenitũ dñz nr̃m ut eripias nos de laqueo mortis all'a. Añ. Michael gabriel raphael ⁊ oẽs sc̃i angeli dei ĩtercedite pro nob̃ in ꝯspectu dñi Ad cõplet. ⁊ ad oẽs horas sicut de vno simplici ꝯf. per totũ. Vita bti hieronymi ꝑsbri.

Beatus igit̃ hieronymus gñe nobili ort⁹: pr̃e ℣o eusebio noĩe: oppido stridonis qd̃ a gothis euersuz dalmatie quõdã pãnonie ꝯfiniũ fuit. Cõgrue. s. eusebio gñat⁹ est pr̃e. Eusebi⁹ nãq; attice: romane dicit̃ pius. Hieronym⁹ aũt eolice: latine oĩno sacra lex intelligit̃.

Iure ergo hieronymus idest sacra lex de pio pr̃e gignit̃ eusebio cui⁹ labore ex hebreoꝝ scriptis absq; omni scrupl'ositate alma patefieret lex que humano gñi sua austeritate remota piuz ac sacrũ mis̃icordẽq; pr̃em nunciaret uẽturum.

Qui inter pueritiaz adolescẽtiãq; ĩcederet instinctu tactus celesti finibus cũctis cũ cẽsu pr̃no relictis ut ꝑfectus imitator euãgelij qui iussit extitisset: ingressus nauim aura flãte secũda ad limina sublimium apl'orũ petri ⁊ pauli diuina dispẽsante clemẽtia romanã ꝓperãs adijt urbẽ. In qua videlicet litteris grecis ac latinis diligẽter appr̃me eruditus chr̃i uestẽ suscipiens ꝑsbyter quoq; cardinalis ibidẽ est ordinatus.

Nam ut inexpugnabilez ecclesie sue dns murum ꝯtra pfidos demeteſqz erigeret hereticos. Huic ꝙ in lr̃ar̃ studijs pleriqz cathigē fuerūt. Bo natusqz artigraph⁹ roman⁹ euz ibues elemētis liberalitūqz suffi/ cieter sapore artū replēs magr̃ extitit illi sic ille in cronica sua meminit dicēs: Victorin⁹ rhe/ tor: t donat⁹ grāmatic⁹ ꝓceptor me⁹ rome isignes hntur. Lec. v.

Gregorū nazanzenū ut idē in tertio explanatio/ nū libro ysaie refert didascilū fuisse suū testatur. Nā cū in pdi cto ꝓpheta ad eū locuz uenisset quo de seraphin quedā debuis set exponere: ita itulit dicēs: De hac visione añ annos circiter tri ginta cū essem ꝓstātinopolim t apud virū eloquētissimū grego riū nazāzenū ꝓceptorē meū tūc eiusdē urbis epm scāz scriptura rū studijs erudirer: scio me bre/ uēsbitūqz dictasse tractatū ut ex pimentū caperē igenioli mei t amicis iubētib⁹ obedirē. L. vj.

Quid ꝙ de huiusmodi viri elegāti idustria quaz erga latinos ac grecos: hebreos arabicos: chaldeosqz in discen/ do elemētoz apices habuit pstā tius dici pōt qz ipius ad palma chiū t oceanum missa ꝓtentur uerba dicētis: Dum essem iuue nis miro discēdi feruebā ardo/ re nec iuxta q̃rundā pſumptio nē ipse me docui. Apollinarem audiui frequēter antiochie t co lui. Septima lcō de euangelio. Vos estis sal terre. cū sua omel. require in festo sci dñici. L. viij.

Hunc cum me in scīs scri pturis erudiret: iā canis aspgebat caput: t magistrū po/ tius qz discipulū dicebā: prexi tī alexādriā: audiui didymū: in multis gras ei ago: qō nesciui didici. Putabā me hoies finez fecisse discēdi. Rursum hieroso lyme t bethleē quo labore quo ꝓcio barbariaā hebreū noctur num habui ꝓceptorē. Time/ bat enim iudeos t mihi aliū se exhibebat nichodemum. L. ix.

Hec utiqz cōtuli ut quod scire cupiūt nosse queāt: sicut pdixi quo nat⁹ qbusqz tan tus vir magistris fuerit ifoma/ tus. Probatissimorū quoqz mo nachorū habitū sanctūqz imita tus est. Cupiditatē siquidē cum iugi sinceritate calcās: uolupta/ tez corpis phēni trāgēs ieiunio: plerisqz bonoz religiosoz meli ores fore suo docuit instituto. In festo bti remigij epi t cfes. Deus qui nos de ꝙ uota cōfessoris tui remi gij istātia ad agnitionē tui nois uocare dignatus es: concede

propitius ut cuius solēnia coli/
mus patrocinia sentiam⁹. Per.

Beatissimi remigij Lec. j.
antistitis depositio san/
cta nobis hodie mystica festa so
lēnitatis exhibuit que annis sin
gulis dū in se cursus tēpoꝝ uol/
uitur: nr̄is desiderijs īnouatur.
Hic p̄mū itaq; natalib⁹ ort⁹ pa/
rentuz nobilitate fulgebat: quē
dīna pietas nō soluz priusq̄ na
sceret̄ sed anteq̄ cōcipet̄ elegit:
intātū ut mōtanus qdā mona/
chus dū leuissimo somno qesce
ret: tertia ammonitione pulsat⁹
fuisset: ut mr̄i ei⁹ celime: qꝛ ma/
sculū conceptura esset ueridica
relatione predicaret: ⁊ nomen
ei⁹ uel meritū designaret. L. ij.

Quod ilico impleuit im/
periū ⁊ fecūdissime geni
trici cōcepture sobolis gaudia
nūciauit. Illa ꝟo sicut fidei cre/
dulitatis nō apparuit dubia ita
suscepit in partu quē prescierat
i utero. Nec morosa extitit: nec
incerta: sed pignus secura pro/
tinus edidit quod prius corde
cōcepit: in quo assidue uenture
etatis merita dulcis īfantia desi
gnabat: ⁊ qd̄ ante ꝯceptū mater
agnouerat: añ tp̄a iaz videbat.

Studebat teneros L. iij.
annos morū maturitate
vincere: beniuolētiā cordis cha
ritatis melle cōdire. Quid plu
ra? Cū secundis successibus cer
tatim scē cōuersationis studijs
adolescens polleret vigesimise
cundi anni iustuz sumpsit exor/
diū ⁊ in urbe remēsiū oīuz gn̄a/
liter uotis ad pōtificale culmen
rapt⁹ fuisse dignoscit̄ potius q̄z
elect⁹. In quo statiz appuit apt⁹
⁊ officio deuot⁹ tanq̄z si quo no
uiter ascēderat iugiter p̄fuisset.

In festo bt̄i frācisci ꝯfes. Oro.

Deus qui ecclesiā tuā bt̄i
francisci meritis fetu no
ue prolis amplificas tribue no/
bis ex ei⁹ imitatiōe terrena de
spicere ⁊ celestiū donorū semp
ꝑticipatiōe gaudere. Per. L. j.

Fuit vir in ciuitate assi/
sij: que in finibus uallis
spoletane sita est: nomine fran/
ciscus qui a primeuo etatis sue
anno a parētibus ꝟm seculi ua/
nitatem nutritus est insolenter
⁊ ip̄oꝝ miserā vitam diu imita/
tus ⁊ mores uanior ip̄e atq; in/
solētior est effect⁹. Qm̄ hec pes
sima consuetudo apud eos qui
chr̄iano cēsent̄ noīe sic vndiq;
īoleuit ⁊ ꝑnitiosa doctrina hec
uelut lege publica ita ubiq; fir/
mata est ⁊ p̄scripta ut ab ip̄is cu
nabulis remisse nimis ⁊ dissolu
te filios suos studeāt educare.

Primo nāq; cum fa/ L. ij.
ri uel balbutire incipiūt:
turpia quedā ⁊ execrabilia ual/

de signis ⁊ uocibus edocentur pueruli nōdū nati. Et cū temp⁹ ablactationis aduenit quedā luxu ⁊ lasciuia plena nō soluz fari sed ⁊ opari cogunt̄. Non audet aliqs illius etatis timore coact⁹ honeste se gerere qm̄ ex hoc duris subiacet disciplinis. Ideo bñ ait scl'aris poeta. Quia īter exercitiōes parētū creuimus: ideo a pueritia nos oīa mala sequūtur.

TEstimonia hec uera sunt cuz ad inimicitiora sint filijs uota parētū quo cessere felicius. Sed ⁊ cum paulo plusculū etate ꝓfecerint seipsis īpellentibus semp ad deteriora opa dilabunt̄. Ex vitiata nanqz radice arbor vitiosa succrescit: ⁊ qđ semel male depuatū est vix reduci pōt ad regulam eqtatis. Cū ꝟo adolescētie portas cepint ītroire: q̄les eos fieri arbitraris. L.iij.

NUnc ꝓfecto omni dissolutionis genere fluitātes eo ꝙ liceat eis explere oē quod libet: oī studio tradunt se flagitijs deseruire. Sic enim volūtaria ꝟuitute serui effecti pctī arma iniqtati exponūt oīa mēbra sua: ⁊ nihil in se religionis christiane in vita seu ⁊ in moribꝰ preferentes solo christianitatis nomine se tuētur. L.iiij. Lectio.v.

SImulāt miseri plerūqz se negora fecisse q̄z fecerūt ne videant̄ abiectiores quo innocentiores existunt. Hec sunt misera rudimenta in quib⁹ hō iste quē scm̄ hodie ueneramur: qm̄ uere sanct⁹ est: a pueritia ꝟsabat̄ ⁊ fere usqz ad.xxv. etatis sue annū tp̄s suū miserabiliter cōpleuit ⁊ consumpsit. Immo supra omnes coetaneos suos in uanitatibus male proficiens: incentor malorꝫ ⁊ emulator stultitie habundāti⁹ existebat. L.vj.

ADmirationi oībus erat: ⁊ pompa uane glorie p̄ire ceteros videbat̄. In iocis: in curiosis: in scurrilibus ⁊ inanibus uerbis: in cantilenis: in uestibus mollibus ⁊ fluidis: quia prediues erat nō auar⁹ sed prodigus: non accumulator pecunie sed substātie dissipator. Cautus negociator: sed uanissimus dispensator. Septima lectio de euangelio: Vigilate quia nescitis, cum sua omelia. require in cōmuni cōfessorū. Lectio.viij.

HOmo tñ humani⁹ agēs habilis ⁊ affabilis multū licet ad insipientiam sibi. Qm̄ multi ob hoc maxime post ip̄m abibant fautores maloruz ⁊ criminū incētores. Sicqz cōstipatus agminibus iniquorꝫ sublimis ⁊ magnanimis incedebat iter agēs per mediū babylonie platearū quoadusqz respiceret

de celis dñs: ⁊ propter nomen suum longe faceret furorē suū ab eo ⁊ infrenaret os eius laude sua ne penitus īteriret. L.ix.

Facta est proinde sup eū manus dñi: ⁊ immutatio dextere excelsi ut per eū daret pctōribus fiducia ⁊ gr̄a respirādi ⁊ ꝯuersionis ad deū oīb⁹ fieret exēplū. Enimuero cū adhuc vir iste iuuenili calore in peccatis feruesceret ⁊ lubrica etas ad explēda iuuenilia iura ip̄m impellerēt insolenter ac mā̄suescē nesciēs anti qui serpentis foret virulētia ꝯcitat⁹: adest subito diuina ultio: ul' poti⁹ vnctio sup eū molestiā īferēdo: iuxta illd̄ ꝓpheticū: Ecce ego sepiā viā tuā spinis ⁊ sepiā eaꝫ maceria. Passio sancte fidis ꝟginis ⁊ martyris.

Sancta igit̄ fidis agē/ L.j. nēsiuꝫ ciuitate oriūda fuit ⁊ tam ex parentibus clarissimis splēdidissima ꝓles ꝓcreata: alūna loci ipsi⁹ in ortu: facta est patrona in passionis obitu. Nobilis quoqꝫ ueterū ⁊ generosa stirpe parētū: sed facta est chr̄i munere nobilior: qꝛ stola ꝟginitatis candida induta fulgēs fide in domino iesu christo odorem bone suauitatis ꝓtulit. Lec.ij.

Hec nāqꝫ p̄ma in ciuitate agēnēsiū decus ⁊ exēplū magni martyrij cūctis chr̄i fidelib⁹ fuit. Uitā nāqꝫ tp̄alē ꝑdere uoluit ut possideret eternaꝫ: qa ab ip̄is īfantie cunabulis dñm nr̄m iesuꝫ chr̄m dilexit ⁊ suum dixit eē auctorē. Juuenis qdem tp̄e passiōis erat etate: sed sensu ⁊ ope senex manebat. Pulchra erat facie: sed pulchrior mente.

Virginitatis q̄qꝫ cā/ L.iij. dore formosissima: vultusqꝫ hilaritate serena. Igitur cū eodem tp̄e preses sceleratissim⁹ noīe datian⁹ direct⁹ a ꝓphanis diocletiano seu maximiano imperatorib⁹ qui tūc romane arcis p̄matū regē videbant̄ agēnā urbē ingrederet̄: dolo īstigatus diaboli: quatin⁹ sacrilegos bñficijs remuneraret: atqꝫ chr̄ianis metu ipsius ibidē latentib⁹ atrocissimas penas īferret. L.iiij

Continuo btissimā fidim ꝟginē accersiri ⁊ suis aspectib⁹ duci precepit. At illa se spōte ministris offerēs: corpusqꝫ suū vndiqꝫ signo scē crucis muniēs orabat ad dñm dicēs: Domine iesu chr̄e qui nos semp̄ in oīb⁹ adiuuas: adesto mihi nūc famule tue ⁊ p̄be ī os meū s̄mone acceptabilē quē ī ꝯspectu tyrāni hui⁹ rñdeā. Et armata crucis uexillo ore frōte pectore scō roborata spū hilari aīo perrexit.

Cum aūt astaret co/ L.v. ram preside: blādo s̄mo/

ne ait ad eã: Qd̃ est uocabulũ
nois tui: Cui ꝓsequẽter scã fidis
nullo metu pterrita rñdit. Fidis
noie ꝛ ope uoco. ℙreses dixit.
Quis cultꝰ ingt religionis ac fi
dei tue: Ad hec scã fidis rñdit.
Ab exordio iuuẽtutis mee chri
stiana sum: ꝛ domino iesu chro
tota deuotiõe deseruio: illiusq;
nomen confiteor: illi me tota in
tentione committo. Lectio. vj.

ℙReses autẽ callidissima
simulata tranqllitate pau
lo idulgẽtius respondit. Accipe
inquit o iuuenis puella cõsiliũ
pulchritudini atq; iuuẽtuti tue
necessariũ: ꝛ cessa ab hac con
fessione ꝛ sacrifica sacratissime
diane quia ipsa est sexui uro cõ
similis ꝛ multis te muneribus
faciam ditiorẽ. Septima lectio
de euangelio. Sile est regnum
celorũ decem ℣ginibꝰ. cuz sua
omeꝫ. require in cõi virginuz.

QUam ꝓmissionẽ L. viij.
chri virgo uelut nihiluz
reputãs ita rñdit. A patrũ tradi
tionibꝰ noui: q; oẽs dij gẽtium
demonia sunt: ꝛ tu mihi blãdi
tijs suadere vis ut ego eis sacri
ficare debeã. ℙreses ℣o ira cõ
motus ait ad eã. Ut quid deos
nros demonia eẽ dicẽ ꝓsumpsi
sti: Aut ꝓstrata ingt corpe dys
sacrifica: aut diuersis te faciam
interire tormentis. Lectio. ix.

TUnc sancta fidis secura
de ꝓmio exemplo ma
gnoz martyrum roborata has
audiẽs minas: desideras a terre
na vitã ad supnã migrare gliaz:
in hac uociferatiõe ꝓrorupit di
cẽs: Ego eniz ꝓ noie dñi mei
iesu chri non soluz diuersa pati
sum pata tormẽta: sed mortez in
eiꝰ cõfessione subire desidero.
ℳarci pape confessoris. ℚro.

ℚAudi quesumus dñe pre
ces nras ꝛ itercedẽte bõ
marco cõfessore tuo atq; ponti
fice supplicationes nras placa
tus intende. ℙer. De scõ mar
co papa agaꝫ plenũ officiũ sicut
de vno cõfessore atq; põtifice.
Sanctorum dionysij rustici ꝛ
eleutherij martyrum. ℚratio.

ℚEus qui hodierna die
beatũ dionysium marty
rem tuũ virtute pstãtie in passio
ne roborasti: quiq; illi ad prędi
candũ gentibus gliam tuam ru
sticuz ꝛ eleutherium sociare di
gnatus es: tribue ꝙs nobis ex
eorũ imitatione ꝓ tuo amore
pspera mundi despicere ꝛ nul
la eiꝰ aduersa formidare. ℙer.
ℙatio. vu dionysij ꝛ socioꝝ eiꝰ

ℙOst dñi nri iesu chri L. j.
salutiferã passionẽ ꝛ post
scẽ resurrectiõis eiꝰ gliaz ꝛ post
ascensionem eius suis discipu
lis reuelataz: sanctus dionysius

tradente bt̄o clemēte petri apo/
stoli succes̄ore ꝓbi diuini semi
na gētib⁹ pturiēda suscepat. Et
ubi amplius gētilitatis feruere
coḡuit erroꝛē: illic itrepidus a
calore fidei flāmatus accessit:ac
parisi⁹ dño ducēte puenit. L.ij.

HUnc ergo locū cū dei fa/
mulus elegerit expeten/
dū eccles̄iā illic que necdū ali/
cubi erat cū populus cōstruxit:
ac officia ser̄uiētiū clericoꝝ ex
more cōstituit:ꝓbataſq; ꝑso/
nas secundi ordinis ampliauit.
Cinctus ergo fide ꝛ cōstructio/
ne templi roboratus deum gē/
tilibus non desinebat insinua/
re quē nouerat:eiusq; iudiciuꝫ
ꝛ misericordiam anteponens
paulatim sociabat deo quos di
abolo subtrahebat. Lectio.iij.

TUnc hostis antiquus vi/
dens sibi perire qđ dño
constabat ꝛ assidua conuersatio
ne constare ꝛ ꝓficere:sue par
tis auctores ad impietatem su/
bito armauit ꝑsecutiōis:ut eos
qui vnum ꝛ uerum deum colē
dū insinuarent:diuersitate sup/
pliciorum afficerēt. Itaq; cum
ꝑsecutores ipiissimi per queq;
urbis loca in chr̄istianorū ingritio
ne ꝑcurrerēt:btm̄ dionysiuꝫ cō
tra incredulos dimicātē parisi⁹
reppererunt:ꝛ cuꝫ eo rusticum
ꝑsbyterū ꝛ eleutheriū archidia/
conē ꝑsecutionis furoꝛ inuenit.

In festo scī gereonis ꝛ sociorꝫ
eiꝰ ad uesꝑas sup ꝓs aīi. Hoc
est uera fraternitas. cū rel. ꝓ. Lau/
date pueri dñm. cum rel. Cap.
℟. Ipy Sanctoꝝ meritis. ℣. Su/
per mḡt aīi Omnipotēs deus. de
cōi plurimoꝝ martyrum. Oro.

PResta qs oīpotēs deus:
ut sicut pplis chr̄istianus
martyruꝫ tuoꝝ gereonis socio/
rūq; eius tpali solēnitate cōgau/
det:ita ꝑpruat eternaꝫ ꝛ qđ uotis
celebꝛat pio effectu cōꝓhēdat.
Per dñm. Cetera oīa dicantur
de plurib⁹ martyribus. Calixti
pape ꝛ martyris. Oro.

Eus qui ꝯspicis nos ex
nr̄a infirmitate deficē ad amoreꝫ
tuū nos mirificoꝛditer per scōrū
tuoruꝫ exempla restaura. Per.
Passio scī calixti pape ꝛ marty/

TEmporibus ma/ris. L.j.
crini ꝛ alexādri:incendio
diuino cōcremata est pars capi
tolij a meridianoꝛ:ꝛ intra tēpluꝫ
iouis ruit manus sinistra aurea
ꝛ reliquata est. Uenerūt autem
aruspices ꝛ sacerdotes ad alexā
drū dicētes ut sacrificijs ꝛ odo/
ribus placarentur dij ipsorum.
Hoc audito alexander iussit fie
ri petitionem ipsorū. Lectio.ij.

ETdum sacrificium offer/
ret subito de celo sereno:
mane die iouis diuino fulmine

mortui sunt quatuor sacerdotes idolorū: ⁊ factus est dies obscurus ita ut oīs populus romanꝰ fugeret foras murū: ⁊ ara iouis incendio cōcremata est. Et duꝫ dispergeretur populus per fugam uenerunt transtyberim in urbē rauēnātium ad tēplum: ⁊ audierūt in quodam cenaculo multitudinē christianoꝝ psallētiū: iter quos erat btūs calixtus papa cum clero suo. Lectio. iij.

AUdiēs aūt vnus ex consulibus nomine palmatius multitudinē christianorum collectā in quodā loco: nūciauit alexādro dicens: Magne princeps hoc signum ideo factuꝫ est quia ciuitas sordescit. Si ergo purificata fuerit gaudebimus simul de gloria culminis uestri ⁊ res publica fulgebit. In festo beati galli abbatis ad vs̄ añe ⁊ ꝑs feriales. Capitulū hm. ⁊ v̄. de cōmuni cōfessoris simplicis. ℟. Beatus gallus. Super magt̄ añ. Uenerabilis gallus diaconum qui oēs heremi semitas notas habebat aggressus q̄siuit ab eo an vnq̄ꝫ inuenisset in solitudine locum humanis habitationibus opportunum desiderio inquiens animi feruentis exestuans cupiens in solitudine dies ducere huic vite cōcessos. Oratio.

COncede quesumus omnipotēs deus: ut sicut beati galli cōfessoris tui solēnia agimus: sic ad tua beneficia ꝓmerēda maiestatē tuā ipse pro nobis ꝑueniat. Per. Ad cōplet. cap̄. hymnꝰ ⁊ v̄. de ꝯfes. Super nūc dimittis añ. De vulneribus quoq̄ ipsis. Oro ut s̄. Ad matut. inuitat. Regē cōfessoꝝ dn̄m. In ꝑmo noct. añ. Parētes uero btī galli filium suū prime etatis flore nitētē cū oblatione dn̄o offerētes columbani magisterio cōmēdauerūt. ꝑs. Beatus vir qui non. Añ. Cunq̄ bone īdolis vir caro nutriretur affectu magno virtutum creuit augmento ⁊ studiose diuitias potauit scripture. ꝑs. Quare fremuerūt. Añ. Cū ꝓficiscēdi tēpus instaret beatū gallū febris īuasit. ꝑs. Dn̄e qd mul. v̄. Gloria ⁊ honore. Uita beati galli abbatis ⁊ confessoris. Lec. j.

CUm ꝑclara scīssimi viri colūbani: qui ⁊ colūba: ꝯuersatio per omnē hyberniaꝫ celebris haberet̄: ⁊ ueluti splendidū ignei solis iubar singulari decore omnium in se prouocaret amorem: sicuti de eo priusq̄ꝫ nasceretur preuisum esse liber gestorum ipsius pleniter indicat: iter ceteros quos fama virtutum eius attraxerat. ℟. Parentes uero beati galli filium suum prime etatis flore nitentem. Cum oblatione domino offerentes magisterio columbani commendauerūt.

℣. Erāt enim religiosi atq; nobiles vnde ꝛ filium suum. Cum. Lec. ij.

Parētes bti galli ꝑm deuꝫ religiosi ꝑm seculū nobiles filiū suū ꝑmo etatis flore nitentē: cū oblatione dño offerentes illius magisterio cōmendauerūt ut in regularis vite ꝓficeret disciplina ꝛ inter plurimos spūalis militie sectatores: obedientie ꝛ artioris ꝓpositi imitaretur exẽpla. ℟. Beatus gallus zelo pietatis armatus fana demoniorum igni succendit. Et quecq; oblata iuenit dimersit in lacū. ℣. In ꝓspecu oium arripiēs simulachra lapidibus ea in frustra ꝓfregit. Et. Lii. ij.

Quicq; bone indolis vir caro nutriret affectu magno virtutum creuit augmēto. Supna quoq; gra se ꝓueniēte tāto studio diuitias epotauit scripturarū: ut de thesauro suo noua ꝓferre posset ꝛ uetera. Grāmatice etiā regulas metrorūq; subtilitates capaci ꝓsequeret ingenio. ℟. Colūbanꝰ itaq; btō gallo id iniunxit officij: ut pplm ab errore idolatrie reuocaret. Quia ipse hāc a dño gratiā meruit ut latine ac barbarice locutionis notitiā nō paruam haberet. ℣. Cuꝫ ad horā ofonis ueniret gallus cepit populo viā ueritatis ostendere. Quia ipse. In secūdo nocturn. Pdedit autē ꝰ uero sui ꝓuolutus abbatis indicauit se infirmitate uehementi laborare ꝛ ideo ꝓpositum iter nō posse ꝓficere. ℣. Cuꝫ inuocarem. Aii. O sedzem omni laude colendā o languorem sanitati ꝛ gaudijs ascribendum. ℣. Verba mea. Aii. Pro nobis gallus doluit ire cum magistro non potuit gaudens illum languores nostros sanare constituit. ℣. Dñe domin⁹ noster. ℣. Posuisti domine. Liii. ij.

Obscura igitur scripturarum tam sapienter scire uolētibus reserauit: ut cūcti qui eius ꝓuidētiā ꝛ sapiētiā ꝛ sermonē audierāt: admiratione euꝫ ꝛ laude dignissimum iudicarent. Qua sapiētie maturitate factuꝫ est ut vniuersoꝝ cōsiliō ꝓsilio ꝛ iussione colūbani abbatis per singulos sacre ꝓmotionis gradus ascēdens inuitus sacerdotij susciperet dignitatē. Ergo duꝫ sacris istaret officijs: die noctuq; precibus placauit dñm ꝛ lachrymis. ℟. Athleta dei gallus triduo ieiunauit ut locū quē spiritalis militie ꝓuidebat. Pparsimonie initijs ꝓficeret. ℣. In ofone quoq; ꝓnoctauit qō diuio ichoabat amore. Pparsimonie.

Et supni inspectoris oculis placē desiderans ꝓ ꝟtutū ꝛ vite meritis ab omnibus amabat: placuit vniuersis. Dū hec agerent quotidie beatus columbanus euangelicam cupiens assequi perfectionem

ut videlicet omnib⁹ que habe/
bat relictis crucem suam tolle/
ret ⁊ nudus dominū sequeret:
Consilio suo egit cum fratribus
quorum animos idē feruor ac/
cenderat ut spreta ꝓpinquoruz
⁊ prediorum dulcedine mentis
ope cōprobarēt. ℟. Btūs gallus
cū orādi gr̄a iter ꝯdēsa uepriū frute
cta ambularet corruens in terrā ait.
Hec reqes mea in seculuz seculi. ℣.
Hoc vidēs diaconus accurrit ut sub
leuaret ꝓstratum: vir aūt dei p̄scius
futuroruz sine me ait. Hec. Lec. vj.

Ascendentes igitur na/
uim uenerunt britaniā:
⁊ inde ad gallias transfretarūt.
Cunqz vir dei ad sigibertū regē
cū suis ꝑuenisset: rogauit eū rex
ut infra gallias resideret nec eis
relictis ad gētes alias cōmigra/
ret: se ꝟo spopōdit oīa que scūs
p̄r peteret p̄bituruz. Ad hec vir
dei rn̄dit. Qui nr̄a reliqmus ut
ꝑm euāgeliū dn̄m sequeremur
nō debemus amplecti diuitias:
ne forte p̄uaricatores simus di
uini mādati. ℟. Dn̄e iesu christe
ne despicias desideriū meū sed in ho/
nore sancte genitricis tue ⁊ martyrū
cōfessorūqz tuorū. Prepara in hoc
loco habitationem tuis aptam serui
tijs. ℣. Qui de virgine nasci pro sa/
lute humani generis ⁊ mortem subi
re dignatus es. Prepara. In ter/
tio noctur. an̄. Interprandendum
diaconus dixit si ursus adesset forsi/
tan gallus porrexisset illi bn̄dictiōez.
ps. Dn̄e qs habi. An̄. Uidētib⁹
qui aderāt viri dei iussionez demon
exiuit de ore puelle q̄si auis nigerri
ma ⁊ horrore terribili. ps. Dn̄e in
ꝟtute tua. An̄. Ceperūt oēs cleri/
ci adinuicē dicere gallus iste testimo
nium habet bonum ab oībus: hunc
oīum virtutū sectatorem decet eē pa
storem ꝑplōruz. ps. Dn̄i est terra.
℣. Magna est. Septima lectio
de euāgelio: Sint lumbi ur̄i p̄/
cincti. cū sua omel. reqre in cōi
cōfes. ℟. Electus dei gallus pari/
ter cū diacono ꝓstrauit se ad terram
⁊ huiusmodi preces effudit: de⁹ op̄s
iube hos demones istū locū deserere.
Ut sit scīficat⁹ in honorem nois tui.
℣. Prepara in hoc loco habitatio/
nez tuis seruitijs aptaz. Ut. L. viij.

Cuius obiectioni rex ita
occurrēs ait: Si crucem
tollere ⁊ chr̄m sequi desideras
uaste heremi sectare quietē: tm̄
ne solo nostre ditionis relicto
ad vicinas trāseas natiōes. Po
teris enim hoc cōsilio ⁊ tua pre/
mia cumulare ⁊ nr̄e saluti ꝓspi
cere. Itaqz regis persuasioni cō
sensit: ⁊ accepta optiōe heremū
que uosegus dicit cū suis intra
uit. Inuenerūt aūt locū muris
antiquitus septū calidis aquis
irriguuz sua uetustate collapsuz
qui vulgo luxoniuz uocabatur.

℟. Vir deo plenus quadã die ꝑmo diluculo uocans ad se manoaldum diaconũ dixit: post huius vigilias noctis dñm ⁊ patrem meum columbanuz Ad celos migrasse cognoui. ℣. Pro cuius ergo requie salutis hostiam immolare debeo quez de hui⁹ vite angustijs. Ad celos. Lcõ. ix.

IBi oratorium in honorẽ beati petri apostoli ꝯstruentes mansiũculas in quib⁹ cõmanerẽt fecerũt. Illisqz ibi conuersantibus ⁊ ipsum locum excolentibus multi non soluz de genere burgũdionum sed etiaz francorum amore vite laudabilis ad ipsos confluxerunt. Et monitis instituti spiritualibus tantam cõpunctionis gratiam ex uerbis eoꝝ adepti sunt ut oĩa sua ad ipsum locũ nonnulli cõtraderẽt: ⁊ coma capitis deposita monastice vite habitum uolũtaria pauptate susciperẽt. ℟. Deus pro cuius honore scũs iste patriã suã reliqt. Fac corpus ei⁹ ab his equis indomitis ferri in locuz quem tua uolũtas meritis ipsius prouidit. ℣. Qui per tue maiestatis potẽtiaz ubiqz tot⁹ es. Fac. Ad lau. añ. Habuit vir dei capsellã de corio factam diligenter seratam: hanc suis ex humeris pendẽtem iugiter gestare solebat. ps. Dñs regnauit decorez. cũ rel. Añ. Huius ipse clauim sub tali custodia semp retinuit: ut nullus eius discipulorum q̃diu in corpore vixit qd it⁹ seruaret agnosceret. Añ. De hac uero vita postq̃ migrauit aperientes capsellã inuenerunt in ea cilitiũ ⁊ per cathenaz eneam sanguine aspsam. Añ. Corpus aũt inspicientes magr̃i ĩuenerũt carnẽ ipsaz in locis quatuor ꝓfundi⁹ cathena sulcatã. Añ. De vulnerib⁹ quoqz ipis cruor decurrẽs cilitiũ per loca perfudit. ℣. Justus ut palma. Sup bñ. añ. Supposito eqs ĩdomitis feretro ⁊ frenis de capitib⁹ eoꝝ ablatis recto itinere ꝑuenerunt ad cellaz viri dei. Ad horas diei añe de laudibus. Cap. ℟. ia ⁊ ℣. de cõi ꝯfes. Oro ut s̃. In secũdis uesperis añe de laud. ps cap. hym. ⁊ ℣. de ꝯfes. Sup mag̃ añ. Iste sanct⁹ digne in memoriã uertitur hoĩuz qui ad gaudium transit angelorũ qui in hac pegrinatione solo corpore constitutus cogitatione ⁊ auiditate in illa eterna patria cõuersatus est. Ad cõplet. cap. hym. ⁊ ℣. ut s̃. Sup nunc dimittis añ. Aperiẽs ioãnes sarcophagũ amariores cũ hac uoce lachrymas dedit: heu heu pater amate heu doctor egregie cur me de domo paterna ductum quasi orphanũ dereliquisti. In festo bti luce euangeliste in primis ℣is añ. super ꝑos. Cõspicit in cel. ps. Lauda. pueri dñz. cũ rel. Cap. ℟. ⁊ añ. sup mag̃t de euãgelistis. Hymnus ⁊ ℣. de apostolis. Oratio.

Interueniat pro nobis q̃s dñe scũs tuus lucas euã/gelista qui crucis mortificatio/nem iugiter in suo corpore pro tui nois honore portauit. Per. Ad complet. cap. ⁊ sup nũc di. añ. de euãgelistis. Hym. ⁊ ℣. de apl'is. Ad matut. iuitat. añe ad nocturnos. Ꝑia añe de lau. ⁊ super bñ. añ. de euãgelistis. ℣. de apl'is. Uita luce euãgeliste. L. j.

Igit gloriosissimus euangelista dñi nr̃i iesu christi lucas natiõe syrus ciuis antiochen⁹: arte nihilomin⁹ medic⁹: discipulus aũt apl'oꝝ: quoꝝ etiã almificos act⁹ ꝓut vidit lucido disertoq; ꝑmone ꝓsecut⁹: in breui libello ad charissimũ scripsit theophilũ. Cui⁹ quoq; libri pulchra inchoatio talis ĩdubitãter videt̃ fore. Primũ qdẽ ꝑmonẽ feci de oĩb⁹ o theophile que cepit iesus facere ⁊ docẽ ⁊c̃. L. ij.

Theophilus enim grece: latine dei amator siue a deo amatus. Ergo ut ueri⁹ demõstret̃: eorundẽ apl'oꝝ ab ip̃o fore cõpositos act⁹: aratoris scẽ romane eccl'ie subdiaconi testimoniũ ad mediũ deducamus qui ita ꝟsificãs ait: Uersib⁹ ecce chanã q̃s lucas rettulit act⁹. Historiãq; sequẽs carmina ꝟa loq̃r. Alternis reserabo modis q̃s littera pandit. Et res siqua mihi mystica corde datur. Lec. iij.

Deniq; paulũ secut⁹ egregiũ doctorẽ gentiũ usq; ad passionẽ ei⁹: quaꝫ cũ coapl'o suo petro rome excepit: ⁊ ĩdiuiduus comes ꝑegrinationis ei⁹ ubiq; existẽs permansit. Cuius p̃cipue p̃dicationis ⁊ sacre doctrine gesta eorũdẽ adnectens apl'oꝝ libello: ad laudem nois ⁊ memoriã apl'oꝝ ⁊ vniuersal' scẽ eccl'ie stabile meritum ꝯtexuit. L. iiij.

Qui dũ eundẽ gloriosissimũ pauluꝫ idẽ uenerabilis lucas in plurimis terre marisq; tribulationib⁹ sequeret̃: digne ab illo huiusmodi testimonio diligentie laudari meruit. Sic enim corinthijs de eo scribens ait: Salutat uos lucas medic⁹ charissim⁹ me⁹ qui est in dño fidelis. Et thimotheo illustri viro scribẽs ait. Lucas est mecũ solus. Et ĩ alio epl'e sue loco ait de illo ĩter reliq̃ salutationis ꝟba: eccl'ie dei que erat corinthi. Misim⁹ etiã ⁊ fr̃eꝫ nr̃m lucã cui⁹ laus est in euangelio per oẽs eccl'ias. Nõ solũ aũt: sed ⁊ ordinat⁹ est ab eccl'ijs comes ꝑeregrinatiõis nr̃e. L. v.

Uere eni ut ita dicã oĩum ore laudabilis est dñi euangelista qui meruit a tanto apl'o ⁊ doctore gentiũ p̃dicari. Laudem⁹ ⁊ cuꝫ illo ꝑiter nos charissimi ⁊

consona uoce corde ⁊ ore laude mus ⁊ uerũ a deo medicũ missum aĩarũ predicemus. Cuius oĩa doctrine ꝟba nihil aliud mi hi videnť resonare nisi aĩe languẽtis esse medicinaꝫ. Lec.vj.

PReterea nõ ĩmerito tale sortitus est nomẽ. Lucas qdẽ eolice in nr̃a lingua ĩterp̃tať ꝯsurgẽs iste siue eleuãs ipse. Recte qdem cõsurgẽs iste siue eleuãs ipse dicitur qui terrenis despectis curis sese ad celestia consurgendo eleuans toto mẽtis conamine liber expeditusqꝫ est dñm prosecutus Tres ultime lectiones de euãgelio: Con uocatis iesus duodeciꝫ discipu lis. cũ sua omel'.reqre qnta fer̃. post penth̃. Ad horas diei añe. Cap̃.de euangelistis.Ꝛia ⁊ ꝟ. de apl'is. In scd̃is ꝟis añ. Jura uit dñs. cũ reliquis.p̃s de apl'is. Cap̃. ⁊ sup mg̃t añ.de euange listis.Hym.⁊ ꝟ.de apl'is. Oro ut s̃. Ad cõpleť.ut s̃.per totum. In festo.xj.milia virginũ ad uespas añe ⁊ p̃s feriales. Cap̃. Ꝛ.hym.ꝟ.añ.sup mag̃t de cõi plurimorum martyrum. Oro.

DA nobis dñe deꝰ noster scãrũ virginũ ac marty rũ tuarũ palmas ĩcessabili deuo tione uenerari:ut q̃s digna mẽ te celebrare nõ possumꝰ:humi libꝰ saltẽ frequẽtemꝰ obsequijs. Ad cõpleť.cap̃.cum omnibus de pluribus martyribꝰ.Lec.j.

REgnãte dño nostro iesu chr̃o:cũ post passionẽ re surrectionẽ ⁊ ascẽsionẽ eius cõ uersis ad dñm cũctis finibꝰ ter re: nec oceani angulus aliquis se a calore fidei eiꝰ absconderet in cõueniendo ppl'os in vnũ ⁊ reges ut ꝟuirẽt dño:fuit in brita nie ꝑtibus rex qdam deo notꝰ tã vita q̃ꝫ noĩe qui religiosus in oĩbꝰ cerimonijs catholice ꝓfes sionis sic principari nouit supra hoĩes ut nõ obliuisceret q̃lẽ cre atori suo sb̃iectionẽ debẽt. L.ij.

SIc a subditis tributũ exi gere ut semꝑ meminerit se regi suo celesti id qd̃ ab eo fa ctus est debere. Is ergo cuꝫ sub iugo chr̃i sub quo ip̃e irrep̃hẽ sibiliter militauerat:alijs irrep̃ hẽsibil'r ⁊ iustissime imparet:in bñdictiõe seminis abrahe tã ge nerositate q̃ꝫ ꝟtutũ sp̃e cõpetẽ tẽ sibi accepit uxorẽ. Sed sic̃ in uasis ire duplici ꝯtritione feriẽ dis ira iusticie dei hic ĩchoať ut ea in iudicio irrepabil'r dispdat.

ITa eiꝰ misericordia L.iij. diligẽtibꝰ se plerũqꝫ etiaꝫ in hoc scl'o diuitias bonitatis sue ꝯcedit p̃gustare:ut ĩenarrabilẽ illã gl'iam quã nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor ho minis ascendit: cum patientia

discāt expectare. Itaqꝫ cū sūma spe utriusqꝫ parētis sexus virilis expectaret qui t̄reni regni sui successor existeret: prouida dei misericordia que etiaꝫ uota nouit excedere: dedit eis ꝓlem femineaꝫ que plusq̄ꝫ virili aīo ad regni celestis hereditatē eos p̄cederet: eisqꝫ succedētib⁹ bona sine fine māsura p̄pararet. L.iiij.

HEc itaqꝫ qꝛ exēplo dauid īmanē ursum. s. diabolū qn̄qꝫ suffocatura erat deo disponente qui q̄s p̄destinat uocat a parētibus illi in baptismate p̄sagū nomē inditū est. Que cuꝫ ut regiā ꝓlē decuit: regali ambitione educata nālibus incremētis ꝓficeret: teneros etatis annos morū cepit maturitate p̄cedē: ⁊ cui iā mūdus viluerat euāgelicis imbuta p̄ceptis in lege dn̄i die ac nocte meditabat̄: ⁊ qa ad spūalē spōsi sui thalamū corde ⁊ aīo suspirauit: oīs cōpositio ei⁹ ⁊ gl̄ia nō deforis sed deint⁹ fuit: ut iā liqdo cūctis daret̄ aduertē q̄ ad magnū aliquē eccl̄ie ornatū summus ille artifex margaritarū hanc uellet expolire ac si ei iam patēter dixisset: Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuā. L.v.

CUnqꝫ de tanta nobilissime virginis indole lōge lateqꝫ fama percrebuisset: ad aures gētilis tyrāni cuiusdā ꝑmanauit. Qui p̄potēs virib⁹ in robore militari gl̄iabat̄: ⁊ barbarica feritate latius regnabat. Erat ei magne īdolis filius quem p̄no affectu artius ut regni successorē diligebat. Qui cuꝫ sūmope ad regaleꝫ magnificētiam ꝓspicere uellet reputare secuꝫ cepit regnuꝫ suū ꝓpagari: nomen suum ⁊ posteritatis gl̄iam nobilitari si filio suo tā celebrē puellā mr̄imonio cōtigisset copulari.

ITaqꝫ filius non minus ꝑuicax utpote qui iā pubertatis annos intrabat: p̄re annuēte ꝓsequētibus qui capita ppl̄i erāt legatos ad p̄reꝫ v̄ginis destinauit: multaqꝫ p̄ciosa trāsmittens: sed plura ꝓmittēs: urbes egregias: situs terrarū ⁊ tract⁹ maris: totū deniqꝫ p̄ris regnum: ⁊ qcqd mūdus delitiarū habē pōt uel potuit: in dotis cōputationē dictauit. Septima lectio de euang̃: Cū audieritis p̄lia ⁊ sediti. cū sua omel̄. ac oib⁹ alijs de pluribus martyribus.

MInas etiā pro magnitudine noīs sui q̄si summā manuꝫ imposuit ut saltē terrorib⁹ qd̄ uolebat exigeret si blāditijs muneribusqꝫ minus ꝓfecisset. At illi acceptis a rege mādatis ꝓfecti sunt: emersoqꝫ grādi itinē ad p̄reꝫ v̄ginis ꝑuenerunt: dataqꝫ fandi copia:

que a dño suo iussi sunt diligētis
sime ꝓposuerūt: ⁊ post blāditias
qđ efficacissimuz arbitrati sunt
quasi sanctoꝝ oēs minas ⁊ terro
res bellicos subintulerūt. L.ix.

ET senior ꝓuidus ⁊ totus
charitatis visceribꝰ diffu/
sus fluctuare cepit ītra se īdignis
simū reputās filiā suā celesti spō
so artiꝰ inherētē ab eterni regis
amplexibꝰ renitētē euellē ⁊ bar
bare libidini polluendā sb̄iuga
re. In vigilia apl'oꝝ simonis ⁊
iude ad matut'. ultima lectio de
euāgelio: Nihil optum qđ nō
reuelet'. cum sua omel'. reqre in
cōi plurimoꝝ martyruz. Ad no/
nam añ In patiētia uestra. Cap'.

IUstoruz aīe in manu dei
sunt ⁊ non tāget illos tor/
mētum mortis. R. Nimis hono/
rati sunt. cum rel'. de apl'is. Oro.

COncede q̄s op̄s deꝰ ut si
cut apl'oꝝ tuoꝝ simonis
⁊ iude gl'iosa natalitia p̄uenimꝰ
sic ad tua bñficia ꝓmerēda maie
statē tuā pro nobis ipsi p̄ueniāt.
Per. Ad vs̄ sup p̄os añ. Estote
fortes in bello. ps̄. Laudate pueri
do. cū rel'. Cap'. R. hyꝰ. v. ⁊ sup
magt añ. de cōi apl'oꝝ. Oratio.

DEus qui nos per beatos
apl'os tuos simonez ⁊ iu
dā ad agnitionez tui noīs ueni/
re t̄buisti: da nob̄ eoꝝ gl'iaz sem
piternā ⁊ ꝓficiēdo celebrare ⁊ ce
lebrādo ꝓficē. Per. Ad cōplet'.
cap'. cū rel'. oībus de apl'is. Pas
sio scōꝝ simonis ⁊ iude apl'orū.

SImon chananeus ⁊ L.j.
iudas zelotes apl'i dñi nr̄i
iesu chr̄i cuz per reuelationē sci
spūs ꝑsidis regionē fuissent in/
gressi: inuenerunt ibi duos ma
gos zaroen ⁊ arphaxat qui a fa/
cie beati mathei apl'i de ethio/
pia fugerant. Erat aūt doctrina
eoꝝ praua: ita ut deū abraham ⁊
deū ysaac ⁊ deū iacob blasfemā
tes deuz dicerēt tenebrarū: moy
sen v̄o dicerēt maleficum. L.ij.

OMnes ergo ꝓph̄as dei a
deo tenebrarū missos as/
serebāt aīam hoīs ꝑtē dei habē
dicerēt: corpus v̄o dei figmētuz
a deo malo factū: ⁊ ꝙ ideo ꝯtra
rijs sibimet diuersisqz substātijs
in qbus letat' caro aīa cōtristat':
⁊ in qbus exultat aīa corpus af/
fligit'. Solez ⁊ lunam deoꝝ nu/
mero applicātes: aquam v̄o si/
mul deitatē h̄re docebāt. L.iij.

DEi aūt filiū dñm nr̄m ie
suz christū fantasiam fuis
se: nec uerū hoīem ex uera v̄gi/
ne natū: nec uere tēptatū nec ue
re passum: nec uere tertia die re
surrexisse a mortuis. Hac p̄dica
tione polluta ꝑsidis per zaroen
⁊ arphaxat: meruit inuenire do
ctores qui se dicerēt spūz sanctū
de celo missum iuxta ꝓmissum

dñi dicētis: Uado ad pr̄ez ⁊ mit
tā uobis spūm paraclitū. L.iiij.
Sed rex astriges licet gēti
lis dixit eis: Oibus notū
est iudeos crucifixisse iesuz ⁊ die
tertia resurrexisse a mortuis illū.
Sancti itaqz apl̄i dñi iudas zelo
tes ⁊ simon chananeus cum in/
gressi essent ꝑsidem occurrit eis
vuaradach dux babyloniorꝫ cui
nomen erat xerses. Hic aūt cō/
tra indos qui fines persidis in/
uaserant: suscepat bellum. L.v.
In comitatu ꝟo ei⁹ erāt sa
crificatores ⁊ arioli ⁊ ma/
gi ⁊ īcātatores qui per singulas
māsiones sacrificātes demonijs
dabāt rñsa fallacie sue. Illa aūt
die ꝯcidētes se ⁊ sanguinē suuz
effūdētes: nullū pariter dare po
terāt rñsum. Perrexerūt aūt ad
fanū vicine ciuitatis ⁊ illic ꝯsulē
tes demonia dedit mugituz de/
mon ⁊ dixit: Dij qui uobiscū co
mitabant̄ eūtes ad p̄liuz nō pñt
uob̄ dare rñsum: qꝛ apl̄i dei ibi
sūt: vn⁹ dicit̄ iudas: alter simon.
Isti aūt talē ꝟtutez L.vj.
ꝯsecuti sūt a deo ut nullus
deorꝫ audet illis pñtib⁹ loq. Tūc
vuaradach dux exercitus regis
xersis fecit eos inqri. Quos cū
īuenisset: cepit ab eis inqrē qui
essent aut vñ essent aut q̄re ue/
nissent. Cui scūs simon apl̄s di/
xit. Si genus q̄ris: hebrei sum⁹:
si ꝯditionē q̄ris: ꝟui sumus iesu
christi: si causam q̄ris salutis ur̄e
causa huc uenim⁹: ut relicto er/
rore simulachroꝝ deū qui est in
celis possitis agnoscē. Septima
lcō de euang̃: Hoc est p̄ceptuz
meū. cū sua omel̄. ac rel̄. alijs de
apl̄is. L.viij.
Qui vuara/
dach dux dixit. Nūc inte
rim ad p̄liū uado indoꝝ eo q̄ ꝓ
posuerūt inuadē fines ꝑsidis ⁊
medoꝝ secū auxilia ꝓmouē cō/
tra nos: ⁊ nō est opportunū mihi
ut de his discutiā: dū ꝟo fuerit fe
lix in reuertēdi successus audiā
uos. Dicit ei scūs iudas apl̄us.
Modo magis ꝯgruū est cogno
scē illū cui⁹ ope ⁊ auxilio possis
victor existē uel certe eos qui re
belles sūt pacatissimos īuenire.
Dicit eis dux. Ut au L.ix.
dio deos nr̄os uobis co
rā positis non esse ausos dare re
spōsa: uos nobis futura p̄dicite
ut quos belli exitus habituri su
mus possimus scire. Dicit ei sā/
ctus simon. Ut agnoscas erro/
rez hoꝝ quos tibi putas futura
p̄dicere: damus illis potestatez
rñdendi tibi: ut cū dixerint que
ignorāt: ꝓbemus eos per oīa es
se mētitos. In vigilia oīuz scō
ruz ultima lectio de euangelio:
Descendēs iesus de mōte stetit
in loco cāpestri. cū sua omel̄. re
quire in coi pirimoꝝ martyrū.

Ad nonā añ. Glia hec est. Cap.

Ecce ego ioannes vidi in medio throni ⁊ quatuor animalium ⁊ in medio seniorū agnum stantem tanq̄ occisum habētem cornua septem ⁊ oculos septem qui sunt septez spiritus dei missi in omnez terram. Reia ⁊ ℣. de plurib⁹ martyrib⁹.

Domine deus noster multiplica super nos gratiam tuam ut omniū sanctorum tuoꝝ quoꝝ p̄uenimus solēnia gloriosa: tribue subsequi in sancta ꝓfessione letitiam. Per. Ad vs̄ super p̄os añ. Gaudete ⁊ exultate oēs sancti quoniā merces uestra copiosa est in celis. ps. Laudate pueri dñm. cum reliq̄s. Cap.

In diebus illis. Ecce ego ioannes vidi alterum angeluz ascendētem ab ortu solis habētem signum dei viui: ⁊ clamauit uoce magna quatuor angelis q̄bus datuz est nocere terre ⁊ mari dicēs. Nolite nocere terre ⁊ mari neq; arborib⁹ quoadusq; signemus seruos dei nostri in frontibus eoꝝ. Re. Beati estis sancti oēs. Hym. Christe redēptor omniū cōserua. ℣. Exultēt iusti. Sup magt añ. O q̄ gliosum est regnū in quo cuz christo gaudēt oēs sancti amicti stolis albis ⁊ sequunt agnum quocūq; ierit.

Omnipotens sempiterne deus qui nos omnium sanctoꝝ tuoꝝ merita sub vna tribuisti celebritate uenerari: quesumus ut desideratā nobis tue ꝓpitiationis habūdātiam multiplicatis intercessoribus largiaris. Per. Ad complet. cap. Et oēs angeli stabant. Hym. Chorus sacrarum virginū. ℣. Exultabūt sancti. Sup nunc dimittis añ. Glia hec est oībus sanctis eius. Oro ut s̄. In die sācto ad mat. inuit. Regē oīuz scōꝝ dñm Uenite adoremus. ps. Uenite exul. In p̄mo noct. añ. Nouit dñs viaz iustoꝝ qui in lege eius meditant die ac nocte. ps. Btūs vir qui nō. Añ. Mirificauit dñs sāctos suos ⁊ exaudiuit eos clamātes ad se. ps. Cum inuo. Añ. Admirabile est nomen tuum dñe qꝛ gloria ⁊ honore coronasti sanctos tuos ⁊ cōstituisti eos super opa manuū tuarum. ps. Dñe dñs noster. ℣. Exultent iusti. Lec. j.

Nunc fr̄es charissimi in oīuz p̄mordijs sanctoꝝ nos noīare laudare ⁊ gl̄ificare cōdecet eum qui cūctos cōdidit sanctos per quez oīa facta sunt: per quem cūcta subsistūt elementa: cui⁹ maiestas nec incipit nec desinit in seculuz ut merito omne p̄ncipiū ac finis creature noīet̄: ut de eo per quēdam sapiētē dictū est. Oīs sapiētia a dño deo est: ⁊ cuz illo fuit semp ⁊ est ante

euum. Altitudinē celi ⁊ latitudi
nē terre qs dimēsus est: Arenā
maris ⁊ pluuie guttas ⁊ dies se/
culi quis dinumerat: Ipse solus
inuestigare metiri ac dinume/
rare hec oīa pōt qui celi ambitū
sua circuit sapiētia ⁊ ꝓfundum
abyssi sua penetrat virtute. ℟.
Sūme trinitati simplici deo vna di/
uinitas equalis glia coeterna maie/
stas pr̄i ꝓliq; sanctoq; flamini. Qui
totū subdit suis orbē legib⁹. ℣. Pre
stet nobis gr̄am deitas beata patris
ac nati pariterq; spirit⁹ almi. Qui.

Beata quoq; dei ge/ L.ij.
nitrix ⁊ semper ꝟgo ma/
ria templuz dei: sacrarium spiri/
tus sancti: virgo ante partū ⁊ ꝟ/
go post partum pn̄tis solēnitate
diei cum suis ꝟginibus expers
nullo modo credenda est que
dei populum monēdo faciebat
spernere ꝑituri luxus seculi: le/
nocinia mortalis nature decli/
nare: carnis pudicitiam cuz vir
ginitatis honore intra cordis ho
spitia obseruare: eāq; omnium
virtutum reginam fructum salu
tis perpetue sociam esse angelo
ruz suis affirmabat exēplis. ℟.
Felix nanq; es sacra virgo maria ⁊
omni laude dignissima. Quia ex te
ortus est sol iusticie christus deus nr̄.
℣. Ora pro ppl'o īterueni pro clero
ītercede pro deuoto femineo sexu: sen
tiant oēs tuum iuuamen qcūq; cele/
brant tuum nomen. Quia. Lec.iij.

Omnipotētem deuz itaq;
fratres laudemus ⁊ gl'i/
ficemus qui supna celoꝝ regna
spiritibus angelicis ad laudez ⁊
gl'iam atq; honorem noīs sui ac
maiestatis in ꝑpetuū miro ordi
ne collocauit. De qbus loq plu
ra ꝑtimescimus: qꝛ soli deo scire
est quomodo uel quēadmoduz
eoꝝ inuisibilis absq; cōtagione
seu diminutione in sua sola pu/
ritate cōsistat natura. ℟. Te san/
ctum dn̄m in excelsis laudāt oēs an/
geli dicentes. Te decet laus ⁊ honor
dn̄e. ℣. Cherubin quoq; ⁊ seraphin
sanctus ꝓclamāt ⁊ omnis celicus or
do dicebat. Te. In scdo noct. an̄.
Dn̄e qui opati sunt iusticiam habita
būt in tabernaculo tuo ⁊ reqescēt in
monte sancto tuo. ꝑs. Dn̄e qs ha.
An̄. Hec est generatio querētiū dn̄z
querētiuz faciem dei iacob. ꝑs. Dn̄i
est ter. An̄. Letamini in dn̄o ⁊ ex/
ultate iusti ⁊ gloriamini oēs recti cor
de. ꝑs. Beati quoꝝ. ℣. Iusti aūt.

Hos sequit̄ electio L.iiij.
ꝓphetarum cuz qbus lo
cutus est deus ⁊ ostēdit illis se/
creta sua ut ea que uentura erāt
quasi p̄sentia spiritu sancto illu/
minati agnoscerent atq; enun/
ciare possent p̄ncipes populoꝝ
uentura p̄dicando facti. Alij in
utero: alij in pueritia: alij in iu/
uētute atq; alij in senectute deo

cogniti ⁊ sanctificati inuēti sunt. Fide pleni: deuotione summi: industria solertes: excellētes: ingenio p̄diti: in exercitatione discipline instructi: in scā meditatione assidui: metuq; mortis trepidi ꝟberauerūt tyrānos: sacrilegos interfecerūt: clauserūt refrenatis imbrius celū: ⁊ iterum parcēdo apuerunt peccata ppl'i plangētes: eoꝝ se ultioni opponentes: multis quoq; miraculorū signis effulserūt. ℟. Inter natos mulierum nō surrexit maior ioāne baptista. Qui viaz dño p̄parauit in heremo. ℣. Fuit hō missus a deo cui nomen ioannes erat. Qui. L.v.

HUic athlete dei electorū cōcordat duodenus apl'orū numerus quos a p̄mis miraculoꝝ ꝟtutibus ad cōponēdum noue fidei fundamētum erigendūq; tenere statuz ecclesie diuina ꝓuidentia ex oībus quos capiebat mūdus elegit: ut in oēm terram sonus eorū p̄dicationis exiret: ⁊ in fines orbis terre uerba eoꝝ ꝓcederēt. Qui uere viti idest christo tanq̄z palmites adherentes quoꝝ fructus in sempiternum ꝑmanētes non marcescēt. ℟. Fuerūt sine querela ante dñz ⁊ ab inuicē nō sunt separati. Calicem dñi biberunt ⁊ amici dei facti sunt. ℣. Tradiderūt corpa sua propter deū ad supplicia ideo coronant ⁊ accipiūt palmam. Calicez. L.vj.

HIs subsecutū est triūphale martyruz nomen qui per diuersa tormentoꝝ gñā christi passionem non lacescētibus p̄cordioꝝ mentibus imitabant. Alij ferro pempti: alij flammis exusti: alij flagris uerberati: alij uectibus ꝑforati: alij cruciati patibulo: alij pelagi ꝑiculo: alij viui decoriati: alij vinculis mancipati: alij linguis priuati: alij lapidibus obruti: alij frigore affecti: alij flāmis cruciati: alij ꝟo truncatis manibus siue ceteris mēbris cesi spectaculum ꝯtumelie in ppl'is nudi ꝓpter nomen dñi portātes. ℟. Isti sūt sancti qui protestamēto dei sua corpa tradiderunt. Et in sanguine agni lauerunt stolas suas. ℣. Tradiderunt corpa sua ꝓpter deū ad supplicia. Et. In tertio noct. añ. Timete dñm oēs sācti eiꝰ qm̄ nihil deest timētibus eū: ecce oculi dñi sup iustos ⁊ aures eius in p̄ces eoꝝ. ps. Bñdicā dñm. Añ. Dñe spes sanctoꝝ ⁊ turris fortitudinis eoꝝ dedisti hereditatem timētibꝰ nomen tuuz ⁊ habitabūt in tabernaculo tuo in secula. ps. Exaudi deus dep̄. Añ. Beati quos elegisti dñe habitabūt in atrijs tuis etenim clamabūt ⁊ hymnū dicēt. ps. Te decet. ℣. Iusti ꝯfitebunt. Secūdum matheū.

IN illo tpe: Uidēs L.vij. iesus turbas ascēdit in mō

tem. Et cum sedisset accesserũt ad eum discipuli eius. Et apiẽs os suuz docebat eos dicẽs: Beati paupes spiritu qm̃ ipsorũ est regnũ celoꝝ. ⁊ rel. Omel. beati

Sermonez augustini epi. quem locutus est dñs iesus in monte sicut in euangelio legit̃ ꝑm matheuz siquis pie sobrieqz cõsiderauerit puto ꝙ inueniet in eo quãtum ad mores optimos ꝑtinet ꝑfecte vite christiane moduz. Quod polliceri nõ temere audemus: sed ex ipsis eiusdẽqz dñi uerbis conijciẽtes. Nam sic ipse sermo ꝯcludit̃ ut appareat in eo precepta esse oĩa que ad informãdam vitam ꝑtinent. ℟. Beati estis sancti dei oẽs qui meruistis ꝯsortes fieri celestium virtutuz ⁊ ꝑfrui eterne claritatis glia. Ideoqz precamur ut memores nr̃i ĩtercedẽ dignemini pro nobis ad dñm iesũ chr̃m. ℣. Gaudete ⁊ exultate oẽs sancti quoniã merces uestra multa est in celis. Ideoqz. L. viij.

Sic enim dicit: Oĩs enim qui audit ꝟba mea hec ⁊ facit ea: similabo eũ viro sapiẽti qui edificauit domũ suã sup̃ petram ⁊c̃. usqz ad eum locuz: ⁊ facta est ruina eius magna. Cum ergo non dixit: qui audit uerba mea tm̃: sed addidit dicens: qui audit ꝟba mea hec: satis ut arbitror significauit hec ꝟba que locutus est in mõte tam ꝑfecte instruere vitam eorum qui uoluerunt ꝑm ea viuere: ut merito cõparent̃ edificanti supra petram. ℟. Beati qui ꝑsecutionem patiunt̃ ꝓpter iusticiam quoniaz ipsoꝝ est regnum celoꝝ. Beati pacifici quoniaz filij dei uocabunt̃. ℣. Beati mũdo corde qm̃ ipsi deum videbũt. Beati.

Hec dixi ut appareat istum sermonẽ omnibus p̃ceptis qb⁹ christiana vita informat̃ esse ꝑfectum. Nam de hoc capitulo in suo loco diligẽtius tractabit̃. Huius igit̃ sermonis initium sic assumit̃. Cuz vidisset autez iesus turbas multas ascẽdit in mõtem. Et duz sedisset accesserũt ad eum discipuli eius: ⁊ aperiẽs os suum docebat eos dicẽs: Beati pauperes spiritu ⁊c̃. Si querit̃ qd significet mons: bene intelligit̃ significare maiora p̃cepta iusticie: qꝛ minora erant que iudeis data sunt. ℟. Beati paupes spiritu qm̃ ipsoꝝ est regnum celoꝝ: beati mites qm̃ ipsi possidebũt terram: beati qui lugent qm̃ ipsi ꝯsolabunt̃. Beati qui esuriũt ⁊ sitiunt iusticiam qm̃ ipsi saturabunt̃. ℣. Bti misericordes qm̃ ipsi misericordiam ꝯsequent̃. Beati. Ad laudes añ. Scimus qm̃ diligẽtibus deum oĩa cooꝑant̃ in bonuz his qui ꝑm ꝓpositu uocati sunt sancti. ps. Dñs reg̃. deco. cum rel.

An. Sapiētiā scōrū narrāt oēs po
puli ⁊ laudē eoꝝ ꝓnūciat oīs ecclia.
An. Reddet deus mercedē laborū
scōrū suoꝝ ⁊ deducet illos in via mi/
rabili. An. Spiritus ⁊ aīe iustoruz
hymnū dicite deo nr̄o alla alla. An.
Gloria hec est oībus sanctis ei⁹. ℣.
Exultabūt sci. Sup bn̄. an. In ci
uitate dn̄i ibi sonāt iugiter organa scō
rū ibi cynamomū ⁊ balsamum odor
suauissimus carmina eorū ibi angeli
⁊ archangeli hymnū deo decantant
ante thronū dei alla. Oro ut sup̄.
Ad primā an. Scimus qa diligē/
tib⁹. Cap. Et omnes angeli sta/
bāt. Ad tertiā an. Sapientiā san/
ctorū. Cap. In diebus illis: vidi
supra montem syon. Ꝛia ⁊ ℣.
de pluribus martyrib⁹. Ad sex/
tam an. Reddet deus. Capitulū.

ET vidi turbā magnā quā
dinumerare nemo pote/
rat ex oībus gentibus ⁊ ppl'is ⁊
linguis stātes ante thronū in cō
spectu agni amicti stolis albis ⁊
palme in manib⁹ eoꝝ ⁊ clama/
bāt uoce magna dicentes: salus
deo nr̄o qui sedet sup̄ thronū ⁊
agno. Ad nonā an. Glia hec est.

ET oēs angeli stabāt Cap.
in circuitu throni ⁊ senio
rū ⁊ quatuor animaliū ⁊ cecide
runt in cōspectu throni ⁊ senio/
rū in facies suas ⁊ adorauerunt
deū dicētes: bn̄dictio ⁊ claritas
⁊ sapiētia ⁊ gr̄arum actio honor
⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nr̄o in
secula seculoꝝ. Amē. In secūdis
℣is an. Uirgā virtutis tue. cū re/
liqs an̄is ⁊ p̄s de plurib⁹ mar/
tyribus. Cap. hym. ⁊ ℣. ut sup̄.
Sup mg̃t an. Laudē dicite deo no
stro oēs sci eius ⁊ qui timetis deū pu/
silli ⁊ magni qm̄ regnauit dn̄s de⁹ nr̄
oīpotēs gaudeamus ⁊ exultemus ⁊
demus gloriā deo. Post vs̄ festi fi
at cōmemoratio oīum fidelium
defunctoꝝ cū uespis. Placebo
dn̄o in regione viuoruz. ps̄. Dilexi
qm̄. An. Heu me qa icolat⁹ meus
ꝓlongatus est. ps̄. Ad dn̄m cū tri/
bu. An. Domin⁹ custodit te ab om
ni malo custodiat aīam tuā dn̄s. ps̄.
Leuaui. An. Si iniqtates obser/
uaueris dn̄e domine quis sustinebit.
ps̄. De ꝓfundis. An. Opa ma/
nuū tuarū dn̄e ne despicias. ps̄. Cō/
fitebor tibi domine in toto cor/
de meo qm̄. ℟. Ne tradas domi
ne bestijs aīas ꝯfitentes tibi. Et aīas
pauperū tuoꝝ ne obliuiscaris in finē.
℣. Memorare que sit nr̄a substan
tia dn̄e ⁊ qa nō uane cōstituisti oēs fi
lios hoīum. Et aīas. ℣. Audiui uo/
cē de celo dicentem. ℟. Bti mortui
qui in dn̄o moriunt. Sup mg̃t an.
Absolue dn̄e aīas defunctoꝝ ab om/
ni vinculo delictorū ut in resurrectio
nis gloria inter sanctos tuos resusci/
tati respirēt. Itē alia an. Omne qd̄
dat mihi pater ad me ueniet ⁊ eum
qui uenit ad me nō eijciā foras. Po

Rea dicitur Kyriel. christel. kyriel. Oro dñicalis. Pater noster. secreto. Deinde ℣. Et ne nos inducas in tẽptationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aias eoruꝫ. ℣. Requiem eternã dona eis dñe. ℟. Et lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Requiescãt in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te ueniat. ℣. Dñs uobiscum. ℟. Et cũ spiritu tuo. postea Orem⁹.

RIdeliũ deus oiuꝫ Oro. cõditor ⁊ redẽptor aiab⁹ famuloꝝ famularũqꝫ tuoꝝ oiuꝫ fideliũ defunctoꝝ remissionẽ cũctoꝝ tribue peccatorũ ut indulgẽtiã quã semp optauerunt pijs supplicationibus cõsequantur. Qui viuis. Que uespe ꝓcudãtur cũ Requiescãt. ℟. Amẽ. Cõpletis uespis defunctoꝝ dicatur cõplet. festi cum capño. hym. ℣. sup nũc dimittis añ. ⁊ oronẽ ut ſ. In die cõmemorationis oiuꝫ defunctoruꝫ ad matut. absolute incipiatur inuitat. Circũdederũt me gemitus mortis Dolores inferni circũdederũt me. ℣. Uenite exul. In ꝓmo nocturn. añ. Dirige dñe deus meus in cõſpectu tuo viã meam. ℣. Uerba mea. Añ. Cõuertere dñe eripe aiam meã qñ nõ est in morte qui memor sit tui. ℣. Dñe ne in furore. i. Añ. Ne quando rapiat ut leo aiam meã dum non est qui redimat neqꝫ qui saluũ faciat. ℣. Dñe deus meus in te. ℣. Dirige dñe deus meus. ℟. In ꝓspectu tuo viam meas. Secreto Pater nr̃. ℣. Et ne nos inducas in temptationem. ℟. Sed liba nos. ℣. A porta iferi. ℟. Erue domine animas eorũ. Lec. i.

PArce mihi dñe: nihil eniꝫ sunt dies mei. Quid est homo qa magnificas eum: aut qd apponis erga eum cor tuum: Uisitas eũ diluculo: ⁊ subito ꝓbas illum. Usqꝫquo nõ pcis mihi: nec dimittis me ut glutiã saliuã meã: Peccaui. Quid faciaꝫ tibi o custos hoium: Quare posuisti me ꝓtrariũ tibi: ⁊ factꝰ suꝫ mihimetipsi grauis: Cur nõ tollis peccatum meum: ⁊ ãre non aufers iniquitatem meam: Ecce nũc in puluẽ dormiã: ⁊ si mane me quesieris: nõ ſbsistã. Uti mortui qui in dño moriuntur. ℟. Scio eniꝫ qp redẽptor meus viuit ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et rursum circũdabor pelle mea ⁊ in carne mea videbo deum. ℣. Surgunt mortui ⁊ resurgũt qui in monumentis sunt: audient uocem filij dei ⁊ letẽtur. Et rursum. Lec. ii.

TEdet aiam meã vite mee dimittã aduersuꝫ me eloquiũ meũ. Loquar in amaritudine aie mee: dicã deo noli me cõdẽnare. Indica mihi: cur me ita iudices: Nunqd bonuꝫ tibi

videt̄ si calūnieris me ⁊ oppri/
mas me: opus manuū tuaruz: ⁊
ꝯsiliū impioꝝ adiuues? Nunqd
oculi carnei tibi sūt: aut sicut vi/
det homo ⁊ tu videbis? Nunqd
sicut dies hominis dies tui ⁊ an
ni tui sicut humana sunt tpa: ut
queras iniqtatē meā: ⁊ peccatuz
meū scruteris? Et scias qa nihil
īpiū fecerim: cū sit nemo qui de
manu tua possit eruē. Btī mor
tui qui. ℟. Redēptor meus viuit
⁊ in nouissimo resurgam. Et renoua
bunt̄ denuo ossa mea ⁊ in carne mea
videbo deū meū. ℣. Lauda anima
mea dn̄m laudabo dn̄m in vita mea
psallā deo meo q̄ diu ero. Et. L.iij.

Manus tue dn̄e fecerunt
me ⁊ plasmauerunt me
totū in circuitu: ⁊ sic repēte p̄ci/
pitas me? Memēto queso q̄ si/
cut lutū feceris me: ⁊ in puluerē
reduces me. Nōne sicut lac mul
sisti me: ⁊ sicut caseū me coagu/
lasti? Pelle ⁊ carnibus uestisti
me: ossib⁹ ⁊ neruis compegisti
me. Uitā ⁊ misericordiā tribui/
sti mihi: ⁊ visitatio tua custodi/
uit spiritū meū. Btī mortui. ℟.
Quomodo confitebor tibi dn̄e deus
meus qn̄ ueneris in iudicio tuo quia
cor meū mūdū non custodiui: animā
meā in carne positā pollui: tēplū cor
poris mei de ope iniqtatis coinqna/
ui. Precor te domine anteq̄ discuti
as me miserere mei. ℣. Tibi soli pec
caui dn̄e miserere mei. Precor. In
secundo noct̄. an̄. In loco pascue
ibi me collocauit. ps. Domin⁹ re
git me. An̄. Delicta iuuētutis mee
⁊ ignorātias meas ne memineris do
mine. ps. Ad te dn̄e leuaui. An̄.
Credo videre bona dn̄i in terra viuē
tium. ps. Dn̄s illuminatio mea.
℣. Delicta iuuentutis mee. ℟. Et
ignorātias meas ne memineris dn̄e.
postea Pater noster. ℣. Ne pdas
cū īpijs de⁹ aīam meā. ℟. Et cū vi
ris sanguinū vitā meā. Lectio.iiij.

Respōde mihi. Quantas
habeo iniqtates: ⁊ pecca
ta: scelera mea ⁊ delicta ostende
mihi. Cur faciē tuā abscondis ⁊
arbitraris me inimicū tuū? Cō/
tra foliū qd̄ uēto rapit̄ ostendis
potētiā tuā: ⁊ stipulā siccā perse/
queris. Scribis enim cōtra me
amaritudines: ⁊ ꝯsumē me vis
peccatis adolescentie mee. Po
suisti in neruo pedē meū: ⁊ ob/
seruasti oēs semitas meas: ⁊ ue
stigia pedū meorū considerasti.
Qui q̄si putredo cōsumendus
sum: ⁊ q̄si uestimētū qd̄ comedi
tur a tinea. Btī mortui. ℟. Ro/
gam⁹ te dn̄e de⁹ nr̄ ut suscipias aīas
eoꝝ defunctoꝝ pro qb⁹ sanguinē tuū
fudisti. Recordare qr puluis sum⁹ ⁊
hō sicut fenū ⁊ flos agri. ℣. Misi/
cors ⁊ miserator ⁊ iuste dn̄e. Recor.

Homo nat⁹ de mu/ L.v.
liere breui viuēs tēpore.

Qui q̃si flos egredit̃ ⁊ ꝯterit̃ ⁊ fugit uelut vmbra ⁊ nunq̃ꝫ in eo dẽ statu ꝑmanet. Et dignuꝫ ducis sup huiuscemodi apire oculos tuos ⁊ adducẽ eũ tecũ in iudiciũ. Quis põt facẽ mũduꝫ de ĩmũdo cõceptũ semine. Nõne tu qui solus es? Breues dies hominis sunt: numerus mẽsiũ ei⁹ apud te est. Constituisti terminos ei⁹ qui p̃teriri nõ poterunt. Recede ergo paululũ ab eo ut qescat donec optata ueniat ⁊ sicut mercenarij dies eius. Beati mortui. ℟. Anime eoruꝫ defunctorũ dum derelinquerent mundum soli deo deuote sunt. Caro enim requiescet donec tẽpus ueniet. ℣. Ad te dñe leuaui aĩam meã deus meus in te ꝯfido nõ erubescã. Caro. L. vj.

Quis mihi hoc tribuat ut in inferno ꝓtegas me ⁊ abscõdas me donec ꝑtrãseat furor tuus ⁊ cõstituas mihi tẽpus in quo recorderis mei. Putasne mortuus homo rursuꝫ viuat. Cũctis diebus quibus nũc milito expecto donec ueniat ĩmutatio mea. Uocabis me ⁊ ego rñ debo tibi. Operi manuũ tuarũ porriges dexterã. Tu qdẽ gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. Bti mortui. ℟. Absolue dñe aĩas defunctoꝝ ab omni vinculo delictorũ. Nõ eas tormẽtũ mortis attingat nõ reoꝝ cathena ꝯstringat sed miseratio tua in pacis eas ac lucis regione cõstituat. ℣. Siq̃ꝫ illis sint dñe digne cruciatib⁹ culpe tu eis gratia lenitatis indulge. Non eas. In tertio noct. añ. Nõ derelinq̃s me dñe de⁹ meus ne discesseris a me. ps. Dñe ne in furore. ij. Añ. Sana dñe aĩam meã qꝛ peccaui tibi ps. Btũs qui intelligit. Añ. Sitiuit aĩa mea ad deũ fontem viuũ qñ ueniã ⁊ apparebo ante faciẽ dñi. ps. Quẽadmodum. ℣. Aĩa mea turbata est ualde. ℟. Sed tu dñe succurre ei. postea Pater noster. ut s̃. ℣. Ne tradas bestijs aĩas confitentes tibi. ℟. Et animas pauperũ tuorũ ne obliuiscaris in finem.

Secundum ioannem. Lec. vij.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Omne quod dat mihi pr̃ ad me ueniet: ⁊ euꝫ qui uenit ad me nõ eijciã foras. ⁊ rel̃. O mel̃. bti augustini ep̃i.

Omne qd̃ dat mihi pr̃ ad me ueniet: ⁊ eũ qui uenit ad me nõ eijciã foras. Quale est illd̃ ĩtus vñ nõ eijcit̃ foras? Magnũ penetrale ⁊ dulce secretũ sine tedio. O secretũ sine tedio: sine amaritudine malarũ cogitationũ: sine ĩterpellatiõe tẽptationũ ⁊ dolorũ. Bti mortui. ℟. Memẽto queso dñe ꝙ sicut lutũ feceris me ⁊ in puluerem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me ⁊ sicut caseum me coagulasti: pelle ⁊ carne

uestisti me ossibus ⁊ neruis cōpegisti me. ℣. Uitam ⁊ misericordiam tribuisti mihi ⁊ visitatio tua custodiuit spiritum meum. Nō. Lectio. viij.

NOnne est illud secretuz qd̄ ītrauit ille cui dn̄s dicturus est: serue bone merito intra in gaudiū dn̄i tui. Et eū qui uenit ad me nō eijciā foras: qa descēdi de celo nō ut faciā uolūtatē meā: sed uolūtatē eius qui misit me. Ideo ergo eū qui uenit ad te nō eijcias foras: qa descēdisti de celo nō facere uoluntatē tuā sed uolūtatem eius qui misit te. Bti mortui. ℟. Domine qui plasmasti me miserere mei ⁊ quicqd in hoc seculo ꝓprio reatu deliqui totū ieffabili pietate ac benignitate tua dele ⁊ absterge. Ne peccati recipiā vicē sed indulgētie tue piam sentiā bonitatē. ℣. Dn̄e quicqd vitioꝝ fallēte diabolo ꝯxit tu pius ⁊ misericors ablue īdulgēdo. Ne. L. ix.

MAgnū secretum. Obsecremus uos simul pulsem⁹: exeat ad nos aliqd qd̄ nos pascat s̄m q̄ nos delectat magnū illud ⁊ dulce sacramentuz. Qui uenit ad me. Attēde ⁊ appēde: qui uenit ad me nō eijciā foras. Ergo qui ueniet inqt nō eijciā foras. Quare? Quia descēdi de celo non ut faciam uolūtatem meā sed eius qui misit me. ℟. Libera me dn̄e de morte eterna in die illa tremēda. Qn̄ celi mouēdi sunt ⁊ terra. ℣. Dies illa dies ire dies calamitatis ⁊ miserie dies magna ⁊ amara ualde. Quādo celi. ℣. Requiē eternā dona eis dn̄e ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. ℟. Dū ueneris iudicare seculū per ignem. Laudes absolute incipiunt. An̄. Exultabūt oīa ossa humiliata. ps̄. Miserere mei. An̄. Exaudi dn̄e orationem meam ad te omnis caro ueniet. ps̄. Te decet. An̄. Me suscepit dextera tua dn̄e. ps̄. Deus deus me⁹. An̄. Eruisti dn̄e aīam meā ut nō periret. ps̄. Ego dixi. An̄. Oīs spiritus laudet dominū. ps̄. Laudate dn̄m de celis. Cap̄. nō dicit. ℣. Audiui uocem. Sup bn̄. an̄. Ego sum resurrectio ⁊ vita: qui credit in me etiā si mortuus fuerit viuet ⁊ oīs qui viuit ⁊ credit in me nō morietur in eternum. Finita ℣o an̄. seqtur Kyriel. ⁊ pater noster ut s̄. per totū. Ad p̄mā tertiā ⁊ sextā absolute p̄s incipiuntur qui p̄s sine Gloria p̄ri terminent. Quibus cōpletis absolute dicat an̄. Requiem eternā dona eis dn̄e ⁊ lux perpetua luceat eis. Qua cōpleta, immediate dicat oro ut s̄. Cōpleta ℣o sexta legatur missa pro defunctis. Expleta ℣o missa sequitur ad nonā: que ferialiter dicat ut tp̄s reqrit. Ad vs̄ an̄e ⁊ p̄s feriales. Notādū q̄ sequēti die post cōmemorationē defuncto/

rum fiat de festo beati iusti martyris nisi uenerit in dominica. Capitulum Ꝛ. hym. ℣. ⁊ super mgt aſi. de vno martyre. Oro.

OEus qui iusticiã diligis ⁊ eqtatẽ ꝓsiderat vultus tuus: cõcede ꝓpitius nobis bti iusti martyris tui sic iuste viuere meritis ⁊ exẽplis ut opib⁹ iusticie intẽti ad iustoꝝ gloriã ueniamus. ℣per. In festo beati iusti

TEmporib⁹ martyris. L.j. diocletiani ⁊ maximiani impatorũ q̃rto anno impij eoꝝ cũ psecutio christianis talis ebullíret ut sigs christianus nõ sacrificasset idolis: diuersis penis afficeret. Eodẽ tpe directus est in ordine vicis sue ipissimus magnẽtius pfectus ciuis orientis: ⁊ ipse per oẽs ilulas villas ⁊ ciuitates ꝓsulares ordinauit. Apd Romuorbem aquileiã eustomiuꝝ noie pfidẽ ordinauit virũ quendã deditũ simulachris paganoꝝ

AT Romo tergestine Lec.ij. ciuitatis istrie prouincie que est in vicino aqleie ciuitatis ipse dñabat. Erat aũt eodẽ tpe vir qdã noie iust⁹ nõ tm̃ nomine sed etiã in omni ope iust⁹ ab infantia timẽs nomẽ dñi nr̃i iesu christi. In ieiunijs ⁊ elemosynis pseuerãs: qui nõ multoꝝ etatis annoꝝ fuerat: dñante ipo tẽpore in tergestina ciuitate cine suo vna cũ magnẽtio pfecto.

QUi audiẽtes sci iu- L.iij. sti famã eiusq elemosynas directo ad eũ decurione ciuitatis iussit eum in suo ꝓsistorio pñtari. Cuiq itroisset: signo crucis armauit frontez suã: ⁊ ita ab eo iterrogat⁹ est. Christianus es an nõ. Just⁹ ꝓstãter rñdit. Christianus sum a parẽtib⁹ ⁊ ab infantia mea. Magnẽtius dixit. Nescis an cognitũ tibi non est qm̃ pijssimi augusti per oẽs ꝓuincias p̃ceperũt ut christiani sacrificẽt dijs nr̃is: qui aũt tẽpto: fuerit: capitalem pcipiat sniam? L.iiij.

TUnc⁹ iustus rñdit. Sacrificare me nunq̃ denego: sed dei p̃is filio iesu chr̃o uerũ sacrificiuꝝ offero. Cã alij sacrificiũ offerre nõ possum ꝑter ipsi dño deo chr̃ianoꝝ. Magnẽtius dixit: Nescis quãti pro chr̃o male interfecti sunt quem tu dicis? Btus iustus rñdit. Et ego ideo frequẽter dñm depco: ut vnus ex ipsis fieri merear. Magnẽti⁹ dixit. Noli esse sicut ⁊ illi stulti⁹: accede ⁊ sacrifica ⁊ dijs thura offer ut ab oibus diligaris. L.v.

TUnctus iust⁹ dixit. Maio rẽ hac dilectionem nusq̃ nec aliq̃ inuenire possuꝝ nisi ut ego chr̃o regi celoꝝ imolẽ: ut ab eo ⁊ ab angelis ei⁹ diligar. Magnẽtius dixit. Ut video posuisti

mentē tuā ut pessime punit⁹ mo
riaris sicut ⁊ ceteri. Btūs iustus
rn̄dit. Jā semel tibi dixi ⁊ iteruz
dico qa hoc cupio ⁊ desidero si
dn̄s iesus christus mihi ꝑmittat.
Magnēti⁹ dixit. Ju L.vj.
bem⁹ te in custodiā re/
digi ut tecū retractes que tibi cō
ueniāt pro tua salute. Cunqz re/
truderet̄ in carcerē: flexis geni/
bus dn̄m depcabat̄ dicēs: Dn̄e
qui pro gn̄e humano de celo a
pr̄e tuo in terrā descēdisti: ⁊ per
uterū ꝟginis de⁹ ⁊ hō nasci uo/
luisti ⁊ multa ⁊ īfinita mirabilia
ostēdisti sicut nos scā tua scriptu
ra admonet ⁊ dicit. Te depcor
ut des ꝑseuerātiā mihi certādi
pro tuo noīe: qꝛ sic̄ p̄decessores
mei qui pro tuo passi sunt noīe
q̄s in tuo ꝑadiso collocatos esse
credo: ita ⁊ ego a te ꝯfortat⁹ pati
parat⁹ sum: qꝛ te credo vna cuz
deo pr̄e ⁊ spū scō regē esse celo/
ruz. Septima lcō de euāgelio.
Siqs vult uenire post me. cuz
sua omel̄. ac reliqs alijs per to/
tum de vno martyre. Lec. viij.
Cunqz per totaz noctē in
or̄onib⁹ ꝑseueraret: alia
die diluculo iussit eū magnēti⁹
ad suū pn̄tari auditoriū. Qui cū
uenisset dixit ad eum magistra/
tus. Quid de tua cogitasti salu/
te? Btissim⁹ iust⁹ rn̄dit. Insensa
te noli me putare tibi obedire:
mēs mea mecū est: ⁊ mori ꝑat⁹
sū ⁊ diuersas penas corp⁹ meū
ꝑatū est recipe magis q̄z recedē
a dn̄o iesu xp̄o bn̄factore meo.
Tunc magnēti⁹ ius/ L.ix.
sit eū neruis crudis cedi.
Qui dū cederet̄ eleuās uocē ad
dn̄m dixit. Bn̄dico te dn̄e iesu
chr̄e qꝛ nūc cog̃ui ꝙ me exaudi
re dignaris. Depcor te dn̄e ut in
oīb⁹ ꝑficias cursuz agonis mei
ut merear vidē deitatis tue mi/
sericordiā ⁊ exultē cū scīs marty
rib⁹ tuis. Quo audito magnen
tius sb̄ridēs ait: Magna demē
tia occupat⁹ esse videris qui re/
linquē queris hāc amenitatis lu
cē ⁊ vis cū diuersis tormētis ma
le mori. In festo beati leonardi
Maiestati ꝯfessoris. Or̄o
tue q̄s dn̄e sci leonardi
ꝯfessoris tui nos pia iugiter cō/
mēdet or̄o ut quē deuoto uene
ramur officio ipsi⁹ semꝑ suffra/
gio sb̄leuemur optato. Per. Vi
ta sci leonardi ꝯfessoris. Lec. j.
Beat⁹ igit̄ leonardus tꝑib⁹
anastasij imꝑatoris in ꝓ/
uincia galliarū claris parētibus
extitit nat⁹. Collaterales ꝟo clo
douei regis francie parētes ei⁹
erāt: ⁊ inter satellites palatij pri/
matū militie post regē habebāt.
Ipse autē clodoueus rex in pri/
mordio sue etatis ꝑm morē gēti
liū fuit paganus: sed per p̄dica/

tionē ſancti remegij remenſiuꝫ archiepi ad fidē chriſti cōuerſus factus eſt chriſtianus. Lectio.ij.

QUi deniqꝫ ꝑm ꝙba teſtiū ueridicoꝝ: puerū leonardū ſuſcepit de ſacro fonte ob parētū nobiliū chariſſimo amore. Puer aūt leonardus poſtqꝫ eua ſit puerilia ĩcremēta: adoleſcens factꝰ iuxta cōſuetudinē parētele regali noluit ĩplicari militia: ſed ſpū diuino tactꝰ potiꝰ noluit ſeq archipōtificis remigij veſtigia.

QUius ſalutaria mo Lectio.iij.
nita non ut ſurdus auditor ītēdebat: uerū ut p:udēs futurus ſeminator in ſecretariū cordis audita reponebat. Nā ſicut p̄dictꝰ pontifex btūs remigius olim francigenis regibꝰ ſuaſit ut tale p:o dei amore ſancirent edictū q̄tinꝰ q̄tiēſcunqꝫ intrarēt aut ſecus trāſirēt ciuitatē remēſiū: qcūqꝫ in vinculis ſeu in carceribꝰ fuiſſent detēti: ꝓteſtim ſine ullo ipedimēto dimitterent liberi. Qđ uſqꝫ hodie ꝓſeruat.

SIq̄ qppe rex gal Lectio.iiij.
lie ad p̄dictā urbē diuertit oēs ex carceribꝰ abſoluti exeunt: et ad reddēdas gr̄as obuiā ei ꝓſiliunt. Ad imitationē boni magiſtri remigij leonardus bonus diſcipulus hocipſum expetijt a rege multis p̄cibꝰ q̄tinus qui ergaſtuloꝝ cuſtodia detinerentur ſi eos ipſe uoluiſſet viſitare: oīno ſoluerent. Lectio.v.

QUam rē a rege cuꝫ beniuolētia impetrauit et ubicunqꝫ incarceratos eſſe audiebat non piger ad eoꝝ abſolutionē totis viribꝰ ꝓcurrebat. Sciebat enim ſcriptū eſſe iſtud ꝙbū euāgelicuꝫ: In carcere eram et ad me ueniſtis: et qđ vni ex miniſmis meis feciſtis mihi feciſtis. Creſcebat aūt uehementer per totam galliā fama eius bonitatis: ꝓptereaqꝫ multi egrotantes confluebant ad eum gratia recuperande ſanitatis. Lec.vj.

QUibus in noīe dñi ſalutē reddebat: inſuper eis eſcā carnalē et ſpiritualē tribuebat. Alacer qppe erat in exhortatiōe: dulcis et hūilis in ſmone in opatiōe ſimplex et pudicꝰ: in pmiſſiōe ꝙdicꝰ: in elemoſynis largꝰ atqꝫ munificꝰ: modeſtꝰ itidē in reddēda rōne: tenuis q̄qꝫ et iclinꝰ q̄ſi nō eſſet ex nobili ſed ex puiſſima gñatiōe. Septima leo de euanḡ cū ſua omel. ac reliqs alijs de vno ſimplici ꝓfeſſo

INterea dū vir re. L. viij.
dei btūs leonardus puigil meditarē in lege dñi die ac nocte: diuulgabat opinio eiꝰ p vniuerſos multiplici ſmone. Qua ꝓpt rex frācie ipm ad ſe accerſiri p honorabiles legatos iuſſit

cui ꝛ dixit: Leonarde homo dei de p̃cor: te ut nusq̃ discedens in palatio meo mecũ maneas quo usq; in fulam p̃otificalez ficut dignus es a me suscipias. Lec. ix.

Erat enim iã clericus humilis ꝛ mãsuetus. Cui sãctus leonardus rndit. Si p̃m iura parẽtum meoꝝ regibus francie militare uoluissem: optime scio o bone rex q: in tua aula inter mediocres non fuissem. Verũ qa elegi abiectus magis seruire deo meo q̃ in sublimitate posit⁹ regi obtempare terreno: Largire eis qui eas cupiũt ifulas antistitũ: mihi aũt sortis est solitarie laudare nomen dñi. In festo quatuor coronatoꝝ. Ofo.

Presta quesum⁹ omn̄ deus ut qui gl̃iosos martyres tuos claudium nichostratũ simphorianũ castoriũz atq; simpliciũ fortes in sua p̃fessione cognouim⁹: pios apud te in nr̃a interc̃essiõe sentiamus. Per. Dns nr̃ ihc̃s. Ad nocturnũ. Lc. j.

Tempe quo diocletianus p̃nonią prexit ut metalla diuersa sua p̃uitia de mõtibus abscinderẽt. Factũ est dum artifices ois metalli cõgregaret: inuenit inter eos magne p̃itie artis imbutos hoies claudiũ simphorianum castorium ꝛ nichostratũ mirificos in arte quadraria. Hoc occulte chr̃iani erãt custodiẽtes mãdata dei ꝛ qcqd artis opabant in sculptura: in nomie dñi nr̃i ihesu chr̃i sculpebãt.

Entũ est aũt q̃dam die impante diocletiano augusto ut simulachrũ solis cuz quadriga ex lapide thaso artifices cum omni argumẽto currũ ꝛ equos uel oia de hoc lapide sculperẽt. Eodez aũt tẽpore oẽs artifices cum philosophis cogitantes cepunt artis huius declinare p̃monẽ. Et cuz incidissent magnũ lapidem ex metallo thaso non q̃eniebat ars sculpture p̃m p̃ceptũ diocletiani augusti: ꝛ multis diebꝰ erat q̃tẽtio inter artifices ꝛ philosophos. Lec. iij.

Quadã die q̃enerũt oẽs artifices in vnũ numero sexcẽti. xxij. cuz philosophis qnque ad textum lapidis ꝛ cepunt uenas lapidis q̃uirere ꝛ erat mira contentio inter artifices ꝛ philosophos. Eodem tpe sim/phorianus cõfidens in dñi fide quam tenebat dixit ad artifices suos. Fres rogo uos oẽs date mihi fiduciã ꝛ ego iuenio textũ lapidis huius cum q̃discipulis meis claudio nichostrato castorio: ꝛ querẽs uenam cepit sculpere in noie dñi nostri iesu chr̃i artem ꝛ bñ cõsequebaꝫ sculptura p̃m p̃ceptum augusti. Lc. iiij.

Factaq; est sculptura solis sigilli in pedibus. xxv. Hoc aũt cum nũciatum fuisset diocletiano: letificat⁹ est ualde. Eadem ꝯo hora ibidem in partibus pannonie ꝑcepit edificare templuz in loco qui appellat mons pinguis: ⁊ ibidẽ cõstituit simulachruz ⁊ deauranit illud ⁊ cepit in eodem loco sacrificijs ⁊ vnguẽtis ⁊ odoribꝰ letificari: deditq; dona magna artificibus.

Eodem tempore letificatus est diocletianus in arte eorũ ⁊ nimio amore captus ꝑcepit ut ex metallo porphiritico colũne ⁊ capitella colũnarũ ab artificibꝰ inciderẽtur. Et uocauit ad se claudium simphorianũ nichostratuz castorũ atq; simplicũ. Quos cum gaudio suscepisset dixit ad eos: Besidero arte peritie uře: colũnas ⁊ capitella columnarum ex mõte porphiritico incidi. Lec. vj.

At illi audiẽtes hec a rege ilico abierũt cũ multitudine artificũ ⁊ philosophis. Veniẽtes aũt ad montẽ porphiriticuz in loco qui uocat mons ingens: ceperũt incidere lapidem pedum. xl. Claudius autẽ oĩa que operabatur in noĩe dñi nři ihesu christi faciẽbat: ⁊ bñ cõsequebat eum ars. Simplicius aũt qui erat gẽtilis oĩa quecũq; faciebat non erãt cõuenientia. Septima lectio de euãgelio cũ sua omel. ac oĩb⁹ alijs sequenti b⁹ de plurib⁹ martyrib⁹. L. viij.

Quadam ꝯo die dixit ad simpliciuz nichostratus. Frater quomodo tibi ferramẽtum tuũ cõfrũgit? Bixit aũt ad eũ simplicius. Rogo te tẽpera mihi ferramẽtum ut non cõfrangat. Bixit ei claudius. Da mihi oẽ ingeniuz artis tue. Et cuz dedisset ei oẽm sculpturaz ferri dixit claudius: In noĩe dñi nři ihesu chři sit hoc ferramẽtũ forte ⁊ sanũ ad facienda opera. L. ix.

Ab eadẽ hora cepit simplicius oẽm quadrariaz artẽ cuz ferramẽto suo sicut simphorianus bene ⁊ recte opari. Tũc simplicius miro amore ⁊ desiderio ⁊ summo studio cepit inquirere a simphoriano quod eẽt genus temperamenti: quia nunq; frangerent ferramenta sua: qõ antea nõ ita erat. Bicit ei simphorian⁹ vna cũ claudio. Ergo si miraris in tẽperatione ferramẽtoz. Deus qui est creator oĩum rerum ⁊ dominus ipe facturam suam confortauit. In sci theodori martyris. Oratio.

Deus qui nos bti theodori martyris tui ꝓfessione gloriosa circundas ⁊ protegis: da nobis eius imitatione, ꝓficẽ

⁊ oratiõe fulciri. Per. Lectio.j.

Maximiano qnto: ⁊ maximo consulibus: tempore illo quo maximian⁹ ⁊ maximus tyrãni imperiuz obtinerent: psecutiones aduersus dei ecclesias cõmouerunt: tale proponẽtes edictũ ut omnes chr̃iani de immolaticijs idoloꝝ escis gustarẽt: qui ꝟo cõtemnerẽt: in iudicium eius debere adduci ⁊ diuersis penis cruciari. Lec.ij.

In quo tpe comp̃hensus est btũs theodorus in tyrenẽsiuz ciuitate in ptibus oriẽtis ⁊ adduct⁹ in legione que appellat̃ marmaritanoꝝ sub p̃posito brinca: qui residet in ciuitate amasij hellespõti. Qui cuz in cõspectu brince adduct⁹ fuisset cogebat̃ christũ abnegare ⁊ demonijs imolare. Qui cõfidens in dño ⁊ replet⁹ spũ sancto stãs in medio legionis ait: Ego seruus suz dñi mei iesu christi: ⁊ demonijs nunq̃z sacrificaui: qa nõ habeo tale preceptum. Lec.iij.

Princeps dixit: Hos oẽs quos vides circumstãtes christiani existũt ⁊ militant. Sãctus theodorus respõdit. Unusquisqz eorum nouit quomodo militet: ego enim milito domino meo regi celesti ⁊ eius filio iesu christo qui natus ⁊ passus est. Possidonius ducinarius dixit. Deus ergo tuus filiũ habet? Btũs theodorus dixit. Etiam habet: qui est uerbum ueritatis per quem facta sunt oĩa. L.iiij.

Possidonius dixit: Quid nunc possumus derelinquere regẽ nr̃m ⁊ ad eũ accedere? Scũs theodorus dixit: Nihil est qđ impediat uos ut derelinq̃tis tenebras hui⁹ mundi in quib⁹ habetis fiduciã ⁊ respuatis temporalẽ ⁊ mortalẽ regem uestrũ: ⁊ accedentes credatis in deũ viuũ ⁊ uerum ⁊ sociemini ei quẽadmodum ⁊ ego. Lec.v.

Brinca prepositus dixit. Demus ei dilationẽ paucis diebus ut semetipsuz admonens reuertatur ad sanum consilium nostrum. Et dum acciperet btũs theodorus dilationez: erant ministri demonum seuiẽtes ⁊ peragrantes omnem ciuitatem querebãt ⁊ alios peregrinos cõprehẽdere in christo credentes. Et cũ comprehẽdissent aliquos ex christianis adduxerunt eos in eundẽ locũ ubi erat famulus dei ĩclusus. Lectio.vj.

Sanctus aũt theodorus sedẽs docebat eos viam ꝟitatis ⁊ pseuerãtie: ⁊ dicebat illis: Nõ terreat̃ cor ur̃m fr̃es charissimi propter tormenta humana nec negetis regem celestẽ dñm nr̃m iesum christũ. Cũqz hec ⁊

bis similia doceret eos beatus theodorus qui cũ eo erant: vno die tp̃s opportunũ iueniẽs templũ diane noctu ingredit̃ ⁊ ponẽs ignẽ in medio succẽdit eũ.

Septima lectio cum sua omel'. ac ceteris alijs de vno martyre.

Cunqꝫ qdã ex custodibus vidisset eũ hoc faciẽtẽ accusauit euꝫ apud tabulariũ. Tũc tabulari⁹ metu ꝑterritus obtulit eũ p̃sidi publio dicens: Homo iste insan⁹ qui nuper uenit in hãc ciuitatẽ: tẽpluꝫ magne diane occulte ingressus est ⁊ ponẽs ignẽ in medio succẽdit eũ: sed ⁊ deos nr̃os qui erãt ibi oẽs succẽdit ita ut nõ sit relict⁹ ex eis nec vn⁹. Ideoqꝫ comp̃hendẽs eũ duxi ad tuã clemẽtiã ut iubeas ꝑm iussionẽ dñoꝝ nr̃orum per diuersa penarum genera euꝫ interfici. Lectio. ix.

Tunc publius p̃ses accersiuit p̃positũ brincã ⁊ dixit ei. Ut quid dedisti ei dilationeꝫ? En igne succẽdit tẽplũ diane. Brinca rñdit. Per nobilitatẽ tuã dñe ego ei in hoc ĩducias dedi ut recedẽt ab hac supflua doctrina ⁊ ꝯsentiret nob̃. Nũc aũt qa contẽpsit dñoꝝ nr̃orum p̃cepta: respuit ⁊ nr̃a mandata: ecce habes illũ pre manibus: interfice illuꝫ ut vis. In festo bti martini ep̃i ⁊ cõfessoris in p̃mis ꝟis añ. sup p̃os. Dñe deus nr̃ cui⁹ gr̃a btũs martinus tres mortuos resuscitauit: cõcede ꝓpitius ut per eius interuẽtuꝫ a morte aĩe resuscitari mereamur. ps̃. Laudate pue. do. cũ rel'. Cap̃. de cõi confessoꝝ pontificũ. R̃. Martinus sacerdos dei cui post ap̃los tantã gr̃am dñs cõtulit ut tres mortuos suscitaret: ⁊ alias virtutes preclaras ostendit. Et inter alios confessores ⁊ martyres ut rosa fulsit in gallia. ꝟ. Corpore quidem virgineo blandũ habebat eloquium grauis erat in moribus intenta mẽte celo suspensus est. Et. Hymnus. Martinus meritis. ꝟ. Gloria ⁊ honore. Super mg̃t añ. O beatum virum cuius anima paradisuꝫ possidet: vnde exultant angeli letantur archangeli chorus sanctorũ proclamat turba virginum inuitat mane nobiscum in eternum. Oratio.

Deus qui conspicis quia ex nulla nr̃a ꝟtute subsistimus: ꝯcede ꝓpitius ut intercessione bti martini cõfessoris tui atqꝫ põtificis cõtra oĩa aduersa muniamur. Per. Ad cõplet'. cap̃. ⁊ ꝟ. de cõi cõfessoꝝ pontificũ. Hymn⁹. Quãta possideat. Sup nũc di. añ. Martin⁹ abrahe sinu. Or̃o ut s̃. Ad matut'. inuitat'. Adoremus regẽ confessoruꝫ omniũ. Qui eterna scm̃ martinum coronauit gloria. ps̃. Uenite exultemus. In primo nocturno añ.

Martin⁹ adhuc cathecumin⁹ hac me ueste ꝯtexit. ps. Btūs vir qui non abijt. An. Sācte trinitatis fidē martinus confessus est: ad baptismi gratiā peruenit. ps. Quare fremuerūt. An. Ego signo crucis nō clypeo protectus aut galea hostium cuneos penetrabo securus. ps. Domine quid multiplica. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti eū. Lectio. j.

IGitur martinus sabarie pānonie oppido oriūdus fuit: sed intra italiam ticini alit⁹ est: parentibus ꝑm seculi dignitatem non infimis: gentilibus tamen. Pater eius miles ꝑmū: postea tribunus militum fuit. Ipse armatam militiam in adolescentia secutus inter scalares alas sub rege constantino: deinde sub iuliano cesare militauit. Non tñ spōte quia a primis fere annis ad diuinā potius seruitutem sacra illustris pueri spirauit infantia. ℟. Hic est martin⁹ electus dei pontifex cui dñs post apostolos tantam gratiam conferre dignat⁹ est. Ut in virtute trinitatis dei fice mererei fieri trium mortuoꝝ suscitator magnificus. ℣. Scē trinitatis fidē martinus cōfessus est. Ut in.

NAm cum esset annorum decem: iuitis parentibus ad ecclesiaꝫ confugit: seqꝫ cathecuminū fieri postulauit. Mox mirū in modū in opere dei totus conuersus cū esset annoruꝫ duodecim heremum ꝯcupiuit: fecissetqꝫ uotis satis si etatis infirmitas nō obstitisset. Animus tñ ei⁹ aut circa monasteria aut circa ecclesiā semꝑ intent⁹: meditabat adhuc in etate puerili qđ postea deuot⁹ impleuit. ℟. Dñe si adhuc ppl'o tuo suꝫ necessari⁹ nō recuso subire ꝓpter eos laborem. Fiat uolūtas tua. ℣. Dñe si adhuc in eodeꝫ labore stare me ꝑcipis munia tua deuot⁹ īplebo. Fiat. L. ij.

SEd cū edictuꝫ eēt a regibus ut ueteranoꝝ filij ad militiam scriberent: ꝓdente patre qui felicibus eius actibus inuidebat: cū esset annoꝝ qndecim capt⁹ ⁊ cathenat⁹ sacramētis militarib⁹ implicit⁹ est: vno tm̄ seruo cōtentus: cui tñ uersa vice dñs seruiebat adeo ut plerūqꝫ ipse ei calciamēta detraheret. Cibū tñ vna caperēt hic sepius ministraret. ℟. O beatum virum martinum antistitē. Qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ℣. Dñe si adhuc ppl'o tuo sum necessarius non recuso laborē fiat uoluntas tua. Qui. In secūdo noctur. añ. Confido in dño q̄ filia mea precib⁹ tuis reddita sit sanitati. ps. Cū inuocarē. An. Tetradi⁹ cognita dei virtute ad baptismi gratiā peruenit. ps. Verba mea. An. O ineffabilem virū per quē nobis tāta miracu

la coruscant. ps. Dñe dñs noster. ℣. Posuisti dñe. Coronaz. L.iiij.

TRiennio fere ante baptismũ in armis fuit: integer tñ ab his vitijs qb⁹ illud hominum genus ĩplicari solet. Multa illi circa cõmilitones benignitas: mira charitas: patientia ℣o ac humilitas ultra humanũ modũ. Nã frugalitatẽ in eo laudare non est necesse: qua ita usus est ut iam illo tpe nõ miles sed monachus putaret. ℟. Beat⁹ martinus obitũ suũ longe ante presciuit dixitqz fratribus Dissolutionẽ sui corporis ĩminere: qa indicauit se iam resolui. ℣. Viribus corpis cepit repẽte destitui cõuocatisqz discipulis in vnuz dixit. Dissolutionẽ. Lec.v.

QUibus rebus ita omnes cõmilitones suos sibi deuinxerat ut eũ miro ueneraren tur affectu. Necdũ tñ regeneratus in chr̃o agebat quẽdã bonis opib⁹ baptismatis cãdidatũ assistere: scilz laborantibus: opez ferre miseris: alere egentes: uestire nudos. Nihil sibi ex militie stipẽdijs p̃ter quotidianum victũ reseruabat. Jam tũc euangelij nõ surdus auditor: de crastino nõ cogitabat. ℟. Dixerunt discipuli ad beatum martinum cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis. Jnuadent enim gregẽ tuum lupi rapaces. ℣. Scimus quidem desiderare te christum nostri potius miserere quos deseris. Jnuadẽt.

QUodã itaqz tpe cũ L.vj. iam nihil preter arma ⁊ simplicẽ militie uestitum hẽret: media hyeme que solito asperior ĩhorruerat adeo ut plerosqz vis algoris extingueret: obuiũ habuit in porta ambianẽsiuz ciuitatis pauperẽ nudũ. Qui cuz p̃tereuntes ut sui misererentur oraret: oẽsqz miserũ p̃terirẽt: intellexit vir deo plenus sibi illuz alijs misericordiã nõ p̃stantib⁹ reseruari. ℟. Oculis ac manibus in celũ semp intẽtis. Jnuictũ ab oro ne spm̃ non relaxabat. ℣. Dũ sacramẽta offerret btũs martinus globus igneus apparuit sup caput eius. Jnuictũ. In tertio nock. añ. Dñs iesus christ⁹ nõ se inqt purpuratũ nec diademate renitentẽ se uenturũ esse predixit. ps. Dñe qs habita. Añ. Sacerdos dei martine apti sunt tibi celi ⁊ regnuz p̃ris mei. ps. Dñe in ℣tute. Añ. Sacerdos dei martine pastor egregie ora pro nobis dñm. ps. Dñi est terra. ℣. Magna est gloria ei⁹. Septima lectio de euãgelio: Nemo accẽdit lucernaz. cuz sua omel. regre in cõi ꝯfess. põtificũ. ℟. O btm̃ virũ in cuius transitu sanctorum canit numerus angelorum exultat chorus. Omniumqz celestium virtutum occurrit psallentium exercitus. ℣. Marti/

nus hic pauper ⁊ modicus celuz di
ues ingreditur. Omniũqz. Lec.vj.

Quid tñ ageret qui nihil
p̄ter clamidem qua idu/
tus erat habebat. Jam enim re/
liq̄ in opus simile ꝯsumpserat.
Arrepto itaqz ferro quo accin/
ctus erat mediã diuidit: partẽqz
eius paupi tribuit: reliqua rur/
sus induit. Interea de circũstã/
tibus cepunt ridere nõnulli qa
deformis esset ⁊ trũcatus habi/
tu videret. Multi qdem qbus
erat mens sanior altius gemue/
re: q nihil simile fecissent: cum
utiqz plus hñtes uestire paupe/
rez sine sua nuditate potuissent.
℟. Martinus abrahe sinu letus ex
cipit: martinus hic pauper ⁊ modi/
cus. Celũ diues ingredit hymnis ce/
lestibus honoratur. ℣. Martinus
ep̄s migrauit a seculo viuit in christo
gẽma sacerdotum. Celum. Lec.ix.

Nocte ergo insecuta cũ se
sopori dedisset vidit chri
stum clamidis sue qua paupe/
rem texerat parte uestitũ: intue
ri diligẽtissime dñm: uestemqz
quaz dederat iubet agnoscere.
Mox ad angeloꝝ circumstanti
um multitudinẽ audiuit iesum
clara uoce dicẽtem: Martinus
adhuc cathecuminus hac me ue
ste cõtexit. Uere memor domi/
nus dictoꝝ suorum que ante di
xerat: q̄ꝫdiu fecistis hec vni ex
minimis istis mihi fecistis. ℟.
O quãtus luctus hoĩum quãta pre/
cipue merẽtium lamenta monacho/
rum. Quia ⁊ pium est gaudere mar
tinum ⁊ pium est flere martinuz. ℣.
Bti viri corpus usqz ad locuz sepul
chri hymnis canoris celestis turba ꝓ
sequit dicẽs. Quia. ℣. Justus. Ad
laudes añ. Dixerũt discipuli ad be
atum martinũ cur nos pater deseris
aut cui nos desolatos relinqs: inua/
dẽt enim gregem tuuz lupi rapaces.
ps. Dñs reg̃. deco. cuz ret. Añ.
Dñe si adhuc pplo tuo sum necessa/
rius nõ recuso laborem: fiat uolũtas
tua. Añ. O virum ineffabilẽ nec la
bore victũ nec morte vincẽdum: qui
nec mori timuit nec viuere recusauit.
Añ. Oculis ac manib⁹ in celũ sem/
per intẽtis inuictum ab oꝛone spũm
nõ relaxabat. Añ. Martinus abra
he sinu let⁹ excipit martinus hic pau
per ⁊ modicus celum diues ingredit
hymnis celestibus honorat. ℣. Ju/
stus ut palma. Super bñ. añ. O
quãtus luctus hoĩum quãta p̄cipue
lamẽta monachoꝝ ⁊ virginum cho/
rus qa pium est gaudere martinum
⁊ pium est flere martinum. Ad ho/
ras añe de laud. Cap. ℟ia ⁊ ℣.
de cõi ꝯfes. põtificum. In secun
dis ℣is fiat de festo sancti mẽne
martyris. Añ. sup p̄os. Beatus
vir qui suffert tẽpta. ps. Laudate
pueri. Cap. ℟. hym. ℣. ⁊ super
mg̃t añ. de vno martyre. Oꝛo.

Presta q̄s op̄s de⁹ ut qui bti mēne martyris tui natalitia colimus: intercessiōe ei⁹ in tui nois amore roboremur. Per. Deinde de sancto martino añ. O btm̄ pontificez qui totis visceribus diligebat christuz dn̄m ⁊ non formidabat impij principatum o martine dulcedo medicamentum ⁊ medice o scissima aīa quam ⁊ si gladius persecutoris nō abstulit tn̄ martyrij palmaz non amisit. ℣. Justus ut palma. Ad cōplet. cap. hym. ℣. ⁊ sup nūc di. añ. de vno martyre. Oro ut s̄. Preterea in aliquibus locis cōtingit nulla fieri mentio de festo bti mēne: tūc in secūdis ℣is fiat totum de festo bti martini. Añ. Dixerunt discipuli ad bea. cum rel. p̄s de cōfes. Cap. hym. ⁊ ℣. ut s̄. Super magt añ. O btm̄ pontificē Oro ut s̄. Ad cōplet. ut s̄. per totum. In festo beati mēne martyris.

Anno secūdo diocletiani ⁊ maximiani impatorum post discessum numeriani cesaris qui ante eos impiuz tenebat: qd̄ actū est illis temporibus psecutionis atroci tempestate exorta: nullū omittūt de tātis ℣tutibus agonem mēnatis martyris reticere. Igit̄ cuz suis decretis impatores impijssimi diocletianus ⁊ maximianus cū oī festinatiōe p̄cepta sua per totū orbē terraruz preconij nūcio urgerent adimplere. Lectio. ij.

Cunqz chr̄ianoꝝ anime ad delubra deorum cerimonijs thurificandis adducerent̄ imolare: atqz per vniuersas ciuitates ueloci festinatiōe tēpla deoꝝ erigerent̄: apd̄ metropolim scythie phrygie salutarie ip̄o tpe erat argirist⁹ fortissimus dux sub p̄ncipe firmiano qui dicit̄ rutiliatius inter quos militiā agebat chr̄i miles btissimus mēnas qui tanq̄z iter multitudinē lupoꝝ dei cultor imobilis splēdebat. Et sicut stella iter obscurissimas q̄sdā terre caliginis cecitates ita p̄clarus hēbat̄. L. iij.

Erat eniz ex nobili genere ortus: paternarū diuitiarū solita locupletatione amenus: omniūqz liberaliuz peritia lr̄arum imbutus: diuine quoqz legis auctoritati insistens ac sic eum tota militū turba p̄no uenerabat̄ affectu: nullo inimico crassantis pterritus fido incessu palatium ingrediens. Lec. iiij.

Ipse ℣o mēnas scissimus ex egyptioꝝ ꝓuincia ort⁹ imperatoribus quoqz ita fuerat carus: ut multoꝝ animas quas videbat pro chr̄i nomine modis diuersis tormentari suis nisib⁹ eriperet: ⁊ sanctis eos eloquijs cōfortaret spiritalibus monitis

martyrij percurrentes quorum animas auidis faucib⁹ diabolus conabat auferre. Lectio.v.

Fit subito fremitus igēs: strepit vndiq; tota sacrilegorū tyrānica potestas: excitata dira seditio aduersus christianorum culturam ⁊ multi timore perterriti per aspera sese ⁊ inculta cōferebāt loca. Lectio.vj.

Qua de re cū instanti⁹ ab his quib⁹ fuerat cure cōmissum urgeret tūc btūs mennas cōspiciens tantam tyrannice potestatis feritatem innocua pectora necis crudelitates exercere: iam enim gr̄a spiritus sancti fuerat inundatus: euangelij quoq; fretus eloqo cōmonentis: si totū munduz lucrifaciam: anime mee detrimētū acqram: qd mihi ꝓdest? Septima lectio de euāgelio: Siquis vult post me uenire. cū sua omel. ac ceteris alijs de vno martyre. L.viij.

Hec omnia intra cordis palatia reuoluēs animo scūs mēnas: eterni regis militiā declinauit: nō passionis timore ꝑterrit⁹: sed hoc agebat ut se tādem aliqñ in occultis abditisq; cōferret locis quo posset martyrio cōsecrat⁹ gloriose passionis diadema promereri. Cōtigit qꝑpe īperatorū festa celebrari natalitia oīumq; ciuitatū sacra ex ꝑcepto ꝑcurrē iussa: cōcurrit vndiq; diuersi sex⁹ etatisq; turba.

Beatus ꝟo mēnas L.ix. feruētiori animo replet⁹ spū scō vna cuz multitudine in theatrū ingressus est: aspiciēsq; impatores impijssimos pro tribunali assidentes: ⁊ agonez certaminis chr̄ianoꝝ diuersis supplicijs impēdi. Tunc aperiens os suuz in medio theatri palam clamitans dixit: Ecce apparui non querentibus me inuētus sum inter eos qui me non īterrogabāt. Infra octauā btī martini ad matut. ⁊ ad uespas fit cōmemoratio de eodē festo cū añ. Martin⁹ eps migrauit a seculo viuit in christo gemma sacerdotuz. ꝟ. de confessoribus. Or̄o ut s̄. nisi fuerit festū duplex uel nouē lec. Festum btī bricij agit cum trib⁹ lectionibus. Ad uesperas añe ⁊ ꝑs feriales. Cap. ꝟ. ⁊ sup magt añ. de cōi cōfessorū pontificum.

Omnipotens sem/ Or̄o. piterne deus cui cuncta famulant elementa intercedēte btō bricio cōfessore tuo atq; pōtifice: exaudi ꝓpitius or̄onē nostram ⁊ tribue nobis misericordiam tuam ut quecunq; ꝑcipis agamus ⁊ tuipse adiuua ut implere possimus. Per. Cōplet. ferialiter fiat. Ad matut. inuitat. de confes. añe ⁊ ꝑsalmi feriales.

℣. ⁊ tria ℟ia de cōmuni cōfesso
rum pontificū. Lectiones de vi
ta ipsius. L. j.

IGitur post decessuz beati martini tu/ronice ciuitatis episcopi summi ⁊ incomparabilis viri: de cuius virtutibus magna apud nos uolumina retinentur: sanctus bricius ad episcopatum succedit. At ℣o hic bricius cum esset primeue etatis iuuenis sancto martino adhuc viuente in corpore multas tēdebat insidias pro eo ꝙ ab eodem plerunqꝫ cur faciles res sequeretur arguebatur.

QUadam autem die L. ij. dum quidam infirmus medicinam a beato martino expeteret: bricium adhuc diaconuz in platea conuenit: cui simpliciter ait: Ecce ego p̄stolor beatum virum ⁊ nescio ubi sit: uel quid operis agat? Cui bricius: Si inquit delirum illum queris: prospice eminus: ecce celuz solito sicut amēs respicit. L. iij.

CUnqꝫ pauper ille occursu reddito quod petierat impetrasset: bricium diaconum vir beatus alloquitur. En ego brici delirus tibi videor? Cunqꝫ ille confusus hec audiēs se dixisse denegaret: ait vir sanctus: Nonne aures mee ad os tuum erant cum hec eminus loquebaris? Amen dico tibi quia obtinui apud deum ut post me ad pontificatus honorem accedas: sed noueris te in episcopatu multa aduersa passuruz. Ad laudes aii. Post decessum beatissimi martini episcopi beatus bricius cathedram episcopalez suscepit. ps. Dn̄s regnauit decorem. cuz reliquis. Aii. Tricesimo ordinatiōis sue anno orit contra eum lamentabile crimen. nam quedam mulier que cubicularijs uestimenta abluebat cōcepit ⁊ peperit ⁊ omne crimen super episcopū obijciunt. Aii. Illo quoqꝫ negāte iussit afferri sibi infantē: cūqꝫ oblatus fuisset triginta ab ortu habens dies ait ad eum bricius: adiuro te per deum ut si ego te generaui coram cūctis edicas. Aii. Respondens aūt infans coraz omni populo beato viro dixit: non es tu inquit pater meus. Aii. Sāctus bricius satisfaciens populo prunas ardentes ab urbe in birro suo detulit ⁊ ante sepulchrum beati martini coram populo ꝓijciens uestimētuz eius inustū apparuit. ℣. Just⁹ ut pal. Sup bn̄. aii. Populis aūt non credentibus sed ab episcopatu eum ꝓijcientibus romam petijt flens ⁊ eiulās atqꝫ dicens: merito hec patior qꝛ peccaui in sanctuz dei. Ad p̄mā aii. Post discessum. reliqua ferialiter agant. Ad tertiā aii. Tricesimo etatis sue. Cap. ℟. ⁊ ℣. de cōfes. pontifice. Ad sextam aii. Sanctus bricius.

Cap. R. ⁊ V. de cōfes. pontifice. Ad nonā ferialiter fiat. In festo beati othmari abbatis. Oratio.

SAncti othmari confessoris tui domine uenerāda festiuitas salutaris auxilij nobis prestet effectuz. Per. Lectio. j.

IGitur othmarus genere alamānoruz oriundus: in etate puerili a fr̄e suo retia curiensem perductus est: ⁊ in seruitio victoris earūdem partiū comitis multo tpe cōstitutus: ⁊ lr̄arum sciētia sublimat⁹ virtutum sectator morūqz laudabiliū possessor sacerdotij gradu cōscēdēs: ⁊ a sup̄dicto comite benigne retentus cuidā titulo sancti florini confessoris prelatus est. L. ij.

CUnqz morū eius probitas ⁊ sancte vite munditia lōge lateqz plurimorū aures rumore dulci aspergeret. Ualdraminus quidā qui sibi uastitatē heremi in qua scūs gallus cellulā cōstruxerat uelut a parētib⁹ hereditario ad se iure transmissam uēdicauit: eūdez othmarum auctore supradicto ad p̄ficiendū eidē cellule impetrauit. Et uoti cōpos effectus cellulaz cū oībus que ad eam ptinebāt illi solenniter cōmendauit: atqz ut sui melius desiderij conualesceret utilitas ad pipinū regem ꝓfectus eūdē abbatem p̄ntauit ⁊ locū cui eū p̄fecerat pridē proprietatis iure principi ꝯtradidit: omni instātia deposcēs ut regia auctoritate ex ītegro othmarus abbas eidē p̄ficeret loco. L. iij.

CUius petitioni iā dictus p̄nceps assensum p̄bens locū sibi traditū a viro uenerabili cōmēdauit ⁊ regularē inibi vitam instituere iussit. At ille regressus confestim bonimādrite studium in ipso exercitus initio vndiqz uersum congrua monachis habitacula ꝯstruxit: ⁊ ipsius sacri loci statū ad utilitatē diuini ꝑuitij studiosissime reformauit.

In octaua bti martini ep̄i ad vs̄ añe ⁊ p̄s feriales. Cap. V. super mg̃t añ. ⁊ or̄o ut in p̄mis V̄is festi eiusdez. Ad cōplet. ferialiter fiat. Ad matut. iuitat. Regē ꝯfessoruz dn̄m. Añe ⁊ p̄s feriales. V. de cōmuni ꝯfes. pontificis. L. j.

MArtinus igit̄ obitū suū longe ante presciuit: dixitqz fratribus suis dissolutionē sui corpis īminē. Interea causa extitit qua condedensem diocesim visitaret. Nam clericis inter se discordantibus ecclesie illius pacē cupiēs reformare: licet finē dierū suoꝝ non ignoraret ꝓficisci tn̄ ob istiusmodi causam nō recusauit: bonā hāc virtutū suarū ꝯsumationē existimans si pacem ecclesie reliquisset Lec. ij.

Itaq; ꝓfectus cum suo il/
lo ut semper frequentissi/
mo discipulorum sanctissimoq;
comitatu mergos in flumine cō
spicatur piscium predam sequi
⁊ rapacem ingluuiē assiduis ur
gere capturis: forma inquit de/
monū est. Insidiant̄ icautis: ca
piūt nesciētes: captos deuorāt ⁊
saturari non possunt deuoratis.

Imperat dein/ Lectio. iij.
de potenti virtute uerbo/
rum ut eum cui inatabāt gurgi
tē relinquētes aridas peterēt: de
sertasq; regiones: eo nimirū cir
ca aues illas usus imperio quo
demones fugare consueuit. Ita
grege facto omnes in vnum il/
le uolucres congregate: relicto
flumine montes siluasq; petie/
runt: nō sine admiratione mul/
torum qui tantam virtutem in
martino viderunt ut etiam aui/
bus imperaret. Ad laudes vna
sola añ. Dixerunt discipuli. ꝑs cō
sueti. Cap̄. ℣. ⁊ sup bñ. añ. sicut
in die. Ad primam añ. Dñe si ad
huc populo tuo. Reliqua feriali/
ter fiant. Ad tertiam añ. O virū
ineffabilem. Cap̄. ℟. ⁊ ℣. de con/
fes. Oratio ut supra. Ad sextam
añ. Martinus abrahe sinu. Cap̄.
℟. ⁊ ℣. de cōfes. Oratio ut sup̄.
Ad nonā ferialiter fiat. In festo
beate elisabeth vidue ad vs̄ sup
p̄os añ. Letare germania claro fe/
lix germine nascentis elisabeth ex re
gali semine. ꝑs. Laudate pue. do
minū. Añ. Que nexu coniugij da/
ta viro socia suaue iuguz dñi tulit ab
īfantia. ꝑs. Laudate dñm oēs gē
tes. Añ. Apta tandem viri uotis si
cut creuit viribus ita pijs sic deuotis
excreuit virtutibus. ꝑs. Lauda aīa
mea. Añ. Sic fulgebat in aspectu
exculta decētius paupertatem in af/
fectu colebat attentius. ꝑs. Lauda/
te dñm qm̄ bo. Añ. Quanto sese
deprimebat humilis nobilitas tanto
magis elucebat nobilis humilitas.
ꝑs. Lauda hierl'm. Cap̄. Mu/
lierē fortem quis inueniet. Re
quire in festo beate marthe. ℟.
Benedictus sit dominus deus om/
nis gratie qui coronauit ad portā pa
radisi hodie. Pauperculā sed exor/
tā regū ex progenie. ℣. Mulieres
opulente audite ⁊ facite ſm hanc ex
diuite factā uoluntarie. Paupercu/
lam. Hymn⁹. Nouū sidus emi/
cuit ℣. Specie tua. Super mg̃t
añ. Gaude celum terra plaude dies
adest digna laude plena dies gloria:
qua elisabeth antiquū castitatis ini/
micū elisit victoria pia mater ⁊ ma/
trona tuis sacris p̄cib⁹ interuentrix ⁊
patrona sis pro nobis oībus. Oro.

Tuorū corda fidelium q̄s
dñe de⁹ miſator illustra
⁊ btē elisabeth p̄cib⁹ gl'iosis fac
nos ꝓspera mūdi despicē ⁊ cele
sti semp ꝯsolatiōe gaudē. Per.

Ad cōplet. cap. regre in festo ut sup. Hy. Dies solennis agitur. ℣. Diffusa est gr̄a. Sup nunc dimit. an̄. In tātis piculis. Oro ut sup. In matut. iuitat. Regi deo iubilantes laudū per insignia. Exultemus uenerantes elisabeth solēnia. ps. Uenite exultemus. In primo nocturno an̄. Ex ore lactentium laudes deo perficit infantes egētiū dum quasi nutrix reficit. ps. Domine dn̄s noster. An̄. A calore charitatis calefacti pauperes iuxta prunas nuditatis letantur immemores. ps. Celi enar. An̄. Inquinati manus sorde reputans delitias infirmoruz mundo corde tractat immūditias. ℣. Specie tua ⁊ pulchri.

Beata elisabeth Lectio. j. lanthgrauia ex regali vngarorum prosapia ⁊ magnoruz ducum theotonie orta: coniunx ludouici lanthgrauij thuringie principis fuit. In qua dei spiritus cui delitie sunt esse cuz filijs hominum ab annis puellarib⁹ lusisse videtur dum in rebus tā ludicris q̄z seriosis suas actiōes in deum direxit. ℟. De paupertatis palea dum quasi granū germinat elisabeth īsignis Hēses ab area fidei disterminat meritis ⁊ signis. ℣. Aures surdis reſat cecis visuz repat ⁊ claudis īcessum. Hereses. Lec. ij.

Quoniam cum esset quinquennis ⁊ litteras omnino ignoraret ꝓuoluit se frequēter ante altare expandens corā se psalterium tanq̄z orans ⁊ ex bone indolis presagio frequenter genuflexionibus complicatis manibus coram altari deuote intendebat orationi ore pauimēto adherens. Hec nanq; ſm morem cuiusdam ludi in vno pede salliens puellas uersus capellam fugabat: ⁊ si quādo sub hac imagine ludi intrare nō poterat: saltim limina ⁊ parietes ecclesie deosculabatur. ℟. Ista regis filia hec contemptibilia mundi non elegit. Sed seipsa fortior seseq; sublimior se sibi subegit. ℣. Spiritum ieiunio carnem sub cilitio iugiter castigās. Sed seipsa. Lectio. iij.

Que in ludo annulorum ⁊ quolibet alio ludo spez vincendi ⁊ lucrandi in deo ponebat ut lucraretur promittens aliquot genuflexiones cuz aue maria gratia plena dominus tecum benedicta tu in mulierib⁹ ⁊ bn̄dictus fructus uentris tui. Quas si quando nō poterat ad implē dixit alicui puellule mensuremus que nostrum sit longior: ⁊ sic propter plures genuflexiones faciēdas ad terrā se prosternēs pluribus se cōmensurauit sicut ⁊ ipsa postmodū adulta plurib⁹ recognouit. ℟. O mirādā mulieris huius fortitudinē quam

in se vite ueteris sic occidit hominez. Et potestates aeris uertit in formidinē. ℣. Hec pugnatura stadio mente virū induit femur cingens gladio. Et. In secūdo noct. an̄. Ab itus regis filie oīs decor glorie nihil foris appetit laudis ⁊ honoris. ℣. Eructauit. An̄. Omnium refugio fortiter adheret dum viri solatio vidua careret. ℣. Deꝰ noster refugiū. An̄. Habens celo fundamentuz aurum super ⁊ argentum prudēter edificat dū pauperes letificat. ℣. Fundamēta. ℣. de virginibꝰ. L. iiij.

In ludo annulorū ⁊ quolibet alio de lucro suo dabat pro singulis decimam pauperibꝰ puellulis cū quibꝰ ludebat: quibꝰ etiā diuersa munuscula dabat pro singulis donis obligās recipiētes dicēdū aliquot pater noster cuz aue maria gr̄a plena dn̄s tecum bn̄dicta tu ⁊c̄. Gloriosa elisabeth aliquātuluz adulta beatuz ioānē euāgelistā tanq̄z castitatis custodē diu affectabat habere apl'm. ℟. Aspernata seculuz generosi sanguinis ꝑuipēdit titulū. Appꝑhedēs enim fusum manuū consilio victus querit usum. ℣. In gazophilatium vidua cū vidua totū mittēs p̄ciū. Appre. L. v.

Unde s̄m cōsuetudinem dn̄arū oīuz apl'oꝝ nominibus uel in cādelis uel in charta scriptis singulariter simulq̄z sup mixtū cōpositis singulis sibi apl'os noībus sorte eligentibus ipsa beata elisabeth or̄one facta s̄m suum uotum tribus vicibꝰ sorte btm̄ ioānem recepit apl'm in cuius honore quicq̄d petebatur uel muneruz uel offense relaxande: uel de quocunq̄z faciendo uel dimittendo nunq̄z negabat. ℟. Egens egenis largiens sibi nil retinuit. Celeste regnum ambiens hic presens omne respuit. ℣. Fide grandis spe secura manuz mittit ad futura. Celeste regnum. L. vj.

Que qn̄ compellebat̄ ire dormitum nō completis or̄onibus uotiuis in lecto orās frequēter eas complebat. Et in singulis diebus aliq̄d sibi detrahebat in aliquo frāgens uoluntatem suā pro deo. Naz cū optimū successum in ludo quocūq̄z haberet dixit: modo in optimo successu pro deo desistā. Et cuz plures fierent circuitus in chorea vno completo dixit puellis. Sufficit mihi vnus circuitꝰ pro mūdo: alios pro deo dimittam. ℟. Ceco nato cui nec sedes erāt oculorum instrumēta lucis dedit. Et nature decus redit per momēta temporum. ℣. Nouum hoc spectaculum idem isti uetus christi renouat miraculū. Et. In tertio noct. an̄. Deo decantent oīa qui vitam reddit mortuis elisabeth suffragijs ⁊ fugat de-

monia. ℟. Cantate dño. ℣. Añ. Iuste lux orta gratie late spargēs radium rectis corde studium ingerit letitie. ℟. Dñs regna. exul. Añ. Deus palam omnibus reuelās iusticiam salutarem gentibus per hāc iudit gratiā. ℟. Cantate dño. ℣. Elegit eam dñs. Septima lectio de euāgelio: Simile est regnū celoruz thesauro. cum sua omne require in cōi ẏginū. ℟. Famulis se famulā fecit hec btā coquine squaloribus gaudens deturpata. Et corgerēs idefessuz debiles debili orportat ad secessum. ℣. Sic sedula paupcula lauit istos illis strauit. Et.

Beata elisabeth Lec. viij. multa parua uota cōsueuit facere pro deo: uelut de manicis nō ꝓsiendis ante missam dieb⁹ festiuis: et de nō utēdis cyrothecis dieb⁹ dñicis ante meridiē. Ab his et huiusmodi multū ad cultū corporis et ad uanitatē seculi spectātibus que longū eēt enarrare pro reuerentia dei ex uoto abstinebat: sic ab adolescētia humiliter deū pre oculis: ipsum pre oībus factis suis inuocādo: dulciter noiando ante ipsuz omnes actus suos dirigendo. ℟. Aman in patibulo cū hester appendit holofernis dexteraz in caput extendit. Et suum periculo populuz defendit. ℣. Manum mittens ad fortia sic vincit innocentia. Et. Lxix.

In statu autē minoris etatis ꝗplurima grauamina et oppressiones sustinuit a secreta et potente familia aule in qua nutriebaꝫ traducta in quibus omnibus tam ẏborum ꝗ factorum amaris iniurijs et insultationibus sibi a sue religionis emulis illatis que bone ipsius indolis iaz in tenera etate cepte ac honestati et virtuti simul cum corporis incremento crescente inuidebant cū patientia: solū deum refugium sibi ponebat et spem. ℟. O lampas ecclesie riuos fundens olei medicina gratie nutrimentuz fidei. Tutelā presta pauidis calorem minus feruidis languidis medelam. ℣. Tu dei saturitas oliua fructifera cuius lucet puritas et splendent opera. Tutela. Ad laudes añ. Dñs elisabeth induit decore cuius nunc parata est sedes in honore. ℟. Dñs regna. deco. cū rel. Añ. Deo cum letitia seruiēs puella sub magistri manib⁹ sustinet flagella. Añ. Nec ad deuz sitiēs et curēs in siti carnis desiderijs didicit reniti. Añ. Domo rebus dum ablatis mendicat hospitium in camino paupertatis bñdicit dñm. Añ. In tantis virtutibus famule fidelis laudat omnis spūs dñm de celis. ℣. Diffusa est gratia. ℟. super bñ. añ. Cornu salutis hodie in turribus ecclesie dñs erexit: quo de manu philistei ca/

stra protexit fidei ac in viam gratie pacis ⁊ iusticie plurimos direxit. Ad horas diei añe de laud. Cap. sicut in festo ut sup. Ꝛia ⁊ ℣. de virginibus. Oratio ut sup. In secundis uesperis añ. Dñs elisabeth. cum reliquis. ps de virginibus. Cap. hym. ⁊ ℣. ut s. Super magt añ. Exultet uox ecclesie nam caput superbie elisabeth contriuit que non exaudiuit uocem exactoris cuius intercessio nobis ab hoc exilio reuertentes societ angelorum choris. Ad complet. ut s. In festo beati mauri martyris. Oratio.

Beati mauri martyris tui nos dñe quesum⁹ patrocinijs collatis non deseras ⁊ fragilitatem nostram eius meritis tuearis ⁊ precibus. Per. Lec. j.

Sanctus maurus cũ a parentibus christianissimus eẽt: habẽs multam substãtiam: quotidie in oratione ⁊ ieiunijs psistens: christo se semp cõmendabat. Cũqz viduis egenis oib⁹ dieb⁹ vite sue elemosynã tribueret: ad ultimũ paupib⁹ erogãs oĩa monasteriũ ĩgressus est. Cunqz cõplesset ibi sub habitu monastico annos decez ⁊ octo ⁊ ab oĩb⁹ frib⁹ diligeret: etiãqz ut pr̃ez omnes euz uenerarent. L. ij.

Postea cupiens pergere romã ad limina sancti petri: quo auxiliãte dño peruenit. Cum ꝟo illic demoraret annis tribus eodez tẽpore quo imperium obtinuit numerian⁹ impijssimus cepit per ciuitates uel ad ꝓuincias precepta urgẽter dirigere: ut siquis christian⁹ inuẽtus fuisset ⁊ non dijs ĩmolaret diuersis supplicijs maceratus morte afficeretur. Lcõ. iij.

Beatissimus aũt maur⁹ audiẽs uocẽ rabidã ꝑsequẽtis de urbe roma se subtraxit ⁊ in quodã specu cepit latẽter cõmorari. Cũ aũt illic demoraret mẽsib⁹ trib⁹: media nocte post or̃onẽ soporat⁹ est ⁊ vidit viruz splẽdiduz ꝟgã ferentẽ q̃si aureã in manu sua: dixitqz ad eũ: Surge maure qm̃ non te despexit deus quẽ ex toto corde ⁊ ex tota aĩa tua diligis: reuertẽ ⁊ ĩgredẽ in urbẽ romam sine aliq̃ mora.

In festo btẽ cecilie ꝟgis añe ⁊ ps feriales. Cap. Qui gl̃iat in dño gl̃ietur. Ꝛ. Btã cecilia. Hym. Virginis ꝓles. ℣. de virginib⁹. Sup magt añ. Virgo gl̃iosa semp euãgeliũ chr̃i gerebat in pectore suo nõ dieb⁹ neqz noctib⁹ a colloquijs diuinis ⁊ oratione cessabat.

Deus qui nos annua beate cecilie martyris tue solennitate letificas: da ut quaz ueneramur officio etiã pie conuersationis sequamur exẽplo. Per. Ad complet. cap. Oro.

hym. ⁊ ℣. de virginibus. Sup nunc di. añ. Cecilia famula tua. Oro ut sup. Ad matut. inuitat. Regem virginum. In primo noctur. añ. Cecilia virgo almachiuz exuperabat tyburtium ⁊ ualerianũ ad coronas uocabat. ps. Dñe dñs noster. Añ. Expansis manib⁹ orabat ad dñm ut eam eripet de inimicis. ps. Celi enar. Añ. Cilitio cecilia membra domabat deuz gemitibus exorabat. ps. Domini est terra. ℣. Specie tua ⁊ pulchri. L. j.

Cecilia virgo clarissima euangeliuz dñi semper absconditũ gerebat in pectore: ⁊ nõ diebus neqz noctib⁹ a colloquijs diuinis ⁊ orone cessabat. Hec ualerianũ quẽdã iuuenẽ habebat spõsum. Qui iuuenis in amore ꝟginis dũ purgeret diem constituit nuptiarum. Cecilia subtus cilitio induta ad carnem pro lineis desup auratis uestibus tegebat. ℟. Cantãtibus organis cecilia virgo in corde suo soli dño decantabat dicens: Fiat dñe cor meum ⁊ corpus meũ imaculatum ut non cõfundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orans commendabat dño quod timebat. Fiat.

Parentum enim vis ⁊ spõsi erat circa illã exestuans cura: sed nõ poterat amorem sui cordis ostẽdere: ⁊ ꝙ solum christum diligeret indicijs euidẽtissime aperiri. Quid multa? Uenit dies in quo thalamus collocatus est ⁊ cantantibus organis illa in corde suo soli dño decãtabat dicẽs: Fiat corp⁹ meũ ⁊ cor meũ imaculatũ ut nõ confũdar. ℟. O btã cecilia que duos fratres conuertisti almachiuz iudicẽ exuperasti. Urbanum episcopum in vultu angelico demonstrasti. ℣. Cecilia me misit ad uos ut ostendatis mihi. Urbanum episco. Lectio. iij.

Et biduanis ac triduanis ieiunijs orans cõmendabat dño qd̃ timebat. Inuitabat enim angelos precibus: lachrymis interpellabat apostolos: ⁊ sancta omnia christo famulãtia agmina exorabat ut suis eã precibus adiuuarent suãqz pudicitiã dño cõmendarent. Sed cuz agerent: uenit nox in qua suscepit cum sponso suo cubiculi secreta silentia: ⁊ ita euz alloquit. ℟. Uirgo gloriosa semper euangeliuz christi gerebat in pectore. Et nõ diebus neqz noctibus uacabat a colloquijs diuinis ⁊ oratione. ℣. Est secretuz ualeriane qd̃ tibi uolo dicere: angelum dei habeo amatorem qui nimio zelo custodit corpus meũ. Et In secundo noct. añ. Domine iesu christe seminator casti consilij suscipe seminum fructus quos in cecilia semiasti. ps. Eructauit. Añ. Beata cecilia dixit ad tyburtium hodie

te fateor meum esse cognatum quia amor dei te fecit esse contemptorem idolorum. ps. Deus noster refu. An. Fiat dñe cor meũ ⁊ corpus meum immaculatũ ut nõ ꝯfundar. ps. Fundamenta. ℣. Adiuuabit eã.

O Dulcissime atq; Lec. iiij. amantissime iuuenis est mysterium quod tibi cõfiteor si tu iurat⁹ asseras tota te illud obseruantia custodire. Jurat ualerianus spõsus se illud nulla omnino prodere ratione: nulla necessitate detegere. Tunc illa ait: Angeluz dei habeo amatorem qui nimio zelo custodit corpus meuz. Hic si uel leuiter senserit ꝙ tu me polluto amore contingas: statim circa te suũ exagitet furorem ⁊ amittes florẽ tue gratissime iuuẽtutis. ℟. Cilitio cecilia mẽbra domabat deuz gemitibus exorabat. Tyburtium ⁊ ualerianuz ad coronas uocabat. ℣. Nõ diebus neq; noctib⁹ uacabat a colloquijs diuinis ⁊ oratione. Tyburtium. L. v.

SJ autez cognouerit ꝙ me sincero ⁊ imaculato amore diligas ⁊ ꝟginitatem meam integram immaculatamq; custodias: ita te quoq; diliget sicut me: ⁊ ostendet tibi gratiã suam. Tunc ualerianus nutu dei correptus ait: Si vis ut credam sermonibus tuis: ostende mihi ipsum angelum: ⁊ si probauero ꝙ uere angelus dei sit faciã quod hortaris. Si autem virum aliuz diligis: te ⁊ illuz gladio feriam. ℟. Ceciliam intra cubiculum orantem inuenit ⁊ iuxta eam stantem angelum dñi. Quem vidẽs ualerianus nimio terrore correptus est. ℣. Angelus dñi descendit de celo ⁊ lumen refulsit in habitaculo. Quez. L. vj.

TUnc ait beata cecilia: Si consilio meo promittas te acquiescere ⁊ permittis te purificari fonte perhenni ⁊ credas vnum esse deum in celis: poteris eum videre. Ait ei ualerianus. Et quis est qui me purificet ut ego angeluz dei videam? Dicit ei beata cecilia. Est senior qui nouit purificare homies ut mereant̃ videre angelum. Dicit ei ualerian⁹. Et ego ubi hũc senem reqram? ℟. Dñe iesu christe pastor bone seminator casti consilij suscipe seminuz fructus quos in cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi ouis tibi argumẽtosa deseruit. ℣. Nam sponsum quem quasi leonẽ ferocem accepit ad te quasi agnuz mansuetissimum destinauit. Cecilia. In tertio noctur. an. Credimus christum filium dei uerum deum esse qui sibi talem elegit famulam. ps. Cantate. j. An. Nos scientes sanctum nomen dñi negare non possumus. ps. Dñs regnauit exultet. An. Tunc ualerianus perrexit ad

antistitem ⁊ signo qđ accepit inuenit sanctũ urbanum. ps. Cãtate. ij. ℣. Elegit eã dñs. Septima lectio de euangelio: Simile est regnum celoꝝ decem ꝟginibus. cuꝫ sua omel. reqre in cõmuni ꝟginũ. ℟. Beata cecilia dixit tyburtio: hodie te fateor meũ esse cognatũ. Quia amor dei te fecit esse ꝯtemptorez idoloruꝫ. ℣. Suscipe dñe seminum fructus quos in cecilia seminasti. Quia.

Respondit ei cecilia. Uade in tertiũ miliarium ab urbe via que appellat̃ appia: illic inuenies pauperes a transeuntibus alimonie petẽtes auxiliũ. De his enim mihi semper cura fuit: ⁊ optime hi mei secreti sunt ꝯscij: hos tu dum videris dabis eis bñdictionem meam dicens: Cecilia me misit ad uos ut ostẽdatis mihi sanctũ urbanum qm̃ ad ipsum habeo secreta que ꝑferam. ℟. Cecilia me misit ad uos ut ostẽdatis mihi sanctũ urbanum. Quia ad ipsum habeo secreta que ꝑferam. ℣. Tunc ualerianus ꝑrexit ad antistitẽ ⁊ signo qđ accepat inuenit sanctũ urbanũ. Quia. L. viij.

Hunc cum videris indica illi oĩa ꝟba mea: ⁊ cum te purificauerit induet te uestibus nouis ⁊ cãdidis: cum quibus mox ut ingressus fueris istud cubiculũ videbis angeluꝫ dñi etiã tuuꝫ amatorem effectũ: ⁊ oĩa que ab eo poposceris impetrabis. Tunc ualerianus perrexit ad antistitez ⁊ ꝟm ea signa que accepat inuenit sanctuꝫ urbanũ episcopũ qui iam vir confessor erat: ⁊ inter sepulchra martyrum latitabat. ℟. Dum aurora finem daret cecilia dixit. Eya milites christi abijcite opa tenebrarum ⁊ induimini arma lucis. ℣. Cecilia ualedicẽs fr̃ibus ⁊ exhortans ait. Eya. Ad laudes añ. Cantãtibus organis cecilia dño decantabat dicẽs fiat cor meum immaculatũ ut non ꝯfundar. ps. Dñs regna. deco. cum reliqs. Añ. Est secretum ualeriane qđ tibi uolo dicere: angeluꝫ dei habeo amatorem qui nimio zelo custodit corpus meum. Añ. Ualerianus in cubiculo ceciliam cum angelo orãtem inuenit. Añ. Benedico te pater dñi mei iesu christi quia per filiuꝫ tuuꝫ ignis extinctus est a latere meo. Añ. Cecilia famula tua dñe quasi ouis tibi argumentosa deseruit. ℣. Diffusa est. Sup bñ. añ. Dum aurora finem daret beata cecilia dixit: eya milites christi abijcite opera tenebraruꝫ ⁊ induimini arma lucis alla. Ad horas diei añe laud. Cap. ℟ia ⁊ ℣. de cõmuni virginum. In secundis uespis añe de pluribus martyribus. Pro sancta felicitate martyre cum filijs suis quia est patrona: scilicet. Hec est uera fraternitas. cuꝫ reliqs. ps.

Laudate pueri. cum rel. Cap. Sancti per fidē. R. Isti sunt sancti. Hym. Sanctoꝝ meritis. V. Exultent iusti. Super magt an. Omnipotēs deus qui glorio. Oro.

PResta quesumus omps deus ut beate felicitatis martyris tue eiusqꝫ filioꝝ solennia recensentes: meritis ipsius ꝓtegamur ⁊ ꝑcibus. Per. Deinde pro sācta cecilia an. O beata cecilia que duos fres conuertisti ⁊ almachium iudicem superasti: urbanū episcopū in vultu angelico demōstrasti. V. de virginibus. Oro ut sup. Ad cōplet. cap. Sācti mei qui in isto. Hym. Cedunt gla. V. Exultabūt sancti. Sup nūc dimittis an. Si corā hoibus. Oratio ut supra. Ad matut. iuit. ane ps V. ⁊ Reia de pluribus martyribus. Lectiōes de passione eoruꝫ. require in festo septem fratrū. Septima lectio de euang: Descēdens iesus de mōte stetit in loco cāpe. cum sua omelia ac rel. oibus de pluribus martyribus. In secūdis Vis an. Virgam virtutis tue. cum rel. ps de pluribus martyribus. Cap. R. hym. V. ⁊ an. sup mgt. Pro sācto grisogono de vno martyre. Oro.

ADesto dne supplicationibus nris ut qui ex iniquitate nra reos nos esse cognoscimus beati grisogoni martyris tui intercessione liberemur. Per. Deinde pro sancta felicitate an. Gaudēt in celis aie sāctoꝝ. V. Exultent iusti. Oro ut supra. Ad complet. cap. hym. V. ⁊ sup nūc dimittis an. de vno martyre. Oro ut sup. Ad mat. inuit. ane ps V. ⁊ Reia de vno martyre. Lec. j.

PRetextati illustris viri filiā anastasiam legimus a grisogono viro christianissimo eruditam: ad cuius notitiam hac occasione ꝑuenit. Cuꝫ nobilis nata ita plurimum posset ut vix parē inter mronas habere potuisset: induebat se vilissimo habitu ⁊ vni⁹ puelle usa ꝯsortio carceres circuibat. Erāt enim in vinculis ⁊ in carcerib⁹ milites christi quos ista aliter visitare non poterat nisi paupem se mētiret esse terrenam: ut celestes diuitias occuparet. Lec. ij.

IBat ergo per custodias publicas ⁊ carcerū custodes ꝓut poterat pecunijs redimebat. Ingressa Vo licet oib⁹ tribulatis ministraret: erga sāctos tn qui pro dei amore erant in vinculis sollicita satis cura erat attonita lauare pedes: vngere capita: pectere crines quos lōga carcerum nutrierāt claustra. L. iij.

INterea dum hec assidue ageret atqꝫ a mariti cōsortio simulata egritudine cessaret

puenit ad notitiam zelantis viri
hanc plebeio cultu visitare cum
omni sollicitudine dei confesso
res carceres circueundo. Tunc
indignatus vir eius publius: ta
les domui sue deputauit custo/
des: instituitq; ut anastasiam nō
permitterent nec fenestrelle cu
iusq; aditum aspicere. Lec. iiij.

Erat tñ in vinculis iussu
diocletiani qdam vir dei
noīe grisogonus qui per bieni/
uz in vicario officio degēs mul
ta perpessus sancte anastasie ali
monia fouebat. Hic erat apud
ruffuz quēdam vicarium quem
dñs ihesus christus cuz omni do
mo sua per beatū grisogonuz lu
cratus est. Igit duz nullus esset
qui ab anastasia posset dirigi:
anicula quedam inuēta est chri
stiana que in vicino scē anasta/
sie cōmanēs: curas ut est solituz
aniculis infantium ac mulieruz
necessitate agere videbat. L. v.

Ac occasione domuz be/
ate anastasie ingressa ce/
pit esse media inter ipsam t oēs
dñi confessores. Inter quos taz
nobilitate terrena q̄z in diuina
sapientia mirificus ac preclarior
oībus ꝓbatur sanctus grisogo/
nus. Hic nāq; a memorata ani/
cula pcepit scē anastasie epl̄am:

Scuius iste est text⁹. L. vj.

Ancto ꝓfessori christi: ana
stasia. Licet pater mihi cultor fu
erat idolorū: mater tamen chri/
stianissima fausta semp vixisse
probat t casta. Hec me inter ip/
sa cunabula fecit fieri christianaz:
post cuius decessum sacrilegi iu
guz mariti susceptricuius deo mi
serante thoruz mentita infirmi/
tate declinans die noctuq; dñi
mei iesu christi amplector: uesti/
gia. Septima lectio de euange
lio: Siquis vult uenire post me
abneget. cuz sua omnia. requi/
re in cōi vnius martyris. L. viij.

In diebus illis diocletia/
nus in aquileia positus
cum interficeret christianos: re/
latio ad eum cucurrit de christia
nis omnibus ꝑfecture urbane.
Unde iussit impator: debere om
nes interfici: ad se ꝙ grisogo/
num destinare ꝓcepit. Hūc ꝓse
cuta est anastasia cuz esset nobi/
lis t elegātissimi corporis femi
na: ita viriliter agebat ut apud
aqleiam faceret sanctis obsequ
meliora q̄z fecerat rome. L. ix.

Interea grisogonum no/
minatissimum sceleratissi
mus diocletianus sibi presenta
ri iubet. Cui cuz diceret: accipe
ꝑfecture dignitatez generis tui:
deos adora t sacrificando con/
decora: respōdit. Unum deum
mente adoro: corde colo: sincer
ris actibus uenero: istoz autez

deoruz dearũqz simulachra que demonum thecas noui esse: in quibus demones manent execror atqz accepta potestate comminuo. Potestatem ꝟo a te promissam quasi lutũ qui pedibus calcat abijcio. Tunc iussit eum duci diocletianus ad locum qui dicitur ad aquas gradatas ⁊ ibi decollari: corpusqz eius ad littus qui dicit ad salt⁹ in quo tres sorores christianissime cõmanebant: agape: ciconia: ⁊ hyrene cum sancto zoylo p̃sbytero. In secũdis uespis añe ⁊ p̃s de vno martyre. Cap̃. pro sancta katherina. Qui gloriatur in dño. ℟. Surge virgo ⁊ nr̃as spõso p̃ces aperi tua uox est dulcis in aure dñi que pausas sub vmbra dilecti: Ab estu mundi trãsfer nos ad amena paradisi. ℣. Pulchra syon filia pro mortali tunica agni tecta uellere ⁊ corona glorie. Ab. Hymnus. Katherine collaudemus. ℣. Specie tua ⁊ pulchri. Ad magt añ. Uoce cordis ⁊ oris in laudem sui redemptoris consurgat omnis plebs fidelis cuius mediante gratia martyr ⁊ virgo katherina facto clamore hora matutina exiuit obuiam christo sponso qui sedet super cherubin cũcta videns in abscõso ferens sertum rose ⁊ lilij cum triumpho martyrij euasit minas tortorum o beata virgo ora iugiter pro reatibus supplicum tuoꝝ. Oratio.

Deus qui dedisti legem moysi in sumitate montis synai ⁊ in eodem loco per angelos tuos corpus beate katherine virginis ⁊ martyris tue mirabiliter collocasti: p̃sta quesumus ut eius meritis ⁊ intercessione ad mõtem qui christus est ꝑuenire ualeamus. Per. Ad cõplet. cap̃. Sapiẽtia vincit malitiam. Hym. Post hec blandis. ℣. Diffusa est gr̃a. Sup nunc dimittis añ. Inclyta sancte virginis katherine solẽnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue virgo deo digna aue dulcis ⁊ benigna obtine nob̃ gaudia que possides in gloria. Post orationem beate katherine fiat memoria pro sancto grisogono martyre cũ añ. ⁊ ℣. de vno martyre. Oratio ut supra. In festo beate katherine virginis ⁊ martyris ad matut. inuitat. Adoretur virginum rex in seculorũ seculis. Uirgini qui katherine contulit celestia. p̃s. Uenite exul. In primo noctur. añ. Uirgo sãcta katherina grecie gẽma urbe alexandrina costi regis erat filia. p̃s. Dñe dñs noster. Añ. Specie corporis decora nimis enituit sed fide pulchrior sponso superno placuit. p̃s. Celi enarrant. Añ. Tradit ergo a patre doctoribus precipuis instruenda libera lib⁹ studijs. p̃s. Dñi est terra. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine. Lec. j.

Maxentius imperator anno regni sui.xxxv.residens in ciuitate alexandrinorũ feralia per ꝓuincias vicinas misit edicta:iubens omnes regni incolas diuites ⁊ pauperes ad templum cõuenire ⁊ solẽne diis sacrificium offerre. Fit itaq; cõuentus vniuersalis ad pretorium regis astante imperatore ante simulachra deoꝝ:iuxta possibilitatem suam:diuites tauros ⁊ oues:pauperes ꝟo uolucres viuos offerebant. ℟. Nobilis ⁊ pulchra prudens katherina puella. Flagrat amore dei spernit uana gaudia mundi. ℣. Cui rex carne pr̃ fuerat reginaq; mater. Flagrat. L.ij.

Hac in ciuitate alexandrinorum erat quedam puella annorũ duo de viginti speciosa ualde:sed quod pluris est erat religiosa fide: regis quondam costi nomine filia vnica liberalibus studijs ab annis puerilibus erudita nomine katherina. Hec itaq; in palatio patris residebat cum ex templo idolorum hinc sonus animalium ⁊ tibicinum:hinc multimodum genus organorũ auribus suis insonuit. ℟. Martyrium sitiens libamina cesaris horrens. Exclamat christum preter quem nil ueneran/dum. ℣. Demonijs plena sunt hec ait idola templi. Exclamat. L.iij.

Que causam reqrens cuz ex nuncio didicisset: assumptis secum aliquibus de familia ad templuz usq; properauit: ubi quosdam deplorantes aspexit qui se christianos esse fatebant̃:sed metu mortis ad prophana sacrificia impellebãtur. Beata ꝟo katherina uehemẽti dolore sauciata:pectus ⁊ linguam christi signaculo muniẽs audenter ad conspectum imperatoris prorupit. ℟. Hec qnqua genos oratores supatos. Dirigit ad celos auruz uelut igne probatos. ℣. Efficiens testes fidei quos ꝑtulit hostes. Dirigit. In secundo noctur. an̄. Cum esset adhuc in annis virgo puerilibus:charis orbata parentibus mundi renunciauit opibus. ps̄. Eructauit. An̄. Maxentius instat impius cum idolorum cultibus: puella uoce lib̃a hec sunt clamat demonia ⁊ deum te solum christe predicat os virgineum. ps̄. Deus nr̃ refugium. An̄. Cesar electos conuocat rhetores ⁊ grãmaticos aduersus illam disputaturos quos vincẽs virgo christi fidez docuit ⁊ martyres dignos deo exhibuit. ps̄ Fũdamẽta eius. ℣. Adiuuabit eaz. L.iiij.

Cui sic ait: Salutationem tibi imperator ferre nos ⁊ ordinis dignitas ⁊ ratiõis via monebat: si hec que cultibus demonuz exhibes creatori tuo

impenderes: z solam illius ma
iestatem adorandam intellige/
res: per quē reges regnant: per
quem mundi elementa initiuz
sumpserunt atqz subsistunt. Nō
enim sunt dij plures sed vnus:
z viuentium formator deus qui
sicut cuncta creauit ita imperio
suo cūcta coercet atqz disponit.
℟. Impius hanc cesar fisti iubet an
te tribunal. Hāc ut puertat sicut dra
co uel leo certat. ℣. Illa manet con
stās nec blāda nec aspa curās. Hāc.

QUm hec puel Lectio. v.
la loqueretur imperator
vultus ipsius claritatem z uer/
borum constantiam admirans
ait: Si nostrorum philosopho/
rum gymnasijs o virgo erudiē
da persedisses: deorum nostro/
rū numina diuinitatis honore
uacua nequaqz astrueres. Duz
ergo nos incepta sacra peragi/
mus te interim oportet nos cu/
stodire quia nobiscum itura es
ad palatium z regijs honoran/
da muneribus si nostris acqui/
escas iussionibus. ℟. Virgo fla/
gellat cruciāda fame religat carcere
clausa manet lux celica fusa refulget.
Fragrat odor dulces cantant celi ag/
mina laudes. ℣. Spōsus amat spō/
sam saluator visitat illam. Fragrat.

HEc dicens ac Lectio. vj.
cersito clanculum nun/
tio misit litteras regio anulo si/
gnatas per infrafacentes prouin
cias ad omnes rhetores z grā/
maticos ut ad pretorium alexā
drinum eo studiosius occurrāt
quo imperator altis illos hono
ribus donandos promittit: tā/
tū si hanc temerariam cōciona/
tricem suis assertionibus supe/
ratam reddiderint. ℟. Horren/
do subdenda rotarum machinamen
to virgo deum clamat de celis ange/
lus astat. Ecce repētinam dat plebs
roteqz ruinam. ℣. Tanqz chalde/
is quondam formax babylonis. Ec/
ce. In tertio nocturno añ. Glo/
riosam virginem tyrannus flagella/
ri imperat ac cruciandā fame in car
cere reclusit: cui escam per columbā
christus fecit ministrari. ℣. Lanta
te. j. Añ. Illa deo cum agit grates
in tenebris lux emicat fragrat odor
vincens balsama adest vnctio ange/
lica: lacero corpori celestia adhibēs
medicamina. ℣. Domin⁹ regna
uit exultet. Añ. Cum cetu virgi/
neo aduenies saluator sponsus spon/
sam pie visitat consolatur z roborat
constans esto ait filia tecum ego sum
nil timeas. ℣. Cantate domino.
j. ℣. Elegit eam dominus. Septi
ma lectio de euangelio: Simi/
le est regnum celorum decem
virginibus. cum sua omelia. re
quire in communi virginum.
℟. O qz felices per te scissima plu/
res. Quos iubet occidi pro christo

turbidus hostis. ℣. Cum duce por
phirio fit martyr cesaris uxor. Quos

PEragratis ergo ꝓ/ L.viij.
uincie finibus regis nun
cius properanter alexādriā re/
uertitur: ducens secū quinqua/
ginta viros qui se in omni sapiē
tia mūdi excedere ultra omnes
asserebāt mortales. Interea vir
go sancta sub custodia seruaba/
tur: cui consilium regis de con/
flictu imminenti nunciabatur.
Ipsa ꝟo impterrita militie sue
agonem dño cōmendabat. ℟.
O mater nostra ter sancta quaterq;
beata. Cum prece deuota famulan/
tum suscipe uota. ℣. Iam christo iū
cta spōsoq; tuo decorata. Cū. L.ix.

CUi angelus domini ap/
paruit dicēs: Constāter
age grata deo puella quia tecuz
est dominus pro cuius honore
certamen inisti. Ipse affluentis
uerbi impetum fundet in os tu
um: cui aduersarij resistere non
preualebunt: sed insuper per te
conuersi ad christum cum pal/
ma martyrij vite ianuam introi
bunt. Sedente itaq; imperato/
re pro tribunali assunt oratores
pompose eloquētie fastu tumē/
tes. Astat ⁊ puella fidēs in dño.
℟. O christi pietas o virt⁹ atq; po/
testas virginis ex membris sacri fun
dit vnda liquoris. Unde fides egris
Infudit dona salutis. ℣. Virginis
ob meritū manet hoc memorabile si
gnum. Unde. ℣. Gloria patri ⁊ fi/
lio ⁊ spiritui sancto. Infudit. Pro/
sa. O christe virginuz gloria. Spon
sus palma ⁊ victoria. Te virgo bea/
ta cernit hodie katherina in pr̄is dex
tera. Obtinet ut sponsa tua gaudia.
Eius presta nobis per merita. Dona
sa. Ad laud. añ. Passionē glori/
ose virginis katherine deuota plebs
celebret fidelis qui sui memores deo
cōmēdat meritis ⁊ iuuat beneficijs.
ps. Dñs reg̃. deco. cuz rel'. Añ.
Post plurima supplicia martyr al
ma ad decollandum est ducta ad ce
lum manus oculos tendens collum
sub iugulo orat dans gloriam deo.
Añ. Expecto pro te gladiuz iesu rex
bone tu meum da paradiso spiritum
⁊ fac misericordiam meam agentib⁹
memoriam. Añ. Vox de celis into/
nuit ueni dilecta iam ueni intra tha/
lamum sponsi tui quod postulas im
petrasti pro quibus oras salui erunt.
Añ. Quia deuotis laudibus tua so/
lēnia virgo recolimus o beata kathe
rina ora pro nobis quesum⁹. ℣. Dif
fusa est gratia. Super bñ. añ. Be
nedictus dñs rex celestis qui per me
rita beate katherine virginis mede/
lā languidis prestat sanitatis ipsius
corporis oleo feliciter punctis. Ad
horas diei añe de lau. Cap̄. ℟ia
⁊ ℣. de virginib⁹. Oratio ut su/
pra. In secūdis uespis añ. Vir/
ginis eximie katherine martyris al/

me festa celebrare da nobis rex pie
christe. ps. Dixit dñs. cū rel. de
virginibus. Añ. Hec mundum
spernens ⁊ mundi florida ducēs pro
nihilo ueram studuit cognoscere vi-
tam. Añ. Cepit amare deū totūq;
relinquere mundum celica mēte pe
tens ⁊ christo semper adherēs. Añ.
Hanc piusut propriam sibi christus
sumere sponsam dignatus celi proue
xit ad atria summi. Añ. O q̄ miri
ficis deus ordinat omnia sanctis vir
ginibus magnos tribuens ex hoste
triūphos in quibus eternam meruit
katherina coronam. Cap. pro san
cto clemente papa de vno mar
tyre. R. Phebus ⁊ corneli⁹. Hy.
⁊ v. de vno martyre. Sup mgt
añ. Oremus omnes ad dominum
iesum christum ut confessoribus su-
is fontis uenas aperiat. Oratio.

DEus qui nos annua bea
ti clementis martyris tui
atq; pontificis solennitate letifi
cas: concede propitius ut cuius
natalitia colimus virtutē quoq;
passiōis imitemur. Per. Dein
de fiat memoria pro scā kathe-
rina cum añ. Aue gemma clarita
tis ad instar carbunculi: aue rosa pa
radisi more fragrans balsami: kathe
rina virgo felix gloriosa meritis assi-
stentes tuis festis celi iunge gaudijs.
v. Specie tua ⁊ pul. Oratio ut su
pra. Ad complet. cap. hym. v. ⁊
super nunc dimittis añ. de vno
martyre. Oratio ut supra. In fe
sto beati clemētis inuit. añe no
cturnales ps ⁊ v. de vno mar-
tyre. Passio sancti clemētis pa-
pe ⁊ martyris. Lectio. j.

TErtius romane ecclesie
presuit beatus clemēs papa qui
disciplinam apostoli petri secu-
tus ita morum hortamentis pol
lebat ut iudeis ⁊ gentilib⁹ ⁊ om
nibus christianis complaceret.
Diligebant enim eum gentiles
quoniam nō execrando sed ra-
tionem reddendo ex eorum li-
bris ⁊ cerimonijs ostēdebat ubi
nati ⁊ vnde nati essent hi quos
deos putarent ⁊ colerēt ⁊ quid
egissent uel qualiter defecissent
euidentissimis astruebat docu-
mentis: ipsos v̄o gētiles posse a
deo idulgētiā ꝯseq si ab eoꝝ cul
tura recederēt. R. Iste scūs ꝓ le.

IUdeoruz v̄o hoc Lec. ij.
ordine gratia utebatur q̄
patres eorum amicos dei assere
ret: ⁊ legem eoruz sanctam ⁊ sa-
cratissimaz memoraret in eo q̄
promissum abrahe non negarēt
in christo fuisse completuz idest
q̄ in semine abrahe deus hēdi-
tandas promiserit omnes gen-
tes: ⁊ q̄ dixerit ad dauid: de fru
ctu uentris tui ponam super se-
dē tuā. ⁊ q̄ per ysaiā cōfirmaue
rit: q̄ virgo in utero cōciperet ⁊
pareret filiū cuius nomē uoca-

bit emanuel. ℟. Just⁹ ger. L.iij.

A Christianis ꝟo ideo q̃z maxime diligebat q: singularum regionum inopes nominatim habebat scriptos ⁊ hos quos baptismi sanctificatione illuminauerat non sinebat publice fieri mendicitate subiectos. Quotidiana itaq; predicatione mediocres ac diuites cõmonebat ne paterent baptizatos pauperes a iudeis uel gẽtilibus stipem publicam accipere ⁊ vitaz baptismatis sanctificatione mũdam cibis gentilium inquinare. ℟. Desiderium. Lectio.iiij.

HIs ⁊ plurimis huiuscemodi predicationũ floribus pollens tam deo q̃z hominibus rationabilib⁹ cõplacebat irrationabilibus ꝟo placere nemo potest: quod de eo ꝓbat. Et ideo non timuerunt iniurias hominũ irrõnabiliũ hi q̃rũ ratio hec erat ut displicerẽt infidelibus ⁊ non timerent. ℟. Iste cognouit.

SIc factum est ut nec L.v. aurelianum nec sisinniũ: amicos imperatoris expauesceret clemens papa: cum ⁊ domicillam virginem neptem domiciani principis sponsam aureliani credentem christo ⁊ virginez sacro uelamine ad integritatis perseuerantiam consecraret: ⁊ theodoram sisinnij coniugẽ cõuersam a simulachris: deo castitatis propositum profiteri minime prohiberet. ℟. Stola. L.vj.

QUam vir suus in zelo ducens ecclesiam intrantez occulte prosecutus est studens audire ⁊ videre qd esset uel pro qua re uxor eius ad ecclesiam festinaret. At ubi a beato clemẽte papa oratio fusa est: ⁊ a populo dictum est amẽ: statim sisinnius cecus ⁊ surdus fact⁹ est. ℟. Coronã auream. Septima lectio de euangelio: Nemo accendit lucernam. cuz sua omel. regre in cõmuni ꝯfessoꝝ. ℟. Orãte scõ clemente apparuit ei agnus dei de sub cuius pede fons viuus emanat. Fluminis impet⁹ letificat ciuitatem dei. ꝟ. Uidi sup̃ montẽ agnũ stãtẽ de sub cuius pede fons viuus emanat. Flu.

TUnc dicit sisinni⁹ L.viij. ad ꝟuos suos. Tollite mecito ĩter manus uestras ⁊ foras eijcite quoniã oculi mei ceci facti sunt: ⁊ aures mee ita effecte sunt surde ut penitus nihil audire ⁊ videre preualeã. Pueri aũt eius gyrabãt cuz eo intus in ecclesia tota inter populos virorũ ⁊ mulierũ orantiũ: ⁊ ad ianuas vñ ingressi sunt ꝑuenire nõ poterãt. Sic factũ est ut gyrãdo in errorẽ cõuerterent ⁊ ad dñam suam ubi orabat deuz cum suo dño peruenirent. ℟. Dedisti dñe

habitaculum martyri tuo clemēti in mari in modum tēpli marmorei angelicis manibus p̄paratuz. Iter prebēs populo terre ut enarrent mirabilia tua. ℣. Hoc dñe ad laudez ⁊ gloriā nois tui fieri uoluisti. Iter. L.ix.

ET cum videret theodora seruos suos portātes dominū suum excecatum ⁊ in gyro in uanum laborantes: p̄mo quidem declinauit aspectuz ab eis putans eum apertis oculis se aspicere: ⁊ misit ex pueris qui cum ipsa erāt ut sciret quid ipsi uellent cum dño suo circūeuntes. At illi dixerunt. Dñs noster dum vult videre qd̄ nō licet ei videre ⁊ audire secretum inclytū excecatus ⁊ surdus effectus est. ℟. Phebus ⁊ corneli⁹ discipuli beati clementis dixerūt ad populum. Oremus omnes ad dominum ut ostendat nobis martyris sui corpus. ℣. Inuenerunt in moduz templi marmorei habitaculuz a deo paratum. Oremus. Ad laudes añ. Orante sancto clemente apparuit ei agnus dei. ps̄. Dñs regnauit deco. cum reliquis. Añ. Uidi supra montem agnum stantem de sub cuius pede fons viuus emanat. Añ. De sub cuius pede fons viuus emanat fluminis impetus letificat ciuitatem dei. Añ. Non meis meritis ad uos me misit dominus uestris coronis participem me fieri. Añ. Oēs gentes per gyrum crediderunt christo domino. Super bñ. añ. Dedisti domine habitaculuz martyri tuo clementi in mari in modum templi marmorei angelicis manibus preparatum iter p̄bens pplo terre ut enarrent mirabilia tua. Ad horas diei añe de laudibus. Capitulum ⁊ ℟ia de vno martyre. Oratio ut supra. In secundis uesperis añe de laudibus. p̄s capl̄m hym. ℣. ⁊ super magt̄ añ. de vno martyre. Oratio ut supra. Ad cōpler. ut supra per totum. In vigilia sancti andree apostoli. Secūdū

IN illo tempore: ioannē. Stabat ioannes ⁊ ex discipulis eius duo: ⁊ respiciens iesum ambulantem dicit. Ecce agnus dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentez ⁊ secuti sunt iesum. ⁊ reliqua. Omelia uenerabilis bede presbyteri.

TAnta ac talis est scripture diuine sublimitas: ut non solum uerba que a sanctis uel ab ipso domino dicta referuntur: sed etiam circunstantia rerum que simpliciter posita videtur spiritualibus sit plena mysterijs. Ecce enim narrāte euāgelio fratres charissimi audiuimus quia stabat ioānes ⁊ ex discipulis eius duo: ⁊ respiciens iesum ambulantem dicit: Ecce agnus dei. Ad nonam añ.

Maximilla chõ amabilis. Lañ.

Benedictio dñi sup caput iusti: ideo dedit illi hereditatem ⁊ diuisit ei partē in tribubus ⁊ inuenit grām in ꝓspectu oīs carnis. ℟. ⁊ ℣. de aplis.

Oremus omps Oro. deus ut beatus andreas apostolus tuum pro nobis imploret auxiliū: ut a nris reatibus absoluti a cunctis etiam periculis exuamur. Per. Ad uesperas ut in principio sanctuarij continetur per totum.

Explicit pars estiualis de scis.

De ueneratione beate marie virginis sm rubricam aquileiensem. Ad vs ps feriales. Cap.

AB initio ⁊ ante secula creata suꝫ ⁊ usqꝫ ad futurum seculuꝫ non desinam. ⁊ in habitatione sancta coram ipso ministraui. Re. Felix nãqꝫ. Hymnus. Aue maris stella. V. Specie tua. Super magt an. Alma redẽptoris mater que ꝑuia celi porta manẽs ⁊ stella maris: succurre cadenti: surgere qui curas pplm tu que genuisti natura mirante tuum sanctum genitorem: virgo prius ac posterius gabrielis ab ore sumens illud aue peccatorum miserere. Oratio.

COnce de nos famulos tuos quesumus dñe deus nr̃ ꝑpetua mẽtis ⁊ corꝑis sanitate gaudẽ. ⁊ gl̃iosa beate marie semꝑ virginis intercessione a p̃senti liberari tristitia ⁊ eterna ꝑfrui letitia. Per. Ad complet. cap.

EGo mr̃ pulchre dilectionis ⁊ agnitionis ⁊ scẽ spei: in me oĩs gr̃a vie ⁊ vitatis: in me omnis spes vite ⁊ vtutis. Hym. Virgo singularis. V. Diffusa. Sup nunc di. an. Pulchra es ⁊ decora filia hierusalem terribilis ut castroꝝ acies ordinata. Oro.

BEate ⁊ gloriose virginis marie quesumus dñe intercessio gloriosa nos ꝓtegat ⁊ ad vitaꝫ ꝑducat eternam. Per. Inuit. In honore beatissime virginis marie Jubilemus dño. ps. Venite. In primo noct. an. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui colũbarum. ps de virginibus. An. Sicut liliuꝫ inter spinas sic amica mea inter filias. An. Fauus distillans labia tua sponsa ⁊ odor vnguentorũ tuorum sicut odor thuris. V. Specie tua. Absolutio. Precibus ⁊ meritis sanctissime dei genitricis marie saluet ⁊ ꝓtegat nos omnipotẽs pius pater ⁊ misericors dñs. Amen. Jube dõne benedicere. Alma virgo virginum intercedat pro nobis ad suum dilectum filiũ. Amen. Sãcta dei genitrix sit nobis pia auxiliatrix. Amen. Oret uoce pia pro nobis virgo maria. Amen. Sermo beati augustini epi. L. j.

CAstissimum marie virginis uterum spõse virginis clausum uentris cubiculum filij virginis signatum pudoris cenaculuꝫ: merito plenissime collaudarem si messem meterem quã non seminarem. Deniqꝫ sic dicit apostolus: Quecunqꝫ seminauerit homo: hec ⁊ metet. Verum est: omnino uerum est: hoc omnem hominem metere quod seminauit. Deus solus põt metere qd̃ non seminauit: sicut ⁊ ipse filius virginis in quadam euangelica le

ctione ait: Meto ubi non semi/
naui. ⁊ colligo ubi non sparsi.
℟. Bñdicta tu inter mulieres ⁊ be/
nedictus fructus uentris tui. Credi/
disti ⁊ pfecta sunt in te que dicta sunt
tibi a dño. ℣. Aue maria gratia ple
na dñs tecuz. Credidisti. Lectio.ij.

MErito tamen dilectissi/
mi miranda est saluato
ris nostri natiuitas: non solum
illa diuina de qua dictuz est: In
principio erat uerbum. sed etiã
illa humana de qua dicit euan/
gelista idem. Uerbum caro fa/
ctum est. Unde ⁊ propheta mi/
rãdo dixit: Generationem eius
quis enarrabit? Dicat tamen ip
sa virgo que peperit creatorem
suum ⁊ omnium reruz: nam ip/
sa nouit mirabilem hominis na
tiuitatem: inquantum est phas
homini nosse. ℟. Beatam me di
cent omnes generationes: quia fecit
mihi magna qui potens est. Et san/
ctum nomen eius. ℣. Et misericor/
dia eius a progenie in progenies ti/
mentibus eum. Et san. Lectio.iij.

DIcat ergo nobis maria ⁊
mater virgo de filio suo.
Ego te filium generaui: sed vir
ginitatem meam non violaui.
Regnum tenui virginitatis: ⁊
regem genui castitatis. Ingre/
dientem ⁊ egredientem habui
in palatio uentris filiuz impato
ris. ⁊ de mei manibus non ami
si clauem regni pudoris. Porta
facta sum celi: ianua facta sum fi
lio dei. Illa porta facta sum clau
sa: de qua in visione diuina in
me dicit ꝓpheta ezechiel: Uidi
portã in domo domini clausaz.
℟. Sup salutem ⁊ omnem pulchri
tudinem dilecta es a domino: ⁊ regi/
na celorum uocari digna es. Gau/
dent chori angeloruz cõsortes ⁊ cõci
ues tui. ℣. Paradisi porta per euã
cunctis clausa est ⁊ per mariam vir/
ginem iterũ patefacta est. Gaudent.
In secundo nocturno añ. Emis
siones tue paradisus malorum puni
corum cum pomoꝝ fructibus. Añ.
Fons hortorum puteus aquaruz vi
uentium que fluunt impetu de liba/
no. Añ. Talis est dilectus meus ⁊
ipse est amicus meus. ℣. Adiuua/
bit eam. Absolutio. Ipsius mise
ricordia ⁊ pietas nos adiuuet:
qui natus est de ꝟgine: qui cuz
patre ⁊ sancto spiritu viuit ⁊ re/
gnat in secula seculoꝝ. Amen.
Jube domne. Alma regina ad
preces nr̃as aures tuas inclina.

ET dixit mihi ange L.iiij.
lus: Porta hec quam vi/
des non aperiet̃ amplius ⁊ ho/
mo non transibit per eam: quo/
niam dñs solus intrat ⁊ egredie
tur per eam ⁊ clausa erit in eter/
num. Quid est: porta in domo
domini clausa: nisi quia semper
erit intacta? Et quid est: domi/

nus intrat ⁊ egredietur per eaz
nisi spiritus sanctus impregna/
bit eam: ⁊ angeloruz dñs nascet
per eam: Et quid est: clausa erit
in eternum: nisi quia erit maria
virgo ante partum ⁊ virgo post
partum: ℟. Beata mater ⁊ inta/
cta virgo gloriosa. Pia regina mun
di. ℣. Ora pro nobis ad dominum
quez genuisti. Pia. **Benedictio.**
Qui natus est de ygine: purget
nos ab omni crimine. Amen.

OJcat ergo maria: **Lec. v.**
Porta facta sum celi: ia/
nua facta sum filio dei. Ita fa/
cta sum ianua clausa quomo/
do post resurrectionez suam in/
gressus est dominus ad discipu
los suos per ostia clausa: quia
qui natus est ex uētre meo: ma
trem me dimisit intactam: adim
pleuit uentrem meum diuinita
te: ⁊ uteruz meū non euacuauit
castitate. ℟. Congratulamini mi/
hi oēs qui diligitis dñm: qz cuz essem
parunla placui altissimo. Et de me
is visceribus genui deum ⁊ hominē.
℣. Casta parētis viscera celestis in/
trat gr̄a uenter puelle baiulat secreta
que nō nouerat. Et. **Benedictio.**
Castitatem mētis ⁊ coꝛpis tribu
at nobis filius ygnis. Amen.

EXiuit de uētre meo **L. vj.**
giganteo cursu magnifi/
cus: ⁊ uenter meus non est pu/
dore uacuus: nec in cōceptione
inuenta suz sine pudore: nec in
parturitione inuenta sum cum
dolore. O mirandam laudabi/
léqz inter feminas: in qua est ab
angelo salutata ygnitas: que so
la est impgnata nec violata nec
uacuata: quia sic est ab angelo
salutata. Aue inquit gratia ple
na dominus tecum. Felix vm
bilicus castitatis: quem ample/
xus nō tetigit maritalis. ℟. Bau
de maria virgo cunctas hereses sola
interemisti que gabrielis archangeli
dictis credidisti. Dum virgo deum ⁊
hominem genuisti: ⁊ post partuz vir
go inuiolata permansisti. ℣. Gabri
elem archāgelum credimus diuini/
tus te esse affatum: uterum tuū de spi
ritu sancto credimus impgnatum: eru
bescat iudeus infelix: qui dicit christū
ex ioseph semine esse natum. Dum.
In tertio nocturno aī. Veni in
hoꝛtum meum soꝛoꝛ mea spōsa mea
messui myrrham meam cuz aroma
tibus meis. **Aī.** Veniat dilect⁹ me/
us in hoꝛtum suum ut comedat fru/
ctum pomoꝛ suoꝛ. **Aī.** Descēdi in
hoꝛtuz nucum: ut videre poma ual
liuz: ⁊ inspicerem si floruissent vince
⁊ germinassent mala punica: reuer/
tere reuertere sunamitis reuertere re
uertere ut intueamur te. ℣. Elegit
eam. **Absolutio.** A vinculis pec
catorū absoluat nos pius pater
⁊ misericoꝛs dominus. Amen.
Benedictio. Per euangelicaz

lectionem ⁊ beate marie virgi/nis intercessione det nobis dñs/ suam gratiam ⁊ benedictionē./ Amen. Secūdum lucā. L. vij.

IN illo tempore: Loquen/te ihesu ad turbas: extollēs/ uocem quedam mulier de tur/ba dixit ad ihesum: Beatus uen/ter qui te portauit: ⁊ ubera que/ suxisti. At ille ait: Quinimmo/ beati qui audiunt uerbum dei:/ ⁊ custodiunt illud. ⁊ rel'. Omelia uenerabilis bede p̄sbyteri.

MAgne deuotionis ⁊ fi/dei hec mulier ostendi/tur que scribis ⁊ phariseis dñm/ tēptantibus simul ⁊ blasfeman/tibus: tanta eius incarnationez/ sinceritate p̄e omnibus cogno/scit: tanta fiducia confitetur: ut ⁊/ p̄esentium ꝓcerum calūniā: ⁊/ futurorum confundant hereti/coruz perfidiam. Nam sicut tūc/ iudei sancti spiritus opera blas/femando uerum consubstantia/lemq; dei patris filiuz negabāt:/ sic heretici postea negando ma/riam semper ℣ginem sancti spi/ritus operāte virtute nascituro/ ex humanis membris vnigeni/to dei filio sue carnis materiam/ ministrasse uerum consubstan/tialemq; patris filium hominis/ fateri non debere dixerunt. ℟. Beata ⁊ imaculata virgini/tas: qui/bus te laudibus referā nescio. Quia/ quem celi capere non poterant: tuo/ gremio contulisti. ℣. Benedicta tu/ in mulieribus: ⁊ benedictus fructus/ uentris tui. Quia. B̄ñdictio. Lu/ius cōmemorationez colimus:/ ipsa intercedat p̄o nobis. Amē.

DEus qui scri/pſit mirabilia in lege sua:/ ipse fecit mirabilia que homini/bus sunt impossibilia. Mirabi/lia ergo dei in lege sua nōne le/gisti? Quare non intellexisti? O/ ipsa certe lex quam quotidie le/gis: sine graphio scripta est in ta/bulis lapideis. Lege ⁊ intellige:/ qp panem in heremo terra de ce/lo suscepit: cuius aratoz nullus/ in terrā semen induxit. ℟. Be/nedicta es maria que dominum poz/tasti creatorem mundi. Genuisti eū/ qui te fecit: ⁊ in eternū permanes vir/go. ℣. Aue maria gratia plena do/minus tecum. B̄ñdictio. Ad so/cietatē ciuiū supnoz: pducat nos/ dñs ad regna polorum. Amen.

ARga etiam aaron/ annis ficca q̄plurimis:/ sine aqua reuixit: in templo flo/ruit nuceſq; clausa sub tecto p/duxit. Qui ergo scripsit tabulas/ lapideas sine stilo ferreo: ipse/ grauidauit mariam spiritu san/cto: ⁊ qui panem p̄ebuit in he/remo sine aratione: ipse fecit pa/rere ℣ginem sine coꝛruptione:/ ⁊ qui fecit virgā sine pluuia ger

minare: ipse fecit virginem fine semine generare. Qui viuit ℣ regnat deus cum patre ℣ spiritu sancto per omnia secula seculorum. Amen. ℟. Felix namq; es sacra virgo maria ℣ omni laude digníssima. Quia ex te ortus est sol iusticie christus deus noster. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu: sentiãt omnes tuum iuuamen: quicunq; celebrant tuam commemorationem. Quia. ℣. Te deum laudamus. **Ad laudes añ.** Assumpta est maria in celum: gaudent angeli: laudantes benedicunt dominũ. **Añ.** Maria virgo assumpta est ad ethereum thalamũ: in quo rex regum stellato sedet solio. **Añ.** In odore vnguentorum tuorum currimus adolescentule dilexerunt te nimis. **Añ.** Benedicta filia tu a domino: quia per te fructum vite cõmunicauimus. **Añ.** Pulchra es ℣ decora filia hierusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata. **Cap.** Ab initio ℣ ante secula. ℣. Diffusa est gratia. **Super bñ.añ.** Rogamus te virgo virginum rogamus te dignissima superni regis porta: rogamus te mundi regina que sola meruisti esse ianua christi: ut pro nobis ad propriuz intercedas filium. **Oratio ut supra. Ad primam añ.** Assumpta est. **Capl'm.**

QUe est ista que ascendit ut aurora consurgẽs: pulchra ut luna: electa ut sol: terribilis ut castrorum acies ordinata. ℟. Christe fili dei viui. ℣. Qui natꝰ es de virgine. ℣. Dost partum virgo.

Oratio.

DEus qui virginalé aulam beate marie virginis in qua habitares eligere dignatꝰ es: da quesumus ut sua nos defensione munitos iocundos sue faciat interesse cõmemoratiõi. Per. **Ad tertiã añ.** Maria virgo assumpta est. **Capitulum.**

ET sic in syon firmata suz: ℣ in ciuitate sanctificata similiter requiem ℣ in hierlm potestas mea. ℟. Spe tua. ℣. Adiuuabit.

Oratio.

DEus qui salutis eterne beate marie ꝟginitate fecunda humano generi premia prestitisti tribue quesumus ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus per quã meruimus auctorem vite suscipere: dñm. **Ad sextam añ.** In odore vnguentorum tuorum. **Capl'm.**

ET radicaui in populo honorificato ℣ in partes dei mei hereditas illius. ℣ in plenitudine sanctoruz detentio mea. ℟. Adiuuabit eam. ℣. Elegit eã.

Oratio.

CUncede miseri cors deus fragilitati nostre presidiuz ut qui sanctissime dei genitricis ꝟginis marie memoriam agimus: eius auxilio ℣ intercessione a nostris iniquita-

tib⁹ resurgamus. Per eūdē. Ad nonam añ. Pulchra es ⁊ decora.

In plateis sicut cy/ namomum ⁊ balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatez odoris. ℟. Elegit eam. ℣. Diffusa est gratia. Oratio. Famulorū tuorum quesumus dñe. In secundis uesperis añe lauduz. ps de virginibus. Cap. hymn⁹ ℣. ut supra. Ad magt añ. Aue regina celorum: aue dña angelorū: salue radix sancta ex qua mūdo lux est orta: aue gratiosa super oēs speciosa: uale ualde decora. ⁊ pro nobis christū exora. Oro. Cōcede nos famulos tuos. ut supra. Ad completorium ut supra.

Manjka list [DD4] li pa je brez tekota.

Incipit cõmune sanctorũ ꝑm ꝯsuetudinẽ alme ecclesie Aquileiensis. In vigilia vnius apostoli. Secundũ ioãnẽ.

In illo tẽpore: Dixit iesus discipulis suis. Ego sum vitis uera ⁊ pater meus agricola est. ⁊ reliqua. Omelia sancti

Iste locus augustini epi. euãgelicus fratres ubi se dñs dicit vitem ⁊ discipulos suos palmites: ꝑm hoc dicit ꝙ est caput ecclesie: nos quoqꝫ mẽbra eius: mediator dei ⁊ hoĩum qđ est christus iesus. Unius quippe nature sunt vitis ⁊ palmites: ꝓpter quod cum esset deus cuius nature non sumus: factꝰ est homo ut in illo esset vitis humana natura: cuius ⁊ nos homines palmites esse possemus. Ad nonam añ. In patiẽtia uestra. Cap.

Beatus vir qui inuentus est sine macula: ⁊ q post auruꝫ non abijt: nec sperauit in pecunia ⁊ thesauris. Re. ⁊ v. de

Concede apl'is. Oratio. nobis omnipotẽs deus: ut sicut apostoli tui. N. natalitia ꝑuenimus: sic ad tua beneficia promerenda maiestatem tuam ipse pro nobis preueniat. Per. In vigilia plurimoꝝ apostoloꝝ

Ieuãgeliũ. Scdm matheũ

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Nihil opertum quod non reuelet: ⁊ nihil occultum quod non sciat. ⁊ rel. Omel. beati hieronymi ꝑsbri.

Quoniam in presenti seculo multorum vitia nesciunt. Sed de futuro tempore scribitur: quando iudicabit dñs occulta hominum ⁊ illuminabit letebras tenebrarum: ⁊ manifesta faciet consilia cordium. Et est sensus. Nolite timere ꝑsecutorum seuitiam: ⁊ blasfemãtium rabiem: quia ueniet dies iudicij in quo ⁊ uestra virtus ⁊ eoꝝ neqtia demonstrabit. Tu. Ad nonã añ. In patiẽtia uestra.

Iustoꝝ anime in Capl'm. manu dei sunt ⁊ non tanget illos tormẽtum malitie: visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace. Re. cum suo v. ut supra. Oratio.

Concede quesumus opꝫ deus: ut sicut apl'orũ tuoꝝ. N. ⁊ N. gl'iosa natalitia ꝑuenimus: sic ad tua bñficia ꝓmerẽda maiestatẽ tuã pro nobis ipsi ꝑueniant. Per. Ad vs añ. Estote fortes in bello: ⁊ pugnate cũ antiquo serpente: ⁊ accipietis regnũ eternũ all'a. ps. Laudate pueri dñm. cuꝫ re-

Fratres: liquis ps. Cap. iam non estis hospites ⁊ aduene: sed estis ciues sanctoꝝ ⁊ domestici dei supedificati sup

fundamētuz apostoloꝝ ⁊ ꝓphe/
tarum. ℟. Fuerūt sine querela añ.
Hymnus. Exultet celum lau/
dibus. ℣. In omnē terrā exiuit so
nus eorū. ℟. Et in fines orbis terre
uerba eoꝝ. Super magt añ. Ecce
ego mitto uos sicut oues in medio lu
porū: estote ergo prudētes sicut serpē
tes ⁊ simplices sicut colūbe. Oro.

Exaudi dñe ppl'm tuū cuz
sancti apostoli tui. N. pa/
trocinio supplicātē ut tuo semp
auxilio secura tibi possit deuo/
tiōe ꝑuire. Per. Si fuerint plu
res. Sup magt añ. Isti sunt viri
sci quos elegit dñs in charitate nō fi/
cta: ⁊ dedit illis gl'iā sempiternā quo
rū doctrīa fulget ecclīa ut sol ⁊ luna.

Deꝰ qui annua scō Oro.
ruz apl'oꝝ tuoꝝ. N. ⁊. N.
solēnitate letificas: p̄sta ut quoꝝ
gaudemus meritis instruamur
exēplis. Ad cōplet. cap. Ibant
apostoli gaudentes a conspec.
Hymnus. Quoꝝ p̄cepto subdi
tur. ℣. Annūciauerūt. Sup nūc
dimittis añ. In patiētia uꝛa. Ad
matut. inuitat. Regē apl'oꝝ dñm
Uenite adoremus. ps. Uenite ex.
In p̄mo noct. añ. In oēm terrā
exiuit sonꝰ eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre
uerba eoꝝ. ps. Celi enarrāt. Añ.
Clamauerunt iusti ⁊ dñs exaudiuit
eos. ps. Bñdicā dñm. Añ. Con
stitues eos p̄ncipes sup oēm terram
memores erūt nominis tui dñe. ps.
Eructauit. ℣. In omnē terram.
Sermo sci augustini epi. L. j.

Si omniū sanctoꝝ marty/
ruz grata nobis debet esse
solēnitas fr̄es charissimi: quāto
gratior eoꝝ qui p̄sentem secuti
sunt p̄ncipē martyruz. Si agno
rum: q̄zto magis arietuz. Illoꝝ
enim filij non gn̄atione carnis:
sed imitatione ꝟtutis facti sunt
oēs qui posterius usqz ad mor/
tem ꝯfessi sunt christū. Hos ob/
tulerūt ppl'i gētiū de qbꝰ psalmi
sta añ cātauit dicēs: Afferte dño
filios arietum. ℟. Ecce ego mitto
uos sicut oues in medio luporū dicit
dñs. Estote ergo prudentes sicut ser/
pentes ⁊ simplices sicut colūbe. ℣.
Dum lucem habetis credite in lucē
ut filij lucis sitis. Estote. Lectio. ij.

His p̄mū dñs cum ad cō/
fessionē sui nois exhorta
ret: non soluz se ꝓmisit victorie
coronatorem: sed ⁊ certaminis
adiutorē: etiā in ipsis ⁊ posteros
ammonebat quomodo qd di/
cebat scriptum posteris derelin
quebat. Illis ergo ait exhortās
eos: Cum aūt adducent uos ad
p̄ncipes ⁊ potestates nolite co/
gitare qd respondeatis aut qd
loquamini. Nō enim uos estis
qui loquimini: sed spiritus pa/
tris uestri qui loquit in uobis.
℟. Tollite iugum meum dicit domi
nus ⁊ discite quia mitis sum ⁊ humi

lis corde. Jugum enim meum suaue est ⁊ onus meum leue. ℣. Et inuenietis requiē aīabus uestris. Juguz.

Meditari uetuit ⁊ cōfiteri precepit. Maluit enim auferre presumptionem humanam ⁊ gratiam dare diuinam: ut in semetipsis timidi ⁊ in deo essent audaces. Vñ ⁊ in alio psalmo uox martyrū dicit quasi ex parte humane fragilitatis uerendo. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab insurgentibus in me libera me. Et paulo post auxilio diuino confidens dicit: Fortitudinem meam ad te custodiam. ℟. Duz steteritis ante reges ⁊ presides nolite cogitare quomodo aut qd loquamini. Dabitur enim uobis in illa hora quid loquamini. ℣. Non enim uos estis qui loquimini: sed spirit⁹ patris uestri qui loquit̄ in uobis. Dabitur. In secundo noct. añ. Principes populorum congregati sunt cum deo abraham. ps. Omnes gentes. Añ. Dedisti hereditatem timētibus nomen tuum dñe. ps. Exaudi deus depreca. Añ. Annūciauerūt opera dei ⁊ facta ei⁹ intellexerūt. ps. Exaudi deus orationem meam cum depre. ℣. Constitues eos. Sermo eiusdem augustini episcopi. Lectio. iiij.

Plenitudinem dilectiōis qua nos inuicem diligere debemus fr̄es charissimi: definiuit dñs dicēs. Maiorez hac dilectionē nemo habet ut aīam suā ponat quis pro amicis suis. Quia ergo supius dixerat: hoc est mādatum meuz ut diligatis inuicē sicut dilexi uos. qbus uerbis addidit qd̄ nūc audistis: maiorem hac dilectionē nemo habet ut aīam suam ponat qs pro amicis suis. ℟. Uidi ꝯiunctos viros hñtes splendidas uestes ⁊ angelus dñi locutus est ad me dicēs. Isti sunt viri sancti facti amici dei. ℣. Uidi angeluz dei uolātē per mediū celi uoce magna clamātē ⁊ dicētē. Isti.

Fit ex h̄ ꝯsequēs qd̄ idem iste ioānes in epl̄a sua dicit: Ut quēadmoduz christus pro nobis aīam posuit: sic ⁊ nos debeamus aīas pro fratribus ponere: diligētes utiqz inuicē sicut ipse dilexit nos qui pro nobis aīam suā posuit. Nimirū hoc est qd̄ legit̄ in ꝓuerbijs salomonis: Si sederis cenare ad mēsam potētis: cōsidera intelligens que apponuntur tibi: ⁊ sic mitte manū tuam sciēs quomodo talia oportet te p̄parare. ℟. Isti sunt triumphatores ⁊ amici dei qui contemnentes iussa principum meruerūt premia eterna. Modo coronantur ⁊ accipiunt palmam. ℣. Isti sunt qui uenerunt ex magna tribulatione ⁊ lauerunt stolas suas in

sanguine agni. Modo coronantur.

Nam que mensa est potētis: nisi vnde sumit̄ corpus ⁊ sanguis eius qui pro nobis posuit aīaz suam? Et quid est ad eam sedere: nisi humiliter accedere? Et qd est cōsiderare ⁊ intelligere que apponunt̄ tibi: nisi digne tātā gr̄am cogitare? Et quid est sic mittere manum ut scias qa talia oportet te p̄parare: nisi qd iam dixi: qa sicut pro nobis aīam suam posuit: sic ⁊ nos debemus animas pro fratrib⁹ ponere. ℟. Isti sunt qui viuētes in carne plantauerūt ecclesiam sanguine suo: non sunt de terris corpa eoꝝ separata. Quoꝝ merito sunt in celis aīe sanctoruz coequales. ℣. In omnē terrā exiuit sonus eoꝝ ⁊ in fines orbis terre uerba eoꝝ. Quoruz me. In tertio noct̄. an̄. Exaltabuntur cornua iusti all'a. ps̄. Cōfitebimur tibi. An̄. Lux orta est iustis all'a: rectis corde letitia all'a ps̄. Dn̄s regnauit exul. An̄. Custodiebant testimonia eius ⁊ p̄cepta eius all'a. ps̄. Dn̄s regnauit irascantur. ℣. Nimis honorati sunt.

Secūdum ioānem. Lectio. vij.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Hoc est preceptum meum ut diligatis inuicē sicut dilexi uos. Maiorem hac dilectionez nemo habet ut animaz suam ponat quis pro amicis suis. ⁊ rel̄. Omelia bti gregorij pape.

Cum cūcta sacra eloquia dn̄icis plena sint p̄ceptis quid est ꝙ de dilectione quasi de singulari mandato dn̄s dicit: hoc est preceptum meū ut diligatis inuicem: nisi quia omne mādatū de sola dilectione est: ⁊ omnia vnum p̄ceptum sunt? quia quicquid p̄cipit̄: in sola charitate solidat̄. ℟. Isti sunt viri sancti quos elegit dn̄s in charitate non ficta: ⁊ dedit illis gloriā sempiternam. Quoꝝ doctrina fulget ecclesia ut sol ⁊ luna ℣. Sancti per fidem vicerūt regna operati sunt iusticiā. Quoꝝ. L. viij.

Ut eniz multi arboris rami ex vna radice ꝓdeūt sic multe virtutes ex vna charitate generant̄: nec habet aliqd viriditatis ramus boni operis si non manet in radice charitatis. Precepta ergo dn̄ica multa sunt ⁊ vnum: multa per diuersitatem operis: vnum in radice dilectiōis. Qualiter autem ista dilectio sit tenēda: ipse insinuat qui in plerisqz scripture sue sententijs: ⁊ amicos iubet diligi in se ⁊ inimicos propter se. ℟. Ciues apostolorum ⁊ domestici dei aduenerunt hodie portantes facem ⁊ illuminantes patriam. Dare pacem gentibus ⁊ illuminare populuz dn̄i. ℣. Audite p̄ces supplicum vite eter

ne poscẽtes premia qui fertis in dex/
tris manipulos iusticie quiqꝫ gaudẽ
tes aduenistis hodie. Dare. Lec. ix.
Ille enim ueraciter chari
tatem habet qui ⁊ amicuꝫ
diligit in deo: ⁊ inimicum pro/
pter deum. Nam sunt nõnulli
qui diligunt proximos: sed per
affectum cognationis ⁊ carnis:
quibus tamen in hac dilectione
sacra eloquia non cõtradicunt.
Sed aliud est qđ sponte impen
ditur nature: aliud quod prece/
ptis dominicis ex charitate de/
betur obediẽtie. Hi nimirum ⁊
proximos diligũt: ⁊ tamen illa
sublimia dilectionis premia nõ
assequunt̃: quia amorem suum
non spiritualiter sed carnaliter
impendunt. ℟. Fuerunt sine que
rela ante dominuꝫ ⁊ ab inuicem nõ
sunt separati. Calicem dñi biberunt
⁊ amici dei facti sunt. ℣. Tradide/
runt corpora sua ꝓpter deuꝫ ad sup/
plicia: ideo coronant̃ ⁊ accipiunt pal
mam. Calicem. Ad lau. añ. Hoc
est p̃ceptum meum ut diligatis inui
cem sicut dilexi uos. ps̃. Dominus
regnauit deco. cuꝫ reliqs. Añ.
Maiorem charitateꝫ nemo habet
ut animam suã ponat quis pro ami/
cis suis. Añ. Uos amici mei estis si
feceritis que precipio uobis dicit do/
minus. Añ. Beati pacifici bti mũ/
do corde qm̃ ipsi deuꝫ videbũt. Añ.
In patiẽtia uestra possidebitis ani/
mas ur̃as. ℣. Annũciauerũt opera
dei. Sup bñ. añ. Tradẽt eniꝫ uos
in concilijs ⁊ in synagogis suis: ⁊ fla/
gellabunt uos: ⁊ ante reges ⁊ p̃sides
ducemini propter me in testimoniuꝫ
illis ⁊ gentibus. Oratio ut supra.
Ad primam añ. Hoc est p̃ceptuꝫ
meum. Capl̃m. Ibant apl̃i gau/
dentes. Or̃o ut sup̃. Ad tertiaꝫ
añ. Maiorem charitatem. Cap̃.
Fratres: iã nõ estis hospites. ℟.
In oẽm terrã Exiuit sonus eoꝝ. ℣.
Et in fines orbis t̃re uerba eoꝝ. Exi/
uit. Ad sextaꝫ añ. Uos amici mei.
Scimus qm̃ diligẽti Cap̃.
bus deũ omnia coopant̃
in bonum his qui s̃m proposi/
tum uocati sunt sancti. ℟. Con/
stitues eos principes Sup oẽm ter/
ram. ℣. Memores erũt nominis
tui domine. Super omnem. ℣. Ni
mis honora. ℟. Nimis cõ. Ad no
nã añ. In patientia uestra. Cap̃.
Ibant apl̃i gaudẽtes a cõ
spectu concilij qm̃ digni
habiti sunt pro noĩe iesu contu/
meliaꝫ pati. ℟. Nimis honorati
sunt Amici tui deus. ℣. Nimis cõ/
fortatus est principatus eoruꝫ. Ami
ci. ℣. Annũciauerũt opera dei. ℟.
Et facta eius intellexerunt. Aliud
Per manus apl̃oruꝫ cap̃.
fiebãt signa ⁊ ꝓdigia ma
gna in plebe. In scđis uespis
añ. Iurauit dñs ⁊ non penitebit eũ
tu es sacerdos in eternuꝫ. ps̃. Dixit

dñs. Añ. Collocet cum dñs cum
ꝑncipibus ppli sui. ps. Laudate
pueri. Añ. Dirupisti dñe vincula
mea: tibi sacrificabo hostiaꝫ laudis.
ps. Credidi ꝓpter. Añ. Euntes
ibāt ⁊ flebāt mittentes semina sua.
ps. In cōuertēdo. Añ. Cōforta
tus est principatus eoruꝫ ⁊ honorati
sunt amici tui deus. ps. Dñe ꝓba/
sti me. Cap. hymnus ⁊ ꝟ. ut in
ꝑmis uespis. Super magt añ.
Beati eritis cuꝫ uos oderint hoīes
⁊ cum sepauerint uos ⁊ exprobraue/
rint ⁊ eiecerint nomē ur̄m tanq̄ ma
lū ꝓpter filiū hoīs: gaudete ⁊ exulta
te qm̄ merces ur̄a multa est in celis.
Aliud euāgelium scd̄m lucam.
In illo tpe: Dixit iesus di
scipulis suis. Hoc mādo
uobis ut diligatis inuicem. Si
mundus uos odit: scitote qa me
priorē uobis odio habuit. ⁊ rel.
Omelia beati Gregorij pape.
Euangelicam lectionem
quā modo recitatam fra
tres audistis: dñs paulo superi/
us premisit dicēs: Non uos me
elegistis sed ego elegi uos ⁊ po
sui uos ut eatis ⁊ fructum affe/
ratis ⁊ fructus uester maneat:
ut quodcūqꝫ petieritis patrem
in noīe meo: hoc faciā. Hic aūt
dicit: hoc mādo uobis ut diliga
tis inuicem. Unde intelligere
possumus hūc esse fructum no/
strum in eternum manētē si di/
ligamus inuicem: ⁊ ꝓpter hūc
dilectionis fructum quicqd in
nomine saluatoris nostri peti/
mus: idest quicqd ad eternaꝫ ⁊
ueram nostram salutē petimus:
ipsum saluatorem nostrum no/
bis non denegaturum. Aliud
euangelium secundum lucam.
In illo tēpore: Dixit iesus
discipulis suis. Ecce ego
mitto uos sicut agnos inter lu/
pos. ⁊ rel. Beati ambrosij epi.
Contraria sibi sunt ista
aīalia ut aliqua ab alijs
deuorentur. Sed bonus pastor
lupos gregi suo timere non no
uit: ideo illi discipuli non in pre
dam sed ad gratiam dirigūtur.
Sollicitudo enim pastoris bo/
ni efficit ut lupi in agno aude/
re nihil possint. Lupi qd signi/
ficare vident̄ debemus aduer/
tere. Bestie nēpe sunt que in/
sidiantur ouibus ⁊ circa pasto/
rales uersantur casas. In nati
uitate euangelistarum sup ꝑos
in primis uesperis añ. Conspi/
cit in celis mēs prudens ezechielis:
quatuor obscuris animalia stare fi/
guris: prima leonina facies ⁊ deutra
bouina: trita hominez ostentat aqui
la tetrarta retentat: ex his thelonei
celebrantes festa mathei: christo dul/
cisonas resonemus carminis odas.
ps. Laudate pueri dominum.
cum reliquis. Capitulum.

Similitudo vultus quatuor animaliū facies hominis ⁊ facies leonis a dextris iporum quatuor: facies autem bouis a sinistris iporum quatuor: ⁊ facies aquile desuper ipsoruꝫ quatuor: ⁊ facies ipsorum ⁊ pēne extente desuper. ℟. Quatuor animalia. **Hymn⁹ ⁊ ℣. de apostolis. Super magi⁹ aū.** Ecce ego ioannes vidi ostium apertum in celo: ⁊ ecce sedes posita erat in eo ⁊ in medio sedis ⁊ in circuitu eius quatuor animalia plena oculis ante ⁊ retro ⁊ dabant gloriam ⁊ honorem ⁊ benedictionem sedēti super thronū viuenti in secula seculorum. **Oro.**

Quesumus dñe ut beatus apostolus tuus ⁊ euangelista. N. sit nostre fragilitatis aduito: ⁊ pro nobis tibi supplicans vitam obtineat sempiternaz. Per. **Ad complet. cap.** Et similitudo animaliū. **Hymnus ⁊ ℣. de apostolis. Super nunc dimittis aū.** Datuꝫ est opus earū. **Oratio ut supra. Ad mat. inuit.** Regem euangelistarum dominum venite adoremus. ℟. Venite exultemus. **In primo nocturno aū.** Conuocatis iesus duodecim apostolis misit illos predicare regnum dei: egressi autem predicabant ⁊ curabant ubiqꝫ. ℟. Celi enarrant. **Aū.** Mittens dominus ⁊ alios ad predicandū: dicebat illis: messis quidem multa: operarij autē pauci. ℟. Benedicam dominū. **Aū.** Jesu christi domini gratia credentibus populis doctores ⁊ euangeliste sunt in ministerium fidei missi. ℟. Eructauit cor. ℣. In omnem terram.

Sermo sci gregorij pape. L. j.

Sancta quatuor animalia que prophetie spiritu futura preuidentur: subtili narratione describuntur cuꝫ dicitur: Quatuor facies vni ⁊ quatuor pēne vni. Quid per faciem nisi notitia? quid per pennam nisi uolatus exprimitur? Per faciez quippe vnusquisqꝫ cognoscit: per pennam vo in altum auium corpora subleuantur. Facies quippe ad fidez pertinet: pēna ad cōtemplationem. ℟. In visione dei vidi ⁊ ecce uentus turbinis veniebat ab aquilone: nubesqꝫ magna ⁊ ignis involuens splēdoꝫ in circuitu eius. Et in medio eorum similitudo quatuor animalium ⁊ aspectus hominis erat in eis. ℣. De medio autem eius quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et in.

Lectio. ij.

Per fidem nanqꝫ ab omnipotente deo cognoscimur: sicut ipse de suis ouibus dicit: Ego sum pastor bonus ⁊ cognosco meas: ⁊ cognoscunt me mee. Qui rursus ait: Ego scio quos elegerim. Per contemplationez vo qua

sup nosmetipos tollimur: quasi in aera leuamur. Quatuor eniz facies vni sunt: qa si reqras qd matheus de incarnatiõe domini sentiat: hoc nimiruz qd marcus lucas ⁊ ioãnes. ℟. Quatuor facies vni erant: ⁊ quatuor pẽne vni: pedes eoꝝ pedes recti: planta pedis eoꝝ ut vituli. Et scintille quasi aspectus eris candentis. ℣. Sub pẽnis eoꝝ man⁹ hoĩs in quatuor ꝑtib⁹. Et.

SI reqras qd marcus: hoc nimiruz qd matheus lucas ⁊ ioãnes. Si requiras qd lucas: hoc qd ioãnes matheus ⁊ marcus sentit. Quatuor ergo facies vni sunt: qa notitia fidei qua cognoscunt a deo: ipa est in vno que est simul in quatuor. Quicqd enim in vno iueneris: hoc in oĩbus simul quatuor recognosces. ℟. Similitudo vultus animaliũ facies hoĩs ⁊ facies leonis a dextris ipsorũ quatuor: facies uero vituli a sinistris ipsorum quatuor. Et facies ⁊ pẽne extẽte desuper erãt. ℣. Due pẽne singuloꝝ iungebant ⁊ due tegebãt corpa eorũ. Et facies. In scdo noc. añ. Sapiẽtia dñi eruperũt abyssi ⁊ annũciãtes fecũdati rore celesti mũdo ĩtonãt. ps. Oẽs gẽtes. Añ. Labia eoꝝ salutarẽ disseminauerũt scientiam: opus sanctũ dignũ bñdictione plenũ fecerunt: ⁊ ministeriũ sibi traditũ deuote impleuerũt. ps. Exaudi de⁹ dep. Añ. Elegit eos ex omni carne ⁊ dedit illis ꝑcepta ⁊ legem vite ⁊ discipline. ps. Exaudi deus orationem. ℣. Cõstitues eos. Lec. iiij.

ET quatuor penne vni: qꝛ oĩpotẽtis dei filium dñm nr̃m iesum christũ oẽs simul ꝑdicãt cõcorditer: ⁊ ad diuinitatẽ eius mẽtis oculos leuãtes penna ꝯtẽplationis uolãt. Euãgelistarũ ergo facies ad humanitatem dñi ꝑtinet: pẽna ad diuinitatẽ: qa in eũ quẽ corporeũ aspiciunt: quasi faciẽ tẽdũt: sed dum hũc incircũscriptũ atqꝫ incorporeũ esse ex diuinitate annũciãt: per cõtẽplationis pennã quasi in aera leuant. ℟. Facies ⁊ pennas per quatuor ꝑtes habebãt. Incedentes non reuertebant: sed vnũquodqꝫ ibat ante faciem suam. ℣. Pedes eoꝝ pedes recti: plãta pedis ut plãta vituli. Incedẽtes. Lec. v.

QUia itaqꝫ ⁊ vna est fides incarnationis eius in oĩbus: ⁊ par ꝯtẽplatio diuinitatis eius in singulis: recte nũc dicit. Quatuor facies vni: ⁊ quatuor pẽne vni. Sed que ꝟtus esset: si fidẽ atqꝫ ꝯtemplationẽ habẽtes ꝑdicatores illius sancta opera nõ haberẽt? Sequit: Pedes eoꝝ pedes recti. Quid per pedes nisi gressus actuũ designãtur? ℟. Similitudo aspect⁹ aĩaliuz ut carbonum ignis ardẽtiuz: ⁊ uelut

aſpectus lampadarū. Ubi erat ſpūs impetus illuc gradiebant cum ambulaꝛēt. ℣. Et vnūquodq; eoꝝ ambulabat corā facie ſua. Ubi. L. vj.

QUatuoꝛ ergo animaliū pedes recti eſſe deſcribūtur: ga ſanctoꝝ euangeliſtarum atq; omnium pfectoꝝ opa ad ſequendam iniqtatē non ſunt retoꝛta. Illi aūt pedes rectos non habēt qui ad mala mundi que reliquerunt reflectunt: de qbus ſcriptuꝝ eſt: Canis reuerſus ad uomitum ſuū: ꝛ ſus lota in uolutabꝛo luti. ℟. Quatuoꝛ animalia ibant ꝛ reuertebant in ſimilitudinem fulguris coruſcātis: ꝛ erat in medio ſplendoꝛ ignis. Et de igne fulgur egrediēs. ℣. Erat aūt quaſi viſio diſcurrens in medio quatuoꝛ aīalium. Et. In tertio nocturn. aii. Electi ſūt in chriſto ante mundi cōſtitutionē ut eſſent ſancti ꝛ immaculati in conſpectu dei in charitate. ℣. Confitebimur. Aii. Placētes deo facti ſunt dilecti: qñ gſa ꝛ miſericoꝛdia in ſanctos eius ꝛ reſpectus in electos illi⁹. ℣. Dñs regna. exul. Aii. Sapiētiam eoꝝ narrant oēs populi ꝛ laudem eorum pnunciat omnis eccleſia ſanctoꝝ. ℣. Dñs regna. iraſcant. ℟. Mimis honorati. Scdm lucā.

IN illo tēpoꝛe: Be/ L. vij. ſignauit dñs ieſus ꝛ alios ſeptuagintaduos: ꝛ miſit illos binos ante faciem ſuam in omnem ciuitatem ꝛ locuꝝ quo erat ipſe uenturus. Et dicebat illis: Meſſis qdē multa oparij autē pauci. ꝛ reł. Omel. beati greg.

DOminus ꝛ ſalua/ pape. toꝝ noſter ieſus chriſtus fratres chariſſimi aliqñ nos ſermonibus: aliqñ vo opibus amonet. Ipſa etenim facta eius pcepta ſunt: ga dum aligd tacitus facit: quid agere debeamus innoteſcit. Ecce enim binos in predicatione diſcipulos mittit. Quia duo pcepta ſunt charitatis: videlicet amoꝝ dei ꝛ pximi: ꝛ minus qꝫ inter duos haberi charitas non poteſt. ℟. Cum aſpicerem aīalia apparuit rota vna iuxta ea quatuoꝛ habens facies. Et vna ſimilitudo ipſaruꝝ quatuoꝛ. ℣. Aſpectus rotarum ꝛ opus earū erat quaſi viſio maris. Et. Lectio. viij.

NEmo enim ad ſeipſum ꝓpꝛie habere charitatē dicit: ſed dilectio ſe in alterum tēdit: ut charitas eſſe poſſit. Binos ad predicādum diſcipulos dñs mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat: quia qui charitatem erga alterum non habet: pdicationis officium ſuſcipe nul latenus debet. Bene aūt dicit: quia miſit eos ante faciem ſuaꝝ in omnē ciuitatem ꝛ locuꝝ quo erat ipſe uenturus. ℟. Statura erat rotarum ꝛ altitudo horribilis

totumq; corpus plenum oculis. Et aspectus earum & opa uelut sit rota in medio rote. ℣. Per ꝙtuor partes euntes ibāt & non reuertebantur cum ambularent. Et. Lectio.ix.

PRedicatores enim suos dñs sequit: ga ubiq; pdicatio ꝓuenit: & tūc ad mētis nostre habitaculū dñs uenit: quādo uerbo exhortationis ꝓcurrunt: atq; per hec ꝙitas in mente suscipit. Hinc nāq; eisdē predicatoribus & ysaias dicit: Parate vias domini: rectas facite semitas dei nostri. Hinc illis psalmista ait. Iter facite ei qui ascēdit sup occasum. ℟. Audiebam sonū alarū quasi sonū aquarū multarum quasi sonū sublimis dei: nam cū fieret uox sup firmamētū qđ imminebat capiti eoz stabant. Et submittebant alas suas. ℣. Cum ambularent ut sonus multitudinis atq; castroz erat: cum uero starēt demittebant pēne coz. Et. Ad lau. añ. Dilecti deo & hoibus sancti euangeliste qui ordinauerūt tēpora christi bono odore usq; ad consummationem vite. ꝓ. Dñs regnauit deco. cuz rel. Añ. Dederunt in celebratione opis sancti decus: ideo memoria eorū est in bñdictione in seculum seculi. Añ. Implcuit eos dominus spiritu sapiētie & intellectus: iocūditāte & exultationem thesaurizauit sup eos. Añ. Ex omni coꝛde laudauerūt nomen sanctū dñi ut amplificarēt nomē sanctitatis. Añ. Factū est opus coꝛ in ueritate: ideo in ēra sua duplicia possidebunt: & letitia sempiterna erit eis in christo. ℣. Annūciauerūt. Sup bñ. añ. In medio & i circuitu sedis quatuoꝛ aialia senas alas habentia: oculis vndiq; plena: non cessant nocte ac die dicere: sanct⁹ scūs scūs dñs deus ops qui erat & qui est & qui uentur⁹ est. Ad ꝑma añ. Dilecti deo. Laꝑ. Et similitudo aialiuz. Ad tertiā añ. Dederunt in cele. Laꝑ. Similitudo vultus quatuoꝛ animalium. ℟. ia & ℣. de aplis. Ad sextā añ. Implcuit eos dominus. Laꝑ. Tle penne sin/gulorum iungebantur & due tegebant coꝛpora eorum & vnūquodq; eorum coram facie sua ambulabat. Ad nonam añ. Factum est opus earuz. Laꝑ. Et similitudo aialium & aspect⁹ eoꝛ quasi carbonum ignis ardētiū & quasi aspectus lāpadarū. In scōis uespis añ. Jurauit dñs. cum rel. ps. hy. & ℣. de aplis. Laꝑ. ut ē. in pr/mis ꝓis. Sup mgt añ. Tua sunt hec christe opa qui scōs tuos ita glorificas: ut etiā dignitatis gr̄e in eis future ꝑpetue miracula facias: tu ꝑsignes cū ageliꝭ ꝑdicatores aialium celestiū admirabili figura ꝑsignasti: his nāq; celeste munus collatū gloriosis indicijs eos dignatus ostēdere: hinc laus

hinc gloria tibi resonet i secula. Ad cõplet. ut s. per totuz. In nati/uit. plurimoz martyrũ ubi fue/rint patroni añ. Hec est uera frui/tas que nunq̃ potuit violari certa/mine qui effuso sanguine secuti sunt dñm ꝓtenẽtes aulã regiã puenerunt ad regna celestia. ℟. Laudate pu. Añ. Fulgebũt iusti ꝛ tanq̃ scintille in arũdineto discurrẽt: iudicabũt na/tiões ꝛ regnabũt in eternũ. ℟. Lau date dñm oẽs gẽtes. Añ. Scñ ꝛ uerũ lumẽ ꝛ admirabile ministrãs lucẽ his qui pmãserũt i agone certa/minis: accipiũt ab ipo splẽdorẽ sem/piternũ in quo assidue felices letant. ℟. Lauda aia mea dñm. Añ. Ecce mercẽs scoz copiosa est apud deũ: ipsi uero mortui sunt pro christo ꝛ uiuẽt in eternum. ℟. Lau. dñm qñ bo. Añ. Gaudent in celis aie scorũ qui christi uestigia sunt secuti ꝛ ga pro eius amore sanguinem suũ fu derũt ideo cum christo exultant sine fine. ℟. Lauda hierusalẽ. Cap. Fratres: Sancti per fidem vicerũt regna: opati sunt iusticiã: adepti sunt repromissio nes in christo iesu dño nro. ℟. Iusti sunt sancti qui pro testamento dei sua corpa tradiderunt. Et in san guine agni lauerunt stolas suas. ℣. Tradiderũt corpora sua ꝓpter deũ ad supplicia. Et in san. Si fuerint patroni hymnus. Sanctorum meritis inclyta. ℣. Exultẽt iusti in conspectu dei. ℟. Et delectẽt in letitia. Super mgt añ. Omnipo/tens deus qui gloriosa bella certami nis ad immortalitatis triũphũ mar/tyribus cõtulisti: da cordibus nostris dignã pro eoz cõmoratiõe letitiã ut quoz hic corpa pio amore ample ctimur eorum ꝓcibus adiuuemur. Deus qui nos an/nua scoz martyrũ tuoz M. ꝛ M. solẽnitate letificas: ꝓsta qs ut q̃z gaudem⁹ meritis quo cemur exẽplis. Per. Alia ofo. Concede qs ops de⁹ ad eoz nos gaudia eterna ptingẽ de quoz virtute tribuis nos annua solẽnitate gaudere. Per. Si ꝓ nõ fuerint patroni cap. ℟. ꝛ ℣. ut s. hy. Rex glo/riose martyrũ coro. Sup magt añ. Absterget deus oẽm lachrymã ab oculis scoz: ꝛ iam nõ erit ampli⁹ neq̃ luctus neq̃ clamor: sed nec ul/lus dolor qñ ꝓra trãsierũt. Ofo. Martyrũ. M. tuoz sup/plicatio btã ꝓcilet: ut qa icessan ter actib⁹ nris offendim⁹: iustoz ꝓcib⁹ expiemur. Per. Ad com plet. cap. Sci mei qui in isto se. hy. Ledunt gladys. Si fuerint pioni. Si ꝓ nõ fuerint pioni hy. Aure benignã ptinus app. ℣. Exultabũt sci. Sup nũc dimit tis añ. Si corã hoib⁹. Ofo ut s. Ad mat. si fuerit pioni. Inuit.

Regem martyrũ Adoremus dñm. ps. Uenite exul. Si nõ fuerint patroni. Iniuit. Regẽ martyruz dñm Uenite adoremus. ps. Uenite. In pmo noct. añ. Secus decursus aquarũ plãtauit vineam iustoꝝ: sed in lege dñi fuit uolũtas eoꝝ. ps. Btũs vir qui non. Añ. Predicantes pceptũ dñi cõstituti sunt in mõte scõ ei⁹. ps. Quare fremuerũt. Añ. Filij hoĩum scitote qa dñs sanctos suos mirificauit. ps. Cum inuocarez. ℣. Exultẽt iusti. Sermo sancti augustini epi. Lec. j.

PSalmus qui cantat dño videt sanctis martyribus ꝯuenire. Sed si mẽbra christi sumus sicut esse debemus: ad oẽs nos ptinere intelligamus. Qui seminant in lachrymis in gaudio metẽt: euntes ibant ⁊ flebãt mittẽtes semina sua: uenientes aũt ueniẽt cum exultatione portantes manipulos suos. ℟. Absterget de⁹ oẽm lachrymã ab oculis scõꝝ: ⁊ iam nõ erit amplius neqꝫ luctus neqꝫ clamor: sed nec ullus dolor qm̃ priora trãsierũt. ℣. Iustoꝝ aĩe in manu dei sunt ⁊ nõ tãget illos tormentum malitie. Qm̃. Lectio. ij.

QUo eũtes ⁊ vnde ueniẽtes? Quid seminãtes in lachrymis? Que sunt semina? Qui manipuli? Eũtes in mortẽ ueniẽtes a morte. Eũtes nascẽdo ueniẽtes resurgẽdo. Seminantes opa bona: metẽtes mercedem eternam. Semina ergo sunt nr̃a qcqd boni fecerimus: manipuli nostri qd̃ in fine recipiemus. ℟. Uiri sancti gloriosum sanguinẽ suũ fuderũt pro dño: amauerunt christum in vita sua: imitati sunt eum in morte sua. Et ideo coronas triũphales meruerũt. ℣. Unus spũs ⁊ vna fides erat in eis. Et ideo.

SI ergo sunt semina bona opa: quare cum lachrymis seminãt: cum hilarem datorẽ diligat deus? Hic pmuz videte charissimi quomodo ad btõs maxĩe martyres ꝟba ista ptineãt. Nulli enim vnqꝫ tãtuz impẽderũt: qꝫtũ illi qui seipsos impẽderũt. Sicut dicit apl's paulus. Et ipse impẽdat pro aĩabus ur̃is. ℟. Tradiderũt corpa sua ꝓpter deũ ad supplicia: Et meruerunt habere coronas perpetuas. ℣. Isti sunt qui uenerũt ex magna tribulatione ⁊ lauerũt stolas suas in sanguine agni. Et. In secũdo noct. añ. Scuto bone uolũtatis tue coronasti eos domĩe. ps. Uerba mea. Añ. In vniuersa terra gl'ia ⁊ honore coronasti eos. ps. Dñe dñs nr̃. Añ. Habitabũt in tabernaculo tuo: reqescent in monte sancto tuo. ps. Dñe qs habi. ℣. Iusti aũt in ꝑpetuuz. ℟. Et apud dominum. Lec. iiij.

AD mẽsaz magnã sedisti: scito quomodo talia te

oportet p̄parare. Que est mēsa magna: nisi vnde accipim⁹ corpus christi ⁊ sanguinē: Quid est scito quomodo talia te oportet p̄parare: nisi qd̄ btūs ioānes exponit. Sicut christus pro nobis aīaz suā posuit: sic nos debem⁹ aīas pro fr̄ibus ponere. ℟. Sācti tui dn̄e mirabile ꝯsecuti sunt iter seruiētes p̄ceptis tuis ut īuenirent̄ illesi in aqs ualidis. Terra appuit arida ⁊ in mari rubro via sine īpedimēto. ℣. Qm̄ pcussit petrā ⁊ fluxerūt aque ⁊ torrētes īundauerūt. Terra.

Ecce q̄ztū īpēderūt. L. v. Sed nunqd pierūt qn̄ securitatē a dn̄o etiā de capillo acceperūt. Perit manus ubi non pit pilus. Perit caput ubi nō perit capillus. Ubi non pit palpebra pit oculus. Hac ergo mag̃ securitate accepta impēderūt se ipsos. ℟. Uerbera carnificū nō timuerūt sancti dei moriētes pro christi nomine. Ut heredes fierēt in noīe dn̄i. ℣. Tradiderūt corpora sua ad supplicia ꝓpter dominū. Ut. L. vj.

Operibus ergo bonis seminemus dū tp̄s est: dicēte apl̄o: Qui pce seminat pce ⁊ metet. Infatigabiles inqt cū tēpus habemus opemur bonum ad oēs: maxime aūt ad domesticos fidei. Et iterū: Bonū inqt faciētes nō deficiemus: tpe eniz suo metemus. Qui defecerit in semine: nō gaudebit in messe. ℟. Hec est uera fr̄nitas que nunq̄z potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt dn̄m. Contēnētes aulam regiā puenerūt ad regna celestia. ℣. Ecce q̄z bonū ⁊ q̄z iocūdum habitare fratres in vnū. Contemnētes. In tertio noct. an̄. Sāctis qui in terra sunt eius mirificauit oēs uoluntates meas inter illos. ps̄. Cōserua me. An̄. Hec est generatio querentium dn̄m querētiuz faciez dei iacob. ps̄. Dn̄i est terra. An̄. Letamini in dn̄o ⁊ exultate iusti ⁊ gloriamini omnes recti corde. ps̄. Beati quoꝝ. ℣. Iusti cōfitebuntur. Secundum lucā. L. vij.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Cū audieritis p̄lia ⁊ seditiones nolite terreri: oportet p̄muz hec fieri: sed nōdum statim finis. ⁊ reliqua.

Omel. beati greg. pape

Quia longius ab urbe digressi sumus: ne ad reuertēduz nos tardior hora p̄pediat: necesse est ut expositionem euāgelij breuior sermo trāscurrat. Dn̄s ac redēptor nr̄ pituri mūdi precurrentia mala denunciat: ut eo minus pturbent uenientia quo fuerint p̄scita. ℟. Propter testamētū dn̄i ⁊ leges paternas astiterūt sci dei in amore fraternitatis. Quia vnus fuit semp spiritus in eis ⁊ vna fides. ℣. Ecce q̄z bonum ⁊ q̄z iocū-

duz habitare fratres in vnũ. Quia.

Minus eniz iacu L.viij.
la feriũt que p̃uidẽtur. Et nos tolerabilius mũdi mala suscipimus si ꝯtra hec per p̃sciẽtie clypeuz munimur. Ecce etenim dicit: Cũ audieritis p̃lia ⁊ seditiões nolite terreri: oportet p̃mũ hec fieri sed nõduz statim finis. Pensanda sunt ꝟba redẽptoris nr̃i per que nos aliud interius aliud exterius passuros denũciat. Bella quippe ad hostes ꝑtinẽt: seditiones ad ciues. ℟. Sci mei qui in isto sclo certamẽ hũistis. Mercedez laboꝝ uroꝝ ego reddã uobis. ℣. Uenite bñdicti p̃ris mei ꝑcipite regnũ. Mercedẽ. L.ix

Ut ergo nos indicet interiꝰ exteriusqz turbari: aliud nos fateť ab hostibꝰ: aliud a fr̃ibus ꝑpeti. Sed his malis p̃ueniẽtibus qa nõ statim finis sequať: adiũgit. Surget gens ꝯtra gẽtẽ: ⁊ regnũ aduersus regnũ: ⁊ terremotꝰ magni erũt per loca: ⁊ pestilẽtie ⁊ fames: terroresqz de celo ⁊ signa magna erũt. ℟. In circuitu tuo dñe lumẽ est nunq̃z deficiẽs ubi constituisti lucidissimas mãsiones. Ibi reqescũt scõꝝ aĩe. ℣. Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis in ciuitate dei nr̃i in monte scõ eiꝰ. Ibi requi. Ad laudes añ. Oẽs sancti quanta passi sunt tormenta ut securi peruenirẽt ad palmaz martyrij. ps. Dñs regnauit decorẽ. cum rel.

Añ. De palma ad regna ꝑuenerũt sancti coronas decoris meruerũt de manu dei. Añ. Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt ⁊ viuẽt noĩa eoruz in eternum. Añ. Tanq̃z aurum in fornace probauit electos dñs ⁊ quasi holocausta accepit eos in eternum. Añ. Si coram hominibus tormẽta passi sunt: spes electoꝝ est immortalis in eternũ. ℣. Exultabunt sancti. Super bñ. añ. Ecce merces sanctorum copiosa est apud deum: ipsi uero mortui sunt pro christo ⁊ viuẽt in eternum. Ad p̃mã añ. Iustorũ autem anime in manu dei sunt ⁊ nõ tanget illos tormentum malitie. ps. Deus in nomine tuo. cum rel.

Ad tertiam añ. Corpora sanctorum. Cap. Fratres: sancti per fidem vicerunt reg̃. ℟. Exultent iusti In conspectu dei. ℣. Et delectent in letitia. In ꝯspectu. ℣. Iusti autem. Ad sextã añ. Tanq̃z aurũ.

Sancti ludibria ⁊ ꝟbera expti insup ⁊ vincula ⁊ caceres: lapidati sunt: secti sũt: tẽptati sunt: i occisiõe gladij mortui sũt pro christo. ℟. Iusti aũt In ꝑpetuuz viuẽt. ℣. Et apud dñz est merces eoꝝ. In. ℣. Iusti cõfite. Ad nonã añ. Si corã hoĩbꝰ. Cap.

Sancti mei qui in isto seculo certamen habuistis: mercedẽ laboꝝ uestroꝝ ego reddam uobis. ℟. Iusti cõ Capl'm

fitebunt nomini tuo. ℣. Et habitabunt recti cuꝫ vultu tuo. Noi. ℣. Exultabũt sancti in gloria. ℟. Letabunt in cubilibus suis. **In secundis uespis aſſi.** Virgã virtutis tue emittet dñs in splẽdoribus sanctoꝝ. ℣. Dixit dñs. **Aſſi.** Generatio rectorũ bñdicet ga exortum est lumen rectis corde. ℣. Btus vir. **Aſſi.** Venientes venient cum exultatione portantes manipulos suos ℣. In cõuertẽdo. **Aſſi.** Justi cõfitebunt nomini tuo ⁊ habitabunt recti cum vultu tuo. ℣. Eripe me dñe ab. **Aſſi.** Lauda hierusalẽ dñm qui posuit fines tuos pacem ⁊ benedixit filijs tuis in te. ℣. Ipsum. **Lap. hym. ⁊ ℣. ut ã. in pmis uesperis. Sup magt aſſi.** Gaudent in celis anime sanctorum qui christi uestigia sunt secuti ⁊ quia pro eius amore sanguinem suum fuderũt ideo cum christo exultant sine fine. **Ad complet. ut supra. Sermo rabani epi de**

QVotiẽscũqꝫ **martyribus** fres charissimi sanctorũ martyrum solẽnia celebramus: ita ipsis pro nobis benigne intercedẽtibus expectemus a domino cõsequi tpalia bñficia ut ipsos martyres imitãdo accipere mereamur eternalia bona. Ab eis enim sanctorum martyruꝫ in vitate festiuitatis gaudia celebrantur: qui ipsorum martyrum exempla sequuntur. **L. ij.** SOlẽnitates enim martyrum exhortationes sunt martyrioꝝ ut imitari aliquẽ nõ pigeat quod celebrare delectat. Sed nos uolumus fratres gaudere cuꝫ sanctis: ⁊ tñ tribulationem mundi nolumus sustinere cum illis. Qui ergo sanctos martyres inquantum potuerit imitari noluerit: ad eorum beatitudinem puenire nõ poterit.

SIcut ⁊ paulus predicat dicẽs: Si fuerimus socij passionuꝫ: simul erimus ⁊ cõsolationum. Et dominus ait in euãgelio: Si mũdus uos odit scitote quia priorem me uobis odio habuit. Recusat ergo esse in corpore qui odium non vult sustinẽ cũ capite qđ est christus. **L. iij.**

SEd dicit aliquis: Et quis est qui possit beatorum martyrum uestigia sequi? Huic ego respondeo qꝫ non solum martyres sed etiam ipsum dñm cum ipsius tamen adiutorio si uolumus possumus imitari. Audi ergo nõ me sed ipm dominũ generi humano clamãtem ⁊ dicẽtem: Discite a me: quia mitis suꝫ ⁊ humilis corde. **L. v.**

AUdi ⁊ beatum petrum apostolum admonẽte. Christus passus est pro nobis uobis relinquens exemplum ut sequamini uestigia eius. Ecce

christus discite a me: btūs autez apl's petrus ait: ut seq̄mini uestigia ei⁹. Sil'iter ⁊ paulus clamat dicens. Imitatores mei estote sicut filij charissimi. Lectio. vj.

Quid ad hec respondebimus ul' quā excusationē hēre poterimus: si nobis aliqs dicat: ꝟtutes qdē quas fecit dñs debemus imitari. Et hoc uerū est: sed tñ iusta pōt esse excusatio: qꝫ ꝟtutes ⁊ mirabilia facere nō potes: qa nō oībus hoc datū est peragere: iuste aūt ⁊ caste viuere ⁊ charitatē cū oībus custodire cū dei adiutorio oībus preceptuz est. Scd̄m lucam. L. vij.

In illo tpe: Descēdēs iesus de mōte stetit in loco cāpestri ⁊ turba discipuloꝝ eius ⁊ multitudo copiosa plebis ab oī iudea ⁊ hierl'm ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sidonis qui uenerāt ut audirent eū: ⁊ sanarent' a lāguorib⁹ suis. ⁊ rel'. Omel'. uenerabilis

Et si gñaliter oībus bede. loquit': spālius tñ oculos saluator in discipulos leuat: ut his qui uerbū intēta cordis aure ꝑcipiūt: latius saporis intimi lumē apiat. Cui sil'e est qd̄ matheus ait. Et cum sedisset accesserunt ad euz discipuli eius. Et apiēs os suū docebat eos dicēs:

Nbti paupes sp̄u. L. viij

Am qbus dñs os in mōte sedēs apit ut magna sublimiter audiāt: in eos oculos stās in cāpo dirigit ut audita patēter intelligant. Beati itaqz pauperes non utiqz oēs: sed illi tātūmodo qui omne p̄sentis seculi tam ⁊ si altū videat' pro nihilo culmen ducunt qui merito celestis regni munere digni perhibētur: qa dilectionis humane probantur cupiditate nudati. Lec. ix.

Qualez se rex dauid pauperiem sustinuisse declarans ait: Ego ꝟo egenus ⁊ pauper sum. Et alibi nō modo terrestria: sed ⁊ ipsa pro dño celestia paruipēdens dicēsqz: Quid enim mihi restat in celo: ⁊ a te qd uolui sup terram? Mox ubi spei sue fixisset anchorā sb̄dēdo manifestat. Mihi aūt adherere deo bonuz est ⁊ ponere in dño deo spem meā. In festo trium lect'. de martyrib⁹. Ad vs̄. cap̄. ꝟ. ⁊ oro ut s̄. Sup mg̃t añ. Absterget de⁹. Ad cōplet'. oīa ferialiter peragant'. Ad mat'. inuitat'. ut s̄. Añe ⁊ p̄s feriales lectiones de sermonibus ut supra. uel de passione eorū. ꝟ. Exultent iusti. ℟. Absterget de⁹. ℟. Uiri sci. ℟. Tradiderūt corpora. Qui ꝟsus ⁊ ℟ia. ij. ⁊. v. feria dicant'. ꝟ. Iusti aūt. ℟. Sancti tui dñe. ℟. Uerbera carnificū. ℟. Hec est uera fraternitas. Qui ꝟ. ⁊ ℟ia. iij. ⁊. vj.

feria dicant. ℣. Justi cõfitebunt. ℟. Propter testamentum dñi. ℟. Sãcti mei. ℟. In circuitu tuo dñe. Qui ℣. ⁊ ℟ia. iiij. ⁊ sabbato dicant. ℣. Exultabũt sancti. Ad laudes vna sola añ. Oẽs sancti. ps cõsueti. Cap. ℣. super bñ. añ. ⁊ oro ut s. Ad pmã añ. Justoꝝ aũt aie. Reliqua ferialiter fiant. Ad tertiã añ. Corpora sanctoꝝ. Cap. ℟. ℣. ⁊ oro ut s. Ad sextam añ. Si corã hoĩbus. Cap. ℟. ℣. ⁊ oro ut s. Reliqua ferialiter fiant ut tempus reqrit. In festo vnius martyris qui est patronus. Ad us sup pos añ. Btũs vir qui suffert tẽptationẽ: qa cum ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronã vite quaꝫ repromisit deus his qui diligunt illũ. ps. Laudate pueri dñm. cuꝫ rel. Cap.

IUstus cor suũ tradidit ad vigilãdũ diluculo ad dñꝫ qui fecit illũ ⁊ in ꝯspectu altissimi depcabit. ℟. Justuꝫ deduxit dñs per vias rectas ⁊ ostendit illi regnuꝫ dei: ⁊ dedit illi sciẽtiam sanctoꝝ honestauit illum in laborib⁹. Et cõpleuit labores illius. ℣. Immortalis est enim memoria illius: qa apud deũ nota est ⁊ apud hoĩes. Et. Hy. Martyr dei qui vnicũ. ℣. Gloria ⁊ honore coro. Añ. Iste cognouit iusticiã ⁊ vidit mirabilia magna: ⁊ exorauit altissimũ ⁊ iuẽt⁹ est in nũero scõꝝ. ps. Mgt. Oro. Deus qui nos beati. N. martyris tui meritis ⁊ intercessione letificas: concede ꝓpitius ut qui eius bñficia poscim⁹: dono tue gr̃e consequamur. Per.

PResta quesumus ops deus: ut ĩtercedente btõ. N. martyre tuo: a cũctis aduersitatib⁹ liberemur in corpe: ⁊ a p̃uis cogitationib⁹ mũdemur in mẽte. Per. Alia oro.

DEus qui nos ꝯcedis bti N. martyris tui natalitio pfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. Per. Si fuerit epus

PResta quesumus ops deus ut qui bti martyris tui atqꝫ põtificis natalitia colim⁹: ĩtercessiõe ei⁹ in tui noĩs amore roboremur. Per. Alia oro.

AUxiliũ tuuꝫ nobis quesumus dñe placatus impẽde: ut btõ. N. martyre tuo atqꝫ pontifice intercedẽte dexteram sup nos tue ꝓpitiatiõis extende. Per. Ad complet. cap.

IUstũ deduxit dñs per vias rectas: ⁊ ostendit illi regnuꝫ dei: ⁊ dedit illi sciẽtiã scõꝝ honestauit illuꝫ in laboribus ⁊ compleuit labores illius. Deo. Hymnus. Tui pcatus munẽ. ℣. Justus ut palma. Sup nũc dimittis añ. Uolo pater. Oro ut s. Ad mat. inuitat. Regẽ martyrũ dñm Uenite adoremus. ps. Uenite exulte. In primo noctur. añ.

In lege domini fuit uolũtas eius die ac nocte. ℟. Beatus vir qui nõ. Aũ. In medicãs preceptum dñi constitutus est in monte sancto eius. ℟. Quare fremuerunt. Aũ. Voce mea ad dominum clamaui: & exaudiuit me de mõte sancto suo. ℟. Domine quid multi. ℣. Glia & honore. Sermo rabani. Lectio.j.

QUia beati martyris. N. natalis hodie illuxit dies quem uobiscum fratres charissimi uoluit nos dominus celebrare: aliqd donãte illo de martyruꝫ gloria & patientia dissertamus. Gloria quidem munda na ab ipsis cõtempta est: & ideo patientia pbata. Nã gloria eoꝝ abscõdita latebat in celis: quia patientia eoꝝ exercebat in terris. ℟. Iste sanctus pro lege dei sui certauit usqꝫ ad mortem & a uerbis impiorum non timuit. Fundat⁹ enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contempsit vitam mũdi & peruenit ad celestia regna. Sũ. Lec.ij.

QUi ꝯo exhoꝛret eorum patientiam: non puenit ad gloriam. Miseria enim putatur pati dura & aspa in carne: quia reuera molestum est. Nisi esset omnibus molestũ: nõ esset martyribus gloriosum. Multis ergo lasciuis & auaris martyres sancti insanire visi sunt: quãdo pro christi nomine tanta patiebant: & eum semp ueraciter cõfitebant. Ut ergo negarent urgebant. ℟. Justus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternuꝫ ante dñm. ℣. Plãtatus in domo dñi in atrijs domus dei nri. Et florebit.

ALij ergo flammis Lij. iuxti & ꝯgis diutissime ꝑberati: alij fustibus & plumbatis cesi: alij membꝛatim laniati: alij gladio occisi: alij excoriati pice & plũbo liquefacto suꝑfusi: alij ardore ꝑnarum cruentati: alij in mare mersi: alij bestijs deputati: alij carcerum sunt horore & fame necati. ℟. Desiderũ anime eius tribuisti ei dñe. Et uoluntate labioruꝫ eius non fraudasti eũ. ℣. Nã ꝑueneisti eum in bñdictionib⁹ dulcedinis posuisti in capite ei⁹ coronam de lapide ꝑcioso. Et volũ. In secũdo nocturno. Aũ. Alij hoium scitote quia dñs sanctum suum mirificauit. ℟. Cum inuo. Aũ. Scuto bone uoluntatis tue coronasti euꝫ domie. ℟. Verba mea. Aũ. In vniuersa terra gloria & honore coronasti euꝫ. ℟. Domine dominus noster. ℣. Posuisti dñe. Lec.iij.

QUot enim penarũ & motiuꝫ genera hostis excogitare poterat: tot martyribus sine ulla miseratiõe infligabat. Sed ipsi ꝯ in aperto horrida paterent: in occulto tamen ineffabiliter coronabant. Multi qui

dem gloriam terrenam quesie/
runt: multi viri fortes ⁊ pro pa/
tria sanguinem fundendū esse
dixerūt: nec fundere dubitaue/
runt quo gl̄iam etiam post mor
tem apud posteros haberēt. ℟.
Iste coguouit iusticiam ⁊ vidit mira
bilia magna: ⁊ exorauit altissimum
Et inuentus est in numero sanctoꝝ.
℣. Iste est qui cōtempsit vitā mūdi
⁊ puenit ad celestia regna. Et. L. v.

SEd que illoꝝ gloria mar/
tyribus comparat̄: Quid
potuit inuenire impator: qd po
tuit inuenire piscator? Impato/
rum consulum ⁊ viroꝝ fortium
qui orbem armis domuerunt ⁊
subiugauerūt: sepulchra sunt ro
me. Ad quoꝝ sepulchra non est
dignatus intrare impator: sed ta
men diademate deposito ad se/
pulchrum suum suscepit euz pi/
scator. ℟. Stola iocūditatis induit
eum dominus. Et coronam pulchri
tudinis posuit super caput eius. ℣.
Induit eum dominus lorica fidei ⁊
coronauit eum. Et coronam. L. vj.

ECce si terrena gloria fue/
rat concupiscenda marty
ribus: nec ipsa fraudati sunt qui
honorem tm̄ inter angelos que
sierunt. Uidemus eoꝝ glorias
in terris ⁊ stupemus qd paterē
tur. Quātus nos ammirationis
stupor apprehenderet: si videre
mus martyres īter angelos glo
riantes quoꝝ natalitia videmus
populos celebrantes. ℟. Coro/
nam auream sup caput eius. Expres
sam signo sanctitatis gloria honoris
⁊ opus fortitudinis. ℣. Qm̄ p̄ueni/
sti eum in bn̄dictionibus dulcedinis:
posuisti in capite eius coronam de la
pide precioso. Expressam. In ter/
tio noct. an̄. Iustus dominus ⁊ iu
sticias dilexit: equitatem vidit vult⁹
ei⁹. ps̄. In domino cōfido. An̄.
Habitabit in tabernaculo tuo: reqe/
scet in monte scō tuo. ps̄. Domine
quis habitabit. An̄. Posuisti do
mine super caput eius coronā de la/
pide precioso. ps̄. Domine in vir
tute tua. ℣. Magna est gl̄ia. Se
cundum lucam. Lec. vij.

IN illo tempore: Dixit ie/
sus discipulis suis. Siquis vult
post me uenire: abneget semet/
ipsuz ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat̄
me. ⁊ rel̄. Omel. bti greg. pape

QUia dn̄s ac redēptor no/
ster nouus homo uenit
in mūdum: noua p̄cepta edidit
mūdo. Uite etenim nr̄e ueteri
in vitijs enutrite cōtrarietatē op
posuit nouitatis sue. Quid eniz
uetus quid carnalis hō nouerat
nisi sua retinē: aliena rape si pos
set: ꝯcupiscere si non posset? ℟.
Hic est uere martyr q pro chr̄i noīe
sāguinē suū fudit Qui minas iudicū
nō timuit: nec terrene dignitatis gl̄iā
quesiuit sed ad celestia regna feliciter

puenit. ℣. Justũ deduxit dñs per vi/
as rectas ⁊ oñdit illi regnũ dei. Qui.

Sed celestis medi/ L.viij.
cus singulis qbusq; vitijs
obuiãtia adhibet medicamẽta.
Naz sicut arte medicine calida
frigidis frigida calidis curant̃:
ita dñs nr̃ ꝯtraria opposuit me
dicamẽta peccatis: ut lubricis cõ
tinentiam: tenacibus largitatẽ:
iracundis mansuetudinẽ: elatis
precipet humilitatem. ℟. Po/
suit coronam capiti meo ⁊ circunde
dit me uestimento salutis Ad expu/
gnandas gentes ⁊ oẽs inimicos. ℣.
Judica domĩe nocẽtes me expugna
impugnantes me apprehende arma
⁊ scutum. Ad expugnã. Lectio.ix.

Certe cum sequẽtibus se
noua mãdata p̃poneret
dixit: Nisi qs renũciauerit oĩb⁹
que possidet: non potest meus
esse discipulus. Ac si apte dicat:
Qui per vitam ueterez aliena
cõcupiscitis: per noue studium
cõuersationis ⁊ ur̃a largimini.
Quid ℣o in hac lectione dicat
audiamus. Qui vult post me
uenire abneget semetipsuz. ℟.
Gloria ⁊ honore coronasti eum dñe
⁊ constituisti eum sup opa manuum
tuarũ: Omnia subiecisti sub pedib⁹
eius. ℣. Qm̃ p̃uenisti eum in bene/
dictionibus dulcedinis: posuisti in ca
pite eius coronam de lapide p̃cioso.
Oĩa. Ad lau. añ. Qui me ꝯfessus
fuerit coram hominibus: cõfitebor
⁊ ego euz corã patre meo. ps. Dñs
regnauit deco. cũ rel. Añ. Qui
sequit̃ me non ambulat in tenebris:
sed habebit lumẽ vite dicit domin⁹.
Añ. Qui mihi ministrat me sequa/
tur: ⁊ ubi ego sum illic sit ⁊ minister
me⁹. Añ. Siqs mihi ministrauerit
honorificabit euz pr̃ meus qui est in
celis dicit dñs. Añ. Uolo pr̃ ut ubi
ego sum illic sit ⁊ minister meus. ℣.
Justus ut palma. ℟. Sicut cedrus
libani. Sup bñ. añ. Hic est uere
martyr qui pro christi noĩe sanguinẽ
suum fudit: qui minas iudicum non
timuit: nec terrene dignitatis gloriaz
quesiuit: sed ad celestia regna feliciter
peruenit. Ad p̃mam añ. Qui me
confessus. Cap̃. Justum deduxit
dominus. Oro ut s̃. Ad tertiã
añ. Qui sequit̃ me. Cap̃. Justus
cor suum tradidit. ℟. Gloria ⁊
honore coronasti euz dñe. ℣. Et cõ
stituisti euz sup opa manuũ tuaruz.
Coronasti. ℣. Posuisti dñe. Ad
sextã añ. Qui mihi mĩstrat. Cap̃.

Justus si morte preoccu/
patus fuerit in refrigerio
erit: senectus enim uenerabilis
est: non diuturna neqz annorũ
numero computata. ℟. Posui
sti dñe Sup caput eius. ℣. Coronã
de lapide p̃cioso. Sup ca. ℣. Ma
gna est. Ad nonã añ. Uolo pater.
Cap̃. Justuz dedu. ℟. Magna
est gl̃ia ei⁹ in salutari tuo. ℣. Gl̃iaz

⁊ magnum decorem impones super eum. In salutari. ℣. Iustus ut palma florebit. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabit̃ in domo dñi. In secũdis uespis añ. Iocũdus homo qui miseret̃ in dño non cõmouebit̃ in eternum. ps̃. Beatus vir qui timet. Añ. Quid retribuaz dño pro omnibus que retribuit mihi calicem salutaris accipiam. ps̃. Credidi. Añ. Dñe libera aĩaz meã a labijs iniqs ⁊ a lingua dolosa. ps̃. Ad dominũ cum. Añ. Miserere mihi dñe miserere qa multũ repletus sum despectiõe. ps̃. Ad te leuaui. Añ. Sustinuit aĩa mea in uerbo dñi sperauit anima mea in ipso. ps̃. De ꝓfundis. Cap̃. ℣. ⁊ hymn⁹. ut s̃. in p̃mis uespis. Sup magt̃ añ. Hic vir despiciens mundum ⁊ terrena triũphans diuitias celo condidit ore manu. Ad complet̃. ut supra. Item aliud euãgeliuz ꝟm lucã.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Siquis uenit ad me ⁊ nõ odit patrẽ suum ⁊ matrẽ ⁊ uxorẽ ⁊ filios ⁊ fratres ⁊ sorores: adhuc aũt ⁊ animam suã: nõ põt meus eẽ discipulus. ⁊ rel̃. Omel̃. bti gregorij pape.

Si consideremus fr̃es charissimi que ⁊ quanta sunt que nobis ꝓmittunt̃ in celis: vilescũt aĩo oĩa que habent̃ in terris. Terrena nanq̃z substantia supne felicitati comparata: pondus est non subsidium. Tẽporalis vita eterne vite comparata: mors est potius dicẽda q̃z vita. Ipse eniz quotidianus defectus corruptionis qd aliud est q̃z quedam prolixitas mortis? Que autẽ lingua dicere uel qs intellectus cape sufficit illius superne ciuitatis quanta sint gaudia angeloꝝ choris interesse: cũ beatissimis spiritibus glorie cõditoris assistere: presentem dei vultum cernere: incircũscriptuz lumen videre: nullo mortis metu affici: incorruptionis ꝑpetue munere letari. Item aliud euãgelium ꝟm Matheum.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Nihil opertuz qd non reuelabit̃ ⁊ occultũ quod non scietur. ⁊ rel̃. Omelia beati hieronymi presbyteri.

Quoniaz in p̃senti seculo multoꝝ vitia nesciũtur. Sed de futuro tpe scribit̃: quãdo iudicabit dñs occulta hoĩum ⁊ illuminabit latebras tenebrarum ⁊ manifesta faciet consilia cordium. Et est sensus. Nolite timere ꝑsecutoꝝ seuitiam ⁊ blasphemantiuz rabiem: qa ueniet dies iudicij in quo ⁊ uestra virtus ⁊ eoꝝ nequitia demonstrabitur. Quod dico uobis in tenebris dicite in lumine: ⁊ qd in aure auditis p̃dicate sup tecta.

Cē aliud euangelium p̄m ma/

In illo tpe: Dixit ih̄eum. ihesus discipulis suis. Nolite arbitrari quia ueni mittere pacē in terrā: nō ueni pacē mittere sed gladiū. ℟ rel. Omelia

Sci hieronymi p̄sbyteri.

Upra dixerat: qđ dico uobis in tenebris dicite in lumine ℟ qđ in aure auditis p̄dicate super tecta. Nūc infert qđ post p̄dicationē sequat ad fidē christi. Totus orbis ꝑtra se diuisus est. Unaqueq; domus ℟ infideles habuit ℟ credētes: ℟ ppterea bellum missū est bonū ut rūpere tur pax mala. Tale qđ in genesi aduersus rebelles hoīes q moti fuerāt de oriente ℟ turrim extruere festinabāt per quam alta celi penetrarēt fecisse scribit de us ut diuideret linguas eoru.

In festo triū lectionū de vno martyre ad uespas Cap. ℣. añ. sup magt. ℟ oro ut supra. Ad complet. ferialiter agat. Ad matut. inuitat. ut s. Añe p̄s feriales lectiones de p̄mone ut s. ul' de passione. ℣. ℟ tria ℟cia p̄mi nocturni dicant. ij. ℟. v. feria. ℣. ℟ tria ℟cia secūdi nocturni dicant. iij. ℟. vj. feria. ℣. ℟ tria ℟cia tertij nocturni dicant feria. iij. ℟ sabbato. ℣. ut s. Ad laud. vna sola añ. Qui me confessus fue. Cap. ℣. sup bñ. añ. ℟ oro ut s. Ad p̄mā añ. Qui sequit me. Cetera feriaLiter pagant. Ad tertiā añ. Qui mihi ministrat. Cap. ℟. ℣. ℟ oro ut s. Ad sextaz añ. Volo pater. Cap. ℟. ℣. ℟ oro ut s. Reliqua ofa feriaLiter fiāt ut ꝑs regrit. In festo confessoris ℟ pontificis qui fuerit patronus uel fuerit festus cum pleno officio. In p̄mis ue speris sup pos añ. Similabo eu viro sapienti qui edificauit domum suam supra petram. ꝑs. Laudate pueri dñm. cum reliquis. Cap.

Ece sacerdos magn⁹ qui in diebꝰ suis placuit deo ℟ inuētus est iustus: ℟ in tpe ire cūdie factus est reconciliatio. ℟. Sint lūbi uestri p̄cinct ℟ lucerne ardentes in manibus uestris. Et uos similes hoībus expectātibus dñm suū qñ reuertat a nuptijs. ℣. Vigilate ergo quia nescitis qua hora dñs uester uēturus sit. Et uos. Hymnus. Iste p̄fessor domini. ℣. de vno martyre. Sup magt añ. Sacerdos ℟ pontifex ℟ virtutum artifex bonus pastor in populo sic placuisti domino. Item alia añ. si fuerit doctor. In utrisq; ꝑs sup mgt añ. O doctor optime ecclesie sancte lumen beate. N. diuine legis amator dep̄recare p̄ro nobis filium dei alta.

Audi domine Oratio. preces nostras ℟ intercedente beato. N. confessore tuo atq; pōtifice supplicationes no/

stras placatus intēde. Per. Itē

DEus qui nos alia oratio conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorē tuum per sancti. N. cōfessoris tui atq; pontificis exēpla restaura. Per. Ad complet. cap. Bñdictionē oīum gentium. Hymnus. Ad sacrum cuius. ℣. de vno martyre. Sup nunc dimittis añ. Statuit illi testa. Oratio ut supra. Ad matut. inuitat. Regē confessoruz dñm Venite adoremus. ps. Venite exul. In primo nocturno añ. Beatus vir qui in lege domini meditat uolūtas eius ꝑmanet die ac nocte ⁊ oīa quecūq; faciet semper prosperabuntur. ps. Beatus vir qui non abijt. Añ. Beat⁹ iste sanct⁹ qui ꝯfisus est in dño: ꝑdicauit ꝑceptū dñi: cōstitut⁹ est in mōte scō eius. ps. Quare fre. Añ. Tu es gl'ia mea tu es susceptor meus domine: tu exaltans caput meum ⁊ exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Domine qd multi. ℣. de vno martyre. Sermo sancti augustini epi. Lec. j.

AD sancti ac btissimi. N. patris nostri cuius hodie festa celebram⁹ fratres charissimi: laudes addidisse aliqd decerpsisse est atq; deducere: cū virtutum eius gloria non sermonibus exponēda sit: sed operibus quidem comprobanda: sicut scriptura dicit: Gloria patris est filius sapiens. Quante igit hui⁹ patris sunt glorie qui tantoꝝ filioꝝ sapiētia ⁊ deuotione letat? In chr̄o enim iesu per euangeliuz ipse nos genuit. ℟. Euge ſue bone ⁊ fidelis qꝛ in pauca fuisti fidelis supra multa te ꝯstituā. Intra in gaudium dñi tui. ℣. Dñe quinque talenta tradidisti mihi ecce alia qnque suplucratus suz. Intra.

QUicquid igit Lectio. ij. in hac sancta plebe pōt ꝟtutis esse ⁊ glorie: de hoc quasi de quodam fonte lucidissimo omniuz riuuloruz puritas emanauit. Etenim qa castitatis pollebat vigore: quia abstinentie gloriabat angustijs: quia blandimentis erat preditus lenitatis: omnium ciuiuz in deum ꝓuocauit affectum. Qui confessoris administratione refulgēs plures etiaz discipulos reliquit sui sacerdotij successores. ℟. Ecce sacerdos magnus qui in dieb⁹ suis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illum dominus crescere in plebem suam. ℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi ⁊ testamentuz suū confirmauit super caput eius. Ideo.

BEne autem ⁊ Lectio. iij. cōgrue in hac die quam nobis beati patris nostri. N. huius ad paradisum trāsitus exultabilem reddit: presentis psalmi ꝟsiculū decantamus dicentes:

In memoria eterna erit iustus. Digne enim in memoria uertitur hoīum: qui ad gaudiū transijt angeloꝝ: qui iam gr̄am christi clarificatus inuenit: qa mundi gloriam non quesiuit: cauēs illud quod dicit sermo diuinꝰ. Ne laudaueris hoīem in vita sua: tanq̄ꝫ si diceret. Lauda post vitam: magnifica post consumationem. ℟. Jurauit dn̄s ⁊ non penitebit eum tu es sacerdos in eternū. Scd̄m ordinē melchisedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. Scd̄m. In secūdo noct̄. aii. Inuocantē exaudiuit dn̄s sanctū suum dn̄s exaudiuit eum ⁊ cōstituit euꝫ in pace. ps̄. Cum inuoca. Aii. Letentur oēs qui sperāt in te dn̄e qm̄ tu benedixisti iusto scuto bone uolūtatis tue coronasti eū. ps̄. Uerba mea. Aii. Dn̄e dn̄s noster q̄ꝫ admirabile est nomen tuuꝫ in vniuersa terra: qa gl̄ia ⁊ honore coronasti scm̄ tuū ⁊ cōstituisti eū sup opa manuū tuaꝝ. ps̄. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. de vno martyre. L. iiij.

Duplici eniꝫ ex causa utilius est hoīum magis memorie laudem dare q̄ꝫ vite. Ut illum potissimū illo in tp̄e per merita sanctitatis extollas: qn̄ nec laudantem adulatio nocet: nec laudatum tēptet elatio. Lauda ergo post p̄iculū: p̄dica securuꝫ. ℟. Inueni dauid seruū meum oleo scō meo vnxi eum. Manus eniꝫ mea auxiliabit̄ ei. ℣. Nihil ꝓficiet inimicus in eo ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lauda nauigātis felicitatem: sed cum p̄uenerit ad portū. Lauda ducis virtutem: sed cum p̄ductus sit ad triūphum. Quis aūt viuēs tutꝰ possit ac sine trepidatione laudari qui ⁊ de p̄terito meminit se habere qd̄ doleat: ⁊ de futuro videt sibi sup̄esse qd̄ tīeat? Quis igit̄ homo in hoc corpusculo positus debeat sibi qcq̄ꝫ in hac vita uēdicare de meritis quorum iter vite: occulta demonū īfestatio uelut latronū obsidet multitudo? ℟. Iste est qui ante deū magnas virtutes op̄atus est ⁊ oīs terra doctrina eius repleta est. Ipse intercedat pro peccatis oīum pp̄l̄oꝝ. ℣. Iste est qui cōtempsit vitam mundī ⁊ peruenit ad celestia regna. Ipse. L. vj.

Quibus per oēs vias supplātatores aīarum inuisibiles laqueos tendūt innumerabilium mortibus expauescendos. Maxime aūt nobis nauigātibus per hoc mare magnum ⁊ spatiosum in quo reptilia quoꝝ non est numerus animalia pusilla ⁊ magna idest diuersa genera inimicorum sunt: qui s̄m nostrarū virium quantitatem: compensato nobiscum agone luctant̄. ℟. Posui adiu-

torium sup potētē ⁊ exaltaui electuz de plebe mea. Manus enim mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid seruū meū oleo scō meo vnxi eū. Manus. In tertio noct. ant. Dñe iste sanctꝰ habitabit in tabernaculo tuo opatus est iusticiam reqescet in monte sancto tuo. ps. Dñe quis habitabit. Ant. Uitam petijt a te tribuisti ei dñe gl̄iam ⁊ magnum decorem posuisti super eum: posuisti in capite eius coronam de lapide p̄cioso. ps. Dñe in virtute tua. Ant. Hic accipiet bñdictionem a dño ⁊ misericordiam a deo salutari suo: quia hec est generatio querētiū dñm. ps. Domini est terra. ℣. de vno martyre.

Scdm lucā. Lectio. vii.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Nemo accēdit lucernam ⁊ in abscondito ponit: sed super candelabrum: ut qui ingrediuntur lumen videant. ⁊ reliq̄. Omelia bede p̄sbyteri.

De seipso hec dñs loquitur: ostēdēs: ⁊ si supra dixerit nullum generationi neq̄z nisi signū ione ꝓphete dandū: nequaq̄z tñ lucis sue claritatem fidelibus occultādā. Ipse quippe lucernā accēdit qui testamēta humane nature flāma diuinitatis sue impleuit. Quam ꝓfecto lucernam nec credentibus abscōdere: nec sub modio ponere: hoc est sub mēsura legis includere uel intra vnius gentis iudee terminos uoluit cohibere: sed supra candelabruz ut qui ingrediuntur lumē videāt. ℟. Amauit eum dñs ⁊ ornauit eū: stola glorie induit eum. Et ad portas paradisi coronauit eū. ℣. Induit eum dñs lorica fidei ⁊ ornauit eū. Et ad.

Candelabrum ecclesiam dicit: cui lucernā supposuit: qa in nr̄is frontibus fidē sue incarnationis affixit: ut qui ecclesiam fideliter ingredi uoluerint: lumen ueritatis palam queāt intueri. Qua sententia quoqz iudeoꝝ ꝓceres cōdēnat: qui signa querētes exterius apertā lucis ianuam noluerunt intrare credendo. ℟. Iste homo pfecit oīa que locutus est ei deus ⁊ dixit. Ingredere in reqem meaz qa te vidi iustum coram me ex oībus gētibus. ℣. Iustuz deduxit dñs per vias rectas ⁊ ostēdit illi regnum dei dicens. Ingredē. Lectio. ix.

Deniqz p̄cipit ne opa tantūmodo sed cogitatiōes ⁊ ip̄as etiam cordis intētiones mūdare ⁊ castigare meminerit. Naz sequit: lucerna corporis tui est oculus tuus. Corpus quippe dicit opa que palam cūctis apparent: oculum ℣o mentis ipsam intentionem que opat̄ ⁊ de cuius merito eadem opa lucis an tenebrarum sint discernuntur.

℟. Iste hō ab adolescētia sua partim meruit infirmos curare. Dedit illi dñs claritatē magnam cecos illuminare ⁊ demones effugare. ℣. Ecce homo sine querela uerus dei cultor abstinens se ab omni ope malo ⁊ pmanēs in īnocētia sua. Dedit. Ad lau. añ. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo ⁊ inuētus est iustus. ps. Dñs regna. deco. cum rel. Añ. Non est inuētus silis illi qui ꝯseruaret legem excelsi. Añ. Ideo iureiurādo fecit illum dñs crescere in plebem suam. Añ. Bñdictionē oīuz gētiū dedit illi ⁊ testamētum suū ꝯfirmauit super caput eius. Añ. Statuit illi testamētum sempiternū ⁊ dedit illi sacerdotiū magnū. ℣. de vno martyre. Ad bñ. añ. Euge serue bone ⁊ fidelis qa in pauca fuisti fidelis supra multa te constituam intra in gaudium dñi tui. Ad pmam añ. Ecce sacerdos. Cap. Bñdictionem oīuz gen. Oro ut s̄. Ad tertiā añ. Non est inuentus. Capl'm. Ecce sacerdos magnꝰ ℟ia ⁊ ℣. de vno martyre. Ad sextam añ. Ideo iureiurādo.

Labia sacerdotis cu Cap. stodiūt sciētiā: ⁊ legē reqrent ex ore eius qa angelus domini exercituum est. Ad nonā

Bañ. Statuit illi. Capitulū. Benedictionē oīum gētiū dedit illi ⁊ testamētum suū confirmauit sup caput eiꝰ. In secūdis uespis añ. Ecce sacerdos magnus. cuz rel. ps. Dixit dñs. Cōfitebor tibi. Beatus vir. De pfundis. Memēto do. Cap. hy. ⁊ ℣sus ut supra in pmis uespis. Sup magt añ. Amauit eum dñs ⁊ ornauit eum: stola glorie induit eū ⁊ ad portas paradisi coronauit eum. Si fuerit doctor ⁊ pontifex añ. O doctor optime. ut supra. Ad cōplet. ut supra. Aliud euāgelium

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Uigilate quia nescitis qua hora dominus uester uenturus sit. ⁊ rel. Omel. ue. bede psbri.

Hic aperte ostēdit quare dñs diem iudicij supius se ignorasse dicat: scilz ut vnusquisqz seruoꝝ illius ita semp vigilet quasi altera die suspectꝰ sit iudicari. Uigiliam geminā esse scimus: vnam corporis: ⁊ alterā mentis. Et qdem vigilia corporis optima est: ut quilibet sedulo puigil aduentum redēptoris expectet: sed vigilia mētis multo est utilior: quam petrus apl's sectari nos ammonet cuz dicit: Sobrij estote ⁊ vigilate: qa aduersarius uester diabolus tanqz leo rugiēs circuit querēs quem deuoret. Cui resistite fortes in fide. Illud aūt scitote qm̄ si sciret pr̄familias qua hora fur uenturus esset: vigilaret utiqz ⁊ nō si-

neret ꝑfodi domuz suã. In festo triũ lectionũ de vno ꝯfessore pontifice. Ad vs̃. Cap̃. ℣. sup magt̃ añ. ⁊ oro ut s̃. Ad cõplet̃. ferialiter agat̃. Ad mat̃. inuit̃. ut s̃. Lectiones de ꝑmone ut s̃. ℣. ⁊ tria ꝓeia de ꝑmo nocturno ij. ⁊. v. feria dicant̃. ℣. ⁊ tria ꝓeia de. ij. noct̃. iij. ⁊. vj. feria dicant̃. ℣. ⁊ tria ꝓeia de tertio noct̃. iiij. feria ⁊ sabbato dicant̃. Ad lau. vna sola añ. Ecce sacerdos magnꝰ ꝑs consueti. Cap̃. ℣. sup bñ. añ. ⁊ oro ut s̃. Ad ꝑmã añ. Non est inuẽtus. Reliqua ferialiter agãtur. Ad tertiã añ. Ideo iureiurãdo. Cap̃. ꝓ. ℣. ⁊ oro ut s̃. Ad sextam añ. Statuit illi testa. Cap̃. ꝓ. ℣. ⁊ oro ut s̃. Ad nonã ferialiter agat̃ ut tẽpus reqrit. In festo vnius cõfessoris simplicis. Ad vs̃ sup psalmos añ. Similabo eũ viro sapienti qui edificauit domũ suã supra petraz. ps̃. Laudate pueri.

Doctrinis cum rel̃. Cap̃. uarijs ⁊ pegrinis nolite abduci: optimũ est enim gr̃a stabilire cor non escis que nõ profuerũt ambulantibus in eis. ꝓ. Sint lumbi uestri ꝑcincti: ⁊ lucerne ardentes in manibus uestris. Et uos similes hominibus expectantibꝰ dominum suum quãdo reuertat̃ a nuptijs. ℣. Uigilate ergo quia nescitis qua hora dñs uester uenturus sit. Et uos. Hymnus. Iste cõfessor. ℣. de vno martyre. Sup mgt̃ añ. Iste homo ab adolescentia sua ꝑtim meruit infirmos curare: dedit illi dominus claritatẽ magnã cecos illuminare ⁊ demones effugare. Oratio.

Exaudi quesumus dñe ꝑces nr̃as quas in sci̅. N. cõfessoris tui solẽnitate deferimꝰ: ut qui tibi digne meruit famulari: eius intercedẽtibus meritis ab oĩbꝰ nos absolue pctis. Per.

Adesto dñe Alia oratio. supplicatiõibus nr̃is q̃s in sci̅. N. ꝯfessoris tui cõmemoratione deferimꝰ: ut qui nostre iusticie fiduciam nõ habemus: eius qui tibi placuit precibus adiuuemur. Per. Alia oratio.

Beatus cõfessor tuus. N. quesumꝰ dñe sua nos intercessione letificet: ⁊ pie semꝑ faciat in sua solẽnitate gaudere. Per. Ad comple. cap̃. Dilectꝰ deo ⁊ hoĩbꝰ. Hy. Ad sacrũ cuius tumulũ. ℣. de vno martyre. Sup nũc dimittis añ. Uolo pr̃. Oro ut s̃. Ad mat̃. inuit̃. Regẽ ꝯfessoꝝ dñm Uenite adoremus. ps̃. Uenite exul. In ꝑmo noct̃. añ. Btũs vir qui in lege dñi meditat̃: uolũtas eius ꝑmanet die ac nocte: ⁊ oĩa quecũq; faciet semꝑ ꝓsꝑabunt̃. ps̃. Btũs vir qui nõ. Añ. Btũs iste sanctꝰ qui cõfisus est in dño ꝑdicauit ꝑceptum dñi constitutus est in monte sancto eius. ps̃. Quare fre. Añ.

Tu es gloria mea tu es susceptor me
us dñe: tu exaltas caput meum ⁊ ex/
audisti me de monte sancto tuo. ps.
Dñe qd mul. ℣. de vno marty
re. Sermo fulgētij epi. Lec. j.

DOminicus ꝑmo quem
debemus oēs non soluz
studiose uerum etiā sapiēter au
dire: cui nos oportet humiliter
ac delectabiliter obedire: mode
rationis sue ubiqz tenēs tempe
riem: ut nec ouibus desint pabu
la: nec pastorib⁹ alimēta: Que/
dam specialiter solis p̄cepit no
bis: quedā ꝟo gñaliter ⁊ nobis
⁊ uobis. ℟. Euge ꝑue bone ⁊ fide
lis qa in pauca fuisti fidelis: sup̄ mul
ta te ꝯstituā. Intra in gaudiū dñi tui
℣. Dñe qnqz talēta tradidisti mihi:
ecce alia qnqz suplucrat⁹ suz. Intra.

NObis nanqz idest L. ij.
seruis quos ille paterfa/
milias rerum oīum dñs ad hoc
in sua magna domo ꝯstituit: ut
ppl'o eius ꝟbū gratie ministre/
mus: specialiter iniūgit sancte
p̄dicationis officium: generali
ter ꝟo nobis ⁊ uobis salutaris
indicit obediētia mādatorum.
In qbus deniqz mādatis tanq̄z
ditissimis ferculis sic celestium
delitiarum copia spiritualis exu
berat: ut in uerbo dei habūdet
qd̄ pfectus comedat: habundet
etiaz quod paruulus sugat. ℟.
Iustus germinabit sicut lilium. Et
florebit in eternum ante dominum.
℣. Plātatus in domo dñi: in atrijs
domus dei nr̄i. Et flore. Lectio. iij.

IBi est eniz simul ⁊ lacte/
us potus: quo tenera fide
lium nutriat infantia: ⁊ solidus
cibus quo robusta pfectoꝝ iuuē
tus spūalia sancte virtutis acci/
piat incremēta. ℟. Desideriū ani
me eius tribuisti ei dñe. Et uolūtate
labiorū eius non fraudasti eum. ℣.
Qm̄ p̄uenisti eum in bñdictionibus
dulcedinis posuisti in capite eius co/
ronam de lapide p̄cioso. Et uo. In
secūdo noct. añ. Inuocātē exau/
diuit dñs sanctū suum: dñs exaudiuit
eum ⁊ cōstituit eum in pace. ps. Cū
inuo. Añ. Letent omnes qui spe/
rant in te dñe qm̄ tu benedixisti iu/
sto scuto bone uolūtatis tue corona/
sti eū. ps. Uerba mea. Añ. Dñe
dñs noster q̄z admirabile est nomen
tuū in vniuersa terra: qa gloria ⁊ ho
nore coronasti sanctū tuū: ⁊ ꝯstituisti
eum sup opa manuū tuarū. ps. Do
mine dñs noster. ℣. ut s̄. L. iiij.

IBi ꝓrsus ad salutē cōsu/
lit vniuersis quos domi
nus saluare dignat. Ibi est qd̄
omni etati cōgruat: ibi qd̄ om/
ni ꝓfessioni ꝯueniat. Ibi audi/
mus p̄cepta que faciamus: ibi
cognoscimus p̄mia que spera/
mus. Ibi est visio que nos per
litterā doceat ⁊ instruat ad sciē/
tiam: ibi ꝓmissio que per gr̄am

trahat ⁊ pducat ad gloriã. Ser/
uoꝝ igit quos populo suo pre/
posuit dñs: speciale uolens offi
cium demonstrare ait quod ex
euãgelio modo audiuim⁹. ℟.
Iste cognouit iusticiam ⁊ vidit mira
bilia magna ⁊ exorauit altissimum.
Et inuentus est in numero scõꝝ. ℣.
Iste est qui ꝯtẽpsit vitã mũdi ⁊ pue/
nit ad celestia regna. Et in. Lec. v.

Quis putas est fidelis dis/
pensator ⁊ prudẽs quem
ꝯstituit dñs sup familiam suam
ut det illis in tpe tritici mẽsurã?
Quis est iste dñs fratres? chri/
stus sine dubio qui suis discipu
lis ait: Vos uocatis me magister
⁊ dñe ⁊ bñ dicitis: sum etenim.
Que est etiam huius dñi fami/
lia? Nimirũ illa est quã ipse dñs
de manu inimici redemit ⁊ suo
dño mãcipauit. ℟. Posui adiu/
torium sup potentem ⁊ exaltaui ele/
ctũ de plebe mea. Man⁹ enim mea
auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid ſuũ
meũ oleo scõ meo vnxi eũ. Manus

Hec aũt sancta fa Lec. vj.
milia est eccl'ia catholica
que per orbẽ terrarum copiosa
fertilitate diffundit: ⁊ redẽptaꝫ
se p̃cioso sui dñi sanguine glo/
riat. Filius enim hoĩs sicut ipse
ait: uenit non ministrari sed mi
nistrare ⁊ dare animam suã re/
demptionẽ pro multis. Ipse est
etiã pastor bonus qui aĩam suã
posuit pro ouibus suis. Grex er
go boni pastoris: ipsa est fami/
lia redẽptoris. ℟. Iste est qui añ
deum magnas virtutes opatus est ⁊
omnis terra doctrina ei⁹ repleta est.
Ipe intercedat pro peccatis oĩuꝫ po
puloꝝ. ℣. Ipse est qui ꝯtẽpsit vitam
mundi ⁊ peruenit ad celestia regna.
Ipse interce. In tertio noct. añ.
Dñe iste sanctus habitabit in taber/
naculo tuo: requiescet in monte san/
cto tuo. ps. Dñe quis habi. Añ.
Vitam petijt a te tribuisti ei dñe glo/
riam ⁊ magnum decorẽ posuisti sup
eum: posuisti in capite eius coronam
de lapide p̃cioso. ps. Dñe in virtu
te. Añ. Hic accipiet bñdictionez a
dño ⁊ miſicordiã a deo salutari suo:
qa hec est generatio querẽtiũ dñm.
ps. Dñi est terra. ℣. ut s. Scdꝫ
lucam. L. vij.

In illo tpe:
Dixit iesus discipulis su
is: Sint lũbi uri p̃cincti: ⁊ lucer
ne ardentes in manibus uris: ⁊
uos sil'es hoĩbus expectãtibus
dñm suũ qñ reuertat a nuptijs.
⁊ reliq̃. Omel. bti Greg. pape.

Sancti euãgelij fres charis
simi apta nobis est lectio
recitata: sed ne aliqbus ipa eius
planities alta fortasse videatur:
eam sub breuitate trãscurrimus
quatenus eius expositio ita ne/
scientibus fiat cognita: ut tamẽ
sciẽtibus non sit onerosa. Quia
viris luxuria in lumbis est: ⁊ fe

minis in vmbilico: testat̃ domi
nus qui de diabolo ad beatum
iob loquit̃ dicens: Uirtus eius
in lumbis eius: ⁊ fortitudo illi⁹
in vmbilico uẽtris eius. ℟. Iste
homo ꝑfecit oĩa que locutus est ei de
us ⁊ dixit ad euz. Ingredẽ in reqem
meã qa te vidi iustũ corã me ex oib⁹
gentibus. ℣. Iustum deduxit dñs
per vias rectas ⁊ ostẽdit illi regnum
dei dicens. Ingredere. Lectio. viij.

A Principali igit̃ sexu: lũ
boruz noĩe luxuria desi
gnat̃: cum dñs dicit: Sint lũbi
uestri ꝑcincti. Lũbos enim pre
cingimus cum carnis luxuriaz
per ꝯtinẽtiam coartamus. Sed
qa minus est mala non agẽ nisi
etiã qsqz studeat ⁊ bonis opib⁹
insudare: ꝓtinus addit̃: Et lu
cerne ardẽtes in manib⁹ ur̃is.
Lucernas qppe ardẽtes in ma
nibus tenemus: cum per bona
opa proximis nr̃is lucis exẽpla
mõstramus. ℟. Iste hõ ab ado
lescẽtia sua partim meruit infirmos
curare. Dedit illi dñs claritatem ma
gnam cecos illuminare ⁊ demones
effugare. ℣. Ecce hõ sine querela ue
rus dei cultor abstinẽs ab oĩ ope ma
lo ⁊ ꝑmanẽs in inocẽtia sua. Dedit.

De qbus ꝓfecto Lec. ix.
opib⁹ dñs dicit: Luceat
lux ur̃a corã hoĩbus ut videant
opa ur̃a bona ⁊ glorificẽt patrẽ
uestrũ qui in celis est. Duo aũt
sunt que iubent̃: ⁊ lũbos restrin
gere: ⁊ lucernas tenere: ut ⁊ mũ
ditia sit castitatis in corpore: ⁊ lu
men ueritatis in opatione. ℟.
Gloria ⁊ honore coronasti eũ dñe ⁊
ꝯstituisti euz sup opa manuũ tuarũ.
Oĩa subiecisti sub pedibus eius. ℣.
Qm̃ ꝑuenisti eum in bñdictionibus
dulcedinis: posuisti in capite eius co
ronam de lapide precioso. Oĩa. Ad
lau. añ. Qui me ꝯfessus fuerit corã
hoĩbus: confitebor ⁊ ego eum coram
patre meo. ps. Dñs regna. deco.
cum rel. Añ. Qui sequit̃ me non
ambulat in tenebris sed habebit lu
men vite dicit dñs. Añ. Qui mihi
ministrat me sequatur: ⁊ ubi ego suz
illic ⁊ minister me⁹ erit. Añ. Siqs
mihi ministrauerit: honorificabit eũ
pater meus qui est in celis dicit dñs.
Añ. Uolo pater ut ubi ego sum illic
sit ⁊ minister me⁹. ℣. de vno mar
tyre. Sup bñ. añ. Euge serue bo
ne ⁊ fidelis quia in pauca fuisti fide
lis: supra multa te cõstituam intra in
gaudium dñi tui. Ad primam añ.
Qui me cõfessus fuerit. Cap. Di
lectus deo ⁊ hoĩbus. Oro ut s.
Ad tertiam añ. Qui sequitur me.
Cap. Doctrinis uarijs ⁊ ꝑegri
nis. Reia ⁊ ℣. de vno martyre.
Ad sextã añ. Qui mihi ministrat.

Dedit dñs cõfessio Cap.
nem sancto suo ⁊ excel
so in uerbo glorie de omni cor
de suo laudabit dominum: ⁊ di

lexit deum qui fecit eū. Ad no/
nam añ. Uolo pater. Capituluz.

DIlectus deo ⁊ hominib⁹ cuius memoria in bñdi/ctione est: similem illum fecit in gloria sanctorū ⁊ magnificauit eum in timore inimicoruz ⁊ in ꝟbis suis monstra placauit. In secūdis uespis añ. Qui me con/fessus fuerit. cuz rel. ꝑs. Dixit do minus. Confitebor tibi. Beat⁹ vir qui. De ꝓfundis. Memēto dñe. Cap. hymnus ⁊ ꝟ. ut s̄. in primis ꝟis. Sup mag̃t añ. Eu/ge ſue bone ⁊ fidelis qꝛ in pauca fui sti fidelis supra multa te constituā in tra in gaudiuz dñi tui. Ad cōplet. ut supra per totum. Item aliud euangelium scd̄m Matheum.

IN illo tempore: Dixit ie/sus discipulis suis para/bolam hāc: Homo quidam pe/gre ꝓficiscēs uocauit seruos su/os ⁊ tradidit illis bona sua. ⁊ rel. Omelia beati Gregorij pape.

LEctio sancti euāgelij fr̄es charissimi sollicite consi/derare nos ammonet: ne nos q plus ceteris in hoc mūdo acce/pisse aliqd cernimur: ab aucto/re mundi grauius inde iudice/mur. Cum enim augent̄ dona: rationes etiam crescūt donoꝝ. Tanto ergo esse humilior atqz ad seruiēduz deo ꝓmptior qsqz debet ex munere: quāto se obli gatiorem esse cōspicit in reddē/da ratione. Ecce homo qui pe/regre ꝓficiscens seruos uocat: eisqz ad negocium talenta par/titur: post multum ꝟo temporis positurus cum eis rationem re uertit̄. Bene autem operantes pro apportato lucro remunerat seruum ꝟo a bono ope torpen tem damnat. Quis itaqz homo iste est qui pegre ꝓficiscit̄: nisi redemptor noster qui in ea car ne quaz assumpserat abijt in ce/lum. Carnis enim locus ꝓprie terra est. In festo trium lectio num de vno ꝯfessore simplici: ad uespas Cap. ꝟ. sup mg̃t añ. ⁊ oro ut s̄. Ad cōplet. ferialiter agat̄. Ad mat̄. inuit̄. ut s̄. Tres lect̄. de sermone ut sup̄. ꝟ. ⁊ tria ꝟia primi noct̄. ij. ⁊. v. feria di/cantur. ꝟ. ⁊ tria ꝟia secundi no cturni. iij. ⁊. vj. feria dicant̄. ꝟ. ⁊ tria ꝟia tertij nocturni. iiij. feria ⁊ sabbato dicant̄. ꝟ. ut sup̄. Ad laud̄. añ. Qui me confessus fuerit. ꝑs consueti. Cap. ꝟ. super bñ. añe ⁊ oratio ut supra. Ad ꝑmaz añ. Qui sequitur me Reliqua fe/rialiter fiant. Ad tertiaz añ. Qui mihi ministrat. reliqua ut supra. Ad sextam añ. Uolo pater. Re/liqua ut supra. Ad nonam fe/rialiter fiat per totum. In fe/sto vnius virginis ⁊ martyris ad uesperas super psalmos añ.

Veni electa mea ⁊ ponã in te thronũ meũ qa ꝯcupiuit rex speciem tuam. ps. Laudate pueri. cũ rel. Cap.

Fratres: Qui gloriat̃ in dño glorietur: nõ enim qui seipsum cõmẽdat ille ꝓbat⁹ est: sed quem deus cõmendat. ℟. Regnũ mũdi ⁊ oẽm. Hymn⁹. Virginis ꝓles opifex. ℣. Spẽ tua ⁊ pulchritu. Super magt̃ añ. Quinque prudẽtes virgines accepe runt oleum in uasis suis cum lampa dibus: media autem nocte clamor fa ctus est ecce sponsus uenit exite ob/ uiam christo domino. Oro.

Indulgẽtiã nobis dñe btã N. virgo ⁊ martyr iploret: que tibi grata extitit ⁊ merito castita tis ⁊ tue ꝓfessione ꝟtutis. Per.

Deus qui nos Alia oro. annua beate. N. ꝟginis ⁊ martyris tue solennitate letifi cas: da ut quam ueneramur of/ ficio: etiã pie cõuersationis sem per seq̃mur exemplo. Per. Ad complet̃. cap. Sapientia vincit malitiã. Hymnus. Unde nec mortem. ℣. Diffusa est gr̃a. Sup nũc dimittis añ. Veni sponsa pru/ dẽs. Oro ut s̃. Ad mat̃. Inuit̃. Regem virginũ dñm Venite adore mus. ps. Venite. In ꝑmo noc. añ. O q̃ꝫ pulchra est casta genera/ tio cum claritate. ps. Dñe dñs no ster. Añ. Sicut myrrba electa odo rem dedisti suauitatis sancta dei vir/ go. ps. Celi enarrant. Añ. Ante thoꝝ huius virginis frequẽtate nob̃ dulcia cantica dragmatis. ps. Dñi est terra. ℣. Specie tua. Sermo sancti augustini episcopi. L. j.

Audistis fratres charissi/ mi duꝫ euãgelica lectio legeret̃ ubi dñs in parabolis as seruit: qa qnque esse fatue vir/ gines ⁊ qnque prudentes dicũ tur: non mihi facile videt̃ inda/ gare hãc parabolam: uerũtamẽ ꝑm ea que continet ipsa lectio quam charitati uestre hodie uo lui recitare quantum mihi dñs intellectum donare dignat̃. ℟. Veni sponsa christi accipe coronam quã tibi dñs ꝑparauit pro cui⁹ amo/ re sanguinẽ tuũ fudisti. Et cũ ange/ lis in ꝑadisum introisti. ℣. Veni ele cta mea ⁊ ponam in te thronuꝫ meũ qa ꝯcupiuit rex speciem tuã. Et cũ.

Non mihi videt̃ Lec. ij. ista parabola uel simili/ tudo ad eas solas ꝑtinere que ꝓprie ⁊ excellentiori sanctitate virgines in ecclesia nominant̃: quas etiam usitatiori uocabulo sanctimoniales appellare con/ sueuimus: sed nisi fallor hec si/ militudo ad vniuersaꝫ ecclesiã pertinet: quãuis etiam si illas solas intelligeremus que san/ ctimoniales uocant̃: nunqd de cem sunt? ℟. Concupiuit rex spe/ ciem tuaꝫ. Quia ip̃e est dñs deus tu/

us ⁊ adorabũt eum. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende prospere procede ⁊ regna. Quia. **Lec. iij.** Absit ut tanta multitudo virginum ad tam exiguum numerum reuocet. Forte autem dicat aliqs: Quid si multe sunt nomine ⁊ tã pauce sunt ueritate: ut vix decem inueniãtur? Non ita est. Nam si solas decem intelligi uellet bonas: non ibi ostenderet quinque fatuas. ℟. Hec est virgo sapiens quam dominus vigilantem inuenit que acceptis lampadibus sumpsit secum oleum. Et ueniente dño introiit cũ eo ad nuptias. ℣. Media autem nocte clamor factꝰ est ecce sponsus uenit exite obuiã ei. Et. **In secũdo nocturno añ.** Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende prospere procede ⁊ regna. ℘s. Eructauit. **Añ.** Adiuuabit eã deus vultu suo deus in medio eiꝰ non cõmouebit. ℘ẽ. Deus nr refu. **Añ.** Sicut letãtium oium nostrum habitatio est in te sancta dei virgo. ℘s. Fundaméta. ℣. Adiuuabit. **Lec. iiij.** Si autez multe sunt que uocantur virgines: ⁊ uere ℣gines decem inueniunt: quare contra quinque ostia domus magne claudunt? Intelligamus charissimi ad oẽs nos scilicet ad vniuersam oĩno ecclesiam istam parabolam pertinere non ad solos ꝓpositos de qbus hesterno die locuti sumus: nec ad solas plebes sed prorsus ad oẽs. ℟. Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniqtatez. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Propterea. **Lec. v.** Quare ergo qnque ⁊ qnque virgines iste: nisi qa quinque ⁊ qnque oẽs omnino sunt christiani aĩe: Sed ut dicamus uobis quod deo inspirante sentimus: non qualescũq; anime: sed tales aie que tenent catholicam fidem ⁊ habere videnť bona opa in ecclia dei. Et tñ ex ipsis quinque sunt prudẽtes ⁊ qnque fatue. ℟. Propter ueritatem ⁊ mansuetudinez ⁊ iusticiaz Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intẽde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Et. **Lec. vj.** Quare ergo appellate sunt quinque ⁊ quare virgines: prius videamus. ⁊ deinde cetera ꝓsideremus. Omnis anima in corpore constituta ideo quinario numero censetur: quia quinque sensibus utitur. Nihil est enim quod sentimus ex corpore nisi tantua quinquipartita: aut videndo: aut audiendo: aut olfaciendo: aut gustando: aut tangendo. ℟. Induit me dominus uestimento salutis ⁊ indumento letitie circumdedit me.

Et tanq̃ sponsam decorauit me co/
rona. ℣. Induit me dñs ciclade au
ro texta ⁊ immensis monilibus orna
uit me. Et tanq̃. In tertio noct.
añ. Hec est que nesciuit thorum in
delicto: habebit fructum in respectio
ne animarum sanctarum. ps. Can/
tate. j. Añ. Dignare me laudare
te virgo sacrata: da mihi virtutē con
tra hostes tuos. ps. Dñs reg̃. exul.
Añ. Hec est virgo sapiens quā do/
minus vigilantem inuenit. ps. Can
tate. ij. ℣. Elegit eā deus. Secun
dum matheum. Lec. vij.
In illo tempore: Dixit ie/
sus discipulis suis: Simile est re
gnum celoꝝ decem virginibus
que accipientes lampades suas
exierunt obuiam sponso ⁊ spon
se. ⁊ rel. Omel. gregorij pape.
Sepe uos fratres charissi/
mi ammoneo praua ope/
ra fugere: mundi huius inqui/
namenta vitare. Sed hodierna
sancti euangelij lectione cōpel/
lor dicere ut ⁊ bona que agitis
cuꝫ magna cautela timeatis: ne
per hoc quod a uobis rectuꝫ ge
ritur: fauor aut gratia humana
requiratur: ne appetitus laudis
subrepat: ⁊ quod foris ostendi/
tur: intus a mercede uacuetur.
℟. Media nocte clamor factus est.
Ecce spōsus uenit exite obuiā ei. ℣.
Tunc surrexerunt oēs virgines ille
⁊ ornauerunt lampades suas. Ecce.

Ecce enim redem L. viij
ptoris uoce regnū celorū
simile dicitur decem virginib⁹:
⁊ omnes dicūtur virgines ⁊ ta/
men intra beatitudinis ianuam
non oēs recepte: quia earū que
dam cum de virginitate sua glo
riam foris expetūt: in uasis suis
oleum habere noluerunt. Sed
prius nobis querendum est: qd
sit regnū celoꝝ: aut cur decē vir/
ginibus comparetur. Que etiā
virgines prudētes ⁊ fatue dicā/
tur. ℟. Simile est regnum celoruꝫ
decē virginibus que accipiētes lam/
pades suas. Exierunt obuiam spon/
so ⁊ sponse. ℣. Prudentes autem
virgines acceperunt oleum in uasis
suis cum lampadibus. Ex. Lec. ix.
Dum enim regnum celo
rum constat: quia repro/
borum nullus ingredit: etiā fa/
tuis virginibus cur simile esse
perhibetur? Sed sciendum est
q̃ sepe in sacro eloquio regnū
celoꝝ presentis temporis eccle/
sia dicitur. De quo in alio loco
dominus dicit. Mittet filius ho
minis angelos suos ⁊ colligent
de regno eius omnia scandala.
Neqꝫ enim in illo regno beati/
tudinis in quo pax summa est
inueniri scandala poterunt que
colligantur. ℟. Regnum mun/
di ⁊ omnem ornatum seculi contem/
psi propter amorem domini mei iesu

christi. Quem vidi quem amaui in quem credidi quem dilexi. ℣. Eructauit cor meum uerbum bonum dico ego opera mea regi. Quem. ℣. Diffusa est gratia. Ad laudes añ. Hec est virgo sapiens ⁊ vna de numero prudentum. ps. Dominus regnauit decore. cum rel. Añ. Media nocte clamor factus est ecce spōsus uenit exite obuiam ei. Añ. Prudētes virgines aptate lampades uestras ecce sponsus uenit exite obuiā ei. Añ. Tūc surrexerunt oēs virgines ille ⁊ ornauerūt lampades suas. Añ. Uenit sponsa prudens virgo sacrata ⁊ introiuit cum eo ad nuptias. Cap. ut s. ℣. Diffu. Sup bñ. añ. Simile enim est regnum celorum sagene misse in mari ⁊ ex omni genere piscium congregāti quā cū impleta esset educentes ⁊ secus littus sedētes elegerunt bonos in uasa sua: malos autem foras miserunt. Oratio ut sup. Ad primam añ. Hec est virgo sapiens. Capitulum. Sapientia vincit malitiam. Ad tertiam añ. Media nocte. Capitulum. Fratres: qui gloriatur in dño glorietur. ℟. Specie tua Et pulchritudine tua. ℣. Intende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Et pulchri. ℣. Adiuuabit eā deꝰ. ℟. Deus in me. Ad sextam añ. Prudentes virgines.

Emulor enim uos Cap. dei emulatione: despōdi enim uos vni viro virginem castam exhibere christo. ℟. Adiuuabit eā Deus vultu suo. ℣. Deus in medio eius non cōmouebit. Deus. ℣. Elegit eaꝫ. ℟. In tabernaculo Ad nonā añ. Uenit spōsa prudēs

Sapientia vincit ma Cap. litiam attingit a fine usqꝫ ad finem fortiter: ⁊ disponit omnia suauiter. ℟. Elegit eam deus Et preelegit eam. ℣. In tabernaculo suo habitare eam fecit. Et preelegit. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. ℟. Propterea benedixit te deus in eternum. In secundis uesperis añ. Hec est virgo sapiens. cum reliquis. ps. Dixit dñs. Lauda te pueri. Letatus sum. Nisi dominus. Lauda hierusalē. Capitulum hymnus ⁊ ℣. ut supra in primis uesperis. Ad magt añ. Simile est regnum celorum decem virginibus que accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso ⁊ sponse: quinque erant fatue ⁊ quinque prudentes. Oratio ut supra. Ad cōpletoriū añ. ut supra per totum. Aliud euangelium secundum matheū.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum celorū thesauro abscōdito in agro: quem qui inuenit hō abscondit. ⁊ pre gaudio illius uadit ⁊ uēdit vniuersa que hēt ⁊ emit agrū illū. ⁊ rel. Omelia sci gregory pape.

Celoꝝ regnum fr̄es charissimi idcirco terrenis rebus simile dicit̄: ut ex his que animus nouit: surgat ad incognita que non nouit: quatinus exemplo visibilium se ad inuisibilia rapiat ⁊ per ea que usu didicit quasi cōfricatus incalescat: ut per hoc qd̄ scit notuꝫ diligē: discat ⁊ incognita amare. Ecce enim celoꝝ regnuꝫ thesauro in agro abscōdito comparat̄: queꝫ qui inuenit homo abscondit: ⁊ pre gaudio illius uadit ⁊ uendit vniuersa que habet ⁊ emit agrū illum. Qua in re hoc quoqꝫ notandum est: ꝙ inuentus thesaurus absconditur ut seruet̄ quia studium celestis desiderij a malignis spiritibus custodire non sufficit: qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In p̄senti etenim vita quasi in via sumus qua ad patriam pergimus. maligni autem spūs iter nostrum quasi quidam latrūculi obsidēt: dep̄dari ergo desiderat qui thesaurum publice in via portat. Si v̄o fuerit simplex virgo: tūc omnia ut supra dicantur: excepta or̄one que dicat̄. videlicet.

Exaudi nos deus salutaris noster: ut sicut de beate. N. v̄ginis tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. In festo v̄o vnius virginis ⁊ martyris qd̄ cum tribus lectionibus celebrat̄. ad uespas cap̄. v̄. ⁊ oratio ut supra. Sup magt̄ añ. Ueni sponsa christi accipe coronam quam tibi dn̄s p̄parauit in eternum. Ad complet̄. ferialiter agat̄ per totum. Ad matut̄. inuit̄. ut supra. v̄. ⁊ tria R̄ia primi nocturni dicant̄ secūda ⁊ q̄nta feria. v̄. ⁊ tria R̄ia secundi noctur. dicātur tertia ⁊ sexta feria. v̄. ⁊ tria R̄ia tertij nocturni dicātur quarta feria ⁊ sabbato. Tres lectiones de sermone ut supra dicant̄. v̄siculus ut supra Ad laudes ut supra. Añ. Hec est virgo sapiens. p̄s consueti. Cap̄. v̄. sup bn̄. añ. ⁊ oratio ut supra. Ad primam añ. Media nocte. Reliqua ferialiter fiant. Ad tertiam añ. Prudentes virgines. reliqua ut supra. Ad sextam añ. Uenit sponsa prudens. reliqua ut supra. Ad nonam omnia ferialiter agant̄. Similiter fiat de vna simplici v̄gine: exceptis or̄one que dicat̄ ut supra. ⁊ p̄mo R̄io. qd̄ recitet̄ ut sup̄. Notandū ꝙ de festo plurimarū v̄ginuꝫ: siue cū nouē lcōnibus siue cuꝫ trib⁹ celebrādo: fiat de cōi plurimoꝝ martyrū ut sup̄ per totuꝫ. Excepta or̄one que dicat̄. videlicet.

Deus qui nos in tātis periculis cōstitutos pro humana scis fragilitate non posse

subsistere: da nobis per merita sanctarum ꝟginum ⁊ martyruꝫ tuarum. N. ⁊. N. castitatem mẽtis ⁊ corporis ut ea que pro peccatis nr̃is patimur: te adiuuãte vincamus. Per. Insup notandum ꝙ in festo vnius nec virginis nec martyris cum tribus lectionibus celebrãdo pro quo festo aqleiensis ecclesia non ꝓuidit: circa eius officium fiat ut infra. Ad uespas cap̃. Mulierem fortem. require infra. ꝟ. ut supra. Ad magt̃ añ. Ueni spõsa christi. Or̃o. Exaudi nos deus salutaris noster. ut supra ad cõplet̃. Ad complet̃. ferialiter fiat per totum. Ad matut̃. inuitat̃. Regem electarum dñm Uenite adoremus. p̃s. Uenite. ꝟ. ut supra in festo vnius virginis. Tres lectiones de omelia super euangelio: Simile est regnum celoruꝫ thesauro abscõdito. Que omelia siue sermo sine euangelio dicat̃ ⁊ simpliciter incipiatur sermo sancti gregorij pape: Celorum regnum fratres charissimi. Primuꝫ ℟. Cõcupiuit rex. ij. ℟. Propter ueritatem. Ultimuꝫ ℟. Regnum mũdi. ꝟ. Diffusa est gratia. Ad laud̃. añ. Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suauitatis. p̃s consueti. Cap̃. ut in uespis. ꝟ. Diffusa est gratia. Ad bñ. ut supra de virginibus. Or̃o ut sup̃. Ad p̃mam añ. In odorẽ vnguẽtoꝝ tuoꝝ currimus adolescẽtule dilexerũt te nimis. p̃s ꝯsueti. Reliqua ferialiter fiãt ut sup̃. Ad tertiã añ. Iã enim hyems trãsijt ymber abijt ⁊ recessit surge amica mea ⁊ ueni. Cap̃. Mulierem fortẽ. ꝟ. cuꝫ suo ꝟ. de ꝟginibus ut sup̃. Or̃o ut s̃. Ad sextã añ. Ista est speciosa. Cap̃. Fallax gr̃a. ℟. de ꝟginibus ut s̃. Ad nonam ferialiter fiat. Si aũt dictũ festum vnius nec ꝟginis nec martyris ꝯtingat cuꝫ nouem lect̃. celebrari: tũc qa eccl̃ia p̃dicta circa hoc non ꝓuidit: fiat sicut de vno simplici ꝯfessore: excepta oratione que ut supra dicat̃.

De electis ad uespas capl̃m.

Mulierez fortẽ qs inueniet ꝓcul ⁊ de ultimis finibus p̃ciũ eius: ꝯfidit in ea cor viri sui ⁊ spolijs nõ indigebit. ℟. O uenerãda dña tu sãctitate eximia celi trãscẽdẽs limina tu de morte. Ad gaudia: de labore ad p̃mia translata es celestia. ꝟ. Perhẽni gaudes gaudio dei ꝯregnas filio. Ad gau. Hy.

Gratulet̃ eccl̃ia naꝫ summi regis filia: post huiꝰ vite tristitiã scãdit ad celi gaudia. O tu christi famula inuẽta sine macula: deũ dilexit sedula cum quo regnat per secula. Nobili stirpe genita sed ꝟtutibꝰ p̃dita: mũdi ꝯtẽpsit gaudia christi ade/

pia gratiam. Igne flagrabat fidei amore sancta dei: signis effulgēs uarijs celi potit̄ premijs. Nec de ualle miserie in patriam letitie: ad regē omnis glorie leta peruenit hodie. Laus vni deo ⁊ trino qui nos. N. p̄cibus pacto vite termino cōiungat celi ciuib⁹. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. ℟. Intēde. Sup mg̃t añ. Laudemus christū dñm in hac sancta famula que post carnis terminū inuenta sine macula gaudet in regno luminū cū christo in secula. In uitat̄. Corde ⁊ uoce rite deū laudare uenite. Qui dedit eterne. N. gaudia vite. In primo noct̄. añ. In sancta sua famula deū admirabilem laudemus mente sedula oībus laudabilē. Añ. Aut ille christi opera virtutū narrāt ethera que ītrās tabnacula celi gaudent per secula. Añ. N. conuersatio extitit angelica: nos eius oro trahat ad regna celica. p̄s de ꝟginib⁹. ℣. Specie tua ⁊ pul.

Gaude dei famule Lec. i. N. cui⁹ hodie solēnia cū deuotione recolit plebs fideliū. Quāuis ex integerrima ꝓsapia s̄m carnē videt̄ duxisse originē nō ambigamur īcorruptibiliter cū nobiliora ipsius recēsentur natalitia duz pro sue vite scē merita ad eternā renascit̄ vitā. Tu aūt dñe. ℟. Gaude spōsa iesu xp̄i pro quo terrena spreuisti: sed ad ip̄m peruenisti: Quem toto corde dilexisti. ℣. De ualle miserie transis ad regez glorie. Quem. Lec. ij.

Sic enim sanctoꝝ operū incremēto summo regi christo cui complacuit se studuit humiliter adornare abdicās naturā: mundans illecebris cōtemptisqz terrenis uanitatibus ad dñm iesū christū ardēti corde cōuolans ⁊ humili corde cōsectās multimodis sacre actionis fructibus studuit refulgere. Tu aūt dñe. ℟. Salue hostiū triūphatrix mūdi carnis supatrix tutela virtutū operatrix Uniuersorum consolatrix. ℣. Saluatrix mutatrix sis nostra pia suffragatrix. Uniuersorum. Lectio. iij.

Huic fundamēto inuiolabili qd̄ est christus viriliter inherēs nec ꝓsperis nec aduersis potuit aliqñ ab eo euelli. Mens enim eius in christo solidata ⁊ insepabiliter sepata fuit hec pietatis ⁊ misericordie uestibus affluēs: ꝟbis ꝯsiliarijs et egenis dans largifluis. Tu aūt dñe. ℟. Laus tibi christe rex amabilis per quē triūphat sexus fragilis Cōtra hostis victoriā dans virtutuz gratiā. ℣. Quia gloria virtutis scōrum tu es iesu bone ⁊ merces eoruz. Cōtra. In secūdo noct̄. añ. Exaudi nos dei famula ⁊ duc ad ueri gaudia memor esto te laudauerunt tui memoria fideliū. Añ. Tu tem-

pluz sci spūs qd illustrauit celitus nobis pclara dña cōfer ⁊ solēnia. Añ. Mors tua est triūphalis: memoria imortalis ⁊ gloria phennalis. ℣. de virginibus. In scdo noc. Lec. i.

O Quā solers ⁊ beata ista est dei famula que iusticie ⁊ rectitudinis pede infatigabili icedebat: sic itaqz iusticie sedulo debita fuit ut iuxta cōsiliuz sapientis tribueret vnicuiqz qd suū est. pximis debitā dilectionē impēdebat: afflictis ⁊ tribulatis ut solita fuit cōtinuā cōsolationem exhibuit. Tu aūt dñe. ℟. Quaspūs mundi lubricis letaris in hymnidicis choris angeloꝝ canticis Audi pces plebis supplicis. ℣. Fruens gaudijs celicis ⁊ premijs magnificis. Audi pre. Lectio. ii.

In firmis itaqz miraculosam orōnē ꝯtulit vieys oīmodā detestationem induxit. Sic ista spōsa fidelis virtute claritate rutilās ad spōsum suū christum in cāticis instāter pclamat. Trahe me post te curremus in odorez vnguētoꝝ tuoꝝ. Tu aūt. ℟. Hec dei prudēs famula laudauit usqz ad mortē dñm mēte sedula Quā scōrū fecit consortē. ℣. Trāslata ab exilio regnās in celi solio. Quam. Lec. iii.

AC si aperte dicat. Trahe me de icolatu huiꝰ multiplicis miserie ad te bone iesu qui es merces eterna ⁊ totiꝰ beatitudinis pmiū: quia tu es perhēnis merces sanctoꝝ tuorum: quos adimplere dignatus es letitia inestimabili vultus tui. Tu autem dñe. ℟. Sancti spiritꝰ vnctio te salutis oleo vnxit ⁊ diuino solatio te Sāctis suis iunxit. ℣. In celesti hierarchia coronat eterna gloria. Sanctis. In tertio nocturno añ. Omni desiderio tendis ad celestia omnis tua actio fulsit testimonio. Añ. Humiliū exaltatio est christus saluatio filia syon angelica audi exultans cantica. Añ. Que dominum iugiter toto corde dilexit hāc ipse feliciter ad celum puexit. ℣. de virginibus. In tertio noc. Euāgeliū sm matheū.

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celorum thesauro abscōdito in agro: quem qui inuenit homo abscondit ⁊ pre gaudio illius uadit ⁊ uēdit vniuersa que habet ⁊ emit agrum illum. ⁊ reliqua. Omelia gregorij.

CElorum regnum fres charissimi idcirco terrenis rebus sile dicit: ut ex his que aīus nouit surgat ad icognita que nō nouit: qtenꝰ exemplo visibiliū se ad inuisibilia rapiat ut per ea que usu didicit quasi cōfricatus incalescat: ut per hoc quod scit notum diligere discat ⁊ incognita amare. Tu autem.

℟. Thesaurū sanguinis margarita cōparauit. Hāc christus in luminis perpenni throno locauit. ℣. Gratia lacri sanguinis eaz scificauit. Hanc.

Ecce enim celoruz regnū thesauro abscondito in agro cōparatur: quem qui inuenit homo abscondit: & pre gaudio illius uadit & uēdit vniuersa que habet & emit agruz illum. Qua in re hoc quoq; notā dū est q; iuētus thesaurus abscōdit ut seruet: q; studiuz celestis desideriȝ a malignis spiritibus custodire nō sufficit: qui hoc ab humanis laudib⁹ nō abscōdit. Tu. ℟. O uenerāda dña. ut supᵖ.

Lectiō. In pñti enim vita quasi in via sumus: qua ad patriā pgim⁹. Da ligni autē spiritus iter nostrum quasi quidā latrunculi obsidēt. Deprædari ergo desiderat qui thesauruz in via publice portat. Hoc aūt dico non ut primi uri opa uestra nō videāt cū scriptū sit videāt opa uestra bona & glorificēt patrē uestruz qui in celis est. sed ut per hoc quod agimus laudes exterius nō queramus. Tu aūt. ℟. Nobis tua solēnia deuote recolentes esto mater propitia Nos tuis iuua precibus. ℣. In hac die letitie fer nobis donū uenie. Nos. Eūe laud. Induta dei famula virtutū pulchritudine regnat per secula in celesti culmine. Añ. Hec de ualle tristitie intrans rēgnum letitie regnat cū rege glorie. Ps. Bñdicamus dñm qui. M. laudabilē post huius vite terminū exaltauit ut humilē. Añ. Hec ad christū iugiter pue nire sitiuit cui feliciter viuens in sanctitate seruiuit. Añ. Senes cū iuuenib⁹ exaltēt nomē dñi qui nos. M. precibus sanctoꝝ ꝓiungat agminib⁹. Lāᵖ. ut ℣. in ꝓcis. Super bñ. añ. Dies adest letitie qua carnis solutaꝝ nexibus. M. regni glorie iūxit sanctorum cetibus ꝓece cuius iesu pie nos iunge cetibus. Ad horas añe lauduz. Ad sextam capitulum.

Omnes enim domestici eius uestiti duplicibus stragulatā uestem fecit sibi: byssus & purpura indumentū eius.

Ad nonam caputulum. Allax gra & uana est pulchritudo mulier timēs deū ipsa laudabitur date ei de fructu manuum suarum & laudent eam in portis opera eius.

In agēda mortuoꝝ In q̄dragesima ad vs̄ sup ꝑos añ. Placebo dño in regione viuorum. ps̄. Dilexi qñ. Añ. Heu me quia incolatus meus prolongatus est. ps̄. Ad dominum cum. Añ. Dominus custodit te ab omni malo custodiat animam tuam dominus. ps̄. Leuaui oculos. Añ. Si iniquitates obseruaueris domine: dñe quis sustinebit.

Ofo. Dēs sancti tui. Ad sexta hym. Memento salutis auctor. ps. Ad te leuaui oculos. Nisi quia dñs. Qui confidunt. Cap. Traditaui in pp̄lo hono rificato t in ptes dei mei hereditas illi⁹: t in plenitudine sanctoꝝ detētio mea. ℣. Bñdicta tu in mulie. ℟. Et bñdictus. Ofo. Oncede miſicors deus fragilitati nr̄e ꝓsidiū: ut qui sancte dei genitricis memoriā agimus: intercessionis eius auxilio a nr̄is iniquitatibus resurgamus. Per eūdem xp̄m. ℣. Sancti tui. ℟. Sācti dei. Ofo. Exaudi nos deus. Ofo. Dēs sancti tui quesumus. Ad nonā hym. Memento salutis auctor. ps. In conuertendo dñs. Nisi dñs. Beati omnes qui ti. Cap. Im plateis sicut cynamomū t balsamū aromatizās odorem dedi: q̄si myrrha electa dedi suauitatē odoris. ℣. Post partū virgo. ℟. Dei genitrix inter. Famuloꝝ tuorum Ofo. quesumus dñe delictis ignosce: ut qui tibi placē de actibus nr̄is non ualemus: genitricis filij tui dñi nr̄i intercessione saluemur. Per eūdē. ℣. Sancti tui. ut supra. Oratio. Resta quesumus op̄s deus: ut nullis nos ꝑmittas perturbationibus ꝓcuti: quos in apl̄i/ce confessionis petra solidasti. Ofo. Dēs sci tui. Ad vēs añ. Dum esset rex. cuꝫ reliquis ut ſ̄.

Notādū q̄ die dñico t secūda t quinta feria ad nocturnū dicit añ. Benedicta tu in mulieribus. cū reliquis añis t ps. Tertia t sexta feria añ. Specie tua t pulchritudine tua intende ꝓspere ꝓcede t regna. ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit eam deus vultu suo deus in medio eius non cōmouebit. ps. Deus noster refu. Añ. Sicut letantiuꝫ omnium nostrum habitatio est in te sancta dei genitrix. ps. Fundamenta. Feria quarta t sabbato añ. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. ps. Cantate. j. Añ. Dignare me laudare te virgo sacrata da mihi virtutem contra hostes tuos. ps. Dñs regē. exul. Añ. Post partum virgo inuiolata permansisti dei genitrix intercede ꝓ nobis. ps. Lātate. ℣. Notādū q̄ quādocūqꝫ fit officium beate virginis: agitur ordine t modo supdicto exceptis specialibus tēporibus inferius ordinatis. Sabbato ante dñicam de aduētu ad vēs añ. Ecce dñs. cū relig. ps ut supꝫ. Cap. Egredietur virga de radice iesse t flos de radice eius ascendet t requiescet super euꝫ spiritus dñi. Hymn⁹ t ℣. ut s. Ad magt añ. Spiritus sanctus in

te descendet maria ne timeas habe/
bis in utero filiū dei alleluia. Kyrie
leyson. Christel. kyriel. Oro. De
us qui de beate marie vir. Ad
sanctis añ. Ecce dominus veniet ⁊
omnes sancti eius cuꝫ eo ⁊ erit in die
illa lux magna alla. ℣. Ecce appa/
rebit dñs super nubem candidā. ℟.
Et cum eo sanctorum milia. Oro.

COnsciētias nostras que
sumus domine visitādo
purifica ut veniēs iesus christus
filius tuus cum omnibus san/
ctis suis paratam sibi in nobis
inueniat māsionem. Qui tecū.
Et dicitur per totum aduentuꝫ
ofo añ. ⁊ ℣. per omnes horas.
Ad matut. inuitat. añe ps ⁊ ℣.
non mutant usqꝫ ad lectiones
preter añ. tertii noni bs. loco cu
ius dicit añ. Angelus domini nun
ciauit marie ⁊ cōcepit de spiritu scō.

MIssus est angelus L. i.
gabriel a deo in ciuitatē
galilee cui nomen nazareth: ad
virginem desponsataꝫ viro cui
nomen erat ioseph de domo da
uid: ⁊ nomen virginis maria.
Et ingressus angelus ad eā di/
xit: Aue gratia plena dominus
tecum. ℟. Missus est gabriel an/
gelus ad mariam virginem despon/
satam ioseph nuncians ei uerbum: ⁊
expauescit virgo de lumine: ne time
as maria: inuenisti gratiam apud do
minum. Ecce cōcipies ⁊ paries ⁊ uo
cabitur altissimi filius. ℣. Dabit ei
dñs sedē dauid patris ei⁹ ⁊ regnabit
in domo iacob in eternū. Ecce. L. ii.

QUe cum audisset turba/
ta est in sermone eius ⁊
cogitabat qualis esset ista salu/
tatio. Et ait angelus ei: Ne time
as maria: inuenisti gratiā apud
deum. Ecce concipies ⁊ paries
filium ⁊ uocabis nomen eius ie
sum. Hic erit magnus ⁊ filius al
tissimi uocabit. Et dabit illi do/
minus deus sedem dauid pris
eius ⁊ regnabit in domo iacob
in eternum. ⁊ regni eius nō erit
finis. ℟. Ave maria gratia plena
dominus tecum. Spiritus sanctus su
perueniet in te ⁊ virtus altissimi ob/
umbrabit tibi: quod enim ex te nasce
tur sanctum: uocabitur filius dei. ℣.
Quomodo fiet istud quoniam virū
non cognosco: ⁊ respondens angelus
dixit ei. Spiritus sanctus. Lec. iij.

DIxit autem maria ad an
gelū: Quomodo fiet istō
quoniam virum non cognosco:
Et respondens angelus dixit ei:
Spiritus sanct⁹ superueniet in
te ⁊ virtus altissimi obumbrabit
tibi. Ideoqꝫ ⁊ quod nascetur ex
te sanctum: uocabitur filius dei.
Et ecce elisabeth cognata tua ⁊
ipsa cepit filiū in senectute sua.
⁊ hic mēsis est sextus illi que uo
catur sterilis: quia non erit im/
possibile apud deum omne uer

bum. Dixit aũt maria: Ecce an
cilla dñi: fiat mihi ꝑm ꝟbũ tuũ.
℟. Suscipe uerbuz virgo maria qđ
tibi a dño per angelum transmissum
est: cõcipies ⁊ paries deuz ⁊ hominẽ.
Ut benedicta dicaris inter oẽs mu/
lieres. ℣. Paries quidem filium ⁊
virginitatis non patieris detrimen/
tuz: efficieris grauida ⁊ eris mr̃ sem/
per intacta. Ut. Ad lauđ. ⁊ ver ho
ras añ. Missus est gabriel ange/
lus ad mariam virginem desponsa/
tam ioseph. ꝟs. Dñs reg̃. deco.
cũ reliqs. Añ. Aue maria gr̃a ple
na dominus tecum benedicta tu in
mulieribus. Añ. Ne timeas maria
inuenisti gratiam apud dñm: ecce cõ
cipies ⁊ paries filiuz alla. Añ. Da
bit illi dñs sedem dauid patris eius ⁊
regnabit in domo iacob in eternum.
Añ. Ecce ancilla dñi fiat mihi ꝑm
uerbum tuum. Cap̃. Egredietur
virga. Ad bñ. añ. Spiritus scũs
in te. Oratio ut supra. Et sciẽdũ
est ꝙ ℣. Post partum virgo. nõ
dicitur. sed loco eius dicitur ℣.
Angelus dñi. ℟. Et cõcepit de spũ.

Ecce ꝟgo Ad ꝟmã cap̃.
concipiet ⁊ pariet filiuz ⁊
uocabit nomen eius emanuel:
butyrum ⁊ mel comedet ut sci/
at reprobare malum ⁊ eligẽ bo
num. Ad tertiã capitulũ. Egre
dietur virga. Ad sextam cap̃.

Dabit ei dñs deus sedem
dauid p̃ris eius: ⁊ regna
bit in domo iacob in eternuz. ⁊
regni eius nõ erit finis. Ad no
nam cap̃. Ecce virgo cõci. Ad
vs̃ añ. Missus est angelus. cũ re
liquis ut supra. Ad cõplet. cap̃.
Ecce virgo cõci. ℣. Angelus dñi.
Ad nunc dimittis añ. Spiritus
sanctus in te. Nota ꝙ a prima die
post oct. natiuitatis dñi usqz ad
purificationem fit officium btẽ
virginis sicut ante aduẽtũ. exce
pto ꝙ ad oẽs horas dicitur or̃o.
Deꝰ qui salutis eterne. additis
or̃onibꝰ de aplis cũ alijs ad oẽs
horas sicut sup̃ scriptũ est in offi
cio ante aduẽtũ. Ad lauđ. ⁊ ver
horas añe. O admirabile cõmer/
ciũ creator generis humani aĩatũ cor
pus sumẽs de virgine nasci dignatus
est ⁊ ꝓcedẽs homo sine semine largi/
tus est nobis suã deitatem. ꝟs. Dñs
reg̃. deco. cũ rel. Añ. Qñ natꝰ
es ineffabiliter ex virgine tũc imple/
te sunt scripture: sicut pluuia in uel/
lus descendisti ut saluum faceres ge/
nus humanum: te laudamus deus
noster. Añ. Rubuz quem viderat
moyses incombustum: conseruatam
agnouimus tuam laudabilem virgi
nitatem dei genitrix intercede pro no
bis. Añ. Germinauit radix iesse
orta est stella ex iacob: virgo pepe/
rit saluatorem: te laudamus deus no
ster. Añ. Ecce maria genuit no/
bis saluatorem quem ioannes vidẽs
exclamauit dicens: ecce agnus dei

ecce qui tollit peccata mūdi alleluia. **Ad bñ.añ.** ℣Irabile mysterium declaratur hodie: innouantur nature deus homo factus est: id quod fuit p̄mansit: ⁊ quod nō erat assumpsit nō cōmixtionem passus neq; diuisionē. **Ad mḡt ⁊ nūc dimittis añ.** ℣Magnum hereditatis mysterium tēplū dei factum est uterus nesciens virū non est pollutus ex ea carnem assūmens: omnes gentes uenient dicētes: gloria tibi dñe. **¶ Nota q̄ a p̄ma die post octauā pasce usq; ad vigiliam penth. dicit ad bñ. mḡt. ⁊ nūc dimit. añ. videlz** Regina celi letare alla. qa quez meruisti portare alla. resurrexit sicut dixit alla. ora p̄o nobis deū alla. **Suffragia que dicuntur ad matut. ⁊ ad vñ dieb⁹ ferialib⁹ ⁊ festis trium lect. De cruce ad vñ añ.** ℣Per signum sancte crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. ℟. Omis terra adoret te de⁹ ⁊ psallat tibi. ℣. Psalmū dicat nomini tuo domine. **Oratio.**

DEus qui vnigeniti filij tui p̄cioso sanguine vitifice crucis uexillum sanctificare uoluisti: concede quesumus: ut eos qui eiusdē crucis gaudēt honore: tua quoq; facias ubiq; p̄tectione gaudere. ℣Per eun. **Ad matut. añ.** Salua nos christe saluator per virtutem sancte crucis qui saluasti petrū in mari miserere nobis. ℟. Adoramus te christe ⁊ benedicimus tibi. ℣. Quia per crucē tuam redemisti mundum. **Oratio.**

ADesto nobis dñe deus noster: ut quos scē crucis letari fecisti honore: eius quoq; ppetuis defende subsidijs. ℣Per.

DEus qui crucē **Alia oro.** sanctā ascendisti: ⁊ mundi tenebras illuminasti: tu corda nr̄a illuminare dignare. ℣Per.

REgem tuū **Alia oratio.** passo: bone placatus intende: ut oues quas p̄cioso sanguine in cruce redemisti: diabolica nō finas icursione lacerari.

PResta que/ **Alia oratio.** sumus oipotens ⁊ miseri cors deus: ut per virtutem sancte crucis ab omni aduersitate mentis ⁊ corporis liberemur. ℣Per. **De btā virgine ad vñ añ.** Sancta maria virgo itercede p̄o toto mundo quia genuisti regem oribus. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. ℣. Propterea benedixit. **Oratio.**

COncede nos famulos tuos quesumus dñe deus ppetua mētis ⁊ corpis sanitate gaudere: ⁊ gloriosa beate marie semp virginis intercessione a p̄nti liberari tristitia ⁊ futura perfrui letitia. ℣Per. **Ad matut. de btā virgine añ.** Scā dei genitrix virgo semp maria intercede p̄o nobis ad dñm iesuz chm. ℟. Post partū virgo. ℣. Dei genitrix. **Ora**

FAmulor tuor quesum⁹ dñe delictis ignosce: ut qui tibi placere de actibus nr̄is non ualemus: genitricis filij tui dñi nr̄i intercessione saluemur. ℣. Per eundē. ℣. Elegit eam deus. ℟. In tabernaculo. **Alia oratio.**

OMnipotēs sempiterne deus famulos tuos dextera potentie tue a cūctis ꝓtege periculis ⁊ beata maria semper virgine intercedēte: fac eos ꝓsenti gaudere ꝓsperitate ⁊ futura. ℣. Per. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. ℟. Intēde prospere. **Alia oratio.**

PRotege dñe populū sub fidijs pacis ⁊ beate marie patrocinijs confidentē a cunctis hostibus redde securum. ℣. Per. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. ℟. Propterea bñ. **Alia oratio.**

PRorige nobis deus dexteram tuam: ⁊ per intercessionez beate ⁊ gl̄iose semp q̄ virginis marie auxilū nobis superne virtutis ꝓmēde. **De sancto petro ad vs aī.** Glorioſi ꝓncipes terre quomodo in vita sua dilexerūt: ita ⁊ in morte nō sunt separati. ℣. Annūciauerūt opa. ℟. Et fa. **Oro.**

DEus cuius dextera beatū petrū apostolum ambulātē in fluctibus ne mergeret erexit: ⁊ coapostolū eius paulum tertio naufragantē de ꝓfundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpitius ⁊ cōcede: ut amborum ⁊ omnium apostolorū meritis eternitatis gloriā cōsequamur. **Ad matut. de sancto petro aī.** Petrus apostolus ⁊ paulus doctor gentium ipsi nos docuerunt legem tuam domine. ℣. Constitues eos. ℟. Memores. **Oro.**

EXaudi nos deus salutaris noster ⁊ apostolorum tuorū nos tuere ꝓsidijs: quorum donasti fideles esse doctrinis. ℣. In omnē terrā. ℟. Et in fines orbis terre. **Alia oratio.**

PRotege dñe populū tuū ⁊ apostolorū tuorum patrocinio confidentē perpetua defensione ꝓserua. ℣. Per. **De sāctis hermachora ⁊ fortunato ad vs aī.** Hermachoras plenus sancto spiritu cepit ꝓdicare nomē dñi nr̄i iesu christi. ℣. Letamini in dño. ℟. Et gloriamini. **Ad matut. aī.** Media nocte beatus hermachoras baptizauit gregorium cū tota domo sua. ℣. ut supra. **Oro.**

FAc nos quesumus domine deus nr̄ beatissimorū martyrū tuorum hermachore ⁊ fortunati intercessionibus respirare: ⁊ eorum meritis tam ꝓsentis vite q̄m etiam eterne beatitudinis ꝓmia reperire. **Oratio.**

INterueniētibus dñe sanctis martyribus hermachora ⁊ fortunato: ecclie tue que sumus uoces placatus admitte:

ut destructis aduersitatibus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per. De omnibus sanctis ad vs̄ ⁊ ad matut̄. añ. Sancti dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumq; salute. ℣. Exultabūt sci. ℟. Letabuntur in cubilib⁹.

DA quesumus dñe Oro. fidelibus populis omniū sanctorum semper ueneratione letari: ⁊ eorum perpetua supplicatione muniri. Alia oratio.

UT tuā dñe misericordiā cōsequamur: oiuz scōrū tuoꝝ p̄cibus adiuuemur. Per.

ADesto dñe Alia oratio. p̄cibus nostris: ⁊ intercessione oium sanctoꝝ tuorum nobis misericordiam tuā benignus impende. De pace ad vs̄ ⁊ ad matut̄. añ. Da pacem dñe in diebus nostris: quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et habūdātia in turribus tuis. Oro.

DEus a quo sancta desideria recta consilia ⁊ iusta sunt opera: da seruis tuis illam quam mundus dare non potest pacem: ut ⁊ corda nostra mandatis tuis dedita: ⁊ hostium sublata formidine tempora sint tua protectione tranquilla. Per dominum nostrum.

Explicit Breuiarium ꝑm usum Aquileiensis ecclesie Impressum Venetijs per Andream de Torresanis de Asula. 29. Julij. 1496.

Hain * 3787
[Jaduji prazni list manjka]